??2 : ????? ??? ??? (?x?)

by Mastah_K

Completed

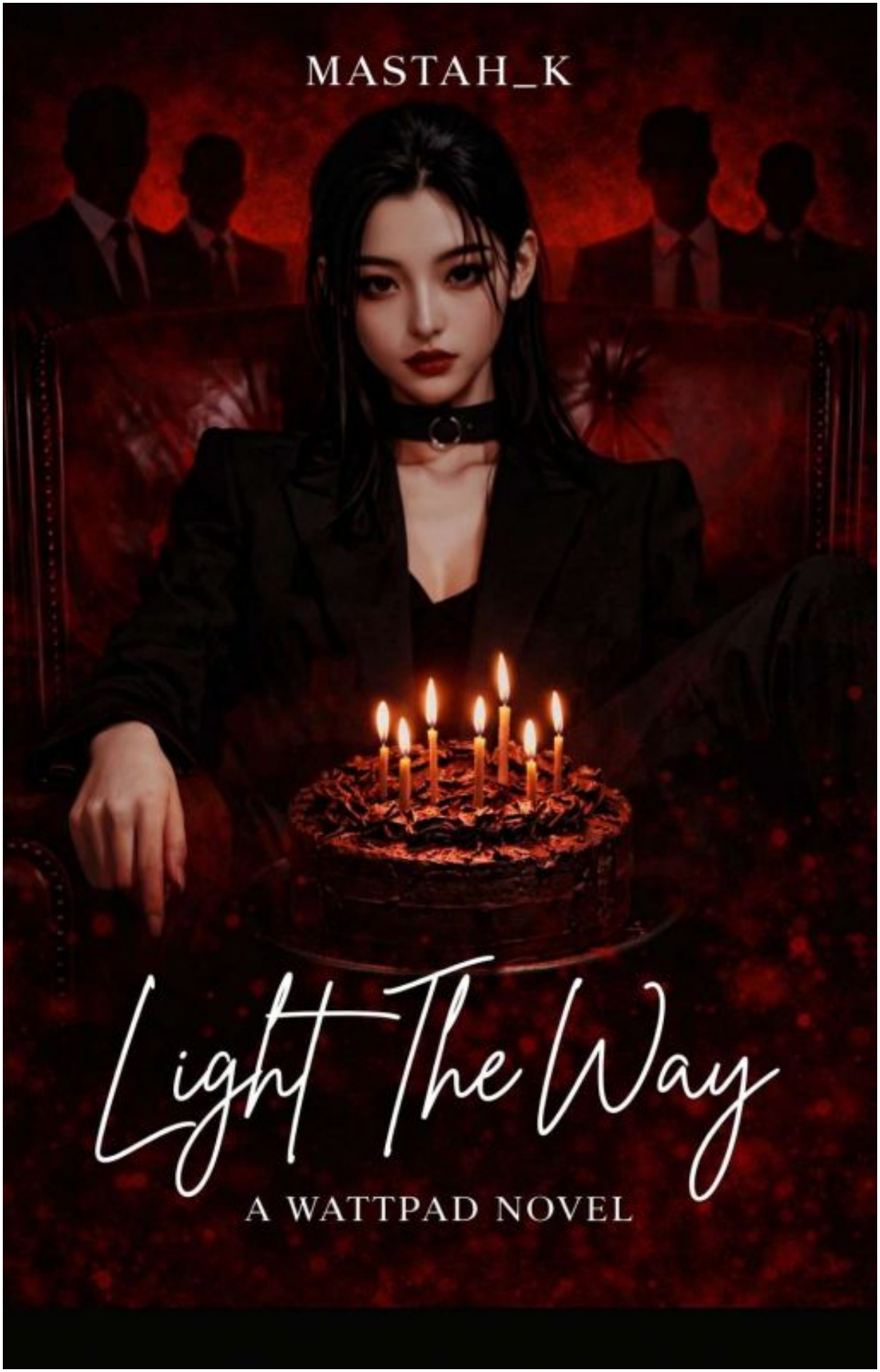
MASTAH_K
Light The Way
A WATTPAD NOVEL

Table of Contents

1. HELLO!
2. CHAPTER 1
3. CHAPTER 2
4. CHAPTER 3
5. CHAPTER 4
6. CHAPTER 5
7. CHAPTER 6
8. CHAPTER 7
9. CHAPTER 8
10. CHAPTER 9
11. CHAPTER 10
12. CHAPTER 11
13. CHAPTER 12
14. CHAPTER 13
15. CHAPTER 14
16. CHAPTER 15
17. CHAPTER 16
18. CHAPTER 17
19. CHAPTER 18
20. CHAPTER 19
21. CHAPTER 20
22. CHAPTER 21
23. CHAPTER 22
24. CHAPTER 23
25. CHAPTER 24
26. CHAPTER 24.1
27. CHAPTER 24.2
28. CHAPTER 24.3
29. CHAPTER 24.4
30. CHAPTER 24.5

31. CHAPTER 24.6
32. CHAPTER 25
33. CHAPTER 26 - LIGHT ?
34. CHAPTER 27
35. CHAPTER 28
36. CHAPTER 29
37. CHAPTER 30
38. CHAPTER 31
39. CHAPTER 32
40. CHAPTER 33
41. CHAPTER 34
42. CHAPTER 35
43. CHAPTER 36
44. CHAPTER 37
45. CHAPTER 38
46. CHAPTER 39
47. CHAPTER 40
48. CHAPTER 41
49. CHAPTER 42
50. CHAPTER 43
51. CHAPTER 44
52. EPILOGUE

HELLO!

Kindly read first:
FAVORITE GIRL (COMPLETED)

PU SERIES:
LIVE,LOVE,LAUGH (COMPLETED)

- - -

This is a work of fiction. All names, events, places, and everything included in this story are purely the product of the author's imagination. Any resemblance to any real names, places, or events are purely coincidental. Please excuse any grammatical errors, spelling mistakes, typos, and other errors that may have been unintentionally included.

PS: tambay tiktok ako kaya wag na magtaka kung nakikisabay sa trend.

? Thank you.

- - -

CHAPTER 1

AN: Salitan pagbasa nito sa (PU3) hindi ko rin alam ano pumasok sa utak ko, pero okay lang din naman kung tuloy-tuloy since mababasa nyo naman kay Iris,

*

Krystal Bern

-

CCB

SJ
Na enroll na kayo mga tanga?

IRIS
Tapos na.

AG
Done?

TANVI
Today, hindi man lang kayo naghintay.

RL
Mamaya pagkatapos ko maihatid si kitten sa office n'ya.

SJ
Congrats new CEO na bebe mo, pa burger ka naman donkey!

IRIS
Ou nga! hala what if ano kaya no. Baka may mahanap na bagong boylet si Ziallyn tapos iwanan ka? ?

TANVI
Balita ko nililigawan s'ya nong anak ng S&K clothing line. Ang pogi pa naman no'n R, baka talaga isang araw wala ka nang kitten na mabubungaran.

SJ
BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA.

RL
Tangena n'yo. Hindi ako ipagpapalit ni kitten sa mukhang palaka no. Mas pogi ako do'n!

AG
Pogi ka because?

LOUIS
Feel n'ya lang maging pogi.

RL
Gusto mo barilin kita ulit louis?

SJ
Bahahahahaha goods yan! btw, asan ba si keybold ha? Hello horsey ko, where is you? Here is me, yes we happy.

IRIS
Me speak no english, bleeding is my nose.

AG
???

TANVI
HAHAHAHAHAHAHAHAHAA.

KB
Hindi pa ako nakapag enroll.

SJ
Kakausapin namin bukas parents mo, don't worry my horsey. ?

KB
Gusto ko na umalis sa pamamahay na 'to. ?

SJ
Yan lang ba? tara na at dito ka na tumira sa amin, kulang kami maids.

AG
? Go kb.

IRIS
Wala naman alam yan! ?

KB
Manahimik ka Iris, baka sugurin kita jan sa inyo. Ngayon nyo na kausapin dahil aalis sila bukas.

SJ
Ay talaga? sige wet mo kami jan.

IRIS
Okay cumming na ako keybold.

AG
Almost climax na.

TANVI
Mga gago! ?

LOUIS
Sige ingat kayo. ????

Pinatay ko na ang cellphone at bumaba sa sala. Stress na masyado ang beauty ko sa pamamahay na 'to. Lahat ng gusto kong gawin kailangan pa ipaalam sa kanila. Sayang lang talaga ganda ko at ang unfair ng treatment sa akin.

Why are you wasting your time.
Huwag mo ako ma english-english Bern, kasalanan mo na naman kaya napagalitan ako. Ubos na talaga ang brain ko sa'yo.
You're so stubborn.
Alam ko okay? stubborn na maganda at sexy, huwag kang makikialam mamaya ha. Mouth your shut up okay?
Shut your mouth.
Alam ko! same lang naman sila duh.
Your fiance is here, I don't like him. You know what, why not just kill him?
At talagang gagawin mo pa akong killer?
You have already killed tons of people.
Ikaw 'yon at hindi ako.
I ***am you.***
Shut up ka nalang please my brain is lagging.

"Krystal, Troy is here." ano bang pakialam ko kung nandito sya? Gusto nila magpadasal ako sa kanya? Hindi ko ito pinansin at naupo malayo sa kanya, sinisira talaga nila mood ko kaloka.

"Okay, so?" ayaw nila akong tigilan, bakit pinipilit nila ako magpakasal sa lalaking hindi ko lubos na kilala. Dahil lang sa negosyo at pera nagagawa nilang ibenta anak nila? Kung alam ko lang sa ganitong magulang ako mapupunta ay mas pipiliin ko nalang ang mag-isa.

"Krystal! umayos ka sa bisita-" naririndi ako sa boses ng ina ko, gusto ko na lumayas sa pamamahay na to at walang kwenta mga tao.

"Bisita nyo, hindi ko bisita. Kung ang pag uusapan ulit natin ay tungkol sa kasal, huwag mo na ituloy. Wala akong balak at mag-aaral ako ulit." Araw-araw nalang ako mababadtrip dahil sa kanila. After graduation hindi na nila ako tinatantanan sa marriage proposal na sila lang ang masaya!

"Hindi ka na mag-aaral ulit!" bakit ba sila pa ang naging parents ko. Sa daming mabubuting tao sa mundo, bakit sa mga taong katulad pa nila.

Simula pagkabata ni hindi ko naramdaman ang salitang pagmamahal sa kanila. Ou, binibigay nila sa akin ang lahat ng mga gusto ko. Pero kahit na salitang *I love you* o *I'm proud of you* ay wala akong natanggap mula sa kanila.

"Pag aawayan ulit natin ang bagay na yan? Tinanggap ko ang gusto nyo na maging fiance ang taong hindi ko kilala. Tapos kahit 2 years course lang ayaw nyo pa ibigay sa akin?!" kaloka, stress na masyado beauty ko sa pamamahay na ito.

"Krystal hindi pwede dahil kasal na natin next year." ang kapal ng pagmumukha nitong torotot na 'to. Naririndi ako sa tuwing nakikita ang pagmumukha n'ya.

"Walang kasal na magaganap, at hinding hindi ako magpapakasal saiyo!" bulyaw ko sa kanya at marahas na tumayo. Nakakainis! sira na agad ang araw ko dahil sa mga bwesit na bagay na 'yan!

"Where are you going Krystal?!"

"Nandito na mga kaibigan ko, gusto ka kausapin. Paalisin mo na ang bisita mo at kahit anong pilit nyo sa akin ay hindi ako magpapakasal!" sa sobrang inis ay nasigawan ko na sila at isang malakas na sampal ang natanggap ko mula sa aking magaling na ina.

"Ayan ba ang nakuha mo sa mga kaibigan mo?!" at talagang dinadamay n'ya pa sila sa gulong ito?

"Kung tatanungin mo ako, mas gusto ko pa sila maging pamilya kaysa pamilyang Miller na walang ginawa kundi ang pahirapan ako! Ugh, fuck you!" galit kong sigaw at tumakbo paakyat ng kwarto habang nagpupumas ng mga luha ko. Ang malas ko sa lahat, wala na yata magandang mangyayari sa buhay ko.

Isang oras na akong nagkukulong sa kwarto hanggang sa narinig ko ang mga boses nila sa labas, mabilis akong tumayo upang pagbuksan ang mga bruha.

"Hoy horsey, magbihis ka na at pupunta tayong school." biglang naglaro ang inis ko kanina ag napalitan ng tuwa, mabilis ko niyakap si babe at pinaulanan ng halik ang kanyang mukha.

"Waaaaaaaa thank you babe, kayo talaga guardian demons ko." sabi ko at sabay na nakipagtawanan sa kanila.

"Oh, kalma ka lang horsey, sabi ko naman sayo na kami ang bahala sa kanila." sabi ko na eh, lahat magagawan ng paraan pag sa kanya ako humingi ng pabor.

"Dalian mo na keybold hoy, o gusto mo bihisan pa kita?" nanindig balahibo ko sa pagpresenta ni Iris. Pangit hmp.

"Yuck no, over my gorgeous body!" sinarhan ko na sila ulit ng pinto. Nakaligo na ako kanina kaya magpapalit nalang ako ng damit.

Are you seriously gonna wear that?
Bakit ba? ano na naman ba ang mali?
You have no taste in fashion.
Anong mali sa suot ko? saan ba ako pupunta at sa school lang naman ha.
Maganda naman ako kahit naka sweater, trousers, slip ons at bag lang ako!
Whatever.

Isa pa 'tong si Bern, dagdag din sa problema ko dahil minsan hindi kami nagkakasundo tulad nalang ngayon sa suot ko. Kalerkey!

"Hoy keybold ang tagal mo!" atat masyado ang mga bruha hindi pa nga ako tapos sa pagpapaganda!

"Dalian mo na! wag ka na mag make up, wala ka nang pag-asa gumanda horsey!" maganda ako kahit walang make up no. Nag apply nalang ako ng foundation at ginamit ang favorite kong pink lipstick. Ayoko ng heavy make up at okay na light lang.

"I'm here na mga bruha." tawag ko pagkabukas ng pinto.

"Naks, bagay ang wolf cut mo sa suot mo ngayon horsey. Pwede ka na maging top." anong top sinasabi ni babe? top sa pagiging payaso n'ya?

"Duh of course! dapat ako ang top sa lahat. Tara na at baka sumulpot na naman ang mga asungot." sagot ko bago e lock ang kwarto ko.

Pagtingin ko mula sa second floor ay nasa living room parin ang mother ko at si troy na walang lawit. Makakalayas narin sa bahay na 'to. Ramdam ko ang matatalim na tingin nilang dalawa sa akin habang pababa ng hagdan.

Maganda ako kaya dapat lang wala akong pakialam sa kanila, baka ma haggard na naman ang beauty ko kapag pinansin ko pa silang dalawa.

Galante akong bumababa ng hagdan kasunod ang ccb hanggang sa makarating na ako sa baba nang bigla akong nadulas. Punyeta at kamuntikan na naman ako mapahiya!

"May nakakatawa?" tanong ko sa kanila nang makarinig ng mahihinang tawa.

"Pft BAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." inirapan ko nalang sila babe at agad na lumabas ng bahay. Alam at narinig ko na tinawag ako ni mommy pero duh, magsama sila ni torotot.

Kung gusto naman pala na masunod lahat ng mga gusto nila edi sana gumawa sila ulit ng anak para hindi ako ang binubwesit nila sa punyetang marriage na yan. Buti nalang walang traffic kaya mabilis kaming nakarating sa canpus. Ang daming late enrollees, sana hindi pa puno ang block nila babe para makasama ko parin sila palagi. Ayow ko mahiwalay sa kanila at nagkakasakit ako.

"Hoy may plano ako." tawag ni babe sa amin habang hinihintay ang schedule ko.

"Ano na naman plano mo ha babe?" baka ako na naman gusto n'ya pagtripan, kainis at ako nalang palagi.

"Gawa tayo club, diba sinabi ko na sa inyo before na may balak akong gumawa? But it needs 10 members, so kailangan natin ng teka..." putol n'ya sa sinasabi at nagsimulang mag bilang.

"Dalawa nalang pala kailangan, isasali natin sila hell, tanso at loli." loli? sinong loli ang tinutukoy n'ya.

"Loli? Pedo? hindi ko gets?" naguguluhang tanong ko. Kung anu-ano nalang kasi iniisip ni babe kaya nakakalito.

"Bobo ka horsey si Louis." sagot n'ya kasabay ang malakas na tawanan nilang apat. Mga baliw na siguro at tumatawa nalang ng walang dahilan.

"Krystal Bern?" tawag ni miss registrar sa loob.

"Present po." itinaas ko ang kamay kahit na kaharap ko lang pala s'ya.

"Nandito na ang schedule at subjects mo." kinuha ko naman ito agad at tinignan. Yaaaay! classmates ko parin sila!

"Ang saya mo horsey ah, ang ingay mo! yang bunganga mo." ang kj talaga ni babe, napasigaw kasi ako dahil sa sobrang tuwa.

"Ano ka ba babe, syempre masaya ako dahil magkakasama parin tayo!" nanggigil ako sa kanya kaya nahampas ko na naman ang balikat n'ya.

"Ou na horsey! tigilan mo kakahampas sa akin at masakit!" pinisil pisil ko nalang ang pisngi nito at pinalupot ang mga kamay sa kanyang braso.

"I'm done na, saan tayo pupunta?" tanong ko while resting my head on her shoulder.

"Mall tayo, kailangan ko bumili ng mga gamit. Ou nga pala at uuwi na ang kambals next week, may welcome party na magaganap tapos sabi ni lolo pumunta tayo." akala ko next month pa sila uuwi. Bakit napaaga naman yata ang pagbabalik nila?

"Excited ang Iris dahil makikita na n'ya ulit ang matagal na n'yang hinihintay." Napataas ang kilay ko nang makita kong nakatitig sa akin si Iris.

"Malandi." iritado ko s'yang sinagot at sinipa ang likod. Naiinis ako sa tuwing tinitignan n'ya ako bigla, tapos ngingiti na parang may binabalak na masama.

"Ano ba keybold! masakit ka manipa ha, baka nakakalimutan mo na isa kang kabayo!" Nag ngingitngit ang paningin ko sa kanya.

Pwede bang ipatumba mo nalang si Iris?
Now you want to kill your sister.
Hindi ka naman mabiro, kaya wala kang friends!
Why do I need a friend if I have you.
Sige na nga at kawawa ka naman walang nagmamahal sa'yo.
I don't need other people to love me. I'm an independent woman, unlike you.

"Pwede ba manahimik ka?!" kainis.

"Sinasabi mo keybold?" napalakas pala ang sabi ko?

"Kainis kasi si Bern!" sumbong ko sa kanila.

You started it, not me.

"Oh kailan n'yo pa nagawang makipag communicate sa isa't isa?" tanong ni babe, hindi ko nga pala nasabi sa kanila na malaya ko na s'yang nakakausap ngayon.

"Last year, stress na ang beauty ko sa kanya babe. Paano ko ba papatayin si Bern?" tanong ko sa kanya. Banta ko lang kay Bern yun dahil naiinis ako sa kanya.

"Hindi mo mapapatay 'yan, baka nga ikaw pa ang mawala dahil ang weak mo." wala man lang ba kakampi sa akin dito?!

"Sige magkampihan kayong lahat mga gago." bumitaw ako sa kanya at malakas na itinulak, sayang at hindi sumubson si babe.

"Alam mo keyboard, stress lang walang beauty. Wala ka naman no'n." alam ko na mahal nila ako pero hindi talaga maiiwasan na kamuhian ko sila panandalian dahil sa mga ginagawa nila sa akin.

"Lumayo ka nga sa akin Iris! pangit mo bwesit ka." bakit kaya mabilis akong mainis ngayon. Baka siguro malapit na naman ang monthly period ko. Daig ko pa naman buntis kapag nireregla.

"Ang init ng ulo mo horsey, gusto mo tanggalin natin 'yan para hindi ka na ma stress?" ayaw ko na, suko

na ako sa kanila at pinagtutulungan ako.

"Tantanan nyo nga si kb, stress na nga sa buhay binubully nyo pa." pagtatanggol ni R sa akin.

"Aaar eeeL, ikaw lang talaga kakampi ko sa grupo." sabi ko at lumipat sa kanya upang yakapin ang braso. Break muna kami ni babe, dito muna ako kay donkey today.

"Balik tayo sa topic kanina, may isa parin pala akong plano." anong topic ba tinutukoy ni babe.

"Teka mamaya na sa mall, nandito na tayo." nandito na pala kami sa parking lot.

Krystal, Dad wants to meet us tonight.
Bakit daw?
I don't know the reason yet.
Pwede taympers muna tayo sa spokening america mo pwede? ubos na braincells ko sa'yo kaloka.
Akala ko matalino ka?
Of course! pinagpahinga ko kasi muna pansamantala ang aking braincells.
Well, just don't forget tonight. I have to take your place.
Ha? anong place ba sinasabi mo, condo ko ba ang tinutukoy mo?
...
Hoy! Sumagot ka.
I mean we need to swap tonight.
Ay gaga ka, hindi mo naman sinabi agad. Wag na at gusto ko rin makausap si dad. Ako na ang bahala tonight, you just ano... hindi ko alam ang english no'n, basta stay put ka lang jan.

Papasok na sana ako ng sasakyan nang mapansin ko si ma'am, nakalimutan ko isauli sa kanya ang hiniram kong libro.

"Babe, una nalang kayo at susunod ako. May kailangan ako ibalik kay ma'am Kath," tawag ko sa kanya.

"Ganun ba? Sige, chat ka nalang pag nasa mall na mamaya." sagot nya at tumango ako.

Pinaalis ko muna sila ng tuluyan bago kinuha ang libro at tumakbo upang habulin si ma'am Kath, kaloka at bakit ako naghahabol sa kanya para lang sa isang libro kung pwede ko naman isauli sa kanya sa susunod naming pagkikita.

"Ma'am Kath!" sigaw ko sa pangalan nya nang makita ko ito.

"Ma'am!" hindi ba sya makarinig!

"Mommy!" kaloka, kailangan pa sya tawaging mommy para lang tumigil. Paglingon nya ay nagsalubong agad ang aming mga mata, malawak akong ngumiti habang papalapit sa kanya.

"Good morning, ma'am." bati ko at inabot ang libro. "Thank you po pala sa book, ibabalik ko na oh." dagdag ko saka inabot sa kanya ang makapal na libro.

Ang ganda niya talaga kapag ngumiti, tapos ang lambing ni ma'am. Hindi siya tulad sa ibang Ponferrada na bigla ka nalang tataasan ng kilay, hindi ko sinasabing sila ma'am Everleigh yun ha pero parang ganun na nga.

"Good morning, Krystal, why are you alone?" matamis nyang ngiti at kinuha ang libro.

"Kasi po ako lang mag-isa hehe." hindi naman yun pamimilisopo, sinagot ko lang ng tama.

"Where are your friends?"

"Umm, nagpunta po ng mall, susunod din ako kaagad after maibalik ang libro sayo." sagot ko at sinilip ang taong nasa likuran nya.

"Where's Smith?" napatingin na rin si ma'am Kath dahil bigla nalang sumulpot ang pinsan nya at hinahanap sa Iris, bakit niya hinahanap? Omg! don't tell me nilalandi rin ng manyakis na yun ang professor namin?!

"Si Iris po ma'am? Ah, nakita ko sa nursing department kanina at may kausap na babae. Siguro isa na naman sa mga nilalandi nya?" sabi ko at napaisip dahil pansin ko agad ang pag-iba ng ekspresyon nito sa mukha.

"Oh?" she scoffed.

Tumango ako. "Opo."

Bigla nalang itong umalis ng walang paalam at tinahak ang direksyon patungong nursing building. Halaka, paano nya makikita e wala naman don si empakta? Joke lang yun eh, pero mukhang susugurin nya? Patay kang Iris ka!

"Krystal?" nagising ako sa malalim na pag-iisip dahil sa pagtawag ni ma'am Kath,

"Po?"

"Umm," I tilted my head at naghintay sa sasabihin ni ma'am, may gusto ba syang sabihin sa akin?

"May kailangan ka ma'am, Kath?" tanong ko.

Para siyang hindi mapakali at hindi alam kung sasabihin o hindi. Haler, nahihiya ba sya? Sabagay at hindi naman kami ganun ka close ni ma'am Kath at ako lang tong palagi nangungulit sa kanya kapag nagkita kaming dalawa.

"Hmm, are you free?" yun lang ba? Akala mo naman may malaking problema sa tagal nya kung isipin.

"Ako po?" tanong ko at lumingon sa likod dahil ayaw ko maging assuming no. Wala naman tao sa likod ko kaya ako siguro?

"Yes, I'm asking you, Krystal,"

"Free naman po ma'am pero hindi po ako pwede magtagal dahil susunod pa ako sa mall para bumili ng libro." sagot ko.

"Oh, what a coincidence that I'm going to the mall as well. You want to go together?" tinignan ko sya ng nakakaduda, hindi naman sya mukhang pupuntang mall dahil may dala syang mga libro?

"Sige po, wala rin ako dalang kotse kaya ikaw nalang po sasakyan ko." nakita ko agad ang pagpula ng kanyang mga pisngi at kagat ng labi.

"Bakit ka namumula, ma'am? May nasabi ba akong masama o may masakit sayo?" tanong ko at sinuri

ang noo nya ngumit mas lalo itong pinamulahan.

"I-It's fine, pwede mo ba ako hintayin sa sasakyan?" sabi nya at marahan inalis ang aking kamay.

"Sige po, wag mo tagalan ha. Mauna na ako ma'am, bilisan mo po." sagot ko at agad umalis upang mauna sa sasakyan nya.

Ang sabi ko maghihintay sa sasakyan nya pero saan dito ang kotse nya sa daming nakaparada na magagandang mga sasakyan? Hindi ko kasi alam kung ano kotseng dala ni ma'am dahil araw-araw iba ang sasakyan niya. May schedule nga yata mga gingamit nyang sasakyan from monday to saturday.

"Krystal, what are you doing there?" napalundag ako dahil sa biglang tawag ni ma'am,

"Hinahanap ko sasakyan mo kanina pa ma'am kaso hindi ko naman alam kung saan dito ang kotse mo." sagot ko at itinuro ang mga nakaparadang sasakyan.

"Right here." awan ang labi ko matapos niya buksan ang pintuan ng kanyang sasakyan na nasa likod ko lang pala, kaloka at hindi ko alam tesla gagamitin niya ngayon.

Mabilis akong umikot sa kabila upang buksan na sana ang pintuan pero hindi ko alam kung paano? Kailangan ko pa ba sumigaw ng open sesame para lang pagbuksan ako?

"Ma'am, hindi ko alam paano buksan ang pintooooooooo." tawag ko at mahinang kinatok ang bintana, kapagkuwan ay bumukas ito ng kusa kahit wala akong gingawa.

"I'm sorry, get in." ngumiti lang ako at kaagad sumakay at nagsuot ng seatbelt. Pansin niya sigurong naiinis na ako dahil pati seatbelt hirap ako sa pagsuot.

"Let me help you." ngumuso ako at tumango saka sya hinayaan sa gustong gawin. Langhap na langhap ko ang mabangong pabango ni ma'am sa sobrang lamit ng mukha nya sa akin.

"Ang bango mo po, hindi masakit sa ilong ang pabango mo. Gustong-gusto ko ang amoy, ma'am." sabi ko at ngumiti sa kanya, pansin ko rin ang pagngiti nya pero saglit lang yun at mabilis din naglaho.

"Done."

"Salamat po."

Ayos namin ang naging byahe namin at tahimik lang kaming dalawa, siguro nag enjoy lang ako masyado sa musikang pinatugtog niya at hindi namalayang nakaidlip na pala. Ginising lang ako ni ma'am pagkarating namin ng mall, nakakahiya at nagawa ko pa matulog sa sasakyan nya.

"Krystal, can you wait for me for a little while? I'll just buy something inside." paalam nya sa akin.

"Sige po ma'am, dito lang ako maghihintay." sagot ko sa kanya bago ito tuluyan pumasok sa mamahaling brand na make-up.

Habang naghihintay sa kanyang paglabas ay nag chat na rin ako sa iba at tinanong kung saan sila banda kasi kanina pa ako tanong nang tanong wala naman sumasagot sa akin! Nakakainis, pag kalokohan ang bilis nila mag seen pero pag ako nag chat ayaw nila tignan!

Mahina kong tinapik-tapik ang aking noo dahil napagtanto ko na wala pala ako dalang pera, balak ko

lang sana manghiram kay Iris pero ang bruha! Bwesit siya at ayaw e seen message ko sa kanya!

OMG! muntik pa ako mapasigaw at talon dahil sa babaeng bigla sumulpot sa aking gilid. Hindi ko siya kilala at ngayon lang din kami nagkita pero bakit ganyan sya makatingin sa akin? Para bang may binabalak na hindi maganda.

"Excuse me, are you alone?" umiling ako at napalunok kasunod ang paghakbang paatras.

"May kasama ako nasa loob." turo ko sa pinasukan ni ma'am,

"Boyfriend?" mabilis akong umiling.

"Friend?" friend ba kami ni ma'am? Hindi ko alam kaya umiling nalang ulit ako.

"Alright, I have a favor, please?" she's like a puppy, begging for me. Kaloka, sa daming tao rito bakit ako pa nilapitan at anong favor? Duh, walang libre sa panahon ngayon.

"Ano yun?" tanong ko.

Biglang gumuhit ang mapanuksong ngiti sa labi nito bago ako niyakap sa isang braso. Kaloka, sa bilis ng kilos nito ay di ko na nagawang tumanggi. Ngayon ko lang din napansin ang mga babae nitong kasama, halaka oooo eeeem geeee ang gaganda!

"Girls, this is my girlfriend." naubo ako sa sarili kong laway at nanlalaki ang mga matang nilingon ang babaeng hindi ko naman kilala.

Kaya bago paman sila mauto nitong kaibigan nila ay umiling na ako kasunod ang pag angat ng dalawang kamay. "I am not her girlfr-" naputol ang aking pagsasalita nang bigla humarang ang babae sa aking harapan at hinawakan ako sa magkabilang pisngi.

"Dear, please? Just pretend to be my girlfriend. Ibibigay ko lahat ng gusto mo." napaisip ako bigla. Bakit niya kailangan magpanggap?

"Anything na gusto ko?"

"Yes." mahinang bulong niya.

"Okay, pero isang beses lang ha? Ngayon lang ako magpapagamit sayo. Wala ako dalang pera kaya bilang bayad bigyan mo ako, deal?" may anghel na pinadala si Papa Jesus kaya hindi dapat tanggihan ang grasya, hindi na rin masama ang deal namin.

"Deal." ngumiti siya at pinagsiklop ang kamay naming dalawa.

Hihilahin na sana ako patungo sa mga kasamahan nito nang biglang may malakas na sampal ang nagpatigil sa amin. I mean, may tumampal sa kamay nito kaya nabitawan ako. Pag angat ko ng ulo ay nakita ko si ma'am, madilim ang mukhang nakatitig sa babaeng girlfriend ko kuno.

"What are you doing to my student?" palipat-lipat ang tingin ko sa kanilang dalawa, bakit galit si ma'am at ang lamig ng boses nya huhu.

"Student?" tinuro ko kaagad ang sarili ko.

"Ako, hehe, professor ko kasama ko." sagot ko sa kanya at hindi naman ito mukhang gulat sa nalaman.

"YOU'RE HER PROFESSOR? Why do you care what I do with MY GIRLFRIEND? Who has more right to her - you or me?" haler, bakit pati kay ma'am sinabi nya ang tungkol dyan e labas na yan sa usapan!

"Girlfriend?" taas kilay na tanong ni ma'am sa babae bago ako tinignan. Ayaw ko na nga, sa kanya nalang yung pera at baka magalit pa si ma'am sa akin dahil sa pinagsasabi ng babaeng to.

"Alis na tayo ma'am, kailangan ko pa bumili ng books." hinawakan ko sya sa kamay at sobrang lamig ng palad niya. Hinatak ko na ito palayo bago pa lumala ang gulo, lilingon pa sana ulit ako dahil narinig kong tinawag ako nong babae pero hindi ako hinayaan ni ma'am at mabilis kinaladkad hanggang sa tuluyan ng nawala sa paningin ko yung mga babae.

"Ma'am, saan tayo? Bibili pa po ako libro?" pigil ko sa kanya dahil tuloy-tuloy lang ito sa paglalakad at nalagpasan na namin ang bookstore.

"Oh, I'm sorry."

"Ayos lang po, gusto mo sumama sa loob?"

"Alright." Wala kasi akong pera, kasalanan nya kung bakit naging bato yung pera na offer sana kanina kaya sa kanya nalang ako manghihiram.

Nauna ako pumasok at agad naman nya akong sinundan, hinanap ko ang RPC at ROC dahil required sa amin bumili nito. Kung hindi lang pala desisyon parents ko edi sana busy na ako ngayon sa pag review para sa nalalapit na board exam.

"Ma'am," tawag ko kay ma'am na abala sa pagtingin ng bagong release na libro.

"Yes?" lumapit ako sa kanya para bumulong, nakakahiya naman pag sinabi ko ng malakas at maraming makakarinig.

"Wala po ako dalang pera, baka pwede pahiram kahit 2k lang?" sabi ko at bahagyang umatras upang tignan ang reaksyon niya. Akala ko papagalitan ako ni ma'am pero bigla itong ngumiti ng pagkatamis sa akin.

"No need. I'll buy the books for you."

"Hala, totoo po? Bigay yan ha? Hindi utang?" pagklaro ko at mabilis siyang tumango.

"Yay! Thanks ma'am," sabay lahad ng isang palad ko ngunit sa halip na pera ay card ang inabot sa akin.

"Hehe, thank you po, wait lang." paalam ko at mabilis binayaran ang mga libro dahil baka magbago pa isipan niya.

Pagkatapos magbayad ibinalik ko rin sa kanya ang card, palabas na sana kami nang bigla namin nakasalubong ang mga hudas na hindi pinansin mga chats ko kanina pa. Nakakainis at ang mga mapang-asar agad na ngiti sa labi nila babe ang sumalubong sa akin.

"Shuta, nauna ka pa sa amin horsey. Wow, kasama mo pala si Athy," panandalian akong nag loading, omg! muntik ko na makalimutan Athy tawag nya kay ma'am.

"Duh, kung marunong ba naman sana kayo tumingin ng chats sa gc!" iritado kong sagot sa kanya at inirapan si Iris,

"Ano kasalanan ko sayo at nagtataray ka?" hindi ako sumagot sa walang kwenta nitong tanan at inikutan lang ng mga mata.

"Ay, keyboard, may sasabihin ak-"

"Ayaw ko makinig! Busy ako, tara na ma'am at hayaan mo yan sila." putol ko kay babe at hinatak palayo si ma'am. Ayaw ko sila makasama, dito nalang ako sasama kay ma'am at nililibre pa ako.

"Are you sure hindi ka sasama sa kanila?" tanong sa akin nong nakalayo na kami sa bookstore.

Binitawan ko ang kamay nya at huminto. "Sige, balik na ako sa kanila ma'am salamat sa libre." mabilis naman ako kausap no.

"N-No, wait!"

"Bakit po?" baling ko.

"Are you hungry?" ngumiti ako at tumango.

"Opo, libre mo ako?" haler, sino tatanggi da pagkain at libre.

Nginitian nya akong muli bago tinapik sa ulo at kinurot ang aking pisngi. "Alright, my treat."

"Hehe, syempre, wala akong pera eh." sabay pa kaming dalawa natawa. Ang baet ni ma'am, magkapatid sila ni ma'am Pixie pero medyo malayo ang ugali nila sa isa't-isa. Mabaet din naman kapatid nya pero mas mabaet ang kasama ko ngayon.

Dinala niya ako sa Starbucks at sya na rin ang nag order para sa akin habang ako matiyagang naghihintay at abala sa cellphone.

"Dear, you're here." tumigil ako sa paghinga nang may yumakap sa leeg ko mula sa aking likuran.

"Hello, nagkita ulit tayo, pero pakitanggal ng kamay mo at baka kung ano isipin ng professor ko." saway ko sa kanya, mabilis nya inalis ang kamay at tumabi sa akin.

"Why? May relasyon ka ba sa professor mo?" umiling ako.

"Wala naman pero mukhang ayaw nya sayo kaya lumayo ka nalang. Ikaw lang mag-isa? Asan mga kasama mo kanina?" itinuro nito kaagad ang mga kasamahan na nasa kabilang table lang pala namin.

"Ah, hello po." bati ko sa tatlo at kumaway sa kanila. Tinignan lang nila ako at hindi man lang nag-abala kumaway pabalik, hmp!

"What's your name? And saan ka nag-aaral?" tanong nito at sinundot ako sa ilong, kaloka.

"Krystal, sa PU ako nag-aaral." umarko ang mga kilay nito at tinignan ako una sa mata saka bumaba sa labi mo.

"PU, huh."

"Ikaw? Anong pangalan mo at nag-aaral ka pa ba?" tanong ko balik sa kanya.

"Krystal." sabay kami napalingon kay ma'am Kath, hindi ko namalayan nakabalik na pala ito.

"Ay ma'am-" bigla akong hinila sa ulo ng babaeng katabi ko.

"My name is Kathrina, Kath for short. Alright, I'll see you again soon, dear," bulong nito at ikinagulat ko ang mabilisan nitong pagnakaw ng halik sa pisngi ko.

Omg! Bakit ako hinalikan sa harap ng maraming tao?! Anong sabi nitong pangalan? Kathrina? Kath for short? Halakaaaaaa! Same name sila ni ma'am Kath! Napaigtad ako sa lakas ng pagkabagsak ng tray sa table namin. Wala na pala si Kathrina at nakabalik na sa table nila pero nakakatakot si ma'am Kath, bigla ulit nag-iba presensya nya.

"Ma'am, ayos ka lang po? Tignan mo oh, muntik na masayang mga pagkain."

"Yeah." bakit may pagka sarkastiko sagot nya sa akin?

Hindi nalang din ako kumibo at mukhang badtrip si ma'am, pero kahit ganun ay kumain parin ako no at sayang naman kung hindi ko uubusin tong mga binili nya para sa akin. Nag eenjoy ako sa pagkain pero pansin ko hindi nya ginalaw ang sa kanya, I asked her kung may problema o busog ba sya pero hindi naman ako sinagot at nanatili lang tahimik hanggang sa natapos kaming dalawa at pasya syang umalis na.

Dahil sa badtrip si ma'am sabi ko nalang mauna na sya at sasabay nalang sa mga bruha kong kasama. Ayaw ko rin itong abalahin masyado at mukhang nagmamadali na itong umalis. Kahit hindi ako pinapansin ay hinatid ko parin ito pabalik sa kanyang sasakyan at nagpasalamat sa ginawa nyang kabutihan.

After that hinanap ko ang mga baliw, kanina pa ako naiinis sa kanila dahil hindi man lang binuksan ang message ko sa groupchat! Kung hindi ko lang tinawagan si Ag ay di ko malalaman kung nasaan sila!

*

Kinagabihan ay nagtipon kami upang salubungin si dad, sabi kasi may bago siyang ipapakilala sa amin na kasamahan kaya medyo excited sila babe.

"Ano ulit gusto mong sabihin kanina babe?" tanong ko habang hinihintay ang paglapag ng eroplano ni dad,

"May balak ako, isa sa AKRIS ang tatakbo as student council." nahihibang na si babe at pati role ni Ziallyn noon ay gusto narin subukan.

"Sino naman ang isasali natin? Ikaw?" tanong ni Ag, ayaw ko tumakbo si babe as SCP at baka ano ang ipagawa sa mga estudyante kapag sya nanalo. Wala pa naman itong awa, si lolo nga palagi na nya dinodogshow.

"Si Keybold."

"What?!" napasigaw kaming apat sa sagot ni babe, ako na naman ang nakita nya para gawing katatawanan! kainis pwede naman si Ag total bagay sa kanya role na yan.

"Bakit ako? No! Never! stress na nga ang beauty ko sa buhay ko tapos ngayon gusto mong tumakbo ako as SCP?!" hindi rin naman ako mananalo kung magkakatotoo ang sinabi ni babe.

"Sige na keybold ayaw mo? experience din kaya yan tapos ikaw ang batas." alam ko mahina ang utak ko, anong batas sinasabi ni Iris? wala akong kakayahan sa mga ganyan.

"Kung gusto mo ikaw nalang Iris, gamitin mo pagiging malandi para sa campaign mo, gorabels." sila ang nakaisip dapat sila ang gumawa.

Why don't you try?
Busy ako na tao, no time, no time.
Busy? Aside from being a clown, what else do you do?
Basta busy ako! wag ka na kumontra okay? Kontrabida ka na masyado.
...

"Ayaw ko babe, si Iris nalang. Bahala kayo at ayoko sumali sa mga ganyan. Pwede rin na ikaw nalang sumali, mas maganda yun." suggestion ko sa kanya. Hindi siguro naisip na pwede rin naman sya tumakbo kung trip nya.

"Ay bobo ka horsey, tama tama! ako nalang ang sasali BAHAHAHAHAHA." nahihibang na talaga sya, walang duda.

"Ou ikaw na sumali, tapos bantaan mo mga students na hindi boboto sayo." ang ganda naman sobra ng payo ni Ag,

"Pwede! Pwede! BAHAHAHAHAHA."

"Hoy keybold, alam mo ba kung ilan nagkalat na mga bantay?" wala siguro magawa si babe kaya may binabalak nanaman.

"50, bakit? ano binabalak mo this time? Umayos ka nga at papalapag dad."

"Plano? Wala! may plano ba ako? wala no." walang plano pero kabaliktaran naman ang pinapahiwatig ng kanyang mga mata.

"Tumigil ka sa binabalak mo at baka makurot ni dad." ang lakas manermon ni donkey, isa rin naman sya sa mga nagpahabol last year.

"Wala nga BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Nandito na." tawag ni Ag sa amin at itinuro ang papalapag na eroplano.

"Tara na."

Nasa baba kami habang hinihintay ang paglabas ni dad, sa likod naman namin ay ang mga bantay na dala. Napangiti ako nang makita ang paglabas nito, may kasunod syang dalawang babae at sino naman ang mga yan?

"Daaaaaaaaaad!" nag unahan kami sa pagtakbo palapit sa kanya.

"My children!" malakas na tawag nito at sinalubong kami ng mga yakap. Nakakamiss, ngayon lang siya ulit umuwi ng pinas!

"Tabi Iris!" sinipa ni babe si Iris kaya napaluhod ito bigla.

"Sj naman!"

"Nakaharang ka, dapat ako ang una yumakap sa kanya, don ka sa dulo gago." spoiled talaga masyado kaloka.

Pinauna ko na sila at wala ako balak makipag bardagulan sa kanila. "Krystal, anak ko." malawak ang ngiting nilapitan ako ni dad at niyakap ng mahigpit.

"Welcome back, Dad, we missed you."

"Hindi parin kayo nagbabago, may ginawa na naman ba kayo sa mga tauhan ko?" tanong nito sa amin na agad naman namin ikinailing.

"Sino sila?" tanong ni Ag, napalingon kami sa dalawang babaeng tinutukoy niti.

"Oh, come here." tawag nito sa dalawa.

"This is Maddyn and her twin sister, Naddyn. Makakasama n'yo na sila simula sa araw na 'to at sa paaralan n'yo narin sila mag-aaral." Infairness magaganda ang kambal.

"Halaka BAHAHAHAHAHAAHHAHAH."

"Wooooooooow ganda nila dad ha, galing mo talaga." umaandar na naman pagiging babaera ni Iris.

"Huwag tayo rito mag usap at may mahalaga akong ipapagawa sa inyo. Dumiretso tayo kaagad sa bahay." sabi ni dad kaya hindi na kami kumontra at mukhang mahalaga ang sasabihin nito.

Mukhang may mangyayari na naman.

CHAPTER 2

-

"So, anong dahilan umuwi ka?" tanong ni babe, himala isinantabi nya ang pagkain.

"May gusto ako ipagawa sa inyo."

"Kaming lahat po ba?" makapal na si tansan kung magsalita ngayon. Naalala ko nong una nya nakaharap si Dad, bigla sya nahimatay dahil sa takot.

"No, lima lang kailangan ko." Madali lang yan kung lima lang kailangan, pero bakit kami kailangan gumawa kung marami naman syang mauutusan na iba?

"Kaya na nila tanso tapos nong kambal yan dad," paladesisyon talaga si babe kahit hindi pa alam kung anong mission.

"Ano po gagawin?" tanong ni Louis.

"I need you to get something for me, a flashdrive. Tapusin nyo muna pagkain, mamaya natin pag-usapan." Yun lang pala gusto nya makuha at bakit kami pa kailangan gumawa? Sino kaya kalaban at bakit kinailangan pa bumalik ng pinas.

"Kaloka, dad, alam mo ba may sikretong tinatago sila Aaar eeeL at babe?" Kulang nalang matunaw ako sa mga titig nilang dalawa, pero oras na para malaman ni dad at ang tagal na nilang tinatago duh!

"Tinatago?" I nodded.

"May mga fiancee na po silang dalawa. Gulat ka no? opo hindi lalaki at babae ang mga kasintahan nila." diretso kong sagot dahilan upang mabulunan sya.

"Panira ka naman keybold! surprise nga sana tapos ibubulgar mo sa kanya bobo." inis na saad ni babe. Hindi naman ako na inform, sana sinabihan nila ako. Mga tanga!

"Wala na, hindi na surprise, thanks keyboard. " sabi ni R at isinandig ang likod sa upuan. Si Daddy hindi makapaniwala dahil sa gulat na rumehistro sa kanyang mukha. Akala nya siguro straight mga anak nya. Pwes nagkakamali sya dahil mga bakla sila.

"Mga bakla kayo?!" halos mabilaukan kaming lahat dahil sa pagsigaw nito.

"Ou Dad, hindi ko lang alam kung kilala nyo po ang family nila. Apo po ni Steve Ponferrada ang mga fiancee namin." walang halong kaba sagot ni babe.

"Steve Ponferrada?"

"Yes po." Si Ag sumagot sa kanya.

"I want to meet them ngunit hindi sa ngayon. Do you have any pictures? patingin ng mga fiancee nyo kung papasa sa taste ko." nag unahan naman silang dalawa sa paglabas ng kanilang mga cellphones.

"Actually dad, Ponferrada talaga surname ni H. Tapos kapatid n'ya at kapatid ng fiancee ni R ay may

gusto sa akin." pag singit ni Iris sa usapan.

"Ang kapal ng mukha mo Iris, binaliktad mo pa talaga ang sitwasyon." ang sarap ibato sa kanya nitong hawak kong tinidor.

"Wala na yata mas kakapal sa mukha mo I." sabi ni hell.

"Talagang magkadugo pa ang mga target nyo ha?"

"Opo family goal tayo diba." proud ang Iris sa kakapalan nya.

"Dad look, this is my pie," agad inabot ni babe ang phone upang ipakita ang picture ni Pixie,

"And this is my kitten," segunda ni R.

"Wow! Ang gaganda naman pala ng mga magiging in-laws ko hahaha." sinasabi ko na nga ba at walang magiging problema kay daddy ang bagay na 'to.

"Naghahanap kasi sila sugar mommy," papansin talaga tong empaktang Iris kahit kailan.

"Hindi ba sapat ang monthly allowance na binibigay ko sa inyo at kinailangan nyo pa maghanap ng sugar mommy?" best actor din talaga kung mag drama si Dad, as if masakit ang puso nya sa natuklasan.

"Ano ba ginagawa nyo sa pera at hindi kasya?" tanong nito. Wala naman kaming ginagawa sa pera at hindi rin namin nagagastos dahil nga sa demogons. Sila halos gumagastos para sa amin.

"Wala naman dad, dino-donate kasi namin monthly ang kalahati sa charity." sagot ni A.

"Hmm good choice, mga anak ko nga kayo. Kumain na kayo at may dapat pa tayong pag-usapan."

Matapos kumain ay ang lima lang pinatawag ni Dad sa office nya upang pag-usapan ang kanilang mission. Hindi narin naman kami kailangan at kaya na nilang lima yun. Pinauwi rin kami nito dahil aalis din ulit sya pagkatapos makausap ang lima. Babalik na agad ulit ito ng HongKong dahil may mga kailangan pa syang ayusing problema.

Hindi narin pala kami sa campus uuwi simula sa pasukan dahil ang boring at wala kaming time mag walwal. Kaya ang ginawa namin ay bumili ng villa at do'n kaming lima nakatira. Magiging 7 na pala kasi dumagdag ang kambal. Dumiretso kami sa villa at hindi na ako bumalik sa mga magulang ko. Kasi kung uuwi ako do'n ngayon, alam ko na hindi nila ako titigilan lalo na ang papa ko.

Pasukan na pala bukas, excited na ako dahil sawakas marami na namang panibagong kalokohan gagawin 'tong mga gaga. Ayaw ko na isipin problema ko sa pamilya at nag iinit ulo ko.

"Finaaaaaaaally nakauwi rin! kapagod shit BAHAHAHAAHAHAHAHA." anong ginawa nya liban sa pagkain at napagod sya?

Tumambay muna kami sa rooftop kung saan may billiards, hindi pa inaantok kaya napagpasyahan muna mag bonding.

"Hoy kuha nga kayo alak, inom tayo. Pasukan na bukas mga bakla." may balak pa na maglasing si babe.

"May naisip ako, tayong lima nalang ang tumakbo as SCPC para patas. Tapos may gagawin tayo sa speech keme kuno na yarn, ooo diba talino ko?" sariling puri ang show ni babe.

"Tangena iniisip ko palang natatawa na ako, disaster ang resulta HAHAHAHA." may tama si donkey sa bagay na 'yon.

"Gorabels payag ako basta tayong lima." sagot ko

"Sino kaya kalaban ni Dad at ano laman ng flashdrive na tinukoy nya kanina?" biglang tanong ni Ag.

Ou nga at talagang umuwi pa sya rito sa pinas para lang dyan.

"Hmm hindi natin alam, hintayin nalang natin sabihin nya kapag naging maayos na lahat." sagot ni babe sa kanya.

"Pero feeling ko ano, ito 'yong involve ang mga bata na tinukoy nya. Child sexual exploitation. Child pornography. Last year naalala nyo sinabi nya sa atin? na may isa sa 5 families ang sangkot sa isang illegal activity." sabi ko naman sa kanila.

Kung ito nga talaga ang dahilan kung bakit gusto ni dad makuha ang flashdrive, ibig sabihin naka-save lahat ng mahahalagang informations na kailangan namin para sa mga ebidensya.

"No wonder at kinailangan pa na tayo ang gumawa-ay hindi pala tayo at ang lima lang. I see, kaya naman pala napasugod nalang bigla." seryoso si babe ngayon, himala.

"Kung ganon, hindi ako sure kung kaya nila tanso yun. Mahihirapan sila lalo na't marami mga bantay." Sumang-ayon ako sa sinabi ni R, hindi basta-basta ang papasukan pero bahala na sila sa mga bubay nila.

"Kung hindi nila kaya, edi tayo ang papalit. Batak na batak na si Iris sa mga ganyan." Baling ni Ag sa empakta,

"Saan ba na computer? sa chairman?" nakakainis talaga 'tong babae na 'to. Kung saan na naman napupunta ang isipan.

"Ou nga, nakikinig ka ba? bobo mo kahit kailan tanga." ang sarap nya ibitay sa labas ng pinto.

"Ba't ba mainit ulo mo keybold! lagi mo nalang ako kinonontra, may gusto ka sa akin no? incest gusto mo?" kapal ng pagmumukha, magkakagusto nalang ako hamak naman na hindi sa isang katulad nya.

"Ewwww hindi ko lang alam Iris ha pero sa tuwing nakikita kita, gusto ko talaga balatan ang pagmumukha mo.-"

"Stahp stahp, aaway na naman kayo mga gago. Oh horsey gusto mo saging? meron sa refrigerator bumili ako kanina." isa pa 'tong si babe! ako nalang palagi ang nakikita at pagtripan!

"Alam mo babe bwesit ka talaga kahit kailan!" bulyaw ko at binato sya nang unan. Tatawanan na naman ako ng mga bruhang 'to.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Oh ba't galit, ay teka diba 7:30 unang klase natin ngayong lunes? may gagawin tayo mga bobo.

Mamaya ko nalang sasabihin sa gc." Another kalokohan nanaman binabalak nya? sa unang araw ng skwela?

"Bahala kayo sa mga buhay nyo. Aakyat na ako't matutulog." kaya siguro mainit ang ulo ko dahil kanina pa ako inaantok.

Matutulog na lang ako, goodnight!

*

"BAHAHAHAHAAHHAHAHAAHHAHA."

"Heto na, heto na, heto na waaaaaaa!"

Lunes at unang araw ng klase pero nasa rooftop kami ng main building. Sinasabi ko na nga ba at isa na naman sa kalokohan ni babe. At talagang sinakto nya sa morning assembly. Tanaw namin mula rito ang maraming mga estudyanteng nasa ground floor. Kumpleto kaming lahat ng CCB ngayon.

"Gaga ka babe ano binabalak mo?" sabi ko habang nakatanaw sa baba.

"Sige na sino ang mauuna BAHAHAHAHAHAHAHAHA simulan na natin bago mag start ang morning prayer mga tanga!"

"Sigaw nyo sa mga tao na nasa baba ang best line nyo na mga kasabihan BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHHA." dagdag pa nito.

Ayan ulit kami sa kasabihan na yan. Mapapaisip ulit ako kung anong kasabihan sa akin. Unang araw stress agad hatid ni babe.

"Hoy keybold ikaw mauna!" sabay tulak ni Iris sa likod ko.

"Anong ako?! kayo naman mauna, palagi nalang ako bwesit!" ihulog ko 'tong Iris na 'to eh. Hindi na sya mag rerespawn pag bumagsak sa baba.

"Hoy Iris ikaw ang mauna total ikaw pinakamakapal ang mukha sa ating lahat." turo ni babe sa kanya. Lahat naman kami makakapal ang mukha.

"Ako? what the. Sige na nga HAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." mabilis kausap ang Iris. Nasa mood sya today ha, bwesitin ko nga mamaya para makaganti naman ako sa kanya.

"Ou sige na go, the stage is yours BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA." mapapasubok ang kambal dahil sa kagagawan ni babe.

Umatras kami at iniwan si Iris sa unahan. Natatanaw pa naman kami rito mula sa baba. Huminga sya ng malalim at itinaas ang dalawang mga kamay, anong meron sa pagtaas ng dalawang kamay aber?

"GOODMORNING LADIES AND GENTLEMEN! I'M IRIS SMITH AT NANINIWALA AKO SA KASABIHANG: AANHIN MO ANG ISANG GWAPO KUNG ANG GUSTO LANG NAMAN AY HUBARIN ANG PANTY MO!" malakas na sigaw ni Iris dahilan upang makuha nito ang atensyon ng mga tao mula sa ibaba.

"Tangena mo ka Iris gago!" singhal ko sa kanya bago humagalpak ng tawa.

"Gago amp BAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ang gago mo Iris, unang kasabihan panty agad HAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak na saad ni hell.

Si Iris palang ang una pero halos mamatay na kaming lahat sa kakatawa. Anong klasing kasabihan 'yon bwesit sya.

"Hindi na ako makahinga, umagang-umaga mamamatay na ako sa kakatawa tangna HAHAHAHAHAHAHA." natatawang saad ni RL habang hawak ang kanyang tiyan.

"Ano ba, ako lang 'to. Tignan nyo at nasa baba rin pala ang demogons HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAH." baling ni Iris sa amin at itinuro kung nasaan sila.

"Hitsura ni pie parang sinasabi na *really? First day of class kalokohan nyo agad maaabutan ko?* BAHAHAHAHAHAHA." galing talaga mag mimic ni babe at kuhang kuha pati expression ni miss pixie.

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH."

"Tabi, ako na nga next!" sabi ko at tinabig ang pagmumukha ni Iris. Haharang-harang kasi sa daan.

"No bayan keyboard!"

"Gandahan mo K, dapat mas malupit pa kaysa kay Iris ang kasabihan mo HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAA." makapag utos ang tansan!

"Shadap please." sabi ko at nagtaas ng isang kamay.

Ano ba magandang kasabihan? napapaisip na naman ang brain ko!

Bumwelo muna ako at humugot ng malalim na hininga bago isigaw ang aking kasabihan.

"I'M KRYSTAL BERN MILLER AT NANINIWALA AKO SA KASABIHANG: HUWAG MONG IPAGSIKSIKAN ANG SARILI MO SA TAONG AYAW SAYO. TANDAAN MO, HINDI KA SARDINAS. ASO KA KAYA LAPLAPIN MOOOO!" sigaw ko rin ng malakas at rinig ko agad ang tawanan na nagmumula sa baba.

"Potangena BAHAHAHAHAHAHAHA."

"HAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

Umatras na ako at bumalik sa pwesto ko kanina. "Easy, easy. Hindi man lang ako pinagpawisan." sabi ko at nagkibit balikat.

"Yabang naman ng monkey na 'yan HAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

"Aaaar eeeeL ikaw na sunod dali AHAHAHAHAHAHAHAHAYAHAHA." tulak ko kay donkey sa gitna.

"Galingan mo at naka live si Ag, nanonood ang baby kitten mo HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHA." tinignan ko naman si Ag dahil sa sinabi ni Louis. Aba't true nga at hindi false, naka live ang doraemon.

"ROCHELLE LOVE, AT NANINIWALA SA KASABIHAN NA: PAG INIWAN KA NG MAHAL MO,

NEVER SAY DIE. TOMORROW IS ANOTHER GUY!" Ang lakas ng sigaw ni donkey kaloka.

"HAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA."

"Hoy aaaar eeeeL hindi ka nag iisip! tignan mo mamaya at aawayin ka na naman ni mommy kitten mo dahit jan sa kasabihan mo gaga HAHAHAHAAH." sabi ko sa kanya at bigla nalang sya namutla. Takot naman pala ang gaga sa fiancee nya.

"BAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHA."

"Halakaaaa maghahanap talaga 'yon ng hotdog, iyak malala R." ang lakas din talaga mang asar ni hell.

"Ihulog ko kaya kayo?! next na, at mahal ako no'n mga ulol!" galit naman si donkey agad.

"Hoy Ag ikaw na." tulak ko sa kanya.

"EHEM EHEM, NANINIWALA AKO SA KASABIHAN NA: KUNG HINDI AKO PARA SAYO, KAWAWA KA NAMAN DAHIL HINDI MO MATITIKMAN ANG ISANG KATULAD KO!" Ano raw?!

"Potangena HAHAHAHAHAHAHAHA."

"Hoy gago ka HAHAH."

"Doraemon is that you? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Tignan nyo sa baba mas dumami ang mga tao kalerkey naman ang pa show na ito. Okay next? Hoy babe ikaw na!" at hinampas ko ang balikat nya, tatakas ka pa ha!

"Tabi tabi, dadaan ang poganda. " mayabang na saad ni babe at pinagtutulak kami.

"Asan ba mommy ko, teka nga. Saan na 'yon--aha ayon ang gaga BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." agad na kumaway ito nang matagpuan ng mga maya nya si miss Pixie sa ground.

"AHEM, GOODMORNING PEOPLE OF THE PHILIPPINES. YES YES! THIS IS SHARA JANE, ANG NAG IISANG KASINTAHAN NI MISS PIXIE PONFERRADA. YES PO, I'M THE OWNER OF MISS PIXIE AT KUNG MAY LUMANDI MAN SA KANYA AY MAGTAGO KA NA. NANINIWALA AKO SA KASABIHAN NA, AKITIN MO MAN SYA SA AKIN PARIN ANG BAGSAK NYA! BANG!" Omg! hindi ko alam ang magiging reaksyon ko sa ibinulgar nito!

Agad kaming dumungaw at sinilip ang mga tao sa baba na todo sigaw na sa kilig at ang iba ay pinagtinginan si miss pixie na nakangiti. Proud ang mommy ni babe! matagal na kaya nya hinihintay na e public nila ang relasyon nila.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Wow finally finally finally!"

"Sabaok lahat all wooooooooo."

"Kilig na naman pwet ni mommy ko hays, oh sino susunod? the stage is yours. Ay tansan ikaw na BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." iba kutob ko sa mangyayari after nitong kabalbalan naman ngayong umaga.

"Hoy Hell ikaw ang mauna, ikaw una nila nakilala diba? una ka tapos ako sunod." ay kalerkey meron palang gano'n ma rule sa barkada, hindi ako na informed.

"Ako ba?" itinuro nya naman ang sarili.

"Bobo kakasabi lang na ikaw, dali na hell maabutan na tayo ng gabi!" oa ang Iris.

"Sure, 'yon lang naman pala. Ano ba magandang bati sa kanilang lahat." ang yabang tapos wala naman naisip na sasabihin hmp.

"Isipin mo may utak ka naman diba?" duda ako sa sinabi ni babe kung meron ba talaga.

"Okay game! Aheeem!"

"AHH AHH-"

"Pota ka ba't ka naman umuungol!" hampas ko sa batok nya. Kalokang babae 'to at nakalive pa naman si Ag.

"Ano ba! wag ka nga umepal keybold! magsisimula na ako okay?!" may anger issue rin talaga ang babae na 'to.

"BAHAHAHAHAHAAHHAHAHAHA."

"Hoy bilisan mo at magsisimula na ang morning prayer!" bulyaw ni Iris sa kanya bago sinipa ang pwet.

"Bwesit ka!"

"GOODMO-"

"You there!" natigilan kami dahil sa lalaking sumigaw sa likuran namin. Sinasabi ko na nga ba at hindi ko na lock ang pinto!

"Pambihira sino ba ang huli? Bobo nyo naman at hindi nilock ang pinto." mahinang boses na saad ni RL.

"Si Louis." sambit ko.

"Paanong ako?!" gulat na tanong nya kasabay ang pagturo sa sarili nito.

"Ou ikaw, bobo mo L. Kung kailan nag eenjoy na e." kinagat ko ang pang ibabang labi dahil naniwala ang dalawang baliw sa sinabi ko.

"Kayo na naman? unang araw ng klase kalokohan nyo agad ang mababalitaan ko? pumunta kayo sa Dean's office ngayon din!" gigil masyado ang kalbo. Pamilyar sya sa akin, at sa tingin ko ay sya 'yong ninakawan ni babe nang wig last festival.

"Kj naman ni panot pft. Tara na nga, hoy kayo hindi pa tayo tapos." sabi ni babe sa limang pa naming kasamahan.

Pagbaba namin ay may mga estudyante na nagtatawanan at nagpupuri sa kagagahang ginawa namin sa rooftop.

"Iris maganda 'yong kasabihan mo kanina."

"Sayo rin Krystal."

"Wala nang tatalo sa sinabi ni Shara."

"Chill lang kayo, kami lang 'to." pagmamayabang ni babe sa mga estudyante na nakakasalubong namin habang tinatahak ang daan patungong Dean's office.

Hindi naman kami napagalitan at pinagsabihan lang. Ang Dean pa ang natakot sa amin lalo na kay babe, pinagbantaan ba naman nya na isusumbong nya kay lolo nakakaloka talaga. Imbes na pagalitan ay pinalayas nya nalang kaming lahat dahil sa takot.

"BAHAHAHAHAHAHAAHHAHAAHA."

"Kapal ng mukha mo babe gaga ka. Ginamit mo pa talaga si lolo." kinuha ko ang braso nito bago sumandal sa kanyang balikat.

"Grabe na kayo at pati si lolo hindi nyo pinalampas! bilib na talaga ako sa kakapalan ng mga pagmumukha nyo." napaka sarcastic naman ng hell na 'to.

"Pwede ba wag ka nalang kumontra? pwede ka na mag apply bilang artista hell, tapos ang role mo mananangggal na kontrabida." kumawala ang isang malakas na tawa sa bibig ko dahil sa sinabi ni Iris.

"Kung ikaw kaya gawin kong mananggal ha?!" sagot nito sa kanya.

"Ingay nyo mga bobo, parehas lang naman kayo mga tanga. Na e stress ang beauty ko sa inyo." pinaghiwalay ko na silang dalawa at pumagitna sa kanila.

Baka mag away na naman sila at mauwi sa sakitan, ganyan ang bonding nilang dalawa simula noong matoto si hell kung paano lumaban.

"Wala ka naman no'n!" sabay na singhal nila sa akin.

"BAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHHA."

"What are you doing?" isang boses na nagpatigil sa bardagulan naming tatlo.

"Mommy Kathlyn!" tinulak ko ang mukha no'ng dalawa at tumakbo palapit sa kanya.

"First day of class nag aaway na kayo." sabi nito nang makalapit ako. I really like miss Kathlyn especially ang personality nya.

She's cold at strict sa mga students pero pag dating sa amin nailalabas nito ang iba't ibang side nya. Actually she's one of a kind, caring at malambing. Hindi man sya showy pero mararamdaman mo naman kapag naging close mo na ito.

"Athyyyyyyyy." tawag ni babe at yayakapin sana si miss Kathlyn pero inunahan ko ito. Mabilis kong niyakap si mommy Kath ng mahigpit dahilan para matigilan ito.

"Halaka BAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Inaaway po nila ako." sumbong ko sa kanya. She pats my head at mahinang itinulak ang noo ko gamit ang index finger nito.

"Goodmorning ma'am." bati ng ccb sa kanya.

"Morning, wala ba kayong mga pasok?" hindi nya man lang ako pinagtanggol hmp!

"Meron po." agad na sagot namin.

"Go to your classes." sabi nito.

"Teka keybold at Iris mauna na kayo sa classroom sunod nalang kami." utos ni babe sa amin at ano naman ang gagawin nila? bakit kami lang?!

"Ano gagawin nyo? hindi pwedeng kasama kami? at si Iris pa talaga kasama ko?!" iritado kong salita.

"Anong problema kung ako kasama mo ha monkey?!" inikutan ko nalang sya ng mga mata at hindi na nag aksaya ng laway ma sagutin sya.

"Let go of me Krystal. I still have class to attend." bulong ni miss Kathlyn. Nakayakap pa pala ako sa kanya kaya hindi nya magawang makaalis.

"Ay sorry po, ingat mommy Kathlyn." bago ko sya pinakawalan ay binigyan ko muna ito ng isang halik sa kanyang pisngi.

Nakita ko ang pagkagulat sa kanyang mga mata ngunit hindi ko na ito binigyang pansin. Hinila ko na si Iris at nagsimulang tumakbo patungong criminology building.

"BAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHA." rinig ko pa ang malakas na tawa ni babe bago tuluyang makalayo sa kanila.

"Hoy keybold ang kapal ng mukha mong halikan si Miss Kathlyn sa harap ng napakaraming estudyante!" sermon ni Iris sa likod ko.

"Manahimik ka at normal lang naman humalik sa pisngi lalo na pag kilala o kaibigan ko 'yong tao!. Huwag mo akong itulad sa'yo na hinalikan si miss Everleigh sa labi! mas makapal ka pa sa pwet ko hayop ka." nanggigigil ako sa Iris na 'to at ang sarap nya ipatapon ulit sa island.

"Syempre krass ako ni mommy eh."

"Crush na ikaw lang ang nakakaalam yuck bwesit ka!" hindi na ako nakapagtimpi pa at sinabunutan ang buhok nito.

"Keybold gago ka masakit ha!" hindi ko talaga alam kung bakit mabilis mag init ang ulo ko sa kanya ngayon.

Binitiwan ko na ang buhok nya at naglakad mag-isa.

Ano naman kung hinalikan ko sya? normal lang naman 'yon!

-

Kanina pa ako naiinis, hindi ko alam ang dahilan basta ay sa tuwing nakikita ko pagmumukha ni Iris biglang umiinit ulo ko. Feeling ko tumaas dugo ko kaya patungo ako ngayon sa clinic upang magpatingin, magkakaroon ata ako ng highblood dahil sa demonyong empakta na yun!

"Are you okay?" Habang hinihilot ang aking batok ay may tumawag sa bandang gilid ko, kaloka at siya pa talaga.

"Ag," sambit ko habang tuloy-tuloy lang sa paglalakad.

"Mag-isa ka lang? Hindi mo yata kasama sila Iris?" Tanong nya na muling nagpainit ng ulo ko.

"Pwede wag mo ma mention pangalan ng demonyong Iris na yun at tumataas sungay ko?" Bahagyang tumaas boses ko at tinaasan ito ng isang kilay. Hindi ko alam kung maiinis ako sa reaksyon nya o ano dahil sa tila mukha pa itong natatawa habang nakatitig sa akin.

"Okay chill, clinic?" Tanong nya kung patungo ba akong clinic.

"Ou."

"Alright, sabay na tayo at may kailangan akong ipasa kay nurse," hindi ko nalang pinansin at patuloy sa paghakbang hanggang sa tuluyan kaming makarating.

"Maaaaaaam nurse," malambing kong tawag sa nurse pagkatapos buksan ang pinto. Nakita ko itong nakaupo sa sofa kaya agad akong pumasok at isinandal ang ulo sa kanyang balikat. Normal na to sa amin kasi suki na kami ni nurse, lalo na yung demonyong empakta.

"Dito ko nalang ilagay sa table mo," boses ni Ag,

"Thanks," pasalamat ni nurse sa kanya.

"Layas na Ag, ayos na ako rito." Sabay taboy ko sa kanya at pikit ng mga mata.

"Okay." Yun lang narinig ko kasunod ang pagbukas at sarado nang pinto.

"Krystal," bulong ni Bernadette,

"Masakit ulo ko, mataas dugo ko. Check mo nga blood pressure ko please? Kasalanan talaga ni Iris pag namatay akong maaga." Paglalambing ko, malambing ako sa lahat at walang pinipili liban nalang kung ayaw ko talaga sa isang tao.

"Pumasok ka sa kwarto, may kausap pa ako." Bulong nya kaya agad ko iminulat ang mga mata. Medyo malabo paningin ko kaya naghintay ako ng ilang segundo hanggang sa tuluyan kong napagtanto kung sino ang babaeng kausap nya.

Lumawak agad ang ngiti sa aking labi. Tumayo ako ng mabilis saka lumipat sa kaharap naming pwesto kung saan nakaupo ang magandang babae na seryosong nakatitig sa akin, suot ang kanyang paboritong salamin, may hawak na iPad at krus ang mga benta.

"Hello, ma'am Kath," tawag ko sa kanyang pangalan kasabay ang matamis na ngiti saka dahan-dahang umupo sa kanyang tabi. Nagkatitigan kami, tinitigan nya ako mula mata pababa sa aking leeg bago ulit ito tumingin sa mga mata ko. Buong ingat hinubad ni maam ang suot na eyeglass at isinantabi ito kasama ang iPad. Kahit sa pagtanggal lang ng eyeglass ay talagang kaakit-akit si ma'am Kath,

"Here," umayos siya sa pag upo at tinapik ang kanyang legs, nalito ako kaya nagtaasan ang mga kilay ko. Magsasalita pa sana ako nang bigla nya inalalayan ang aking ulo pababa hanggang sa tuluyan akong makahiga sa kanyang legs. Narinig ko pagtikhim ni Bernadette at pansin na tila gusto na nya umalis, edi umalis sya?

"We can continue this later. Would you mind stepping out for a moment?" Sabi ni ma'am kay Bernadette,

"Sure, take your time." Matamis na ngiti nito kasunod ang mabilisang nakaw tingin sa akin at kumindat bago tuluyang lumisan.

"Why do you feel unwell on the first day of school? You seemed perfectly fine just a moment ago, didn't you?" Pumihit ako paharap sa kanya at nakababa na pala ang paningin ni ma'am sa akin.

"Sino hindi mababadtrip kung si Iris lage kasama ko ma'am?" Medyo sarkastiko kong sagot.

"Instead of focusing on negative thoughts, why don't you try finding something that will bring you peace of mind?" Kaloka at mauubusan pa ako ng dugo kakaintindi ng english nya.

"Hindi na kailangan. Bakit ako maghahanap ma'am? Nandyan ka naman? Duh." I rolled my eyes. Buti pag si ma'am kasama ko hindi pinapainit ulo ko. Kung saan-saan nanaman lumipad isipan ko kaya saglit nawala atensyon ko kay ma'am.

"Ha? Ano ulit sinabi mo ma'am?" Tanong ko nang makabalik na kaluluwa ko. Nagkibit balikat ito at ngumiti ng matamis. Alam ko may sinabi sya pero lutang ako!

"Ngek, daya."

She shook her head at magsasalita na ulit sana nang bigla lumagabog ang pintuan ng clinic.

"Keybold!" Deputa.

Mabilis akong bumangon at ibinato kay Iris ang bagay na napulot ko ngunit mabilis talaga reflexes ng demonyetang to.

"Ano nanaman?!"

"Hala, gago ka keybold! Alam mo ba yung binato mo?" Nakangisi pa sya nyan? Nang aasar talaga.

"Hindi? Pakialam ko?"

"Talaga? Paano kung sabihin kong iPad ni ma'am yung lumipad?" Sagot nya at itinuro ang wasak na iPad na nasa may corridor. Nanlaki ang mga mata ko at binalingan si ma'am.

"H-Halaka! Ma'am sorry, kasalanan ni Iris kasi." Paano pag andun lahat ng files nya? May backup naman siguro sya?

"Halaka keybold, sinira mo!" Hindi ko pinansin si Iris at sinuri ang reaksyon ni ma'am. Hello? Tititigan mo lang ako? Wala kang sasabihin ma'am?

"Bayaran mo yan keybold, sobrang laki ng kasalanan m-" Hindi na nya naituloy ang sasabihin dahil pasugod na ako sa kanya at handang saksakin sya nitong hawak kong ballpen.

"Hoy! Waaaag!" Sigaw ni Iris,

Papalabas na sana ako ng clinic nang bigla kong maalala kaya huminto ako saglit. Nilingon kong muli si ma'am na nakasunod pala sa akin ang atensyon.

"Ma'am, utang nalang muna po yung bayad ko sa iPad." Mabilis ko itong pinulot at inabot sa kanya. Wala parin itong sinasabi na kahit ano, o masama sa akin at patuloy lang sa pagiging tahimik.

"Sorry po ulit, bye-Ay wait!" Paalis na sana ngunit bumalik akong muli sa kanya at mabilis itong ninakawan ng halik sa pisngi.

"Hehe bye ma'am!" Tuluyan akong nagpaalam at kumaripas ng takbo upang habulin ang demonyetang sasaksakin ko nitong hawak kong ballpen!

Kaloka, baka ano isipin ni ma'am at nakadalawang halik ako sa kanya today. Duh, bahala siya.

AN: Read next > MMH CH2

CHAPTER 3

-

"Maaaaaaaaaaaaaa'am, hanggang kailan po ako dadapa? Hindi po talaga ako 'yong nakasagi nang pwet mo kanina. Ang ibig ko pong sabihin, tinulak kasi ako ni babe kaya sa ano mo nag landing ang kamay ko." salita ko mula rito sa labas ng classroom habang nakadapa at ang mga kamay ay nasa likod.

Si babe naman kasi! nakita na nga nya na kasunod lang ako ni miss Kathlyn, bigla nya nalang ako tinulak kaya sa pwet ni miss ako nakahawak. Kanina pa ako nakadapa rito samantalang silang lahat nasa loob at nag didiscuss.

"Maaaaaaaaaaaaaa'am." tawag kong muli. Nakikita ko ang iba mula rito, nasa tapat lang kasi ako nitong pinto. Ang lawak pa talaga ng mga ngiti nila nakakainis! hindi ko naman kasalanan 'yong nangyari, that was an accident duh.

"Krystal, shut up." ngumuso nalang ako dahil parang galit si mommy Kathlyn. Kung hindi rin naman pala ako papapasukin, mas mabuti pang umidlip nalang ako.

Unang araw palang nga ay ang dami ng mga nangyayari. Stress agad ang salubong sa akin ng first day of school year hmp. Bahala sila at matutulog nalang ako.

-

"Krys..."

"Krystal..."

Naalimpungatan ako dahil sa lamig at kamay na tumatapik sa ulo ko. Ang tigas naman yata nitong kama ko? parang nasa semento ako nakahiga tss.

"Krystal!"

Agad akong napatayo mula sa pagkakadapa nang marinig ang sigaw ng isang babae. Si miss Kathlyn lang naman pala, akala ko kung sino na.

"Ma'am bakit nandito kayo?" tanong ko at luminga pero bakit walang ibang tao liban lang sa aming dalawa?

"God, why did you sleep here?" naalala ko na, pinadapa nga pala nya ako kanina at nakatulog.

Nakakatampo si miss Kath, talagang tinanong pa nya ang bagay na yan. Aware naman sya sa nangyari.

"Why are you frowning?"

"Nakakatampo ka kasi ma'am, nag explain naman ako kanina na hindi ako ang may kasalanan. Okay lang sana kung kaming dalawa ni babe ang binigyan ng punishment." ang sakit tuloy nitong dibdib ko. Baka umurong na 'tong boobs ko sa tagal kong nakadapa kanina.

"Alright,I'll make it up to you. Do you still have class?" tanong nya.

"Wala na po." nasan ba ang mga bruha at iniwan nila akong mag-isa! hindi man lang ako ginising ng mga traydor!

"What do you want?" okay nalilito ako ng very very light sa tanong ni ma'am.

"What I want?"

"Yes, anything? Food?" Agad ako tumango pagkabanggit nya ng pagkain. Ang galing mag timing ng mga alaga ko sa tiyan.

"Let's go."

"Bakit ako nalang naiwan ma'am? nasan po sila babe?" mamaya talaga sila babe sa akin at sasabunutan ko silang lahat!

"I don't know. What do you want to eat Krystal?" tanong nya. Hindi ko alam saan kami pupunta.

"Gusto ko kumain ng chocolate cake. Wala ka na po bang pasok? do'n nalang tayo sa cake shop, malapit lang dito." sagot ko sa kanya at tinignan nya ang kanyang relo. Baka may klase pa si ma'am.

"Alright, accompany me first to the office."

Inihatid muna namin ang kanyang mga gamit sa office bago umalis ng campus. Nag chat si babe at hinahanap ako, matapos nila iwanan ngayon ay bigla ako hahanapin? hindi ako marupok kaya bahala sila sa mga buhay nila. Basta ako kakain ng cake with my ma'am.

"Why did you decide to study crim?" kakasubo ko palang ng cake nagtanong na agad si ma'am. May interview na magaganap?

"Kasi may iniiwasan ako ma'am." Infairness masarap ang chocolate cake nila. Hindi rin gano'n karamihan ang mga tao na kumakain.

"Hmm?"

"Opo, kaso 'yong iniiwasan ko ay mangyayari parin sa taong 'to." okay lang na sabihin kay ma'am, wala narin naman magagawa kahit itago ko pa.

"What do you mean?"

"Ikakasal na po ako." diretso kong sagot. Gano'n ba ka shocking ang balita at bigla nalang nasamid si ma'am?

"Ang clumsy mo naman ma'am, napkin oh." kinuha ko kaagad ang table napkin at inabot sa kanya.

"You? Getting married? when?" ang bongga naman ng reaction nya dahil nanlalaki parin ang mga mata at tulalang nakatitig sa akin. Mahirap ba paniwalaan na ikakasal na ang magandang katulad ko.

"Opo. 3rd year college palang kami no'n nang mabalitaan ko na may kasintahan na ako, at ang mas nakakatakot ay hindi ko naman kilala. Tapos pinakilala kami sa isa't-isa after graduation ko. Ayaw ko po talaga ikasal sa taong hindi ko naman gusto. Pero wala naman akong magagawa dahil wala akong kapangyarihan upang kontrahin ang mga magulang. Kung kaya ko lang mag teleport tulad ni son goku ay matagal ko nang ginawa at nanirahan sa planet mars." paano ba mag kwento na hindi ko ginagawang

payaso ang sarili? kasalanan kasi 'tong lahat nila babe!

"I don't know if you're joking or telling the truth." natawa ako sa sinabi nito. Kahit sya mismo ay ayaw akong paniwalaan.

"Why are you laughing?" nakataas kilay na tanong nya.

"Natatawa lang sa reaction mo ma'am. Kahit nga ikaw ayaw maniwala kahit nagsasabi naman ako ng totoo." iling kong sagot sa kanya bago ulit isinubo ang cake.

"It's hard to believe, especially when the word comes from you." binitawan ko ang tinidor at inilagay ang dalawang palad sa dibdib ko. Ouchy ha!

"Grabe na yan ma'am, para mo narin sinabi na sinungaling ako." sad na ako everyday and night.

"It's not like that. I'm just used to you always joking." Hindi ko sya masisisi sa part na yan. All true and no false ang sinabi nya.

"Oh..."

"Is that the reason why you jumped off the rooftop?" ako? tumalong ng rooftop? hindi ko natatandaan.

"Tumalon? ako po?" confusing pero parang totoo naman sinabi nya.

"Yes, have you forgotten? tumalon ka kasama ang mga kaibigan mo." ah! naalala ko na.

"Hindi po ako tumalon, nahulog talaga ako dahil namali ang pag apak ko. Silang apat ang tumalon." hindi naman same ang nahulog at tumalon kaya nalito ang brain ko sa tanong.

"So it's a fix marriage huh." sarcastic ba 'yon? feeling ko sa lang kasi dahil sa tono nya.

"Opo." sabi ko at tipid na ngumiti.

"Ayaw ko po talaga ikasal, kaya ginagawa ko lahat para hindi matuloy."

Why don't you just tell Dad?
Bakit ko sasabihin kung kaya ko pa naman gawan ng paraan?
When do you plan to tell him? On the day of the wedding?
Basta, hindi rin naman papayag mga kapatid ko. Alam ko naman may gagawin ang mga gaga na 'yon.

"Krystal?"

"Yes po?" sagot ko sa kanya. Bigla nalang kasi sumisingit si Bern kaya nawala atensyon ko kay ma'am.

"I'm asking kung ano ang pangalan nya." pangalan ng pangit kong fiancé ba?

"Troy po." hindi ko matapos-tapos ang pagkain ko. Ang daming tanong ni ma'am Kathlyn.

"Troy?"

"Troy vendez."

Tumahimik na sya at hindi na muling nagtanong o salita. Hinayaan ko nalang muna si ma'am dahil gusto ko muna tapusin kainin at ubusin 'tong cake ko.

"Krystal?" napatigil ako sa pagsubo nang marinig ang boses ng isang lalaki. At papaano sya napadpad sa lugar na 'to?!

"You're here." Hindi ko man lang napansing nasa tapat ng table na pala namin ito nakatayo. Ganda na sana ng araw ko tapos bigla nalang susulpot ang Troy na 'to! stalker ba sya? ang creepy nya sa part na 'yon. Nakakawala ng gana at bakit nagpakita pa sya! ano kailangan nya!

"What are you doing here?"

"I'm here upang sunduin ka. You need to go home, pinapauwi ka ni Dad." Fucker.

"Do you really have to gang up on me like this every day because of that marriage? Can't you just leave me alone for one day? It's getting annoying."

"Come on Krystal, huwag mo na suwayin ang utos ni Dad." sabi nya at hinawakan ang braso ko.

Nagulat kaming dalawa dahil bago paman nya ako mahila patayo, may lumipad ng cake sa mukha nito. Mabilis kong inalis ang kamay nya sa braso ko, at lumapit kay ma'am Kathlyn na kalmado lang umiinom ng tubig.

"Aww." Nakangiting reaksyon ko at umikot sa likod ni ma'am upang yumakap.

"Don't you have respect?" iritado na tanong nito kay ma'am habang pinupunusan ang kanyang mukha.

"Respect is only given to those who deserves it." she fired back and crossed her arms.

"I'm her fiancé at nandito ako upang sunduin sya. Wait, who are you? look miss, problema namin 'to kaya wag kang makialam." paulit-ulit sa fiancé na 'yan, nakakabwesit!

"Kathlyn Jamila Ponferrada." sagot ni ma'am kath at inilagay ang kamay sa taas ng ulo ko.

"P-Ponferrada?" bakit namumutla ang torotot.

"Are you deaf?" tumayo si ma'am kaya napabitaw ako sa pagkakayakap.

Nilapitan nya si Troy. Hindi ko alam kung ano ang binulong ni ma'am sa kanya dahil bigla nalang ito namulta sa takot?

"Let's go Krystal." tawag nya sa akin.

Hindi na ako nag aksaya ng oras. Mabilis kong kinuha ang mga gamit at sumunod kay ma'am palabas ng shop.

"Miss Kathlyn wait lang po." habol ko sa kanya. Nagmamadali ba sya at ang bilis nya maglakad?

"Maaaaaaaaa'am." huhu buti tumigil din sya.

"What?" ay ano 'to damay damay at pati ako susupladahan nya? bakas kasi sa boses ang pagkairita.

"Ma'am 'yong cake ko po, hindi ko pa nauubos." hindi ko pa nga nakakalahati 'yong cake ko tapos iniwan lang namin. Sayang kaya at ang sarap pa naman masyado.

Narinig ko sya bumuntong hininga, pagkatapos ay sinuklay ang kanyang buhok gamit ang kamay. Oh my gee ang ganda ni miss! bagay sa kanya ang short hair pero ang ganda nya lalo sa long hair, long eyelashes, pointed nose, small red lips. Maputi sya at maganda ang shape ng katawan. May mole rin sa bandang mata na nakapagpadagdag ng atraksyon sa kanya.

"Krystal."

"Po?" nalunod ako saglit sa kagandahan ni ma'am kaloka.

"What are you waiting for? Let's go."

"Saan po?"

"Back to the shop? Let's just take out the cake instead, and I still have a class to attend." Napaka considerate talaga na tao ni miss, isa sa nagustuhan ko sa ugali nya.

*

Kakabalik lang namin ng campus, kotse nya ginamit namin kanina kaya kinailangan ko rin sumabay pabalik. Ang dami ng mga chats nila babe na hindi ko nasagutan dahil busy ako kanina.

"I have to go, take care Krystal." sabi ni ma'am at aalis na sana.

"Ma'am sandali po." tawag ko at hahalik na sana sa pisngi nya nang bigla syang lumingon sa direksyon ko kaya tumama ang labi ko sa labi nya! omg omg omg!

Ako lang yata ang nagulat sa nangyari dahil kalmado lang ito matapos ang aksidente.

"M-ma'am sorry po, hindi ko sinasadya. Bakit ka kasi lumingon. Sorry po talaga." pag hingi ko ng paumanhin sa kanya.

"I'm sorry." ulit ko.

"I'm not."

"Ha?" tanong ko kasi hindi ko gets ang sagot nito. Ngunit nginisihan lang ako at tuluyan ng iniwan na mag isa sa parking lot.

I'm not? I'm not? I'm not sorry?. Napailing ako at kung anu-ano nalang ang naiisip ko. Kinuha ko ang phone to message my sisters. Ang sabi nakauwi na sila, kailangan ko narin umuwi dahil may pag uusapan daw kami.

"Haleeeeeeer mga gaga I'm home!" masiglang bati ko nang maabutan silang lahat sa living room.

"At saan ka galing bobita? anong oras na, sino kasama mo? hindi ba pinagsabihan kita na huwag na huwag kang makikipagkita sa babae mo?!" anong ka dramahan na naman ni babe 'to?

"My God Krystal Bern! nagpapakahirap kami para makapag-aral ka lang ng maayos. Tapos ito ang igaganti mo sa lahat ng mga paghihirap namin ng mama mo?! simula sa araw na 'to, hindi ka na

makikipagkita sa babaeng 'yon! nagkakaliwanagan ba tayo ha?!" anong company ang gusto nila salihan ni babe? infairness at ang gaing mag acting ni Aaar eeeL ha.

"Nakita ko 'yan si ate kanina mom and dad, may kahalikan na babae sa parking lot. Grabe hindi na talaga nahiya at sa skwelahan pa sila naghalikan." sumabay narin ang Iris sa kadramahan nila.

Galing ha, napapalibutan nila akong tatlo. Nakataas ang mga kilay at krus ang braso. Pasado na sila kung ako tatanungin.

"Manahimik kayong tatlo, hindi bagay sa inyo! tabi nga at kanina ko pa gusto uminom ng tubig!" hindi ko pinansin ang drama nila at malakas binangga ang mga balikat. Kanina pa ako nauuhaw, nakalimutan ako ibili ni ma'am ng panulak.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Ano ba pag uusapan?" tanong ko nang makabalik ulit ng living room.

"Sasama tayo mamayang midnight kina tansan." sagot ni RL.

"Okay?" 'yon lang naman pala, akala ko kung anong seryosong topic ang pag uusapan.

"Kaya mag inuman tayo hanggang umabot ang midnight." naubo ako bigla. Required ba lahat uminom? kaloka mga babaeng 'to.

"Kayo nalang uminom at ayaw ko malasing. Ano nalang mangyayari sa inyo kapag nalasing kayo?" ang hirap pa naman nila awatin kapag mga lasing lalo na si babe!

"Oh sige, edi don't." ang bilis makakuha ng mga alak ni Iris ha.

Nagsimula silang mag inuman, sabi ko nga at hindi ako iinom kaya kumain nalang ako ng mga pulutan. Red horse pa talaga ininom nila, si babe ayaw paawat kahit alam hindi nya kakayanin ang tama sa kanya.

"Naalala nyo last year sa island? no'ng nag deathmatch tayo, tapos kalaban natin sila tansan BAHAHAHAHAHA." tatlong baso palang nga nainom nyan pero namumula na mukha.

"Pota naalala ko, muntik pa mamatay si tanso dahil natamaan ng bala ni RL HAHAHAAHAHAHAHAHAHAHHA." pagbabahagi naman ni Iris. Naalala ko rin, grabe iyak ni tansan no'n dahil sa takot mamatay.

"Tapos si Louis at Hell na nahulog sa
Booby trap? buti at hindi sila natusok sa mga tubo HAHAAHAHAHAHAHAH." binato ba naman kasi nito ni Iris ng Molotov 'yong dalawa kaya nag unahan sa pagtakbo, tapos ayon nahulog sa trap. Ang sasama ng mga ugali, halos ikamatay na nong tatlo pero pinagtawanan lang nila.

"BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA."

"Mga gago ba naman kayo, training palang nga gusto nyo na patayin. Hindi na kayo naawa at baka nakakalimutan nyo na Ponferrada si Hell mga bobo!" singit ko sa usapan nila. Hindi naman talaga sana kasali si Hell pero nagpumilit ito para raw may experience sya. Hindi nya siguro inasahan na experience ni kamatayan ang sinalihan nya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Tapos no'ng pag uwi natin, halos isumpa na kami ni donkey nila pie at zi kasi bigla tayong naglaho na parang babooools BAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pambihirang babols yan HAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

"Sino naman ang hindi magagalit? isang linggo tayong nawala. Balita ko nga pina missing na kayo tapos nagpa billboard pa sila mahanap lang kayo tangena HAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHHA." hagalpak na saad ko. Sobrang nakakatawa talaga ang nangyari noon, umabot pa nga ang paghahanap nila sa tv news.

"Isang linggo rin ako natulog sa labas ng bahay no'n BAHAHAHAHAHAAHHA."

"Buti ka nga tulog lang sa labas ng bahay, ako pinatapon sa bundok pota HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." proud naman ang babe at Aaar eeeL sa mga mommy nila.

"Nakakatakot naman pala ma in love mga Ponferrada. Grrr, mabuti nalang talaga at wala akong nilalandi. I mean, walang may gusto sa akin na kalahi nila miss pixie. Enjoyin ko nalang pagiging single ko duh." pailing-iling kong salita.

Natatandaan ko parin ang mga sinabi nila na gagawin sa oras na magselos sila. Ibibitay sa ilalim ng tulay, at ipapahabol kay gege!

"Di mo sure keyboard." sabi naman ni Ag. Sure ako d'yan no.

Napuno ng ingay, tawanan, kwentuhan, sigawan ang buong bahay hanggang sa umabot na ang oras na kinailangan na namin umalis.

"Ayan na nga sinasabi ko babe! paano tayo aalis ngayon kung mga lasing na kayo!" kainis naman mga 'to. Ayaw kasi paawat kahit ilang beses ko na sila sinabihan kanina!

Mabuti nalang at hindi lasing si Ag, itong tatlong bruha lang talaga ang problema! Omg, sa lahat ng pwede malasing bakit silang tatlo pa talaga!

"Irisxh ikhaw mahg drive!" nataranta ako dahil binato ni babe ang susi kay Iris. Gusto pa ba nya kami mabuhay?!

"Hoy! ako na mag d-drive! akin na ang susi Iris!" sigaw ko at pilit na inaagaw ang susi pero ayaw ibigay.

"Nhanah sabhi ni Esje akho mag dadrayb!" ugh bwesit naman na mga babae 'to!

"Hoy keyvold! shumakay kahna!" napasigaw ako sa malakas na paghila ni RL sa akin papasok ng sasakyan! bigla nya naman kasi ako hinila kaya nauntog ang ulo ko punyeta.

"Ano ba RL! isa ka pa!" singhal ko sa kanya habang hinihimas ang ulo ko.

"Usohg horshey!" haynako suko na ako at hindi naman ako mananalo sa kanila.

"Alam nyo ba kung saan sila ha?" tanong ko kasi hindi ko alam.

"Alam na ni Iris kung saan. Mag seatbelt ka na Kb." paalala ni Ag sa akin kaya agad ko na isinuot ang

seatbelt. Sa lahat ng ayaw kong driver ay si Iris!

"Letshgoowwww yohooooooo!" sigaw nilang tatlo. Halos humiwalay ang kaluluwa ko nang bigla pinaandar ni Iris ang sasakyan at pa zigzag ang takbo at sobrang bilis, bwesit!

"Iris ano ba! bagalan mo naman ang takbo! Over speeding ka na bwesit ka!" singhal ko ngunit nag tawanan lang sila. Si Ag parang walang problema at nagpatugtog pa!

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Omg omg omg! Iris slow the fuck down! Mababangga tayo sa building!" sigaw ko nang makita na papalapit kami sa isang malaking gusali, bwesit ayaw ko pa mamatay!

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAH."

Nagsisigaw na ako sa loob para lang huminto si Iris pero kabaliktaran ang nangyar dahil mas binilisan nya pa!

"Hala banggain banggain! AHAHAHAHAHAAHAHAHAHAH."

"Iris stooooooop!" malakas na sigaw ko nang babangga na kami.

Bigla nya inapakan ang preno kaya lumipad sina babe at Aaar eeeL sa unahan. Mga gaga at hindi nag seatbelt!

"Ano ba! gusto mo na ba mamatay tayong lahat ha!" sigaw ko ngunit hindi ako nito pinansin at mabilis na lumabas ng sasakyan.

Jesus! sumasakit ang ulo ko sa kanila. Daig ko pa ang may mga anak!

"Sheyts ang sahkiyt ng ulo ko hayop kha Iris!" buti nga tigas kasi ng mga ulo.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Saglit lang nawala ang Iris at bumalik din kaagad ng sasakyan. Para syang baliw na tumatawa mag-isa.

"May nakakatawa ba ha?!"

"Tahnga hindi naman kahsi bhuilding yowng mababangga natheyn. Itsh a billboard nha sa tingin ko hindi pa nakakabit sa taas HAHAHAHAHAHA." kaloka billboard lang pala, pero kahit na delikado parin!

"Palit tayo at ako na magmamaneho Iris! umalis ka d'yan bilisan mo!" hindi na pwede sya ulit mag drive at baka sa susunod totoong building na kasalpukan namin.

Hindi ko alam ang daan kaya si Ag nalang ang ginawa kong google map. Umabot kami sa makati at nagpaikot-ikot, hanggang sa matagpuan na namin ang sasakyan na pinagtataguan ni Louis.

"Lhabas dhali pohtangena shukang suka na ako!" nag unahan silang tatlo lumabas. Ayan napapala ng mga lasinggera.

Dumiretso kami ni Ag sa white van, kakatok pa sana ako nang biglang bumukas ang pintuan. Alam na siguro ni Louis na pupunta kami.

"Kayo lang ba?" tanong ni Louis pagkasakay namin.

"Kasama ang tatlong lasing. Ayon sa kalsada at nagsusuka." agad na sagot ko.

"Kumilos na ba sila?" tanong ko. Na hacked na ata ni Louis ang cctv system ng SK corp.

"Yes, tignan nyo at maraming bantay sa labas ng office no'ng chairman." sabi nya at ipinakita sa amin ni Ag ang screen.

"Sa tingin ko hindi lang flashdrive ang nasa loob ng office na 'yan. Imagine, it's only a usb flashdrive pero bakit ganyan karami mga bantay? something's wrong tama?" tanong ko kay Ag.

"Malalaman natin 'yan kapag napasok nila." sagot nito.

Maraming monitors kaya madali ko lang nakikita ang mga kilos nila tansan. Nakasuot sya ngayon ng suit, sa tingin ko hindi sa kanya ang black suit na 'yan. Hindi narin masama at may napatumba na agad si tansan, pero saan nya naman kaya tinago ang katawan nito.

Si Maddyn at Naddyn nag disguised naman as receptionist. Natawa ako nang makita si hell na nakasuot pang Janitor ahaha.

"Hindi bagay kay hell ang suot nya HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAH." tawa ko sa loob ng sasakyan.

"Hindi raw bagay sa kanya dahil sa'yo raw nababagay K." sagot naman ni Louis at ibinigay sa akin ang earpiece na suot nito.

"Hoy hell, bagay na bagay pala sa'yo ang suot mo. Ampon ka lang siguro no HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHHA." pang asar ko kaagad sa kanya pagkasuot ko sa earpiece.

"Tangena mo, may mga nakita akong armadong lalaki kanina." sabi nito.

Nasa 11th floor sya ngayon naglilinis. Natatawa talaga ako isipin na ang isang tulad nya pinaglinis lang.

"Ayon lang ba? marunong naman siguro kayo umilag sa bala diba?" tanong ko sa kanila.

"Hoy gago report report, test test, mic check 123. May mga bata akong nakita sa isang kwarto. What the fuck, anong klasing building 'to." bakas sa boses ni tansan ang pangamba.

"Chill ka lang tansan at wag ka magpapahalata." paalala ni Ag sa kanya. Walang mapapala kung magpapadala sya sa emosyon ngayon.

"Hoy anong ginagawa nilang tatlo?!" biglang bulaslas ni Louis kaya napatingin ako sa monitor na itinuro nya.

"Sinasabi ko na nga ba at may mangyayari." inasahan na pala ni Ag ang pangyayari na 'to?!

What the hell?! anong ginagawa nila babe sa mismong tapat ng building! Omg don't tell me?!

"Krystal, may tumatawag sa phone mo." Nagising ako sa kalabit ni Ag, pagtingin ko sa caller ay si ma'am Kath kaya agad ko itong sinagot.

"Hello?"

"..."

"Ma'am?" Tawag kong muli dahil hindi ako sinagot sa unang tawag.

"Krystal." Ha? Lasing ba sya o ano? Hindi ko ma explain dahil ang sexy ng boses nya na medyo husky.

"Ma'am, bakit po? May kailangan kayo? Ay paano nyo nalaman number ko?" Tanong ko kasi hindi ko maalalang binigay ko sa kanya ang numero ko.

"Are you busy?" Tanong nya nang marinig ang mga boses nila A at L, agad ako sumenyas sa kanilang lalabas muna para makausap ko ng maayos si ma'am,

"Hello, ma'am?"

"Are you outside?"

"Opo, may nilakad lang kami."

"Did I disturb you?"

"Slight lang po pero ayos lang naman, may kailangan po ba kayo?" Prangkang sagot ko.

" I really appreciate your straightforward demeanor." Demo? Ha? Ano raw yun?

"Lasing ka po ba? Bakit ganyan boses mo?" Tanong ko. Sasagot na sana ito nang biglang may umagaw nang phone nya at nagulat ako sa taong nagsalita, si ma'am Everleigh,

"Kathlyn is intoxicated, and there's no one to drive her home. She doesn't want any of us to accompany her, so she might prefer you to pick her up. I'll send you the address." Bakit ako inuutusan nya?

"Lasing din mga kasama ko ma'am at walang titingin sa mga toddlers ko." Magalang kong sagot.

"Toddlers?" Nagtatakang tanong nito.

"Opo, sila Iris." Mabilis kong sagot, pero mas ikinagulat ko ang bigla nyang pagpatay nong tawag.

"Keyboard." Tawag ni Ag,

Binalingan ko ito at lumabas na rin pala siya. "Ag, sorry pero pwedeng umalis muna ako? Kaya mo naman siguro silang bantayan diba? Babalik din ako kaagad." Paalam ko sa kanya.

"Saan ka pupunta?"

"May kailangan lang ako sunduin."

"Si ma'am Kath?"

"Paano mo nalaman?" Kunot noo kong tanong.

"Instinct?" Duda kaya tinaasan ko ito ng kilay.

"Sige, umalis ka na at bumalik kaagad." Tumango ako at nagpasalamat.

Hindi na ako nag aksaya ng oras at kaagad umalis, pasalamat talaga ako sa sarili at mas pinili ko ang hindi uminom sa gabing to. Dumiretso ako sa address na binigay ni ma'am Everleigh sa akin, hindi lang pala ang grupo namin ang nag inuman at pati pala sila. Wow, nagpaalam ba mga bebe nila babe at Aar eeL sa kanila? Kakasimula palang nga ng klase ay inuman agad.

Hindi kalayuan ang lugar at wala rin traffic since late na kaya sampung minuto lang ang binyahe ko at narating ang club. Napakadaming tao pagpasok ko pero agad nahagip ng mga mata ko si ma'am Kathlyn, dali-dali akong naglakad palapit sa kanila. Kailangan ko na maihatid si ma'am dahil baka nagwawala na mga alaga ko.

"Ma'am!" Tawag ko kay ma'am Kath,

"Krystal?" Tumango lang ako kay ma'am Pixie, at mukhang hindi rin nito inaasahan ang pagdating ko. Nandito rin sila Zia at ma'am Lor,

"Good evening po, susunduin ko lang si ma'am Kath," Magalang kong paalam sa kanila.

"Are you alone?" Tanong ni ZB,

"Yup, bakit kayo nag iinuman? Alam ba nila babe at R na lumabas kayo?" Tanong ko sa kanila.

"Oh." Tsk, mukhang di alam nila babe pero naiintindihan ko naman. Hindi sa lahat ng oras kailangan nila sabihin ang mga kinikilos dahil wala na masyadong privacy yun.

"Sige, hindi ko kayo isusumbong pero umuwi na rin po kayo. Kailangan ko na ihatid si ma'am Kath," Sabi ko kay ma'am Pixie. Baka hindi rin nila alam na mga lasing bebe nila kaya shut up nalang tayo. Alam ko may gusto pa silang itanong sa akin pero mas minabuti nilang tumahimik nalang dahil kailangan ko na maiuwi si ma'am Kath,

"Ma'am, uwi na po tayo. Bakit ka kasi nag lasing?" Mahinang tapik ko sa pisngi ni ma'am Kath, lasing na lasing talaga sya dahil nakasandal ito at pikit ang mga mata tapos yung buhok nya nagkalad na sa kanyang mukha.

"Ma'am..." Tawag kong muli at sa oras na ito at nagmulat na siya.

"Krystal?" Ngumiti ako at tumango. Naalimpungatan ata si ma'am dahil mabilis itong umayos ng upo at kumurap ng dalawang beses para siguraduhing hindi nananaginip.

"Uwi na tayo ma'am, lasing ka na." Sabi ko at inalalayan siyang makatayo. Hindi sumagot si ma'am, bagkus ay agad itong sumunod sa gusto ko. Kinuha ko ang gamit nya kay ma'am Everleigh na kanina pa tingin nang tingin sa akin na para bang may gustong itanong.

"Ako na po maghahatid kay ma'am, umuwi na rin po kayo at mag iingat sa pag drive." Paalam ko sa apat pang mga dragon.

Inalalayan ko si ma'am palabas hanggang makapasok ng sasakyan at suotan ng seatbelt. Lasing na lasing talaga siya at amoy ko ang alak na ininom niya.

"Ma'am, saan po address ng bahay mo?" Tanong ko pagkatapos magsuot ng sariling seatbelt ngunit paglingon ko sa kanya ay tuluyan na itong nakatulog.

Kaloka?

"Ma'am, psst ma'am, maaaaa'am... Hindi ko alam saan bahay mo? Paano kita maihahatid po? Sabihin mo muna bago ka matulog." Mahinang tapik ko sa kanyang balikat, hindi parin ito nagising kaya sa pisngi ko na tinapik.

"Hmmm."

"Ma'am naman, sabihin mo kas-" Hindi ko man lang natapos ang sasabihin. Bigla nya ako hinila palapit sa kanya at ipinalupot ang mga braso sa aking leeg.

"K... I-"

"Ha?" Di ko maintindihan sinasabi nya.

"I want-"

"M-Ma'am!" Oh em gee! Bigla nya akong sinukahan sa leeg!

Nagmadali akong lumabas at umikot sa kanya upang ilabas ito panandalian. Akala ko kung ano sasabihin nyang mahalaga, yun pala ay susuka lang sya.

"Ma'am labas mo lang po lahat yang sama ng nararamdaman mo." Haplos-haplos ko ang likod niya habang siya panay ang suka.

"W-Water."

"No, hindi po pwede muna uminom ng tubig. Ilabas mo muna lahat yan, bakit ka po kasi naglasing?" Tanong ko ngunit hindi sumagot.

"Okay ka na po ba?"

"I'm sorry."

"Ayos lang po, maliligo nalang ako ulit mamaya. Mas mahalaga po ngayon ay maihatid kita ng ligtas." Sagot ko dahil mukhang guilty sya sa pagsuka sa akin.

Sobrang late na masyado at mag iisang oras na rin nong iniwan ko sila Ag, kailangan ko na makabalik. "Ma'am, late na po masyado. Kung okay lang sayo, doon ka nalang matulog sa villa namin? May sarili naman kaming mga kwarto. Doon ka nalang po matulog sa room ko at tatabi nalang ako kay Iris," baka kasi malayo bahay nya. My god! Baka nagwawala na yun sila babe!

"No, it's fine. I can drive-"

"Ay hindi po, sabi ko sa kanila iuuwi kita ng ligtas. Baka kung ano pa mangyari sayo, wag ka na po magmatigas ng ulo at hindi ka naman ibang tao para sa amin." Kontra ko sa kanya.

"But-"

"No buts buts buts, tara na po." Sinugurado ko munang okay na siya bago ipinasok muli ng sasakyan. Hindi ko na kayang tiisin ang amoy kaya hinubad ko na ang damit ko at itinapon bago tuluyan bumalik sa loob ng kotse.

Akala ko gising pa si ma'am pero tulog na ito agad. Sobrang bilis niya naman makatulog at akala ko may

pagkakataon pa akong makausap sya kahit saglit, pero hayaan na natin at kailangan nya magpahinga.

Pinaandar ko na kaagad ang sasakyan at tinahak ang daan pauwing villa, mabilis lang din kami nakarating. Wala sana ako balak gisingin si ma'am pero mukhang hindi ko siya kayang buhatin?

"Ma'am, gising na po... Nandito na tayo." Bulong ko, akala ko talaga matatagalan ako ng paggising sa kanya pero himala at nagmulat agad siya ng mga mata. Napansin kong masakit ang kanyang ulo dahil sa hinihilot niya.

"Pasok na po tayo." Sabi ko at inalalayan sila. Dinala ko kaagad si ma'am sa kwarto ko, wala na siya maraming tanong at tahimik lang sumama hanggang sa tuluyan kaming makapasok na dalawa.

"Ma'am, pwede ka po maligo kung gusto mo o mag ayos sa banyo. May mga gamit ako na hindi pa nagagamit at sa tingin ko sakto lang yun sayo."

"Thank you, Krystal,"

Ngumiti ako at tumango. "Welcome po ma'am, kulang pa yan sa kabutihan mo sa akin hehe. Sige, pasok ka na at kukuha kita ng maiinom." Sagot ko bago tuluyang lumabas ng kwarto.

Dali-dali akong kumuha ng tubig at pabalik na sana ako sa kwarto nang makatanggap ako ng tawag mula kay Ag,

"Ag?"

"Keyboard, bumalik ka na please lang at hindi ko kaya kontrolin ang tatlo." Seryosong tono nito, bakit? May magagawa ba ako pag andon ako? Ni ayaw makinig ng mga yun sa akin!

"Please, bilisan mo." Bumuntong hininga ako.

"Sige, wait lang."

Pinatay ko ang tawag at binalikan si ma'am, pagpasok ko ay nasa banyo na ito at mukhang naliligo dahil nakabukas ang shower. Kumuha muna ako ng masusuot ni ma'am bago magpasyang umalis. Hindi ko na nagawang magpaalam s kaya nagpadala nalang ako ng mensahe kasi nga nagmamadali ako. Kailangan ko na balikan sila Ag, at baka kung ano na nangyari sa kanila.

Kaloka, sbrang busy ko tonigh, pwede na akong mag sideline as babysitter.

"Sino nanaman tong tumatawag?!" Inis kong kinuha ang phone at tinignang ang caller, nasa byahe pa ako tapos tawag nang tawag!

Pagtingin ko ay ayad din natigilan dahil si ma'am pala.

"Ma'am?"

"Where are you?"

"Umalis po muna ako at susunduin ang iba ma'am. Magpahinga ka na at safe ka po kahit mag-isa lang sa bahay. May mga damit akong inihanda for you tapos uminom ka ng tubig at matulog po." Paalala ko sa kanya kaagad.

"Hello?" Tawag ko dahil hindi nanaman ito sumago.

"Krystal."

"Po?"

"Take care, and thank you." Asus, yun lang pala.

"Salamat, goodnight po." Sagot ko at nagpaalam sa kanya.

Pagbalik kina Ag ay halos salubungin nito ang sinasakyan ko, papasagasa ba sya? Anong meron at natataranta?

"Hoy! Papakamatay ka?!" Bulyaw ko pagbaba nang sasakyan.

"Dalian mo! Kailangan natin silang pigilan bago-" Hindi natapos ni Ag ang sasabihin dahil sa biglang may malakas na pagsabog at dinig namin ang tila mga nasasaniban ng demong mga tawanan nila Iris,

"Shit! Takbo Ag!" Sigaw ko at nakipag unahan ng takbo sa kanya patungong building.

Nababaliw na ba sila?!

CHAPTER 4

-

"Ag, give me your earpiece." I think they are planning to disrupt this mission.

"What do you think you're doing?" I asked them after putting on the earpiece.

Security guards are approaching them, and they just kept standing and laughing in front of the main entrance.

"Woah Woah Woah it's Bern." good thing and I understand the language of drunk people.

"Bern bored kami, hindi ba pwede na sumali narin kami?" I have no problem with them participating in this mission. My only problem is that they are not wearing any masks or anything to hide their faces.

"You are only putting yourselves in danger. If you plan to join, why didn't you even bring any masks? your faces have been exposed so don't plan to do anything that will ruin this mission." I massaged my temple as I stared blankly at the monitor.

See? they believe Bern, was the one they were talking to if you were just serious.

Ewww hindi bagay sa akin, kinikilabutan ako sa ginawa ko.

You must train yourself. What if I'm gone? What are you going to do in life, you can't even defend yourself to our parents.

Hindi ka mawawala okay?! Tatanda tayo ng sabay at mamamatay na sabay!

You are smart Krystal, just use your brain properly.

Ginagamit ko naman ng maayos utak ko!

Susugod sana kami ni Ag ng building kanina pero mas magiging delikado kaya bumalik kami sa van upang tignan ang mga nangyayari sa loob. Pagtingin ko sa monitor ay pabalik na ang tatlo, hindi ko alam kung sila ba dahilan nang biglang pagsabog kanina pero sa tingin ko sila nga kasi hinahabol sila!

"Tao po!" bwesit na Iris at sinisipa ang sasakyan.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHHAHA."

"Sinowndan kahmi!" sigaw ni RL sa labas. Ayan na nga ba ang sinasabi ko!

"Umuwi nalang tayo at baka mabulilyaso pa lahat! sana hindi nalang tayo pumunta." Kung hindi kami aalis ngayon siguradong mahuhuli kaming lahat.

"Kayo ba rason ng malaking pagsabog kanina?" Tanong ko.

"Noooooo!" Sabay iling ng tatlo.

Hindi rin namin pwede galawin ang mga kalaban dahil unang paghihinalaan ay sila babe. Kung bakit kasi ginawa pa nila 'yon! hindi rin sila maniniwala na napadaan lang ang tatlo, sinong tanga ang maniniwala na may tatlong lasing napadpad sa liblib na lugar at sa alas dose pa ng gabi?!

"Pasok, dali. Dito na tayo sa kabila dumaan." Pumarada si Ag, may kalayuan konti kung saan ang van,

"Louis, mag iingat kayo at balitaan nyo kami kung may 5050 sa inyo." bago lumabas ay tinignan ko pa ang mga kalagayan nila. Sana lang walang mangyaring masama at walang mapahamak sa kanilang apat.

"Louis earpiece mo oh, wag mo kalimutan bigyan sila ng instructions since ikaw ang may mata sa buong building." paalala ko sa kanya at inabot ang earpiece nito.

"Yes, ako na bahala. Mag iingat kayo."

"Tara na, bago pa nila makita ang van!"

Paglabas ko ng sasakyan ay nagpapatayan na ang tatlo. Nakita ko rin na may apat na tauhan ng SK ang nakatago sa di kalayuan.

"Hoy! Ayos na ang sasakyan! Ano ba at kung saan kayo pumupunta!" malakas na sigaw ko na sa tingin ko ay narinig naman noong apat. Hindi na siguro kami paghihinalaan dahil sa rason na ginawa ko.

"Ahy okhay nah ahng sashakyan? tara uwi nah tayo at natataeh na akho!" matalino kahit lasing ang babe, na gets agad sinabi ko.

"Dali at ang lamig na." hinatak ko si Iris dahil walang plano umalis. Alam ko gusto nila pumasok pero may tamang pagkakataon at panahon para jan.

"Aaar eeeL isa ka pa! halika na!" stress na stress na ako sa kanilang tatlo, mga bwesit na babae 'to at ang hirap pasunurin!

Naghahabulan pa talaga sila, paano kami makakaalis nito kung puro sila ganyan. Sumasakit ang brain ko.

"Will you stop?" seryoso na sabi ko sa dalawa na agad naman tumigil sa paghahabulan.

"Get in the car right now." malamig at malalim na boses na utos ko sa kanila. Ay haleeer agad na sinunod nila babe at Aaar eeeL.

Akala siguro nila ako si Bern dahil habang nasa byahe hanggang sa makauwi ng bahay ay walang nagsalita kahit isa sa kanila. Takot lang talaga sila sa kanya at hindi sa akin. Mukhang tama sinabi ni Bern, kailangan ko sanayin ang sarili para agad mapasunod ang mga gaga.

Pagkabalik namin ng villa ay umakyat ako agad sa kwarto, pinabayaan ko na sila sa mga gagawin nila sa kani-kanilang mga buhay at nasa villa naman na kami. Nagtaka ako bakit lock ang aking kwarto? Kaloka, buti dala ko ang susi at pag bukas ay halos mapatili ako ng makita si ma'am Kath... mahimbing ang kanyang tulog. Naalala ko na, dito ko nga pala siya pinatulog bago umalis kanina.

Dahan-dahan akong umatras at isinarado ang pinto saka tumakbo patungong kwarto ni Iris. Hindi na ako kumatok at diretso pumasok, kaso si gaga nakahubad at ngayon kitang-kita ko flat chest niya.

"Ano ba keybold! Walang kamay? Hindi marunong kumatok?!" Pinaikutan ko siya ng mga mata at humiga sa kanyang kama.

"Walang makikita sa dede mo, akala mo blessed ka? Same lang tayo bobita. Dito ako matutulog at sira aircon ng kwarto ko." Dahilan ko sa kanya kasabay ang pag talukbong ng makapal na comforter.

"Naknampucha, bakit sa akin? Doon ka nga matulog sa kwarto ni Sj o di kaya ni donkey! Mamamatay ako sayo ng maaga. Naka aircon ka na tapos nag fa-fan ka pa!" Dahil sa puro reklamo ang empakta at naririndi ako sa boses ay ginawa ko nalang sinipa siya kaya nahulog sa sahig.

"Pucha! Sus! Kung pwede lang manakal ng unggoy, pasalamat ka may awa ako sa mga hayop." Bumangon ako at kinuha ang kanyang libro na nasa gilid ng small table.

"Gusto mo isampal ko tong libro sayo ha? Wag ka panay reklamo at magpatulog ka." Talak ko at aksyon ibabato sa kanyang mukha, takot naman pala.

Bago matulog ay sinigurado kong naka max volume both aircon at fan, bahala siya mamatay sa lamig jan basta ako comfortable sa ganyan.

"Night, empakta." Bulong ko sa sarili at tuluyang pumikit.

*

Maaga akong gumising para sana tignan si ma'am kaso wala na siya at maagang umaling. May note siya iniwan sa kama ko, sinasabing nagpapasalamat sa ginawa ko kagabi.

"Pota! sakit ng ulo ko. Bumili ka nga kape, tansan." utos ni babe kay tansan habang hinihilot noo nito. Gumulong ba naman silang tatlo kagabi sa hagdanan.

"Jusko ang sakit ng likod ko." Isa pa tong si Aaar eeeL.

"Anonangyari kagabi? wala ba nasaktan sa inyo?" Tanong ni babe.

"Here." Inabot ni Maddyn ang flashdrive na nakuha nila kagabi. So, successful ang naging mission. Duh, dapat lang no.

"Nandito ba lahat ng informations na kailangan ni Dad?" Tanong ko sa kanila.

"Sino pumasok sa office? ikaw ba Maddyn?" Tanong naman ni Ag,

"Tanvi."

"Tanso bilisan mo!" tawag ni RL sa nang makitang may bitbit itong dalawang tasa ng kape.

"Bakit?" Tatanong pa talaga kung bakit, alam niya naman dahilan kaya sila pinatawag.

"Paano mo nakuha ang usb at anong meron sa loob ng office bakit maraming bantay?" Hindi na nagpaligoy-ligoy si babe at agad nag tanong.

"Diba nagpanggap ako bilang security? Nilapitan ko sila at sinabi may nakapasok na intruder kaya hindi sila nag aksaya ng oras umalis. Pero bago yun ay pinaiwan nila ako para may isang mag bantay. Mga tanga diba? hindi man lang nila alam hindi ako isa sa kanila." Ou nga naman. Anong klasing security

sila? mga bobo.

"Tapos?"

"Pagpasok ko ng kwarto ay agad ko tinungo ang computer nito at hinanap ang flashdrive sa drawer. Tapos may nakita ako na limang malalaking maleta, alam nyo ba kung anong laman?! mga dolyar." Ito pala ang dahilan kung bakit maraming bantay.

"Ay hindi kayo nagulat?" may dapat ba ikagulat sa sinabi nya?

"Patuloy mo tanga." sabi ni babe at binatukan sya.

"Hindi ko mahanap ang pakay don kaya sa tingin ko wala doon sa office nya, kaya kinuha ko nalang mahahalagang impormasyon sa computer."

"Eh ano 'tong binigay ni Maddyn?" Tanong ko naman at pinakita sa kanya ang hawak ni babe.

"Yan ginamit ko kagabi, maraming video clips 'yan. Hindi ko na nagawang panoorin dahil sabi ni Louis pabalik na sila." kung wala sa office, ang ibig lang sabihin ay hawak ito mismo ni chairman na hindi ko kilala ang pangalan.

"Tanga bakit wala, bobo naman. Sige tawagan ko nalang si Dad mamaya. Ano gusto nyo kainin. Ngayon lang ako manlilibre kaya ayusin nyo mga desisyon sa buhay." true yan at hindi false ang sinabi ni babe. Sobrang kuripot ba naman nya na kahit piso ayaw ka bigyan.

"Mamayang hapon nalang, mauna na kami at may pasok pa kami." sagot ni Maddyn. Magtatanong pa sana ako kung ano ang course na kinuha nila pero ng bilis nila nakalayo.

Sunod umalis sina Hell at Louis dahil may mga pasok din.

"Oh mga tanga tayo na naman ang natira. Ano magandang gawin? 9:30 pa klase natin. Ay tara punta tayo sa cake shop, nag crave ako bigla." bilis talaga mag desisyon ni babe.

"Kayo nalang at pupunta akong clinic." kanina pa masama pakiramdam ko.

"Luh gago may sakit ka? gusto mo rin landiin si nurse ha? tanga akala mo hindi kita nakita kahapon na hinalikan si ma'am kath sa labi?" anong ibig sabihin nya?

"Hoomaygas!! kaya pala nawala ka kahapon dahil nakipaglaplapan ka kay Athy?! wait what? si Athy?!" bulaslas ni babe, ang oa ha.

"Kaya pala sabi ni Iris nakita ka nya may kahalikan ha. Kailan ka pa natoto lumandi keybold?"

"Wala daw syang nilalandi pero may kahalikan lang."

Sunod-sunod mga tanong nila, ang oa ng mga 'to at aksidente lang naman 'yong nangyari kahapon! kung ano nalang ang mga naiisip.

"Sa pisngi sana ako hahalik okay? nasakto lang lumingon si ma'am kaya sa lips ko na kiss. Oa nyo naman masyado kahit wala naman dapat ikagulat." ako na naman nakita nilang pag tripan, wala na bang bago.

Naiinis ako sa mga mukha nila, baka may masabunutan ako ngayon kung hindi nila ako titigilan.

"Hoy saan ka pupunta? hindi pa tayo tapos mag usap." Tanong ni babe nang tumayo ako.

"Sa clinic nga! kainis, ayaw nyo lumayas? edi ako lalayas!" masakit puson ko mga bwesit.

"Keybold nooooooo." sigaw ni Iris habang papalabas ako ng cafeteria.

Plano ko talaga dumiretso sa clinic, ang problema nga lang ay nakita ko si miss Kathlyn sa cottage na madadaanan lang sa quadrangle kaya nilapitan ko na ito.

"Ma'am." tawag ko pero hindi ako pinansin o sadyang mahina lang ang pagtawag ko kaya hindi nya narinig.

"Maaaaaaaaaaaaaa'am." tawag kong muli sa malapitan.

"Krystal." salamat naman napansin nya rin ang beauty ko.

"Ano ginagawa mo ma'am?" tumabi ako sa kanya at sinilip ang laptop nito.

"It's my novel."

"Novel?"

"I'm writing a novel about a serial killer." writer pala sya? ang tagal ko na sya nakakasama at hindi ko man lang alam na writer sya.

"Sa dami na pwede ma'am bakit serial killer?" hindi ba pwede romance, comedy or fantasy?

"I just want to try." sagot nya habang nagtitipa.

"Parehas pala kayo ni babe mahilig sa mga ganyan. Ano po plot ng story?" tanong ko sa kanya. Maganda rin naman serial killer kasi may thrill.

"I'm not gonna spoil you." pero gusto ko e spoil nya ako?

Mahangin naman sana pero pinagpapawisan ako. Ang sakit kasi masyado ng puson ko, kailangan ko na talaga pumunta sa clinic upang makahingi ng gamot.

"Alis na po ako ma'am." saka lang nya ako tinignan pagkatapos ko magpaalam sa kanya.

"Wait, why do you look so pale?" concern na tanong ni ma'am.

"Masakit po kasi puson ko." ang hirap pag may dysmenorrhea kasi hindi mo alam ang gagawin pag may cramps ka!

"May gamot ka ba?" si ma'am Kathlyn lumilipad yata ang isipan. Kaya nga ako pupunta sa clinic para makainom ng gamot.

Tipid akong ngumiti at umiling sa kanya. "Sa clinic nalang po." sagot ko.

Bigla nya isinara ang laptop at iniligpit ang mga kagamitan.

"Come to my office, I have medicine for cramps there." ang thoughtful talaga ni ma'am Kath kahit kailan. Tumango ako at sumunod patungong opisina nya.

Pinaupo nya ako kaagad sa malambot na sofa, ikinuha ng tubig at gamot pagdating sa opisina.

"Krystal, drink this."

"Thank you ma'am." I really hate it. Pero wala akong choice kundi pilitin ang sarili kong uminom ng gamot.

"Wala ka po bang klase?" nakita ko kasi sya na nag aayos ng table. Hindi naman magulo at maayos naman ang mga ito, hindi ko alam bakit inaayos nya.

"Meron." sagot nya at bumalik sa akin upang kunin ang baso.

"Alis na po pala ako, may klase ka pa pala. Salamat po ma'am." magpapaalam na sana ako nang bigla nya akong pinigilan at sinalat ang aking noo.

"You stay here Krystal. I have a room, you can sleep there." mahinang bulong nya at itinuro ang isang pinto.

Lahat ba sila ng demogons may mga kwarto ang opisina? pwede rin naman doon nalang ako sa clinic o 'di kaya sa rooftop.

"Dito nalang po ako ma'am sa sofa matutulog." sa huli ay napagdesisyonan ko nalang ang manatili.

Tinitigan nya ako ng ilang segundo bago bumalik sa kanyang table. Tahimik lang kaming dalawa, hindi ako sanay sa tahimik at hindi rin ako makatulog kahit anong pilit ko sa pagpikit ng mga mata.

"Ma'am ilang taon ka na po?" putol ko sa katahimikan.

"25." isang taon lang pala agwat nila ni miss pixie.

"Kailan birthday mo ma'am?" sunod na tanong ko.

"December 5." matagal pa pala.

December 5?! yan din ang araw ng kasal ko. Pero hinding hindi mangyayari, mamamatay nalang ako na matandang dalaga kaysa maikasal sa Troy na 'yon.

"May boyfriend ma'am?" Ngayon ko lang na solo kasama si ma'am kaya susulitin ko ang pagkakataon magtanong.

"None."

"Girlfriend?" baka tulad din sya nila ma'am Pixie at Ziallyn na mga bakla.

"Krystal."

"Po?" baling ko sa kanya dahil sa pagtawag nito.

"Nothing." okay single si ma'am? ang ganda nya ha tapos walang jowa kalerkey.

"Ma'am, bakit wala kang boyfriend? Sa sobrang baet at ganda mong yan, wala? Hindi ako makapaniwala." Talagang unbelievable masyado na ang tulad niya ay nanatiling single.

"Do I have to rush?" Nag loading ang aking brain pero na gets ko rin.

"Hindi naman po sa ganun, may hinihintay ka ba? O kaya gustong tao ngayon?" Kaloka ka Krystal, pero curious talaga ako kay ma'am Kath,

"Yes."

"Meron?!" Di ko napigilan at bahagya tumaas ang boses.

"Yes."

"Omg!" Bulaslas ko at takip ng bibig.

"Don't tell me, may gusto ka rin kay babe ma'am?" Kaming dalawa ang nagulat sa naging tanong. Kahit ako ay hindi inaasahan ang naging tanong, bakit nasali si babe sa usapan?

"No." Tumango ako. Sumagot naman siya pero inabot nga muna ng ulang segundo.

"Ah okay, akala ko lang kasi sobrang concern mo lage sa kanya tapos pansin ko dati sa tuwing nakatingin ka sa kanya malungkot mga mata mo." Paliwanag ko.

"I can assure you, Krystal. She's my bestfriend." Wow ha si ma'am, kung makapag bigay ng assurance akala mo naman ako yung taong tinutukoy na gusto.

"Hehe, sige po." Tigil na at baka kung saan mapunta mga tanong ko.

Pagtingin ko muli sa kanya ay may ginagawa na ito. Baka pinagpatuloy na nito ang novel na sinusulat kanina. Effective ang gamot na pinainom ni ma'am sa akin, medyo nabawasan na kasi ang sakit ng puson ko. Kinuha ko ang phone sa bulsa at chineck ang twitter account ko. Napansin kong hindi ko pa pala na follow si ma'am, at ang dami nyang followers pero ang mga pinsan lang ang finollow back nya.

"Ma'am bakit po ayaw nyo mag follow back sa twitter? ang dami mo kayang followers." tanong ko habang ini-stalk ang mga tweet posts nya.

"I don't follow back." agad na sagot nya.
Baka sa relatives lang sya nag fa-follow back?

Pero bakit naka follow sya kay babe? baka rin dahil magiging part of the family na sila soon? Naka follow na ako sa ibang demogons at si ma'am nalang ang hindi ko pa na follow. Sa huli ay nag desisyon akong mag follow narin sa kanya.

"I need to go, just stay here and rest. I'll be back after class." tumango ako sa sinabi nito. Nakaramdam din ako ng antok dahil yata epekto sa gamot.

"Ingat po ma'am, bye poooo." paalam ko at nag wave sa kanya bago paman ito makalabas ng opisina.

Ipipikit ko na sana ang mga mata nang makatanggap ako ng isang notification from Twitter.

"Oh my!" nakangiting sambit ko nang makita ang nilalaman ng notifications ko.

Kathlyn Jamila Ponferrada *followed you*

Nag follow back si ma'am! ang saya ko lang kasi sya palang ang nag follow back sa akin sa kanila ng demogons. Nawala bigla ang antok ko. Message ko nga si ma'am, hindi pa naman siguro sya nagkaklase ngayon?

Krystal
Mommy Kathlyn, bakit ka nag follow back. ?

Kakasend ko pa nga lang sa kanya may reply na agad sya.

Kathlyn Jamila Ponferrada
Because you followed me.

Krystal
Ah gano'n po ba.

Kathlyn Jamila Ponferrada
You don't like?

Krystal
Gusto po! sige na ma'am at may klase ka pa.

Kathlyn Jamila Ponferrada
Masakit parin puson mo?

Hindi ko namamalayan na napapangiti na pala ako sa bawat palitan namin ng mensahe.

Krystal
Hindi na po gano'n kasakit, effective ang gamot mo ma'am. Pero baka umalis ako kasi nagugutom na ako.

Hindi kasi ako nakakain kanina dahil nga sa sobrang sakit ng tiyan ko. Ngayon naman nangangalam dahil sa gutom.

Kathlyn Jamila Ponferrada
Stay there.

Gusto ko manatili para matulog pero gutom din ako. Food first ang goal ko before sleep. Nakatanggap ako muli ng message galing kay mommy Kathlyn.

Kathlyn Jamila Ponferrada
10 minutes.

10 minutes? after 10 minutes pwede na ako umalis gano'n?

Dahil sabi nya maghintay ako kaya nanatili ako sa office hanggang sa lumipas ang sampung minuto. Aalis na sana ako nang biglang may kumatok sa pinto. Mabilis akong tumayo at pinagbuksan ang taong kumakatok.

"Miss Krystal po?" tanong ng lalaki na may dalang paper bag?

"Yes it's me, the one and only pretty girl around the world." kaloka sya at tinawanan lang beauty ko?

"Para sayo po, pinapabigay ni ma'am Kathlyn." kinuha ko kaagad ang inabot nito.

"Salamat."

Sinarado ko ang pinto pagkaalis nya at agad na tinignan ang laman ng paper bag.

"Wow!" nanlaway ako sa mga pagkain na pinadala ni mommy Kathlyn.

May chocolate cake na favorite ko, spicy chicken, hungarian hotdog, beef steak, pork adobo at marami pang iba. Ang dami naman nito?

Kinuha ko ulit ang phone at nagpadala ng mensahe sa kanya.

Krystal
Waaaaa ma'am Kathlyn! Thank you po sa foods. ?

Kathlyn Jamila Ponferrada
You're welcome, enjoy Krystal.

Halos umabot ako ng isang oras bago matapos sa pagkain. Ang dami naman kasi ng mga pagkain pinadala ni ma'am Kathlyn. Nahihirapan na ako huminga sa sobrang kabusugan.

"Hala!" sigaw ko.

Naalala ko may pasok pa pala ako! si ma'am Lorelei pa naman daw Professor namin sa CDI. Mabilis kong iniligpit ang mga kalat, baka magalit pa si ma'am sa akin kapag nakita nya pagbalik magulo ang office.

"Okay, malinis na!"

Lumabas na ako at bago umalis ay sinigurado ko munang nakalock ang pinto. Makakalimutin kasi ako minsan kaya dapat na mag double check. Masaya akong naglalakad sa corridor nang makita si ma'am Kathlyn na kakalabas lang ng classroom na katabi lang no'ng room namin.

Kasunod nya ang mga lalaking estudyante na kulang nalang hubaran si ma'am kung makatingin sa legs nito. Ewwww, bakit nag crim pa kayong mga hayop kayo.

Mas binilisan ko pa ang paghakbang nang makita na hahawakan sya nito sa braso.

"Krysta-" hinila ko si ma'am at itinago sa likuran ko.

"You shouldn't do that. What's the reason why you took a criminology course? You are all university students, yet here you are showing unpleasant behavior." I spoke coldly and glared at them.

"What do you mean Krystal?" tanong ni ma'am kaya seninyasan ko nalang ang mga lalaki na umalis. Next time mahuli ko pa sila ulit ay hindi ko na sila papalampasin.

Huminga ako ng malalim bago hinarap si ma'am.

"Ah wala po ma'am, nakita ko kasi sila na hahawakan ka sana sa braso mo. Ayaw mo pa naman ang

may humahawak sayo, sorry din po kung nahatak nalang kita bigla." paghingi ko ng paumanhin sa kanya.

Tulaley si ma'am kath?

"Ma'am?" tawag ko.

"Oh it's okay and thank you. For a moment, I thought you weren't Krystal because of your tone." kaya ko rin pala gawin ang ginagawa ni Bern? pero hindi naman ako brutal na katulad nya.

Pilit at mapakla akong ngumiti sa kanya.
"Ano ba sinasabi mo ma'am, syempre ako 'to si Krystal. The one and only po, walang false sa akin at lahat true." pagbibiro ko sa kanya.

Nakatitig lang sya sa akin na para bang may gusto malaman.

"Did you enjoy the food?" tanong nya.

"Yes po, inabot ako halos ng isang oras maubos lang ang pagkain na pinadala mo ma'am. Thank you, masarap lahat at paborito ko." sagot ko at hinimas ang tiyan sa sobrang busog.

Mommy just smiled and patted my head.

"Good for you. Go to your class, nasa loob na ang mga kaibigan mo." tumango ako at nagpaalam na sa kanya.

May klase pa raw sya sa 4th year at kailangan na nya umakyat. Hindi lang pala kami ang hinahandle nila dahil pati narin seniors namin.

"Hoy horsey! pinuntahan ka namin sa clinic tapos malalaman namin hindi ka naman nagtungo doon!" gandang salubong ni babe sa akin pagpasok ng classroom.

"Goodmorning pres." bati ng iba naming mga kaklase. Ako president sa klase dapat matuto silang gumalang.

"Excuse me treasurer!" sagot ko sa kanya at pinaalis sa upuan ko. Ba't ba ang hilig nila umupo sa hindi naman nila upuan!

"Saan ka galing keybold ha?" sarap tusukin nitong mata ni Iris.

"Nakipagkita kay San Pedro, dapat nga sana isasama kita pero nakalimutan ko hindi ka pala tanggap do'n!" singhal ko sa kanya. Hindi ko ba alam bakit naiirita ako kay Iris, basta bwesit sya.

"Bakit ka na naman galit, nagtatanong lang 'yong tao e." kung ngumuso akala mo cute, para namang pwet ng manok.

"Tao ka pala? hindi ko alam, akala ko kasi empakta ka." pambabara ko sabay paikot ng mga mata.

"Saan ka nga kasi galing kb?" tanong ni Ag. Bakit ba gusto nila malaman kung saan ako galing, ano naman sa kanila?

"Kumain, nagpakasarap." ayoko sabihin na galing ako sa office ni ma'am at aasarin na naman nila ako.

"Wow, nagpapakasarap ka samantalang kami nag-aalala sayo?! ganyan ka na ba talaga keybold?!" drama ang donkey

"Pwede ba tigilan nyo ako?! wag nyo 'ko binubwesit pag meron ako!" napasigaw na ako sa sobrang inis.

Dinukot ko ang phone nang maramdaman na nag vibrate ito at agad na tinignan kung sino ang nag chat.

Kathlyn Jamila Ponferrada
Gaano kalakas ang boses mo at umabot hanggang dito sa 4th floor?

Gano'n ba kalakas ang pag sigaw ko?

Krystal
Nakakainis kasi sila ma'am, palagi nalang ako pinagtitripan. ?

"Hoy horsey sorry na wag ka na magalit." tawag ni babe habang sinusundot ako. Hindi ko sya pinansin, manuyo ka mag isa mo.

Kathlyn Jamila Ponferrada
Stop shouting. You're distracting everyone's class.

"Sino ka chat mo unggoy, bakit nakasimangot ka na naman. kaya ka siguro badtrip dahil basted ka na." sa sobrang inis ko sa sinabi ni Iris at sa kadahilanang ayaw nya ako tigilan ay naibato ko na sa mukha nya ang RPC ko na libro.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ayan sapol sa mukha."

"Potangena KB! tignan mo ginawa mo, dumudugo ilong ko." singhal nito sa akin aba't talagang kasalanan ko pa.

"Pakialam ko sayo! gusto mo ihulog pa kita sa building ha?!"

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pambihira."

"Sino makikipag pusta? Pres. vs V-Pres. akin ma mga pera nyo." sinamaan ko naman ng tingin si tansan.

"Panget mo keybold! kaya walang nagmamahal sayo e." at dahil sa sinabi nya ay hindi na ako nakapagpigil kaya sinugod ko na ang bwesit na Iris.

"Kahapon pa ako naiinis sayo!" singhal ko sa kanya at sinabunutan ang buhok.

"BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAH."

Mga kaklase namin nataranta na dahil walang pumupigil sa aming dalawa, kahit na sila babe ay tuwang-tuwa pa sa away namin ni Iris.

"Keybold potangena bitawan mo ang buhok ko, masakit na hayop ka!" napangiwi ako dahil bumaon ang

kuko ni Iris sa kamay ko.

"Diba sabi ko sayo wag mo akong ginagalit punyeta ka. Gusto mo bang kalbuhin kita ha Iris?" hindi ko talaga binitiwan ang buhok nya at mas inalog ko pa utak nya.

"Aray aray! tama na, keybold isa! matatamaan ka na talaga da akin. Masakit na sab-"

"Krystal!"

"Iris!"

Rinig kong sigaw nila ma'am Kathlyn at Everleigh pero hindi parin kami tumigil na dalawa sa pagsasabunutan. Alam ko naman na wala akong laban kay Iris kung seseryosohin nya ako, hindi naman nasasaktan 'to at mas natutuwa pa sya kapag ginaganito.

Dinampot ko ang makapal na RPC book at pinaghahampas ang ulo nito.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Hindi pa ako nakontento at kinagat ko ang braso nya hanggang sa inawat na kami nila ma'am.

"Krystal stop!" yakap ni ma'am Kathlyn mula sa likod ko at inaalis ang kamay ko sa buhok ni Iris.

"Iris let go of her!" si ma'am Everleigh din na gano'n ang ginagawa.

"Bwesit ka!" malakas na sigaw ko sa kanya nang mabitawan ko ang buhok nya.

"Potangena mo keybold, ano ba problema mo ha!" ramdam ko ang pag init ng mukha ko.

"Hindi ba sabi ko huwag mo akong bwesitin lalo na't alam mong masama pakiramdam ko! Bobo ka ba ha?!" nanggigilait sa galit na sigaw ko sa kanya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHAHA." malakas na tawa ni babe at nagpalakpakan naman ang tatlo pa. Naiinis ako, imbes kay riri lang ako dapat mainis ay ngayon parang sa kanilang lahat na kumukulo ang dugo ko. Masaya ba sila kapag ganito lage sitwasyon ha?

"Nagtatanong lang naman ako ha!" sigaw na naman nito sa akin.

Susugurin ko na sana sya ulit ng maramdaman ko ang mahigpit na yakap ni ma'am, at gano'n din si ma'am Everleigh na todo rin ang yakap sa kanya mapigilan lang sya sa pagsugod sa akin.

"Krystal I said stop shouting!" galit na sigaw ni ma'am Kathlyn bago ako pwersahang hinarap sa kanya.

Hindi ko talaga ma explain ang nararamdaman ko ngayon. Feeling ko sasabog ako sa sobrang galit na hindi ko naman alam ang rason kung bakit. Ganito talaga ako pag may dysmenorrhea, kaya mas lalo akong inaasar ni Iris para masaktan ko sya.

"Ma'am Kathlyn." tawag ko at nagsimulang humikbi.

"My Gosh, stop crying! Let's go to the clinic." sabi nya at hinila na ako papalabas ng classroom.

"Keybold! hindi pa tayo tapos!"

"Iris shut up!!" bulyaw sa kanya ni ma'am Everleigh. Bago tuluyang makalabas ay tinaasan ko sya ng middle finger at narinig ko pa ang malalakas na tawanan nila babe.

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Nice action, pambihira."

Hindi ko na kayang pigilang at tuluyang lumuha habang hatak-hatak ni ma'am patungong clinic. I tried not to make some noise pero nakakainis yung singhot ko! Naramdaman ko ang kanyang pagtigil at lingon sa akin.

"Krystal." Mas lalo akong umiyak nang marining ang boses niyang napaka kumportable.

"Sorry po. Naiinis lang ako, gusto ko magalit sa lahat ng mga tao. Hindi ko maintindihan ang sarili ngayon dahil sa dysmenorrhea ko. Ganito lang po talaga ako, paiba-iba ang emotions kaya sana wag ka magalit ma'am." Paliwanag ko at humawak sa laylayan ng kanyang damit.

"I'm not mad. I'm sorry for shouting at you, I was just worried about you. Come on, may sugat ka ba?" Hinawakan niya ako sa magkabilang pisngi at tinignan kung may natamo akong mga sugat.

Umiling ako. "Wala po sa mukha, pero sa leeg at mga braso meron. Masakit ma'am, hindi parin nawawala inis ko." Sumbong ko. Sa kanya ko lang talaga nailalabas ganitong side ko, dahil alam kong hindi rin naman ako seseryosohin pag sinabi ko kina Iris,

"Shh, stop crying. Let's go to the clinic, okay? I need to treat your wounds." Suminghot akong muli saka pinahiran ang mga luha.

"Okay." Sambit ko.

"Alright."

Kinuha niyang muli ang isang kamay ko at hinawakan ng mahigpit. Mainit at sobrang lambot ng palad ni ma'am, gustong-gusto ko hawakan at sa tuwing magkahawak kamay kami ay mas lalo napapanatag kalooban ko.

"Thank you, ma'am." Bulong ko.

Pero...

Saan nga ako ulit balak dalhin ni ma'am?

CHAPTER 5

Kathlyn Jamila

-

"What happened?" I asked while applying first aid to her scratches that she received from Iris. This is the first time I've ever seen them hurt each other.

I'm not sure why I feel comfortable around her. Even when she occasionally appears foolish, she remains content with what she does. Although her friends may tease her, she will continue to do it simply to make them happy. She is a cheerful, considerate, and humorous person, and I am not used to seeing her cry. It's her personality that drew me in.

Sometimes I get irritated by her friends, particularly Ara, as they seem to care little if the two of them argue. They simply watch from the sidelines and laugh at their fights

"Because we want to fight?" my forehead furrowed because of the sudden changes in her tone.

I also noticed something about her. Sometimes she suddenly becomes serious and cold, as if her eyes have no emotion, like now. It's as if I'm not talking to Krystal, but someone else entirely.

"Krystal."

"Bern." She said, feeling a shiver run down my spine as her cold, authoritative tone cut through the air. She took my hand and held it firmly, her gaze never leaving mine. She repeated her instruction with a commanding and unyielding tone, leaving no room for argument.

"Call me Bern."

"Why? I'm used to calling you Krystal, and now you want me to call you by a different name." I asked, a bit confused and surprised by her abrupt change.

"Yes, I know, but can you call me Bern just for now?"

"Alright."

"You know, miss, you mentioned that you're single, so why don't you just make me your girlfriend?" My eyes widened in shock. I couldn't believe what she was saying.

It was clear that she was being serious about her question. I was frozen in place, completely shocked and at a loss for words. Yes, I admired her personality, but did I actually have romantic Feelings for her? I wasn't certain.

"Are you sick?" I attempted to change the subject, as I was unable to think of how to respond. She leaned back and crossed her legs, and I felt a sudden heat in my body as I took in the sight before me.

"I'm not?" I couldn't help but wonder if she needed something to eat.

"Food?" I said, standing up to call my secretary, but I was taken aback when she suddenly pulled me

back down onto her lap and wrapped her arms around my waist.

"Krystal," I said in a disapproving tone, "Krystal," I continued, my frown deepening as I felt the firmness of her grip around my waist. "What kind of behavior is this?"

"I don't need food. This is all I need."

Krystal pulled me towards her chest and did something unexpected. She slammed her lips against mine, kissing me hungrily but passionately. My eyes widened, and I wasn't sure what to do. My thoughts whirled in confusion as I considered whether to push her away, slap her, or simply give in to the tempting sensations flooding my brain.

To my surprise, I reached out and cupped her cheek. In a quick and decisive move, I bit her lip hard, causing her to gasp and break the kiss.

"Aww." She smirked and licked her lower lip, and I couldn't deny that she was attractive when she acted this way.

"I'll pretend nothing happened," I declared, removing her hands from my waist.

I stood up and smoothed out my crumpled skirt, glancing at her once more. Her mischievous smile was still present, so I raised an eyebrow in response.

"Bye, honey," she said, flaunting her flirty demeanor.

Not bad either, she has soft lips and is good at kissing.

-

Krystal Bern

Feeling ko sasabog tiyan ko sa sobrang pagkabusog. Buong araw wala akong ginawa kundi ang kumain kaloka. Kakabalik lang namin ng school galing sa bahay ni lolo kasi nakauwi na ang mga kambal. Nagulat nga kami ni Iris kanina sa biglaang pagsulpot nila dito sa school.

Hahabol na sana ako kina babe nang may tumawag sa aking pangalan.

"Annallyn." balik na tawag ko sa kanya, kasunod lang din nito si ma'am Kathlyn.

"Do you still have class?" Hindi ako sure kung meron pero sa tingin ko meron na wala? ou, meron ata.

"Wala? ay wait isipin ko muna kasi hindi ako sure pero baka meron." parehas kami naguluhan sa naging sagot ko.

Sinungaling talaga si babe, sabi nya may boyfriend si Annallyn tapos malalaman ko ngayon na wala pala.

"Anna, let's go." Singit ni ma'am sa usapan.

"Where to?"

"My office. I also need to talk to you." haler? nandito pa ako at bakit kayo lang ang nag uusap na

dalawa?

"Mauna na po ako." paalam ko sa kanila. Maghahanap ako ng lugar na pwede ko idlipan kasi antok na antok ako, dahil siguro sa naparami ang pagkain ko.

"Bern." tawag ni ma'am kaya't napatigil ako sa paglalakad. Ako ba tinatawag nya?

Nagpalinga-linga pa ako baka kasi ibang Bern tinatawag nya at hindi naman 'yan ang tawag nya sa akin?.

"Ako po?" turo ko sa sarili ko.

"Who else?" bakit sya pa ang nakakunot ang noo sa aming dalawa e ako 'tong naguguluhan sa kanya.

"Bakit bern? diba Krystal tawag mo sa akin?" wala naman akong natatandaan na sinabi kong Bern itawag nya? unless kung na meet nya na si Bern habang tulog ako.

"You told me to call you Bern?" Baka nga talaga nag usap na silang dalawa ni Bern.

"Pero ma'am mas gusto ko Krystal ang itawag mo sa akin?" sabi ko naman sa kanya. Mas gusto ko kasi kapag Krystal ang binabanggit nya at hindi ako sanay na tawagin sa pangalan na Bern.

"Bakit ang gulo mo?" hindi ako ang magulo, si Bern kaya 'yon.

"Sorry po ma'am sa tingin ko kasi nilamon narin ng pagkain ang isipan ko." Rason ko nalang sa kanya kasi hindi ko alam ang isasagot.

Nakakailang ang mga tingin ni ma'am, para kasing kinikilatis nya talaga kung ano ang problema sa akin. Ano ba kasi ang ginawa ni Betn sa kanya?

"May nagawa po ba akong kasalanan?" tanong ko sa kanya kasabay ang isang malalim na hikab. Inaantok na talaga ako, ang weird ko lalo kasi kapag sobrang busog ko ay bigla nalang ako aantukin.

"Don't assume you don't know what you did." pumipikit na ang mga mata ko at naluluha narin ako. Ano ba ang sinasabi nya, wala naman akong alam sa nangyari.

"Ma'am inaantok na po ako. Punta lang po ako library, do'n nalang ako matutulog. Alis na po ako at baka makatulog na naman ako sa daan." paalam ko na sa kanya habang kinukusot ang mga mata.

Para akong walking zombie na naglalakad mag isa patungo sa library. Gusto ko sana hanapin sila babe pero hindi ako makakatulog kapag sila kasama ko, ngunit hindi pa man ako tuluyan nakakalayo ay biglang may naramdaman akong mainit na palad humawak sa braso ko.

"Let's go to my office." Aniya kaya nagulat ako.

"Pero sabi mo mag uusap kayo ni Annallyn?" Tanong ko at humikab muli.

"Yes, and so?"

"Hehe sige po." Sagot ko at niyakap ang kanyang braso.

"How are your wounds?" Malambing niyang tanong at tinapik ako sa ulo. Nakapikit ako ngunit agad

nagdilat ng mga mata dahil sa ginawa niya at nakita ang iilang estudyante na nakatingin sa aming dalawa. Wala si Anna at mukhang may dinaanan pa sa opisina ni Ziallyn,

"Okay na po at hindi na masyado masakit. Magaling po kasi nurse ko." Sagot ko at nilingon siya ngunit agad iniwas ni ma'am ang kanyang ulo.

"Thank you po." Bulong ko at mabilisan siyang ninakawan ng halik sa pisngi bago pa man may makakita.
Masaya ako sa ginawa at nagtaka dahil si ma'am biglang huminto.

"Ma'am?" Tawag ko. Nakatingin siya sa akin pero mukhang malalim ang iniisip niya.

"Ma'am? Haler? Ma'am?" Pukaw ko at kumaway. Kaloka, bakit bigla siya naging ganyan.

"Krystal." Lumundag yung puso ko sa kaba dahil mukhang nagalit ko si ma'am!

"Po?" I tilted my head, naghihintay ng sagot niya.

Bigla niya tinakpan ang kanyang labi gamit ang likuran ng kanyang palad at ngayon namumula ang pisngi. Ako na walang alam sa kung ano nangyayari sa kanya ay biglang nataranta dahil baka may sakit o lagnat si ma'am.

"Ma'am Kath, sobrang pula ng mukha mo... May lagnat ka po?" Inosente kong tanong at tinangkang lapitan si ma'am ngunit napahinto ako nang makita siyang humakbang paatras.

"Bakit po?" Tanong ko at humakbang muli paabante ngunit ganun din sya paatras.

"Ma'am, may nagawa po ba akong kasalanan?" Sunod-sunod ang mga naging tanong ko sa kanya pero si ma'am ewan ko kung anong nangyayari sa kanya, nakakaloka.

"I-I forgot that I still have somewhere to go. Just rest at the clinic. We'll see each other later, Krystal." Mautal na salita ni ma'am bago ako tinalikuran at nagmamadaling humakbang palayo.

Ako na walang alam, nagtataka sa bigla niyang naging reaksyon. Napakamot ako sa aking ulo habang pinagmamasdan si ma'am na papalayo. Mukhang wala akong choice kundi sa library nalang talaga matulog, makaalis na nga at baka makita ako nila babe.

"Horsey kooooooooooo!" Kakasabi ko lang ayaw ko muna sila makasama kasi gusto kong matulog.

"Bakit?" Kanina pa ako hikab ng hikab, malas at nakasalubong ko pa sila.

"Punta tayo sa library."

"Ano gagawin nyo do'n?"

"Bobo, matutulog." hindi nya naman kasi sinasabi ng maayos.

Napansin ko wala si Iris. Saan na naman nambababae ang empakta? "Hindi nyo kasama si Iris?" tanong ko sa kanilang tatlo.

"Akala ko ba magkasama kayo? diba kayong dalawa ang nahuli kanina sa parking lot?" tanong ni Ag. Hindi ko naman sya nakita do'n kanina.

"Hindi no, akala ko nga kasama nyo, wala akong nakitang Iris sa parking lot." Bigla nalang nawawala ang malanding yun.

"Hoy, anong course nga ulit ng kambal at Louis?" hindi ko kasi alam kung anong department sila.

"Hindi rin namin alam, ikaw doraemon alam mo?" tanong naman ni babe sa kanya.

"Hindi rin." parehas pala kami mga walang pakialam.

Nagkibit-balikat nalang kaming lahat at nagtungo ng library. Hindi ako sigurado kung papapasukin kami as a group ni madam librarian kasi suki kami sa sermon. Nakahinga kami ng maluwag dahil pagpasok namin ay wala ang librarian, walang bubunganga sa amin ngayon.

"Hoy hoy! dali dito!" mahinang bulong ni RL at seninyasan kami na lumapit sa kanyang pwesto.

May sinisilip sya sa likod ng bookshelves kaya agad kaming lumapit sa kanya.

"Ano yan?" bulong ni Ag bago sumilip sa itinuturo ni RL.

"Umusog ka nga Aaar eeeL at hindi ko makita." sabi ko sa kanya at bahagya itong itinulak at sumilip sa likod ng mga libro.

Ang empakta! kaya naman pala nawawala dahil kasama si ma'am Everleigh dito sa library! at talagang sa pinakasulok sila ng bookshelves nagtatago.

"Hala wow, date 'yarn?" bungisngis ni babe sa gilid ko.

"For the kabet ang ferson." pailing iling na salita ni Ag.

"BAHAH--" mabilis kong tinakpan ang bunganga ni babe dahil tatawa na naman ng malakas! kaya nga nagtatago kami para hindi malaman tapos ipapahamak pa kami.

"Tara na at kanina pa ako inaantok. Isang oras nalang at klase na natin." Mahinang bulong ko bago hinatak si babe habang tinatakpan ang bibig.

Malanding empakta at nagkakalat dito sa library, kaloka at bakit pinatulan ni ma'am yun eww. Gaya nga ng usapan ay natulog lang kami sa library hanggang sa umabot ang oras ng klase. Pag gising namin nakabusangot na mukha agad ni librarian ang tumambad sa amin. Napagalitan na naman kami, kung bakit daw sa library kami natutulog. Kahit ano talaga gawin namin ay kontra sya lalo na kay babe, feeling ko tuloy may gusto sya sa kanya. Umuwi nalang sana kami kung wala naman palang klase. Bakit kasi hindi e inform ng maaga mga students!

"Umay alam pala ni tansan na walang pasok tapos ngayon lang sinabi tangena no'n." kanina pa nagdadabog 'tong si babe.

"Asan ba si Iris? hindi pa ba sya tapos makipaglandian sa library?" Bakit ba kami ang tinatanong ni Ag e magkasama kami simula pa kanina.

"Aba't itanong mo sya doraemon. Tara nalang nga sa department ng kambal at nakalimutan kong hindi pa pala natin sila nabibinyagan." akala ko pa naman wala talaga sya plano binyagan ang kambal. Mahina na talaga memorya nya baka bukas makalimutan na nya kaming lahat.

"Paano natin malalaman? eh hindi nga natin alam course nila?" tanong ko sa kanila.

"Ay tanga ou nga pala BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHA." ang bobo ni babe.

"Si Louis nalang, tara sa engineering." alam naman pala ni Ag at ngayon pa sinabi.

"Ou nga hindi ko pa rin sya nabibinyagan. Tara!" ano naman kaya ang ipapagawa nya.

Palabas na kami ng building nang bigla sumulpot si empakta na may malawak na ngiti sa kanyang labi. Enjoy na enjoy siguro nya pakikipaglandian kay ma'am Everleigh sa library kanina.

"Tanga kamusta nag laplapan kayo sa library?" walang preno na tanong ni babe, si Iris tumawa lang. Nagpatuloy na kami sa paglalakad at tinahak ang daan patungong building ni Louis.

"Nakita nyo kami? HAHAHAHAHAHA."

"Hindi, wala kaming nakita. Hindi namin nakita na nakakandong sya sayo." pasimpleng sagot ni RL sa kanya.

"Pota HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA galing nyo naman maghanap sa akin." kapal ng mukha para sabihin na hinahanap sya.

"Hoy excuse me! hindi ka namin hinanap, nagpunta kaming library para matulog. Feeling kang empakta ka." pagtataray ko ulit sa kanya.

"Nagagalit ka na naman keybold, seselos ka no? HAHAHAHAHAHAHA."

"Yuck! gusto mo e pukpok ko ulit sayo 'tong libro?" tanong ko at itinaas ang librong dala.

"BAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHHA."

Tumahimik narin ang empakta, hindi ako nagbibiro at ipupukpok ko talaga sa ulo nya ulit ang libro kapag nainis na naman ako sa kanya.

"Bakit ba nagpapakahirap tayo na hanapin ang classroom ni Louis kung pwede naman sya e chat sa gc? My god mga tanga! nahahawa na ako sa kabobohan nyo." pangangaral ko sa kanila. Hindi ginagamit ang utak.

"Bobo, hindi mo naman sinabi kaagad horsey!" kasalanan ko pa kung tanga sila?

"Chat mo Ag, sabihin mo sa quadrangle nalang natin sya hintayin. Tapos na siguro klase no'n ngayon." Habang hininintay si Louis dumating ay nag usap lang kami sa kung ano ang maganda na ipagawa sa kanya.

"Bakit pa tayo mag iisip, ikaw na ang mag binyag kay Loli bunso." baling ni babe sa akin. Bakit ako pa? sumasakit na nga brain ko dahil sa marami na akong iniisip tapos dadagdagan pa nila.

"Sure, 'yon lang naman pala." papayag din naman ako kasi gusto ko rin makaganti minsan.

"Hoy loli!" tawag ni babe kay Louis na tumatakbo palapit sa amin. Wala akong maisip na pwede ipagawa sa kanya kaya luminga-linga ako, hanggang sa may nakita akong mag jowa sa kabilang side ng bench.

"Loli bibinyagan ka na namin BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAH."Kumunot ang noo ni Louis. Hindi nya siguro alam dahil wala naman nag inform sa kanya.

"Binyag?" ulit na nya.

"Ou, ako mag bibinyag sayo. Don't worry lollipop at hindi naman gano'n ka heavy ang ipapagawa ko sayo." paninigurado ko sa kanya.

"Dare ba 'yan?"

"Ou HAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

"Nakikita mo 'yon Louis? 'yang mag jowa na nasa harapan natin. Tumabi ka do'n sa babae and then after sumandal ka sa balikat. Tapos agawin mo ang kamay nito sa bf nya at mag holding hands kayo." seryoso talaga akong nagsasalita sa kung ano ipapagawa ko sa kanya.

Wala pa naman ginagawa si Louis pero todo na ang tawanan namin. Magaling din kaya mag drama ang lollipop na 'to?

"Tangena mas malala BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Magsabi ka lang kapag game na Louis at mag rerecord ako." sabi ni Ag at ipinakita sa kanya ang hawak na cellphone.

"Kaya mo 'yan Louis, hindi lang naman ako ang nag iisang babaera sa CCB. Tahimik ka lang pero alam ko marami kang kalandian HAHAHAHAHAAHHA." support na nagmumula galing sa isa pang malandi.

"Godbless you L."

"Gorabels na Louis, chair up. O baka gusto mo magbitbit ng upuan tapos do'n ka sa mismong tapat nila umupo HAHAHAAHAHAHAHAHAHAH." tanong ko sa kanya.

"Yan lang ba? sige hawakan nyo muna bag ko." sabi nya at pinahawak kay Iris ang bag na dala. Matapang ang Lollipop.

"Game!" sambit nya at nagsimula na maglakad sa direksyon no'ng mag shota.

May karamihan pa naman ang mga tao na nakatambay dito sa quadrangle.

"Hoy pustahan tayo, mag w-walkout ang lalaki." hindi na mawawala kay babe ang pusatahan sa mga ganitong pangyayari.

"Pusta ako hahalikan ni Louis ang babae." laban ni Iris sa pusta ni babe.

"Ako naman hindi sya itutulak ng babae at feeling ko matutuwa pa sya na nilandi sya ni L." sunod naman si Aaar eeeL.

"Ako naman masusuntok sya sa mukha. Ano mga pusta nyo?" baling ko sa kanila.

"Hindi ko sinasabi ang ak-"

"Hindi ka kasali Doraemon!" sabay na bulyaw namin sa kanya. Banned na sya sa mga ganito kasi alam

naman namin na mananalo ang Ag.

"Ayan na ayan na baklaaaaaaa!" kinikilig na bulong ko saka hinampas ang ulo ni Iris.

May earpiece kami na mga suot para marinig din namin ang pag-uusap nila. Masayang nag uusap ang dalawa nang biglang dumating si Louis at tumabi sa babae. Talagang dumikit pa sya lalo sa babae, nagtaka naman ang lalaki sa naging kilos ni Louis kaya kumunot ang noo nito.

"Sino ka?" iritado na tanong ni guy.

"Ako?" tawa lang kami ng tawa habang nanonood at nakikinig sa kanila.

"Ou ikaw."

Hindi pa muna sumagot si Louis at hinaplos ang pisngi ni girl. Kasabay ng paghaplos ay kinuha nya ang isang kamay ni girl at nakipag-holding hands sa kanya.

"Ako 'to, si Natoy na mahal na mahal sya." sagot nya sa lalaki at walang pag aalinlangan na hinalikan ang girlfriend nito sa labi.

"Omg BAHAHAAHHAAHAHAHAHAH."

"Aray keybold! maaway ka naman sa ulo ko!" kinilig kasi ako sa ginawa ni Louis kaya napasabunot ako sa ulo ni Iris.

"Tangena hindi ko alam pero kinilig ako HAHAHAHAAHAHAHAHAHA." panay na padyak ang paa ko sa kilig, malanding Louis!

"Hitsura no'ng babae tulaley HAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAH." hagalpak na saad ni RL habang si Ag nakangiti lang habang nag rerecord.

Nagdidilim na mukhang tumayo ang lalaki at mabilis na kwinelyohan si Louis saka inambagan ng suntok sa mukha.

"Potangena mo!" bulyaw nito kay Louis at akma na ulit nya susuntukin mabuti nalang at napigilan sya no'ng babae.

"Stop! why did you punch her?!" sigaw naman ni girl sa kanya.

"Haleeer! it's bery bery shockening!" nakakagulat naman si girl at si Louis and dinefend nya instead na ang boylet nya haha.

Si Louis feel nya siguro umupo sa lupa kaya wala sya balak na tumayo.

"Louis! tumayo ka tapos halikan mo ulit ang babae sa harap nya BAHAHAHAHAHAHAHAAHHA." utos ni babe sa kanya na agad naman sinunod ni Lollipop.

Mabilis syang tumayo saka hinatak ang babae palapit sa kanya at hinalikan ito ulit sa labi.

"What the fudge bar AHAAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Hala lumayas na ang lalaki, tangena walang talo sa pustahan at lahat panalo. Sabaok lahat all." Patuloy

lang kami sa tawanan nang marinig namin nagsalita si girl.

"Are you okay?" worried sya kay Louis at hindi sa bf nya, iba rin si girl.

"Yes. I'm sorry, it was just a dare. Baka maghiwalay pa kayong dalawa." Bakit nya naman sinabi bobo.

"Hiwalay?"

"Boyfriend mo 'yon diba?"

"Oh no, he's just a friend. Does it hurt?" tanong nya kay Louis at chineck ang mukha nito.

"Sabaok may caring na stranger." puntahan nya ang mommy Everleigh nya tapos magpaalaga sya do'n.

"Loli!" panira si babe sa moment at tinawag ng malakas si Louis.

"Sorry again, I have to go." paalam ni Louis sa babae at hinalikan muna muli ang pisngi bago bumalik sa amin.

"Kamusta ang suntok loli?" agad na tanong ni babe.

"Hindi naman masakit?" sagot nito.

"Mabuti kung gano'n BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA, tara sa cafeteria at nagutom ako bigla."

Gusto ko chocolate cake.

Papasok palang kami ay nakita ko na kaagad si Annallyn at ma'am Kathlyn sa table nila, nandito pa pala si Anna?

"Hoy mga gaga! sunod nalang ako sa inyo, akyatin ko muna silang dalawa sa taas." sabi ko sa mga kasama at itinuro ang dalawang babae na nag uusap sa taas.

"Sige horsey, goodluck nalang sayo." goodluck? para saan naman.

"Keybold I will pray for you. Baba ka kaagad kapag feeling mo may sasabog na." may alam ba sila na hindi ko alam? ano pinagsasabi nitong empakta.

"Mahirap 'yan kb." sambit ni Ag. Hindi ko nalang pinansin ang mga walang kwentang sinabi nila at agad umakyat sa table nila ma'am.

"Annallyn, ma'am Kathlyn." tawag ko ngunit si Annallyn lang ata ang masaya, kasi si ma'am taas kilay agad ang isinalubong sa akin?

"Kb, tapos na ba ang klase mo?" umusog sya ng konti at seninyasan ako na maupo sa tabi nya.

"Wala kaming pasok, natulog lang kami sa library. Tapos nagutom na naman ngayon." sagot ko at tumabi sa kanya.

Tinignan ko ang table ngunit wala naman silang kinakain?

"What are you looking at?" napansin siguro ni ma'am na nakatingin ako sa lamesang wala naman

kalaman-laman.

"Wala kayong pagkain? umakyat talaga ako rito kasi akala ko may pagkain kayo?" ang demanding no'ng pagkakasalita ko pero bahala na sila kung ano iisipin nila na dalawa.

"Ma'am gutom na naman po ako." pag demand ko sa kanya pero wala man lang syang reaksyon? feeling ko tuloy may nagawa akong kasalanan sa kanya na hindi ko alam.

"What do you want to eat, Kb?" tanong ni Annallyn.

Ipinagpahinga ko naman ang ulo ko sa table habang nakatitig sa kanya. Ang ganda ni Annallyn, mas lalo pa syang gumanda ngayon. Matagal ko na talaga na crush si Annallyn pero pinatay ko rin kaagad ang feelings na 'yon kasi sabi ni babe na may boyfriend ito.

"I want my favorite food." sambit ko.

"All right, what's your favorite food?" ang sweet nya talaga kahit noon paman. Nginitian nya ako at nagsimula na tapik-tapikin ang pisngi ko.

"Chocolate cake." hindi ako ang sumagot kundi si ma'am Kathlyn.

Magsasalita pa sana si Annallyn kaso may biglang tumawag sa kanya kung kaya't nag excuse muna ito saglit sa amin at bumaba.

"Ma'am Kathlyn." tawag ko sa kanya habang marahan na tinatapik ang table. Hindi nya parin ako pinapansin.

"Mommy Kathlyn, galit ka po ba? hindi ko alam ang nagawa kong kasalanan?" tanong ko ulit sa kanya pero waley parin ako natanggap na sagot.

"Ma'am?" wala parin at patuloy lang sa pagbabasa ng libro si ma'am Kathlyn.

"Mommy?"

"Hello?"

"Nice talking Krystal?"

"Maaaaaaaaaaaaaa'am pssst woi." ayaw nya talaga ako pansinin.

I heaved a sigh.

Lumipat ako sa tabi na ma'am at niyakap ng mahigpit ang bewang nito kasabay ang pagpatong ko ng baba sa balikat nya.

"What are you doing Krystal?" kunot noo na tanong nya sa akin at ginamit ulit ang daliri upang itulak ang noo ko.

"Hindi mo kasi ako pinapansin?" ano ba kasi ang ginawa ni Bern sa kanya kanina at bakit nagkaganito si ma'am.

"Go back to your seat." ang cold naman nya bigla sa akin.

"Ay hindi po, dito lang ako at hindi kita bibitawan kapag hindi mo sinabi sa akin ang dahilan kung bakit ka nagkakaganyan." ngumuso ako kaagad pagkatapos kong sinabi sa kanya ang saloobin ko.

"Let me go. I'm just tired." napangiwi ako kasi si ma'am pinitik ang noo ko bigla.

Ayon lang naman pala ang dahilan tapos idadamay nya pa ako kung wala sya sa mood.

"I already ordered your cake. Just wait for 10 minutes." one of the reasons why I like ma'am Kathlyn kasi ini-spoil nya ako ng mga pagkain.

"Yaaaay thank you mommy Kathlyn." masiglang pasasalamat ko sa kanya at mabilis na binigyan ng halik ang kanyang pisngi bago bumalik sa katabing upuan ni Annallyn.

"Krystal."

"Po?"

"What are you doing?" nag lag ang aking brain at hindi gumana dahil sa kanyang tanong.

"Po?"

"Come back here." sabi nya at seninyasan ako gamit ang kanyang ulo na bumalik sa tabi nito.

"Balik ako sa tabi mo ma'am?" paninigurado ko lang at baka magalit ulit si ma'am kapag nag assume ako.

"Sit next to me." ayon naman pala. Hindi na ako kumontra at bumalik kaagad sa kanyang tabi.

Hindi na kami masasabayan ni Annallyn sa pagkain ng cake dahil kinailangan na nitong umalis, pinatawag daw kasi sila ni Ziallyn.

"Ma'am bakit hindi ka pa nag b-boyfriend?" tanong ko sa kanya. Kaming dalawa nalang ang natira at hindi na ako bumalik sa table nila babe, ayaw ko kasi iwanan si ma'am na mag-isa.

"I don't need a boyfriend." napatango naman ako sa naging sagot nya bago isinubo ang cake sa kanya.

"Kung gano'n ano po kailangan mo?" ngumiti ako matapos nya kainin ang sinubo ko.

"Krystal."

"Po?"

"Why don't you have a boyfriend yet?" sya naman ang nag tanong. Hindi ko inasahan na magtatanong din si ma'am ng ganito.

"Kasi po ayaw ko sa mga lalaki." prangka kong sagot.

"You're into girls?"

"Yes po." kung magkakaroon man ako ng relasyon mas gusto ko nalang siguro sa babae.

"You like Annallyn?" ang dami naman tanong ni ma'am.

"Opo." agad na sagot ko bago ulit sumubo.

"Tapos gusto rin po kita ma'am." dagdag ko pa at napansin na biglang natigilan si ma'am. May nasabi ba akong mali?

"Ma'am?" Nagtaka ako dahil bigla nalang itong tumayo.

"Restroom." Sambit niya kaya tumango ako.

Nagpatuloy ako sa pagkain ng aking cake. Tinatawag na ako nila babe pero ayaw ko bumaba, mas gusto ko rito sa taas kasama si ma'am at may peace of mind ako tuwing kasama siya. Ang tagal naman ni ma'am bumalik? Mag sasampung minuto na pero wala pa rin ito.

"Krystal." Natawa akong muli nang makita si ma'am, akala ko kasi iniwan ako tulad ng ginawa niya kanina sa hallway.

"Ma'am, tagal mo po hehe na miss kita agad." Sabit ko at hinintay siya makabalik sa upuan bago mas idinikit ang upuan ko sa kanya.

Kumuha ako ng cake at isinubo sa kanya. "Cake po, gusto mo? Madamot ako sa paborito ko pero pagdating sayo ibibigay ko." Offer ko at matamis nginitian si ma'am.

Nagtaas ang kanyang mga kilay bago dahan-dahan ibinuka ang bibig. Mas lalo lumapad ang ngiti sa aking labi nang tuluyan niya itong nakain.

"Sarap no?" Tanong ko at dinilaan ang kutsara na gamit bago ulit kumuha at sumubo.

Sarap talaga! ayaw ko gumamit ng fork at nahuhulog ang cake. Parang sumasayaw ang ulo ko habang ninanamnam ang tamis ng cake. Pagtingin kong muli kay ma'am siyang pagbaba niya ng ulo, hehe gusto ko tuwing namumula pisngi niya.

"Alam mo anong gusto ko ma'am aside sa ugali mo?" Tanong ko. Hindi siya sumagot at nanatiling tahimik.

"Liban sa ugali ay gusto ko rin po tignan ang mukha mo lalo na kapag namumula, tulad nalang po ngayon." Dagdag ko at nagulat sa kanyang biglang ikinilos, sumandal saka nag angat ng ulo at itinago ang mukha sa likod ng kanyang mga palad.

"Oh God." Rinig kong bulong niya.

"Ma'am?" Tawag ko. Bigla siya sumilip sa pagitan ng kanyang mga daliri kaya nagtagpo ang aming mga mata. Nagtaas ang aking mga kilay habang naghihintay sa kung ano ang kanyang sasabihin.

"Stop it." Sambit niya.

"Stop? Ang alin po ma'am?" Tanong ko.

"Stop being overly innocent. You don't know the effect of the things you say." Ako na walang alam sa ibig sabihin ni ma'am ay nagtataka. Sinabi ko lang naman kung ano gusto ko sa kanya?

"Eh? May mali ba ako sa sinabi? Sinabi ko lang namam po na gusto kita?" Bakit? Kahit si babe sinabi sa akin gusto niya si ma'am dahil sa sobrang baet nito.

"Sige po, shut up na ako." Sabi ko at mukhang hindi na nagugustuhan ni ma'am mga pinagsasabi ng bibig ko.

"Pero ma'am Kath, hindi po ako nagbibiro sa sinabi sayo. Gusto po kita lalo na kapag bini-baby mo ako at inaalagaan. Naalala mo pa po nong una kayo pinakilala ni Babe sa amin? Ikaw talaga una nakakuha ng atensyon ko kasi bukod sa maamo mong mukha ay sobrang lambing mo rin po. Tignan mo, mas inaalagaan mo pa ako kaysa kina babe na lagi lang ako pinagtatawanan. Kaya ma'am, thank you po at sana hindi magbago the way mo ako tratuhin kasi masasaktan talaga ako kapag nangyari yun." Hindi ako pala open na tao pero pagdating kay ma'am ay nagagawa ko ang mga bagay na akala ko hindi ko kayang gawin.

Muli akong sumubo ng cake at tumingin kay ma'am, natigilan ako nang makita na halos mag kulay apple na ang mukha ni ma'am sa sobrang pula tapos hindi na shoot sa bibig ko ang cake.

"Look at yourself, Krystal." Kahit namumula ang kanyang mukha ay nakuha niya parin kumuha ng tissue at pinunasan ako sa aking labi.

Hindi ko na napigilan ang sarili at inilagay ang palad sa kanyang noo upang suriin kung may lagnat si ma'am pero mukhang normal lang naman.

Ibinaba niya ang kamay ko at tinignan sa mga mata. "I'm not sick, but if you continue what you're doing, I might actually get sick." Malambing niyang salita at ngumiti ng matamis.

"Po?"

"Saan ka na naman pupunta ma'am?" Tanong kong muli dahil mukhang aalis na naman siya.

"Restroom."

"Again?" Kunot noo kong tanong ngunit si ma'am umalis kaagad, akala mo hinahabol.

"Ano ba nangyayari sa kanya?" Tanong ko sa sarili.

Krystal.

Bakit?

Sleep for a while.

Ha? Wait! teka lang at hindi ko pa nauubos ang cake k-

"Hey, san punta?" SJ called after I walked past them.

"Bathroom," I replied.

I immediately locked the door as soon as I closed it. "Honey." Kathlyn was surprised when I suddenly appeared.

"Krystal, what are you doing?" she asked as I approached her.

"I said I'm into girls," I said, gently stroking her cheek with my index finger.

"Let me rephrase that." I brought my face close to her ear to whisper. Her scent was intoxicating.

"I'm completely and utterly into you-a hundred percent and beyond. " I whispered softly, lightly biting her earlobe.

"A-Are you kidding me?" she said, her eyebrows furrowing. I couldn't help but smile at her cute reaction.

I cup her cheek and gently caressed her warm and blushing cheek.

"I'm serious. I like you, ma'am." I confidently responded until I completely took over her warm lips.

I think I need to act for Krystal.

CHAPTER 6

-

Nandito kami ngayon sa gym, tumatambay at nanonood ng basketball P.E ng mga taga BA. Sila lang ang nanonood dahil may inaabangan ako na gustong-gusto ko makuha.

"Ano tinitignan mo Kb?" tanong ni Aaar eeeL sa gilid ko.

"Gusto ko 'tong limited edition ng bvlgari watch. Serpenti Seduttori, rose gold. Meron din dalawang special edition, octo finissimo." sagot ko sa kanya habang nag e-scroll sa isang website.

"What's that horsey?" biglang sulpot ni babe sa tapat ko kasama ang dalawa pa. Instead na ulitin ko na naman ang sasabihin ay pinakita ko nalang sa kanila ang phone ko.

"Gage limited-run of just 100 pieces worldwide. 100 lang? today pala release nito, magkano yong serpenti?" hawak na nga ni babe ang cellphone ko, magtatanong pa talaga kung magkano.

"€31,100." bored na sagot ni Ag.

"Magkano naman 'yong octo finissimo?" tanong no Aaar eeeL sa tabi ko.

"€19,200 titanium."

"Ano pa hinihintay mo? mag order ka na at baka maubusan pa tayo! Hoy ano gusto nyo?" nagmamadaling salita ni babe at ibinalik sa akin ang phone.

"Ayoko sa Serpenti at sobrang girly, order mo 'ko octo keybold." kapal ng mukha nito ni Iris, akala mo naman may pinatabing pera.

"Ako rin octo." sunod na pili ni babe.

"Ano sayo keyboard?" baling ni Aaar eeeL sa akin.

"Serpenti." sambit ko.

"Sige 'yon nalang din amin ni Ag." tumango ako bago sila tinawag muli.

"Dalawang finissimo at tatlong serpenti. Final na ba 'yan?" tanong ko sa kanila, baka magkamali na naman kasi ako.

"Dali na keybold mag order ka na!" atat naman masyado si babe!

Napatingala ako dahil inagaw ni Ag ang cellphone ko. "Ako na."

"Luh libre mo?" tanong ni RL sa kanya.

"Ikaw talaga siguro ang panganay Ag, tapos si Aaar eeeL ang middle child. Hindi ka kasi mukhang middle child HAHAHAHAHAHAHAHAAHHAAH." sabi ko sa kanya at nagtawanan kasabay ng iba.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Gaga mamaya pa 12pm ang official release." mahinang saad ni Ag, kaya nga sabi ko inaabangan ko eh.

"12pm? Ng gabi?" Tanong ng bobong Iris.

"Bugok deputa, 12 noon! Midnight na pag gabi, naiirita ako sayo." Umiinit talaga ulo ko lagi kay Iris ay ewab.

"Bilisan mo keybold ha! 100 lang 'yan compare sa daming gusto at mag uunahan na makakuha nyan." binato ko nalang ng hawak na ballpen si Iris, baka nakakalimutan nya na may regla parin ako ngayon.

"Ako na mag aabang at baka makalimutan na naman ni Kb." singit ni Ag sa bardagulan namin na dalawa ni Iris. Nagpasalamat naman ako kay Ag bago isinandig ang likod sa pader, at tinignan ang mga babaeng naglalaro ng basketball.

"Anong subject ni ma'am Lorelei?" tanong ko sa kanila. Hindi ko kasi alam dahil nag cutting kaming dalawa ni Iris no'ng klase nya.

"CDI." sambit ni Ag.

"Hoy Iris tangena ou nga pala at muntik ko na makaligtaan! bakit ang dami mong chikinini?!" bulaslas ni babe. Nakita ko rin kahapon 'yon, ang wild naman kung sino man ang gumawa no'n sa kanya.

Pinaningkitan ko ng mga mata si Iris dahil sa nakakalokong ngiti na ibinigay nito. Proud sya masyado sa kalandian nya, karmahin ka sana.

"May wild beast na nagwala kahapon at kinorner ako, hindi ako nakatakas kaya pinaubaya ko nalang ang sarili ko." sagot nya na ikinairita ko at ikot ng mga mata. Kung sino-sino nalang ang babae nya.

Nagpasya na kaming pumunta ng classroom dahil tumunog ang bell, nakasalubong pa namin sila ma'am Everleigh at Kathlyn. Nagtaka ako dahil may kasama silang babae na hindi namin kilala at sa tingin ko ay close sila ni ma'am Kathlyn dahil nakayakap ito sa braso nya.

"Goodmorning po." bati namin sa kanila.

Infairness maganda ang babae at bagay sila ni ma'am kung magiging sila man. Hindi na ako magtataka kung isang araw malaman kong sila na.

"Morning." balik na bati ni ma'am Everleigh.

"Athy." tawag ni babe sa bestfriend nya at pasimpleng itinuro ang babae na nakayakap dito gamit ang kanyang mata.

"She's-"

"Kb." naputol ang kanyang sasabihin dahil sa pagtawag ni Annallyn.

"Anna." sambit ko at sinalubong sya ng yakap. Ang aga nya naman napadpad dito sa school, para ko lang kaharap si Ziallyn ngayon at nakakailang isipin! Humalik sya una sa pisngi ko bago ito tinapik, ang hilig nya masyado tapikin pisngi ko.

"Ang aga mo naman dumalaw, ano ginagawa mo sa school?" tanong ko at kinuha ang kamay nya na nasa pisngi ko.

"To visit you." malamyos na saad nito.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." napalingon kami sa likuran ko dahil si babe bigla nalang tumawa. Nakatingin na pala silang lahat sa amin pati sila ma'am Kathlyn.

"Ay sorry, ang sweet mo kasi Annallyn. Muntik ko na tuloy mapagkamalan na may gusto ka kay keybold." napalingon naman ako kay Annallyn, sya? magkakagusto sa akin?

"Hoy, may gusto ka sa akin Annallyn?" prangka kong tanong sa kanya.

"Gage keybold HAHAHAHAHAHAHA."

"What if yes?" ang blunt ni Anna kung sumagot. Hindi ako prepared at natulaley ang aking beauty.

"Si horsey nanigas na, grabe ka naman kasi Anna. Alam mo naman na crush ka ni keyboard." pinagsasabi ni babe? napatingin ako sa kanya at nginitian lang ako nito. Ou nga pala, naging crush ko sya.

"Hoy! ayokong matulad sa inyo no. Baka mas malala pa gawin sa akin kaysa ginawa nila ma'am Pixie at Ziallyn sa inyo." iba nalang wag lang isa sa mga Ponferrada, mahal ko pa naman ang buhay ko.

"At isa pa alam nyo naman may malaking problema ako." kunot noo na salita ko sa kanila bago muli hinarap si Anna.

"May klase pa kami Anna, nag chat ka sana una at 11:30 pa out namin." sabi ko sa kanya saka tinignan ang oras sa relo.

"It's okay. I'll wait for you." kasabay ng pagtango ko, ay ang pagpisil nito sa pisngi ko.

"Okay, bili mo ko cake ha?" sagot ko naman sa kanya.

"Sure."

Pagbalik ko kina babe ay napatingin ako kaagad kay ma'am Kathlyn, hindi ko rin alam kung bakit. May nagawa na naman ba akong kasalanan? the way she looks at me kasi parang hindi maganda ang nakikita nya?

"Tara na baka ma late pa tayo." sabi ko at hinila ang isang braso ni babe.

"Una na kami Athy, bye."

"Bye mommy uno!" paalam naman ni Iris kay Everleigh?

"Anong tawag mo kay ma'am Everleigh, Iris?" taas kilay na tanong ko kaagad sa kanya pagkalayo namin sa mga guro.

"Mommy?" sagot nya.

"Mommy uno?" itatanggi pa nya ang uno.

"Ou uno ko sya, tapos dos ko si Helari, tres ko naman si Bernadette." alam ko naman na babaera sya pero hindi ko inasahan na mga Ponferrada at nurse pa talaga ang kinakaringking nya!

"Tangena AHAHAHAHAHAHAHA." halakhak ni RL. wala na talagang pag asa si Iris na tumino.

Nakahinga naman ng maluwag pagpasok ng classroom dahil wala pa si ma'am Lorelei. Sa dami namin dito sa classroom ay wala pa kaming nakikilala na mga kaklase.

"Hoy wag na tayo tumakbo lahat as President. Horsey ikaw na ang mag apply as President, tapos ikaw Iris sa VP ka. Ikaw Ag as secretary, ikaw RL as historian, tapos ako nalang sa treasurer." hindi ako natutuwa sa idea ni babe. Bakit ba gusto nya ako gawing president kung nandyan naman si Ag o 'di kaya si RL!

"Bakit ba gusto mo ako tumakbo as president? bakit hindi nalang si Ag? pwede rin naman si RL." pagkontra ko sa sinabi nya at itinuro ang dalawa.

"Hindi, dapat ikaw. Wala ka man lang bang utang na loob keyboard? matapos kitang tulungan para lang makapag-aral ulit." kumati tenga ko dahil sa naging rason nya, at talagang nangongonsensya sya?

"Teka pwede pala tumakbo ang first years?" tanong ni tansan na kakarating lang, bilis nya naman maka catch up sa topic.

"Hindi tatakbo, gagapang lang." wala talagang sense kausap si Iris kahit na kailan.

"Pota BAHAHAHAHAHAHHAHA."

"Ina mo." sambit ni tanso bago umupo sa kanyang upuan.

Binalingan ko si babe at sinimangutan."Babe! hindi ka pwede maging treasurer dahil mauubos mo kakabili ng mga pagkain ang pera!" kahit kasi may pera sya, ang gagastusin nya ay 'yong hindi sa kanya.

"Daming pera tapos buraot." makapagsalita ang Iris, same lang naman silang dalawa.

"Hoy hoy hoy! nandyan na si ma'am." bulong ni RL kaya napatingin kami sa magandang guro na papasok ng classroom.

"Goodmorning ma'am." bati namin sa kanya.

Hindi na nag aksaya ng oras si ma'am at agad na nag discuss. Kakasimula palang ng klase pero puro na RA ang topic, ang sakit sa ulo at ang dami kailangan e memorize.

"Krystal stand up." ako na naman ang tinawag ni ma'am, pang tatlong beses na nya ako tinatawag huhu.

"What's the original component of heroin and morphine?" ang dami nagtataas ng mga kamay pero bakit ako palagi ang tinatawag.

"Opium po."

"Tell me the most common form of stimulants." ang tahimik sa buong classroom, tanging boses lang ni ma'am ang aming naririnig.

"Shabu ma'am."

"And who was the German pharmacist who discovered the morphine drug?" ulit na tanong nito saka dinampot ang marker sa kanyang table.

"Friedrich Serturner po?" nagdadalawang isip ako kung tama ba ang sagot o hindi.

"Good." sambit nya at seninyasan akong umupo.

Nagpalakpakan pa sila nang masagutan ko ang mga tanong ni ma'am, at ang mga kapatid ko na sabay nag thumbs up.

Pagkakamalan ko na talaga 'to si ma'am na nagpapapansin sa akin kapag tinawag nya pa ako ulit. Nagpatuloy na ito ulit sa pag didiscuss at may tanong na naman sya na hindi nasagutan ng mga kaklase kaya ako ang tinawag.

Patayo na ako nang tumunog ang bell, salamat naman at hindi na nya ako matatanong.

"Dismissed."

"Tara na tara na! kainan naaaaaa." tawag ko sa kanila matapos ayusin ang mga gamit.

Palabas na sana kami kaso may humabol pang tawag sa akin kaya napalingon ako.

"Po, ma'am?" balik ko sa kanya.

Nagulat ako kasi bigla nya nalang tinapik ulo ko at nilampasan. Sinundan ko nalang sya ng tingin, ano 'yon?

Walang tao sa table ng demogons pagkapasok namin ng cafeteria, walang vacant table kaya umakyat na kami sa table nila.

"Tangena naalala ko na naman kagabi." salita ni Iris pagkaupo. Nauna na kami dito sa taas, sina RL at Ag na ang pinaorder namin.

"Bakit nyare? anong meron kagabi? nanood ka scandal?" puro nalang talaga sya scandal kaya pati fiancee nya nagiging manyak na.

"Hindi, kasi nakitulog ako sa kwarto ni keybold. Nasira aircon ko kaya pinasukan ko sya sa kwarto. Nagising ako mga alas tres ng umaga sa sobrang lamig. Pag tingin ko naka 19 'yong aircon nya tapos pota! naka number 3 fan pa sya!" kapal ng mukhang pumasok sa kwarto ko na walang paalam.

"Langya BAHAHAHAHAAHAHAHAHA."

"Kulang nalang magkaroon ng snow sa kwarto nya AHHAAHAHAH." pakialam ba nila e sa gano'n ako matulog!

Dinampot ko ang napkin at itinapon sa mukha nya. "Pakialam mo ba ha?! ikaw na nakitulog ikaw pa magrereklamo?" iritado na saad ko ay inikutan sya ng mga mata.

"Stahp stahp! aaway na naman kayo. Nakausap ko na si dad regarding sa flashdrive, next month pa uuwi ng pinas yung chairman at gusto nya tayo ang kumuha no'n sa kanya, sa bahay nila." pagpapatigil

sa amin ni babe at bakit kailangan kami pa? kalerkey naman si dad.

"Ayon lang ba? sige walang problema. Next month pa naman pala, ay may chika ako lapit kayong dalawa habang wala pa si RL." tawag ni Iris sa amin at hinila ang mga braso palapit sa kanya.

"Ano?" kunot noo ko na tanong.

"Naka score ka na kay miss Everleigh?" tanong naman ni babe sa kanya.

"Tanga hindi! at hindi ako naka score dahil si mommy ko ang naka score sa akin." haynako wala na mapaglalagyan ang kamanyakan nilang dalawa.

"So, ano sasabihin mo?" ulit ko.

"Nakita ko si R sa hospital no'ng isang linggo. Hindi ko alam kung ano ginawa nya kaya hinintay ko sya makalabas. Napansin ko na umiiyak at malungkot sya." hindi naman siguro sya nagbibiro dahil sa seryoso nitong pananalita. Si RL? may sakit ba sya?

"Baka pinatingnan ulo nya? may migraine sya." sagot naman ni babe sa kanya.

"Ou nga pala, baka 'yon talaga dahilan." gulo kausap ni empakta.

"Oh bakit ka napadpad sa hospital? pinacheck up mo kung may pag-asa ka pang tumino at magamot pagiging babaera mo?" taas kilay na tanong ko sa kanya bago isinandig ang likod sa upuan.

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHA, wala na pag-asa 'yan." isa ka pang manyak ka.

Napatingin kami sa baba dahil sa ingay ng mga tao.

"Ayan na sila mommy uno at baby ko, may kasama sila na bagong chikas. Who's that sexy lady? kung makakapit sa braso ni miss Kathlyn parang mawawala ah. Hindi ba Sj?" napatingin ako kay Iris, 'yong boses nya kasi parang iba ang dating sa akin. Parang nang-aasar.

"Horsey kung ano man ang sabihin namin, sumabay ka nalang okay?" paalala ni babe sa akin na ikinalito ko.

"Bahala kayo." yumuko ako at inilapag ang ulo sa lamesa bago ipinikit ang mga mata.

"Goodmorning mameeh and demogons." rinig kong bati ni babe sa mga babaeng alam kong nasa likod ko.

"Goodmorning po." marunong pala gumalang si Iris? hindi ako na inform.

"What happened to her?" tanong ni miss Kathlyn sa kanila. Tahimik lang ako na nakikinig, sumasakit na naman kasi ang puson ko kaya wala ako sa mood dumaldal.

"Masakit puson, Athy."

"Mga kaibigan mo, Kath?" tanong ng isang hindi pamilyar na boses, siguro yung babae na kasama nila.

"Our students, my bestfriend, and Pixie's fiancee." pagpapakilala nito kay babe.

"Ako naman po baby ni miss Everleigh at Helari." walang preno na bibig ni Iris dahilan upang humagalpak sa tawa si babe.

"Shut up kid."

"Sino sya Athy?"

"A frie-"

"I'm courting Kathlyn." putol nya sa sasabihin ni ma'am. May manliligaw palang babae si ma'am, sabagay at sino ba naman ang hindi mababaliko sa kanila ng mga pinsan nya.

"Sabaok sabaok. Maupo na po kayo, Sj lipat tayo sa tabi ni Kb." sabi naman ni Iris sa kanya.

Nagulat ako sa kamay na humaplos ng ulo ko kaya tinabig ko ang kamay nito. Bwesit na Iris 'to!

"Wag mo 'kong hawakan, baka hindi lang sabunot at kagat ang matanggap mo Iris." babala ko sa kanya at ibinaling sa kabilang side ang ulo.

"Kb, wake up. I brought your cake." napamulat ako kaagad ng mga mata dahil sa sinabi ni Annallyn.

"Yaaaaay!" pagbubunyi ko at umayos ng upo, may cake na pala sa harapan ko.

"Thank you Anna." pasalamat ko at niyakap sya.

Ngayon ko lang napansin na nasa tapat ko pala sila babe at katabi si Annallyn, napalingon ako sa kabilang side at nakita na si ma'am Kathlyn pala ang nakaupo.

"Goodmorning po ma'am." bati ko sa kanya ngunit hindi man lang ako pinansin.

Mas una pa dumating ang mga pagkain nila ma'am kaysa order namin! nasan na ba ang dalawang 'yon.

"Nalunod na ba sila Ag ng mga pagkain? nauna pa foods nila ma'am kaysa pagkain natin." tanong ko kay babe at saka ngumuso.

Napansin ko na hirap si ma'am Lorelei na abutin ang pagkain kaya tumayo ako upang ilapit sa kanya.

"Ma'am ano po una mong gusto kainin sa dalawa? salad or steak sandwich?" tanong ko kay ma'am Lorelei

"You." napanganga ako sa sagot nito.

"Ako gusto mong kainin ma'am? sure po." pagbibiro ko sa kanya.

"Kb."

"Krystal."

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Tawag ng dalawang katabi ko, hindi ko alam kung kanino lilingon kaya inabot ko nalang kay ma'am Lorelei ang salad at steak sandwich nya bago bumalik sa pag-upo.

"Hoy ang tagal nyo naman na dalawa!" buti naman at hindi sila nalunod sa mga pagkain na dala.

"Paano naman kasi si tanso! sa akin nya ipinasa mga babae nya, siraulo masyado baka gusto nya ipabitay ko sya kay kitten ko." speaking of tansan, binasted sya ni Jemama kasi maraming babaeng kalandian ang gaga. Manliligaw tapos lalandi pa sa iba kaloka.

"Kaya hindi sinasagot ni Jemama kasi ang daming babae pft." sagot ko at kinuha ang tray na hawak nito.

Hindi ko pa pala alam ang pangalan nitong manliligaw ni ma'am. Nilingon ko sila sa kanan at nakita na maasikaso masyado si girl, bakit naman may pasubo pa syang ginagawa kay ma'am?

"Ano po pangalan mo?" pambubulabog ko sa ginagawa nilang dalawa.

"Me?" malamang ikaw, ikaw lang naman ang hindi ko kilala bobita.

"Opo." sagot ko at kinain ang sinubo na cake ni Annallyn.

"Trisha, and you are?" balik nyang tanong, hindi ko na sya sinulyapan muli dahil ayaw ko maabala sa pagkain.

"Krystal Bern po."

"What a beautiful name, nababagay sa kagandahan mo." napangiti ako sa pagpuri nya sa akin at agad din nawala nang biglang tumawa ang mga kapatid ko.

"Maganda ka pala keybold HAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAA." mas maganda naman ako kumpara sa Iris na malandi no!

"Name lang po maganda sa kanya BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHA."

"Baka po abnormal." anong klasing sagot 'yan Aaar eeeL.

"Sino pala 'yong nakita kong babae na humalik sayo kanina sa cr kb?" biglang tanong ni Ag na nagpagulat sa akin. Anong babae na humalik sa akin ang sinasabi nya?!

Magsasalita na sana ako nang bigla sipain ni babe ang paa ko sa ilalim ng lamesa at pasimpleng nginitian. Naalala ko 'yong sinabi nya kanina na sabayan ko nalang ang sasabihin nila, 'yan ba ang ibig nya ipahiwatig?

Umayos ako ng upo bago inagaw kay Annallyn ang tinidor na hawak at tinusok ang cake.

"Manliligaw ko." tipid ko na sagot at sumubo ulit.

"What?" sabay na tanong nila Annallyn at Ma'am Kathlyn.

Okay, since sinimulan naman nila ang trip na 'to, sayang naman kung hindi ko papatulan ang kalokohan nila.

"Manliligaw ko po." hindi ba nila ako narinig? pero sa totoo lang may mga manliligaw talaga ako, hindi ko lang sila sinasabihan. True at walang false 'yan.

"Kilala ko 'yong manliligaw ni keybold." sunod na salita ni Iris. Dapat ayusin nya kung sino man 'yang manliligaw ko na sinasabi nya.

"Who?" kumunot ang noo ko sa sabay na tanong nila ma'am Kathlyn, Annallyn at ma'am Lorelei?

Si babe na biglang nabulunan, mabuti hindi nya naibuga sa mukha ni ma'am Pixie ang iniinom na kape. Goodbye universe talaga ang mangyayari kapag nangyari 'yon.

"Si ano po..." seryoso naman nila masyado kung ituon ang atensyon kay Iris. Anong meron at parang may hindi ako magandang nararamdaman.

"Hala!!" malakas na sigaw at hampas ko sa table, dahilan upang magulat ang mga tao sa cafeteria.

"Gosh, krystal stop shouting!" sermon ni ma'am Kathlyn kaya napabalik ako sa upo.

"Ba't ka ba bigla naninigaw horsey!" tanong ni babe pero hindi ko na sya pinansin at binalingan si Ag.

"Ag Ag! 12 o'clock na, na order mo na ba?" tanong ko sa kanya na ikinatigil nya sa pagkain. Kalerkey! huwag nyang sabihin na nakalimutan nya!

"Gage nakalimutan ko." mahinang sagot nito.

Hindi ko alam pero bigla nalang akong nainis! sabi ko naman na ako nalang! gustong-gusto ko pa naman ang relo na 'yon. Hindi ko na pinansin ang mga salitang naririnig at agad na kinuha ang phone ko upang tignan kung pwede pa. Bagsak balikat at napabuntong hininga nalang ako, sold na lahat at walang natira kahit man lang 'yong finissimo nalang sana. Kainis!

"Bwesit." sambit ko at sa sobrang inis ay marahas akong napatayo, rason upang matumba ang upuan ko.

"Didn't I tell you to watch the time?" I said wearing my cold expression.

Alam kong nagulat ko sila lalo na ang demogons sa biglang sinabi at pagbabago ko. Akala siguro nila si Bern na ang kaharap ngayon kaya tumahimik sila.

"You have always been like that to me. Bullshit." malamig kong salita saka kinuha ang mga gamit.

"Excuse me." sambit ko at nilayasan na sila.

Ang dami kasing alam, last year ko pa inaabangan makakuha lang no'n. Dagdagan pa nitong regla ko kaya ang bilis ko magalit.

"Bern!" tawag nilang apat habang pababa ng hagdanan.

Isa pa 'yan kinaiinisan ko, titino lang kapag si Bern ang kaharap. Hindi ba nila ako kayang tratuhin na tulad ng pagtrato nila sa alter ko.

"Sandali lang naman Bern!" letse na Axel Grace kung makahatak! muntik pa tuloy akong matumba.

"Ano na naman?! Gusto nyo dito tayo sa gitna ng cafeteria mag sakitan?" game talaga ako kung yan ang gusto nila. Pakialam ko sa mga taong nakatingin sa amin, total ginawa naman nila akong payaso sa buong buhay ko.

"Puro kayo Bern!" singhal ko.

"Keybold wag ka na magalit, hindi naman sinadya ni Ag." mahinang bulong ni Iris at hinawakan ang braso ko.

"Alam nyo naman na gusto ko 'yon at matagal ko na hinihintay diba? Wala ba talaga kayong pakialam kahit konti sa feelings ko, o sinasadya nyo talagang ubusin ang pasensya ko?" naiyak na ako sa sobrang inis sa kanila...

"Halaka Ag, pinaiyak mo 'yan. Manalangin kang hindi magising ang isa." singit ni babe sa usapan. Gusto ko sana magpahinga pero hindi sumasagot si Bern sa lahat ng pagtawag ko sa kanya.

"J." tawag ni ma'am sa itaas.

"Wag kayong sumunod kung ayaw nyo si Bern ang makaharap nyo." banta ko sa kanila at lumabas na ng cafeteria.

Hindi ko alam kung saan tutungo kaya umakyat nalang ako sa rooftop upang kunin ang aking gitara. Bumaba rin ako kaagad at tumambay sa cottage.

(GRIND by Suggi)

I strummed the guitar and bowed my head to see the strings. I'm not familiar with the patterns yet.

"When you don't wanna lie
Why, then why do they look away?
When I'm slower than the rest
Then it's all 'cause I am stupid." natawa ako dahil sa pagpalit ko ng stupid sa lyrics.

"Like a bird in your head in my world, I'm on ground again. Born to ask how to learn then you learned how to graduate."

"I don't even know somebody happy to love me. I don't wanna be someone that works all day until they die." naalala ko na naman ang mga ginawa nila sa akin. Hindi pwede na forever nalang nila ako gawing payaso no!

"And I wish that I could stop the time,
I just wanna be home. And I wish that I could pause the grind, come give me somethin' to hold. And I never wanna waste the time asleep. Then I realize, how am I gonna dream? And I wish that I could stop the time. I just wanna be home."

"When you're feelin' kinda stressed, kinda tired, you should walk away. When's the last break you gave, listened to what your body say? When you run, do you run, or you run to the bigger pay? All I want in my life is to live like I'm outta frame." bagay na bagay sa akin ang kantang 'to. Stress na sa pamilya, stress pa sa mga kapatid na walang ginawa kundi gawin akong katawa-tawa.

"I don't even know somebody happy to love me. I don't wanna be someone that works all day until they die."

"Hmmm." kasabay ng pagkanta, sinasayaw ko rin ang ulo ko.

Hanggang sa natapos ako ay napalingon ako sa aking likuran dahil sa may taong tumikhim.

"Hello po." bati ko sa kanya bago ibinalik ang atensyon sa gitara.

"May I?" tanong nya sa akin. Nag angat ako ng ulo at gusto lang pala tumabi sa tabi ko.

"Sure po."

"What's wrong? what's the reason at nag away kayo?" lumapit lang siguro sya upang mag interview sa akin.

"Kung sa kanila mababaw lang ang dahilan, iba po sa akin at big deal na yun, 'yong inabangan ko kasi na relo since last year nag release kanina kaso 100 lang po limited edition. Sabi kasi ni Ag sya na ang kukuha tapos ayon, nakalimutan nya." sumbong ko sa kanya. Total tinanong nya naman ang dahilan edi sasabihin ko na.

"Stop frowning. Give me a smile." utos nya sa akin.

Hinawakan nya ang magkabilang pisngi ko at iniharap sa kanya ang mukha ko. Pero bakit nga pala nandito sya?

"Bakit ka nga po pala nandito?" naningkit na ang mga mata ko dahil sa pagpisil-pisil nya sa magkabilang pisngi ko. Nawala nalang bigla 'yong inis na nadarama ko kanina.

"May kinuha ako sa office, then I saw you." pwede naman lampasan nalang nya ako.

"Iniwan mo manliligaw mo ma'am? kawawa naman 'yon at baka isipin na pinagpalit mo sya sa akin kapag nakita nya tayong dalawa." pagbibiro ko at marahan na inalis ang mga kamay nya. Gigil yata sya sa kagandahan ko at ayaw tigilan ang mukha ko.

"Krystal, I don't like seeing you sad or hurt." Bigla pumatak ang luha sa gilid ng aking mata ngunit mabilis ko rin pinahiran.

"Do you wanna come with me tomorrow?" ilag sya masyado sa tanong ko ha at tinanong nalang din ako pabalik.

"Saan po?"

"Hmm basta, you will know tomorrow." saan nya ako binabalak dalhin? Gusto ko pa mabuhay ng matagal at magkaroon ng sariling pamilya.

"Sige po, hindi mo naman ako ibibitay sa ilalim ng tulay?" tanong ko ngunit kumunot ang noo nya. Nag lalag din pala ang brain ni ma'am.

"No." tipid nitong sagot at tinapik ang ulo ko. Sya nga siguro 'yong tumapik sa akin kanina kaso tinabig ko lang.

"Okay mommy, sama ako hehe." sagot ko at saka niyakap ang gitara na hawak.

"Sweet." tipid na sagot nya at tumayo na. Teka anong sweet? sweet corn? sweet potato? Ay aalis na sya? kung kailan nagugustuhan ko na ang makasama sya ngayon sa tabi ko.

"Alis ka na po ma'am?" nakangusong tanong ko.

"Yes, I need to get my things." sabi nya at tinapik ulit ako. Ang hilig naman nila dalawa ni ma'am Lorelei tapikin ang ulo ko.

"Sige po, babye." paalam ko sa kanya nang tumalikod na ito at magsimulang humakbang.

Yumuko ako upang ayusin ang gitara, kakanta nalang ako ulit.

"See you later, sweetie." malambing na boses nito.

Agad napaangat ang ulo ko. Tulala akong sinundan sya ng tingin habang naglalakad papalayo ng cottage.

"Sweet--sweetie? me?" turo at bulong ko sa sarili.

Hindi ko alam pero may biglang pumitik sa dibdib ko?

CHAPTER 7

-

Slap

"You're a disgrace to our family!" galit na sigaw ng ama ko pagkatapos akong sampalin.

I received a call galing sa kanya, pinauwi nya lang ako ng bahay para sampalin at pagalitan. Just because of Troy kaya nagkakaganito sya.

"Edi sana pinatapon nyo nalang din ako nong bata palang ako diba?" ayaw kong umiyak sa harap nya. Kailangan kong tatagan ang sarili ko dahil ayaw kong mag mukhang kaawa-awa sa mga mata nila.

"At kailan ka pa natotong sumagot?! saan mo natutunan yan?! sa mga kaibigan mo?!" namumula na ang mukha nito dahil sa galit. Hindi ko alam kung ano ang sinabi ni Troy at nagkakaganyan sya.

Blangko lang ang mukha kong tinitigan sya. Sabi nga ni Bern kailangan kong lumaban para sa sarili ko.

"Wala kang kwenta! ilabas mo si Bern ngayon din! Mabuti pa ang alter mo, may pakinabang sa pamilya lalo na pagdating sa business ko!" Bern ba talaga? simula umpisa ako ang nagpakahirap at tumulong sa kanila.

"Walang Bern." nakakawala ng gana ang pamilyang ito. Bakit ba kasi sila pa ang naging magulang ko.

"At huwag mong idamay ang mga kaibigan ko dahil sila ang tumayong mga pamilya ko!" sigaw ko at sa ikalawang pagkakataon ay nakatanggap na naman ako ng malakas na sampal.

"Wala kang utang na loob, lahat ng mga gusto mo at luho binigay ko para sayo! sila ang pamilya mo?! sige lumayas ka at huwag ka na babalik sa pamamahay na ito! lahat ng meron ka ay babawiin ko! I'm gonna cut your allowance, confiscate your car at huwag kang uuwi sa condo na binili ko para sayo!" I gritted my teeth in anger. Punyetang pamilya at pera lang ang mahalaga para sa kanila.

"Kahit anong gawin mo ay matutuloy parin ang kasal nyo sa ayaw at sa gusto mo. Lumayas ka na ngayon din!" maawtoridad na utos nito at itinuro ang pinto.

"Subukan mo lang humingi ng tulong sa mga kaibigan mo at pati sila mapapahamak dahil sa katigasan ng ulo mo." pagbabanta nito na mas lalo pang ikinagalit ko.

"Fuck this family!" hindi ko na kaya pang tiisin ang init ng ulo at sakit na nadarama. Mabilis akong tumakbo palabas ng bahay habang pinapahid ang mga luhang kusa nalang rumaragasa.

Mag isa lang akong naglalakad sa madilim na daan. Naka paa, hindi ko na nagawang isipin pa ang sapatos sa pagmamadaling makalabas ng bahay. Pakiramdam ko hindi ako makahinga kapag nanatili pa ako doon ng matagal.

Iyak lang ako ng iyak sa sa sobrang takot at sakit nitong puso ko. Hindi ko alam kung saan ako ngayon pupunta, wala akong dala ni kahit na ano dahil naiwan lahat sa bahay ang mga gamit ko.

Ang hirap ng buhay ko, meron ka nga lahat ng mga gusto mo pero kahit kaunting pagmamahal sa

pamilya ay hindi man lang maipadama sayo. Lahat naman ng gusto nila sinunod ko simula pagkabata. Nasasakal ako palagi sa mga gusto nilang ipagawa kahit hindi ko naman gusto. Punyetang buhay at sobrang napakapait ng kalagayan ko.

"Bwesit ugh."

kanina pa ako palakad lakad at hindi ko na alam kung saan ako dinala ng mga paa. Ang sakit na ng mga paa ko at nanlalabo narin ang mga mata sa sobrang pagod at walang tigil sa pag iyak.

"Punyeta at sumabay ka pa." mariin kong salita sa kalangitan habang pumapatak ang ulan.

Wala akong mahanap na masisilungan kaya nagpatuloy nalang sa paglalakad hanggang tumigil nalang ng kusa ang mga paa sa paghakbang.

Lumalakas na ang ulan at ang hangin. Napaupo ako at niyakap nalang ang sarili. Nanginginig na ang buo kong katawan at ramdam ko narin ang panginginig ng aking labi.

Para akong isang bata na nawawala at naghihintay muli sa pagdating ng kanyang mga magulang. Pero ano pa ba ang aasahan ko sa pamilya ko ngayon? hindi naman ako mahalaga at walang pagmamahal na pinadarama.

"Excuse me?" tawag ng isang babae. Ayaw ko iangat ang ulo ko dahil baka mapahiya ako.

"Miss?" tawag nya muli at saka hinawakan ang balikat ko.

Sa pagkakataong to ay nag angat na ako nang ulo. Mabilis akong tumayo at niyakap ng mahigpit ang babae nang makita ko ito. I felt warmth in her embrace. I couldn't stand it anymore and started crying. Ang daming tao sa mundong to, hindi ko inasahan na sya pa ang makikita ko.

"Ma'am Kathlyn." I sobbed and called her name before fainting.

*

Nagising ako dahil sa masamang panaginip. Sa panaginip na 'yon ay unti-unti akong nilalamon ng kadiliman, ang weird ng panaginip ko na 'yon.

Bumangon ako sa kama at pagmulat ng mga mata ay nagtaka ako kung bakit nandito ako sa kwarto? hindi ko naman kwarto to. Biglang bumalik sa aking memorya ang kaganapan kagabi bago ako mag collapse.

"Kwarto ba to ni ma'am?" tatayo na sana ako ngunit bigla akong nahilo. Pinakiramdaman ko ang sarili at pag minamalas ka nga naman, may lagnat pa ako.

Kinuha ko ang kumot at binalot ang sarili. Ang lamig masyado kahit nakapatay naman ang aircon nito.

"Krystal?" sabay pa kami nagulat na dalawa nang magtagpo ang aming mga mata.

"Ma'am." matamlay at namamaos na boses na sagot ko.

May dala syang pagkain at inilapag muna ito sa katabing lamesa bago ako nilapitan.

"Nasan po ako?" mahinang tanong ko sa kanya.

"My house. What happened to you? what were you doing outside my house last night?" so nasa bahay nga nya talaga ako. Hindi ko naman alam na bahay nya ang nahintuan ko kagabi.

"Hindi ko po alam ma'am na bahay mo to. Kusa nalang ako dinala ng mga paa sa lugar na to kagabi pagkatapos kong lumayas ng bahay." tipid ko syang nginitian bago iniyuko ang ulo.

"Lumayas?" may pagtatakang tanong sa kanyang boses.

Hinila ko sya palapit sa akin at niyakap. Hindi kasi ako kontento sa comforter at pakiramdam ko tumatagos ang lamig sa aking katawan.

"Opo." Sagot ko.

Mas lalo ko pa hinigpitan ang yakap nang simulan nya ang pagtapik ng ulo ko. Gustong gusto ko talaga na ginaganito nya ako.

"Why?"

Dapat ko bang sabihin sa kanya? wala naman sigurong problema as long as hindi nya ipaalam sa mga kapatid ko.

"Pinalayas ako ng ama ko ma'am at binawi lahat ng mga ibinigay. So basically isa na akong homeless ngayon." hindi ko nalang sasabihin ang naging dahilan kung bakit ako pinalayas.

"Why didn't you call your friends?" kasi hindi ko dala ang cellphone at mas lalong hindi nila pwede malaman.

"Ayaw ko silang mapahamak at idamay sa gulo ko. Ang dami na nilang naitulong sa akin, okay lang po at maghahanap nalang ako ng trabaho." kaya ko naman maghanap ng trabaho at may tiwala naman ako sa kakayahan ko.

"Ma'am please po, huwag mo nalang sabihin sa kanila ang nangyari sa akin." pakiusap ko sa kanya. Pag angat ko ng ulo ay binigyan ko sya ng ngiti, hindi ko alam na kanina pa pala nya ako pinagmamasdan.

"I can help you. Just tell me." patuloy nalang ako sa pagngiti sa kanya. Nakikita ko ang pag-aalala sa kanyang mga mata.

Umiling ako bilang isang tugon.
"I appreciate your offer ma'am, but no thanks. Ayaw ko pati ikaw madamay sa gulo ko, ang dami mo ng nagawa para sa akin kaya okay lang ako, kaya ko na po." hindi muna ito sumagot at tahimik lang akong pinagmasdan bago bumuntong hininga.

"Are you sure?" ulit nya at tumango ako ng dalawang beses.

"Alright, eat first and drink your medicine." kaya gusto ko ugali ni ma'am Kathlyn dahil palagi nya nirerespeto ang desisyon ko.

Binitawan ko na sya upang kunin ang pagkain. Wala kasi akong lakas at pakiramdam ko ang bigat ng katawan ko. Mabuti nalang at mamayang hapon pa ang klase ko kaya may oras pa akong magpahinga.

"Kaya mo ba kumain mag isa?" nag malfunction saglit ang aking brain sa naging tanong nito. May sakit

lang ako at hindi naman putol ang kamay ko?

"Yes po."

"Ma'am diba sabi mo isasama mo ako today?" tanong ko bago humigop ng sabaw. Marunong pala sya magluto? at masarap ang chicken soup nya.

"It's okay, just rest. What's your schedule today?" tanong nya. Nakabihis na pala ito at ready na umalis, baka may klase pa sya at naabala ko pa.

"Math and polsci po. Mamayang hapon pa naman ma'am." sagot ko. She checked her wrist watch bago muli tinapik ang ulo ko.

"Papasok ka mamaya?" isang tango lang ang naging sagot ko at narinig ko na naman syang bumuntong hininga. May problema ba sya at kanina pa ito panay ang buntong hininga.

"Alright, I'll be back later before lunch. Matulog ka para may lakas ka mamaya sa klase." hindi ko na magawa ang sumagot kaya panay nalang ako tango.

Aalis na sana ito nang hawakan ko ang kamay nya. "Yes?" may pagtataka sa kanyang mukha na tanong nito.

"Thank you po mommy Kathlyn." sabi ko at hinila ito palapit sa mukha ko saka sya binigyan ng halik sa pisngi. Hindi na sya nagulat sa ginawa ko at parang nasanay na sa palaging paghalik ko sa pisngi nya.

"Ma'am?" tawag ko. Nakatunganga nalang kasi itong nakatitig sa akin.

"Ah yeah, you're welcome."

"Ingat po." pahabol ko at kinawayan ito bago tuluyang isarado ang pinto.

Hindi ko na naubos ang pagkain dahil feeling ko masusuka na ako sa kabusugan. Isinantabi ko na ito bago bumalik sa paghiga ng kama at ipinikit ang mga mata. Si ma'am lang ba mag isa sa malaking bahay na to? hindi ba sya nalulungkot at mag isa lang itong naninirahan sa napakalaking bahay na to?

Sumasakit ang ulo ko. Hindi ko na kasi ininom ang gamot na binigay nya at hindi ko magagawang lunukin. Ewan ko ba bakit hindi ako makalunok ng gamot pero kapag mga pagkain kahit buo pa ay kaya kong lunukin. Kailangan ko narin pala ang mag umpisa na maghanap ng trabaho. Actually, malaki naman ang savings ko pero ayaw ko itong galawin. Gusto ko rin matuto kung paano tumayo sa sarili kong mga paa na hindi umaasa sa kahit na sino.

First, kailangan ko muna maghanap ng bagong matutuluyan dahil binawi ni dad ang condo ko. Second, I need to find work kahit anong trabaho basta huwag lang maging stripper. Gusto ko sana e chat ang mga kapatid ngunit nakalimutan ko na wala pala akong cellphone na dala. Kailangan ko narin pala ang bumili ng bagong phone. Alam kong sinira na ng ama ko ang mga gamit na naiwan sa bahay. Sirain nya at wala naman akong pakialam, wala namang halaga ang mga yon sa akin.

Sana maging maganda naman ang panaginip ko ngayon at hindi na nakakatakot. Palagi nalang kasi akong nananaginip tulad nong panaginip ko kanina.

Hindi ko alam kung ano ang ibig sabihin ng panaginip na yon. Sa panaginip ko na yon ay nasa may isang kwarto lang ako, nakakulong at hindi makalabas. Kahit anong pilit kong gawin para mabuksan lang

ang pintong yon ay paulit-ulit lang din ang resulra, pagkabigo.

Ang weird talaga kasi napapanaginipan ko lang yon sa tuwing malungkot ako o di kaya pag sobrang pagod ako, minsan din kapag nakatulog ako na ang daming gumugulo sa isipan ko. Tinanong ko rin si Bern kung nangyari na ba yon sa kanya at ang sinabi lang nya ay hindi.

Bakit ko pa ba iniisip yon, siguro dahil lang talaga sa pagod kaya ganon palagi ang nasa panaginip ko.

Nakarating na kaya si ma'am ng school? sayang naman at hindi kami natuloy sa lakad namin ngayon. Bakit kasi nilagnat pa ako, hindi naman ako sakitin na tao. Pero bakit kaya wala parin boyfriend si ma'am Kathlyn? ay oo nga pala at sinabi nyang hindi nya kailangan ng nobyo. Sabagay at may point naman ang sinabi nito. Kaya na nyang buhayin ang sarili dahil may stable work na at kahit pa nga yata na hindi na ito magtrabaho ay magiging maayos at maganda parin ang pamumuhay nito.

Hays ang dami kong iniisip. Matutulog nalang ako at kailangan ko mag beauty rest. Papasok ako mamaya at sana sa paggising ko ay okay na ako.

*

"Kb." nilingon ko si Ag sa likod. Okay na kami at nag sorry narin sya, siguro ang babaw ko lang talaga na tao dahil nagalit ako dahil lang do'n. Kami palang ang nasa classroom dahil wala pa sila babe.

"May sakit ka ba? bakit ang tamlay at putla mo?" Taong nya bago ako hinawakan sa noo.

"May lagnat ka, uminom ka na ba ng gamot?" tumango lang ako bilang sagot.

"Hindi ka sumagot sa tawag namin. Nag-aalala na kaming lahat sayo kagabi dahil bigla ka nalang umalis ng walang paalam." umalis kasi ako kaagad kagabi matapos kong makatanggap ng tawag mula sa ama ko.

"Sorry, pinauwi kasi ako ng ama ko. Tapos nawala ko ang cellphone kaya hindi ko nasagot ang mga tawag nyo." dahilan ko sa kanya.

"Nasan pala sila babe? bakit ikaw lang mag-isa?" tanong ko at umayos ng upo. Ang sakit ng ulo ko at para akong nahihilo.

"Nagpasa ng application form. Nakapagpasa ka na ba? ikaw ang tatakbo as president ng SC." akala ko pa naman nagpasa na sila kahapon.

Ang sama talaga ng pakiramdam ko, sana pala hindi nalang ako pumasok at nagpahinga nalang. Sinundo ako ni ma'am kanina gaya nga ng sinabi nya na babalikan ako.

"Oo tapos na, kailan magsisimula ang campaign?" hindi ko alam bakit pinipilit nila na tumakbo ako as president. Wala rin akong tiwala sa sarili ko sa posisyon na yan.

"Next week."

Napatingin kami sa pinto dahil sa mga boses na naririnig mula sa labas. Kahit malayo palang ay alam na namin na sila ang mga tao na paparating. Ang lakas naman kasi ng mga tawanan nila.

"What the... My horsey nandito na pala si you." bulaslas ni babe nang makita akong kausap si Ag.

"May lagnat sya." sumbong ni Ag.

Nagulat nalang ako sa ginawa nila, mabilis nila akong pinalibutan at pinag-agawan ang mukha ko na parang isang bata.

"Ano ba, sumasakit lalo ang ulo ko dahil sa ginagawa nyo." nasusuka na tuloy ako! kung makahila naman kasi sa ulo ko parang bola lang, masakit sa leeg!

"Bakit may lagnat ka ano ba nangyari kagabi?" nag-aalalang tanong ni babe. Uulitin ko na naman ang sinabi ko hays.

"Nabasa ako ng ulan kagabi, oo nga pala at hindi muna ako uuwi sa villa. Sabi ni dad sa bahay na ako uuwi simula ngayon." inalis ko ang kamay nito at yumuko sa desk. Hindi ko kasi kaya tignan ang mga mata nila na parang nangongonsensya at may pag-aalala.

Good at dumating na si ma'am Pixie, hindi na nila ako makukulit sa ngayon pero alam kong guguluhin na naman nila ako mamaya pagkatapos ng klase.

"Good afternoon, ma'am." bati namin sa kanya habang inaayos ang gamit sa lamesa.

"Afternoon. Get one whole sheet of paper for our long quiz." anong sinabi nya? one whole? hindi pa nga sya nag d-discuss.

"Miss, long quiz? wala ka pa naman tinuturo sa amin? anong quiz ang gaganapin?" tanong ni babe sa magaling nyang fiancee na bigla nalang nagpapa-quiz kahit first meeting palang namin.

"Stop asking questions." ayan napapala, ayaw nalang kasi tumahimik at nasungitan tuloy ng mommy nya.

Mag excuse nalang ako total may sakit ako kaya pwede nya naman siguro ang e consider?

"Krystal." tawag ni ma'am kaya napaangat ako ng ulo.

"Po?"

"Go to the clinic and rest." napaisip ako sa sinabi nito. Hindi pa nga ako nagsasalita ay naunahan na nya ako.

"Ma'am may lagnat din po kami!" taas kamay na saad ni Iris. Akala nya siguro mauuto si ma'am sa sinabing dahilan nya.

"Unfair naman, sana pala nilagnat nalang din ako para excuse ako sa long quiz na walang topic." reklamo naman ni babe at nagpaparinig sa kanyang kasintahan.

"You two, shut up." Saway nito sa dalawa, buti nga.

"You may go now, Krystal." utos ni ma'am kaya iniligpit ko agad ang gamit.

Tinignan ko muna sila bago tuluyang lumabas ng classroom. Nakanguso at busangot ang mga mukha, minsan talaga may magandang naidudulot din ang sakit. Pero paano kaya nalaman ni ma'am na may sakit ako?

Pagliko ko ng hagdanan ay nagkasalubong kaagad ang mga mata namin ni ma'am Lorelei. Galing itong 3rd floor, siguro kakatapos lang ng klase nya.

"Good afternoon po." matamlay kong bati sa kanya. Until now nagtataka parin ako kung bakit nya ako tinawag kahapon? tapos wala palang sasabihin.

"Are you okay?" tanong nya nang muntik na naman akong matisod.

Na stress talaga ako sa kanila kahapon. Bigla kasi silang sumulpot na tatlo at sinabing kailangan kong sumama dahil may ibibigay sila? ayaw ko naman mamili edi do'n nalang ako sumama sa manliligaw ko. May manliligaw ako, hindi ko nga lang sinasabi sa mga kapatid ko.

"Okay lang po ma'am, nahihilo lang kasi masama ang pakiramdam." sagot ko at nagpatuloy na sa paghakbang pababa.

"Wait." nilingon ko naman ito nang hawakan nya ako.

"Po?" napaigtad ako sa bigla nyang paghaplos sa pisngi ko.

"You're burning, uminom ka na ba ng gamot?" wala naman akong nararamdaman na bakas ng pag-aalala sa boses nya, pero kitang kita ko naman sa mga mata nito.

"Papunta palang po sa clinic para makahingi ng gamot at pahinga..."

"Samahan mo ko?" kaswal na tanong ko, baka lang kasi gusto ni ma'am.

Nagulat ko yata si ma'am Lorelei, natameme nalang kasi bigla tapos bakas sa kanyang mga mata ang gulat.

"Ayaw mo po? sige ako n-"

"Let's go." Nagtaas ang mga kilay ko kasunod ng marahan na paghila niya sa braso ko. Hindi ako nagsalita at nagpatianod nalang pababa ng hagdan.

Wala ba balak si ma'am bitawan ang kamay ko? kanina pa nya kasi hawak ito. Halos mga nakakasalubong namin ay sa magkahawak kamay namin nakatingin. Required pala holding hands pag nagpasama ka sa clinic?

"Krystal." natigilan kaming dalawa ni ma'am. Bigla akong kinabahan, hindi ko alam? ano ba nangyayari sa akin.

Nilingon ko ito at nasilayan ang isang malamig na ekspresyon ng kanyang mukha at nakatitig sa magkahawak kamay naming dalawa ni ma'am Lor.

"Ma'am." sambit ko.

Palipat-lipat lang ang tingin ko sa kanilang dalawa. Magtititigan nalang ba sila? kung gano'n pwede na siguro ako umalis?

"Mag uusap po ba kayo o magtititigan lang? pwede na ba akong umalis? nahihilo na po ako." ako na ang una nagsalita at winasak ang katahimikan.

Aalis na sana ako kaso pinigilan naman nilang dalawa ang magkabilang braso ko. Ano ba ang problema nila at baka mahimatay na naman ako.

"May kailangan pa po kayo?"

Nagtaka ako dahil sabay silang may inabot sa akin na isang paper bag. Aanhin ko to?

"Ano po yan?" tanong ko at tinuro ang mga hawak nito.

"Serpenti Seduttori." napaawang ang bibig ko at palipat-lipat ang tingin sa dalawang paper bag dahil sa sinabi nila.

Paano nila nalaman ang bagay na ito? dalawa pa talaga sila ang nagbigay sa akin?

"Don't you like it?" unang tanong ni ma'am Lorelei.

"Isn't this what you want?" kay ma'am Kathlyn naman ako napatingin.

Gusto ko! kaya nga hinintay ko ng isang taon at nag away pa kami ni Ag dahil lang sa relo na yan. Pero bakit nila ako binibigyan?

"Isa lang po ang kailangan ko? at wala akong pera pambayad sa ngayon kaya okay lang po, may susunod pa naman na pagkakataon." mabilis na sagot ko at bahagyang umatras.

"I don't need your money Krystal. Accept it because it's my gift." matagal pa naman birthday ko para bigyan ako ng regalo ni ma'am Lorelei?

"This is why I asked you to accompany me, but you got sick." so planado na talaga ang lahat simula pa kahapon. Kumuha sya nito para lang sa akin?

"Pero isa lang naman po kailangan ko. Hindi naman pwede dalawang relo ang isuot ko." may nasabi ba akong masama? magkatitigan na kasi silang dalawa ngayon na para bang nag uusap sa pamamagitan ng kanilang mga mata.

"Take mine." sagot ni ma'am Lorelei at kinuha ang kamay ko upang ibigay ito.

"Krystal, use it." banat ulit ni ma'am Kathlyn.

Ang sakit na nga ng ulo ko mas lumala pa yata ng dahil sa dalawang to. I heaved a sigh at sabay na kinuha sa kanila ang mga ito para magtigil na silang dalawa.

"Libre na po to ha? walang maniningil okay?" tanong ko sa kanila.

Napatingin ulit ako sa mga kamay nila. Sabay na naman kasi sana tatapikin ang ulo ko, kaya ang ginawa nalang nila sa magkabilang side hinaplos ito.

"Thank you po." nagpasalamat ako syempre at nginitian sila.

Isang malaking deja Vu. Ganito kasi ang ginagawa nila ma'am Pixie at Ziallyn nong panahon na may kaagaw sila sa atensyon ng mga kapatid ko. Pero mabuti at hindi sila nagbabangayan na dalawa? unlike do'n sa kapatid at pinsan nila.

"Ma'am diba ikaw din po sa polsci namin? pwede po bang excuse nalang muna ako?" tanong ko kay ma'am Lor habang abala kakahaplos ng ulo ko.

"You don't have to ask for permission. Let's go to the clinic." may pagkairitado sa tono ng pananalita ni ma'am Kathlyn bago marahan inalis ang kamay ni ma'am Lorelei sa ulo ko.

Akala ko magagalit ngunit nakita kong nginitian lang nya si ma'am Kathlyn bago ulit ibinalik sa akin ang paningin nito.

"Sure dear, rest well." pipisilin pa sana nya ang mukha ko nang bigla akong hatakin ni ma'am Kathlyn, at walang paalam na iniwan ang pinsan nito na mag-isa.

Kung maka kaladkad si ma'am Kathlyn parang wala akong sakit. Napapangiwi na ako sa higpit ng kapit nya sa wrist ko. Galit ba sya?

"Ma'am, dahan-dahan lang naman po at masama ang pakiramdam ko. Pakiluwagan din ang hawak sa pulso ko kasi ang higpit po." reklamo ko sa kanya.

Hindi nya ba ako narinig? multo ba ako para hindi pansinin?

"Mommy." saka lang sya tumigil sa paglalakad matapos ko sya tawaging mommy sa malambing na tono.

Na sorpresa ako nang humarap ito sa akin, bakit namumula ang kanyang mukha. Galit ba sya? pero hindi naman halata sa kanyang maamong mukha.

"May problema po? ang pula ng mukha mo e." nandito na pala kami sa labas ng clinic. Akala ko pa naman tawag ko ang nagpatigil sa kanya.

"None." bored nyang sagot at binuksan ang pintuan.

"Good afternoon, nurse." bati ko kay Bernadette nang makita kaming dalawa ni ma'am.

"May schedule ba kayong dalawa ni Iris kung kailan susugod ng clinic?" pailing-iling na tanong nya. Kumunot naman ang noo ko dahil hindi ko alam kung ano ang tinutukoy nito.

"She has a fever." sagot ni ma'am sa kanya at pinapasok ako una sa unang room.

Pabagsak akong dumapa sa kama, ang sarap sa pakiramdam matulog ngayon lalo na at ang lambot ng kama. Sa tingin ko ay makakapagpahinga ako ng maayos dito.

"Krystal." oh akala ko umalis na sya. Kumuha lang pala ito ng gamot.

"Drink this." ilang beses ba ako kailangan na uminom ng gamot.

Bumangon ako at kinuha sa kanya ang gamot, pipilitin ko nalang ang sarili para mapabilis ang paggaling ko.

"Thank you po."

"Saan ka uuwi mamaya?" marahan kong sinuntok ang dibdib, bwesit na gamot at bumara sa lalamunan ko. Pabigla-bigla kasi kung mag tanong si ma'am.

"A-Are you okay?" haynaker ma'am bakit mo tinatanong ang obvious.

"Ahem, okay na po. Bumara lang kasi 'yong gamot." bumalik na ako sa paghiga at gusto ko na matulog.

"So?"

So?

"Po?"

Bumuntong hininga siya bago nag krus ng mga braso. "You haven't answered my question yet." ano nga ulit yon? kung saan ako uuwi mamaya?

"Hindi ko po alam, siguro mag check-in nalang ako tapos bukas maghahanap ng trabaho." pahikab-hikab na sagot ko. Ang bilis talaga umepekto ng gamot at inaatake na ako ng antok.

"You can stay in my house while you are looking for a job at lugar na pagtutuluyan." napatulala ako habang pinagmamasdan sya.

Nakakagulat kasi ang offer ni ma'am at willing akong patuluyin sa bahay nya. Ang lungkot siguro nya masyado kasi mag isa lang sya.

"Hindi na po ma'am a-"

"Tatanggapin mo offer ko o sasabihin ko sa mga kaibigan mo?" putol nya sa sinabi ko at pinagbantaan na isusumbong ako.

Ito na ba yong sinabi nila babe at Aaar eeeL na pagbabantaan ka kapag tinanggihan mo sila?. Seryoso lang itong nakatitig sa akin at naghihintay ng sagot.

Napabuntong hining ako dahil wala naman ako matutuluyan at ayaw ko rin na malaman nila babe ang sitwasyon ko ngayon. Hindi naman siguro masama kung tanggapin ko ang alok nya?

"Sige po payag na ako, wag mo lang sabihin sa kanila ang sitwasyon ko." mahinang bulong ko ngunit sa tingin ko naman ay narinig nya ang sinabi ko?

Unti-unting gumuhit ang ngiti sa kanyang labi bago ako nilapitan at sinimulan haplusin ang ulo ko.

"Good." my eyes widened as she leaned down and kissed my forehead.

"I'll come back later after class. Take a rest." pigil hininga ako nang bumulong ito sa aking tenga.

Pakiramdam ko sasabog na ako sa sobrang init ng katawan lalo na ang mukha ko. Ang weird kasi parang may kumikiliti sa tiyan ko at unti-unti bumibilis ang pintig ng puso ko.

"Krystal."

"A-ah ha? Y-yes po?" napukaw ako sa malalim na pag-iisip. Ano yon!

"Are you okay? your face is so red." kunot noo na tanong nito. Bwesit hindi ko alam ang tinutukoy ni ma'am.

"O-okay lang po, ang init lang ng katawan ko. Hindi ko po alam kung bakit bigla ako naging weird." parehas yata kami naguluhan sa naging sagot ko. Bakit ba e sa hindi ko nga alam anong nangyayari!

Mabilis kong kinuha ang kumot at nag talukbong. Naramdaman ko pa na hinawakan nito ang ulo ko.

"Sleep well, Krystal." ma'am please lang umalis ka na at mukhang delikado na ako kapag nanatili ka pa ng matagal sa kwartong to.

Hindi nagtagal ay nakarinig ako ng pagbukas at sarado ng pinto. Agad akong bumangon nang makita na wala na ito. I cupped my both cheek at ang sobrang init!

Unti-unti narin ulit kumakalma ang puso ko.

What the hell was that?!

*

Nagising ako dahil sa gutom, nagtungo ako kaagad ng cafeteria at bumili ng makakain. May klase pa ang iba kaya mag-isa lang ako ngayon, akala ko bumaba na lagnat pero mukhang wala naman pinagbago.

"Hi." Biglang may nagsalita kaya agad ko itong nilingon. Sino nga ulit siya? Yung babae na nanliligaw kay ma'am Kath,

Tipid akong ngumiti, "Hello po." Sagot ko, nagulat ako kasi hindi ko naman sinabing umupo siya ngunit tumabi sa akin.

"Nakita mo si Kathlyn? May klase ba siya ngayon?" Bakit sa akin siya nagtatanong?

Nagkibit-balikat ako. "Hindi ko alam, di po ako pumasok dahil may lagnat." Sagot ko.

Nakita ko ang kanyang kamay na aksyon akong hahawakan sa noo ngunit may kamay na pumigil sa kanya. Nagulat siya nang makita si ma'am Kath, hindi na ako nagulat at ngumiti nalang.

"Kath, kanina pa kita tinatawagan hindi mo sinasagot." Biglang tumayo ang katabi ko at hahalik sana kay ma'am ngunit kaagad umiwas si ma'am at sa akin lumapit.

"How are you feeling?" Tanong niya at muli akong chineck sa noo.

"Your fever still hasn't gone down." Tumango ako at napansin ang kanyang bitbit na maliit na box.

"Ano po yan?" Tanong ko at itinuro ang hawak niya.

"Your favorite." Sumigla ako matapos marinig ang sinabi at niyakap ang kanyang bewang.

"Thank you po, tabi ka." Masaya akong umusog at hinila si ma'am paupo sa aking tabi bago binuksan ang box ng cake.

"Kath, may klase ka pa ba?" Bigla ulit tanong nong manliligaw niya at umupo sa tapat.

"No more." Sagot ni ma'am.

"Kung ganun wala ka ng gagawin? Nagpa reserve ako ng table sa bagong bukas na Italian restaurant-"

"I'm sorry Trisha, but I can't today because I have something more important I need to prioritize." Putol ni ma'am sa kanya, nag uusap sila ngunit abala naman si ma'am sa pag aasikaso sa akin.

"Ah? May mahalagang lakad ka? It's fine at sa susunod na lang." Sagot nong Trisha, yan pala pangalan at nakalimutan ko na.

Hindi siya sinagot ni ma'am at patuloy akong inasikaso, kaya ko naman sana mag slice ng cake pero sadyang ayaw magpatalo ni ma'am.

"Ganyan ka pala ka maalaga sa estudyante mo, ang swerte ko pala sayo." Bigla akong napanakaw tingin kay Trisha at si ma'am natigilan sa kanyang ginagawa.

"Ma'am?" Pukaw ko sa kanya.

Nilingon niya ako at ngumiti. "Do you prefer to eat this at my office? It's better there and you can watch a movie you like." Offer ni ma'am sa akin at hindi man lang binigyan pansin ang manliligaw.

Pilit akong ngumiti, ako kasi ang nahiya para kay Trisha at di naman siya pinapansin ni ma'am. Tignan mo at naging hilaw bigla ang ngiti niya, pahiya kasi siya sa ginawang move kay ma'am.

"Ayos lang po?" Tanong ko kay ma'am Kath, ngumiti siya at tumango bago ako hinaplos sa ulo.

"Yes."

"Kath, pwede ba akong sumama?" Tanong muli ni Trisha, si ma'am hindi ko alam kung napipilitan lang ba siya pakisamahan itong babaeng to kasi di naman siya makasagot.

"Bawal po tumambay sa opisina ni ma'am kung hindi related sa trabaho." Ako nalang mismo ang sumagot.

Nagsalubong ang mga kilay ni Trisha, "Anong kaibahan non sayo?" Tanong niya.

"Excuse ako kasi may lagnat." Sabi ko kahit alam kong nonsense yung dahilan ko.

Tumayo ako at kinuha ang box ng cake at kamay ni ma'am. "Tara na ma'am, nakalimutan ko po pala na may kailangan ako ipasang application." Sabi ko at marahan siyang hinila.

Malaki pasalamat ko at hindi sumunod yung Trisha sa amin, sasabihan ko na talaga siyang aso kung pinilit niya pa ang sarili kahit wala naman siyang lugar.

"Thanks."

"Hmm? Para saan po?" Tanong ko at inagaw ang lollipop na kanyang binuksan.

"For staying." Nalilito ang aking brain sa sinabi ni ma'am, anong pinagsasabi niya? Ako tong may sakit pero sa kanya yata umepekto.

Kinuha ko ang lollipop sa aking bibig at sinubo sa kanya. Haler, mabango hininga ko at mas lalong fresh na fresh ang oral ko.

"Gusto mo?" Biro ko.

Babawiin ko na sana at isusubong muli nang bigla ako hawakan sa braso ni ma'am upang pigilan at isinubo niya sa kanya ang lollipop kong may laway. Omg! Omg! Omg! Bigla akong nataranta, napalunok ng laway nang magkatitigan kaming dalawa. Kaloka, anong nangyayari at bigla akong kinabahan?

"Krystal?" Pukaw ni ma'am.

"H-Ha? Po?" Utal kong sagot.

Matamis niya akong nginitian at pinisil ang magkabilang pisngi.

"Sweet..."

"I love it." Parang lumundag ang puso ko sa sobrang lambing ng boses ni ma'am kahit ang ibig niya naman sabihin ay ang lollipop.

"He...hehe, sayo na po." Sabi ko at muling itinuon ang atensyon sa daan. Pakiramdam ko lumala lagnat ko dahil pati mga mata ko ngayon ay sobrang init na.

Kaloka, ang init!

CHAPTER 8

-

"Ma'am Kathlyn ano pong ginagawa natin dito? may bibilhin ka?" tanong ko sa kanya habang papasok ng Louis Vuitton.

Nagtaka ako na napalingon sa entrance kasi bigla nila pinaalis ang mga mamimili at closed ng store. Bongga si ma'am at VIP.

"Goodevening ma'am. This way please." salubong ng manager at pinapasok kami sa isang room.

"Show me your new sets of collections." utos nya sa manager bago ako hinarap.

"Come here Krystal." she called and reached for my hand. Si ma'am ginagawa na talaga akong baby nya.

Naupo kami sa sofa habang hinihintay makabalik yong inutusan nya. Sana kumain nalang muna kami kasi kanina pa tumutunog ang tiyan ko.

"Ma'am nandito na po." ang bilis nya makabalik ha, at ang dami naman nilang dala na mga damit tapos ang gaganda pa!

"Krystal."

"Po?"

"Go." hindi na nga gumagana ang utak ko tapos si ma'am kung ano-ano pa ang sinasabi na hindi ko maintindihan.

"Saan?" tanong ko.

Hindi sya sumagot ngunit seninyasan lang ako at tinignan ang mga damit. Gusto nya akong suotin at sukatin ang mga yan? sa dami ng dala nila paniguradong mas matatagalan kami.

"Ako? para sa akin ba ang mga damit?" tanong ko muna sa kanya bago itinuro ang naguguluhan kong sarili.

Ou nga pala at wala akong dala na kahit na ano. Cards and ID's ko naiwan sa bahay lahat. Kaya pala parang may nakalimutan talaga ako. Kung bakit ko naman kasi naiwan!

"Yes. You don't have to wear them all. Isa lang para malaman ang sukat." ayon naman pala at isa lang ang bibilhin, nag-alala pa tuloy ako sa wala.

Ang pinili ko nalang na kunin ay yong shirt na may golden LV logo para hindi na ako matagalan. Pumasok ako kaagad sa dressing room. Akala ko maluwag sa akin pero sakto lang pala at fit na fit.

"Ma'am okay na po at sakto lang ang damit." abala sya sa cellphone kaya tinawag ko na.

"Small size nalang ma'am." dagdag ko bago lumapit sa kanya. tinignan nya lang ang manager saka

tinanguan at tumayo upang salubungin ako.

"I want you to send all those clothes to my house later. Swipe it." kaswal na salita nya at pasimpleng inabot ang bc.

"Hindi mo man lang susukatin una ma'am?" ano bibili sya ng hindi man lang sinusukat ang damit.

"It's yours, Krystal." napaawang ang bibig ko. Para sa akin pala ang lahat ng mga yan? tinignan ko ulit ang mga damit na nasa clothing rack. Ang dami naman nyan!

"Sure ka akin lahat ng mga yan ma'am?" hindi ako makakatanggi kasi hindi rin ako makaka-withdraw ng pera. Kapag umiwi naman ako sa bahay namin ng ccb para kumuha ng mga damit ay malalaman din nila.

"Yes. Let's go to the next store." sagot nya bago ako hinila palabas ng LV. Saan naman nya ako balak sunod dadalhin.

Dinala nya ako sunod sa apple store at binilhan ng mga bagong magagamit na gadgets. Hindi na ako nagreklamo kasi kailangan ko rin naman? mindset ba mindset.

"Ma'am wala po akong pera pambayad sa ngayon. Gusto mo bayaran ko nalang ng kiss?" offer ko sa kanya pagkalabas ng store.

Napahinto ako sa paglalakad dahil sa biglang pagtigil nito sa paghakbang. May nasabi na naman akong mali?

"Ma'am?"

She turned to me before patting my head. "I didn't ask you to pay me but okay. I wont refuse your offer." I was stunned when she pressed her cheek.

Tumalikod ako at tumakbo palayo sa kanya. Ano bang problema ko?!

"Krystal?"

"H-ha? Po?"

"Are you okay?" hinabol nya pala ako.

"Ha?" ang init ng mukha at pakiramdam ko. May lagnat parin ba ako?

"You just ran out all of a sudden." hindi ko rin alam kung bakit ako tumakbo?

"M-ma'am, my heart rate was really high." sabi ko at hinawakan ang dibdib ko.

"Huh?" hindi ko rin na gets ang sinabi ko.

"Kahit na hindi kita nahawakan, my heart was beating very fast. So I think..." may sakit ba ako sa puso? bigla nalang bumibilis ang tibok ng puso ko sa hindi alam na kadahilanan.

"What?"

"I think kailangan ko na magpatingin sa doctor?" sabi ko na ikanakunot ng kanyang noo. May nasabi na naman ba akong masama?

Tapos bigla nalang sya tumawa. Wala naman nakakatawa sa sinabi ko?

"How cute." ang ganda nya talaga kung tumawa. Ano ba problema ng puso ko, bakit ba nagkakaganito to.

"Ma'am naman tinatawanan pa ako, baka talaga may sakit na ako sa puso." nakangusong salita ko bago nya pisilin ang pisngi ko.

"Don't worry, wala kang sakit sa puso. Are you hungry?" wala ba talaga akong sakit? pero dapat parin ako magpatingin. Tumango ako kaagad sa tanong nya dahil kanina pa ako nagugutom.

Kumain kami sa Jollibee, favorite kasi namin ng mga kapatid ko sa bubuyog. Mas pipiliin ko ang kumain dito kaysa sa mga mamahalin na restaurant.

"Krystal, face me." sabi nya habang pinapapak ko ang chicken joy.

Pumikit ako nang hawakan nya ang baba ko at marahan na pinunasan ang labi ko gamit ang tissue.

"Thank you ma'am." ngiti-ngiting pasalamat ko bago ulit sinimulan ang kumain.

"Ma'am, kung tatanungin kita saan mo gusto mag spend ng time mo?" wala kasi kaming topic kaya ako na mag oopen topic.

"I wanna spend my chapter 1, article 13 of the civil code of the Philippines with..." nalito ako sa sinabi nya, hindi ko pa kasi nabasa ang article na yan.

"With ano po?" paborito ko talaga ang spicy chicken ni fat bee. Ang sarap lang at ang hirap tumigil sa kakakain.

"Krystal."

"Ha?" bigla nalang talaga sya ngingiti ng walang dahilan. Baka talaga sya ang may kailangan ng doctor at hindi ako. Pero ang ganda talaga ni ma'am, walang halong false yan.

"Ma'am ikaw talaga siguro ang may kailangan magpatingin sa doctor. Bigla ka nalang kasi ngingiti ng walang dahilan." natatawang salita ko sa kanya at nagkibit balikat.

She shook her head and smiled. Itinukod nya ang siko sa lamesa at ginamit ang mga daliri upang takpan ang kanyang bibig.

"Stereo hearts starting at 2:40 to 3:00." mahinang salita nya. Hindi ko na narining ang huli nitong binigkas.

"Stereo hearts what ma'am?" ulit ko sa sinabi nya. Hindi nya siguro inasahan na narinig ko ang sinabi nito dahil sa gulat ng kanyang mata.

She chuckles, "Nothing, finish your food at may pupuntahan pa tayo." sagot nya, ngeee ano kaya yon.

Nakakaloka si ma'am, akala ko kung saan ako dadalhin, dinala niya pala ako sa mga sikat na brand

upang bilhan ulit ng mga gamit. Hindi siya nasasayangan ng pera at kahit isa wala siyang binili para sa kanya?

"Krystal." Tawag niya sa akin at lumapit habang inaayos ko ang bagong damit na sinukat.

"Po?" Tanong.

"Do me a favor." Nagtaas ang mga kilay ko sa kanyang sinabi, hindi alam kung anong pabor ang hihilingin.

Tumango ako. "Ano po?" Marahan niya akong tinapik sa balikat at muling ngumiti ng matamis.

"Spend money with me." Hindi ko alam ngunit bigla akong natawa sa kanyang pabor, halos lagpas milyones na nga nagastos sa akin tapos ngayon lang niya hihingin ang pabor na yan?

"Why are you laughing?" Confused niyang tanong.

"Kasi po ma'am, kanina ka pa po bili nang bili ng mga gamit for me at millions na nga nailabas mo tapos ngayon mo lang yan sinabi." Hagikhik kong sagot at muling tinignan ang sarili sa salamin.

Nakita kong namumula ang pisngi ni ma'am sa repleksyon ng salamin kaya mabilis ko siyang ninakawan ng halik sa pisngi, hindi naman ito nagulat sa aking ginawa at mukhang nasasanay na.

"Bayad ko po, kiss muna kasi wala pa akong pera." Bulong ko bago umalis at kinuha ang sunod na isusukat na damit.

Hindi ko na namalayan ang oras at pasado alas nuwebe ng gabi kami nakauwi ng bahay ni ma'am. Pagod din yata si ma'am, napansin ko na nahihirapan sya maglakad papasok ng bahay, ang taas naman kasi ng takong nya.

"Ma'am ako na." nagmadali akong umikot sa harapan nya pagpasok ng bahay at iniluhod ang isang tuhod.

"Krystal."

"Ako na magtatanggal, alam ko naman pagod ka. Hehe, paki angat po yong paa." sabi ko at tinanggal ang stiletto na suot nya.

"Wait." sabi ko saka kinuha ang slippers at isinuot sa kanya.

"Okay na po."

"Thank you Krystal."

"Follow me. I'll take you to your room." para lang akong tenant ni ma'am sa bahay nya.

Umakyat kami sa second floor at katabi lang pala ng kwarto nya ang kwarto na gagamitin ko.

"Just knock on my door if you need anything else." sabi nya bago naglakad patungo sa pintuan ng kwarto nya.

"Goodnight po, ma'am."

Sinulyapan nya ako sa huling pagkakataon bago pumasok ng tuluyan sa kanyan kwarto. "Goodnight, Krystal."

Hindi ako makatulog, kanina ko pa pinipilit ang sarili na matulog ngunit ayaw ako dalawin ng antok. Nauhaw ako bigla kaya nagpasya akong bumaba upang kumuha ng tubig ngunit nagulat ako nang makita si ma'am sa kitchen.

"Ma'am." Mahina akong natawa dahil napalundag siya sa bigla kong pagtawag.

"Krystal." Tinignan ko ang suot ni ma'am at kaagad nag takip ng mga mata.

Kaloka si ma'am, bakit ganyan suot niya? Lingerie ba tawag dyan? Nakasuot kasi siya ng sexy lingerie naka flower lace bra tapos garter belt underwear. Kung si Iris pa ako baka kanina pa ako sumugod kay ma'am pero kasi si ma'am eh! Bakit kasi ganyan suot niya. Napansin niya siguro na sa suot niya ako biglang nailang kaya agad niya kinuha ang lingerie robe at tinakpan ang katawan.

"Why are you still awake?" Patay malisya niyang tanong.

"Hindi po ako makatulog." Sagot ko bago tuluyan lumapit at kinuha ang tubig na kanyang inabot.

"You should sleep, you have work tomorrow." Kaloka, kakasabi ko lang di makatulog.

Tumago nalang ako. "Opo." Sabi ko at babalik na sana sa aking kwarto nang bigla niya akong tawagin muli kaya napalingon ako.

"Po?"

"What do you think of what I'm wearing?" Napalunok ako sa kanyang tanong at hindi kaagad nakasagot.

"You saw it, right?" Marahan akong tumango.

"So?" Bumibilis na naman tibok ng puso ko, kailangan ko na talaga magpatingin sa doktor!

"M-Magandan po, b-bagay na bagay sayo ma'am." God! Bakit nauutal ako pagdating kay ma'am e sanay ako kakatalak.

"Thanks, goodnight." Tumango ako at iniwasan ang kanyang mga mata saka nagmamadaling tumakbo paakyat at kaagad ni locked ang pinto ng aking kwarto.

Napahawak ako sa aking dibdib at hinga nang malalim ng paulit-ulit.

"Ano ba! Anong nangyayari sa akin?" Ibinaba ko ang baso at ibinagsak ang katawan sa malambot na kama at pinagsisipa ang kumot.

"Aaarg! Kaloka, baliw ka na Krystal!" Sabi ko sa sarili.

Makakatulog pa kaya ako ngayon?

*

Puyat ako, wala masyadong tulog at halos isang oras lang yata naging tulog ko dahil sa ayaw mawala ng imahe ni ma'am suot ang kanyang lingerie kagabi. Omg! Krystal! Nahihibang ka na talaga!

"My horsey! Bwakinangsheyt! naka LV attire ang monkey ko!" salubong agad ni babe sa akin pagpasok ng locker room upang magbihis.

"Hoy babe bakit kayo lang? wala si babaerang Iris?" ayaw ko sagutin ang tanong nya at baka tuksuhin na naman ako at isa pa tinatago ko nga sa kanila ang sitwasyon ko.

"Baka napagod sa uno nya?" anong pinagsasabi ng babaeng to.

"Bakit? may chika ba na hindi ako updated?" kaloka halfday lang ako nawala kahapon may nangyari na naman?

Kinuha ko kaagad ang inabot ni Ag sa akin na damit namin for water survival. Maganda rin naman ang kinalabasan ng logo na napili ni ma'am Everleigh.

"Tanga sinundo sila kagabi ng mga bebe nila HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." pag singit ni tansan sa usapan namin. Anong meron kagabi? mga bruha ako lang yata ang walang alam!

"Ano ba nangyari kagabi ha?" nag uusap kami habang abala sa pagpapalit ng mga damit.

"Nag aya mag bar tapos hindi nagpaalam sa mga fiancee nila kaya ang nangyari sinugod sila kagabi." pagpapaliwanag ni Ag.

Mga babaeng to nag bar at hindi man lang ako inaya? traitors traitors!

"At talagang hindi nyo man lang ako inaya ha?" iritado kong tanong. Gusto ko rin sana uminom kagabi kaso nga lang sinundo ako ni ma'am 5pm sa clinic.

"Paano ka naman namin masasabihan e diba sabi mo nawala mo selpon mo ha?" sagot naman ni babe. Kaloka naman at nakalimutan ko pa.

"Duh! kamusta naman kagabi? ano ginawa ng dragon at demon nyong mga asawa?" tanong ko sa kanilang dalawa na agad naman bumusangot ang mukha.

"Ayaw ko nalang mag talk at galit si mommy ko. Hanggang ngayon hindi nya parin ako pinapansin."

"Pusa ko naman pinagbantaan ako na itatapon sa disyerto huhu." sabay na sabi nilang dalawa at bumuntong hininga.

"HAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAH." malakas na tawa ko sa kanila. Ayan na nga sinasabi ko, at kung bakit hindi nagpaalam.

"Kasalanan nyo rin, papayagan naman kayo uminom ng mga yon at baka nga sinamahan pa kayo kung sinabi nyo e. Mga bobo, deserve nyo yan at ponferrada minahal nyo." kantyaw ko sa kanilang dalawa.

Mabuti pa ako behave lang at happy kasi single. Hindi pala ako happy dahil marami akong problema na kinakaharap, pero sige na nga happy nalang din para hindi na ako sad.

"Bilisan nyo naman magbihis! pinatawag na ang lahat sa pool area." tawag ni tansan sa amin mula sa labas ng pinto.

"Excited amp."

Kakarating lang namin sa pool at wala parin ang Iris. Saan na naman naglalandi ang empakta na yon at until now wala parin.

Nag uusap lang kami habang hinihintay ang pagdating ni ma'am Everleigh. Ngunit laking gulat nalang namin nang makita na magkasama sila ni Iris at nakaposas ang mga kamay?!

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pambihira ano na naman kaya ang nangyari kagabi."

"Laki ng ngiti ni empakta. Daig pa nanalo ng lotto." kulang nalang mapunit ang labi nya sa lawak ng ngiti e.

"Kagagawan na naman yan ni Iris siguro." sabi naman ni Ag.

"Wassap mga bobo!" tawag nya sa amin at tatakbo na sana nang hilahin sya pabalik ni ma'am. Bobo at may balak pa na kaladkarin ang guro.

Kami nalang ang lumapit sa kanila. Mukhang wala sa mood si ma'am? what kind of kabalbalan ang ginawa nitong empakta na to.

"Bakit nakaposas kayong dalawa BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Stop with the chitchats. Let's start and Krystal, hindi ka kasali." tawag nya sa akin nang tatalon na sana ako ng pool. Anong hindi ako kasali?!

"Ma'am bakit naman po hindi?" confused ko na tanong, okay naman na ang pakiramdam ko so bakit hindi ako kasali!

"Kakagaling mo lang sa sakit. Stay there." malamig na utos nito at pinaupo lang ako sa gilid.

Sana hindi nalang ako pumasok kung hindi rin pala ako kasali? naghanap nalang sana ako ng trabaho.

So ayon nagpapakasarap at saya silang lumalangoy at gawa ng activity sa pool. Ako na mag isang pinapanood ang mga kalokohan nila. Hindi ko alam kung lecturing ang nangyayari o bardagulan dahil kina ma'am at Iris na kanina pa nagbabangayan.

"Iris, you're next."

Si tansan kunyari nalunod ito at kailangan mag perform ng urgent cpr.

"Tansan don't die maderpaker! huhu." pagdadrama ni Iris habang pinapump ang center chest ni tansan.

"No! No! No!" tapos bigla nya sinapak ng malakas ang ulo ni tansan.

"Tangena HAHAHAHAHAHAHAHAHA."
malakas na tawa ko dahil sa daing ni tansan matapos sya nito sapakin sa ulo.

"Gago BAHAHAHAHAHAHAHAAHAH."

"Ina mo Iris!"

"Iris!" singhal sa kanya ni ma'am bago ito piningot sa tenga.

"Kung ganyan nalang din naman ang magliligtas sa akin, okay na palang pumanaw nalang ako." sabi ko at nagtawanan naman silang lahat liban lang kay Iris na namimilipit sa sakit sa tenga.

"Ma'am bitawan mo na, okay naman ang ginawa ko ah? kita mo nga na nagising si tanso--tama na aray po!" buti nga sa kanya, para kasing tanga at bakit sasapakin ang ulo bobo.

"Hindi ka makakatakas tanga dahil nakaposas kayo hangal ka." pasigaw na sabi ko. Alam naman sana nya tanggalin ang posas na yan, ang dami nyang arte sa buhay at ayaw pa tanggalin.

"Krystal." nilingon ko kaagad ang babaeng tumawag. Na miss ako ni ma'am? anong ginagawa nya rito.

"Hello Athyyyyyyyy!" kumakaway na tawag ni babe sa kanya mula sa pool.

"Goodmorning, ma'am." bati ng mga kaklase ko.

Naalala ko halfday lang pala ang pasok namin ngayon tapos mamayang hapon lilipad kami pa palawan! Hindi rin kami makakasali sa pa welcome party nila Annallyn bukas dahil sa monday ng umaga daw ang balik namin.

"Hi ma'am, tabi ka." sabi ko sa kanya paghinto nya sa gilid ko.

Nakita ko naman ang hawak nyang papel kaya inagaw ko ito sa kanya.
Sumakit ang brain ko pagkakita ng numbers.

"I (5+5) vey (5-5) u?" kunot noo na sambit ko.

"Pahiram saglit ballpen ma'am sagutan ko lang." sabi ko sa kanya at inagaw ang pen na hawak nito.

Hindi naman sya nagsalita at tahimik lang pinagmasdan ang papel na hawak ko.

"Hmm ito ma'am I, tapos 5+5 l0, then ito naman VE lagay ko nalang dahil hindi ko alam. Then y value lagay ko narin. 5-5 zero(0) sabay ibaba yong U. Ma'am! I love you!" masayang bulaslas ko nang masagutan ang papel nito.

"W-what?" utal na sambit nito dahilan upang mapalingon ako. Ha? may nasabi ba akong mali para pamulahan ng husto si ma'am?

"Omg keybold potangena ka HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"My horsey! Did you just confess?! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHHA."

"Pambihira keybold hindi ko inaasahan na ganyan ka. Napaka straightforward na monkey."

"Hindi nya ata maalala ang sinabi nya?"

Sunod-sunod na salita ng mga kapatid ko at nagtawanan kasabay ang hiyawan ng mga kaklase.

"Ang sabi ko lang naman I love you?" kasi yon ang sagot ko sa problem!

Pero teka, I love you? I said ma'am I love you? awtomatikong napalingon ulit ako kay ma'am.

"M-Ma'am yong sagot ko po kasi I love you." ulit ko at yumuko kaagad ito. Ang pula ng tenga nya!

"Tangena ka horsey kailangan ba ulitin ang pag confess? BAHAHAHAHAHA."

"I-I mean yong sagot ko sa problem nitong papel na hawak ko! ano ba pinagsasabi nyo!" ang init ng mukha ko sa kahihiyan na sumigaw sa kanila.

"Yeeeeeeeee." panunukso nilang lahat sa amin.

"Ang pula ng mukha mo keybold HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." hindi ko na kinaya ang pang aasar nila kaya mabilis akong tumayo at tumakbo palayo sa kanilang lahat.

Hinihingal na nakarating ako sa cafeteria. Ang bilis ng takbo ko makalayo lang sa kanila. Kaloka at bumibilis na naman heartbeat ko dahil sa kakatakbo.

Umorder ako kaagad ng maiinom at umupo sa usual table namin ng ccb.
Marahan kong tinapik tapik ang mga pisngi dahil ramdam ko parin ang init sa aking mukha.

"Kb." napangiti ako at angat ang tingin sa babaeng tumawag.

"Annallyn nandito ka. Hinahanap mo ako no?" tanong ko bago sya hinila paupo sa tabi ko.

"Yes, I have something for you." sabi nya naman at inilapag sa lamesa ang isang paper bag.

"Hala ano yan?" masiglang sabi ko at mabilis na binuksan ang ibinigay nya.

"Hindi ko na nakuha yong gusto mo kaya yan nalang ang binili ko." napanganga ako nang buksan ko ito. It's a serpenti secret watch! with brilliant-cut diamonds and brilliant-cut emeralds along with eyes set in malachite.

"Hoy hala, seryoso ka? akin to? ang mahal nito." pero ang dami ko ng mga relo. Hindi ko pa nga alam kung kanino ang gagamitin ko sa dalawa tapos si Annallyn binigyan din ako ng relo.

"Yup, it's yours Kb." binigyan ko kaagad sya ng isang mahigpit na yakap. Hindi naman ako humingi sa kanila pero kusa nalang nagbibigay. Hindi ko dapat tanggihan ang grasya sabi ni babe.

"Thank you, Annallyn."

"Keee-beee." napalingon ako sa likod ni Annallyn.

Omg bakit nandito si Bern. Sya nga pala ang manliligaw ko. Ayaw ko talaga magpaligaw sa kanya dahil sa past issues nya kay babe at sa pagtatangka nya noon ng masama sa kanya. But she told me na si ketwee ang nag utos na lagyan ng pampatulog ang inumin nito at guluhin sya. May gusto kasi yong pinsan nya kay babe at alam naman namin yon since day 1.

Actually she's sweet, caring at sobrang lambing. Mabaet at kalog din katulad ko kaya madali kaming nagkasundo. She's also a student here at nagulat nalang ako last year sa bigla nyang pag amin sa akin. Kung pwede hayaan ko nalang sya na manligaw and she's not asking something in return din naman.

"Nandito ka lang pala, nakita kitang tumakbo kanina. May humahabol sayo na multo?" tanong nya ngunit ang kanyang mga maya at nakatingin kay Annallyn.

"Ou tumakas ako sa PE namin dahil inaasar nila akong lahat. May pasok ka pala?" tanong ko naman sa kanya. Umupo ito sa kabilang side ko at ngayon napapagitnaan na nilang dalawa.

"Kb, your friend?" tanong ni Annallyn.

"Ah no, manliligaw ako ni Krysral. My name is Bern." pakilala nya at inilahad ang kamay para makipagkamay.

"Oh great, I didn't know that my rivals weren't just my cousins." naguluhan ako sa isinagot ni Annallyn. Anong ibig nyang sabihin?

Palipat lipat lang ang tingin ko sa kanilang dalawa hanggang sa sumulpot nalang bigla sa cafeteria sila ma'am Kathlyn at Lorelei. Blangko ang ekspresyon ng mga mukha na palapit sa amin.

I mentally celebrated dahil dumating na ang pagkain na inorder ko. Hindi kasi ako nakakain kanina dahil sa pagmamadali. Tapos hindi rin pala ako pinasali sa PE.

"Thank you manang pokwang! I love you po mwua." pasalamat ko sa kanya at nag flying kiss.

"Naku kang bata ka. O sige na at kainin mo na yang cake, ginawa ko talaga yan para sayo." baet talaga ni manang.

"Krystal." sabay na tawag nilang apat. What the hell, kanino ako una titingin?

"Are you done with your class Lorelei?" tanong ni Annallyn.

"Yes, and may I know who you are?" direktang tanong ni ma'am Lorelei kay Bern.

"Goodmorning ma'am, I'm Bern."

"And what's your business with Krystal?" sunod na tanong ni ma'am Kathlyn. Interview lang ang ganap?

"Manliligaw nya since last year." masiglang sagot nito bago ako niyakap sa leeg at mas lalo pang idinikit sa kanya.

Gusto kong kumain!

"Remove your hands." banat ni Annallyn at saka marahas na inalis ang mga braso nito sa leeg ko at ipinalit ang kanya. Nahihilo ako sa ginagawa nila!

Napalingon ako kay Bern dahil sa mumunting tawa nito. "Let me guess. The three of you like her?" tanong nya sa tatlong Ponferrada.

"Yes/and so?/aren't we all?" sabay na sagot nilang tatlo.

Hindi na ako nagulat dahil marami naman ang nagsasabi sa akin nyan. Kahit si miss Pixie at Ziallyn sinabihan ako ng ganyan dahil joker daw ako. Tanggap ko na ang pagiging full time payaso ko sa grupo.

Yong cake ko!

"Sandali yong cake ko." tinanggal ko ang kamay ni Anna at sinimulan na kainin ang cake.

"Hmm sarap, gusto nyo?" sambit ko bago inangat ang ulo. Okay? nakakailang ang mga tingin nilang apat sa akin.

"Ayaw nyo? sige akin nalang." walang sumagot sa kanila kaya nagpatuloy nalang ako sa pagkain.

Nagulat ako nang agawin ni ma'am Lorelei ang tinidor ko. Isinubo nya una sa kanyang bibig bago kumuha ng cake?

"Masarap ma'am no?" tumango naman ito bago ibinalik ang tinidor ko. Kukunin ko na sana kaso hinablot naman ni ma'am Kathlyn at sya naman ang kumain.

"Kung gusto nyo naman po pala, edi mag order kayo? balak nyo pa yata ubusin cake ko." nakangusong reklamo ko. Malapit na kasi maubos dahil sa kakaagaw nila at hindi na naibalik ang tinidor ko!

"Keyboooooooold kooooooo!" ayan na at dumating na sila babe! mauubos na talaga ang cake ko nito!

"Hoy hala! What is this. The battle of ano... Ano nga tawag do'n Iris?" tanong niya kay Iris na nakaposas parin.

"Wives? AHAHAHAHAHAHAHAAHHA." parang tanga bigla nalang tatawa.

"Wassap Bern. Gaga hindi ko alam na nililigawan mo pala si horsey ko. Bagay naman kayo, wala kang balak sagutin si Bern, horsey ko?" bakit pakiramdam ko may ibang meaning ang tanong nya? denidemonyo na naman ako nito ni babe.

"Malay ko sa kanya, sabi ko naman tigilan na nya dahil wala akong balak pumasok sa relasyon." agad na sagot ko at inagaw kay ma'am Kathlyn ang tinidor na hawak nito. Ako naman ang kakain no!

"Ano yan hoy, nag aagawan kayo sa isang cake?" sabat ni donkey sa usapan. Hindi ko nalang pinansin at isinubo agad ang pagkain.

Napasulyap ako kay ma'am Kathlyn at nakitang nakangiti ito habang nakatitig sa akin. Okay? hindi ko ma gets ang mood swing nya.

"Nag chat na si lolo, sabi nya kung tapos na ang klase ay aalis na raw tayo!" makasigaw naman ang Iris akala mo mga bingi ang kausap.

"Paano ka makaalis kung nakaposas ka? ano, bibitbitin mo si ma'am papuntang palawan?" tanong ni Ag sa kanya.

"Hindi no." may kinuha syang isang paperclip at ginamit ito sa posas.

It didn't take long at malaki ang ngiti nitong tinanggal ang posas mula sa mga wrist nila.

"Y-you!" nagulat kami sa sigaw ni ma'am Everleigh sa kanya at ginamit ang bag nito upang ihampas sa mukha nya.

"HAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHHA." abnormal na Iris at tumatawa pa.

"Tara na! HAHAHAHAHAHAHAHA bye uno!" sigaw na tawag nya sa amin at tumatawa sa labas ng cafeteria.

Ubos narin pala ang cake ko. Hindi man lang ako nabusog, kung bakit naman kasi inaya ko pa silang kumain.

"Bakit nakasimangot ka na naman?" tanong ni Bern.

"Gutom ako e, hanggang lalamunan ko lang yong cake." sagot ko at tumayo na, sabihan ko nalang si lolo mamaya na maghanda ng pagkain.

"Goodbye sa inyo. Salamat sa pag ubos ng cake ko." paalam ko sa tatlong mag pinsan bago si babe nilapitan.

"Bakit nyo naman inubos ang cake nya, masama pa naman kapag gutom to at bigla nalang mahihimatay BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." daldal naman ni babe.

"Tara na, gusto ko na maligo at feeling ko ang lagkit ko na." sabi naman ni Ag bago sinulyapan si ma'am Lorelei at nginisihan.

Wala pa yata plano si babe umalis kaya hinila ko na! ano ba at bakit panay ang mga ngiti nila. May binabalak na naman ba silang masama sa akin? tss.

Gusto daw nila muna maligo kaya dumiretso kami sa shower room. Bongga at ako na naman ang naiwan sa labas upang hintayin sila!

"Krystal." walking cctv ba si ma'am? bakit alam nya palagi kung nasaan ako.

"Po?"

"Bring this." bumaba ang tingin ko sa hawak nito na cake box. Hala! yong paborito kong cake!

"Awww thank you po ma'am." ngiting pasasalamat ko. Ang dami na nya binibigay sa akin tapos ako wala parin naibibigay sa kanya.

"Ma'am ano po gusto mong kapalit? wag lang muna pera kasi wala pa ako no'n ngayon." tanong ko at kinuha ang box of cake na hawak nya.

"Anything?"

"Yes po." agad na sagot ko.

"Hmmm." kailangan pa ba pag isipan ng maigi? kung gusto nya sayawan ko sya ngayon din ay gagawin ko talaga. Bakit pa ako mahihiya kung palagi naman nya nakikita ang lahat ng aking ginagawa.

"Call me."

"Ha?"

"Call me as soon as you arrive in palawan. Give me your phone." inilahad nya ang kanyang palad kaya agad ko itong kinuha.

Hindi ko pa pala alam ang number nya. Tahimik ko lang sya pinagmasdan at hinihintay na matapos sa pag save ng kanyang numero.

"Here." balik nya sa akin.

"Okay ma'am yon lang naman pala."

"And also..." pahabol nya. Nagdadalawang isip pa yata si ma'am kung sasabihin nya o hindi?

"Ano ma'am Kathlyn?"

"Stop calling me ma'am when it's just the two of us. Call me Jami." sabi nya sabay hakbang ng mga paa palapit sa akin.

"Alright?" she whispered with a smile on her face before patting my head.

Ngumiti narin ako kasi nakakagawa ang ngiti ni ma'am, ay Jami na pala.

"Okay Jami. Thank you for the cake." malambing na pasalamat ko at niyakap sya. Sweet ni ma'am, ganito rin kaya sya noon kay babe?

"Take care." bulong nya, akala ko babawiin na nya ang mukha mula sa tenga ko.

Hindi ko naman alam na hahalik sya sa pisngi at saktong lumingon ako kaya dumampi ang labi nya sa gilid ng labi ko!

Parehas yata kaming nagulat? mabilis itong umatras at inayos ang kanyang suot na damit kahit hindi naman magulo?

"Bye." paalam nya at iniwan akong nalilito.

Nagpakawala ako ng malalim na hininga at agad na nagtakip ng mukha pagkalayo nya.

Ang init ng mukha ko. Krystal nakakahiya ka!

"Unggoy!" Sa sobrang gulat dahil sa panggugulat ni Iris ay bigla akong napatalon. Naiinis talaga ako sa kanya, baka gusto niya ulit punuin ng mga kalmot mukha niya?

"Ano?!" Bulyaw ko at tinignan ang cake na bigay ni ma'am at baka nahulog, pasalamat siya at safe ang cake.

"Nakita ko yun. Keybold ha, may namamagitan sa inyo ni ma'am no? Palihim lang kayo ha." Nagsalubong kaagad ang aking mga kilay dahil sa sinabi nitong empakta, anong palihim na relasyon? Kung saksakin ko nalang siya?

"Wag mo ako ma bwesit Iris at tatamaan ka ulit sa akin." Banta ko sa kanya at naunang maglakad ngunit hinabol ako kaagad.

"Keybold, wala naman masama kung aaminin mo sa akin na may gusto ka kay ma'am. Hindi mo ba halata ha?" Inikutan ko siya ng mga mata.

"Nonsense ka masyado empakta, close friend lang kami ni ma'am at alam mong may manliligaw siya... Isa pa, anong laban ko sa model na yun ha?!" Hindi ko alam pero bigla akong nairita, bakit kasi nagtatanong pa bwesit!

"Uy uy uy, nagseselos siya." Pang-aasar niya at sinusundot ako sa tagiliran.

"Pwede ba tigilan mo ako bago pa uminit ng tuluyan ulo ko sayo ha? Bakit hindi si ma'am Everleigh bwesitin mo at ako ginagago mo ngayon? Miss mo na masaktan? Magsabi ka at babarilin kita." Wag niya ako subukan at gagawin ko talaga yan pag ubos na pasensya ko.

"Bakit ka ba galit? Luh, guilty your honor... May feelings na kay ma'am kat-Aray!" Hindi ko na pinigilan ang sarili at malakas sinipa ang kanyang binti at sinapak sa mukha.

"Sabing hindi!" Sigaw ko bago tuluyang tumakbo palayo kay empakta.

Bakit ba pinagpipilitan sa akin na may gusto ako kay ma'am, porket close kami masyado ganun na agad iisipin sa akin?!

Hindi at malabong mangyari, kainis!

CHAPTER 9

-

Nasa isang island kami ngayon, hindi ko alam anong tawag dito. Basta nasa palawan parin naman kami.

Hindi ko natawagan si Jami pagdating namin dahil nakalimutan ko. Kakabalik ko lang sa cabin ngayon galing sa paglilibot sa isla at kain ng cake.

May nakilala rin kaming bagong mga kaibigan na apo ng ka business partner ni lolo. Savinah, Zane, Xiliary, Keshley at hindi ko matandaan yong isang pangalan kasi mahirap bigkasin!

Napagpasyahan ko na muna ang matulog total may oras pa naman bago mag 8pm. Mag b-beach party daw kasi kami mamaya kasama nong lima. Mamaya ko nalang tatawagan si Jami at tinatamad akong bumangon, naka-charge kasi yong phone sa may lamesa.

*

Pikit mata at marahan akong naglakad palapit sa pintuan. Nagising kasi ako dahil sa mga katok na kanina pa ayaw akong tigilan. Para lang akong nag e-sleep walking ngayon.

Nagulat nalang ako nang may humawak sa magkabilang braso ko at pagmulat ng mata ay naguguluhan akong tinignan ang mga kamay kong nakaposas na? hindi lang isa o dalawa, kundi tatlo pa? dalawa sa kaliwa at isa sa kanan?

I closed my eyes for seconds at pagmulat ko ulit ay hindi nga talaga ako namamalikmata. My eyes widened in shock when I saw the three Ponferradas.
Nakatayo sa harapan ko na nakaposas ang mga kamay sa kamay ko.

Teka anong ginagawa nila sa isla at bakit nandito sila? what's with the handcuffs? si Annallyn at ma'am Lorelei sa kaliwa ko samantalang nag iisa naman si Jami sa kanan ko.

"Goodevening? anong meron at nakaposas tayong apat? at hala sinundan nyo kami?" nakangiting sabi ko sa kanila pero hindi man lang sila nag react? ano cold stone kumbaga?

"Pota?"

"BAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAHA." narinig ko na sambit ni Iris at tawa ni babe kung kaya't napalingon ako sa kabilang kwarto.

Pagtingin ko ay hindi lang pala ako ang nasa ganitong sitwasyon kundi pati silang dalawa. Bumukas narin ang pintuan nila Ag at Aaar eeeL at pati sila mga nakaposas na. hindi lang pala kaming tatlo at kami pa talagang lima?

"Oyaaa what is this? may palaro na naman ba na magaganap? bakit naman tatlo ang sa akin?" confused kong tanong sa kanila ngunit panay lang ang tawanan nila babe.

Palipat lipat ang tingin ko sa tatlong kaharap ko. Wala ba silang balak kausapin at ako tititigan lang buong magdamag?

"Grabe ka na horsey ko BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHA."

"Kakain na ba tayo? gutom na kasi ako." tanong ko ulit sa kanila bago hinimas ang tiyan ko. Mukhang ang kanan ko lang ang madaling magagamit ko since kamay lang ni Jami ang nandito.

Napaangat ako nang aking ulo sa sabay nilang tatlo sa pag tapik ng ulo ko. May contest ba silang tatlo na sinalihan?

"Let's go, lolo is waiting." sabi ni Ziallyn.

Para talaga kaming prisoners habang naglalakad at pinagtitinginan ng mga tao. Hindi naman mahirap maglakad pero kawawa ako dahil hindi ko man lang maigalaw ang dalawang kamay ko.

Pumasok kami ulit do'n sa restaurant na pinasukan namin kanina at nakitang nandito na pala sila lolo at iba pa. Nagulat pa sila lalo na ang lima ng makita ang kalagayan namin habang papalapit sa table nila.

"Lolo!" tawag ko at tatakbo sana ako kaso nakalimutan ko may tatlo pala akong kasama.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHA." tinawanan lang ako ni lolo. Ang sama ng ugali hays.

"Hindi ko alam na susunod kayo. Hindi nyo man lang ako sinabihan." sya pa talaga ang may gana na magtampo sa mga apo nya.

"By the way, these women." sabi nya at binalingan ang lima na tahimik lang kami pinagmamasdan or should I say, ang mga kamay namin na may posas?

"Sila ang mga apo ni Adrian." pakilala ni lolo ngunit wala man lang ang ni isa na nagsalita sa magkabilang panig?

"Lolo gutom na po ako." sa pinakadulo ako umupo tapos sa harapan namin sila Annallyn at Lorelei since mahihirapan sila kapag sa tabi ko. Ang tanging nagawa ko lang ay e extend ang braso ko para maabot sila.

Tawa lang ng tawa ang mga kapatid ko samantalang ako nahihirapan na sa ginagawa nila.

"How's your sleep K?" tanong ni Zane at nilagyan ng chocolate cake ang plato ko.

"Maayos din naman pero masakit ang ulo ko dahil kulang sa tulog." sagot ko.

Kakainin ko na sana kaso wala akong kamay na magamit!

"Waa." sambit ko bago ngumuso.

"What's wrong Kb?" tanong ni Annallyn kahit obvious naman kung ano ang dahilan, hindi ba nila pwede tanggalin ang posas?

"Hindi ako makakakain ng maayos. Wala akong kamay na magagamit." sagot ko bago sinulyapan ang magkabilang kamay.

"Here Krystal." tawag ni ma'am Lorelei at sinubuan ako ng lobster! hindi na ako nag inarte at agad na kinain ito.

"Taste good?" tumango ako kay ma'am bago pinasadahan ng tingin ang iba't ibang pagkain.

Napatuwid ako ng upo sa biglang pagtayo ni Annallyn at pinunasan ang labi ko gamit ang thumb nito at pagkatapos dinilaan nya sa harapan naming lahat.

"Pambihira."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." tinaasan ko ng kilay si Iris dahil bigla nalang ito tatawa na parang baliw.

"Krystal." wow at nagsalita narin si Jami.

"Po?" humarap ako sa kanya.

Pasimple nyang inalis ang buhok sa mukha ko. Hindi ko alam kung sinadya o coincidence lang na napahiran nya ang labi ko gamit ang kanyang palad.

"Thank you ma'am." abot tenga na ngiti ko kaya napangiti narin ito. Akala ko galit si Jami kasi nakalimutan kong tawagan sya.

"Hoy paano tayo mag b-beach party kung mga nakaposas tayo?" tanong ni Iris na ikinasama naman agad ng mukha ni ma'am Everleigh.

"Bahala kayo basta ako kakain at iinom lang do'n." sabi ni babe. Behave sya kasi nandyan ang dragon nya.

"Same here." mas lalo naman si Aaar eeeL na nakakatakot ang kitten nya.

"I think ako rin? hindi naman pwede na rumampa ako na nakaganito?" sabi ko rin sa kanila at itinaas ang dalawang kamay.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Hindi nalang ako umimik. Ginawa na talaga nila akong bata na tatlo. Sila ba naman tatlo ang panay subo ng mga pagkain sa akin.

Habang naglalakad patungo sa beach party ay nag iisip ako. Iniisip ko kung tatanggalin ba nila ngayong gabi ang mga posas na to. Dahil kung hindi mahihirapan kami matulog at mas lalong hindi ako makakatulog! May nadaanan kaming ice cream store kaya pinauna na namin ang iba at sinabing susunod nalang. Kung anu-ano nalang kasi ang hinahanap nitong tiyan ko.

"Hello po magkano?" tanong ko kay kuya na nagtitinda.

"Saan po dito ma'am?"

"Selecta po, rocky road." aside sa chocolate cake ay ito rin ang paborito ko.

"99 pesos po."

Kinapa ko ang bulsa to check at napasampal nalang ng aking noo. Wala nga pala akong pera.

"Ah sino po may one hundred sa inyo?" tanong ko sa tatlong kasama na kanina pa ako hinihintay.

"A hundred?" sabay na tanong nila kaya tumango ako kaagad.

"I don't have a hundred." unang sagot ni Lorelei.

"Same kb." sunod ni Annallyn.

"I don't have either." napanguso nalang ako sa naging sagot ni Jami. Ang yayaman nila tapos walang isang daan!

"Sige po kuya next time nal-"

"Wait." putol nila sa sasabihin ko at may dinukot sa kani-kanilang mga wallet.

"Use this/take it/here." sabay nilang tatlo na salita. Gusto ko lang naman ng isang daan at hindi black cards!

"What's wrong?" tanong ni Jami nang makita na nakanguso parin ako.

"Ma'am hindi ko po kailangan ng black cards nyo." sagot ko at akala ko meron na silang nahanap sa wallet.

"Not black? okay." sabi ni ma'am Lorelei.

Akala ko tapos na pero napapikit ako nang bigla nilang inilabas ang mga gold and platinum cards. Napatingala at pikit nalang ako ng mga mata.

"Choose krystal." sabay ulit na abot nang tig tatatlong cards na hawak nitong tatlong Ponferrada. Aanhin ko nga kasi ang mga gold, platinum at black cards nila kung isang daan lang naman ang kailangan ko!

Pati so kuya stress na dahil sa ginagawa namin. Wala rin naman syang magnetic strip card kaya wala talagang silbi ang cards nila tonight.

"Ma'am hindi ko rin po kailangan ng mga gold and platinum cards nyo. Isang daan lang po talaga. Wag na lang nga, tara na po." sabi ko at inaya na sila maglakad.

"Dapat talaga kailangan nyo maghanda palagi ng mga cash for emergency. Tulad sa nangyari ngayon, wala kayong mga pera na dala at puro cards lang. Paano kung napunta kayo sa lugar na walang magnetic strip card?" pangangaral ko sa kanila habang naglalakad patungong dalampasigan.

"Okay." sabay na sagot nila pssh.

Medyo maraming tao pagdating namin sa dalampasigan. May mga tables, disco lights pero ang nasa stage ay isang banda.

"Horseeeey kooooooooo." sigaw ni babe at kumaway kaya agad rin namin sila nakita. Ang bilis nila makahanap ng available table ha.

"Hala!" bulaslas ko nang makita ang ibang ccb. Kaloka nandito rin pala sila Tanvi, Maddyn, Naddyn, Louis at Hell. Ang dami namin!

"Hoy mga tanga nandito rin pala kayo!" tawag ko sa kanila nag tatawanan at kausap ang limang babae.

"Tangena keybold sa kanila iisa lang, bakit sayo tatlo HAHAHAHAHAHAHA." hagalpak na saad ni Hell. Aba malay ko sa tatlong to.

"Good evening ladies and gentlemen. Our stage is open for those who want to sing tonight. Sa mga gusto kumanta, pumunta lang po kayo dito." naputol ang pag uusap namin dahil sa nagsalita.

"Hala hala! tara kumanta tayo, ang tagal narin nong huling akyat natin sa stage." sabi ni babe sa amin.

"Paano makakakanta kung nakaposas tayo?" tanong ko agad sa kanya.

"Aalisin nila posas, may mga susi naman sila na dala BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." sagot ni babe at tumawa. Oh meron pala? so bakit pinatagal pa nila at pinahirapan pa ako kanina sa pagkain!

Inilabas naman nila ang mga susi at agad na pinakawalan kami. Kaloka para lang talaga kaming mga prisoners.

"Thank you po." pasalamat ko sa kanilang tatlo.

"Goodluck kb."

"Have fun Krystal."

"Enjoy the performance Krystal." sunod sunod na salita nilang tatlo.

Nagpaalam muna kami sa kanila at pumunta ng stage. Matapos nilang kausapin yong lalaki kanina ay agad na kaming umakya.

"Sinong kakanta?" tanong ni Iris habang inaayos ang gitara ko.

"Hoy keybold ikaw ang kumanta!" tawag naman ni babe sa akin na ikinakunot ko ng noo.

"Bakit ako? si Iris nalang." tulak ko sa kanya. Sabi nila pangit boses ko edi sila ang kumanta.

"Ikaw na keybold." pag kontra naman nya at ako naman ang itinuro.

"Ano ba kakantahin?" kaming apat lang kasi at hindi kasama si Aaar eeeL. Hindi pinayagan ni Ziallyn at baka makahakot na naman ng babae.

"Match made in heaven by mohombi. Tanda mo pa ba lyrics?" sagot ni Iris. It's one of our favourite songs kaya alam ko parin naman.

"Sige ayan nalang kantahin natin, bagay din yan sa inyong dalawa ni Iris." singit ni Ag na ngayon may hawak ng stick of drums.

"Sa akin lang nababagay ang match made in heaven, sa kanya naman match made in hell. Sa demonyo nyang yan." sabay paikot ko ng aking mata na ikinatawa nila.

Nagkibit balikat nalang ako and adjusted the mic stand. "Check, check." pag t-test ko sa mic at marahan itong tinapik.

"Okay na."

"Sige position na mga tanga, let's start." nakangiting sabi ni babe at tumingin sa akin saka ako binigyan ng may kahulugan na ngiti?

Nag signal na si Ag kaya inihanda ko na ang sarili. I don't know why but suddenly my eyes searched for Jami. She smiled when our eyes met.

Match Made In Heaven by: Mohombi

(AN: It's a good song and you won't regret listening to it.)

?*"You became mine on the first night*
We became lovers at first sight
Funny how a blink of an eye can turn your life around."

May nagpapalakpakan na kaagad kahit kakasimula palang.

?*"Wanna spend every tomorrow.*
With you baby nothing is impossible.
Fly you to the moon at the front row
There's no limit, let's go."

Napapansin ko na talaga sa sarili ko na napapangiti ako kapag ngumingiti rin si Jami. Okay pa ba ako?

?*"Sometimes we simply fall out*
But that don't change the fact
I'm tied to your love like heaven's chains... Always."

Ngayon lang ulit ako kumanta sa loob ng napakaraming taon na lumipas. Hindi narin masama ang come back ko sa stage.

?*"If you go, I go. If you stay, i'll stay*
When you cry i'll try to put a smile on your face. If you fall, we fall. I will hear you call. Always know that baby I am yours and you're mine, mine, mine. We're a match made in heaven. Mine, mine, mine we're a match made in heaven."

Bumibilis na naman ang tibok ng puso ko. Wala ba talaga akong sakit? hindi naman ako ganito kapag sila babe ang kasama ko?

?*"People turn around when we walk by. You is so fly from a bird's eye. We got the whole universe on our side from the very first night."*

Ang ganda talaga ni Jami kahit na sa malayo. Ayaw na yata alisin ng mga mata ko ang paningin sa kanya. Ang weird talaga dahil sa tuwing kasama ko sya bigla nalang ako mag iinit at parang kinakabahan.

?*"Every day we do is a love scene*
We were born february the 14th. Baby you're the reason why i'm falling never felt so right."

Ganitong ganito rin yong naramdaman ko kay Annallyn. Pero mas iba to ngayon kasi kahit hindi ko sya hawakan bigla nalang nagiging abnormal ang puso ko.

?*"Sometimes we simply fall out. But that don't change the fact. I'm tied to your love like heaven's chains*

always."

Ang ibig bang sambihin may crush din ako kay Jami?

?"If you go, I go. If you stay, i'll stay
When you cry i'll fight to put a smile on your face. If you fall, we fall. I will hear you call. Always know that baby i am yours and you're mine, mine, mine. We're a match made in heaven. Mine, mine, mine we're a match made in heaven."

Pero ayaw ko muna pumasok sa isang relasyon dahil natatakot akong masaktan. Lalo na ngayon na malaki ang problema ko sa family at sa kinakaharap kong kasal namin ni Troy.

?"When it's written in the stars. There's nothing that can take our love apart. You were sent from up above. That's the reason you beat in my heart, oh baby."

I hope the time will come when someone will give light to my path in life. My world is so dark, and I think I need someone to Light The Way.

?"If you go, I go. If you stay, i'll stay
When you cry i'll fight to put a smile on your face. If you fall, we fall. I will hear you call. Always know that baby i am yours and you're mine, mine, mine. We're a match made in heaven. Mine, mine, mine we're a match made in heaven."

Hindi ko namalayan na tapos na pala ang kanta. Sa sobrang lalim ng iniisip ko mabuti at tama parin ang bawat salitang binigkas ko.

"Wooohooo galing naman pala ng horsey ko. Hala bakit umiiyak ka?" tanong nya at agad nila ako pinalibutan.

Ako umiiyak? hindi ko na napansin. Hindi ko rin alam kung bakit? dahil siguro bigla kong naalala ang kabataan ko?

"Hindi ko alam babe." bulong ko at saka pinahiran ang mga luha.

"Tara na balik na tayo sa table." tumango naman ako at nagpatianod sa paghila ni Iris sa akin pababa.

Sinabihan ko nalang sila na mauna nalang sa table at gusto ko muna magpahangin. Gusto ko lang muna mapag-isa at umiwas dahil alam kong tatanungin at kukulitin na naman nila ako kung anong dahilan bakit ako umiyak. Nagpasya akong tumambay at umupo sa tabing dagat. Mabuti at may dala akong coat kaya hindi naman ganon kalamig.

"Hays, sarap ng hangin at sobrang sariwa." niyakap ko ang mga tuhod at itinukod ang baba.

Nagtaka ako kasi may biglang mga paa na huminto sa gilid ko. Pag angat nang ulo ki ay nakita ko si Jami.

"Jaaaaami." nakangiting tawag ko bago sya hinila paupo sa tabi ko.

"What are you doing here alone?" Tanong nya at sinimulan na tapikin ang ulo ko.

"Papahangin lang at baka kulitin na naman ako nila babe." sagot ko bago itinuon ang atensyon madilim na karagatan.

"Sorry po, hindi kita natawagan kanina kasi sa pagod tapos lowbat yung phone." Paliwanag ko dahil deserve ni Jami yun.

"It's okay, Krystal." Nakangiti niyang sagot at marahan ako hinaplos sa ulo. Nakakagaan sa pakiramdam presensya ni ma'am.

"Kita mo yan Jami? ganyan kadilim ang mundo ko." turo ko dito at tipid na ngumiti.

Hindi naman sya sumagot, siguro pinapakiramdaman nya muna ako. Ganyan kasi sya sa akin kapag magkausap kami.

"My world is so dark. It's hard to get out because there's no light in my life." I bit my lip and forced myself to smile.

Hindi ko ba alam kung bakit bigla nalang ako nanlambot at naging emosyonal pagdating nya. I tried my best upang labanan ang mga luha ngunit mahirap na pigilan. Hindi ko na kasi kaya itago sa sarili ang tunay na nararamdaman.

I find it ironic that I can get so used to the tears and the pain.

"Hey, why are you crying?" nagsisimula na sya mag alala. Bakit ba ang baet nya sa akin at mapag-alaga.

Inangat ko ang ulo ko at nakitang puno ng pag-aalala ang kanyang mga mata, habang pinupunusan ang mga luhang walang tigil sa pagragasa.

I'm still forcing myself to smile even though i'm dying inside.

"If you need someone to talk to, I'm here. I'm all ears." ibinalik ko ulit ang paningin sa karagatan.

Kailangan mo rin siguro to.

"May gusto po akong e share sayo ma'am, pinagdaanan ko sa nakaraan. Akala ko kasi okay na at nakalimot na ako, pero kahit anong pilit ko gawin at binabalikan parin ako ng madalim na nakaraan." Pagbabahagi ko at pinipigilan ang sariling humagulgol.

"I'm listening." Tipid akong ngumiti at iniyuko ang ulo.

"Bata palang ako palagi na ako sinasaktan, inaabuso, ginugulpi, ginugutom, ginagapos, pinapaso ng sigarilyo. Walang araw na hindi naging tahimik ang buhay ko..." ang hirap nga pala balikan ang nakaraan. My past still haunts me, pilit kong pinapatay sa sarili ang nakaraan ngunit sobrang hirap.

"Araw-araw puro pasa ang buong katawan at mukha, kinakadina at nilalatigo." ang hirap huminga, ang bigat sa pakiramdam.

Tinignan ko ulit sya na ngayon may gulat sa kanyang mga mata at bahagyang nakaawang ang bibig nya. Hindi nya siguro inakala na mapait ang nakaraan ko dahil sa pagiging payaso ko.

"Hanggang isang gabi nakahanap ako ng pagkakataon upang tumakas. Nanghihinang naglalakad sa madilim na kalsada, mag isa. Kahit takot ay tinatagan ko ang sarili makalayo lang sa kanila. Lahat gagawin ko makatakas lang kahit ikamatay ko pa." ito ang unang pagkakataon na nagbahagi ako ng nakaraan sa ibang tao liban sa mga kapatid ko.

"Akala ko katapusan ko na talaga sa gabing yon dahil ramdam ko sa sarili na hindi ko na kakayanin pa ang mabuhay..." bago ako tuluyan mawalan ng malay ay nakahiga na ako sa tambakan ng basurahan.

"Hanggang sa muli akong nagkamalay at nakita sa unang pagkakataon ang mga kapatid ko... Kilala mo sila."

"Y-You mean?"

"Kapatid ko ang akris. Hindi namin tunay na mga magulang ang kinikilala naming parents ngayon." her lips parted ngunit walang salita ang lumabas. She's totally speechless right now.

"Jami, isa lang kaming mga ampon. Sila ang mga batang nakapulot sa akin sa basurahan nong muntik na akong mamatay. Mga bata sila babe na inabandona sa kalsada at kami naman ni Iris ay tumakas sa mapanakit naming mga pamilya." I breathe out and lift my head. Ang hirap huminga pota.

"H-How?"

"Gusto ko man sabihin ang lahat pero hindi pa sa ngayon. Akala ko magiging masaya ako sa pamilyang kumupkop sa akin, akala ko dito ko na mararamdaman ang salitang pagmamahal ng isang pamilya. Pero mali pala ako, sa aming lima ako ulit ang napunta sa mapanakit na pamilya. Ang malas ko Jami, gusto ko lang naman maranasan ang pagmamahal ng isang magulang..."

"Alam mo yon, yong gusto at pilit mong kinakalimutan ang madilim, mapait at masakit mong karanasan. Tapos hindi mo aasahan na sa ikalawang pagkakataon ay mauulit lang pala ang nakaraan..."

"T-They hurt you?" Mapait akong ngumiti at saka tumango.

"Pero nasanay na ako at sinasabi sa sarili na okay lang. Kakayanin ko at panibagong pagsubok lang to ng buhay. Basta ang alam ko may mga kapatid ako na nagmamahal sa akin ng tunay. Kahit hindi ko man sila kadugo, tinuring na namin ang mga sarili bilang isang magkakapatid."

"C-Come here." bigla nya ako kinulong sa kanyang mga bisig.

"I'm grateful for your determination to overcome all the pains you have gone through in life. You're brave, strong, kind, generous, considerate and sweet Krystal. I'm proud of you. Always remember that you have your sisters. You have me." medyo napanatag ang kalooban at puso ko dahil sa sinabi nya. Niyakap ko sya ng mahigpit at ibinaon ang mukha sa kanyang dibdib habang marahan nyang hinahaplos ang aking ulo at likod.

Nagpapasalamat ako kasi hinayaan nya lang ako maglabas ng saloobin at hindi na nagtanong pa. Iniisip nya siguro na masasaktan na naman ako kung may maitanong sya na konektado sa past ko.

"Salamat Jami. Isa ka na sa magandang nangyari sa buhay ko." ang init nya kahit na malamig naman sana. Sa mga yakap niya lang talaga ako nakakahanap ng kapayapaan.

"Wait lang." Pinunasan ko ang mga luha at may dinukot sa bulsa.

"Pwede mo ba itago to para sa akin?" sabi ko at inilahad ang palad nya.

Her eyes widened when she saw the ring. The ring that dad gave me.

"W-What's this?"

"Ehehe hawakan mo for me? baka kasi maiwala ko. Ang clumsy ko pa naman sobra. Mahalaga sa akin ang singsing na yan." kinuha nya ito at tinignan.

"Akin na." bulong ko at kinuha ito sa kanya saka isinuot ang singsing sa daliri nya.

"K-Krsytal."

"Ayan, bagay naman pala sayo mommy." nakangiting sabi ko habang pinagmamasdan ang singsing sa kamay nito.

"Jami may gusto akong ipagtapat sayo."

"What is it?" she smiled and caressed my cheek.

"Hindi ko alam kung alam na ba ni miss Pixie o kung sinabi na ba ni babe sa kanya ang buong katotohanan." nag usap na kami ni babe kung pwede ako na ang magsabi sa kanya. Pumayag naman ito at hindi ko alam bakit sya pumayag na ako ang magsabi kay Jami

"Hindi talaga nagka amnesia si babe, hindi sya nawalan ng ala-ala. Pinalabas lang namin na nawalan ito dahil sa galit nya noon sa kanila ni tita Irene." yan ang katotohanan, pinalabas lang namin ang lahat para protektahan si babe.

"Nalaman kasi nito ang ginawa ni tita Irene at ang pagbili nito sa kanya sa halagang sampung milyon layuan lang ang anak nya." ou mahalaga ang pera pero hindi sa lahat ng bagay ay pera ang solusyon sa problema.

"Sinabi rin ni tita na si Pixie mismo ang nag utos noon kaya mas lalong nanlumo at nawasak ang kapatid ko. Hindi nagtagal ay nalaman namin na may mga lalaki na palihim sinusundan at bantayan ang bawat kilos nito. Akala namin mga tauhan yon ni tita." wala naman kaming magawa noon dahil sobrang makapangyarihan ang pamilya nila.

Bata palang din kasi kami noon at sa tingin ko tama lang din na ginawa nya yon dahil sa mga sumunod na araw ay may nag iba.

"Nalaman din nya na magkapatid kayo bago paman sya na aksidente at ang buong akala nya magkasabwat kayong lahat kaya mas lalong nadurog at parang gumuho ang mundo nya. Jami, sana huwag mo kamuhian ang kapatid ko. Nagawa nya lang yon dahil akala nya pinagtaksilan at binili ang pagkatao nya."

Tahimik lang syang nakikinig sa bawat salita ko. Hindi ko alam kung ano ang nasa isipan nya ngayon. Alam kong kamumuhian nya si babe pagkatapos nito.

"Alam namin na may mga tao na palihim syang pinagmamasdan at sinusundan araw-araw. Isa ka na sa mga tao na yon, sinabi namin sa kanya na aminin at harapin na kayo pero ayaw nya na madamay kayo sa kung anong gulo ang paparating sa buhay nya."

"Akala ko nga talaga si Ziallyn na ang pipiliin n'ya pero sadyang mahirap talaga labanan ang puso at tadhana. Mahal na mahal kasi ng kapatid ko ang kapatid mo. Sinabi rin sa amin ni babe ang naging dahilan ni tita Irene kaya nagawa nya ang lahat ng yon dahil sa ama nyo."

"Doon lang nalinawan si babe ng aminin ni tita ang lahat sa kanya. Alam mo bang malaki ang pagsisisi ni babe sa kanyang ginawa? pero thankful parin naman sya dahil parang na protektahan nya narin kayo

ni Pixie no'n mula sa ama nyo sa loob ng maraming taon na pagtitiis at pangungulila sa isa't isa."

"I-I know." nanginginig ang boses nito kaya napalingon ako sa kanya.

"Alam mo po?" tumango ito saka ako nilingon at nginitian.

"We already know everything, and Ara has already told us everything. Neither Pixie nor I are angry about what your sister did. She was justified in her actions because it is not easy to go against our father. He didn't even hesitate to kill the woman that our mother loved the most." Ngumiti ako ngunit agad din nawala nang marinig ang huli niyang sinabi tungkol sa kanyang ina. Gusto ko sana tanungin si Jami pero ayaw ko pilitin lalo na at mukhang apektado siya, hihintayin ko nalang siya ang kusang magsabi sa akin.

"Thank you for trusting and telling me your past, Krystal." Mahinang salita nito na sakto lang upang marinig ko. Sumandal ako sa kanyang balikat at muling pinagmasdan ang mga bituin sa kalangitan.

Nagsisimula na naman bumilis ang puso ko. Nababaliw na yata ako?

"Ma'am, hindi ko po talaga alam kung bakit bumibilis ang tibok ng puso ko sa tuwing magkasama tayo. May sakit po bang gano'n? yong bigla magiging abnormal ang heart beat ng isang tao?" kumunot ang noo ko at bahagyang lumayo sa kanya upang tignan sya. Narinig ko kasi ang mahihinang tawa nya kahit wala naman nakakata sa sinabi ko.

"May nakakatawa ma'am?"

She shook her head bago ako nilingon at nginitian. "Gosh Krystal, you're so pure and innocent." she utters while giggling.

"Alam ko po, kaya nga nagtataka ako?" kamot kilay na sabi ko.

"Do you speak and understand spanish?" I nibble my lip while shaking my head.

Mas inilapit nya ang mukha sa akin kaya napaatras ako. Sasabog na talaga ang puso ko nito!

"Quiero morin en tu interior que me perdon dios." *(I want to die inside you, I swear to God forgive me)*

Pigil hininga ako nang magsalita sya at wala akong naintindihan sa mga sinabi ni Jami. Amoy na amoy ko ang mabangong hininga ni ma'am. I like the scent of mint.

"Si estar contigo es un delito, hago me mil años en prisión." *(If being with you is a crime, I do a thousand years in prison)*

Wala akong naiintindihan pero pabilis ng pabilis ang tibok ng puso ko. Hindi ko alam ang isasagot dahil wala akong naintindihan sa sinabi nito!

Say me gustas.
H-ha?
Just tell her me gustas.

"M-me gustas Jami." mautal-utal na sambit ko. Hindi ko alam kung ano ang sinabi ko upang mapatulala sya?

"Jami?" tawag ko sa kanya at marahan na hinaplos ang pisngi nya.

"Y-Yes?" bakit parang natataranta si ma'am at pilit kung lumunok. Ano ba ibig sabihin nong sinabi ni Bern sa akin.

"Okay ka lang? bakit ang init ng mukha mo?" ramdam ko kasi ang biglang pang init ng mukha nya sa palad ko.

"D-Did you understand what I said?" bakit kinakabahan si ma'am? umiling naman ako at nakita na parang nakahinga sya ng maluwag?

Nagtaka ako kasi bigla syang tumayo. Aalis na sya?

"L-Let's go back." sabi nya. Nagpasya narin akong tumayo at sumunod sa kanya. Hindi man lang ako hinintay ni Jami at nauna na.

Nawala lang kami saglit marami na ang nainom nila. Isa nalang ang bakante na upuan, yong nasa gitna nila ma'am Lorelei at Jami. Ang bilis nakasundo nila tansan sila Savinah ha, makapal kasi ang mga mukha kaya walang hiya-hiya.

"My horsey! You're back, kantahin natin kay tansan yong kanta na sinabi mo." tawag ni babe sa akin at inabutan ng maiinom.

"Asan do'n?" ang daming kanta kaya no'n at hindi ko alam kung ano ang tinutukoy nya.

"Basta yong version na TANGA BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." oh okay bagay nga talaga kay tansan yon.

"Hoy Louis hiramin mo yong gitara sa stage dali habang wala pang kumakanta." tawag ko sa kanya na masyang nakikipag usap kay Keshley.

"Sino mag gigitara? ikaw na hell." sabi ko sa kanya na panay ang bulong kay Xiliary.

"Ako? si Naddyn nalang!"

"Ayoko, si Maddyn na." mga bwesit na babae to at pinagpasahan pa ang gitara.

"Ako na nga! akin na." inagaw ko kay Naddyn ang gitara.

"Anong kanta yan hoy?" tanong ni tanso habang inaayos ko ang sarili sa pag upo.

"Basta, bagay sayo to." sabi naman ni Ag. Ay nakaposas na sila ulit ni Cassandra?

"Go na Keybold go go HAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHA." excited ang donkey namin!

Ang dami na pala namin kung dadagdag pa sila Zane sa circle of friends. Kaloka mabuti nalang ay hindi ako nalilito sa pagtawag ng mga pangalan.

Nagsimula na akong kuskusin ang gitara at sila babe naman ay mahinang tinatapik ang lamesa upang lumikha ng isang beat.

"Walang iba pang tatanga jan sa kaibigan namin." natawa kami sa biglang pagsimangot ni tansan

matapos namin syang ituro habang kumakain ng dried squid.

"Kahit na nasasaktan na, bumabalik lang palagi." kaming ccb lang ang kumakanta habang ang demogons at hindi ko alam kung anong itatawag ko sa grupo nila Zane. Tahimik lang na nakikinig at umiinom ng mga alak.

"Minsan nga rin, gusto namin syang kalimutan." patango-tango na kanta namin.

"Ina nyo."

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"At mag advice ka man, hindi ka rin pakikinggan." kahit nakailang ulit na advice na sila babe sa kanya na tigilan na si Jemama ay patuloy parin sya sa katangahan.

"ANG TANGA TANGA LAAAANG." sabay turo naming lahat ng ccb kay tansan. Ang demogons at limang babae napailing nalang.

"Feeling matiisin. Nabubulag bulagan. At tanga tangahan. Kaya sa aming awit dapat ikaw, umiyaaaak." malakas na kanta namin at nagtawanan matapos ang kanta.

"Ang tanso sad na yan HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." ang sama ni donkey porket may Ziallyn na sya.

"Kinarma yarn? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ikaw Iris kailan?" tanong ni Ag sa kanya.

"Ako? Sus, never." mayabang na sagot nito bago nagtaas baba ng mga kilay. Sige sabi nya yan ha, kapag kinarma talaga ang Iris na yan ako una ang tatawa.

"Krystal." kinalabit ako ni ma'am Lorelei at nakita na may hawak na syang ice cream!

"Hala ma'am, akin po?" tanong ko at palipat-lipat na itinuro ang ice cream at sarili ko.

"Yes. Open your mouth." utos nya kaya agad ko naman sinunod. Sinubuan nya ako at pagkatapos pinisil ang pisngi.

"Lorelei." malamig na tawag ni Jami sa kanya ngunit nginisihan lang nya si Jami bago ako hinila at yakapin ni ma'am Lorelei.

"Hala BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"What do you think you're doing?" tanong naman ni Annallyn sa kanya.

Tahimik lang ako at inagaw ang ice cream na hawak ni ma'am Lorelei saka sinimulan kumain.

"Are you testing my patience, Lorelei?" bakit kakaiba ang dating sa akin nong tanong ni Jami? para kasi syang galit o ano, ay basta hindi ko ma explain.

"What? is it bad to hug Krystal?" nakayakap parin sya sa akin.

To be exact naka back hug si ma'am Lorelei sa akin at patong ang baba sa balikat ko habang ako abala sa pagkain nitong ice cream.

"Krystal come here." tawag naman ni Jami.

"Aww may pumasok sa mata ko." napakusot ako ng mata dahil bigla akong napuwing!

"Let me see. Face me Krystal." tatalikod na sana ako upang humarap kay ma'an Lorelei nang bigla ako hatakin ni Jami kaya napatayo at upo ako sa lap nya habang kusot parin ang isang mata.

"Stop Lorelei." malamig na salita ni Jami bago nya hinawakan ang magkabilang pisngi ko at tinignan ang mata.

"Stop rubbing your eyes. Let me do it." sabi nya at inalis ang kamay ko.

Sabi nya kumurap ako ng ilang beses at hayaan dumaloy ang luha para matanggal ang sanhi ng puwing. Tapos nagulat ako nang hipan nya ang mata ko. Effective yata ang ginawa nya kasi nawala na yong sakit sa mata.

"Thank you ma'am." pasalamat ko at aalis na sana kaso kinulong nya ang katawan ko sa mga braso nya.

"Ano na Athy, ginagawa mo na talagang baby si keybold BAHAHAHAHAHAAHH."

"Ou, baby naman ako ni ma'am matagal na?" sagot ko sa kanya, bakit sinasabi pa ang obvious. Dapat may mommy din ako no.

Pagkatapos kumain ay nakisali na ako sa inuman hanggang sa palalim na ng palalim na ang gabi. Mag mimidnight na at patuloy parin sa kasiyahan ang mga tao. Nahihilo narin ako dahil ang daming binigay na alak ni babe sa akin!

Nagsasayawan na sila sa gitna, syempre behave lang sila babe at donkey. Itong Iris at Maddyn parang mga boldstar kung gumiling. Hindi talaga namin kapatid o ka anu-ano ang kambal. Baliw kasi si babe at sinabing pinsan daw nya ang kambal sa demogons, na lag din siguro ang brain nya that time.

"Keybold sayaw ka dali! HAHAHAHAHAAHHAAHAHAHAH." tawag ni tansan. Sabay nila ako nilapitan ni hell ay kinaladkad sa gitna.

Ang sinasabi kong gitna ay gitna ng demogons at grupo nila Zane. we formed into big circle kasi tapos ang makakapal na mukha ng mga ccb nasa gitna. Sumasayaw, nakakahiya pero sige immune naman sila sa kalokohan namin.

Pinaikutan nila ako at gumiling pababa, tawa ng tawa lang sila babe kasi hindi naman sila pwede sumali sa amin. Sinabayan ko narin sila at gumiling paaibaba habang dikit sa mga katawan nila.

"Pwede na maging part time strippers ang ccb AHAHAHAHAHAHA." sigaw ni Aaar eeeL. Agree talaga ako sa sinabi nyang yan.

Ang demogons and group of Zane nakatingin lang sa aming lahat na sumasayaw sa gitna. Kaloka, hala sige igiling at kembot natin yan.

Hindi nagtagal ay nag excuse ako kasi hilong-hilo na ako! umiikot na ang planet earth sa aking paningin.

"Aaysh." namimilipit sa sakit na sambit ko nang nauntog ang ulo ko sa isang puno.

Shit asan ba ang daan patungong cr. Ramdam ko narin sa sarili na pa zigzag na ang lakad ko.

"Krystal." tawag ng isang pamilyar na boses sa aking likuran ngunit hindi ko na makilala. Pilit ko nalang binubuksan ang mga mata dahil sa pagkalasing.

Hindi ko sya masyado maaninag dahil sa madilim at walang masyadong ilaw dito sa pwesto namin. Dagdag pa na umiikot ang paningin ko sa tuwing imumulat ko ang mga mata.

"Annallyn." tawag ko sa kanya at pa zigzag na naglakad. Sinalubong nya naman ako kaagad ng yakap.

"You're drunk." itanong nya kaya sila babe kung bakit nila ako nilasing.

"Annallyn do you like me?" hindi ko ma control ang mga salitang kusa nalang lumalabas sa aking bibig.

"I used to like you. If only you had told me the truth then. Even now I'm confused about my true feelings. I think...I like your cousin." hindi ko na talaga alam ang mga pinagsasabi ko. Kinabukasan wala na naman akong matatandaan nito. Ano ulit yong sinabi ko sa kanya? Tangena hindi ko na matandaan, so fast so fast.

Hindi naman ako ganito kung malasing, dapat nga nagtatakbo na ako ngayon katulad noon.

Gusto ko nalang matulog.

Wala akong narinig na sagot ngunit naramdaman ko ang isang mainit na halik na dumampi sa labi ko. Ang lambot ng labi nya, buong ingat nya ako hinahalikan na parang takot syang masaktan ako.

Nagsimulang gumalaw ang labi nya kaya sumabay narin ako. Hindi ko alam pero unti-unti akong nalulunod at mas lalong nalalasing sa mga halik. Niyakap ko ang ulo nya habang nakikipag palitan ng halik sa kanya.

Naramdaman ko ang pagyakap nito sa bewang ko. Bahagya kong iminulat ang mga mata ngunit hindi ko parin maklaro kung sino ang babaeng kahalikan ko. Si Annallyn ba to? ah bahala na ayoko na mag isip.

She bit my lip and gently slipped her tongue dahilan upang makalikha ako ng mahinang ungol. Nag iinit na ang katawan ko, ano bang nangyayari sa akin.

Pinutol nya ang halikan naming dalawa at marahan na hinaplos ang pisngi ko.
Napangiti ako nang mahawakan ko ang daliri nya at kinuha ang kamay nito upang bigyan ng halik ang kanyang palad.

Niyakap ko sya nang mahigpit bago tuluyang mawalan ng malay sa kanyang mga bisig.

I'm glad it's her.

CHAPTER 10

-

Kanina pa tunog ng tunog ang phone ko dahil sa mga tawag ni ma'am Kathlyn. Magkasama parin kaming dalawa ni Iris at kasalukuyan na tumatambay sa seaside kasabay ang konting inuman.

"Hoy! muntik ko pa tuloy makalimutan. Saan kayo nagpunta ni miss Kathlyn nong nawala kayong dalawa ha?" para naman tong shunga bigla nalang sisigaw. Anong saan nagpunta?

"Pinagsasabi mo bobo." kunot noo na sagot ko bago lumantak ng pagkain.

"Tanga ka! si miss kaya ang nagdala sayo pabalik sa amin. Himbing pa ng tulog mo sa likod nya! di ka na nahiya ang bigat-bigat m-" hindi ko na sya pinatapos at sinabunutan na ang ulo. Bakit ba nya ako sinisigawan!

"Bakit ka ba naninigaw ha hayop ka. Gusto mo lunurin kita sa dagat Iris?" uminom muna ako bago ko ulit inalog ang ulo nya.

"Tama na, joke lang! hindi na ako sisigaw." binitawan ko narin sya at baka tuluyan na syang ma bobo kapag pinagpatuloy ko pa.

"Pero seryoso, saan kayo galing?" paano ko sasagutin kung wala akong matandaan.

Basta ang huli ko lang naaalala ay umalis ako para mag cr? tapos may babae akong nakausap na hindi ko kilala kasi madilim. Tapos bigla akong nakatulog?

"Wala akong matandaan gaga. Lasing nga kasi ako no'n, hindi ko rin alam paano ako nahanap ni ma'am. Basta pag gising ko medyo okay na utak ko." matagal din siguro kaming nawala do'n sa party.

Nanaginip pa ako na sinasaktan na naman at pagkatapos ikinulong sa isang madilim na kwarto.

Then may biglang lumitaw na ilaw kaya sinundan ko ito. Takbo lang ng takbo hanggang sa nakapasok ako sa ilaw na yon tapos ayon, bigla nalang akong nagising at nakita ang nag aalalang mga mukha nila Jami.

"Hoy keybold sagutin mo na nga yan si miss." paano sasagutin?

"Hindi naman sya nanligaw? at isa pa ayaw ko nga pumasok sa relasyon ngayon! kanina ka pa paulit ulit!" sagot ko at hinampas ulo nya.

"Bobo, yong tawag kasi sagutin mo tanga!" sagot nya kaya napatingin na naman ako sa phone ko.

Ou nga at tumatawag na naman si ma'am, baka pagalitan na ako at hindi parin ako nakakauwi. Mag aalas otso na pala ng gabi.

Kinuha ko ang phone at seninyasan si Iris na wag mag ingay bago sinagot ang tawag.

"Hello ma'am?"

"Where are you?" galit ba sya? sa tono kasi ng pananalita nya parang galit.

"Bakit po?" binalingan ko si Iris na tahimik lang umiinom at nakikinig.

"Just tell me where you are."

"Huwag mo na po akong hanapin ma'am, hindi ko rin sasabihin sayo na magkasama kami ni Iris sa seaside at nag iinuman." narinig kong tumawa si Iris.

Napakunot ang noo ko sa biglang pagpatay nito ng tawag. Ayon lang pala ang gusto nyang malaman? hindi naman ako bata para hanapin.

"HAHAHAHAAHAHHAAHHAAHAHAH."

"Tinatawa mo jan bruha?" taas kilay na tanong ko sa kanya bago kinuha ang isang can ng beer.

"Para ka namang tanga keybold. Sinabi mo rin kung nasaan ka HAHAHAHAHA." pagkasabi nya ay napagtanto ko na mali ang naging sagot ko kay Jami!

"Ay hala! kasalanan mo to Iris!" bulyaw ko sa kanya.

"Umalis na tayo at baka pagalitan na ako ni ma'am." sunod na salita ko bago tumayo at pinagpag ang pwetan.

May nahanap na rin kaming trabaho na dalawa. Yup, kaming dalawa kasi ayaw nya akong mag isa. Alam ko naman na worried sya kaya pinipilit nya akong samahan. Mabuti nalang at tinanggap kami kaagad ni ate Niks na magtrabaho sa sekong.

"Krystal!" nanlaki ang mga mata kong napalingon sa likod. Anong ginagawa nya rito at bakit ang bilis nya nakarating?

"Ma'am." agad akong lumapit dahil napansin ko na hinihingal sya. Tumakbo ba sya?

"Ano pong ginagawa mo rito? sinasabi ko na nga ba at may balak ka na sunduin ako." I clenched my fist at mahinang sinuntok ang aking palad saka tumango tango.

"May date kayo? sige una na pala ako. Ayokong maging third wheel no." my eyebrows furrowed and glared at Iris. Anong pinagsasabi nya?

Bigla nalang kumaripas ng takbo si gago, bakit naman iniwan nya kaming dalawa ni ma'am dito.

"Jami bakit napasugod ka? pauwi narin sana ako." para syang hinabol ng aso, tinakbo ba nya bahay patungong seaside?

"I-I thought you left the house." bakit parang nag aalala sya? ayaw ko naman guluhin ang bebe time nilang dalawa nong manliligaw nya.

"Opo, kaya nga nandito ako ngayon?"

"I mean, I thought you went back to your house." oh dahil siguro sa sinabing dahilan ko kina babe kanina sa cafeteria.

"Hindi po, naghanap lang ako ng work. Pasensya na at hindi kita nasabihan, pinag alala pa yata kita." dinukot ko ang panyo at pinunasan ang noo nya.

"Iniwan mo manliligaw mo ma'am? actually nakita ko kayo kanina sa labas ng gate. Kaya hindi ako tumuloy at sumama nalang muna kay Iris. Ayaw ko kasi abalahin ang date ninyo." direktang salita ko.

She heaved a sigh and patted my head.

"Let's go home." sabi nya at ngumiti kaya napangiti narin ako saka sumunod sa kanya.

"Pero Jami hindi ko alam, nakaramdam ako ng inis kanina. Kung nong nakaraan na araw ang pagbilis ng tibok ng puso ko, kanina naman bigla ako nakaramdam ng kirot. Sigurado ka ba talagang wala akong sakit sa puso ha? punta nalang kaya muna tayo sa hospital?" dire-diretso kong salita sa kanya.

Kumunot ang noo ko kasi bigla nalang itong tumigil sa paglalakad at tinignan ako. May dapat ba ikagulat sa sinabi ko?

"When."

"Ha?" anong when tinutukoy nya. Ay alam ko na!

"Kailan kumirot yong dibdib ko?" tanong ko bago nagpatuloy sa paglalakad kasunod nya.

"Yes."

"Ahmm nong nakita kong hinalikan ka sa pisngi nong manliligaw mo? I'm not exactly sure tho." sagot ko at sumabay sa paglalakad sa kanya.

I saw her smile from the side and shake her head before looking back at me.

"Oh gosh Krystal, I like you." nakangiting sabi nya bago ginulo-gulo ang buhok ko.

"Thanks po." agad na sagot ko at ginantihan sya ng ngiti.

"That's all?" tumaas ang dalawang kilay nya at kinagat ang ibabang labi upang itago ang ngiti.

"Thank you po."

"No more?"

"Thank you very much po." ano ba gusto ni Jami na sagot. Alam ko naman na gusto ako ng lahat.

"Pft." Napaawang ang labi ko nang marinig ang kanyang magandang tawa.

"Bakit ma'am?" naguguluhan na tanong ko bago kami pumasok sa sasakyan nya.

"You're so unique Krystal." ngiti-ngiti parin sya hanggang sa loob ng sasakyan.

Ang saya yata ni Jami ngayon? dahil siguro nakasama nya yong manliligaw nya kanina.

"Have you ever felt jealous?" biglang tanong nya habang nagmamaneho.

"What kind of jealousy po ba? may window jealousy din kasi." maraming klasi ng pagseselos malay ko ba kung saan do'n tinutukoy nya.

Her giggles are tingling me inside.

"That's called jalousie window Krystal." tinama nya ba ako? tama naman sagot ko. Parehas lang naman yon.

"Ge."

"Pft." wala naman nakakatawa sa sinasabi ko, ang saya ni Jami ha.

"Do you like someone?" seryoso na tanong nito.

Ou I like someone? ou marami, especially mga kapatid ko.

"Yes po ma'am. I like you." nagulat ako sa biglang pag preno nya! mabuti nalang naka seatbelt ako kung hindi talaga lumipad na ang mukha ko sa unahan.

"Jami wag ka naman pabigla bigla kung pumreno." nakangusong saway ko sa kanya habang inaayos ang nagulong buhok.

"Sorry, I was just surprised." sagot nya at ibinalik muli ang atensyon sa daan.

Hindi na sya nagtanong pa muli at tumahimik nalang. Wala rin naman akong maitanong sa kanya kaya ini-on ko nalang ang stereo nito upang makinig ng music.

Oh gusto ko ang kantang to. Its you ba title nito?

Ipinikit ko ang mata at isinandal ang ulo sa bintana. Hindi nagtagal ay narinig ko ang pagkanta ni Jami. Ang ganda at lambing pakinggan ng boses nya. Masarap at himbing siguro ng tulog ko kapag kinantahan nya ako.

"Met a lot of people, but nobody feels like you."

I just listened to her quietly, pretending to be asleep.

"So, please don't break my heart. Don't tear me apart."

Bakit pakiramdam ko may ibang ipinapahiwatig ang pagkanta nya?

"I know how it starts. Trust me i've been broken before."

Kanino naman sya na broken? may naging jowa na ba si ma'am? tsk bakit ko ba iniisip e lyrics lang naman yan.

"Don't break me again, I am delicate. Please don't break my heart. Trust me i've been broken before."

Kaloka at bumibilis na naman ang tibok ng abnormal na puso ko. Muntik akong mapatili sa biglang paghaplos nya sa pisngi ko!

Hays mukhang makakatulog talaga ako nito.

*

"Krystal." napamulat ako dahil sa mahihinang tapik ni Jami sa pisngi ko.

Ugh bwesit ang sakit ng leeg ko, nabigla ko yata pagkilos.

"We're home." tumango naman ako sa sinabi nya.

Bumaba ako ng kotse habang hinihilot ang leeg at papasok ng bahay. Nakatulog ako habang kumakanta si Jami kanina walangya.

"Are you tired?" tanong nya kaagad sa amin pagkapasok ng bahay kaya tumango ako.

"Are you hungry?" ulit nya kaya tango ulit ako. Baet naman ni Jami, pwede na nya ako tuluyan na gawing baby.

"You want me to cook for you?" nagdududa ako sa cook na sinasabi nya. The last time I checked sunog ang chicken joy na niluto nya.

"Order nalang Jami." sabi ko at tinungo ang sofa sa kanyang living room at pasalampak na umupo.

Agad naman sya nag order ng pagkain. Ayaw ko lang talaga sya magluto dahil sa tingin ko pagod din sya galing sa work.

"Jami matagal ka na ba nililigawan nong manliligaw mo?" tanong ko sa kanya habang abala sya sa kanyang cellphone.

"Almost 4 years." ang tagal na nga!

"Bakit hindi mo pa sinasagot? ang tagal na pala no'n nanliligaw sayo." e bakit ayaw pa nya sagutin?

"I'm waiting for a certain person." hindi pa ba sya tiyak sa babaeng yon? feeling ko napaka consistent nya sa tagal ba naman nanligaw.

"Bakit hindi mo nalang sya sinabihan na hindi mo nakikita ang sarili mo na kasama sya sa pagtanda? at bakit nagpapahalik ka pa sa kanya?" hindi ko na napansin na medyo parang iritado na pala yong way ng pananalita ko.

Nailang ako biglang sa pagtitig nya kaya agad ako nag iwas ng mga mata. Para kasing sinusuri nya ako ng mabuti. Hindi ko alam ang dahilan pero bigla nalang ako nainis.

"Ano po ibig sabihin kapag bigla kang nainis?" tanong ko.

"Elaborate."

"Like may isang tao na gusto mo sayo lang ang atensyon nya. Tapos maiinis ka nalang bigla kapag nakita mo syang may kasama na iba? parang ganon po." seryoso akong nagtatanong dito tapos ngingitian lang nya ako? am I a joke to her?

I swallowed hard when she suddenly crossed her legs and propped up her elbow, and rested her chin on top of her palm. Nag iinit ang mukha ko, ang sexy ni Jami.

"You're jealous?" direktang sagot nya.

Ako? nagseselos?

"Ou mommy Jami, ako lang baby mo diba? so dapat wala akong kahati sa atensyon." agad na sagot ko sa kanya at mabilis na ngumuso.

Hindi yata inasahan ni ma'am ang naging sagot ko? bakit tulala na naman sya kung kailan nagsasabi ako ng totoo.

"Do you like me Krystal?" ako naman ang natigilan sa naging tanong nito. Paulit-ulit nalang kami sa ganito, sabi ko nga sa kanya na I like her.

"Opo."

"In what way?"

"Tuwid na daan po." agad na sagot ko.

She bit her lip to suppress her laughter and hid her face behind her hand.

"Palagi mo nalang ako pinagtatawanan Jami kahit wala naman nakakatawa sa sinabi ko." sabi ko.

Totoo naman na I like her, sino naman ang hindi hahanga sa isang katulad nya?

Tumayo ito at lumipat sa tabi ko.
"Bakit Jami?" tanong ko dahil sa sobrang titig nya sa akin.

Kumunot ang noo ko dahil sa doorbell, panira naman masyado kung sino man yan. Baka yong manliligaw na naman nya?

"The food is here." sabi nya at sya na mismo ang nagtungo upang kunin ito. Pagkain lang pala, akala ko pa naman yong manliligaw na naman nya na hindi ko kilala.

Kumain na kami kaagad at pagkatapos pinaakyat na nya ako ng kwarto upang magpahinga. Ako na nga sana maghuhugas pero ayaw naman nya. Si ma'am, anong binabalak niyang gawin kanina kung hindi dumating yung inorder na food?

*

"Hoy keybold! bakit namumula ang mukha mo, may sakit ka na naman?!

Kaunti palang kami na naririto sa classroom at si Iris palang ang unang dumating.

May nangyari kasi kaninang umaga pag pasok ko sa banyo ng first floor. Nakita ko lang naman si Jami hubot hubad habang nag s-shower! bakit naman kasi do'n pa sya naligo kung meron naman sa kwarto nya!

"Kamusta? hindi ka ba nabugbog ni miss kagabi?" sinamaan ko sya kaagad ng tingin. Itulad pa nya si Jami sa uno nya na sadista.

"Ano akala mo kay ma'am Kathlyn redflag? kung ihampas ko tong libro sayo Iris?" pagbabanta ko sa kanya na agad naman nya ikinaatras.

"Wala naman akong sinabi ah! ang aga galit ka na agad."

"Goodmorning president and vp." bati ng mga kakapasok lang na k-klase.

"Goodmorning." balik namin sa kanila at kasunod lang din nila ang iba pa naming kapatid.

"Yo!"

"Hoy keybold! yong fiancé mo nasa labas!" asar na sabi ni R dahilan upang mag iba ang mood ko.

Anong ginagawa nya sa school? pati ba naman dito guguluhin nya buhay ko.

"Bakit nandito sya tsk." sabi ko at agad tumayo.

Paglabas ko ay nakita ko sya sa may bandang hagdanan, nakatayo at may dalang bulaklak. Aanhin ko yan? pakain ko yan sa kanya.

"Krystal."

"What are you doing here? pinadala ka na naman ba ni dad?" I asked before crossing my arms.

Baka nakakalimutan nya na sya ang dahilan kung bakit pinalayas at confiscated lahat ng mga meron ako. Itulak ko nalang kaya sya sa hagdan?

"Krystal, sinabi ni dad sa akin na umalis ka ng bahay. I'm here to help you, hindi naman ako sa penthouse umuuwi kaya pwede do'n ka muna mag stay." worried na ba sya sa lagay na yan?

Akala ba nila mauuto nila akong dalawa ng ama ko? alam kong sinadya akong palayasin upang gipitin at humingi ng tulong sa kanya. Pwes nagkakamali sila dahil hinding hindi mangyayari yon!

Umatras ako at tinabig ang kamay nito. Hahawak hawak pa sya sa akin nyan? baka magkagerms ako dahil sa kanya.

"I don't need your help tho? kaya kong mabuhay ng wala kayo." direktang sagot ko at tinalikuran na ito.

"Krystal please, hindi mo ba pwede bigyan ng pagkakataon ang relasyon natin?" kumati ang tenga ko at agad na tinapunan ng masamang tingin ito.

"Naririnig mo ba ang sinasabi mo Troy? hindi mo ba talaga kayang intindihin ang salitang hindi kita gusto at mas lalong hindi ako magpapakasal sayo?" sino ba first subject namin! bakit ang tagal dumating bwesit.

"No krystal! matutuloy ang kasal nating dalawa, and that's final!" paladesisyon sya sa buhay ng iba?

"Troy, sana lang wag maubos ang pasensya ko sayo." bumuntong hininga ako saka hinilot ang aking batok.

"Kr-"

"Will you please shut up? and don't block my way." biglang sulpot ni Jami sa likod ni troy.

My guardian angel is here.

I snorted and quickly hid behind Jami and hugged her waist before burying my face in her neck.

"Mommy." sambit ko at naramdaman ko ang pagtapik nito sa pisngi ko.

"Y-You again?"

"So what? why do you have to force yourself on someone who doesn't like you?" go Jami awayin mo ang tukmol na yan!

"Pwede ba wag ka makialam sa problema naming dalawa? away ng magkasintahan to." ang sarap nya ihulog sa rooftop, pakidnap ko nalang kaya sya kina babe at ipataon sa balon?

"Fiancé?" gusto yata ni Jami maghanap ng gulo.

"Kailangan ko pa bang ulitin?"

"Where's the ring?" she said coldly at mas idiniin ang salitang singsing.

Hindi nakasagot si Troy. Wala kasi syang singsing na suot dahil hindi ko tinanggap ang proposal nya. Sila lang naman ng parents ko ang ipinipilit na may relasyon kaming dalawa.

"What kind of fiancé are you if you haven't received a ring from her?" mas lalo ko hinigpitan ang yakap kay Jami.

"Oh, do you mean this." she proudly said and raised her hand at saka itinuro ang singsing ko na suot nya!

Nanlaki ang mga mata at naguguluhan na tinignan ako ni Troy. Ano ba pwede kong gawin upang tuluyan na syang mawala sa buhay ko.

Mabuti nalang at kami lang ang tao sa corridor dahil may mga klase na ang mga estudyante.

"Krystal? Ano to?" Gulat na tanong ni Troy at hindi makapaniwala sa kanyang nalaman.

Nagulat ako dahil biglang kumilos si Jami. Nilapitan nya ito at pagkatapos sinampal ng malakas ang kanyang mukha. What the hell?

Pero mas ikinagulat ko ang sunod nyang ginawa. She cupped my face and kissed me sa harapan mismo ni Troy.

Para akong naging bato sa kinatatayuan at hindi makakilos sa sobrang pagkagulat. Ang lambot ng labi ni Jami, nanlalambot ang mga tuhod ko.

Tulala lang ako hanggang sa humiwalay sya at muling hinarap si Troy na nakaawang ang labi.

"She's mine so back off." ma awtoridad nyang salita dahilan upang bumilis na naman ang tibok ng puso ko.

Oh my god! S-she claimed me?!

Naramdaman ko nalang ang paghila nito palayo kay Troy. Hindi parin ako makapaniwala sa ginawa ni Jami. She kissed me as if she was already used to kissing me.

Magsasalita sana ako pero napansin ko na namumula ang tenga nya. Galit ba sya sa akin?

Buong araw lutang ako sa klase. Hindi ko alam kung saan lumipad ang utak ko basta ang alam ko lang hindi na mawala sa isipan ko yong halik ni ma'am!

"Hoy horsey ko! wala ka pa ba balak lumabas ha? tangena anong nangyayari sayo at bakit para kang tanga at tulala dyan?" pukaw ni babe sa akin.

Tinignan ko ang relo upang tignan kung anong oras na, mabilis akong tumayo at kinaladkad si Iris palabas ng classroom. Sa kakalandi nya sa classmate namin, nakalimutan narin ng bruhang to na may trabaho pa kami!

"Babe! kailangan ko na umuwi, papahatid lang ako kay Iris. See you tomorrow!"

Ang bilis ng oras, 5pm na pala. Tinatahak na namin ang daan patungong parking lot at pag minamalas ka nga naman, nakasalubong pa namin ang dalawa.

"Mommy vixen!" malakas na sigaw ni Iris rason upang mapatingin sa amin ang ibang estudyante.

"Hoy tangena ka! yang bibig mo!" saway ko at hinampas ang batok nito.

Sa daming pwede itawag, vixen pa?!

"Stop shouting kid. Where are you going?" tanong ni ma'am Everleigh sa kanya.

"Pupunta ng sekong." sagot ko sa kanya tapos bigla nalang umarko ang mga kilay nila. Anong meron at nagmamaldita ang dalawa?

"What are you gonna do there Krystal? and it's too early to drink." sabi ni Jami bago tinignan ang oras sa kanyang relo.

"Ay hindi po kami iinom. Pupunta kami sa sekong upang magtrabaho. Kailangan na namin umalis at baka mapagalitan kami ni ate Niks." agad na sagot nitong malandi na katabi ko.

Hinawakan ko na ang braso ni Iris upang umalis. Kailangan pa kasi namin bumyahe at baka talaga ma late kami sa unang araw ng trabaho.

"Wag nyo nalang po sabihin sa iba. Kami lang kasi ang nakakaalam na dalawa at baka sugurin kami sa sekong. Mauna na po kami ma'am, bye po." paalam ko sa kanilang dalawa at kinaladkad na ang malanding Iris palayo.

Hindi ko nga pala nasabi kay Jami ang tungkol do'n. Bahala na, at least ngayon alam na nya diba. So far wala naman naging problema sa unang gabi namin ni Iris sa sekong. Ang problema nga lang lahat ng mga babae na hinahatidan nya ng drinks ay nilalandi nya! Muntik pa makahanap ng gulo ang gaga dahil isa sa mga hinarot nya ay may jowa palang kasama. Haynaku, kailan ba magbabago ang babae na to.

"Keybold nandito na tayo." nasa tapat na pala kami ng bahay ni ma'am.

"Sige pasok na ako, thanks! ingat ka gago." sabi ko bago pinisil ang pisngi nya at bumaba ng sasakyan.

Hinintay ko muna na mawala sa paningin ko ang sasakyan nya bago pumasok ng bahay.

Hindi naman mahirap makapasok dahil binigay nya sa akin ang duplicate key. Just in case of emergency daw pero parang kailangan ko na gamitin to gabi-gabi simula ngayon.

Tulog na yata si Jami? patay na kasi ang ilaw pagpasok ko. Malamang tulog na yon at anong oras na, almost 11pm na kaya ng gabi.

Dumiretso ako sa kitchen upang kumuha ng maiinom na tubig. Uhaw na uhaw ako kanina, yong feeling na gusto ko rin uminom ng alak pero hindi pwede! Pag akyat ay nakita kong bahagya na nakabukas ang kwarto at ilaw ni ma'am kaya lumapit ako upang silipin sya. Tatawagin ko na sana sya nang biglang bumukas ang pinto at sabay pa kaming nagulat na dalawa.

"Jami."

"Oh, you're home." she whispered and patted my head.

"I'm home po." malambing na tugon ko at niyakap ito.

"Mommy Jami I'm tired." nakaramdam ako agad ng antok pagkayakap ko sa kanya.

Kapag talaga sya kasama ko feeling ko walang masamang mangyayari sa akin. At mas lalong napapanatag ang loob ko sa tuwing nasa malapit lang sya.

"Go to your room and sleep. May pasok ka pa bukas." sabi naman nya.

Panay na ang hikab ko, antok na antok na talaga ako. Akala ko madali lang ang pagiging barmaid pero hindi pala. Mas pagod pa ako sa trabaho na to kaysa mga walwalan namin ng kapatid ko.

"Goodnight Jami." sabi ko at huli na ng mamalayan ko na nakahalik na pala ako sa pisngi nito.

"Goodnight Krystal." nakangiting sagot nito.

Akala ko galit sya dahil sa nangyari kanina. Nag-alala lang pala ako sa wala.

*

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA.'

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Ang aga mga tawanan agad nila ang bumungad sa akin pagpasok ng cafeteria.

"Nandito na pala ang horsey ko!"

Oh wow! himala at napadalaw si Ziallyn sa school. Miss na siguro ang donkey nya at chineck kung may lumalandi sa kanya.

"Kb." salubong ni Annallyn kaya niyakap ko na sya.

Napansin ko na nandito rin pala yong manliligaw ni ma'am. Bakit nakikisama sya sa grupo? part of the group ba sya? hindi naman pft.

"Krystal, come here." tawag ni ma'am Lorelei. Nag excuse muna ako kay Anna at agad na lumapit sa

kanya.

Saan ako uupo? wala na akong lugar dahil inagaw mong manliligaw ni Jami ang spot ko.

"Po ma'am?"

"Sit down." utos nya pero saan nga kasi ako uupo?

"Ma'am wala na akong lugar na mauupuan?" naguguluhan na tanong ko. Saan ba nya ako balak ipaupo.

I gasped when she suddenly pulled my hand and buried my face in her chest.

"What the. BAHAHAHAHAAHAHAHA."

"Langya respeto sa single please lang."

"Hmm." hindi ako makaalis dahil mahigpit nyang niyakap ang ulo ko.

"No chair? no problem, sit on my lap." bulong nito at ramdam ko ang agaran pagtayuan ng mga balahibo ko nang bigla nya kagatin ang tenga ko.

"Lorelei, what are you doing to the kid?" Si ma'am Pixie mukhang nainis konti kay ma'am Lor.

"What did you expect about her." sunod naman na sabi ni Ziallyn.

"Horsey ko, ihahanda ko na ang libingan BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHHA."

"Mommy uno, kagatin mo nga rin ako sa leeg. Dali dali!" napapikit nalang ako ng mga mata. Bakit ba pinapalala nila ang sitwasyon!

"Shut up kid."

"Mameeh I want you to roor roor me as well." ugh bwesit na mga kapatid to.

"Lorelei stop doing that in public!" inis na saad ni Annallyn at hinila ako palayo kay ma'am Lorelei at sa kanyang dibdib naman ibinaon ang mukha ko.

Omg! gusto ko lang naman sana ang kumain ng pagkain at hindi boobs!

"Grabe, pakainin nyo naman si keybold at baka mahimatay yan." huhu Ag help me.

"Leave her alone and let her eat." malamig na saway ni Jami sa kanilang dalawa.

"Come here Krystal." hila ulit ni ma'am Lorelei sa akin at pinaupo sa kanyang lap. Ano ako nito, laruan na pilit pinag aagawan?

I surrendered and leaned back my head sa balikat ni ma'am Lorelei. Ako yong nahilo sa ginawa nilang dalawa ni Annallyn.

"Anything you want Krystal?" bulong ni ma'am.

"Okay na po to ma'am." sagot ko at kinuha ang kutsara at tinidor nya. Wala naman akong iba na

magagamit kaya sa kanya nalang.

"Ano ba namang topic to. Ang sakit ng ulo ko!" pagdadabog ni babe at ibinigay kay Aaar eeeL ang libro na hawak.

"Pambihira, hindi ko alam sagutin yan." sunod nyang ipinasa kay Iris.

"Hoy keybold! sagutan mo nga to total naman dapat lahat ng sagot mo ay tama." sabi ni Iris bago ipinakita sa akin ang problem.

Bakit ba puro nalang math ang problema namin ngayon. Bakit pa kasi may math sa criminology kaloka.

"log5 ³?100 + ?/log5 5/4."

"1 ang sagot bobo." seryosong sabi ko at bigla nalang sila nagtawanan. Kung batuhin ko kaya sila nitong hawak na tinidor ko?

"Why are you laughing at her when her answer was correct?" natigilan naman ang mga bruha dahil sa sinabi ni ma'am Pixie.

"Oh diba tama ako? mag aral kasi kayo babe para may alam kayo hays." pagyayabang ko at iniling ang ulo.

"Hala awee, di nga? totoo? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAH."

"Yes." sabi naman ni ma'am Kathlyn.

"Sige nga keybold, paano naging 1 ang sagot?" wala talagang tiwala ang Iris sa akin.

"Ilan ba sagot sa 5-4? diba 1? mindset ba. Work smarter not harder." I shrugged and winked at them.

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Jusko HAHAHAHAAHHAHAAHAHHA."

"Solve mo nga solution kb, hindi ko kasi gets." isa pa tong doraemon na to.

"Ay basta tama ang sagot ko. Puro kayo math problems! wag nyo akong guluhin at gusto ko kumain." sabi ko nalang sa kanila at kinain ang kalahating natitira na pagkain ni ma'am Lorelei.

So ayon hindi na nga nila ako kinulit at si tansan naman ang napagtripan nila. Itong si tansan parang nong nakaraan lang broken sya kasi ayaw talaga syang sagutin ni Jemama.

Tapos ngayon malalaman ko na si Xiliary na naman ang nilalandi nya. Goodluck nalang talaga sa kanya and hopefully this time ay hindi na sya ma broken. Dapat talaga tigilan na nila yang kakalandi sa maraming babae, ano ba makukuha nila sa ganyan.

Para lang akong bata na sinusubuan ni ma'am Lorelei. Ano ba ang trip nya at hindi naman sya ganito dati sa akin? tapos napapansin ko pa ang nakaw tingin nya kay Jami then bigla nalang ngingisi.

"Ma'am may chocolate cake po ba?" sabi ko kay ma'am. Nag crave nalang kasi ako bigla ng matamis.

My eyebrows furrowed when she suddenly snorted. Gaga ang cute ni ma'am.

"Ano ma'am? gusto mo humalik?" tanong ko na mas lalong ikinalawak ng ngiti nya.

"Yes." mabilis na sagot nito at hahalikan na sana ako nang may isang palad ang pumagitna sa mga mukha namin.

"Aguy BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHA."

Nilingon ko ito at ang walang ekspresyon na mukha ni Jami ang nasilayan ko.

"Bakit ma'am?" tanong ko.

"What are you doing Kathlyn? remove your hand." utos sa kanya ni ma'am Lorelei.

"Didn't I warn you Lorelei?" bakit kinabahan ako bigla? ang hirap naman yata lumunok sa sitwasyon ko ngayon.

"Warn what? what's wrong if I kiss Krystal? isn't that normal?" rebat ni ma'am Lorelei sa kanya at inalis ang kamay ni Jami bago ako niyakap ng mahigpit.

Pabilis ng pabilis ang heartbeat ko. Ano na ba tong nararamdaman ko? nanlalamig din bigla ang buong katawan ko dahil sa bangayan nilang dalawa.

"T-Teka lang po, kailangan ko mag cr." sabi ko kay ma'am Lorelei at inalis ang kamay nito na nakayakap sa katawan ko.

What's wrong with you?

Hindi ko alam! sasabog yata puso ko.

Are you in love?

Ha? in love sinasabi mo. Sasabog sa kaba ang ibig kong sabihin, at hindi ko alam ang dahilan.

Hmmm.

Agad akong naghilamos ng mukha pagkapasok ng cr. Napapadalas na talaga ang ganitong sakit sa puso ko, kainis naman at hindi ko alam kung ano ang dahilan!

"Ang daming problema sa earth dumagdag pa tong puso ko." bulong ko sa sarili.

At tumigil ang mundo ko sa biglang kamay na yumakap sa bewang ko.

"Krystal." potangena.

"Ma'am." sambit at pilit ang paglunok ko.

"Are you okay?" kailangan ba talaga itanong ang obvious.

Tumalikod ako upang harapin ito at nakita ang pag-aalala sa kanyang mga mata.

"Ma'am, pakiramdaman mo po." nagtaka sya sa pagkuha ko ng kamay nya at inilagay ito sa bandang dibdib ko.

"See? ang bilis no? pabilis ng pabilis pa yan lalo na ngayon na nakayakap ka Jami. Nababaliw na yata ako? kaunti nalang talaga at sasabog na ako." bigla akong na stress sa nararamdaman ko kaloka naman at si Jami tinatawanan lang ako!

"What am I going to do with you, Krystal? you're too cute and precious." inikutan ko nalang sya ng mga mata habang patuloy parin nya akong tinatawanan.

"Ganyan ka naman palagi Jami, kapag seryoso ako sa ganitong topic tatawanan mo lang ako. Ikaw talaga siguro ang may saltik sa ating dalawa." sagot ko sa kanya at bumuntong hininga bago pinahiran ang nangingilid nitong mga luha dahil sa kakatawa.

She took my hand and placed it on her chest. Ramdam ko rin ang pagbilis ng tibok ng puso nya.

"Do you feel it? the feeling is mutual." matamis na ngiting salita nya.

"So tayong dalawa ang may saltik? sakit sa puso?" kunot noo ko na tanong.

"Oh gosh, pft hahaha." umalingawngaw sa cr ang masarap sa tenga na tawa nyawa.

Natawa narin tuloy ako dahil nakakahawa naman kasi masyado si Jami!

"Jami naman tama na kakatawa, tara balik na tayo at baka kung ano na naman isipin ng mga kapatid ko." ang dudumi pa naman ng mga utak nila lalo na kapag pagdating kay ma'am Kathlyn.

"Pft alright, let's head back."

I was about to step out when she suddenly pulled and kissed me on the cheek at pinisil ang kabilang side.

"Para saan po yun?" Si ma'am, bigla ako susundan para lang nakawan ng halik.

"Don't be jealous." she whispered and smirked bago ito naglakad pabalik.

Don't be jealous? at saan ako nagselos?

CHAPTER 11

-

"Keee-beee!!"

Na sorpresa ako sa biglang pagyakap ni Bern sa akin habang pabalik ako ng counter. Kaloka siya at bigla nalang akong susunggaban kahit nasa trabaho.

"Omg ikaw nga! why are you working as a barmaid now?" hindi lang pala ako ang na sorpresa at pati rin pala sya.

Ang sakit na nitong paa ko sa kakalakad. Marami na kasing tao dahil pasado alas otso na.

"Kailangan ko ng work, pinalayas ako sa bahay at confiscated lahat ng mga gamit pati cards." sagot ko sa kanya bago inilapag ang tray at hinanap ng mata si Iris. Ang gaga at na stuck na naman sa isang table dahil sa pakikipaglandian sa mga customers, baka nakakalimutan nya na trabaho ang sinadya nya rito at hindi landi?

"What? for real? saan ka tumutuloy ngayon?" ang dami naman tanong ni Bern.

"Sa bahay ako ni ma'am Kathlyn panandalian nakatira. Naghahanap narin nga ako ng apartment para hindi na ako makaabala sa kanya."

"Alam mo keebee, pwede ka sa condo ko mag stay total ako lang naman mag isa at kailangan ko rin ng makakasama. Ang lungkot ko kaya do'n, kailangan ko ng payaso na katulad mo." kung payaso lang pala ang hanap nya ay mali sya ng nalapitan.

"Mahal ang talent fee ko Berna, afford mo ba ha?" nakangising sagot ko.

"Ou naman! but seriously, pwede ka sa condo ko kahit yanigin mo pa ang mundo ko araw-araw okay lang. Ano ha?" napangiti narin ako dahil nakakahawa ang ngiti nya.

Hmm pwede rin naman ang offer ni Bern since both naman kami students at para hindi na ako pabigat kay Jami.

"Sige pag isipan ko. Sino nga pala kasama mo?" tanong ko sa kanya at bahagyang inilayo ang mukha. Ang lapit ba naman kasi masyado, akala mo talaga hahalik.

"My friends. Balikan ko muna sila, call me pag may desisyon ka na okay?" sabi nya at ginamit ang kamay na para bang isang telephone.

"Okay! shoo shoo."

Kakaupo ko palang nga may panibagong order na naman, si Iris tinawag ko narin dahil wala yata balak ang empakta bumalik sa trabaho. Ang dami ng mga tao kaloka, kahit na isang minuto hindi ko nagawa ang magpahinga hanggang sa matapos ang shift namin. Agad kaming nagpaalam kay ate Niks at sinabing uuwi na, sakit ng buong katawan ko lalo na ang paa dahil sa walang pahinga kakalad kanina.

"Keybold nandito na tayo." rinig kong salita ni Iris bago ibinuka ang mga mata, nakaidlip yata ako sa

sobrang pagod. Tinignan ko ang labas ng bintana habang kinukusot ang mata at nakitang nasa tapat na pala kami ng bahay ni Jami.

"Sige, alis na ako. Ingat ka empakta." humihikab na paalam ko at bumaba ng sasakyan.

"Matulog ka na kaagad. Goodnight bunso!" tipid ko lang sya nginitian bago isinara ang pinto.

Gising pa kaya si Jami? siguro naman tulog na yon? mukhang kailangan ko sya kausapin tungkol sa offer ni Bern. Malapit lang din kasi ang condo nito sa sekong. 10 minutes lang daw ang byahe sa condo nya kumpara kay ma'am na mahigit isang oras.

Nagtaka ako pagpasok ng bahay dahil nakabukas ang tv sa living room. Laking gulat ko nalang nang makita na gising pa pala si Jami at ngayon nanonood mag isa ng netflix.

Nakatalikod ito mula sa akin kaya hindi ko na sya tinawag. Lumapit ako sa kanya at padapa na humiga sa kanyang legs.

"K-Krystal."

"Hello Jami, bakit gising ka pa?" tanong ko ngunit nakapikit ang mga mata. Ngumiti ako dahil sa paghaplos nya sa ulo ko. Bakit gising pa sya? hinintay na naman ba nya ako ulit?

"I can't sleep." mahinang sagot nya.

"Ang sakit ng buong katawan at paa ko Jami, ang dami kasing tao sa sekong at walang oras upang magpahinga." sabi ko at nagpakawala ng malalim na hininga.

"Umakyat ka na at matulog." umiling ako sa naging sagot nito. Mas comfortable ako matulog sa kandungan nya.

"May nahanap na akong lugar na tutuluyan Jami." bigla syang natigilan sa paghaplos ng ulo ko matapos kong sabihin ang bagay na yon sa kanya.

"Really?" tumango lang din ako sa naging tanong nya.

Tumahimik na naman sya, wala ba syang itatanong sa akin kung sino at saan ako mananatili?

"Ma'am bakit ayaw mo nalang patigilin ang manliligaw mo kung wala ka naman pala balak na sagutin sya?" tanong ko ngunit wala syang imik.

"Kung tutuusin po ang swerte nyo kasi may manliligaw kayo na umabot sa halos apat na taon. Mahal ka siguro talaga no'n Jami." habang sinasabi ko ito sa kanya ay nagsimulang bumigat ang pakiramdam ko.

"I did but she doesn't want to stop." persistent din naman pala masyado ang babae na yon. Parang si Troy lang din pala kung maghabol.

Iminulat ko ang mga mata inikot ang katawan upang tignan sya. Heto na naman ang puso ko at parang may nagkakarera! ang lapit kasi masyado ng mukha ni Jami!

I looked at her lips at naalala ko na naman yong halik nya. Gusto ko ulit maramdaman ang malambot na labi ni Jami.

"Jami, I like your lips. It was soft and sweet, gusto kong maramdaman muli ang labi mo. Hindi na talaga nawala sa isipan ko ang paghalik mo." direktang salita ko na nagpagulat sa kanya. Meron ba dapat ikagulat sa sinabi ko?

Hindi sya nagsalita at tulala parin na pinagmamasdan ako. Wala naman siguro masama kung ako naman ang humalik sa kanya?

I slowly raised my hand and placed it on the back of her head then gently pulled it down to me.

Pigil hininga at pakiramdam ko naririnig narin nya ang lakas ng tibok ng puso ko.

"Jami." sambit ko.

Krystal go to sleep.

As soon as I took control over Krystal's body, I immediately stood up and sat on her lap. She was slightly surprised by my action, but I ignored it. Every time I see her face, the desire to be with her and kiss her lips once again becomes stronger. I can't get this woman out of my mind, and I think I'm slowly becoming interested in her, too.

"K-Krystal what are you doing?" she stuttered.

"Honey, I missed you." I whispered in her ear before biting her earlobe.

I know she likes Krystal and is taking advantage of her stupidity. Maybe Krystal doesn't know about her confessions but I am aware of all the events.

Yes, I've said that I'll find a way to help her realize that Kathlyn has always liked her, but something is also pushing me to spend more time with her while I still can.

"I dare you to kiss me." I said authoritatively. Let's see if she will follow what I ask her to do.

I couldn't help but smirk when her hands firmly grabbed my waist, pulling me closer to her. I wrapped my arms around her neck and eagerly pressed my lips against hers, meeting a fierce passion. Our kiss evolved from slow and wild to hot and intense. She gasped for air as she pulled away. I proceeded to her neck, licking and biting, causing her to let out soft moans as she tilted her head, granting me greater access.

I don't know what's happening to me whenever I'm with her. I want to release all my desires with her, but I don't want to do anything that might hurt Krystal. I need to control myself, but how can I do that when my own body doesn't want to listen to me?

She gasped and gripped my hair when I cupped both of her breasts. "K-Krystal."

"Yes honey?" I whispered while continuing to suck her neck.

"Ahh...S-Stop, it's l-late." I stopped because she suddenly cupped my cheek.

"That's enough, okay?" I let out a soft chuckle, noticing the panicked look in her eyes. She's really cute when I tease her. I like her, and I think Krystal does too. We both have the same heart, so I know.

"Alright, honey." I whispered.

I gently fixed her disheveled clothes and sat next to her. My heart was racing like crazy, knowing how close we were. I wanted to kiss her for the second time, but I stopped myself and gently caressed her cheek instead.

I swallowed when she suddenly held my hand and kissed my palm. If it were Krystal in this situation, she would've already run upstairs to her room by now.

"I missed you..." I was slightly shocked, her voice filled with worry and sadness, and I felt a pang in my chest as I saw that she looked like she was going to cry.

"I'm here. Did something happen at work?" I asked.

She shook her head and slowly hugged me. "If you're having a bad day and you need someone to rely on, please remember that I'm always here for you. I don't like it when you keep your problems to yourself, and it hurts me to see you sad." The gentleness in her voice and her assurance immediately put my mind at ease. I'm thankful for her and how she takes care of Krystal.

"Thank you." I whispered.

I gently stroked her hair until I didn't hear any more words from her. I realized she had fallen asleep in my arms, probably already tired from earlier but still managed to wait up for Krystal. I carried her carefully and took her to her bedroom, laying her down comfortably before giving her a kiss on her lips and leaving her room.

"Goodnight, hon."

*

"Goodmorning Jami." bati ko sa kanya.

Halos magkasunod lang pala kaming bumaba ng bahay. Akala ko nauna na sya since kanina pa naman sya natapos sa pag aayos at medyo late na akong nagising.

Hindi ko alam kung ano ang nangyari kagabi dahil bigla nalang lumabas si Bern. Tinanong ko sya kung may nangyari ayaw naman sumagot ni bruha. Ayaw ko rin tanungin si Jami dahil natatakot ako, hayaan ko nalang nga at hindi naman siguro natuloy yong paghalik ko kagabi.

"Goodmorning." salubong nya at marahan na tinapik ang ulo ko.

"Krystal, eat this." sabi nya at inabot ang sandwiches. Dami naman yata nito? ayaw nya siguro talaga ako magutom.

Tinanggap ko naman kaagad ito at kinain ang isang piraso, sakto gutom na rin ako, pero hindi naman ako nabubusog nito? sa cafeteria na nga lang.

"Jami may tanong ako." hindi pa ba sya aalis?

"Yes?"

"What's your type?" napaisip yata sya sa naging tanong ko. Baka tawanan na naman ako nito dahil seryoso ako.

"I..."

"Ha?" di ko narinig sinabi nya. I raised my eyebrows while waiting for her answer.

"When are you going to ask me out?" sagot nya at sa pagkakataon na to ay ang pisngi ko naman ang pinisil nya.

Nginitian ko ito at hinawakan ang kamay. "Tara na."

"Where?"

"Out." sagot ko. Sabi nya lumabas na diba.

She bit her lip at agad na tinakpan ang kanyan mukha upang pigilan ang tawa na gusto kumawala.

"You make me laugh early in the morning." pigil tawa na sabi nito. Alam ko naman na payaso ako, hindi na kailangan pa na ipamukha.

"Ay wait lang mommy kunin ko lang yong arnis ko." binitawan ko sya at hinila ang isang upuan. Hindi ko kasi abot at kung bakit sa ibabaw ng kitchen cabinet ko pa nilagay.

Pumatong ako sa upuan at kinapkap ang ibabaw ng cabinet. Asan na ba yong arnis na yon at hindi ko mahanap!

Tumingkayad ako at muntik na ma out of balance. Mabuti nalang nakahawak kaagad ako sa cabinet, kung hindi talaga nahulog na naman ako dahil sa katangahan.

"K-Krystal!" nagtaka ako dahil sa pag panic ni ma'am kaya mabilis ko syang nilingon.

"Jami, anong ginagawa mo?" naguguluhan na tanong ko ng makita ang position nya. As if she was ready to catch me.

"Just in case you fall? I'm ready to catch you." agad nyang sagot habang namumula ang mga pisngi.

Naramdaman kong nahawakan ko na ang stick kaya agad ko na itong kinuha at bumaba.

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." hagalpak ko dahil sa ginawa ni ma'am, ang cute nya lang tignan kanina.

"Ang sweet mo Jami, pero kung mahulog man ako. Sisiguraduhin kong sayo ang bagsak ko." ngit-ngiting saad ko at binigyan sya ng halik sa pisngi bago hinila palabas ng bahay.

"What time is it na po?" tanong ko habang palabas ng bahay.

"It's time to love me." I was stunned at nanlalaki ang mga mata na humarap sa kanya.

"Anong sabi mo Jami? ano bang ginawa mo kagabi?" kunot noo na tanong ko sa kanya. May nangyari ba talaga kagabi?!

"I thought about you?" ano ba pinagsasabi nya at hindi ko ma gets.

"That's good mommy Jami, I like it." pero gusto ko ang idea na inisip nya ako. Dapat talaga ako lang at

hindi yong manliligaw nya.

"Yeah, I like it too." she smiled before getting into the car.

Ginawa ko na talagang personal driver si ma'am, ayaw nya naman ako ang mag drive at hindi ko alam kung bakit. Tahimik lang kaming dalawa na nakikinig ng music hanggang sa makarating ng PU.

"Krystal, who'd be the lucky person to have you?" tanong nito pagpasok ng sasakyan sa parking lot.

"Jami." sambit ko habang nakatulala sa labas ng bintana. Kusa nalang sinambit nitong bibig ko ang pangalan nya.

Blaag!

We were both surprised and looked ahead when we suddenly heard a sound. Hala! si ma'am naibangga ang kotse nya sa poste.

"M-Ma'am, ayos ka lang?" nag aalala na tanong ko sa tulala nyang mukha.

"H-Huh?" anong ha. Hindi ba nya alam na nabangga ang kanyang kotse.

"Nabangga kaya ang kotse mo Jami, teka lang tignan ko lang kung malaki ang damage." sabi ko at tinanggal ang seatbelt. I was about to open the door when she stopped me.

"No, it's okay. Don't mind it." sabi nito kaya hinayaan ko nalang din. Sabagay at barya lang naman sa kanya yan.

After she parked the car bumaba na ako kaagad. Baka late na ako, medyo late narin kasi ako nagising tapos bumyahe pa kami ni ma'am ng 20 minutes.

"Krystal." habol nya sa akin kaya napatigil ako sa paglalakad.

"Po?" hinintay ko syang makalapit sa akin. May sasabihin pa ba sya o may nakalimutan?

She stopped in front of me.

"Let me fix your bangs for a sec." akala ko pa naman kung ano. Ang sweet talaga ni ma'am kahit na bangs lang ay aayusin pa.

"You have a fatal look." she smiled before gently patting my head.

"Alam ko na po yan ma'am, ako pa?" pagmamayabang ko sa kanya tapos bigla na naman syang tatawa na mag isa. Share nya rin kaya kung ano nasa isip nya para kaming dalawa ang tatawa.

"You will be the cause of my death. Seriously, you're so innocent." ako naman tong nag loading ang utak sa sinabi nya. Ako? cause of her death? i'm innocent?

Sa sobrang lalim ng iniisip ko, hindi ko napansin na wala na pala si Jami sa harapan ko. Iniwan ba naman akong mag isa matapos nya guluhin ang utak ko. Aalis narin sana ako kaso may tumawag na naman sa pangalan ko, aa dami naman ng pwede na makakaharap ko bakit itong manliligaw pa ni ma'am.

"Hello po." bati ko sa kanya at sinabayan ako maglakad. Bibisitahin na naman siguro si Jami.

"Ang aga mo naman po bumisita." sayang sya kasi sabi ni Jami walang pag asa sa kanilang dalawa, ngunit patuloy parin ito sa panliligaw.

"Good morning." maganda talaga sya. Balita ko she's a well known model sa isang sikat na clothing brand dito sa bansa. Hindi ko lang alam kung ano dahil wala naman akong pakialam sa kung anong meron sya.

"Morning po. Miss may tanong ako, bakit ayaw mo pa tigilan ang panliligaw mo kay ma'am Kathlyn?" seryoso kong tanong sa kanya.

"What do you mean?" biglang nagbago ang tono ng pananalita nya at kunot noo ako na tinitigan.

"Hindi ka naman nya mahal, kaya bakit mo pa sya hinahabol? balita ko may hinihintay syang certain person. Baka kilala mo?" hindi ko rin kasi alam kaya itatanong ko nalang sa kanya.

Ba't parang galit pa sya kung makatingin sa akin? nagtatanong lang naman ako kasi curious ako. Chismosa lang talaga ako pagdating sa buhay ni ma'am.

"Yes, she told me pero hindi ko kilala ang taong tinutukoy nya. Pero susubukan ko parin hanggang sa ako na mismo yong mapagod at sumuko." grabe naman kung magmahal tong manliligaw ni ma'am.

"Ah gano'n po ba, sige goodluck at sana dumating yong pagkakataon na hinihintay mo. Dito na po, baka late na ako sa klase." tipid kong nginitian ito at dali-dali na umakyak ng hagdanan.

Feeling ko talaga late na ako kasi naman ang daming obstacles na kailangan pagdaanan sa daan!

So ayon at tama nga ako ng hinala. Late ako ng 15 minutes at hindi na ako pinapasok ni ma'am pixie. Grabe naman at wala man lang consideration! tapos pinadapa pa ako sa labas kaloka.

"Yo, wassap my horsey! kamusta ang dibdib mo humihinga pa ba? ay malamang hindi na dahil wala ka nan no'n?" pinaningkitan ko kaagad ng mata si babe. Nagawa pa nya talaga akong asarin.

"Hoy may chika ako!" bulaslas ng chismosa naming kapatid.

"Ano na naman yan Iris? maganda ba ha?" tanong ni tansan. Kung anu-ano nalang ang mga chismis na nahahagilap nya. Ang dami nya kasing source na mga babae kaya hindi talaga sya mahuhuli sa balita.

"Ay potangena wait lang! nakalimutan ko ang sasabihin ko ugh!" pagdadabog nya at pilit iniisip kung ano yong chismis na nakalimutan nya.

"Tangenang utak yan, walang kwenta. Hoy Ag libre mo nga kami ng lunch. Bumili ka na, gutom na ako." kawawa naman si Ag at palagi nalang ginagawang wallet ni babe.

"Bakit nakasimangot ka keybold?" tanong naman nitong empakta na katabi ko.

"Problemado ako sa speech ko, bwesit naman kasi bakit ako pa pinatakbong president." walang pumapasok sa utak ko at wala akong maisulat na kahit isang word sa papel na hawak ko!

"BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAH."

"Easy lang yan keybold. Ilagay mo lang jan, vote me or die painfully?" seryoso ba ang donkey sa sinasabi nya? naririnig ba nya ang sinasabi nyang kahibangan?

"Pota pwede HAHAHAHAAHAHAHAH." pagsang ayon naman ng empakta sa sinabi ni donkey.

Bakit ko pa ba sila tinatanong, alam ko naman na wala akong matinong sagot na makukuha sa kanila.

"Stress na ang monkey natin, chocolate cake mo kb oh. Wag mo na alalahanin yan ay may plano na si Sj." biglang salita ni Ag na kakabalik lang.

"Gusto nyo saksakin ko kayo nitong ballpen na hawak ko donkey? sabihin mo lang para ipatawag ko na si miss Nurse kaagad." banta ko sa kanila.

Natigil lang kami sa kalokohan nang makita ang demogons na papasok ng cafeteria. Of course kasama rin jan yong manliligaw ni ma'am.

"Hoy unggoy! kulang nalang papatay ka sa mga tingin mo."

"Baka paglamayan na bukas yang manliligaw ni Athy ko langya."

"Huwag mo tignan at kumain ka nalang."

"Nagseselos ka ba keybold?"

Ako yong nahilo sa sabay-sabay na sinabi nila. Bawal na pala ang tumingin sa isang tao ngayon? anong meron at normal lang naman kung tumitig ako.

"Pieeeeeeee!"

"Mommy uno!"

"Kitten!"

"Oh edi sanaol! sinasadya talaga nila akong asarin. Kapag ako sumabog na naman sa sobrang inis, baka silang tatlo ipatapon ko sa island.

"Why are you frowning, Krystal?" tanong ni ma'am Lorelei at hinaplos ang ulo ko.

Ngunuso ako at pinakita sa kanya ang blangko ko na papel, sya nalang kaya ipagawa ko sa speech? mabaet naman si ma'am Lorelei at alam kong tutulungan nya ako hehe.

"Hindi ko po alam ang gagawin sa speech ko next week ma'am. Help mo ko?" sabay abot sa kanya ng hawak na ballpen ko.

"Okay sure."

"Yeheeey! thank you po!" napalakas pa yong boses ko but I don't care. Hinila ko ang bewang ni ma'an Lorelei at niyakap ito ng mahigpit.

"Hala! patay ka BAHAHAHAAHHAHAH."

"Okay ka pa ba kb?" tanong no Ag kaya napalingon ako sa kanya habang yakap-yakap parin si ma'am

Lorelei.

"Bakit? bawal ba? e sa masaya ako! buti pa si ma'am Lorelei tumutulong ng walang kapalit samantalang kayo mga walang silbi." pagtataray ko sa kanilang apat. Wala si tansan at pakialam ko sa tansan na yon.

Naramdaman ko ang isang kamay na inalis ang braso ko na nakayakap kay ma'am Lorelei. Nagtataka akong sinilip yon at nakita si Jami na nakataas ang isang kilay na nakatitig sa akin.

Ngunit agad na niyakap ni ma'am Lorelei ang ulo ko at itinago ang mukha sa kanyang dibdib. Mahilig ba talaga silang mag pinsan ng ganito?

"Such a tease." dinig kong salita ni ma'am Pixie.

"Childish Lorelei." sunod naman si ma'am Everleigh.

"What are you doing Kathlyn? will you please leave us alone?" hindi ko sila makita dahil ayaw bitawan ni ma'am Lorelei ang ulo ko!

"M-Ma'am hindi ako makahinga." kakapusin na yata ako sa sobrang diin nya sa mukha ko.

"This is the last time i'm warning you." ang lamig ng boses ni ma'am Jami. Daig pa nya ang arctic ocean sa sobrang lamig.

Dahil doon ay binitawan ako ni ma'am Lorelei. Sawakas nakahinga rin ako ng maluwag, jusko hindi ko yata kakayanin kung ganito palagi ang mangyayari sa buhay ko.

"Krystal follow me. I have to give you something." utos nya at nauna na maglakad palabas ng cafeteria.

"Hoy lumabas ka na! baka yong assignment na sinabi nya kanina sa atin." sabi ni babe kaya nag excuse na kaagad ako sa kanila at sinundan si Jami.

Worried ako sa manliligaw nya kasi palagi nalang sya iniiwanan ni ma'am Kathlyn. Hindi ko rin naman pwede sisihin si Jami dahil alam ko na ang sitwasyon ng relasyon nila dalawa.

"Maaaaaa'am!" tawag ko nang makahabol ako sa kanya. Ang bilis naman nya makalayo, parang tulad lang nong sinundo nya ako sa seaside.

Sinabayan ko sya sa paglalakad at sinilip ang mukha nya. Kung kanina parang mananakit sya sa mga tingin, ngayon naman namumula ang kanyang mga mata.

"Jami, galit ka ba? bakit namumula ang mata mo? umiyak ka ba? mommy nagseselos ka ba?" sunod sunod na mga tanong ko para maguluhan sya, at upang hindi na isipin kung ano yang gumagambala sa kanya.

"Nope." tipid nyang sagot bago ako inikutan ng mga mata. Napanganga nalang ako dahil sa biglang pag iiba nya ng ugali?

"Ma'am naman ano nga kasi ang problema?" habol ko sa kanya habang papaakyat ng hagdan patungo sa office nya.

She quickly turned around and raised an eyebrow. So? magtititigan lang kaming dalawa at hindi nya sasabihin kung ano ang problema? Humakbang ako paakyat at niyakap ang kanyang bewang. Parang

kanina lang ang ganda pa ng mood ni Jami tapos ngayon magsusungit.

"Bakit ka nga po kasi galit Jami?"

"Have you forgotten what you did last night Krystal?" iritado na tanong nito. May ginawa ba ako? bwesit na Bern kasi yon!

I scratched my nape at agad nag iwas ng tingin. Hindi ko kasi alam ang isasagot sa kanya since wala akong malay no'n.

"A-Ano po ba?" may pagdadalawang isip na tanong ko dahilan upang mas lalong kumunot ang kanyang noo huhu.

"You kissed me." Jami answered my question without hesitation. My eyes widened and my mouth formed an 'o'. Did I really kiss her last night?!

I immediately covered my face in embarrassment and ran away from her. Me? And her? Oh my god! Why did she have to say that in front of me?

"Krystal!" rinig kong tawag nya ngunit hindi ko sya nilingon. Feeling ko kasi hindi ko kayang harapin si ma'am dahil sa kahihiyan.

"I said stop!" huhu ma'am stop chasing me at gusto ko nalang maglaho na parang bula.

Para kaming nag papatintero na dalawa. Tumatakbo ako makalayo lang sa kanya, sya naman tumatakbo upang habulin ako.

Patuloy lang kami sa habulan hanggang sa natapilok na naman ang paa ko, dahilan upang una sumubsob ang baba ko. Shit!

"Huhu bwesit." daing ko kasi masakit!

"K-Krystal!" tawag nya ngunit hindi ako kumilos. Nanatili akong nakadapa at itinago ang mukha ko.

"Goodness! You're so clumsy. Lift your head." utos nya ngunit umiling lang ako. Ayaw ko, bahala ka dyan Jami.

Nagsimula akong humikbi dahil sobrang hapdi nong baba ko. Bakit kasi ang tanga ko at palagi nalang ako nadadapa!

"Mommy." sambit ko bago inangat ang ulo at ngumuso.

Her eyes widened as she saw my chin and she immediately knelt down, cupping my cheek.

"Why are you so clumsy!" mas lalo tuloy akong naiyak dahil sa pagsigaw nya. Ako na nga tong nasaktan dahil sa kakahabol nya!

"Bakit mo kasi ako hinahabol, ayan tuloy nadapa na naman ako." sagot ko.

Para akong tanga na nakadapa habang sya nakaluhod at hawak ang magkabilang pisngi ko.

"Bakit ka kasi tumakbo?" hindi ko rin alam bakit ako tumakbo. Itanong mo sa paa ko huhu.

"Ikaw kasi e! bigla ka nalang magtataray tapos--ay basta hindi ko rin alam kung bakit ako tumakbo. Ayan tuloy ang sakit ng baba ko." kasalanan nya talaga kung bakit nasaktan na naman ako.

"I-I'm sorry, we need to treat your chin. Get up and let's go to the clinic." marahan nya inalos ang mga buhok na nakaharang sa mukha ko bago ako inalalayan na tumayo.

Mabilis lang din kami nakarating ng clinic dahil hindi naman kalayuan yong lugar kung saan ako nadapa. Wala kaming nurse na naabutan pagpasok kaya si Jami na mismo ang umasikaso sa akin. Saan na naman kaya nagpunta ang Bernadette na yon.

"Aww Jami, dahan-dahan lang naman. Masakit kasi kapag idiniin mo mabuti huhu." bakit ba alcohol ang inapply nya.

Pansin ko na parang pagod ang kanyang mga mata. Hindi ba sya nakatulog ng maayos kagabi? naalala ko na naman yong sinabi nya na hinalikan ko sya. Akala ko hindi natuloy dahil kay Bern ngunit hindi ko naman alam na ginawa nya talaga!

"Jami you're tired, aren't you?" mahinang tanong ko.

She looked into my eyes at napakagat labi ako nang bumaba ang mata nya sa labi ko.

"I'm fine that you're here," she whispered softly. I couldn't explain it, but my face suddenly felt hot.

"You're so cute Krystal." sabi nya at ngumiti. Palagi na nya akong sinasabihan ng ganyan ngayon.

"You're so pretty Jami hehe." ganti ko sa kanya at ngayon sya naman ang napakagat labi bago iniyuko ang ulo.

"Jami please confess to me." joke ko rason upang mapaangat muli ang kanyang ulo.

"W-What?" natawa ako sa mukha nya na kulang nalang maging apple. Ang pula sobra nya haha.

"Sabi ko po mag confess ka sa akin." direktang sagot ko.

Napatanga at tulala nalang ako nang bigla itong tumayo at umalis ng walang paalam. Si mommy iniwan akong mag isa? hindi pa nga nya natatapos ang pag gamot sa sugat ko.

So ano ang ibig sabihin no'n?

-

Kaloka si Jami, ni hindi man lang niya tinapos ang pag gamot ng sugat ko at agad umalis. Nagbibiro lang naman ako kanina nong sabihin kong mag confess siya sa akin. Kakaalis ko lang ng clinic at ngayon tinatahak ang daan ng hallway, sa hindi kalayuan ay nakita ko si ma'am na kausap ang kanyang manliligaw. Hindi mo maintindihan at naiirita talaga ako kapag magkasama silang dalawa. Nakita ko ang paglapit ng babae sa kanyang mukha kaya bigla akong napasigaw sa kanila.

"Jami!" Tawag kong muli sa kanyang pangalan at tumakbo palapit sa kanila.

Kaya niya ako iniwan dahil sa babaeng to? Sinabi niya ayaw niya ako nasasaktan tapos iniwan niya akong nagdurusa kanina dahil sa sugat ko para lang sa babaeng to? Biglang namuo ang inis sa aking dibdib at blangko ang ekspresyon huminto sa kanilang tapat.

"Krystal, what's wrong?" Tanong ni ma'am.

"Wala." Sarkastiko kong sagot at inikutan siya ng mga mata bago tumalikod at naglakad palayo sa kanila.

Kainis! Kainis! Kainis! Bwesit!

"Krystal!" Narinig kong tawag at hinahabol niya ako. Hindi ako lumingon at nagpatuloy lang sa paglalakad na para bang walang narinig na tawag.

"Krystal, wait." Bumalik ka don sa manliligaw mong pangit.

"Krystal." Naabutan na niya ako at ngayon hawak ako sa isang braso at hinarangan ako sa dadaanan. Sa taas ng takong niya ay nagawa niya pang makahabol sa akin? Well, tumakbo yata siya.

"Ano?" Malamig kong tanong at nakita ang kanyang paglunok.

"Are you upset?" Bumuntong hininga ako at inalis ang kanyang kamay.

"Iniwan mo ko sa clinic mag-isa, inisip ko kung may nagawa akong kasalanan kasi bigla-bigla ka nalang tatakbo palabas tapos ngayon makikita kita masayang nakikipag kwentuhan sa manliligaw mo?" Hindi ko na napigilan ang sarili at talagang nasabi ko sa kanya ang dahilan kaya ako naiinis.

"Sige tumawa ka, wag mo akong kausapin at wala ako sa mood." Babala ko at nilagpasan siya nang makitang tinangka niyang ngumiti.

Bwesit! Gusto ko manakit.

Sa unahan ay nakita ko si Iris at Tanvi nakaupo sa may hagdanan, agad ko silang nilapitan at sinuntok sa ulo ang empakta.

"Aray! Naknampucha, ano ba problema mo?!" Bulyaw ni Iris at tumayo upang harapin ako. Sobrang badtrip ako kaya sinapak ko siya ulit sa ulo. Gaganti sana ang empakta kaso pinigilan agad ni Tanvi,

"Krystal, stop!" Muling sumulpot si ma'am.

"Kainis! Tabi!" Bulyaw ko kay Riri, binangga ang kanyang balikat at tuluyan silang iniwan.

"Miller! I said, stop!" Umalingawngaw ang boses ni ma'am sa buong hallway, pati ibang students ay napatigil sa kanyang pagsigaw ng aking apelyido. Huminto ako at huminga ng malalim bago tumalikod upang harapin siya.

Hingal na hingal man ay pinilit niya parin akong mahabol hanggang sa tuluyan niya akong mahawakan. Sa sobrang higpit ng kanyang pagkakahawak sa kamay ko ay pakiramdam ko magkakapasa ako.

"I-I'm sorry. Please, stop running away." Ipinikit ko ang mga mata, pilit sinasabi sa sarili na walang dahilan para tratuhin ng ganito sa ma'am.

Imbes na sagutin ay hinubad ko ang suot na sapatos at inalalayan siyang hubarin ang kanyang heels. Marahan kong isinuot sa kanya ang sapatos ko para hindi na siya magtiis at mahirapan pa. Kinuha ko ang heels bago tumayo at muling hinarap si ma'am.

"I'm hungry." Sabi ko at buong ingat kinuha ang kanyang kamay at hinawakan saka hinila pahakbang. Wala akong sagot na nakuha kay ma'am pero ramdam ko kaagad ang higpit ng kanyang kapit sa aking palad.

Ayaw ko magalit sa kanya at nanlalambot ako pag nakikita si Jami nasasaktan.

CHAPTER 12

-

"Sir nandito na po si ma'am."

Napaikot ako ng mga mata nang makita ang aking ama, nakaupo sa may veranda habang nagbabasa ng newspaper at inom ng kape. Bakit nandito na naman ako sa pamamahay na 'to? Ano kailangan n'ya at pinatawag ako, nakakainis!

"What?"

"Maupo ka." Hindi ako umupo at nanatiling nakatayo sa kanyang harapan. Bakit ako uupo? Baka madumihan damit na bili ni Jami para sa akin

"Pinatawag mo 'ko?" Nakakawala ng gana sa umaga, kinailangan ko pa umabsent dahil sa utos nya!

"Hindi ba binalaan kita na huwag kang hihingi ng tulong sa mga kaibigan mo?" Awtomatikong tumaas ang isang kilay ko, kailan ako humingi ng tulong? Wala akong natatandaan.

"Umalis ka sa tinutuluyan mo, sasama ka kay troy sa penthouse nya." Umuwang ang aking labi at nag-iiba ulit ang nararamdaman sa katawan. Nag-init kaagad ang aking ulo pagkatapos banggitin ang pangalan ni Troy at mas lalo na sa sinabing sasama ako sa penthouse nito.

"Hindi ako sasama sa kanya, kaya ko buhayin sarili ko kahit wala akong pera. Hindi ko mapipilit ang sarili mahalin ang isang lalaki na hindi ko naman mahal!" Di na nakapagpigil at nasigawan ko siya. Wala akong pakialam total wala naman siyang pakialam sa kung ano nararamdaman ko.

"Hindi naman lalaki ang gusto ko!"

Napapikit at halos matumba ako sa kanyang ginawag pagtapon ng hawak na newspaper sa mukha ko at marahas na tumayo saka binigyan ng malakas na sampal.

"Mag impake ka ng mga damit mo at sasama ka kay Troy sa ayaw at sa gusto mo!"

"Wala ka na ngang silbi sa pamamahay na to tapos sasabihin mong hindi lalaki gusto mo?! huwag mo akong subukan Krystal, sinasabi ko sayo na huwag mo uubusin ang pasensya ko."

Halos ibuhos ko lahat ng lakas sa kamao at nalalasahan ang dugo ng aking labi dahil sa sobrang diin ng pagkagat ko. Hindi ko na kaya kontrolin ang sarili, hindi ko alam magagawa pag tuluyan kong inilabas lahat ng sakit at poot na nadarama ngayon.

"Kahit pa dalhin nyo ako sa kahit na saang lugar hindi nyo parin mababago ang isipan ko! ganito parin ako at wala kayong karapatan na pangunahan ang desisyon ko!" naluluhang sigaw ko sa kanya at nanlilisik ang mga matang tinitigan sya.

Marahas niya akong hinila papasok at kinaladkad paakyat nang hagdan, pwersahan kong inalis ang kamay niya ngunit hindi ko magawa dahil pati kanyang kuko ay nakabaon na. Halos matumba na ako sa ginagawa niyang pagkaladkad, mga luha na nagsimulang pumatak.

"Bitawan mo ko! sabing hindi ako sasama kay Troy!" sigaw na ako ng sigaw habang lumuluha. Yung

puso ko parang sasabog na sa sobrang sakit, sana hindi nalang ako bumalik sa bahay na to kung alam ko lang na ganito mangyayari.

"Hindi kita binihisan at pinakain para maging suwail na bata!" Sinuntok-suntok ko ang kanyang braso para lang bumitaw ngunit bigo ako dahil mas lalo pa hinigpitan ang pagkakahawak sa akin.

"Gusto mong itakwil kita bilang anak?!" kahit may mga maids at security na nakakakita wala naman silang magagawa kundi ang manatili at tumahimik habang pinapanood akong inaabuso ng aking ama.

"Edi itakwil mo! hindi ko kailangan ng kayamanan mo! bitawan mo ang kamay ko! bakit kasi hindi nyo nalang tanggapin ang desisyon ko!" Hindi ko parin maalis kaya ang tanging ginawa ko nalang ay ang kagatin ang braso nito.

"Hudas kang bata ka!" sigaw nya.

Napasigaw ako sa gulat nang marahas nyang itinulak ang balikat ko dahilan upang mawalan ako ng balanse.

Huli narin ng mapagtanto ko ang kababagsakan ko. Shit!

*

Kathlyn

I didn't know why I felt unsettled since this morning. When I woke up, Krystal was gone and she didn't come to school either. I was getting really worried because I couldn't get in touch with her even on her cellphone.

"Athy, hindi mo ba alam kung saan nagpunta si horsey ko? kanina ko pa kaso tinatawagan pero hindi ko ma contact. Nakapatay din ang kanyang phone." Ara asked worriedly.

I also tried to call her but I couldn't contact her earlier. Did something bad happen?

"I-I don't know. She wasn't there when I woke up this morning."

I quickly called my secretary on my phone, needing to know where Krystal was and if she was okay. We were fine last night and everything was going well, but then she suddenly disappeared this morning. I didn't like this, she had me really worried... I felt like I was going to go crazy thinking about her.

I had nearly finished dialing, but my secretary picked up the call before it could even ring twice.

"Ma'am?"

"I need you to find someone for me," I ordered firmly.

"Who, ma'am?"

"Krystal Bern Miller. I'm giving you ten minutes to find her," I said firmly before hanging up the call. I had a bad feeling, she wouldn't leave without saying goodbye unless it had something to do with her family. I swear, if something bad happens to Krystal, I won't let them get away with it.

"Athy, sa tingin ko umuwi sa bahay nila si horsey ko. Paano kung saktan na naman nila yon." I almost

forgot that they are sisters.

I quickly grabbed my phone the moment I received a call from my secretary. That was surprisingly fast.

"M-Ma'am nasa St.Luke hospital po sya, vip room 101 and according to my source nahulog daw po sa hagd-" I didn't let her finish speaking and immediately ended the call.

"I've got to go," I said urgently, quickly standing up and heading to the parking lot. I heard Ara calling out to me, but I didn't want to waste any time. Damn it, what the hell happened to you, Krystal!

The hospital wasn't far from the school, and I almost sprinted to Krystal's room as soon as I entered the hospital. I immediately started looking for her room, and I didn't hesitate to open the door as soon as I reached the hallway outside her room.

My eyes widened in shock at the sight of her condition. I suddenly felt a shudder run through my body as I slowly approached her. She was alone, peacefully sleeping by herself. There was a bandage around one of her hands and her foot. I took a deep breath and bit my lower lip as I gently caressed her cheek.

How clumsy are you to fall down the stairs? Why are you torturing yourself Krystal?

I told you that I'm ready to help you with any problem, you just have to tell me..

"Krystal," I whispered, wiping the tears that fell involuntarily.

"Why are you so stubborn?" I was about to kiss her forehead but she suddenly opened her eyes.

"M-Ma'am?" she asked, as if she couldn't believe I was really here.

"Hi." I whispered and smiled.

I was surprised when she suddenly started crying and hugged me tightly. "J-Jami ayoko dito, alisin mo ko dito please, uwi na tayo." she said, sounding like she wanted to get away from someone.

"Jami, please I'm begging you," I cupped her cheeks and wiped her tears. I couldn't bear to see her cry because it really affected me.

"Okay, stop crying," I whispered and immediately called my secretary to handle everything that needed to be sorted out.

"Let me call your sister first. She's been worried since earlier," I said before stepping out, only to find that she didn't want me to leave. I just stayed by her side while waiting for Ara to answer my call.

-

Krystal

Paano nalaman ni Jami na nandito ako? natatakot ako na baka maabutan s'ya ng ama ko. Gusto ko na umalis, kailangan na namin makaalis sa hospital na to.

Mabuti nalang hindi ulo ko ang naapektuhan. Ginamit ko kasi ang mga kamay upang maprotektahan ito habang gumugulong pababa ng hagdanan.

May mga lalaking nurse na may dalang wheelchair ang biglang pumasok ng kwarto at kinausap ni Jami. After nila mag usap ay hindi na sila nag aksaya ng oras at marahan akong binuhat upang mailipat sa wheelchair.

"Krystal, are you okay?" tawag ni Jami bago tapikin ang ulo ko.

"Tell me if you're uncomfortable." dagdag pa nya. Tumango ako bilang sagot at kinuha ang kamay nito sa ulo ko.

"Jami, alis na tayo please." kanina pa ako kinakabahan at hindi mapakali, baka madamay pa si ma'am kapag nahuli kami.

"Wait." nagulat ako sa biglang pagluhod nya sa harap ko at isinuot ang sumbrero saka mask sa mukha ko.

"I'm here, don't be scared Krystal." bulong nya bago tumayo at umikot sa likod ko upang itulak ang wheelchair na gamit ko.

Habang tinatahak ang daan palabas ng hospital ay mas palala nang palala ang tibok ng puso ko.

Laking gulat ko nang paglabas ng hospital ay nakasalubong namin ang aking ama kasama ang kanyang mga tauhan. Agad akong nagbaba ng ulo at mas itinago ang mukha sa suot ko na sumbrero.

Sa dami kong iniisip namalayan ko nalang ang sarili na buhat-buhat ng isang lalaki para sana ipasok sa sasakyan ngunit mabilis itong pinigilan ni Jami at siya na mismo ang bumuhat sa akin at inilagay ako sa komportableng posisyon.

"Jami, paano mo nalaman na nasa hospital ako?" agad na tanong ko bago isandal ang ulo sa balikat nito.

"I was worried because I couldn't contact you. You didn't come to school either, so I looked for you." ang bilis naman nya akong nahanap. Hindi ko na kasi nagawang magpaalam sa kanya kaninang umaga.

"What happened? I want an honest answer." seryoso nyang tanong at hinawakan ang kamay ko. Ayaw ko sana sabihin sa kanya pero alam kong malalaman din naman kahit anong tago ko pa.

"Pinauwi ako sa bahay, nag away na naman kami ni dad at pilit akong pinapasama kay troy. Hindi ako pumayag kaya kinaladkad nya ako paakyat ng hagdanan. Dahil sa galit nakagat ko ang braso nya, dahilan upang maitulak at mawalan ako ng balanse kaya nahulog ako sa hagdan." naramdaman ko ang paghigpit ng hawak nya sa kamay ko.

"Jami, ayaw ko na bumalik do'n at wala akong pakialam kahit itinakwil na ako. Gusto ko lang mamuhay ng payapa, masaya, at malimutan ang nakaraan. Gusto ko na makalaya sa kadiliman na pilit hinihila ako pabalik sa kawalan." paulit ulit ko na sinabi sa sarili ko na hindi na ako iiyak pero hindi ko naman mapigilan ang mga luha na kusa nalang talaga pumapatak.

I closed my eyes when she suddenly caressed my cheek at dinig ko ang pagbuntong hininga nito.

"I don't like seeing you cry. Don't worry, I won't let them hurt you again." she whispered while patting my head.

"Thank you, Jami."

Thankful ako dahil minor sprain lang ang nangyari sa ankle ko. I have to rest for two weeks at sa tingin ko mahihirapan din ako kung gagamit ng saklay. Umuwi kami sa bahay ni Jami, nagulat nalang ako pagbalik dahil may mga maids at securities na ang nakaabang sa labas ng bahay?

"Jami bakit maraming tao?" kunot noo na tanong ko habang papasok kami ng gate.

"I hired them to watch and take care of you when I'm not around." napatanga at nganga ako sa sinabi nito.

Grabe at talagang napaghandaan na nya kaagad ang mga to sa isang araw lang? hindi ko alam kung bakit ganito ako kung e-trato ni Jami. Sobra-sobra rin sya kung mag alala sa akin. Huminto na kami at agad na bumukas ang pinto. Dahan-dahan akong inalalayan buhatin pababa ng sasakyan at muling isinakay sa aking wheelchair.

"Good evening, ma'am." bati ng mga kasambahay kay Jami habang tulak-tulak ako papasok ng bahay.

"Your room is now on the first floor, so you won't have any trouble if you want to go around." Speechless na talaga ako sa mga ginagawa niya, lahat yata at kahit kaunting details ayaw nya palampasin.

Ipinasok nya ako sa kwarto at sya narin mismo ang umalalay upang makahiga sa kama at inayos ang comforter ko. Ang ganda at super baet po ng personal nurse ko!

"Jami may tanong ako." salita ko rason upang mapatingin ito.

"Hmm?"

"Sabi mo hinalikan kita? may nangyari ba?" tanong ko ngunit kumunot ang noo nya.

Napalunok ako nang inilapit nya ang kanyang mukha sa tenga ko. "I don't know if you are slow or just pretending to be ignorant Krystal. Yes, you kissed me not just once but many times." bulong nito dahilan upang manlaki ang mga mata ko.

Ako? hinalikan sya ng maraming beses?! wala akong matandaan. Wait, omg! baka si Bern ang tinutukoy nya?

May gusto ba si Bern kay Jami? kaya ba bigla syang lalabas tulad nong nangyari sa gabing yon?

Ramdam ko ang pagkunot ng noo habang iniisip ang mga bagay na yon. Alam na rin kaya ni Jami ang tungkol sa kanya? kung gano'n hindi ako ang dahilan kung bakit ganito sya kundi ang alter ko na si Bern?

"Krystal?" pukaw ni Jami kaya naputol ako sa malalim na pag iisip kahit wala naman ako no'n.

"Jami paano kung may nalaman ka tungkol sa akin? lalo na sa personality ko?" sasabog sa kaba ang puso ko habang nagtatanong sa kanya.

Hindi sya umimik at tahimik lang akong pinagmasdan. Hindi ko mabasa ang mga mata nya pero sa tingin ko sinusuri nya ako ng husto.

"What do you mean?" sagot nya at nag iwas ng paningin…

"Wala po ma'am, sige na at baka may kailangan ka pang gawin." sabi ko at ipinikit ang mga mata

habang nakasandig sa headboard.

Naiinis ako, bakit nga ba bigla nalang ako nakaramdam ng ganito matapos kong malaman ang katotohanan na lagi na syang nahahalikan ni Bern.

"Krystal."

"Give me alone po." gusto ko na mapag-isa sa ngayon.

"What the hell are you talking Krystal?" pikit mata parin akong nakikipag usap sa kanya at naramdaman ko nalang ang paghawak nito sa kamay ko.

"Wrong grahams, leave me alone po." pagtatama ko sa kabobohan ngunit mali parin naman. But since ako mismo ang nagsabi, dapat tama yan.

"You need me." kailangan kita pero si Bern ang gusto mo.

Ano nalang kaya ang mangyayari kapag nalaman mo ang totoo? mananatili ka parin kaya sa tabi ko o mas pipiliin mo ang lumayo sa piling ko.

"Ma'am nagseselos po ako." sagot ko at iminulat ang mga mata.

"W-what?" bakit parang nagulat pa sya sa sinabi ko.

"Nagseselos ako sa sarili ko." direktang salita ko sa kanya. Naguluhan yata sya sa sinabi ko dahil tulala lang at bahagyang nakaawang ang kanyang bibig.

"As far as I know, only your hands and feet were affected and not your head." she said using her monotone voice.

Grabe naman kung makainsulto si ma'am. Sabagay at totoo naman ang sinabi nya, sino ba naman ang taong pagseselosan ang sarili.

"Jami."

"Yes?"

"Kiss me?"

"H-Huh?" she stuttered?

"Ha?" Parehas kaming nagulat sa biglang kumawala na salita sa bibig ko. Paano ko nasabi yon? bakit kusa nalang kung magbitaw ng mga ganong salita tong bibig ko.

"Ayaw mo po? ou nga pala at hinihintay mo si certain person." sunod kong salita dahil hindi na ito sumagot at kumilos sa pagkabigla.

"Hindi na po ako kakain at matutul-"

Napamulat at kurap ako ng maraming beses nang bigla nya nalang halikan ang labi ko kaya naputol ang sasabihin ko.

It was just a long, deep kiss, but she suddenly broke it off.

"G-gutom na ako Jami." bulong ko at nag iwas ng mga mata. Pakiramdam ko sasabog ang mukha ko sa sobrang init.

Narinig ko ang mahinang tawa nya ngunit hindi ko parin ito pinansin.

"So cute." sambit nito at ninakawan na naman ako muli ng halik sa labi bago tuluyang tumalikod at lumabas ng kwarto.

Nagising ako sa marahan na mga tapik sa aking pisngi. When I opened my eyes si ma'am kaagad ang nasilayan ko na nakaupo sa gilid ng kama. Nakatulog pala ako?

"Ma'am bakit po?" antok na tanong ko habang nagkukusot ng mata.

"Come on, let's eat and use this." mahinang bulong nya at itinuro ang isang electric wheelchair? kailan pa nandito ang wheelchair na to.

"Grabe ka naman Jami at hindi naman ako habang buhay na baldado." natatawa kong saad sa kanya habang nakatitig sa wheelchair.

"You need that so you don't have to struggle with pushing the wheel." tama rin naman ang sinabi nya lalo na at isang kamay lang ang magagamit ko.

"Okay, please hug me at alalayan akong makatayo." nakangusong utos ko sa kanya. Akala ko magagalit sya dahil sa inasta ko pero hindi naman at sinunod naman nya.

Madali nalang sa akin ang gagawin dahil may controller ang wheelchair na gamit ko. Pagdating sa dining table ay todo alaga si Jami at sya narin mismo ang nagsubo sa akin ng makakain.

"Pwede ka na pala maging housewife ma'am." sabi ko habang ngumunguya.

"You think so?" mabilis akong tumango at nginitian sya, nasa kanya na yata ang lahat at wala ka ng ibang hihilingin pa.

"Then, gusto mo ba?" I stopped chewing at piniproseso kung ano ang ibig nyang sabihin sa kanyang sinabi.

"Gusto ko?" Ulit ko kasabay ang pagturo sa sarili.

Tignan mo tong si Jami, nagtatanong ako ng maayos tapos iiling lang at tatawanan ako.

"Here," sambit nya at sinubuan akong muli ng hotdog.

Habang kumakain ay napaisip na naman ako bigla. Paano nalang kapag dumating yong certain person na hinihintay nya? magiging ganito pa kaya kaalaga at lambing si Jami sa akin?

Parang ayaw ko yata mangyari yon dahil sobrang attached na ako sa kanya.

"Jami." tulalang sambit ko.

"Yes?"

"Hindi ba may hinihintay kang tao? ayon ang dahilan kung bakit hindi mo pa sinasagot ang manliligaw mo diba?" natigilan ito sa paghiwa ng pagkain at tinignan ako.

"Yes, why?" saglit lang nya ako tinignan at muling itinuon ang atensyon sa pagkain. Ang ganda ni Jami, halata sa kanyang mukha ang pagod ngunit nandito parin sa aking tabi, inaalagaan at pinagsisilbihan kahit marami naman sana siya kinuhang katulong.

"Paano kung dumating na yong tao na tinutukoy mo. Anong gagawin mo?" kainis bakit ko ba tinatanong to tapos makakaramdam ako bigla ng kirot.

"Dumating?"

"Opo."

"Matagal na, she's just not aware." tumango ako at magsasalita na ulit sana ng mapagtanto ko ang huling sinabi nya!

"S-She?" paubo ubo kong sambit.

"Yes and you know the person I'm talking about." nakakagulat naman si ma'am! aside sa ccb at mga pinsan nya may iba pa ba akong kakilala na kilala din nya?

"Sino po? yan ba yong nahulog sa building na sinabi mo noon?" naalala ko may binanggit pala syang ganito before.

May saltik din talaga si Jami.

"Jami palala ka na talaga, tatawa ka ng walang dahilan." I shook my head and heaved a sigh.

"That's not true. Sinabi ko lang yon para ibahin ang reason instead of car." anong ibig nyang sabihin? ako na naman tuloy ang naguguluhan dahil sa mga sinasabi nya!

"Hala!"

"Gosh Krystal, why are you shouting?" ay nasamid pa tuloy sya dahil sa biglaang pagsigaw ko.

May naalala kasi ako!

"Jami hindi ako makakapasok sa trabaho, baka pagalitan ako ni ate Niks." hindi ko pa kasi na chat si ate Niks baka magulat nalang yon mamaya walang keybold ang dumating.

"It's okay and you don't have to worry about that. Nasabihan ko na sya." pwede na talaga maging girlscout ng demogons si Jami sa sobrang advance nya mag-isip.

"Oh salamat po."

After kumain tumambay muna ako sa veranda kasi hindi rin naman ako makatulog. I don't know kung tulog na si Jami, dumiretso na kasi sya umakyat kanina matapos naming kumain.

"Alam kong gising ka, kausapin mo ako." tawag ko kay Bern.

What?

"Gusto mo si Jami?" mabuti at walang tao sa paligid.

Yes. We only have one heart, I'm not the only one who likes her. You too.

"Paano mo nasabi?"

Krystal, I've known you since childhood, so I know how you feel. I know everything.

"Alam m-"

"Krystal?"

Natigilan ako sa pagsasalita nang biglang sumulpot si Jami. Narinig ba nya ang lahat?

"J-Jami?"

Napatakip ako ng mukha dahil sa suot nito na nightgown. Hindi ko kaya tignan at feeling ko magkakasala ako dahil sa mga images na bigla nalang pumasok sa isipan ko.

"Who are you talking to?" tanong nya pagkalapit sa akin.

"W-Wala po ma'am, kausap ko lang sarili ko. Huwag mo na po isipin, akala ko tulog ka na?" sana paniwalaan nya ang sinabi ko. Totoo naman na kausap ko lang ang sarili ko.

Kinuha ko ang isang kamay nya at hinalikan. Hindi ko na talaga alam ang aking nararamdaman.

"Jami, do I like you?" direktang tanong ko sa kanya.

Her eyes widened in shock dahil sa naging tanong ko na pati ako ay hindi sigurado.

"Y-You like me?" bakit parang sya pa ang kinakabahan sa aming dalawa.

"Hindi ko po alam ma'am? naguguluhan din ako sa nararamdaman ko?" I whispered and gave her palm wet kisses. Bakit ang lamig at nanginginig ang kamay nya?

"Jeez." she smiled and used her other hand to caress my cheek.

"Such an innocent girl." pati ako natawa sa sinabi nya. Totoo naman kasi ang sinabi nya, pati ako na mismong feelings ko hindi ko alam.

"Basta po ma'am ang alam ko kapag kasama kita masaya ako. Kapag nandyan ka pakiramdam ko walang masama ang mangyayari sa buhay ko. Kapag pinoprotektahan mo ako mas lalo akong na aattached sayo. Katulad nalang po sa ginagawa mo sa akin ngayon, palagi kang nandyan para sa akin kapag kailangan ko ng isang tao na masasandalan." basta ang alam ko panatag ang loob ko kapag kasama sya.

Napangiti ako pag angat ko nang ulo dahil namumula ang pisngi nito. Hindi naman madilim dahil sa ilaw kaya kitang kita ko.

"Ikaw ba ma'am, do you like me po?" isang tanong mula sa akin na hindi nya inasahan.

Marahan ko syang hinila at pinaupo sa kandungan ko. Hindi naman sya mabigat kaya walang problema.

"Ano mommy? Do you like me po?" ulit na tanong ko dahil hindi ito sumagot at nakababa ang ulo nito.

Naghintay ako ngunit wala parin akong sagot na natanggap hanggang sa makarinig ako ng mahinang pagbuntong hininga.

"What am I gonna do with you Krystal. Seriously, you're driving me crazy." bulong nya ngunit hindi ko narinig ang hulig nitong binanggit.

"Po?"

I raised my eyebrows ng mag angat ito ng ulo. Natawa ako sa sobrang pula ng mukha ni Jami! hindi ko alam kung bakit pero natutuwa talaga ako kapag nahihiya sya.

She leaned closer and I allowed her to kiss my lips. She started moving her lips, and I immediately reciprocated. She gently wrapped her arms around my nape as we passionately kissed. She slowly moved to my neck, sending shivers down my spine, and continued kissing until she reached my sensitive spot on my neck, which made me let out a weak moan.

Napangiwi ako nang bigla nya nalang kagatin ang leeg ko at gigil muli na sinipsip ito. My God! it's turning me on!

"J-Jami." bulong ko at marahan na hinaplos ang ulo nito.

Napatigil ito at tuwid na umupo saka nakipagtitigan sa akin. Kagat labi nalang ang tanging nagawa ko nang ngumiti sya bago muling bigyan ng malalim na halik ang labi ko.

"I'm sorry Krystal. I just can't stop myself from kissing your lips." ang prangka ni Jami, para akong nakikiliti sa loob ng tiyan ko.

Bumaba ang tingin nito sa leeg ko at sumilay muli ang isang magandang ngiti sa kanyang labi.

"Marked." sambit nya at hinaplos ang leeg ko.

"Po?" yong love bites ba?

Hindi nya ako sinagot at dahan-dahan na tumayo mula sa kandungan ko.

"Get some rest, krystal." malambing na bulong nito bago tinapik ang pisngi ko.

"Mauna ka na Jami at susunod na ako." sagot ko.

Hindi naman kami naging awkward sa isa't isa matapos namin maghalikan na dalawa? parang mas gumaan pa lalo ang pakiramdam ko lalo na't sya ang kahalikan ko.

"Alright, goodnight Krystal." tumango ako at nginitian sya matapos nyang mag goodnight at pisilin ang ilong ko.

"Goodnight Jami! sweet dreams po."

Pumasok na sya kaagad at naiwan akong mag-isa. Ngayon lang yata tumalab sa akin ang hiya pagkaalis nya!

I quickly covered my face habang inaalala ang halikan namin kanina. Potangena huhu bakit ko ba nasabi ang gano'n. Pero mas nakakagulat ang ginawang paghalik ni Jami.

Does it mean she likes me?

*

Makalipas ang ilang minuto ay nagpasya na akong pumasok, pabalik na sana ako ng kwarto nang makita kong bukas ang pinto ng kwarto ni Jami. Instead sa kwarto ko ay sa kanya ako dumiretso at sumilip, pagsilip ko sa loob ay hindi ko siya makita kaya tinawag ko kaso wala naman sumasagot.

"Jami? Nasaan ka? Bukas kwarto mo." Tawag ko sa kanya. Naisip ko baka nasa banyo at nakalimutan e-locked ang pinto? Di ko na inabala at agad itong sinarado.

"Krystal."

"Ay palaka!" Sigaw ko dahil sa gulat at napalingon sa aking likuran. Nakahinga ako ng maluwag ng makita si Jami, akala ko nasa loob na siya ng kwarto.

"Sorry, akala ko kasi nakalimutan mo isarado ang pinto kaya tinawag kita." Paliwanag ko.

"Bakit po?" I asked and tilted my head, feeling ko may gusto siya sabihin ngunit nagdadalawang isip lang.

"I-I have something to say." Naghintay ako kung ano ang kanyang sasabihin. Masakit na salita ba? Masasaktan ba ako? Bakit hirap siya mag open up sa akin tungkok dyan?

"Sure po." Para hindi siya kabahan at hinawakan ko ang kanyang kamay.

"Your sister... Iris, hinuli siya ng mga pulis kanina." Natulala ako sa kanyang ibinahagi, akala ko kung gaano ka importante ang kanyag sasabihin.

"Yun lang po?" Tumango siya.

"Ah okay, akala ko kung ano." Sagot ko.

Tipid niya akong nginitian bago lunuhod upang mag pantay ang aming mga mata. "Aren't you worried about your sister?" Tanong ni ma'am, mabilis akong umiling at nagpakawala muli ng buntong hininga.

"Walang dahilan para mag-alala, malaki na siya... Pero anong dahilan hinuli siya?" Curious ako, di naman makukulong empaktang yun kahit pa ilang kaso isampal sa mukha niya.

"She beat up Brenton." Tumango ako.

"Buhay pa naman po? Kung buhay pa wag ka mag-alala Jami, kaya na ni empakta yan at sa tingin ko hindi naman siya pababayaan ni ma'am Everleigh?" Kasi sa nakikita ko mas may pakialam pa si ma'am Eve kay empakta kaysa mismong jowabels niya.

May bigla akong naisip kaya pinisil ko ang pisngi ni Jami, "May tanong ako, gusto ko sagutin mo ng maayos." Sabi ko.

"Go ahead."

Tumango ako, "Kapag ba napatunayan ang ginawa kong krimen at nakulong ay magpapatuloy ka parin ba sa ginagawang pagmamalasakit sa akin? Tutulungan mo rin ba ako? Gagawin lahat para makalabas sa kulungan?" Seryoso kong tanong at nagulat dahil hindi man lang ito nag-isip tapos wala pang isang segundo ay tumango kaagad ito.

"Of course, Krystal. Even if you do something beyond imagination, something that can't be forgiven, I'll support you, I'll follow you wherever you go." Parang pinapahiwatig lang din ni Jami na kahit makapatay ako ay susuportahan niya pa rin ako kaloka.

"What if makapatay ako?" Sabi niya kasi something beyond imagination, e yan lage naiisip ko dahil sa walang kwentang pamilya ko.

Hindi ako sinagot ni Jami, sa halip ay hinaplos lang ang pisngi ko bago tuluyan tumayo at umikot... Akala ko kung ano gagawin, tutulak lang pala ako papasok ng kwarto. Marahan niya akong binuhat at inihiga sa kama, inayos ang kumot at inalalayan paa ko para hindi mahirapan pa.

"It's late, you need rest." Sabi niya habang inaayos ang aking comforter sa bandang dibdib.

Tumango ako, "Matulog ka na rin po at may pasok pa bukas. Hindi ako makakapasok, ikaw nalang bahala sa kanila magpaliwanag Jami kung kinakailangan." Ayaw ko harapin mga yun lalo na sila babe kasi mangungulit lang din sa akin.

"Don't worry." Sagot niya bago ngumiti at dinampian ako ng halik sa noo. "Goodnight, Krystal." Bulong niya.

"Goodnight." Tipid akong ngumiti bago tuluyang ipinikit ang mga mata.

Salamat kasi hindi niya ako pinabayaan mag-isa. Hindi ko alam ano magiging sitwasyon ko kung walang Kathlyn Jamila Ponferrada sa buhay ko, kaya malaki talaga ang utang na loob at pasasalamat ko sa kanya kasi wala na itong ginawa sa akin kundi puro kabutihan nalang.

Konti nalang talaga, mahuhulog na ako ng tuluyan kay ma'am pag tuloy-tuloy siyang naging ganyan tapos palagi ako binibigyan ng assurance, kaso nangangamba pa rin ako dahil paano pag dumating yung taong matagal na niyang hinihintay? Edi kawawa ako, iyak malala ako.

"Krystal, what are you thinking?" Nandito pa pala siya at akala ko lumabas na ng kwarto. Napansin niya siguro dahil nasisira ekspresyon ko kahit nakapikit.

"Ma'am, may sasabihin ako." Hindi ko ibinuka ang mga mata kasi baka hindi ko masabi sa kanya.

"Hmm?"

"Nalilito ako, kasi may hinihintay kang tao diba? Tapos hindi ko na po alam kung anong status ko sa buhay mo... I mean, kung ano ako sayo? Kasi ano, paano ko ba ipapaliwanag at kay hirap." Kaloka, nababaliw na ako at mukhang kulang sa tulog.

"What do you mean?" Tanong niya.

I heaved a sigh.

"What if nagbalik siya? Tapos po, ano.. ano nalang mangyayari sa akin pag bumalik siya sa piling mo? Gagawin mo rin akong kabet tulad ni Iris?" Omg! Ano tong mga pinagsasabi ko! Mabilis kong itinago ang

mukha sa makapal na comforter. Ilang segundo ngunit wala akong narinig kay ma'am kaya akala ko lumabas na, pagsilip ko ay halos ibaon ko na ng tuluyan ang sarili dahil sa labis na pamumula ni Jami!

"J-Jami?" Tawag ko sa kanya. Feeling ko dudugo na yang labi niya sa sobrang diin kung kumagat.

"Krystal."

"P-Po?" Gulped.

Binigyan niya ako ng matamis na ngiti. "No te preocupes, mi corazón te pertenece desde el principio." Ako na walang maintindihan ay nagsalubong ang mga kilay.

"Goodnight." Hindi man lang ako hinintay at bigla nalang siya kumaripas palabas ng kwarto.

Bern, nandyan ka ba? Ano ibig sabihin ni Jami sa sinabi niya?

Hello?

Kaloka, ayaw sumagot ng bruha!

Gusto ko sana mag google kaso nakalimutan ko agad kung ano sinabi niya. Ang bobo mo talaga Krystal!

"Argh! Makatulog na nga!"

CHAPTER 13

AN: Himlay malala
Pigilan ang kilig mga sabaw.

-

"Good afternoon po." Binati ko si manang na abala ngayon sa kanyang ginagawang trabaho, mukhang masarap ang mga inihanda.

"Magandang hapon po miss, ibinilin sa akin ni madam na kung may kailangan daw po kayo tawagan mo lang sya. Maaga sya umalis kanina." Paliwanag sa anin ng kasambahay na kinuha ni ma'am,

Miss ko si Jami, hindi man lang nya ako ginising at nagpaalam bago umalis.

"Salamat po." Sagot ko at ngumiti. Kukuhanin ko na sana ang kutsara't tinidor nang mapagtantong hindi ko pala kaya kumain ng mag isa dahil sa bandage ko.

"Manang mamaya nalang po ako kakain, hindi pa naman ako gutom." Sabi ko sa kanya at pinaandar ang electric wheelchair pabalik sa kwarto, pero ang totoo ay talagang gutom na ako kaso lang ayaw ko naman humingi ng pabor dahil baka maabala ko sila.

Hihiga na sana ako upang matulog muli nang biglang bumukas ang pinto at iniluwa si Jami na may dalang food tray.

Bakit nandito siya? Diba ang sabi ni manang sa akin ay umalis na si Jami? O bagong dating lang siya ngayon at dumiretso sa akin? Ay kaloka, bakit ko ba iniisip yan at dapat nga mas matuwa ako dahil binalikan ako.

"Jami." sambit ko sa pangalan nya.

"Hey, how are you feeling today?" tipid na ngiting tanong nito bago inilapag ang bag sa sofa at umupo sa tabi ko hawak-hawak ang tray.

"Okay na, bakit umuwi ka? kakasabi lang ni manang sa akin maaga ka raw umalis. Maaga ba klase mo kanina?" tanong ko.

"Yes, I didn't wake you up because you were sleeping. I went home, remembering that you can't eat alone with one hand." bahagyang nakaawang ang bibig ko dahil sa sobrang maalalahanin at lambing nito.

"Jami bakit ganyan ka?" tanong ko at kinagat ang ibabang labi. Kapag talag nagpatuloy pa siya sa pagiging ganito ay baka tuluyan na ako mabaliw at hanap-hanapin siya.

"Hmm?" nakangiti ito habang sinusubuan ako.

"Hindi ko talaga ma explain ma'am, lalo na kapag malapit ka o todo ang pag-aalala sa akin katulad ngayon. Bigla lumalakas ang tibok ng puso, hindi naman ito ganito kanina nong hindi ka pa dumating?" ito siguro 'yong tinutukoy ni Bern sa akin kagabi. Baka nga talaga totoo at may gusto ako kay ma'am?

She bit her lower lip and slightly lowered down her head.

"Jami?" tawag ko ngunit napansin ko ang namumulang magkabilang tenga nito.

Nakita ko ang dala nitong plastic folder kaya kinuha ko ito at tinignan kung ano ang laman.

"I just want ___ to be with me for the rest of my life?" basa ko sa unang nakasulat.

"Assignment ba namin to ma'am?" tanong ko at sa pagkakataon na ito ay nag angat na sya ng kanyang ulo.

Medyo mapula rin ang pisngi nya at hindi masyado makatingin ng direkta sa aking mga mata. Bakit pakiramdam ko iniiwasan nya magkatitigan kaming dalawa?

"Anong kulang dito ma'am?" sunod na tanong ko bago kainin ang isinubo nito.

"You, para makumpleto." mahinang bulong nya pero malinawnang narinig ko.

You?

"Ako?" I asked innocently while chewing my food.

Willing naman ako sa offer ni ma'am kung ako. Kung tatanungin ako ang isasagot ko talaga sa kanya ay kahit araw-araw pa kami magkasama na dalawa, walang problema.

Sa pagkakataon na ito ay nagkatitigan kaming dalawa, pero napansin ko na puno masyado ng pag-aalala ang kanyang mga mata? Makalipas ang ilang segundo ay nahihiya siyang kinagat ang ibabang labi.

"Look at the time Krystal." mahinang bulong nya kaya agad ko na dinampot sa gilid ng kama ang cellphone.

"1:43pm Jami." agad na sagot ko at ngumiti naman sya bago muli ako sinubuan.

"Do you want some pasalubong 3:29 - 3:39 Krystal?" biglang tanong nya ngunit naguluhan ako sa numero na binanggit nito.

Dapat talaga magpagaling na ako kaagad dahil ayoko maging pabigat kay Jami. Tignan mo at umuwi pa talaga sya ng bahay para lang subuan ako.

"Wala akong kailangan, pero pwede ba ako mamasyal mamaya? nababagot kasi ako sa bahay, magpapasama nalang ako kay manang mamaya." I snorted and scratched my eyebrow.

"Pero sa totoo lang, hindi ko kailangan ng pasalubong. Ikaw po sapat na." Pag-amin ko at humagikhik.

"W-Where do you want to go?" Ngumusuo akong muli, di man lang pinansin yung sinabi ko kaloka.

"Sa malapit lang na park." Walang gana kong sagot, hmp.

"Let's go after you eat, wala na akong klase." sagot naman nya

Si Jami sinungaling, anong walang klase e may subject sya mamayang 3pm sa amin. Pwede naman si manang nalang ipasama nya kung nag-aalala sya.

"By the way, I will not allow you to leave the house and live with your manliligaw. Stay here and I don't want anything bad to happen to you again." seryoso at maawtoridad nyang salita. Hindi ako kumontra at tumango nalang sa kanya.

After kumain at toothbrush ay nagpalit na ako ng damit, kaya ko naman magbihis na mag-isa kahit isang kamay lang ang gamit ko.

Lumabas ako ng kwarto at dumiretso sa living room kaso napansin ko na may kausap si Jami sa kanyang cellphone. Hindi ko sya tinawag at ayaw ko rin maging bastos kaya tahimik lang ako na lumapit sa kanya.

"I'll see you tonight baby. Yes, I'll be there. I love you bye." mahina ngunit sakta lang ang distansya upang marinig ko ang sinabi nya.

Bigla akong nawalan ng gana, sino 'yong kausap nya? manliligaw nya? sila na ba? Letche. Since nakatalikod naman ito mula sa akin at abala parin sa kanyang phone pumasok nalang ako muli pabalik sa kwarto.

"Krystal?" tawag nya pagbukas ng pinto.

"You ready?" blangko ko lang sya tinignan at tinanguan pero parang nakaramdam yata sya sa pag iba ko ng mood.

Lumapit sya at tahimik ko lang itong pinagmasdan. "You okay?"

"Opo, tara na ma'am." sabi ko saka pinaandar ang wheelchair at nauna na lumabas.

Buong byahe hanggang sa makarating kami ng park ay tahimik lang ako. Hindi nya rin naman ako kinausap kaya ano pa ba ang magagawa ko.

Medyo maraming mga bata ang naglalaro ngayon sa park, nakasakay ako sa wheelchair habang si Jami nasa tabi ko at sinasabayan ang bilis nitong sasakyan ko. May dala rin kaming snacks, syempre hindi mawawala ang paboritong kong cake na talagang sinadya namin sa uptown.

"Dito nalang po para hindi na masyadong malayo." sabi ko sa kanya at itinuro ang isang bench na nasa gilid lang namin.

Napatingin ako sa mga bata na masayang naglalaro at habulan. Bigla kong na miss ang mga kapatid ko, hindi ko pa sila nakikita simula kahapon. Miss ko na sila, masaya ako kasama si Jami ngunit nalulungkot din ako kasi walang mga siraulong gumugulo sa paligid ko.

"Ma'am sinagot mo na ba ang manliligaw mo?" salitang kusa nalang lumabas sa bibig ko habang nakatuon parin ang atensyon sa mga bata.

"What do you mean?"

Nilingon ko sya at nakita ang nakakunot na noo nito. Bakit parang bad news 'yon para sa kanya?

"Narinig kasi kita kanina, hindi ko naman sinasadya na marinig ang usapan nyo." agad na sagot ko.

Bigla akong nagutom kaya inagaw ko sa bibig nya ang lollipop na kanina pa nasa bibig nya. Napakurap pa sya ng ilang beses at bahagyang nganga.

Walang pagdadalawang isip kong ipinasok sa bibig ko ang lollipop na inagaw ko mula sa kanya.

"Jami? may nakakagulat ba?" pukaw ko at ikinaway ang kamay sa kanya.

"H-Huh?"

"Sabi ko bakit tulala ka?" Tanong ko at nilaro ang lollipop sa loob ng bibig ko.

"I saw butterflies." sambit nya kaya agad akong luminga-linga upang tignan ang paligid kung may butterflies nga ba syang nakikita.

"Wala naman?" May nakikita ba siyang hindi ko nakikita, may multo bang butterfly?

"N-Nevermind." she whispered and tucked the strands of her hair behind her ear, ang cute nya kapag nahihiya.

"About your question, it was my niece." dahil sa sagot nya ay biglang naging magaan ang aking pakiramdam.

"May pamangkin ka pala Jami?" confused na tanong ko, ngayon ko lang alam kasi ngayon lang naman nya sinabi.

"Yes, my cousin and her daughter just arrived from the states." my eyes widened in shock. Shock ako kasi hindi ko naman inasahan na may pinsan pa pala sila na hindi namin kilala.

"Oh, aalis ka pala sana si manang nalang ang ipinasama mo sa akin." sabi ko kasabay ang pagtango nang ulo.

"It's okay Krystal and besides, I want to spend more time with you." bulong nito bago matamis na ngumiti.

Palala na yata tong puso ko. Kapag nagtagal pa talaga ang ganito hindi ko na alam kung ano ang magagawa at masasabi ko.

"Krystal."

"Po?"

"What if I told you that I've fallen and I like the way you say my name? my heart skips a beat when I hear you calling and I like that it won't go away."

"But never mind, don't wanna give you any trouble. Never mind, never mind. I'm okay with being by your side for as long as I can hide. What if I told you that I've fallen?"

"What if I told you that I've fallen?
The heart shaped arrow through my chest.I'll make your breakfast every morning, and pick you up when you're a mess."

"But I know that it won't ever stop. You know I'll be there when you call me whether you like it or not. Without a warning, now I'm falling for this picture on my phone. But don't mind me, I'm just falling, I'll be back up on my own."

Napanganga nalang ako sa biglang pag strum ni Jami ng gitara at magsimulang kumanta. Para akong nakalutang sa ibabaw ng ulap dahil sa sobrang lambing at ganda ng boses nya.

"You like it?" tanong nya na nagpabalik ng kaluluwa ko sa lupa.

"Jami ang ganda at lambing ng boses mo, bagay sayo. Gusto ko ang kanta mo pero mas gusto ko mismo ang taong kumanta nito." dire-diretso kong salita.

Speechless na naman sya, lagi nalang namumula ang mukha nya kapag binigyan ko sya ng compliment.

"Are you hungry?" tanong nya ngunit nakasubo na sa bibig ko ang cake. Ang bilis naman kumilos ni Jami.

"Yes." malawak na ngiting sambit ko bago inalis ang lollipop sa bibig ko at kinain ang cake na isinubo nito.

Napalingon ako sa kanya nang hablutin nya ang lollipop sa kamay ko at muling ipinasok sa bibig nito.

Halaka! Si Jami! Dirty na kaya yan kasi galing sa bibig ko tapos nilaro-laro ko pa! Omg! Ayos lang sa kanya? Ngeee, sabagay at nagawa nga niya lunukin laway ko nong naghalikan kaming dalawa.

"Jami, alam mo ba na indirect kiss ang ginawa mo?" tanong ko habang patulot sa pagnguya.

Ay, ako pala ang una kumuha ng lollipop niya kaya kasalanan ko.

"Yes and I don't see any problem with that." palagi nalang ako nito nasosorpreso sa mga binibitawan nya na salita.

Nag patay malisya nalang din ako katulad ng ginawa nya. Hindi rin naman isang beses lang to nangyari pero iba kasi yong last time at ngayon.

"May tanong po ako aside sa certain person na hinihintay mo, may tao ka na bang minahal noon?" gusto ko lang malaman kung umibig na ba si ma'am noon.

Tahimik ko lang syang pinagmamasdan habang kumakain ng cake. Pansin ko lang pero parang nagdadalawang isip sya kung sasabihin ba nya o hindi?

"You really wanna know the whole truth?" bakit naman worried ang hitsura nya? may dapat ba akong ipag-alala?

"Opo."

"Yes, I regretted not confessing to her before but now that I see her happy with the person she loves, masaya na rin ako para sa kanilang dalawa." sa tingin ko masaya nga sya dahil walang halong pait, sakit o galit yong salita nya. She's so genuine.

"Sayang naman kung gano'n, kung nag tapat ka lang sana noon Jami siguro ikaw 'yong kasama nya ngayon. Sa ugali mo po kasi hindi ka naman mahirap mahalin." Sagot ko.

Haler! Kung ako tatanungin masasabi kong si Jami ang ubod ng berde sa kanilang magpipinsan, hindi ko na kailangan isa-isahin ang mga dahilan at aabutan tayo ng isang taon pag pinag-usapan yan.

"But it's okay, I'm happier now lalo na't alam kong mahal ako ng taong hinihintay ko. Hindi nya maamin ngayon pero maghihintay ako." grabe si Jami kung magmahal, siguro lahat gagawin nya para lang sa taong mahal nya.

"Sino ba kasi yang certain person na yan ma'am? baka siguro ako yan?" nakangusong tanong ko, curious ako. Hindi ba pwede na sabihin nalang.

"Secret." secret pa nga.

"You know what Krystal. I have never experienced these kinds of feelings until now. This truly has been an unusually pleasant day." sobrang vocal and open na nya masyado sa akin. Hindi kasi sya madaldal kapag kasama namin ang iba.

"Anong klasing feelings po ma'am? hindi ba yan katulad kung paano namin kayo napapasaya at ngiti ng mga kapatid ko?" tanong ko saka kinuha ang lollipop sa bibig nya at sinubuan ng cake.

Ngumiti sya at umiling, ayaw nya sabihin? bakit naman gano'n? gusto ko lang naman malaman.

"Are you okay? You seemed really sad earlier when I saw you. Well, it seems like I don't have to worry anymore." She caressed my cheek and patted my head.

Baka yong napagkamalan ko pamangkin nya na jowa nya. Akala ko naman kasi kung sinong baby ang tinutukoy.

"Krystal?" pukaw nito.

"Ha? sorry po, I dozed off. Akala ko kasi Jami na nobyo mo yong tinawag mong baby kanina. Nagselos po kasi ako, diba dapat ako lang baby mo?" sagot ko sa kanya bago kinuha ang kamay nito at marahan na pinisil-pisil. Ang lambot ng palad nya at ang init, ang sarap hawakan buong araw.

"Ye-"

"Ate." tawag ng isang bata kaya naputol ang sasabihin ni Jami.

Hala ang cute nila, tatlong babae at dalawang lalaki. "Hello." bati ko at dinampot ang bola na nasa paanan ko.

"Sa inyo ba to?" tanong ko.

"Opo, sorry po kasalanan ni Jay ang lakas po nyang sumipa. Hindi po ba masakit ang paa mo?" tanong nong sa tingin ko ay matanda sa kanilang lima.

Hindi naman natamaan ang paa ko, ang cute nila at inaalala pa talaga ako kahit wala naman silang kasalanan. Kung ganito lang siguro ka cute si empakta siguro hindi tataas sungay ko sa tuwing nakikita siya.

"Okay lang, hindi naman natamaan ang paa ko. Kunin nyo na." sagot ko saka inabot ang bola.

Napansin ko na nakatingin yong iba sa pagkain namin ni Jami. Hindi namin mauubos ang snacks na dala, ang dami kasi nitong hinanda ni ma'am.

"Gusto nyo?" nag unahan naman silang tumango.

"Sige kumuha lang kayo, dahan-dahan lang para hindi masayang ang pagkain." aalalayan ko sana sila pero si Jami na mismo ang nag asikaso sa kanilang lima at binigyan ng pagkain.

Ang gaan sa pakiramdam at ang saya ko ngayon kahit na ganitong simpleng bagay lang.

Habang pinagmamasdan ang mga batang kumakain ay nakikita ko ang sarili namin ng mga kapatid ko sa kanila. Lalo na yung mga panahon na wala kaming makain at tanging pagkain lang sa basurahan ang nakakain namin.

Ang layo na pala ng inabot namin, kung ano yong pait ng kapalaran namin noon ay kabaliktaran naman ngayon. Except sa pamilya ko.

Huminga ako ng malalim.

"Jami."

"Hmm?"

"I wouldn't have been able to come to this kind of conclusion on my own. For my sister's sake, for your sake and most of all, for my own sake. Hindi madali pero kahit na paunti-unti, kailangan ko na palayain ang sarili ko sa madilim na nakaraan at sundan ang nagbibigay liwanag sa aking kinabukasan. That's why i'm going to change, kailangan kong lumaban para sa sarili at kalayaan ko." sabi ko at tipid na nginitian ito. Inabot nya ang aking ulo at muling marahan na tinapik.

"You don't have to carry all the burden all by yourself anymore. It's time for you to stop worrying all by yourself. You have me, and no matter what happens, you can always count on me. If it becomes painful or difficult, just tell me and rest assured, kahit nasaan pa ako sa oras ng pangangailangan mo, darating ako." I bit my lower lip as she wiped my tears away.
My heart is going to explode any minute soon.

"You've already done so much for my sake Jami. If you continue to be like that baka…" hindi ko magawang sabihin, natatakot ako.

"Baka?"

"B-Baka magsisi ka." Mahina kong bulong at hindi ko alam kung narinig ba ito ni Jami,

"Ate tapos na po kami, maraming salamat po." singit ng mga bata sa usapan naming dalawa.

"You're welcome." sabay na sambit at ngiti naming dalawa.

Nagpaalam na sila dahil baka hinahanap na ng mga magulang. Hindi narin kami nanatili ng matagal at inaya ko si Jami na umuwi. Gusto ko kasi makapagpahinga sya kahit kaunting oras bago sya umalis mamaya. Pagdating ng bahay nagpaalam akong matutulog nalang muna. Napagod ako sa lakad namin kahit naka wheelchair lang naman sana ako.

Bandang 9pm nagising ako, ang haba pala ng tulog ko at hindi man lang ako ginising ni manang. Sabi ko kasi gisingin ako kapag nakauwi na si Jami.

Lumabas ako ng kwarto at napansin na walang tao. Sinabi ko kanina sa kanya na huwag na ako gisingin for dinner dahil gusto ko hintayin si Jami. Kaso hindi ko na yata sya mahihintay dahil gutom na gutom na ako huhu.

Biglang tumunog ang phone na hawak at feeling ko may gyera sa notifications ko.

-CCB-

SJ
Potangena horsey ko ano na lumpo ka na ba? magsabi ka lang putulin natin paa mo.

Message agad ni babe sa gc ang nabasa ko. Ang sama talaga ng ugali wala man lang concern sa kapatid.

RL
Pambihira ka Sj.

IRIS
Potangena nasa kulungan ako, hindi pa ako nilalabasan ng chief inspector ko! makalabas lang ako keybold at susugurin kita! gaano ka katanga at nahulog ka sa hagdan animal ka.

Natatawa ako habang nagbabasa ng mga mensahe nila. Lumabas ako sa may veranda upang magpahangin at hintayin si Jami na makauwi.

Tinupad nga talaga nya ang sinabi na hindi nya ipapaalam sa kanila ang totoong nangyari.

SJ
Nilalabasan ampota BAHAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAHA

TANVI
Kawawa ka naman at pinakulong ng mismong mga kapatid mo.

Kumunot naman ang noo ko, nasa kulungan ang empakta? ano na naman ang ginawa nya.

RL
HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

SJ
BAHAHAHAHAHAHHAHAAHAHAH kamusta Iris?

HEAVEN
Hoy tangena sumugod ang parents ni benten dito sa bahay, kinausap si ate
HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

IRIS
Tangena mas inuna pa nya ang parents ng kabet nya kaysa baby nyang nakakulong?

LOUIS
Anong ganap ba kahapon?

MADDYN
Nakakulong ka pero may cellphone ka?

NADDYN
Privilege.

SJ
Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH

AG
Option ka lang Iris.

KB
Gaga anong ginawa mo kay bentong?

RL
Binugbog nya gamit ang brass knuckles ayon, sira ang mukha dinala sa hospital HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

IRIS
Aba syempre! hindi ko nga pinagbubuhatan ng kamay ang mommy vixen ko. Ang kapal ng mukha nya.

SJ
Yandere ba tawag d'yan?

AG
Inaatake sa pagiging killer mode ang ferson kapag nasaktan ang kanyang police chief inspector.

KB
Chief inspector?

SJ
Si uno n'ya, pulis pala ang gaga BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Langya seryoso?! paano nya nagagawang hatiin ang oras nya sa serbisyo at tuturo sa PU? idagdah pa na may business din sya. Grabehan na ang mga people.

KB
Ano yan? isang kriminal at isang pulis na mag iibigan? ?

IRIS
Mag?

TANVI
Baka nag?

KB
Pakialam nyo ba, hindi pa naman nangyayari kaya "mag" mga bobo.

AG
May point din naman sinabi nya.

SJ
BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

KB
Alam nyo ba na may pinsan na kakauwi lang ng pinas ang demogons?

Share ko narin sa kanila at baka hindi nila alam.

IRIS
Maganda ba?

TANVI
Ina mo, akin yan.

KB
May anak mga tanga.

SJ
Sad

RL
Saddening

IRIS
Saddeninger

AG
Saddeningers

KB
HAHAHAHAHAHAHAHAHHAAHAHHA

HEAVEN
Kawawa ka naman tanso.

LOUIS
Pray for tansan. ?

MADDYN
(2)

NADDYN
(3)

TANVI
??

Naramdaman ko ang pangangalam ng tiyan ko. Tatawagan ko na sana si Jami nang may narinig akong sasakyan na huminto sa tapat ng gate.

Si Jami na kaya?

Ibinulsa ko na ang cellphone at agad na pinaandar ang wheelchair patungo sa gate upang salubungin ito.

Napangiti ako pagkakita na bumukas ang gate at pumasok si Jami, pero ang ngiting yon bigla rin nawala nang makita ang taong naghatid dito.

I automatically clenched my fist at ramdam ang pag iba ng ekspresyon sa mukha ko. Lalo na nong hinalikan nya sa pisngi ang mommy ko.

"Goodbye and sweetdreams." malambing na paalam sa kanya nong manliligaw nya na potangena hindi ko kilala.

"Thank you, take care." nakaramdam na naman ako ng kirot at sakit sa puso ng marinig ang malambing na boses na tugon nito.

Akala ko ba sa pinsan nya ang lakad? kailan pa naging pinsan ang manliligaw nya? Bakit hindi niya nalang sinabi kaagad sa akin kanina? Kailangan talaga magsinungaling? Para saan? Sa anong dahilan? Punyeta talaga, kaya gusto ko nalang itago sa sarili tong nararamdaman ko at baka tuluyan akong mabaliw dahil lang din sa mga nakikita ko.

"Krystal?" sa lalim ng iniisip ko ay hindi ko napansin na kaharap ko na pala ito.

Hindi ko sya pinansin at tinalikuran ito.

You're jealous

Alam ko.

You love her

I like her.

That's love

Hindi ko alam kung ano ang gagawin Bern.

Let me handle this

No.

Okay, you better talk to her

"Krystal." tawag nyang muli pagkapasok ko ng bahay.

Bakit kailangan pa nya magsinungaling sa akin, dapat sinabi nalang ang totoo na may lakad sila ng manliligaw nya kaysa pagmukhain akong tanga kakahintay.

"Krystal!"

Huminto ako at umikot upang harapin sya. Bakit parang sya pa ang nasasaktan sa aming dalawa?

"Po?" sagot ko ngunit hindi parin nag iba ang ekspresyon ng mukha ko. Binigyan ko lang sya ng blangko at malamig na awra.

"You saw us?"

"Obviously, are you done? I'll head back to my room and sleep." bwesit.

"W-Wait." nagdadalawang isip pa yata kung lalapitan ako o hindi.

"What?"

"Have you eaten yet?" ayos! ganda naman ng tanong na yan.

"I waited for you but I lost my appetite. Goodnight." naiinis ako na nasasaktan, hindi ko na gusto tong aking nararamdaman.

"You said you were going to your cousin's. You didn't have to lie but if you had told me you had a date, I would have congratulated you earlier." I followed with a sigh.

Napatigil ako nang harangan nya ako at lumuhod sa harapam ko upang pumantay sa bandang baba ko.

"It's not what you think. My car broke down a while ago on the way home and she saw me on the road, so she offered to take me home." malumanay na paliwanag nito bago hinaplos ang pisngi ko.

Napakagat labi nalang ako dahil sa sobrang guilty.

"Tapos ang lambing ng goodbye mo sa kanina, ano ba Jami? Naiinis ako, kahit ako di ko na alam ang dahilan bakit nagkakaganito ako... Ano ba ginawa mo sa akin?" Naiiyak ako, naiiyak ako kasi frustrated ako masyado dahil sa pisting nararamdaman ko na hindi ko alam kung anong tawag dito.

"I'm sorry." bakit ikaw pa ang humihingi ng tawad kung wala ka namang kasalanan.

"I don't like anyone to kiss you, Jami. I alone only have the right to kiss you." her eyes widened in shock but I don't care anymore.

I held the back of her head and gently pulled her closer to me and kissed her lips. Ah, ang lakas ng kabog ng puso ko.

Tama si Bern, I don't like Jami.

I love her.

Isang malalim na halik ang ibinigay ko at ako narin mismo ang lumayo pagkatapos halikan ito.

"Krystal." sambit nya na may gulat sa mga mata.

"I'm jealous." I nibble my lips at yumuko. Sa sobrang kaba ay hindi ko na alam ang gagawin, kaya nilaro ko nalang ang mga daliri ko.

Hinintay ko ang sagot ngunit wala akong natanggap. Pigil hininga akong inangat ang ulo at laking sorpresa ko nang bigla nya yakapin ang bewang at ibinaon ang mukha sa tiyan ko.

"I'm sorry." bulong nya.

She's so sweet, hindi ko na yata magagawa na pakawalan si ma'am.

I gently patted her head and smiled.

"Nagseselos ako, kaya please lang, sa akin mo lang ibuhos lahat ng atensyon at oras mo." Pag amin ko

dahilan upang mag angat ito ng ulo.

"I-I will." Tignan mo to at mukhang hindi na gunama ng maayos ang isipan.

"Gutom na po ako, hindi ako kumain kasi hinihintay kita." Sabay nguso sa kanya.

"What do you want?" wala pa ba sya balak tumayo?

Hindi ako makapaniwala na napaluhod ko ang isang Ponferrada. Naalala ko ang sinabi ni babe at Aaar eeeL sa akin noon.

Yung prank ni babe na nauwi sa proposal tapos si Aaar eeeL dahil sa ice cream? hindi ko alam kung anong trip ng mga kapatid ko.

"I'm craving for you adobo po."

"Huh?"

"I mean, I'm craving for adobo." ano ba tong lumalabas bigla sa bibig ko.

"Alright."

"Mommy, masakit na pwet ko. Kanina pa ako nakaupo sa wheelchair na to." gusto ko sana maglakad kaso wala naman akong saklay.

She looked at me for a while before extending her arms. "Come." she mumbled.

"A-Ano po?"

"I will carry you." napakurap pa ako ng ilang beses habang pinoproseso kung tama ba ang narinig ko.

"Wag na, okay na p-"

Hindi nya ako pinatapos at mabilis na niyakap ang bewang ko at inangat mula sa wheelchair ko. Wala na akong nagawa kundi ipinulupot ang mga braso sa leeg at mga binti ko sa bewang nito.

"Mabigat ako Jami?" bulong ko habang karga-karga nya patungong kitchen.

"No, you eat a lot but you are too light." narinig ko ang mahinang tawa nito kaya napanguso ako.

Kahit talaga anong kain ko hindi ako tumataba, malakas kasi kumain ang mga bulate ko sa tiyan.

Hinarap ko sya at nakitang nakangiti ito. Hindi ko maiwasan na hindi mapatingin sa malambot na labi nito.

Dahan-dahan kong inilapit ang mukha ko sa mukha nya hanggang sa magtagpo ang aming mga labi. Naadik na ako sa mga halik ni Jami, baka araw-araw ko na hanapin ang matamis na labi nito simula sa gabing to.

Huminto sya sa paglalakad at bahagyang inangat ang ulo upang tugunan ang mga halik ko. Karga-karga parin ako habang nakapulupot sa kanya ang mga braso at binti ko.

She's kissing me slowly and gives me moist kisses full of passion and desire. We continued to kiss until her kiss trailed down my jaw down to my neck.

Lunod na lunod na ako, gusto ko nalang halikan sya kaysa isipin ang pagkain naming dalawa. She planted wet kisses on my neck before gently licking and sucking it. Reason for me to let out a soft moan.

"Krystal." bulong nya sa leeg ko.

Ibinaba ko ang ulo at hinawakan ang magkabilang pisngi nito. I love her, I love her, I love Kathlyn Jamila Ponferrada. I really am irrevocably in love with her.

I gave her a sweet smile bago muli binigyan ng malalim na halik at nagpatuloy na tahakin ang daan patungong kitchen.

Pagdating sa kitchen ay pinaupo nya ako sa countertop bago inasikaso ang sarili upang maghanda ng makakain.

Isa paring palaisipan sa akin yong sunog na fried chicken nya. Marunong at masarap naman sya magluto pero bakit sunog ang naging resulta noon?

"Jami bakit sunog yong manok mo noon?" tanong ko habang nagluluto ito.

"It was Everleigh's..." sambit nya bago hipan ang kutsara na may sabaw at pinatikim sa akin.

"Oh, kasi nagtataka ako. Masarap ka naman magluto tapos resulta nong manok mo sunog hehe." sagot ko at saka nag thumbs up, masarap ang adobo.

Napailing nalang ito at ngumiti. Kawawa naman si Iris hindi marunong magluto ang mommy nya.

Kwentuhan nalang kami ng mga kung anu-ano hanggang sa maluto ang adobo nito. Sya narin mismo ang nagpakain sa akin kasi nga baby ako. Sabi niya ay kumain na siya kasabay ang kapatid pero kumain pa rin siya ulit for me kasi mas gusto talaga pag kasabay kami kumain.

After kumain at toothbrush ay hinatid na nya ako sa kwarto.

"Jami pwede tabi ka sa akin matulog? pakiramdam ko kasi hindi ako mananaginip ng masama kapag katabi ka." tawag ko sa kanya nang palabas na sana ito ng kwarto.

Ngumiti ako nang bumalik sya at tumabi sa higaan ko. "Alright." bilis nya kausap.

"Let's sleep, I'm tired Krystal." hinalikan nya ang noo ko bago humiga sa braso at niyakap ang bewang ko.

"Goodnight Jami." sagot ko.

Paglingon ko ay mahimbing na kaagad ang tulog nito. Ang bilis nya naman nakatulog, ang ganda at sobrang inosente ng mukha nya.

"Jami, hindi ko na yata kayang pakawalan ka." mahinang bulong ko sa sarili at hinalikan ang ilong nito bago ipinikit ang mga mata.

Unti-unti na akong nilalamon ng kadiliman pero bago tuluyang makatulog ay narinig ko pa ang

pagbulong nito.

"I love you." ngunit hindi ko naklaro dahil sa sobrang hina ng boses at antok na antok na ako.

CHAPTER 14

-

Pag gising ko kinaumagahan na stress ako bigla sa litratong ipinadala ni Iris, sinasabi ko na nga ba at may gagawin sila. Sinunog nila ang bahay namin. Kaloka pero karma na nila yun kaso dahil sa ginawa nila mas lalo akong guguluhin ng magulang ko. Sigurado akong pinapahanap na nila ako ngayon para ibenta kay Troy. Mga bwesit talaga at hindi nag iisip bago gumawa aksyon.

Agad ko itinago ang phone nang bumukas ang pinto, akala ko nakaalis na sya papuntang school.

"Hi, good morning." bati niya at may dalang pagkain, good mood yata sya today?

"Good morning Jami, akala ko umalis ka na." Sabi ko at hinintay makaupo sya sa aking gilid.

"I cooked for you first before going to school." nginitian nya ako saka tinapik ang ulo ko kaya napangiti narin ako. Ang lambing nya kay aga-aga.

"Thank you po, ay ou nga pala ano yong binulong mo kagabi Jami? hindi ko narinig kasi ang hina at antok na antok na ako." tanong ko bago ibinuka ang bibig dahil sa pagkain na isinusubo nito.

Bahagya syang natigilan at hindi mapakali ang kanyang mga mata, ano ba kasi yon at gusto kong malaman.

"I said SI-LI." awtomatikong napakunot ang noo ko sa sinagot nito.

"Sili? gusto mo sili?" Naguguluhan kong tanong.

Bakit feeling ko na stress sya bigla? napahugot kasi ito ng malalim na hininga at pikit ng mga mata.

"Ano nga kasi? Math ba yan? hindi ako magaling sa math Jami, but I will give you the value that you deserve." sabi ko bago inagaw sa kamay nito ang kutsara ko.

Muntik pa mahulog ang pagkain ko dahil bigla itong tumayo. Pag angat ko ng ulo ay namumula na naman ang mga pisngi nito.

"Jami?" tawag ko.

"Just leave the tray on the table when you're done eating. I have to go, see you later Krystal." dire-diretso nyang salita at nagmamadaling makalabas ng kwarto.

"Jami!" sigaw ko bago pa ito tuluyang makalabas.

"Yes?"

"Ingat ka, wala akong pampalit sayo." paalala at kasabay ang isang matamis na ngiti ko sa kanya

Naiwan akong nakakunot ang noo, hindi man lang nya sinagot ang pag-aalala ko at bigla nalang ako nilayasan.

Matapos kumain inihatid ko na kay manang ang pinagkainan ko. Nakabukas ang TV sa sala at naibalita

ang pagsunog sa bahay namin which is kagagawan ng mga kapatid ko.

"Kawawa naman ang pamilyang Miller, napakasama ng mga taong nagsunod sa bahay nila." biglang salita ni manang.

Kung alam mo lang kung gaano ka walang puso ang mga Miller manang, hindi ko alam kung dapat mo pa ba silang kaawaan. Bumalik nalang ako sa kwarto kaysa panoorin ang wala namang makabuluhan na balita.

Nagkulong ako sa kwarto at nanood ng netflix hanggang dumating ang tanghalian. Uuwi kaya si Jami ngayon? Kinuha ko ang phone upang e-chat sya, tatanungin ko lang kung uuwi ba o hindi, pero bigla akong nag crave ng cake.

Mag sesend na sana ako ng mensahe ngunit naunahan niya ako at malaki ang ngiti ko nang makita ang kanyang mensahe.

KATHLYN
Have you eaten your lunch already?

KB
Hindi pa Jami, gusto ko kumain ng cake. Lalabas ako at bibili.

Ang bilis nya maka seen, kakasend ko pa nga lang seen na agad.

KATHLYN
NO.

KB
Gusto ko nga kasi cake ?

Pinatay ko nalang ang cellphone at nagpatuloy sa panonood, puro lang mga crime documentaries dahil mas exciting kasi ang mga ganitong cases. Nagtaka ako bakit wala akong notification na narinig kaya tinignan ko ang cellphone, ang boba at pinatay ko nga pala.

Nag eenjoy na ako sa pinapanood tapos biglang bumukas ang pinto. Napaawang ang bibig ko nang makita si Jami na may bitbit na box.

"Jami bakit umuwi ka? Hindi ka ba busy?" nagtataka na tanong ko.

"I was in the middle of a meeting when I received your message." kaswal na sagot nito at inilapag sa katabing table ang cake box.

"Meeting sa school ma'am?" Tanong ko saka kinuha ang sa tingin ko ay cake na hawak, wala naman ako ibang hiniling kundi cake.

"Business." Sagot niya. Nagulat ako kasi bigla niya itinuro ang pisngi, wala ako ibang naisip na gusto niya gawin ko kaya mabilis ko siya binigyan ng halik.

"Halaka, so paano ang meeting mo?" gulat na tanong ko. Si Jami pinapataas pa lalo ang standard ko.

"I cancelled it." grabe na talaga si ma'am! iniwan ang meeting para lang ibili ako ng cake.

She could have asked someone else to do it instead, but I found this gesture sweet, and she's also thoughtful and attentive. I felt guilty for what I said earlier, because she even took the time to buy and bring me a cake..

"Jami, you're so sweet." hinila ko sya at niyakap ng mahigpit. Paano ko pa mapipigilan ang nararamdaman ko kung ganito ako ka swerte na tao.

"But I can't stay long, I still have class." bulong nya at napanguso ako. Well, ang mahalaga makasama ko sya kahit saglit.

Ang panatag talaga ng loob ko kapag kasama sya. Nawawala yong mga negative thoughts ko kapag kapiling ito.

"Alam mo ba ang swerte nong taong hinihintay mo. Kung ako siguro yon panigurado matutuwa ako, dahil sa sobrang daming tao sa mundo, ako ang napili mo." sana nga ako nalang.

Naramdaman ko ang paghigpit ng yakap nito at baon ng mukha sa leeg ko.

"Krystal." Nagtaasan ang mga kilay ko at randam ko talaga ang pagtayo ng mga balahibo dahil sa mainit niyang hininga.

I gasped in surprise as she began sucking on my neck and gently bit it. The most unexpected thing was when she suddenly climbed onto the bed and sat on my lap.

"M-Ma'am?" heto na naman ang puso ko at nagsisimula ang pagbilis ng tibok habang pinagmamasdan ang magandang babae na nasa kandungan ko.

"Krystal," pangalan ko palang nga sinambit nya pero kinakabahan na ako. Nanlamig ako bigla na dapat sana mainit ang katawan ko!

"H-Ha?"

"Do you like me?" seryosong tanong nya habang titig na titig sa aking mga mata.

"No, let me rephrase that. Do you love me?" hindi ko alam ang isasagot ko. Dapat ba na umamin na ako? natatakot ako lalo na't hindi pa nya alam na may isang pagkatao pa ako.

Gusto kong aminin pero paano kung masaktan ako? paano kapag nalaman nya ang totoo at iwanan ako? ayaw ko na maiwan, ayoko na bumalik sa kadiliman.

"H-Hey, why are you crying?" napapahid ako nang maramdaman ang mga luhang kusa nalang dumaloy sa pisngi ko.

"J-Jami, I'm scared. Please don't leave me." nanginginig na boses ko.

"I'm sorry, don't cry." bulong nya at niyakap ako.

Siguro saka ko na aaminin kapag nasabi ko na ang lahat sa kanya. Paano kung malaman nya na ang isang katulad ko ay mamamatay tao? Natatakot ako, hindi ko alam ang gagawin kung pati sya mawawala sa buhay ko.

"Stop crying, I'm not gonna leave you." sana nga hindi sa oras na malaman mo.

Kainis, ayaw magtigil sa pagpatak ng mga luha ko. Ngayon lang ulit ako nakaramdam ng takot, takot na baka pati ang babaeng kung kailan natutunan kong mahalin ay kasuklaman ako.

Iyak lang ako ng iyak hanggang sa napagod at nakatulog sa kanyang mainit na yakap.

Nagising ako wala na si Jami sa tabi ko, umalis na ba sya? Naalala ko ang nangyari kanina, kailangan ko na siguro sabihin sa kanya ang totoo, na hindi lang si Krystal ang nag mamay-ari ng katawan na to.

"Yup!" buo na ang loob ko, sasabihin ko sa kanya na may isang Bern na nakatago sa katawan ko.

Tinignan ko ang orasan at hapon na pala, medyo mahaba rin ang naging tulog ko. Anong oras kaya uuwi si Jami?

May narinig akong ingay-Malayo naman sana ako sa main gate ngunit sobrang lakas talaga ng mga sigaw kaya rinig ko talaga. Biglang may kumatok sa aking pintuan at pumasok si manang.

"Miss, may mga tao po sa labas. Kanina pa hinahanap si madam." tawag ni manang.

Kaya ko na mag isa kaya hindi ko na kailangan ng tulong. Lumabas ako ng kwarto at boses ni babe agad ang narinig ko. Ang lakas ng boses kasi rinig ko hanggang dito sa labas ng kwarto ko.

"Athy! open the gate! babawiin ko horsey namin!" Parang nagwawala lang sya sa labas.

Pagbukas ko ng gate ay nakita ko ang mga kapatid na sobrang miss ko na, two days ko din ata sila hindi nakasama? Akala ko pumunta sila upang dalawin ako, gusto lang pala makikain ng mga to. Huli na ng napagtanto ko kung paano nila nalaman na nandito ako kay ma'am. Ang empaktang Iris, nadulas na naman siguro kaya nasabi nya.

Dumiretso kami sa garden at sinabihan si manang ihanda ng pagkain ang mga patay gutom kong bisita.

"In love ka ba kb?" biglang tanong ni RL sa kalagitnaan ng tawanan namin.

May napansin na naman sila.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Si Athy ba keybold? akala ko ba mahalin mo na lahat wag lang isa sa mga ponferrada BAHAHAHAHAHAHAHAHA." kainis to si babe nang aasar pa. Hindi ko rin naman inasahan na mahuhulog ako kay ma'am, kasalanan ko ba kung sobrang genuine nya na babae kaya na in love ako.

"Akala ko ba si Annallyn gusto mo?" sunod na tanong ni RL.

Hindi ko nga alam kung gusto ko nga ba si Annallyn, aaminin ko na naging crush ko ito pero dahil sa sinabi ni babe na may boyfriend na sya kaya umiwas ako.

"Gusto ko si Annallyn, pe-"

"Athy!" biglang lumundag ang puso ko dahil sa sigaw ni babe. No, hindi dahil sa sigaw nya kundi sa pangalan na binigkas nito.

"Hindi ko alam na gusto mo pa pala until now si Annallyn keybold. Kaya ka siguro blooming dahil in love ka sa kanya." mas lalo akong kinabahan dahil sa sinabi ni RL. Ano ba ang ginagawa nila!

"Hoy bwesit! ano sinasabi nyo! kung ihampas ko tong plato sa mukha nyo ha?!" singhal ko sa kanila saka dinampot ang plato na walang laman. Ihahampas ko talaga to sa kanila!

Unti-unti kong nilingon si Jami.

"Welcome home ma'am." bati ko sa kanya ngunit hindi nya pinansin ang sinabi ko. Mas inuna pang kausapin ang mga demonyong kapatid ko.

Ngumuso ako at nanahimik sa isang tabi habang abala sila sa pakikipag-usap kay Jami, di man lang ako pinansin sa dami ng tinanong ko sa kanya. Anong dahilan at ganyan siya? Wala naman akong ginawa para dedmahin lang niya. Nawala ako ng tuluyan sa mood kaya hinayaan ko na silang lahat.

Umalis si Iris dahil kinailangan nya pumuntang school. Hindi nagtagal sunod na umalis sila babe dahil may klase pa pala ang mga gaga, nakalimutan nila may last subject pa sila kay Pixie,

Hanggang sa tuluyan silang nakaalis, wala kaming imikan ni Jami, ayaw niya ako pansinin edi gawin din natin. Umakyat siya ng kwarto kanina pa at hanggang ngayon hindi pa bumababa.

Hindi na lumabas ng kwarto si Jami simula pa kanina, nakatunganga lang ako dito sa ibaba ng hagdan. Gusto ko sana umakyat upang tawagin sya para sa hapunan.

"Krystal?" pagtingala ko ay nakita kong nakasuot ito ng black hoodie jacket at short shorts! maloloka na yata ako at kahit sa simpleng outfit umaapaw parin ang ka sexyhan ni ma'am.

"Jami, saan ka pupunta?" tanong ko pagkababa nya

"I'm going to meet Trisha." sino yan?

"Who's that?"

"Yung naghatid sa akin." gusto ko tuloy manaksak bigla, bakit makikipagkita sya do'n? Diba sinabi ko sa kanya nagseselos ako sa manliligaw niya?

"Bakit?" wala sa gana ko na tanong.

"Ay sorry po, sige ingat ka." sabi ko at tumalikod na. Hindi naman nya ako hinabol kaya hinayaan ko na.

Pumasok ako sa kwarto at nagpatuloy sa panonood ng mga crime documentaries hanggang sa nabagot ulit ako. Lumabas ako upang hanapin si manang, nagutom kasi ako bigla at gusto ko kumain ng hungarian hotdog.

"Manang, lalabas po muna ako. Punta lang ako sa malapit na 7/11." paalam ko sa kanya.

"Miss, gabi na po at baka hanapin ka ni madam pag uwi nya. Utusan ko nalang ang isang kasa-"

"Hindi na po manang, alas otso palang naman at malapit lang naman. Babalik din ako kaagad." putol ko sa kanya at lumabas na ng bahay.

*

KATHLYN

"Kath, are you okay?"

I am currently with Trisha at the park. I'm keen on having a serious conversation with her, as I want to tell her to end the pursuit.

Over and over again, I had tried to convey this message to her, but she refused to end her pursuit. However, I felt more resolute than ever before to end things between us because I was concerned about causing her further heartache. She deserves a better partner, someone who can wholeheartedly love her in return.

At ayaw kong magselos si Krystal.

"Trish, you need to stop. Please, stop pursuing me," I expressed, feeling guilty that I couldn't give her what she desired.

"Have you found her?" I nodded and smiled.

"You're aware that I'm willing to give you everything, even though I understand that I don't stand a chance,"

"I'm sorry for only thinking about my own feelings and not considering how you feel about this situation." I could feel the weight of her words.

I'm talking to her but ang nasa isipan ko ay si Krystal. This is bad, I can't get her out of my head.

I miss her.

"I am sorry, Trish-"

I was about to continue speaking, but my phone suddenly rang. Seeing Manang's number, I immediately answered it without hesitation.

"Yes?"

"M-Ma'am hindi pa po nakakauwi si miss Krystal. Kanina pa po sya umalis upang pumunta sa 7/11." Panic welled up within me, hearing Manang's words.

"Wha-what do you mean?" I blurted out, my voice quivering with anxiety.

"When did she leave? How long has it been since then?" I questioned, my mind racing with worry.

"K-Kanina pa po ma'am, mag iisang oras na."

I hastily hung up the phone and faced Trisha. My mind was consumed with worry, and I had no time to waste.

"I have to leave, I'm sorry," Urgency filled my heart as I hurried back to my car. Frustration surged within me, cursing at the thought of Krystal's stubbornness.

"She's too stubborn." I muttered, my mind racing as I stepped into the car.

"She should have just told me if she needed something!" My words were laced with a mix of anger and

concern for her. I hastily started the engine and gripped the steering wheel tightly.

"Stupid Krystal," I muttered, realizing how deeply I had grown to care for her.

*

KRYSTAL

Alas nuwebe na pala?! hindi ko namalayan kasi naaliw ako sa claw machine na nadaanan ko. Gusto kong makakuha kahit isa pero ayaw ako pagbigyan ng kapalaran!

Gusto kong kunin tong clown plush, nakikita ko kasi ang sarili ko sa kanya. Kainis nahulog na naman!

"Ugh bwesit!" paubos na tokens ko huhu.

"Hello." napatingin ako sa gilid dahil sa isang bata na bigla nalang nagsalita.

Hala! ang ganda at puti naman ng batang to. Ang sarap siguro pisilin ng fluffy cheek nya tapos ang ganda pa ng amber eyes nya! pota kaninong anak ka at kikidnapin kita.

"Hello baby, ikaw lang mag isa?" tanong ko bago luminga-linga upang tignan kung may kasama sya.

"Nowp, aym with my mommy but I wost her." I let out a soft chuckle dahil sa pananalita at accent nya.

"Naiwala mo ang mommy mo?" pagklaro ko sa sinagot nito. Ina na pala ang nawawala ngayon.

"Yup, how 'bout you?" she asked innocently before tilting her head. Kaloka, mapapasubok na naman ang broken english ko dahil sa batang to.

"I'm alone baby, what's your name?" tanong ko saka marahan na tinapik ang ulo nito.

"Ahmmm shabi ni mommy not to towk to ishtrangers." buti nakakaintindihan naman kami kahit papaano.

"But baby, you talked to me first?" sagot ko sa kanya.

Para syang girl version ni conan kapag nag iisip tapos nakarest ang chin sa pagitan ng thumb and forefinger nya. Ang cute!

"Ah yesh! Hello, pweash call me shang." pakilala nito.

"How old are you, shang?" agad syang nag angat ng kamay at pinakita ang limang daliri. Oh, 5 years old.

"Wa happwened to ya?" tanong nya at itinuro ang paa at kamay ko.

"A bad guy hurt me, baby."

"Ya want me to bweat the bad guy?" natawa ako dahil sa pag flex nya kuno sa kanyang muscle.

"Downt ya know how to pway that?" sabay turo nya sa claw machine na kanina pa ako bwesit.

"No baby pero sinusubukan ko, do you know how to play?" bakit tinanong ko ang bata, malamang wala

pang alam yan dahil 5 years old palang.

"Yup, let me get it pow ya." natawa nalang ako dahil sa sinabi nito at paglahad ng dalawang palad.

Binigyan ko sya kaagad ng tokens at kinarga upang makaupo sa lap ko.

"Up, up, down, down, left, right, left, right, left and howd the botton in 5 sweconds then insewt the coin," she gave me a demo before inserting the coin.

Hindi ako naniniwala sa hack na yan, kapag malas ka talaga at hindi marunong huwag na ipilit ang resulta.

"You wa da thing?" turo nya sa clown plush na gusto kong kunin kanina pa.

"Yes baby, pwede ba pakikuha for me?" bulong ko bago ipinatong ang baba ko sa maliit at cute nyang balikat.

Nagsimula siya at talagang nanalangin ako na sana makuha na dahil paubos na token ko!

My eyes widened in shock nang makuha nya ito!

"Waaaaa baby ang galing mo!" pagbubunyi ko at hinalikan ang magkabilang pisngi nito.

"No wowwies." ang cute nya huhu.

"Shang!" sabay kaming napalingon sa babae na tumawag ng pangalan nya.

"Am here!" taas kamay na sagot nito.

"Omg! you silly kid." bulaslas nito at nilapitan kaming dalawa.

Kung ano ang ikinaganda ni shang mas super ganda naman ng kanyang mommy. Hindi mapagkakamalan na may anak na.

"Mommy thwis is ma new fwend. Ate Kwystal." confused ko syang tinignan at ang mommy naman nya parang nagulat.

Wala akong matandaan na sinabi ko ang pangalan ko sa kanya? o baka nakalimutan ko lang.

"Nakita ko kasi sya kanina na mag isa. I mean, sya pala ang nakakita sa akin at nilapitana ako, sabi naiwala ka raw nya?" paliwanag ko sa mommy ni shang na ikinatawa nito.

"Thank you for taking good care of her. Bigla nalang sya nawala kanina pagpasok namin ng 7/11. Baby come here, baka masaktan mo pa si ate Krystal mo." sabi nito at kinarga ang anak.

"We need to go home, dumalaw lang kami sa tita ni shang pero wala ito sa bahay nya,"

"Thank you and see you again Krystal." wala naman akong masabi kaya nginitian at tanguan ko nalang sya.

"Bye, I'll see ya sown agwain." kaway na paalam ni shang.

"Ingat kayo." paalam ko sa kanilang dalawa.

Paalis narin sana ako nang makita ko ang isang pamilyar na kotseng huminto sa tapat ko at iniluwa ang babaeng kanina lang iniisip ko.

"Krystal!" anong ginagawa nya dito? akala ko ba kasama nya ang manliligaw ngayon.

"Jami." sambit ko.

"A-Are you okay?" puno ng pag-aalala na tanong nito saka marahan na hinaplos ang pisngi ko.

Naguguluhan ako sa kanya, kanina lang parang ayaw nya ako kausapin at kahit na alam nyang nagseselos ako nakipagkita parin sya sa manliligaw nya.

"Opo, nag crave kasi ako ng hungarian hotdog kaya sabi ko kay manang bibili muna ako sa 7/11." nakahinga naman sya ng maluwag matapos kong sabihin sa kanya ang dahilan.

"Bakit nandito ka pala? diba sabi mo makikipagkita ka sa manliligaw mo?" tanong ko at inalis ang kamay nito dahilan upang kumunot ang kanyang noo.

"I met her para sabihan na tigilan na ang panliligaw sa akin. Come on, stop sulking and let's go home." nagtaka ako dahil maglalakad sya? paano ang kotse nya?

Pero aaminin kong kinilig ako sa sinabi niya, nakipagkita siya para tapusin ang kung anong meron sa kanila? Omg! So, ako ang pinili ni Jami?! Aaaaaaaaaaaaa gusto ko tumalon, gusto ko sumigaw ngunit ayaw ko ipahalata.

"Paano ang kotse mo?" Tanong ko nalang sa kanya.

"You are more important than anything." ah ayan na naman, nanlalambot ang puso ko.

Pwede naman sana kami sa sasakyan nalang nya sumakay pero mas gusto nya yata ang maglakad at sabayan ako. So sweet.

Ito na rin siguro ang tamang pagkakataon upang aminin ko sa kanya ang tungkol kay Bern? kinakabahan ako ngunit kailangan, kaysa naman sa iba pa nya malaman.

I heaved a sigh before calling her name.

"Jami." tawag kong muli.

"Hmm?"

"May gusto lang sana akong ipagtapat sayo." Kabadong sabi ko at bigla itong tumigil sa paglalakad.

"Is that serious?" tumango ako at hinawakan ang kamay nya. Dinala ko sya sa isang cottage na malapit lang sa amin.

Pinaupo ko sya at sobrang lakas ng kabog ng puso ko habang nakikipagtitigan sa kanya.

"What is it? You don't need to be frightened," she reassured, puno ng pag-aalala ang boses niya.

"I'm here, and I'm willing to listen. I'm ready to understand whatever it is that's troubling you." She continued, hindi ko inalis ang mga mata sa kanya at damang-dama ko ang suporta niya.

"A-Ano kasi…" hindi ko yata kaya, umaatras dila ko bwesit.

Puro buntong hininga nalang ang tanging nagawa ko at yuko ng ulo. Mas mahirap pa ang mag confess sa kanya kaysa aminin sa parents ko na hindi lalaki ang gusto ko.

"W-Wala, sa susunod nalang." hindi ko talaga kaya.

"No, tell me." maawtoridad na sambit nito.

"Jami, paano kapag may nalaman ka tungkol sa akin na hindi maganda? paano kung ang Krystal na kilala mo pala ay masamang tao? paano kung bigla akong magbago? mananatili ka parin ba sa tabi ko?" kainis kung kasing tapang lang ako ni Bern edi sana matagal ko na nasabi to sa kanya.

"What do you mean?" paano ko ba maipapaliwanag sa kanya sa simpleng pamamaraan.

Isang malalim na buntong hininga na naman ang pinakawalan ko bago magsalita.

"Paano kung masamang tao ako?" I nibbled my lip and lowered my head. Hindi ko sya matignan sa kanyang mga mata, na g-guilty ako.

"Krystal, look at me." utos nya at inangat ang aking ulo.

"Honestly, I may not know what's troubling you." Panimula niya, malamyos at puno ng pag-aalala ang boses niya. "but I want to tell you something important. No matter who you are or what you've done, I will accept you with all my heart. If you've hurt someone or done something wrong, I know there must be a valid reason behind it." Bakit ba ang baet mo sa akin ma'am? mas lalo akong natatakot umamin sayo. Hindi mo alam na ang taong kausap mo ay isang mamamatay tao.

She smiled genuinely before wiping my tears away. Lagi nya nalang akong pinapaiyak dahil sa mga salita nya.

"I've told you before...don't carry the burden all on your own. You want to change, don't you? You don't have to be scared." Puno ng determinasyon at suporta ang kanyang boses at mga mata.

"Krystal, I'm ready to illuminate your path, to save you from your dark past. Just trust me," Her comfort and assurance were exactly what I needed at that moment. Did I truly deserve to be happy?

"M-Ma'am hindi mo kasi alam ang totoo kaya nasas-"

"Krystal, I know you're slow, but can't you see or feel why I'm like this towards you? I'm running out of patience because of your stupidity." She heaved a sigh and kissed my forehead. Napanguso nalang ako dahil sa pang iinsulto nito pero totoo naman, I'm stupid.

"Okay, I won't force you to tell me. I'll wait until you're ready and your feelings are more important. Stop crying now." tumango ako at niyakap ang bewang nito.

"Thank you mommy, for taking good care of your baby."

"My gosh, you're so dense. But it's okay, I like the way you are." frustrated na salita nito bago hinawakan

ang magkabilang pisngi at hinalikan ang labi ko.

Hindi ko na kaya, hulog na hulog na ako sa kanya. I don't want to let her go.

"Jami,"

"I love you." I whispered between our kisses. I finally said it.

Nagtaka ako dahil sa biglang pagtigil ng halik nito at ibinaon ang ulo sa leeg ko.

"Ah finally, those three words I've been dying to hear from you." she whispered into my neck ngunit hindi ko na naman narinig dahil sa sobrang hina ng bulong na tanging sya lang ang nakakaalam.

"Ano sabi mo?" Tanong kong muli ngunit umiling lang siya at mas ibinaon ang mukha sa aking leeg.

"Jami gutom na ako, hindi pa ako nakakain." sabi ko at humiwalay na ito.

Kita ko ang maluha-luha nyang mga mata at ang matamis na ngiting sa akin nya lang pinapakita.

"Let's head back home." I smiled and took her hand. Magkahawak kamay na bumalik sa aming tahanan.

-

Kinabukasan ay isinama ako ni Jami sa mall, sabi ko kasi na nababagot na ako sa bahay kaya sumama nalang ako sa kanya. Nanood kami ng sine at kumain sa Jollibee. Bumili rin sya ng mga bagong damit at ibang gamit para sa akin. Hindi ko pa nga nasusuot lahat ng mga binili nya last time para sa akin.

"Krystal, want to come inside?" tanong nya sa akin at itinuro ang chanel store. Alam ko na ang binabalak nya.

"Dito nalang ako Jami, balik ka nalang kaagad. May bantay naman kasama." sagot ko sa kanya. Hindi ko ba alam bakit nagdala pa sya ng mga bantay, para daw sa safety ko na hindi ko naman ma gets kung ano ang ibig nyang sabihin.

Payapa akong nanonood ng video sa phone ko habang hinihintay ang pagbabalik ni Jami nang biglang may isang malakas na sampal ang natanggap ko.

Pag angat ko ng ulo ay nakita ko ang namumula sa galit na mukha ng aking ama.

"Ito ba ang igaganti mo sa amin ng iyong ina?!" Nanggagalaiti sa galit na bulyaw nito.

"Dad." biglang sulpot ni Troy sa likod nito at pinipigilan na saktan ako.

"It's you." blangkong ekspresyon na sagot ko.

"Hindi ako naniniwala na wala kang kinalaman sa nangyari! sasama ka sa akin ngayon din!" hahawakan na nya sana ako nang harangan sila ng mga bantay ko.

"Aba! kailan ka pa natotong kumuha ng mga bantay?! baka nakakalimutan mo Krystal, pera ko ang pera mo!" nakakahatak na kami ng atensyon mula sa mga tao dahil sa pagiging eskandaloso nya.

"Pera mo? baka nakakalimutan mong kung hindi dahil sa babaeng sinampal mo lugmok na sa utang ang

kumpanya mo?" taas kilay na sagot ko.

Lahat ng kung anong meron kayo, pinaghirapan ko. Ang kapal ng mukha mong angkinin ang pinaghirapan ko.

"Isa kang bastos na bata ka! wala kang galang sa taong nagpalaki sayo!" sigaw nito at sasampalin na naman ako.

"Try." Nagtaasan ang mga kilay ko nang marinig ang sobrang lamig na boses ni Jami.

"Try to fucking slap her." sabay sila napalingon sa likod at nakita ang malamig na ekspresyon sa mukha ni Jami habang papalapit ito sa akin.

"Jami." nakangiting salubong ko sa kanya.

Kumunot ang kanyang noo at hinaplos ang pisngi ko. "Does it hurt?" malambing na tanong nito.

I smiled at her and shook my head. Sanay naman na ako masampal kaya immune na ang mukha ko.

"Alis na tayo." bulong ko.

She patted my head saka marahan na hinawakan ang kamay ko.

"Krystal! ito ba ang dahilan kung bakit ayaw mo magpakasal kay troy ha?!" sigaw na naman ng eskandalosong tao.

Hinarap ko ito saka tinaasan ng kilay.
"Bakit hindi nalang ikaw ang magpakasal sa kanya? at bakit kailangan pang ibenta mo ako sa pamilya nila?" rebat ko na ikinatigil nya.

Nagtaka ako dahil biglang binitawan ni Jami ang kamay ko at inilabas ang makapal na tseke na hawak nito. Ano gagawin nya?

"Jami." tawag ko ngunit hindi nya ako pinansin at patuloy parin sa pagsusulat sa hawak na papel.

Na sorpresa ako nang humakbang ito at walang pasabi na isinampal ang hawak na tseke sa mukha ng ama ko.

That's my Jami.

"Is 300M enough to pay off your debt? Stay away from Krystal if you don't want to end up in jail." maawtoridad at malamig na boses na banta nito bago tumalikod at bumalik sa tabi ko.

They were too stunned to speak.

"Thanks for waiting, let's go home." she sweetly utters with a smile.

Bago tuluyang talikuran sila ay nakita ko pa ang nanginginig na kamay nitong dinampot ang tseke. Mukhang pera.

"Krystal?" tawag ni Jami at inabot ang kamay nito.

"Ah yes."

Hindi ko inasahan na kayang gawin ni Jami ang bagay na yon sa harap ng napakaraming tao, ang hot nya tignan nong sampalin nya ito ng tseke. Dahil sa nangyari ay nawalan na ako ng mood kaya nagpasya nalang kami umuwi.

"You okay?" rinig kong bulong nito habang nasa loob na ng sasakyan at pauwi na ng bahay.

"Jami, hindi mo naman kailangan na gawin yon. Ang laki pa ng binigay mo, hindi nila babayaran y-"

"I don't care." putol nya sa salita ko.

"I told you I won't let them hurt you again." natameme nalang ako dahil sa sinabi nito. Seryoso nga talaga sya sa lahat ng mga sinabi nya.

Hindi na ako sumagot at isinandal ang ulo sa kanyang balikat. Mawala na siguro ang lahat wag lang ang mga kapatid ko at si Jami.

"Tired?" Tanong niya at inayos ang buhok ko sa likod ng aking tange.

"Hindi, iniisip ko lang na baka balikan ako. Lahat kasi gagawin nila matuloy lang ang kasal ko." sagot ko at bumuntong hininga.

"Then let's settle this." napaayos ako ng upo at hinarap sya. Paano naman naman ma se-settle ang problema ko?

"How?"

"Marry me." mabilis na sagot nito.

Sa sobrang gulat ko sa sinabi nya ay parang tumigil ang mundo. Si Jami? Nah offer ng marriage sa akin?

"J-Jami, hindi mo naman kailangan e sacrifice ang s-"

"I'm serious." putol na naman muli sa sinabi ko.

Alam kong seryoso sya dahil sa tono palang ng pananalita at the way ako titigan ng kanyang mga mata.

"Jami naman." gusto ko, pero ayaw ko naman idamay sya to the point na pati marriage nya madadamay dahil sa akin.

She heaved a sigh and gently massaged her temple before smiling at me.

"Think of it, I will wait for your answer." sabi nya bago hinalikan ang noo ko at isinandal muli ang ulo ko sa balikat nito.

Papayag ba ako sa offer nya? pero ayaw kong ipahamak sya sa gulong nasimulan ko.

CHAPTER 15

-

Umuwi akong masakit ang paa, gusto ko nalang sana ipahinga kaso makulit si manang ar gusto tignan dahil baka lumala. Hinihintay ko kasi si Jami tapos napansin niya ako na nahihirapan kaya ngayon sinusubukan ako tulungan.

"Manang dahan-dahan lang po masakit huhu." mangiyak-ngiyak na sambit ko sa kanya habang namimilipit sa sakit.

Nahulog kasi ako ni punyetang Iris kanina, alam na nga na nakapasan ako sa likod binitawan pa talaga.

Makalipas ang dalawang linggo kong bakasyon ay nakabalik na ako muli sa school, may saklay na akong gamit kaso hirap ako gamitin at mas gusto ko nalang sana yung binili ni Jami sa akin para hindi na ako mahirapan.

"Ano ba nangyari sayo miss? baka lumal tong paa at kamay mo." una ko kasi naitutok yong kamay at paa ko kanina bago ang pwet.

"Si Iris kasi manang itinulak ako." pagmukhain ko ngang masama ang empakta na yon.

"Paano kapag nalaman ni madam to ba-"

"Know what?" ayan at biglang sumulpot si Jami na kakauwi lang galing school.

Mabilis kong seninyasan si manang na okay na at pwede na sya umalis. Baka kasi tanungin pa sya ni Jami at masabi pa nya kung bakit.

"Good evening po, masakit lang kaunti yong paa ko." sagot ko at nginitian ito.

"Wait let me call my doc-"

"Jami okay lang ako." nakakaloka naman to at gusto pa tumawag ng doctor.

Hinila ko nalang sya paupo sa tabi ko tapos bigla nya isinandal ang ulo sa balikat ko.

"Pagod ka Jami?"

"I'm fully charged."

Inangat nya ang ulo at nginitian ako.

"Gi mingaw ko nimo, pangga." hindi ko maintindihan ang sinabi pero ang lamyos ng tinig nya.

Hindi ko alam, bigla ako napaiwas ng ulo. Ang lapit kasi ng mukha nya at baka mahalikan ko na naman sya.

"Ano po ibig sabihin no'n ma'am?" nakakawala ng angas si Jami sa totoo lang.

"Why are you here? Dapat nagpapahinga ka na." bakit nga ba ako nandito sa labas? ay teka yan ba ang

sagot sa tanong ko?

"Because I missed you…" direktang sagot ko.

"Gusto kita makita at makasabay sa dinner. I wanted to keep your angelic image in my eyes, Jami." nagtaka ako paglingon sa kanya dahil nakayuko na at takip ang isang kamay sa kanyang mukha.

Nagtaka nalang ako na sinundan sya ng paningin dahil sa mabilis na pagtayo nito saka nagmadaling humakbang palayo at umakyat ng hagdanan.

"Si Jami sinabi ko lang naman ang nararamdaman ko tapos bigla nalang ako iniwanan mag isa." kinuha ko ang saklay at hirap na nagtungo sa dining table.

Akala ko pa naman sasabayan ako ni Jami tonight, bakit ko pa kasi hinintay? Mabuti nalang at hindi pa naliligpit ni manang ang mga pagkain.

"Krystal." susubo na sana ako kaso bigla akong tinawag ni ma'am, bakit bumalik?

"Po? kakain ka?" tanong ko.

"Actually, I already ate dinner but sasamahan nalang kita ulit sa pagkain." kaswal na sagot nito.

Ang sarap mahalin ni Jami, nag uumapaw sa kulay berde. Hindi parin sya bihis at mas inuna pa na samahan ako kaysa asikasuhin ang kanyang sarili.

"By the way Krystal, can you sign this?" may inabot sya na isang folder at ballpen sa akin.

Ano to?

"You don't need to read it, just sign it here." sabi nya sa akin at tinapik ang papel na kung saan ko kailangan lagdaan.

Tulad ng sabii nya ay hindi ko na binasa at tamad din ako dahil kanina pa ako nagugutom. Kinuha ko ang ballpen na inabot nito at agad na pumerma sa papel.

"Okay na po." sabi ko.

"Thanks." ang weird bigla nalang ngingiti si Jami kahit wala namang rason.

Nagkibit balikat nalang din ako saka sinimulang kainin ang pagkain. Itong si Jami, sabi niya kakain at sasamahan ako pero parang di naman siya sumusubo at panay lang ang tingin sa akin? Hindi yata ako sa pagkain malulunod kundi sa mga titig niyang nakakalunod.

"Hmm alam mo ba sinabi ni Iris sa akin kanina?" pag open topic ko kasi sobrang tahimik at baka kasi ikasakit ko pa kung walang magsasalita sa aming dalawa.

"About?"

"Sinabi ko sa kanya na inamin ko sayo na mahal kita." diretsong sagot ko ngunit nabulunan ito. May nakakagulat ba sa sinabi ko?

"Tapos sabi nya sa akin kung sure na ba daw talaga ako? baka lang daw kasi nadadala lang ako sa

damdamin ko dahil ikaw palagi ang nandyan sa oras ng pangangailangan ko…" she went silent.

"Jami sabihin mo nga sa akin, kasi wala talaga akong alam pagdating sa pag-ibig. This is all new to me. Is there really an exact definition of love?" kung ano man tong nararamdaman ko, sana ito na yong tinatawag na love.

*I know that many are courting you. Maybe they're more attractive, smart, pretty, handsome at sobrang layo ko compared to them. But I don't want to compare myself to them, because I'm yours." tuloy tuloy lang ako sa pagsalita habang kumakain. Kanina pa to walang imik si Jami kaya sinulyapan ko na sya.

My eyes widened when I saw her face. Sobrang pula ng buong mukha nya, abot hanggang tenga. Kagat-kagat ang ibabang labi at tahimik akong pinagmamasdan. Nagtaas ako ng mga kilay kasi pakiramdam ko may gusto siyang sabihin, namumula rin ang kanyang mga mata at hindi ko alam kung ano ang nasa isipan niya.

"Jami?"

"Y-You what?" nag loading ako sa tanong nya.

"Ha?"

"Ah wala, ang dami kong sinabi ayan lang isasagot mo." effort pa ako mag explain tapos what lang sagot hmp.

"I mean, what did you say to Iris?" akala ko mahal ako ni ma'am dahil lahat ginagawa nya para sa akin, lagi nya rin ako hinahalikan.

"Sabi ko mahal kita." pag-uulit ko bago nilamon ang ham.

"Krystal." tawag nito at napaangat ako ng ulo sa kanya.

"Mmm?"

"You don't have to answer my marriage proposal." parang nawalan ako bigla ng gana dahil sa sinabi nito.

Kung kailan nag decided na ako na pumayag sya naman to ngayon ang aayaw. Hays, ano pa nga ba inasahan ko.

Okay na rin siguro total ito naman ang gusto ko at nirerespeto lang ni ma'am ang desisyon ko. Ayaw ko din naman sya idawit at masaktan.

"Krystal?"

Bakit ganito, nakakaramdam ako ng kirot sa dibdib at bigla nalang namumuo ang mga luha sa mata ko. Wala naman ginawang masama si Jami pero bakit nasasaktan ako.

Bumalik lang ako sa reyalidad ng nakaramdam ako ng mainit na palad at hinahaplos ang pisngi ko.

"Hey, why are you crying again?" tiningala ko sya at nakita ang mga matang puno ng pag-aalala.

Tipid ko sya nginitian at yumuko.

"Busog na po ako." sabi ko bago marahan na inalis ang kamay nito at tumayo.

Tutulungan nya pa sana ako ngunit pinigilan ko. "Kaya ko na po, babalik na ako sa kwarto."

"Krystal no, tell me what's the problem?" humarang na naman sya sa daan ko.

"Ma'an wala po talaga, gusto ko na magpahinga." kung gaano ako kasaya kanina, kabaliktaran naman ngayon. Gusto ko nalang magkulong sa kwarto at umiyak ng mag isa.

"Krystal, caro mi piaci molto e prego dio che tu non sappia l'italiano." Hindi ko pinansin ang sinabi nito at nilagpasan sya.

Ngunit bago pa tuluyan makalayo ay sinagot ko sya.

"Come tuo studente? peccato, capisco l'italiano." tipid akong ngumiti at tuluyan na syang iniwan na mag isa.

-

"Horsey ko! why is you very nakasimangot over there?" na bobo ako lalo sa tanong ni babe.

"Why you is very saddening keybold ko?" isa pa tong si Iris.

"Is what you make saddeningers?" pati ba naman si Ag!

"Oh ikaw Aaar eeeL may baon ka rin na kabobohan?" baling ko sa kanya.

"Is you okay?" punyeta.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Nananahimik ako mag isa tapos manggugulo sila. Hinihintay pa namin si ma'an makapasok, sya kasi next subject namin ngayon. Maaga rin ako umalis kanina dahil iniiwasan ko sya, wala naman syang ginawa na mali pero hindi ko rin alam bakit naiinis ako sa kanya.

"Wala ako sa mood, please lang wag mo ako simulan empakta at baka isugod ka ulit sa clinic." Babala ko at nanlaki ang kanyang mga mata bago itinuro ang sarili.

"Gago ka ba? Hindi naman kita inaano? Bakit ako gusto mo saktan e si Sj nangungulit sayo?" Kunot noo nitong tanong.

"Sa ikaw gusto ko sabunutan, may magagawa ka ba?" Mataray kong sagot sa kanya.

"Naknampucha, pigilan nyo ako at may masasaktan ako." Hamon ni empakta ngunit walang pumigil sa kanya.

"BAHAHAHAHAHAAHAHAHHA."

Tinignan ko lang ito at hinintay sa kanyang sunod gagawin ngunit wala naman at nanatili lang sa kanyang upuan.

"Wala ka pala e." Hamon ni Aaar eeeL kay empakta.

"Hoy tanso dito ka at pasayahin mo bunso namin." walang gana na tinignan ko sila na ngayon kinakaladkad si tansan palapit sa akin.

"Ano gusto mo horsey ko?" tanong ni babe.

Bumungont hininga nalang ako saka sila sinagot.

"Kumanta ka tansan." utos ko

"Ina nyo! dapat may talent fee ako!" mukhang pera rin talaga ang tansan.

"Walang problema, kapag napatawa mo si keybold bibigyan ka namin dali!" sabay tulak ni Iris sa kanya sa harapan ko.

"Sige kakantahan ko kayo." sagot nito at pumunta sa gitna upang kunin ang atensyon ng mga k-klase.

"Ahem, kakantahan ko kayo. Pakinggan nyo at sabayan nyo ako!" seryoso nga talaga ang tansan sa kanyang gagawin.

"Mas maganda yan Tanvi para naman umulan ngayon." sabi nong isang k-klase namin at nagtawanan naman ang ilan.

"Ou, hush na at kakanta ako." sagot nito at pinatahimik na sila.

"I'm going september!"

"Pota ka BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHHAH." kakasimula palang nga nya napahagalpak na ako sa tawa. Sino kasi ang hindi matatawa kung yong boses mo parang kambing!

"Ano ba! kumakanta ako." saway nya sa amin.

"Sige continue tanso." utos ni Aaar eeeL.

"I'm going september." natatawa talaga ako bwesit!

"The day you kiss my eyes, you never forever." sakit na ng tiyan ko kakapigil ng tawa.

"Drinking by plastic cup, are you neber forever and eber, of 2004." napapahampas nalang ako sa ulo ni Iris. With feelings with matching pikit mata ang tansan, feeling songerist.

"UWU!" sabay na sigaw nitong mga kapatid ko. Punyeta ang sakit tumawa kapag walang tunog!

"Pota HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Dancing in the fly, with the middle of the earth." ano yon huhu.

"In a focus state, burger steak." bwesit.

"Zombie apologize with friends!" sabay tuto nya sa amin huhu ayaw ko na.

"And I get like this!" sigaw na naman muli nila babe.

"Ops! I die, 99, 69, ba ba bye." parang tanga nagbibilang pa.

"Hold up!" ulit na naman nila Iris. Tawa nalang ako ng tawa at lumuluha na dahil sa pinaggagawa ni tansan.

"If you wanna go, hsbisbwkd ride with me and you packing my albow stay." wala na at mababaliw na kaming lahat sa tawa lalo na't nabulunan at pumiyok sya.

"Ugh!"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Take a picture for you and me, bope to the place we belong." anong lyrics na ba to.

"Singing zjsndjbahsjspotamhidamo."

"Thank you! Thank you!" proud pa sya na itinaas ang kamay at iniwagayway.

"Wooooooooooo."

"Ngaling ngaling brabo brabo brabo! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pwede mo na ako palitan tansan HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Hep hep! There's mooooooore!" hirit nya pa sa amin.

"Sige go." sabi ni Ag.

"Ano ang tawag sa gulay na maputi?" agad na tanong nya sa aming lahat.

Wala parin si Jami, mukhang nakalimutan nyang may klase pa sya sa amin pero okay lang dahil nag eenjoy pa naman kami.

"Ano?" sabay naming lahat na tanong.

"Putito." sagot nito sabay kinday sa kaklase ko.

"BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHHAHA."

"Popcorn ka tanvi HAHAHAHAHAHAH."

"Eh ano naman ang mas maputi pa jan?" ulit nya.

"Ano?"

"Mash putito." sabay kindat na naman.

"Tangena HAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"BOOOOOOOOOOOOOOOOOO!" waley ang tansan kaya na booo ng mga ka-klase at binato ng

scratch papers.

"Ito pa, ito pa! bakit hindi mahilig sa kape ang mga pari?"

"Bakit?"

"Kasi maka-juice sila."

"Oohhhhhhhhhhhhhhhh!" sabay takbuhan nila babe sa pisara at binuhat sya.

"Mga gago HAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Meron pa, meron pa!" hirit ulit ni tansan kaya inilapag sya.

"Ano ang kinakain sa balut maliban sa balat?" dapat kainin nya nalang din pati balat.

"Ano?"

"Mga bobo, sabaw kasi iniinom yan."

"Oohhhhhhhhhhhhhhh!" sabay buhat ulit sa kanya nila babe at itinapon sa gilid, mga baliw talaga.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Are you done?" isang boses na nagmumula sa may pintuan dahilan upang mapatigil sila sa kanilang mga kalokohan.

Nandito na pala si Jami, kanina pa ba sya jan? nakasandal lang ito sa bukas na pinto at krus ang mga braso.

Napasulyap ito sa akin kaya agad ako nag iwas ng ulo.

"Good afternoon ma'am." bati nila sa kanya.

"Get one whole." napasinghap nalang kaming lahat dahil sa sinabi nya.

Ano ba, ganito ba talaga silang magpinsan kung magpa-quiz?

"Ma'am wala pa po tayong topic?" lakas loob na tanong ni tansan.

"This is just an essay." sabi nya at may isinulat sa whiteboard.

"How to prevent juvenile delinquency." mahinang pagbasa ko.

Matapos nya magsulat ay muli itong humarap sa amin at kinuha ang kanyang cellphone na nakapatong sa lamesa.

"I want a thousand words. I gotta go, I have an urgent meeting. Pass your papers to Krystal pag tapos na kayo." grabe naman sa a thousand words yan.

Pagkatapos ay lumabas na ito ng classroom. Kung alam ko lang na wala pala kaming pasok sa kanya ngayon, sana umuwi nalang ako.

"Bakit napunta na tayo sa topic na to?" rinig kong reklamo nitong katabi ko na si Iris.

"Paano mo malalaman kung puro ka lang kalandian? Kailan ka ba nakinig sa klase ha?" Pagtataray ko rito.

Hindi ko nalang ito pinansin at nagsimula sagutan ang essay ko. Malapit na akong mag 1k words, nang bigla ko naramdaman na walang tigil sa pag vibrate ang phone ko sa bulsa kaya agad ko itong kinuha, parang tinadtad yata ako ng messages.

Kinuha ko ito upang tignan kung sino at napangiti ako nang makita ang pangalan ni Jami sa screen ko.

KATHLYN
Can you..
About last night..
Nevermind..
I mean..
Can we..
Oh gosh!
Uhmm..
Right, can we..
Talk, perhaps..
You're mad..
Or..
Uhmm..
?

Bakit ganito sya kung mag chat? hindi ba pwede isahang sentence nalang para hindi na sya mahirapan.

KB
Hindi po ako galit.

KATHLYN
????

Bakit sya pa mukhang nauubusan ng pasensya? Bakit hindi nalang nya sabihin kung anong gumugulo sa isipan nya?

KB
Akala ko ba may meeting ka po?

KATHLYN
Are you mad at me? ?

Wala ako plano pansinin si Jami pero kung ganito ang bungad sa akin ay wala ako magagawa dahil kahinaan ko kapag ganito siya.

KB
Galit ba ako? Hindi naman?

KATHLYN
I don't know if I did something wrong, but I can sense that you're upset with me. I'm sorry. What can I do to make it up to you?

KB
Hindi naman ako galit? Kakausapin ba kita kung galit ako sayo?

KATHLYN
Alright then, we'll go home together later?

Pwede naman hindi na at kay Iris nalang ako magpahatid.

KB
Si Iris nalang maghahatid sa akin.

KATHLYN
NO.

Hindi ko na sya nireplyan at ibinalik na ang cellphone sa aking bulsa. Malapit na mag time at hindi ko pa natatapos tong pinapagawa nya.

Nakita ko sumisilip si empakta sa papel ko kaya agad ko sinampal pagmumukha niya.

"Essay na yan mangongopya ka pa? Napakabobo mo masyado empakta." Sermon ko at inabot sa kanya ang papel ko.

"Thank you my unggoy!" Ngisi niyang nakakaloko at niyakap ako.

"Wag mo kopyahin lahat, ibahin mo choice of words at pag nalaman ni Jami pinakopya kita papatayin talaga kita." Babala ko dahil baka kopyahin pa word to word ko.

"Aye!" Sabay salute na parang tanga.

-

"Potangena sobrang drained na ng utak ko, yung choice of words ko kanina pabalik balik nalang tapos may words din na ginawang kong double AHAHAHAHAHA." proud pa ang Iris sa ginawa nya pero aminin ko lahat naman tayo ganyan.

Akala mo talaga sya naghirap, nangopya lang naman.

"Ang broken ng english ko do'n, bahala na si ma'am intindihin yong essay ko." sabi ko.

Nakasakay ako sa likod ni Aaar eeeL dahil pababa na kami ng building. Last subject na pala yong kay ma'am today.

"Nagutom ako bigla hoy, tara cafeteria." aya ni babe, kahit ako gutom din. Naubos braincells ko kahit wala naman ako no'n since birth.

"Election na pala sa friday, pustahan o walang mananalo sa atin." ayan na naman si tansan.

"Anong sa atin, bakit nag apply ka ba?" tanong ni Ag.

"Hindi?"

"O diba, tanga ka. Paano ka mananalo hindi naman pala." sarkastiko na sagot ni babe sa kanya.

"Shunga, nakalimutan ko pala." kay babe yata nagmana si tansan.

Habang tinatahak ang daan patungo sa cafeteria ay nakita namin na nakatambay sa may inner quadrangle yong grupo kuno na ginagaya kami.

"Ano kaya trip nila ngayon, bakit feeling ko... sila nalang kaya ang dogshowhin ko?" tanong ni babe habang nag iisip.

Natigil sila sa tawanan nong papalapit na kami sa direksyon nila. Walang tingin-tingin, nakataas ang baba at blangko ang ekspresyon na nilagpasan sila.

"Wala pala mga yon, mahihina at tatameme." nakangising saad ni Iris na kasabay lang namin ni Aaar eeeL sa paglalakad.

"Gano'n talaga pag pirated, learn to respect the original BAHAHAHAHAHAH."

"True true, no false ka jan babe." pagsang-ayon ko.

Agad nag order ng mga pagkain sila Ag at Aaar eeeL, dito nalang din kami umupo sa usual spot namin at hindi sa itaas. Hindi ko nga pala alam ang number ni Bern, nakalimutan ko rin kunin nong nagkita kami sa sekong. Gusto ko lang sana ipaalam sa kanya na kung pwede itigil na nya ang panliligaw.

Walang kami ni Jami, But I myself declared that I love her.

Maintindihan din naman siguro ni Bern kapag kinausap ko lang sya ng mabuti. Hindi ko rin sya nakikita sa campus, hindi siguro sya palagi dito sa cafeteria.

"Ang lalim na naman ng iniisip mo horsey ko." pukaw ni babe at marahan na tinapik ang noo ko.

"Sinabi ko nga pala sa kanya ang sinabi mo sa akin kagabi." agad na sinamaan ko ng tingin si Iris. Hindi talaga sya pwede pagtaguan ng sikreto.

"Hindi na matutuloy, sinabihan nya ako kagabi na huwag ko nalang daw sagutin yong offer nya." sagot ko sa kanila.

"Ah kaya pala ang pangit mo today, kasi broken ka." bakit ba kasi kinausap ko pa silang dalawa.

"Tama tama." no comment nalang ako sa pagsang-ayon ni babe sa sinabi ni Iris.

"Wag nalang nga nating pag usapan yan at binabadtrip nyo akong dalawa. Gusto ko nalang matulog kaysa kumain, bigla akong inantok." sabi ko sa kanila at napahikab ng malalim.

Sa kakaisip ko kay Jami kagabi hindi na ako nakatulog ng maayos. Mag o-offer ng kasal tapos sa huli aatras lang din naman.

"Halika idlip ka nalang muna." tumayo si Iris at lumipat sa tabi ko.

"Masakit ulo ko." sabi ko bago ipinikit ang mga mata.

"Kumain ka nalang kaya muna unggoy? Hoy, wag ka muna pumukit." Kumunot ang aking noo dahil sa bigla niya pagpisil ng aking pisngi.

"Wag ka makulit Iris, gusto ko matulog at baka uminit ulo ko sayo." Inalis ko ang kanyang kamay at hinampas sa kanyang ulo habang pikit-pilit parin ang magkabilang mga mata ko.

"Pag ikaw nanguha ng pagkain ko!" Sabi niya.

Mabuti at hapon na, kaunti lang din mga tao sa cafeteria at wala masyadong nag iingay kaya mabilis lang din ako nakatulog.

-

Naramdaman ko ang malambot na kama at ang amoy na alam kong sa kwarto ko lang maaamoy. Pero bakit may eyemask na ang mga mata ko? teka sino ba ang naghatid sa akin dito. Ang alam ko nasa cafeteria lang ako?

Antok na antok parin ang pakiramdam ko, gusto ko na sana bumangon kaso tinatamad at ang bigat ng pakiramdam ko.

Napatigil hininga ako nang biglang may pumatong sa pusonan ko at ang malalambot na palad nito na hinahaplos ang pisngi at labi ko.

Amoy palang nya kilalang kilala ko na. Mabuti nalang at hindi pa ako bumabangon.

"Krystal, I know you're mad at me. I don't know where and why you got angry, but I just want to say I'm sorry." si Jami lang siguro kilala kong nag so-sorry kahit wala namang kasalanan na nagawa.

"I missed you. I can't stand you ignoring me. Sorry." yong sobrang lambing ng boses nya, parang hinahaplos pati ang puso ko.

I heard her heaved a sigh and seconds later napaawang nalang ang labi ko. Bigla nya hinalikan ang labi ko kasabay ang marahan na pagmasahe sa may bandang templo ko.

This is so sweet.

Ah, sure na talaga ako sa nararamdaman ko. Mahal ko sya hindi dahil kailangan ko sya. Mahal ko sya dahil sa buong pusong pagmamahal na ibinibigay nya.

Napasighap ako nang marahan nya ipinasok ang dila sa bibig ko, sobrang ingat at ramdam ko talaga ang pagmamahal sa mga bawat kilos nito.

Bakit ganyan ka Jami, hindi na ako makakaahon nito dahil lunod na lunod na ako sayo.

Then she started nibbling my lips habang patuloy parin menamasahe ang templo ko. Ramdam ko na ang bigat sa bawat paghinga at init ng buong katawan ko.

Gagantihan ko na sana ang halik nya nang biglang may kumatok sa labas ng pintuan.

Narinig ko ang pagbukas nito, alam ko na kahit hindi ko nakikita ay bakas sa mukha ni manang ang gulat sa mukha.

"P-pasensya po m-madam, m-may naghahanap po sa inyo, trisha ang pangalan." gusto ko tumawa dahil sa kabado at mautal-utal na salita ni manang.

Inalis nya ang mga kamay sa templo ko. Aalis na sana ito sa ibabaw ko nang bigla akong nagpakawala ng mahinang ungol, at mabilis pinulupot sa kanyang bewang ang magkabilang braso ko.

"Please tell her I'm busy and don't have time." utos nya kay manang.

"Sige po." sabi nito at lumabas na ng kwarto. Medyo nahiya ako kasi nakita ni manang ang ginawa ni Jami, nahuli niya kami sa akto!

Inalis nya ang piring sa aking mata. Ang magandang mukha nya kaagad ang nasilayan ko pagmulat ng mga mata.

"Hi, Did I wake you up?" yong mga mata ko na hindi makapag-focus na titigan sya at kung saan nalang tumitingin.

"No, si Trisha ang dahilan kaya nagising ako. Goodmorning Jami." bati ko at inangat ang upper body upang yumakap sa kanya ng mahigpit.

"Are you mad at me?" I immediately shook my head. Hindi naman ako galit, tampo lang naman kaunti.

"Please, iwasan mo na si Trisha. Sinabi mo sa akin pinutol mo na ang namamagitan sa inyo diba? Pwede ba ako nalang? Sa akin ka nalang mag focus at hindi sa kanya?" Wala na ako pakialam kung sa paningin niya ay isa akong desperada, sinimulan ni Jami kaya panagutan niya ako.

"Krystal." tawag nito kaya nag angat ako ng ulo.

"Po?"

"Can I kiss you everyday at least once?" bakit kailangan pa nya itanong yan sa akin, kahit naman hindi na sya humingi ng permission papayag naman ako sa lahat ng gusto nya.

"Gano'n ka na po ba ka adik sa labi ko?" seryosong tanong ko ngunit bigla nalang ito nag iwas ng ulo.

Napansin ko na namumula ang tenga ni ma'am. Bahagya akong umangat at dinilaan ang likod ng kanyang tenga at marahan na kinagat ito, dahilan upang magulat at singhap sya.

"Jami, mahal kita kaya ibibigay ko lahat ng gusto mo." sabi ko bago ibinaba ang labi ko sa leeg nito at sinipsip ng walang permiso.

Naramdaman ko ang paghigpit ng hawak nya sa buhok ko, matapos kagatin ito.

"Marked." bulong ko bago sya binitawan at pabagsak na humiga muli sa kama.

Hihintayin ko ang panahon hanggang sa ikaw naman mismo ang umamin sa nararamdaman mo kung mahal mo talaga ako.

"Ah ayon pala ang mga papel namin kanina, intindihin mo nalang broken english ko Jami." sabi ko at itinuro ang mga ito.

"Thank you." nginitian ko naman sya pabalik.

Nagpasya kaming lumabas upang kumain, hindi ko halos matignan sa mukha si manang dahil sa nahihiya ako. Tinangka ni Jami subuan ako kaso agad ko iniwas ang ulo dahil nakatingin si manang,

kaso biglang nalungkot ang ekspresyon ni Jami kaya hindi ko na inisip kung ano man ang iisipin ni manang sa amin at agad kinain ang pagkain.

Habang abala ako sa pagnguya ay may napansin ako...

Napansin ko sa kamay ko na may suot akong singsing? wala naman to kanina.

"Krystal."

"Po?"

"Call me if you need anything. I'll go first because I still have work to finish." tumango naman ako sa kanya dahil hindi parin ako tapos sa kakanguya.

Napansin kong sinulyapan nya ang kamay ko na may suot na singsing at ngumiti. Sa kanya ba galing to?

"Who gave you that?" tanong nya ngunit nasa kamay ko parin ang paningin.

"Hindi ko po alam, hindi ko na to huhubarin kasi gusto ko." agad na sagot ko na ikinakagat naman nya ng labi. Okay confirmed, sa kanya galing to.

"Akyat ka na po, sabay ako bukas sayo hehe." bugaw ko sa kanya.

"You want me to sleep beside you? baka managinip ka na naman ng masama." oh alam ba nya na binabangungot ako?

"Sige po."

Nag excuse muna sya saglit at kinuha ang gamit sa kanyang kwarto. Bumalik narin ako kaagad sa kwarto matapos kumain at nag toothbrush.
Habang hinihintay si Jami, nanonood lang ako ng crime documentaries. Puro lang ganito pinanood ko simula nong tumira ako sa bahay na to.

Nabuhayan ako pagbukas ng pinto at pumasok si Jami na nakasuot ng oversized shirt, hindi ko lang alam kung may suot syang short dahil hindi ko makita.

"Jami," tawag ko at umusog.

"Thanks for waiting, turn off the tv and go to sleep." utos nya nang makita na humikab ako.

Bakit kaya gano'n kapag busog ka, aantukin ka nalang bigla.

"Goodnight po."

"Goodnight."

Nakasandal lang sya sa headboard habang abala sa kanyang laptop. Mas lumapit ako sa kanya upang yakapin ito.

Mukhang mapapasarap talaga ang tulog ko nito.

-

"Krystal, hindi ka kasali." tahimik akong nagbunyi dahil hindi ako kasali sa AS namin! 8-11 pa naman, tatlong oras silang mabibilad sa araw jan.

"Ma'am lumpo rin po kami! tansan, kunin mo yong malaking bato tapos ihampas mo sa tuhod ko." bwesit talaga tong si Iris. Lahat gagawin hindi lang makasali.

"Pota ka BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Iris shut up. Now, go to the open field." kawawa naman at hindi pinayagan ng mommy nya.

"Sana nagpagulpi nalang ako kay Kitten kanina."

"CHAIR up Aaar eeeL. Galingan nyo!" pagpapalakas loob ko sa kanila at saka nagtungo sa cottage, makikita ko naman gagawin nila mula rito.

Ano ba magandang gagawin? ako lang mag isa dito sa cottage at nasa open field na silang lahat, nagsisimula na mag exercise.

Straight pa naman ang klase ni Jami ngayon until 11:30.

"Hewoo!" nanlaki ang mga mata ko sa gulat dahil nandito sya!

"Omg baby!" tawag ko sa kanya at nagsimula na tumakbo palapit sa akin.

"We mwet again." ang cute nya talaga huhu pero bakit parang may kamukha sya.

Luminga-linga ako dahil baka naiwala na naman nya ang mommy nya. Wala naman syang kasama, paano napunta si Shang dito?

"Baby, naiwala mo na naman si mommy mo?" tanong ko at kinarga ito upang ipaupo sa kandungan ko.

"Wep."

"Bakit nandito kayo sa school baby?" ang sarap talaga pag may kausap ka na bata na kasing cute ni Shang.

"To visit ma tita. Da bad guy bweat ya again?" nakangusong tanong nya at itinuro ang kamay ko.

"Yes baby."

"Ate kwystal am hungwy. Mommy didn't fwed me." I let out a soft chuckle nang himasin nya ang kanyang tiyan.

"Tara sa cafeteria, ate krystal will treat you." kakargahin ko sana sya pero mahihirapan ako maglakad.

"Pwut me down ate kwystal. I can walk." she's a smart kid.

"Hawak ka sa damit ni ate para hindi mo ako mawala." sabi ko sa kanya at agad nya naman ginawa.

"Dito ba nag-aaral ang tita mo baby?"

"Nowp, tita is tweaching here." oh, so professor pala ang kanyang tita.

Natutuwa ako dahil habang naglalakad kami hanggang sa makapasok ng cafeteria, maraming kumukuha ng litrato nya dahil sa sobrang cute ni Shang.

"Shang, how did you know my name?" tanong ko habang abala sya sa pagkain ng strawberry cake.

"I shaw ya pwoto on tita's phone." medyo nabigla ako at curious na ako sa tita na tinutukoy nito.

"And she towld me that ate kwystal is her pwartner." dagdag pa nito na mas lalong nagpaisip sa utak ko kahit walang laman.

"Tell me more baby?"

"Hmmmm."

"She hwates stoopid pweople but ate kwystal is an excweption." nakangiti lang ako na nakikinig sa kwento nya.

Sino ba ang pwede nya maging tita na may picture ko? malabo naman na si Jami dahil never ko pa nahawakan ang phone nya.

"And then?"

"She owez twells me how cwumsy ate Kwystal is, but even though you're cwumsy, you're stwill cute." sabay pa kami napahagikhik dahil sa kwento nito.

Mukhang may alam na ako kung sino.

"Baby, tell me. Did tita tell you that she loves me?" nakangiting tanong ko bago tinapik-tapik ang lamesa gamit ang daliri ko.

"We-"

"Shang!" hindi na nya naituloy ang sasabihin dahil sumulpot bigla ang kanyang ina kasama ang tita na tinutukoy nya na may gulat sa kanyang mga mata.

Si Jami.

"You're so stubborn, oh God." stress na ang ina nya sa kanya habang papalapit sa table namin.

"Hello po, naiwala ka na naman daw kasi nya kaya isinama ko na." bati ko sa kanya bago sinulyapan si Jami.

"Good morning ma'am." bati ko sa kanya.

"Do you know them?" agad na tanong nito imbes na batiin ako.

"Ou, nakilala ko si shang nong gabi na sinundo mo ako sa claw machine. Ikaw pala ang tita na tinutukoy nya ma'am." bakit bigya yata syang kinabahan?

"Yes."

"Ah baby, ano nga ulit sana yong sasabihin mo kanina? What's the answer?" baling ko ulit sa inosenteng baya na kumakain.

"The answer is wep, wight, cowwect." hindi ko na napigil ang sarili at malawak na napangiti.

"What do you mean Krystal?" tanong ni Jami.

"Secwet tita." singit ni Shang bago ako nginitian.

"Secret." sabi ko rin at kaming dalawa lang ang nagtawanan.

Thanks to Shang, the feeling is mutual.

CHAPTER 16

-

"Miss tama na, baka mapagalitan ako ni madam at hinayaan kita maglasing." Paalala muli ni manang sa akin.

Kanina pa kasi ako umiinom dito sa may bandang pool, gusto ko lang uminom at humingi ng lakas sa alak dahil hindi ko na alam ang gagawin ko. Nag usap kami ni Iris kanina at kinausap daw sya ni ma'am Everleigh. Hindi ko alam kung saan nya nalaman o nakuha ang mga litrato namin noong gabi na may pinatay daw ako.

Alam narin nya ang tungkol sa kalagayan ko. Paano kung sasabihin nya ang lahat kay Jami? iniisip ko pa nga lang natatakot na ako.

"Manang hindi po ako lasing, wag ka po mag-alala at pumasok ka na. Okay lang ako dito, iwanan mo muna ako manang." Baling ko sa kanya at pinilit na papasukin siya dahil gusto ko mapag-isa.

Kanina pa sya pabalik-balik at kinukulit ako tumigil na pero sige parin ako sa pag inom. Gusto ko nga sana maglasing pero hindi naman ako natatamaan. Almost 10pm na at hindi parin nakakauwi si Jami, baka nga kinausap na sya ni ma'am Everleigh tungkol sa pagkatao ko.

"Sige, pero wag ka magpakalasing at mapapagalitan ako ni madam." tumango nalang ako para tigilan na nya ako at bumalik sa loob ng bahay.

Nagpatuloy lang ako sa pag inom at nag iipon ng lakas dahil gusto ko na ipagtapat kay Jami ang totoo. Sana hindi nya ako husgahan kapag nalaman nya ang buong katotohanan.

"Hays, siguro pagkatapos nito babalik na ako sa mga kapatid ko." bulong ko sa sarili at naramdaman nalang ang yakap na biglang pumulupot sa leeg ko.

Lilingunin ko na sana ito kaso biglang nagsalita ang babaeng yumayakap sa leeg ko. "Krystal, why are you drinking?" mahinang bulong nito.

Tipid akong ngumiti at hinaplos ang kanyang braso, "Jami, bakit ngayon ka lang?" Sagot ko at dinampian ng halik ang kanyang braso.

"I had dinner with my family. Why are you drinking?" ulit na tanong nya bago tumabi sa pag-upo sa gilid ko.

Sasabihin ko na ba? pero kung hindi ngayon, kailan pa? dapat paniwalaan ko ang sinabi ni Iris. Kailangan ko na talagang aminin at ayaw kong sa iba pa nya malaman ang lahat.

"J-Jami." kinakabahan ako.

"Is there a problem?" marinig lang ang malamyos na boses nya na g-guilty na ako.

Saan ako magsisimula? hindi ko alam.

I heaved a sigh before facing her.

"Gusto mo makinig ng story?" tipid ko lang itong nginitian. Mga mata nya na tila ba naguguluhan ngunit pinili nya ang manahimik at tumango nalang.

Inubos ko muna ang alak na hawak bago magsimulang magkwento.

"Hindi ako marunong mag kwento pero gagawin ko ang lahat upang maintindihan mo." Sabi ko, magulo kasi talaga ako magkwento at minsan kahit ako ay hindi maintindihan ang sariling kinukwento.

"I'm listening."

"May isang bata na nakakulong sa kadiliman. Isang bata na humihiling na sana mahalin ng kanyang pamilya, isang bata na pangarap maramdaman ang pagmamahal ng isang magulang. Ngunit mapait ang kapalaran at ipinagkait ang lahat ng 'yon sa batang nahihirapan,"

"Araw gabi laging nahihirapan at umiiyak sa madilim na kapaligiran. Iyak ng iyak hanggang sa pagbuksan ngunit para lang saktan."

"Maraming taon na nagtiis at naghirap sa mapanakit na pamilya. Puro pasa at bugbog ang kanyang katawan. Isa, dalawa o tatlong beses lang sa isang linggo kung pakainin ng kanyang mga magulang."

"Iniisip ng bata na wala na syang kinabukasan dahil sa mapait na karanasan. Hanggang sa unti-unti syang nilamon ng kadiliman at doon natagpuan ang isang kasangga at kaibigan."

"Sya ang naging sandalan, takbuhan at tanging kakampi sa masalimuot nyang karanasan. Nagpatuloy ang kanilang samahan hanggang sa nagpasya silang takasan ang mapanakit na mga magulang."

"Iniisip nya na mabuti pa ang kanyang kaibigan kayang lumaban at hindi katulad sa kanya na walang kaalam-alam,"

"Nagulat nalang ito nang malaman na ang kanyang tanging kaibigan, ay isa palang Imahinasyon na kanyang natagpuan sa gitna ng kadiliman."

"Lumipas ang araw, linggo, buwan at taon ay hindi na sya nito iniwanan. Palagi syang sinasamahan hanggang sa dumating ang panahon na kaya na sya nitong palitan,"

"Krystal." natigil ang aking kwento dahil sa pagtawag nito.

Binalingan ko sya at napansin na wala man lang pagbabago sa ekspresyon ng mukha nito.

"Do you have a split personality?" direktang tanong nito.

Bakit parang hindi man lang sya nagulat?

She's staring at me intently na mas lalong nagpakaba sa akin kaya mabilis kong iniyuko ang ulo. Hindi naman sya bobo para hindi malaman na ako 'yong nasa kwento ko.

"Jami, tatanggapin mo pa kaya ako kapag sinabi kong ou?" mahinang bulong ko bago niyakap ang mga tuhod ko.

"Tatanggapin mo pa kaya ako kapag nalaman mo na masama akong tao?"

"Tatanggapin mo pa kaya ako kung sasabihin kong mamamatay tao ako?"

"Tatanggapin mo pa kaya ako pagkatapos kong itago sayo ang lahat ng to?"

"Ta-"

"Krystal!" nagulat ako sa pagsigaw at hawak nya sa magkabilang pisngi ko saka iniharap sa kanya ang mukha ko.

Naiiyak na ako dahil namumula ang mga mata nito. Sasaktan din ba nya ako?

"Jami, I'm a murderer." sambit ko bago mag unahan sa pagpatak ang mga luhang kanina ko pa pilit pinipigilan.

"Matagal ko na talaga gusto aminin pero natatakot ako. Baka iwanan at kasuklaman mo rin ako. Si Bern na kilala mo, sya ang alter na sinasabi ko. Ilang beses narin naman kayo nagkaharap nong panahon na tulog ako." I finally said it at sana walang magbabago.

Wala man lang akong nakuhang sagot mula sa kanya. Tulala lang itong pinagmamasdan ako. Iniyuko ko ang ulo at marahan na inalis ang mga kamay nito habang kagat-kagat ang labi ko.

Sabi ko na nga ba at panandaliang kasiyahan lang ang lahat ng to. Sobrang layo namin sa isa't isa at hindi nababagay sa kanya ang isang katulad ko.

I took a deep breath bago kinuha ang saklay ko't tumayo. "Alis na po ako, sorry sa lahat." mapait ko syang nginitian at tuluyan na tinalikuran.

Nakakailang hakbang palang ako nang marinig ko ang mahinang pagtawag nito at ikinagulat ang ginawang pagyakap ng mahigpit sa bewang ko mula sa aking likuran. Hindi ko na napigilan ang sarili at napahagulgol nalang, ang swerte ko at sa kanya ako nahulog ng tuluyan.

Sinubukan kong alisin ang kanyang kamay at muling humakbang...

"I'm your wife." natigilan ako sa paghakbang dahil sa narinig at dahan-dahan na napalingon sa likuran ko.

There she is, standing in front of me. She's smiling na para bang wala lang sa kanya ang lahat ng mga sinabi ko, imbes na takot at pangamba ay puno ng pagmamahal ang nakikita ko ngayon sa mga mata nito.

Anong sabi nya? She's my wife?

Ako naman ang natulala ngayon sa tapat nya mismo. Napalunok ako nang marahan nya hinaplos ang pisngi ko at malambing na niyakap ang katawan ko.

"Where are you going? Are you trying to leave me behind? You won't find a better woman than me. Stay with me and I'll take care of you." parang nabawasan ng mga tinik ang puso ko matapos kong marinig ang pahayag nito.

Dahil sa ginagawa nito ay mas lalo akong mahihirapan na iwanan at layuan ito. Hindi ko kaya kasi hulog na hulog na ako sa kanya.

"From the beginning until now, I have kept the promise I made to you. I won't let you go back to your bitter past because I won't allow it." Muli akong suminghot matapos marinig ang kanyang sinabi.

Tanggap ba nya ako kahit ganito ako? mamahalin parin kaya ako kahit alam na nitong mamamatay tao ako?

"I missed you, KB." my eyes widened in shock. She called me kb? hindi Krystal o Bern kundi kb?

"I know everything, you don't need to apologize. Hinintay ko lang na ikaw mismo ang magtapat sa akin." alam nya? kailan pa? at paano nya nalaman ang tungkol dito.

Hirap na hirap ako Kumbinsihin ang sarili ko na ipagtapat sa kanya ang tungkol sa bagay na to, tapos malalaman ko nalang ngayon na alam nya pala ang totoo?

"A-Alam mo?" gusto ko malaman kung paano nya nalaman ang tungkol dito.

Bahagya nya inilayo ang katawan at nginitian ako. "I know everything about you. Everything." naguguluhan man ay mas pinili ko nalang ang manahimik, ang mahalaga alam na nya ang totoo.

Kung alam niya lahat, kung lahat-lahat talaga, ibig sabihin alam niya rin ang tungkol kay dad? Sa mga ginawa kong pamamaslang?

"T-Tanggap mo kung ano ako?" Maluha-luha kong tanong.

"You are you. I told you before that no matter what you have done or will do, I will always be there for you. I will guide and support you through everything." Ah, ang sarap magmahal ng katulad ni Jami.

Yung takot at pangamba ko na baka mawala sya ay unti-unting nawawala at napapalitan ng saya. Hinding-hindi ko sasayangin ang pagmamahal na ibinigay niya sa akin.

"Stop crying. I am happy that you are slowly opening up to me. You have nothing to worry about because I'll still be by your side." The assurance and comfort na kailangan ko, sa kanya ko lang talaga nararamdaman to.

Binitawan ko ang saklay at mahigpit na ikinulong ito sa mga bisig ko.

"Ang akala ko kakamuhian mo ako kapag nagtapat ako. Akala ko iisipin mo na masamang tao ako. Akala ko iiwanan mo ko pagkatapos kong sabihin sayo ang totoo. Mahal na mahal kita Jami, lunod na lunod na ako sa pagmamahal ko sayo at hindi ko alam kung makakaahon pa ba ako. Pero kung ikaw ang dahilan sa lahat ng to, mas gugustuhin ko nalang ang malunod at manatili sa piling mo." ako na siguro ang pinakamasayang tao sa gabing to.

To be fully accepted by the person you love despite everything you've been through. Si Jami ang pahinga ko.

"My wife." she whispered before hugging me tightly and burying her face in my neck.

Nalilito ako pero ang sarap pakinggan at sa pakiramdam ang tawagin kang asawa ng taong mahal mo.

Hinawakan ko ang braso nito at marahan na itinulak. "Jami, tanggap mo kahit dalawa kami?" nakangusong tanong ko.

Saglit nya akong pinagmasdan bago kinurot ang pisngi at tapik ang ulo ko.

"Even if there are three of you, tanggap ko kayo." matamis na salita nito bago hinalikan ang labi ko.

Hindi ko alam kung matutuwa o magseselos ako sa sinabi nya. Gusto ko sa akin lang si Jami. Pero kung tutuusin mas nauna si Bern na magtapat sa kanya kaya wala akong karapatan na maging makasarili.

Ang mahalaga, tanggap nya kung ano kami.

Pinutok niya ang aming halikan at bigla akong kinarga kaya agad kong ipinulupot ang mga braso at binti ko sa kanya.

"May tanong ako." mahinang bulong ko habang tinatahak nya ang daan papasok sa loob.

"Hmm?"

"Nahalikan ka na ba ni Bern?" hindi ko talaga maiwasan ang hindi magselos. Ramdam ko kaagad na kumunot ang noo ko matapos ang tanong na yon.

"She kissed me. Yes." alam ko naman pero gusto ko parin malaman mula sa kanya ngunit hindi ko maiwasan ang masaktan.

"Ginantihan mo?" ulit na tanong ko at mas lakong hinigpitan ang yakap sa leeg nito.

"Yes." walang halong pagdadalawang isip na sagot nya.

Para akong siraulo at pinagseselosan ang sarili ko. Baliw na ba ako? alam ko naman na ako parin yon pero ibang personality naman ang kahalikan nito.

Hindi nalang ako muling nagsalita at tumahimik lang hanggang sa nakapasok na kami sa kwarto ko at marahan nyang inilapag.

"Why are you frowning?" nagtataka na tanong nito.

"I'm jealous, hindi pala ako ang first kiss mo kundi si Bern." pagtatampo ko at tinalikuran ito.

"Are you sure Krystal?" tanong nya dahilan upang harapin ko muli sya. Nakangisi pa talaga sya? bakit ganyan ekspresyon nya ha.

"Oo."

"Hmmm, think carefully at alalahanin mong mabuti." ang naalala ko lang naman yong hinalikan nya ako sa mismong tapat ni troy.

Wala naman kaming relasyon bakit ba ganito ako kung umasta? pero nasabi naman ni shang sa akin na mahal ako ni Jami. Problema nga lang hindi ko pa naririnig yon mula sa kanya.

"Ayaw ko mag isip at baka kung ano pa maisip ko lumala pa tong selos ko. Tatabihan mo ko matulog?" sagot ko sa kanya at iniba ang topic. Medyo inaantok narin ako dahil siguro sa alak ng ininom ko.

Mas lumawak pa yata ang ngiti nya dahil sa sinabi ko. Sinasadya nya talaga siguro na mas lalong pagselosin ako. Siguro matagal na alam ni Jami ang tungkol kay Bern dahil ang bilis nya natanggap kung ano talaga ako.

Mas lalo tuloy akong nakaramdam ng inis. Paano kung si Bern pala talaga ang gusto nya at hindi ako. Baka nga nasabihan na nyang mahal si Bern at hindi talaga ako yong tinutukoy ni shang.

"Pinagseselosan mo ba ang sarili mo Krystal?" ipamukha ba naman nya sa akin.

Inikutan ko nalang sya ng mga mata at agad na nagtalukbong ng kumot. Tulog ko nalang to at baka madamay si Jami sa inis ko.

"Wag mo nalang po pala ako tabihan, okay na ako. Goodnight Jami." sabi ko at ipinikit ang mga mata.

-

"Horsey koooooo oooooo aaaahhh." biglang sigaw at ungol ng malakas ni babe habang papasok ng gym. Nakakahiya dahil may mga estudyante na nakarinig pero si babe yan e, walang hiya yan.

Pinapanood ko kasi ang volleyball PE nila Bern. Wala talaga sana akong balak pero naisip ko na kailangan ko nga pala sya kausapin tungkol sa panliligaw nya.

"Hoy! bakit nandito kayo ha?" tanong ko sa kanila.

"Bakit wala si Ag at Aaar eeeL ko? nasaan sila?" napansin ko kasi na silang dalawa lang ni Iris at wala rin pala si tansan.

Tumabi silang dalawa sa magkabilang side ko at sabay na isinandal ang mga ulo sa balikat ko.

"Okay ka lang horsey?" biglang naging concern si babe, baka sinabihan na naman nitong empakta.

"Ano na balita keybold?" sunod na tanong ni Iris.

Napailing nalang ako at muling itinuon ang atensyon kay Bern na abala sa kakahabol ng bola.

"Alam na ni Jami at sa tingin ko matagal na nyang alam ang totoo dahil hindi man lang sya nagulat o nagtanong sa akin ng mga kung ano." may choice sya.

Actually, ang dami nya pwede itanong pero pinili nyang hindi at mas inuna ang nararamdaman ko.

"Sabi ko naman sayo keybold na magiging maayos ang lahat. Mahal ka naman ni miss kahit walang kayo." wala nga bang kami? o hindi ko lang alam na may kami dahil si Bern ang ka relasyon nito.

"Baka si Bern yon at hindi ako." kaswal na sagot ko.

"Hindi ka sure." agad na sagot ni babe sa tabi ko.

Sinugod lang yata nila akong dalawa para guluhin. Bakit hindi nalang nila sinamahan si tansan at yon nalang ang pagtripan.

"Hindi ka pa ba babalik sa amin?" tanong ulit ni babe.

"Ayaw nga ni Jami hangga't hindi pa tuluyang gumagaling tong paa at kamay ko. Baka next week maging okay na to, hindi narin naman masyado masakit." sabi ko.

Pero sabi ni Jami huwag ko raw sya iiwanan at samahan nalang ito sa kanyang bahay. Iniisip ko parin yong sinabi nya sa akin kagabi, hindi nga ako masyado nakatulog dahil do'n.

"Hala!" sabay kami nagulat ni babe nang bigla nalang sumigaw tong empakta at nanlalaki ang mga

matang nakatitig sa kamay ko.

"Gago, bakit may singsing ka?" tanong naman ni babe.

Ah, yong singsing na hindi ko alam kung saan ko nakuha pero malakas ang kutob ko na kay Jami ito nagmula.

"Hindi ko alam, nagising nalang ako na suot ko na yan." sagot ko sa kanilang dalawa.

"Hoy gago baka kasal ka na ha tapos hindi namin alam!" wala naman sanang nakakatawa sa kalagayan ko pero tong si babe bigla nalang ngingisi na parang may alam sa nangyayari.

"Umalis na nga kayong dalawa! kakausapin ko pa si Bern. Mauna na kayo sa cafeteria at order nyo narin ako ng cake please?" sabi ko kasabay ang pag nguso at puppy eyes na ikinatawa nilang dalawa.

"Para naman kayong tanga!" kainis

"BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH sige na bibilhan kita. Sunod ka kaagad ha."

"Isang truck gusto mo keybold?" oa ang Iris hmp.

"Layas na nga at tapos na sila Bern! sho sho." bugaw ko sa kanila at sabay na itinulak ang mga ulo na nakasandal sa balikat ko.

"Sabay na tayo at baka mawala ka pa! sa labas ng gym ka nalang namin hihintayin." pagkontra ni Iris. Pumayag nalang din ako dahil dalawa sila at wala akong kalaban laban sa kanila.

Tinawag ko kaagad si Bern. Hindi na ako nagpaligoy-ligoy pa at agad sinabihan sya na tumigil na dahil may mahal akong iba.

Akala ko magagalit sya dahil isang taon din yata nya ako niligawan ng palihim? pero hindi, sa halip ay natuwa pa ito and she congratulated me dahil adult na raw ako pft.

Tinanong nya kung pwede parin kami maging magkaibigan. Pumayag ako dahil wala naman akong nakikitang problema upang hindi sya kaibiganin. Ang baet kaya nya at lambing na tao, nabulag lang talaga kami noon dahil sa pinsan nyang manipulative.

Ayun lang naman ang sadya ko kaya nakipag usap ako. Umalis din ako kaagaad at nakita ang mga kapatid sa labas ng gym na hinihintay ako. Tinawag ko sila at sabay na kaming lahat na nagtungo papuntang cafeteria.

Medyo nababagot na ako sa kalagayan ko, hindi na kasi ako nakakasabay sa trip at lakad nila babe dahil dito sa sitwasyon ko.

Pagkatapos kausapin si Bern ay dumiretso na kami kaagad sa cafeteria. Ramdam ko kaagad ang namumuong ngiti sa labi ko nang makita si Jami na tahimik kumakain kasama ang mga pinsan nito.

"They're here." salita ni miss Lorelei.

Kaming tatlo lang ng ccb ang nandito tapos apat na professors. Hindi naman nakakailang pero pansin ko ang palihim na mga nakaw tingin ni ma'am Everleigh sa direksyon ko.

"Krystal, come here." nakangiting tawag ni miss Lorelei na gusto ako ipaupo sa tabi nito.

"Krystal." tawag naman ni Jami at nginitian ako. Kaloka, isang ngiti lang ni Jami nawiwindang na mundo ko.

May bakanteng upuan naman sa gitna nila kaya agad akong umikot at doon umupo. Ayaw ko rin naman mapahiya si ma'am Lorelei.

"Sabaok lahat all."

"Iris." tawag ni ma'am Everleigh sa kanya.

"Gusto mo gulo?" agad na sagot nito. Grabe talaga ang empakta at nagagawang sagutin ng ganyan ang isang ponferrada.

"Kapal ng mukha mo tanga." sabat ko at inirapan sya.

Ang daming pagkain at hindi ko alam kung ano ang uunahin kong kainin. Kung pwede lang talaga ipagsabay ko na silang lahat ipasok sa bunganga ko.

"Here." napatingin ako kay ma'am Lorelei dahil may inilagay na syang chocolate cake sa plato ko.

"Yay! Thank you po." masiglang saad ko kasabay ang pagpalakpan ng mga kamay.

Kakainin ko na sana ito nang biglang inagaw ni Jami ang plato ko at pinalitan iyon ng kanya.

"Be mature enough Krysral, hindi ka na bata kaya samahan mo 'ko sa pagtanda." mahinang bulong, sakto lang na kaming dalawa ang makakarinig sa sinabi nito.

Napangiti narin ako dahil nakakahawa ang magandang ngiti nito. Tumango ako bago kinuha ang kutsara't tinidor ko.

"Para sa akin, hindi talaga tatalab ang mga planado na banat ma'am. Mas maganda parin yung nahuhulog ako naturally sa matatamis na ngiti mo." malakas at dire-diretso kong salita dahilan upang mabilaukan ang mga kasama ko.

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH sandali! si horsey ko bumanat ng hindi nya alam shit!" hagalpak na saad ni babe habang nagpupunas sa kanyang labi.

Napatingin ako kay Iris dahil sa sunod-sunod na mura at nakitang basa ang pagmumukha nito. Sa kanya siguro naibuga ni babe ang iniinom na kape.

"Tangena mainit gago!"

"Are you in a relationship?" direktang tanong ni ma'am Pixie na ikinatigil ko.

Paglingon ko kay Jami ay tahimik lang itong tinitusok ang cake gamit ang tinidor at namumula ang tenga nito.

"Wala po." ako na mismo ang sumagot dahil wala yata sa sarili si Jami.

"Baka si Iris at ma'am Everleigh meron." rebat ko at napaubo naman ang guto na tinutukoy ko.

"Ou meron, alam mo miss yang pinsan mo patay na patay sa katawan ko HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." makapal na mukhang sagot ni Iris.

"Hala, true pala? akala ko joke lang yon." sabi ko.

"Langya BAHAHAHAHAHAHAHAHAAH."

"Really Everleigh? akala ko ba ayaw mo sa bata?" medyo sarcastic sa akin ang dating nong pananalita ni ma'am Pixie.

"Coming from you?" balik ni ma'am Everleigh sa kanya.

"BAHAHAHAHAAHAHAHHAAHHAHAH."

Ngayon ko lang sila nakita na mag bardagulan dahil sa mga kapatid ko. Buti pa si ma'am Lorelei at Jami tahimik lang-

"How about you Kathlyn? Didn't you say you don't want to get into a relationship?" mali ang akala ko at ngayon pa pala sila magsisimula na dalawa.

"It's none of your business and mind your own problem." grabe naman si Jami pati ako nanlamig sa pananalita nito.

"Really? So it's okay if I date Krystal, right?" malambing na bulong nito at biglang niyakap ang leeg ko. Muntik pa akong mabulunan sa biglang paghalik ni ma'am sa pisngi ko.

Pero ang mas ikinagulat ko ay ang sunod na ginawa ni Jami.

"I won't let you because she's fucking mine!" she exclaimed! dahilan para magulat kami at ang mga tao sa ibaba. Ubos na yata pasensya ni Jami?

Sa sobrang pagkabigla, hindi ko na alam kung paano nya naalis ang mga braso ni ma'am Lorelei.

Namalayan ko nalang na nasa dibdib na ni Jami ang aking mukha at mahigpit na niyayakap ang ulo ko. Oh my god!

Sobrang tahimik, ramdam ko ang mabilis na pagtibok ng puso ni Jami. Mapapakalma ko kaya ang isang galit na Kathlyn Jamila?

"What did you say?" tanong ni ma'am Everleigh.

Iniangat ko ang ulo at nakita na nakayuko pala ito. Pigil ngiti at kagat ang labi ko nang makita ang namumulang mukha nito.

"Athy, ohmaygas ka! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Lorelei, stop teasing her." saway naman sa kanya ni ma'am Pixie.

I let out a soft chuckle when I saw her bite her lower lip. Hindi ko rin inasahan ang ginawa ni ma'am dahil ngayon lang naman ito naging gano'n.

"You're claiming her as if may relasyon kayong dalawa?" tanong na naman muli ni ma'am Lorelei, bakit

ba ayaw nya tigilan si Jami.

Marahan kong inalis ang mga kamay ni Jami at hinarap si ma'am Lorelei.

"Wala pong kami pero mahal ko sya." direktang sagot ko at biglang ngumiti ito.

Nagkibit balikat ako bago kumuha ng pagkain at muling hinarap ang babaeng mahal ko. Mukha na syang red apple sa hitsura nya ngayon.

"Jami oh." sambit ko saka isinubo sa kanya ang pagkain ko.

"Bwakinangsheyt BAHAHAHAHAHAHAH."

"Tapang ng keybold ko mag confess sa harap ng maraming tao tangena HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."sunod sunod na salita ng mga magagaling ko na kapatid. Hindi ko nalang sila pinansin at nagpatuloy sa pagkain.

Marami pa sila naging tanong, hindi sa akin kundi kay Jami at di na siya tinantanan ng mga pinsan niya. Pasalamat nalang talaga ako mataas pasensya ni ma'am at hindi nalang pinansin mga pinagsasabi nila.

Umalis din kaagad ang demogons after lunch dahil may first period na mga klase sila at naiwan lang kaming tatlo ni Iris at babe.

"San ba ang iba? bakit wala parin sila?" tanong kong muli sa kanila. Kanina ko pa kasi hinahanap tapos walang mga empakta ang nagpakita.

"Malay ba namin tanga." sagot ni babe.

"Grabe ka keybold, akala ko pa naman ikaw ang pinakamahina sa ating lahat. Tapang mo kanina sa pagtapat kay ma'am ha, nag lelevel up na ang unggoy namin." proud na yata si Iris sa akin nyan?

"Gano'n talaga kaya ikaw gumalaw ka narin at baka maunahan kita." agad ko na sagot sa kanya.

Bigla itong natahimik kaya nagtaka kami ni babe. Lalim naman ng iniisip, mga babae na naman siguro nasa utak nya ngayon.

"Hoy! problema mo bobo." tawag ni babe sa empakta na parang baliw at tulala.

"May sasabihin ako."

"May sinasabi ka na." pambabara ko.

"Gago seryoso kasi!"

"Seryoso naman sagot ko?"

"Ewan ko sa inyo BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Sya na naman tong namomroblema sa aming dalawa. Kung kailan okay na ako sa part ni Jami sya naman tong parang pasan ang mundo ngayon.

"Ano ba problema mo?" seryosong tanong ko.

Bumuntong hininga ito bago menasahe ang kanyang noo. "Nakita ko sya."

Hindi kami manghuhula para malamang kung sino ang tinutuloy nya pero parang may idea na ako kung sino.

"Sino sa mga babae mo?" tanong ni babe.

"Nakita ko si Che kagabi sa club. Pinaglalaruan talaga ako ng kapalaran." sabi nito at sinabunutan ang sariling ulo.

"Che?" nakalimutan na yata ni babe.

"Ex nya babe." sagot ko sa kanya.

"Ooo."

"Wala man lang kayong reaksyon na dalawa?" kunot noo na tanong nito.

"Ah naalala ko na! yan sana yung sasabihin ko sayo kaya tinanong ko ang pangalan! Gago, nakita ko sya sa mall nong nakaraan na araw." pahayag ni babe at sabay naman kami napatango ni Iris.

"Nakita ko rin sya Iris, mas lalong gumanda ex mo ha. Teka, anong nangyari kagabi? kinausap mo ba?" tanong ko sa kanya.

I'm not sure kung naka move on na ba talaga sya sa babae na yon. Basta ang alam ko, first love never dies.

"Hindi, tinakbuhan ko sya at nakasalubong ko pa nga si uno. Gaga talaga si vixen at stalker ko, sinundan ako sa club." hagalpak na saad nito.

Parang kanina lang nakasimangot sya tapos ngayon tumatawa na naman. Dami nya namang problema sa babae, sana lang talaha hindi dumating ang panahon na karmahin sya.

"Hinabol nya rin ako pero nandon si uno at hinarangan sya. Kung maari, sana wag na muli magtagpo ang landas naming dalawa." dagdag nito at tumayo na.

Pero paano kung balikan sya? ano kaya ang gagawin nya.

"Mag focus ka nalang kay ma'am Everleigh, mas pabor ako sa kanya kumpara sa ex mo." Sabi ko. "Wag na natin pag-usapan at baka umiyak ka pa." Dagdag ko pa.

"Tara na at may 1:30 class pa tayo." nagkatinginan nalang kami ni babe at agad na sinundan sya.

-

"Election na bukas mga tangaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!" si babe kung makasigaw parang ang layo namin!

"Bibig mo babe! ang sakit sa tenga." saway ko sa kanya.

"Hoy! wag kaya tayo pumasok bukas?" sabay kaming lahat napalingon kay Iris.

Ano na naman ang binabalak nya, baka nakakalimutan nya na subject namin bukas puro mga dragon

ang professors!

"Tanga! magandang idea yan. Sige! ano plano?" pagsang-ayon agad ni tansan.

"Basta bukas na, ano ha?" napaka bad influence talaga minsan ni Iris.

"Okay." halos magkasabay na sagot naming lahat.

"Una na kayo, kay Jami daw ako sasabay ngayon. Sa office nya ako pinadiretso." sabi ko sa kanila.

"Sabaok lahat all. Sige keybold ingat ka, tawagan mo lang kami pag may kailangan ka." tumango naman ako kay Iris.

Humiwalay na ako sa kanila at agad na tinahak ang daan patungo sa office ni Jami.

Malapit na ako sa opisina nya nang makita ang isang babae na nakatayo sa labas ng opisina nito.

"Hello po." bati ko sa kanya.

May dala syang bulaklak? akala ko ba sinabihan na sya ni Jami na tigilan ang panliligaw sa kanya.

"Hi." attached na siguro masyado si Trisha sa kanya dahil hindi nya magawang tigilan si Jami.

"Hinihintay mo po si ma'am?" obvious naman pero gusto ko lang tanungin, wala akong ibang topic e.

"Yes."

"Gusto mo pumasok? sa loob mo nalang hintayin si ma'am." pag-anyaya ko sa kanya ngunit sumama ang tingin nito nang makita ang susi na hawak ko.

"Bakit meron ka nyan?" tanong nya habang nasa kamay ko ang mga mata.

"Ah, binigay ni ma'am sa akin ang spare key para hindi ako sa labas maghintay sa kany-" napangiwi ako sa marahas na paghawak nito sa kamay ko.

"You, ikaw ba ang babaeng tinutukoy nya?" walang bakas na galit sa boses ngunit ramdam ko naman sa higpit ng hawak nya.

Kasalanan ko ba kung binigay ni Jami sa akin at hindi sa kanya? hindi ko naman kasalanan kung ako ang gusto ni ma'am at hindi sya.

"Pwede bitawan mo ang kamay ko?" kalmadong saad ko at sinulyapan ang kamay nito.

"Kung ako sayo, bumitaw ka na bago pa makita ni ma'am ang ginagawa mo." pagbabanta ko at nginisihan ito.

Ang ganda nya at sa tingin ko marami ang nagkakagusto sa kanya lalo na at matangkad din sya. Pero anong silbi ng panlabas na anyo kung hindi ka naman magawang mahalin ng taong mahal mo?

Dahil sa sinabi ko ay agad nya naman binitawan ito. Medyo namula pa wrist ko dahil sa ginawa nitong babae na to.

"Hintayin mo nalang sya kung gusto mo." sabi ko bago lumapit sa pinto upang buksan ito.

Dumiretso ako kaagad sa couch at ipinikit ang mga mata. Inaantok ako, sana dumating na kaagad si Jami dahil miss ko na sya.

Lumipas ang ilang minuto ay hindi parin ako makatulog. Gusto ko sana umidlip pero hindi ko naman magawa. Pipikit na sana akong muli nang bumukas ang pintuan at pumasok ang babaeng kanina ko pa hinihintay.

"Jami." nakangiting tawag ko sa kanya.

Dumiretso ito sa table nya upang ilapag ang mga libro na dala. "Hi, thank you for waiting. Are you tired?" tanong nito at umupo sa tabi ko.

"Jami, nasa labas ang manliligaw mo." tumayo ako at mabilis na iniba ang posisyon at kinandungan ito.

Nagulat pa sya sa ginawa ko pero hindi nagtagal gumihit din ang ngiti sa kanyang labi.

"Kinausap mo ba sya?" ngumuso ako at dahan-dahan na ipinulupot ang mga braso sa leeg nito.

Umiling siya "I just told her to leave." agad na sagot ni ma'am.

I slowly parted my lips when I felt the touch of her finger. "Can I have my kiss?" tanong nito habang pinagmamasdan ang labi ko.

Sabi ko naman sa kanya ibibigay ko lahat ng gusto nya. "Yes mommy." lakas ng kabog ng dibdib ko.

Hindi ko talaga mapigilan ang sarili kapag sya ang kasama ko. Feeling ko gusto kong gawin ang lahat ng mga bagay pag kasama ito.

She was about to kiss me when the door suddenly opened. "Kath."

Walang pagdadalawang isip na agad kong hinalikan ang labi ni Jami sa harapan nya mismo. Gusto ko lang ipakita na ang babaeng pilit nyang gusto mapasakanya ay pagmamay-ari ko.

Ako rin mismo ang pumutol at agad nilingon ang babaeng gusto agawin ang Jami ko.

"Trisha. I told you to leave." paglingon ko kay Jami parang hindi nya gusto na nandito ang manliligaw nya.

"K-Kath." medyo naawa ako kasi matagal nya rin niligawan si Jami tapos bigla ko nalang aagawin ng gano'n kadali.

Ngumuso nalang ako saka marahan na sinuklay ang buhok ni Jami gamit ang kamay ko.

Pwede naman sila mag usap na dalawa kahit nandito ako. Isipin nalang nila na para lang akong utot na umiikot sa opisina na to.

"Stop making that face mommy." saway ko nang makita na naman ang pagbabago ng ekspresyon nito.

She heaved a sigh at nginitian ako.

Paglingon ko sa pinto wala na pala si Trisha. At least hindi ito katulad ni bentong na eskandalosa.

"What do you want for dinner?"

"Ikaw po." kahit ano naman ihanda nya kakainin ko.

Hindi ko nalang sasabihin sa kanya na hindi kami papasok bukas. Baka magsumbong sya sa ibang pinsan at maudlot pa ang plano namin.

"I want more Krystal." nagtaka ako sa sinabi nito kaya napakunot ang noo ko.

"More?" confused na tanong ko.

"Yes, I want more but maybe next time." Sagot nito saka dinampian ng mga halik ang leeg ko.

Nakikiliti ako, weakness ko pa naman ang leeg pero kapag si Jami ang hahalik sure why not!

Kung may kahati man ako sa pagmamahal sa kanya, si Bern lang ang papayagan ko sa lahat ng mga manliligaw nya.

Okay pa ba tong ginagawa namin? naghahalikan kami kahit wala naman kaming label na dalawa? para narin tuloy akong si Iris sa ginagawa ko kay Jami.

"Let's go home." bulong nya sa leeg ko kaya inilayo ko na sa kanya ang mukha ko.

"Hehe okay mahal ko." sagot ko ngunit si Jami bigla nalang napatakip ng mukha at sandal ang ulo sa balikat ko.

"Jami?" anong nangyari sa kanya?

"To be called like that…" ano raw? minsan talaga naiinis ako kay Jami dahil bubulong nalang nga hindi ko pa masyado marinig.

"Ha? ano sabi mo? mahal mo ko?" tanong ko, hindi ko narinig kaya ako nalang mag dedesisyon para sa kanya.

Nagpakawala ako ng mahinang tawa sa ginagawa nya. Bigla nya kasi inuuntog ang ulo nya sa balikat ko. Akala ko ako lang ang cute pero mas cute pala si Jami kung kiligin.

"Jami tara na, uwi na tayo." pagpigil ko sa kanya at pwersahan na tinignan ang mukha nito.

"Mommmmmmmy sobrang pula mo!" hindi ko na napigilan ang sarili kaya natawa na ako.

"Ah stupid." sambit nya bago muli tinakpan ang namumulang mukha.

"HAHAHAHAHAHAHAHA tara na Jami, hindi na kita aasarin. Gutom na talaga ako promise." tumutunog na tiyan ko huhu.

Tumayo na ako at hinila sya patayo. Wala yata balak si Jami na umalis, gutom na ang baby nya.

"Alright, let's go." sabi nito bago hinawakan ang kamay ko.

Hawak kamay kaming lumabas ng opisina. Okay lang sa kanya ang ganito? baka ma issue kami bukas nito.

Okay lang din naman ma issue basta si Jami ang partner ko.

Oras na siguro para sumaya naman ako?

CHAPTER 17

-

CCB

IRIS
Hoy, yatap na ako. Nasa gate of hell na ako ngayon. ?

RL
Bakit nag iba ka naman ng landas? ni reject ka ba sa gate ni san pedro?

HELL
Umalis ka na dahil hindi kita papayagan na makapasok.

SJ
Gago BAHAHAHAHAHAHAHAAHAH

TANVI
Saan pwede magpadala ng pera patungong kaharian mo hell? para naman may pamasahe pabalik si Iris.

LOUIS
Sunduin kita Iris?

MADDYN
Submarine you want?

NADDYN
Helicopter?

IRIS
Wala kayong kwenta kausap mga pakers!

"Krystal?" tawag ni Jami.

Abala kasi ako sa pagbabasa ng messages nila, ano kaya ang nangyari kay Iris.

"Po?" sagot ko bago ibinalik sa bulsa ang cellphone na hawak

Dumiretso pala kaming dalawa sa mall for groceries at bumili narin ng bagong damit upang magpalit, basa kasi kaming dalawa kanina.

"I'm done." sagot nito.

Tinignan ko sya mula ulo hanggang paa at ang masasabi ko lang ang sexy ni Jami. Mas bagay din pala sa kanya pag long hair, naka hair extension kasi ito ngayon.

"Krystal?" pukaw ulit nya.

Agad ko syang niyakap at agad din na binitiwan. "Ganda mo po tapos nakikita 'yong inner mo.

Nakakaselos naman." nakangusong reklamo ko.

"Sorry, wait for me here. I'll cha-" I grabbed her wrist and shook my head. Magpapalit kasi sana sya, okay lang naman at nagbibiro lang ako kanina.

"Why?"

"Wag na, okay na yan. I was just joking." sagot ko at hinila na sya palabas ng clothing store.

Bumaba na kami sa ground floor, medyo naiinis ako sa mga mata na nakatingin sa kanya especially sa bandang tiyan nito, maikli naman kasi ng napili nyang top.

"Jami, sa ganda mo hindi na maalis ang tingin sayo ng mga tao." sabi ko at kinuha ang isang cart ngunit inagaw nya.

"Ignore those eyes. What do you want to buy?" tanong nya.

Kinuha ko ang cellphone ko at binukasan ang camera. "Jami, tingin ka dito." sabi ko.

Click

Ngumiti ako nang makita ang litratong nakuha ko, agad akong lumapit sa kanya upang ipakita ito.

"Ganda mo no? kahit saang anggulo maganda ka parin sa mga mata ko." direktang salita ko.

Namumula na naman ang mukha nya, hindi yata sanay si Jami pag may pumupuri sa kanya.

"You're so honest and straightforward Krystal." ayaw ba nya na ganon ako? ano ba gusto ni Jami, ang maging katulad ako ni Iris na empakta?

"Ayaw mo ng gano'n?" tanong ko.

She shook her head and pushed the cart. "I like it." nagkatitigan nalang kaming dalawa at sabay napangiti.

Inabot kami ng dalawang oras, ang dami naming pinamili lalo na snacks kasi mahilig ako sa kumain. Sa Jollibee nalang din kami kumain for dinner kahit araw-araw pa ako kumain nito, hindi talaga ako magsasawa lalo na spaghetti nila.

"May lakad ka po bukas?" tanong ko sa kanya habang abala sya sa pagbabalat ng chicken joy.

"If it doesn't rain." tumango nalang ako.

I am quite amused nang bigla nya inilagay ang mga balat sa plato ko na kanina pa nya pinagkaabalahan. Akala ko tinabi lang para kakainin nya na lahat ng sabay.

"Paano mo alam na favorite ko to Jami?" tanong ko bago kumuha at ipinasok sa bibig ko.

"Because I know everything about you." agad sagot nya kasabay ang isang matamis na ngiti.

Confused parin ako sa kung ano ang ibig nyang sabihin.

"Krystal, I got a message." napakunot ang noo ko at kanino galing ang mensahe? sa manliligaw ba nya?

"Sino po?"

"My sister. Pinapapunta tayo sa bahay nya kasama mga kapatid mo." bored nga talaga siguro si miss Pixie. Ano ba kasi ginagawa ni babe at hindi inaaliw ang kanyang mommy.

"AKRIS lang po?" balik ko.

"Yup" kawawa naman ang iba at hindi makakasama, baka exclusive for babies lang ng demogons.

"Diretso na tayo do'n after dito?" tumango naman ito kaya nagmadali akong tapusin ang pagkain ko.

*

Ang lakas parin ng ulan habang bumabyahe kami patungong bahay ni miss Pixie. May mga lugar narin na hindi matawiran ng mga sasakyan dahil sa taas ng tubig.

"Mag iinuman ba, Jami?" tanong ko sa kanya habang focus ito sa pagmamaneho.

"Hmm, I guess?" lamig na nga masyado nitong panahon gusto pa nila mag inuman. Sabagay, para naman uminit mga katawan nila.

Ang traffic at hindi ko alam kung anong oras kami makakarating. It's almost 7pm at kanina pa kami stuck dito.

"By the way Krystal, what happened to your wrist?" tanong nya dahil napansin nito ang pasa.

Kaagad ko itinago ang braso at tipid ngumiti. Grabe kasi kung hawakan ni Trisha kamay ko, kulang nalang mabali ang buto.

"Ah, wala lang to." sagot ko at itinago ang kamay.

"Tell me and don't try to hide anything from me. Malalaman ko rin yan kahit anong tago mo." mas possessive pa yata sya kaysa kay miss Pixie?

Nararamdaman ko na palalim nang palalim ang iniisip ko hanggang sa natulala nalang talaga ako. What's happening?

"Jamila."

"K-KB?" napukaw ako sa pagtapik nya sa pisngi ko kaya napalingon ako sa kanya.

Hindi ko mabasa ang pinapakitang reaksyon ng kanyang mga mata. Malungkot? maiiyak? nalilito? ay ewan.

"Bakit Jami?" sagot ko.

"Nothing, are you okay?" may dahilan ba para hindi ako maging okay?

"Opo okay lang, nag go signal na Jami oh." sagot ko at itinuro ang traffic lights.

Sabado pala bukas, ano kaya pwedeng gawin lalo na't alam ko na magiging masama parin ang panahon kinabukasan.

Matapos ang mahabang oras ay narating namin ang bahay ni miss Pixie. Nandito na pala sila except kina Iris at miss Everleigh na wala pa.

"Horsey kooooo ohmaygas! dinaig nyo pa bagong kasal na dalawa BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." salubong ni babe at niyakap ako. Baliw talaga at kung ano nalang ang naiisip.

"Bakit wala pa si Iris? magkasama parin ba silang dalawa ni miss Everleigh?" tanong ko sa kanya.

Si Jami dumiretso kaagad sa library ni miss Pixie, hindi namin alam ang gagawin nila dahil nandito lang naman kami sa sala.

"Baka nagtanan na ang dalawang 'yon?" mga sinasabi ni Aaar eeeL minsan hindi talaga kapani-paniwala.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAH."

"Speaking of the devil, ayan na oh." sabi ni Ag kaya napatingin kami sa main door. Si gaga mukhang masaya dahil ang lawak ng ngiti nya.

"Miss, diretso ka na raw po sa library ni Pie" salubong ni babe sa kanya kaya agad na itong nagtungo. Hindi man lang kami binati ni ma'am.

Parang baliw si Iris na tumabi sa akin tapos bigla nalang tatawa ng malakas. Nabagok ulo nya? anong ginawa ni ma'am Everleigh at biglang nababaliw tong empakta.

"Para kang ulol, bakit nahihibang ka na naman?" tanong ko sa kanya at marahas na itinulak ang mukha palayo sa akin.

"Inaya ako ni uno mag live in." mas mabilis pa kay flash na sagot nito.

"Ewwww babe!" pandidiri ko kasi lumabas sa ilong nya 'yong juice na iniinom.

"Hayop ka Iris BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Ngayon ko lang na realize ang sinabi ni empaktang Iris at literal na napasigaw ako sa gulat.

"Ano ba Kb ang lakas ng boses mo." si Ag para namang hindi sanay.

"Sakit sa tenga boses mo unggoy."

"Ikaw?! inaya mag live in?! tanga ka ba, wala nga kayong relasyon paano ka aayain. Feeling kang empakta ka." kontra ko sa sinabi nito.

Kung sinabi nya sigurong sya mismo nag aya mag live in maniniwala pa ako. Sa kapal ba naman ng pagmumukha ni Iris.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Anong nangyari at ang saya mo?" tumayo si Aaar eeeL at lumipat sa kabilang side ko.

"May nagtangka kasi na patayin si uno ko kanina habang bumabyahe kami. Paglabas palang namin ng school may black suv na nakasunod sa amin, napansin ko na hindi nila kami tinantanan kaya hiniram ko baril ni uno." kwento nito kasabay ang mahinang tawa. Sya lang siguro ang masaya kung mamamatay dahil sa bala.

"Saya mo ha." Sarkastiko kong sagot.

"Tapos do'n ko pinadaan si uno sa may tunnel road ng benedict kasi wala masyadong sasakyan. Nang makapasok na kami sa tunnel pinaulanan na nila kami ng bala." pagpapatuloy nito. Mukhang ang saya pa nya sa part na may nakabarilan sya.

"Ayun, nagpakahero ako at iniligtas ko si uno ko. Tinanong ko kung may nakalaban sya pero wala naman daw. Ang una talagang pumasok sa isipan ko ay si benten, pero bakit nya naman ipapatumba si uno kung kailangan nya ito? diba parang malabo talaga?" dagdag pa nya saka kumuha ng alak at ininom.

Kung hindi si ma'am at kung wala naman pala itong kalaban baka talaga si Iris ang target. Pwede maging suspect si bentong pero hindi nya naman siguro gagawin 'yon lalo na't kung alam nya na magkasama ang dalawa. Paniguradong madadamay pa ang fiancee nya.

"Paano kung ikaw ang target at sumakto lang magkasama kayo kanina?" Lahat kami napaisip sa sinabi ni Ag dahil may sense ang kanyang sinabi.

"Hoy keybold! ang lalim ng iniisip mo." panggugulat ni Iris kaya sinamaan ko kaagad sya ng tingin.

I leaned back and rested my head on the couch. "If ma'am is not the target at hindi din si bentong ang suspect, there is a big possibility na ikaw talaga ang target. I'm sure na minsan mo na nakabangga ang taong to Iris." seryosong saad ko bago binalingan ng ulo ang empakta.

"Hmmm, Run an investigation about Travis. He's the only one you've recently encountered apart from bentong." dagdag ko pa bago ipinikit ang mga mata.

Tahimik lang naman sila kaya nagpatuloy na ako sa pagsasalita.

"Also, the incident happened after you flirted with his girlfriend." pagtatapos ko sa konklusyon ko.

"Ohmaygas my horsey! isda you? why is you very bery smart smart now?!" Kaloka talaga itong si babe at dinaganan ako.

Teka ano nga ulit sinabi ko? meron ba? wala akong matandaan.

"Gago keybold! naisip mo 'yon? nawala sa isipan ko si trashcan at hindi ko naisip yan. Ganyan nagagawa kapag in love no? sabaok lahat all." isa pa tong si Iris! alam na nga nilay may pilay pa ako.

"Ang bigat nyo ano ba! umalis nga kayo at masakit ang katawan ko!" singhal ko at buong lakas na itinulak ang dalawa.

"Akala ko pinaghalong keybold at bern 'yong nagsalita kanina. Hot mo tignan pag gano'n kb." napatingin naman ako kay Ag kasabay ang pagkunot ng aking noo.

"Matagal na akong hot, hindi nyo lang makita kasi mga bulag kayo." sagot ko at kumuha narin ng alak sa lamesa kasi nilalamig ako.

"The best talaga KB namin." singit ni Aaar eeeL at kumindat.

Nginisihan ko nalang sila at nagpatuloy sa pag inom. Nakakain narin naman ako kaya okay lang kahit uminom na ako ng alak.

"Matagal pa ba sila? ano ba pinag uusapan nila? gusto nyo ipagluto natin sila?" biglang suhestiyon ni babe kaya napunta sa kanya ang atensyon naming apat.

"May laman naman siguro refrigerator ni dragon mo? baka kagaya kay uno yan, walang kalaman-laman." ang lakas maka insulto nitong empakta.

"Ou maraming laman, tara sa kitchen."

Tumayo na kami at agad na nagtungo ng kitchen. Dinala narin namin ang alak para may pagkaabalahan naman ang mga lalamunan namin habang nagluluto.

Abala kaming lima sa pagluluto at gawa ng desserts. Gumawa ako ng mango float kasi same kami ni Jami gustong kainin to.

Si babe na katabi ko abala naman sa paggawa ng tiramisu nya na coffee flavoured.

"Bakit parang baliktad? diba dapat sila ang magluto para sa atin?" si Ag ngayon pa nagrereklamo kung kailan malapit na kaming matapos.

"Hindi pwede at baka ma food poison tayo." mabilis na sagot ni Iris.

Masarap magluto ang Jami ko, ewan ko lang sa mommy nya. Pancit canton na may sabaw tapos fried chicken na nagmukhang charcoal. Pero at least nag effort naman si ma'am Everleigh.

"Ang sama mo Iris, lagi mo nalang binubully si ma'am. Kapag sya napagod sa ugali mo baka pagsisihan mo." seryosong saad ko na ikinatahimik nya.

"Alam mo naman keybold na ganyan na talaga ang way of affection ni Iris." depensa ni Ag sa kanya.

"Kahit na no, ewan ko ba kay Iris, Lagi nya sinasabi sa akin na dapat umamin ako sa totoo kong nararamdaman tapos sya naman tong hindi magawa ang umamin." hindi ako naniniwala na wala syang gusto kay ma'am.

"Kontrabida mo naman lagi sa buhay ko unggoy! tapusin mo nalang nga yang ginagawa mo." iritadong salita ni empakta.

Tumahimik nalang din ako at nagpatuloy. Nag kwentuhan kami ng mga kung anu-ano habang umiinom at hinihintay maluto ang ibang pagkain.

"Mag dadalawang oras na sila sa library." sabi ko. Miss ko na si Jami, ano ba kasi ang ginagawa nila.

"Baka topic about business?" daldal ni Ag ngayon ha.

"Siguro."

Hanggang sa tapos na kaming lahat at hindi parin sila natatapos kaya nagpatuloy nalang kami sa inuman.

"BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAH."

"Bwesit, anong english ng bahing? HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." tanong ko.

Kanina pa kami nagtatawanan at sobrang lakas pa namin kung makatawa.

"Anong english Iris?" tanong ko sa kanya.

Parang mga siraulo na lahat kung tumawa.
"English ng bahing? diba Acho?"

"Pota amp BAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Tanga, hacho kasi!" ayaw patalo ni Aaar eeeL.

"Mali kayong dalawa, ang tamang sagot ay Hashoooo." putol ko sa pagtatalo nila.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Bwakinangsheyt sakit ng panga ko BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Nagulat nalang kami dahil sa Iris parang bata na tumatalon at hawak-hawak ang kanyng cellphone.

"Gago, may napanood ako sa TikTok. Mag jowa ma kumanta, gusto nyo marinig kanta nila? kakantahin ko para sa inyo HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." anong kanta yan at parang mamamatay na sya kakatawa.

"Ano yan ha? baka lalo lumakas ang ulan ha HAHAAHAHHAHAHAHA." sabi ko at tumawa ng malakas.

"Dapat mas mabangis pa kay tanso yan Iris ha. Sige go, teka patayin natin tong ilaw para dama namin 'yong kanta mo. Open nyo flashlights ng mga selpon nyo." sabi ni babe at pinatay ang ilaw sa kitchen.

"Go na Iris," sabi ni Ag

"Wooooooo go Iris!" lasing na yata si Aaar eeeL.

"Ahem ahem, ang kantang to ay para sa power ranger ko. Credits sa mag jowang funny na kumanta nito. Oraaaaaayt!" mala rockstar ang peg ni empakta.

"Ganyan! mag credits ka tanga, wag ka gumaya kina tanso at horsey ko BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Oh edi sorry, credits sa kumanta nong kinanta ko na hindi ko na matandaan." nakalimutan ko e, sorry my false.

"Okay go."

May lyrics yata syang tinigtignan. Anong kanta ba yan at hindi nya ma memorize.

"1..2..3..go."

"I just wanna live in this zombie forever." malakas nyang kinanta kasabay ang panginginig ng boses kaya sabay kaming nasamid sa iniinom at hagalpak ng tawa.

"Taympers taympers potangena ka BAHAHAHAHAHAHAHAHHAHAHAH." Saway ni babe sa kanya.

"Ang sakit sa ilong ko lumabas 'yong alak bwesit kang empakta ka!" asar na tinapunan ko sya ng balat ng prutas.

"Gago naman 'tong si Iris, mukhang mas malala pa ata kanta mo kay tanso." sang-ayon ako sa sinabi ni Aaar eeeL.

"Nag rerecord ako Iris kaya galingan mo. Again, from the top." bilis naman ni doraemon.

"Wag kayo maingay, minsan lang ako kakanta!" nag fefeeling songerist din sya wow.

"Okay gorabels."

Ipinikit nya ang kanyang mata at ginamit ang wine glass upang maging microphone nya.

"I just wanna live in this zombie forever…" natatawa talaga ako huhuhu.

Pigil tawa nalang ang ginawa namin dahil ayaw namin masira ang moment ni Iris. Feel na feel nya kasi ang kanta.

"And take to the paradise to killing each other…" naiiyak na ako kakatawa na walang tunog habang sila babe napapahampas nalang sa countertop.

"In there where the blues in the weyney night or right…" punyeta anong klasing kanta to, mas malala pa nga talaga ang kanya kaysa kay tanso.

"Take me an the long long ride, take me to the black to riggggggght." para syang kambing huhu.

"Bwakinangsheyt BAHAHAHAHAHAHHA."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Hindi na namin nakayanan at napahagalpak na kaming lahat sa tawa. Bwesit naman tong si Iris!

"I just wanna live in this summer forever." summer na, hindi na zombie ugh.

"And take me back to killing each other." naiyak na talaga ako at sumasakit na tiyan ko. Wala akong mahampas kasi nasa kabilang side sila babe huhu.

"Woooo ooh ooh ohhh." sabay naming apat para naman may kasama rin sya.

"You're the one deserve foreveeee ee eee eeer." yung nguso nya na ginaya sa kambing amp help.

"Haaaay jisaaaaas help me HUHUBAHAHAHAHAHAHAHHAHAHA."

"Bwesit naman Iris! HAHAHAHAHAHAH."

Kahit ang ingay na namin ay nagpatuloy lang ito sa pagkanta, unbothered ang empakta.

"Take be a paradise killing each other." huhu bakit paiba-iba lyrics.

"Yohohoho my angel!" then ginaya nya si brook ba 'yon, that skeleton sa one piece! mauutot na talaga ako nito.

"You're my power ranger…" ano raw?!

"Potangena mo BAHAHAHHAAHAHAH."

"Ano ba! HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." nabato ko tulot sya ng kalamansi!

"Kaya mo yan Iris HAHAHAHAHAHAH." si Ag na nagpapahid narin ng mga luha.

Paikot ikot pa ang Iris na parang si Cinderella habang patuloy sa pagkanta.

"You're my pretty angry…" tapos nilapitan nya ako at hinaplos ang pisngi ko.

"Angry bird ampota BAHAHAHAHAHAHAH heeeeelp!"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Imbes na mainis tawa nalang ako ng tawa. Tama na ang sakit na sobrang ng tiyan at panga ko huhu.

"You're my pretty angel…" at least may tumama naman yata?

"Yoohohohoho my angel." ayan na naman sya punyeta.

"Pretty baby angel…" pa sway sway ang empakta kunyari may batang hawak hays.

"You're my power ranger…" sabay pose tulad ng mga power ranger bwesit talaga.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHHAH."

"Angel baby angeeeeel…"

"Thank you!" sabay kaway ng mga kamay nya.

Nagpalakpakan at hiyawan kami after ng performance nya na hindi ko alam kung pang adik ba o normal na tao.

"Galing galing naman ng Iris namin! BAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHA."

"Pwede ka na sa the voice animal Iris." ay iba ang Ag kung mang insulto haha.

Patuloy lang kami sa tawanan hanggang sa biglang bumukas ang ilaw at napatingin kami sa may bandang switch.

Ang demogons lang pala na namumula ang mga mukha at mata. Kanina pa ba sila jan? narinig siguro nila ang pang worlds best na kanta ni Iris. Buti napigilan nila ang mga tawa?

"Sino umaway sa inyo at umiiyak kayo?" tanong ni babe.

"Narinig siguro nila ang kanta ni Iris, kaya naiyak sila sa sobrang sama ng boses nya." agad na sagot ko sa kanya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Lumapit naman si Jami sa akin kaya nginitian ko ito.

"Tapos na po kayo?" tanong ko bago kumuha ng pulutan at pinakain sa kanya, tumango sya bago kinain ang isinubo ko.

"Ano ba ginawa nyo pie? bakit naman inabot kayo ng dalawang oras. Tagal nyo tuloy edi nauna na kaming uminom. Ay nagluto kami ng for dinner, nabagot kami kakahintay kaya nagluto nalang." sabi ni babe at hinila na si ma'am patungo sa dining table.

Nauna na sila pero kami ni Jami nasa kitchen parin. Gusto kong itanong ano pinag-usapan nila kung tungkol ba sa business.

"Jami, anong pinag usapan nyo at ang tagal nyo natos?" payakap na tanong ko. Ang bango ni ma'am at hindi nakakasawa.

"Abour Everleigh, sa nangyari sa kanila ng kapatid mo." nanlaki ang mga mata ko sa sinabi nito.

"Hala! may namamagitan pala sa kanila? may nangyari sa kanila?!" bulaslas ko kaya agad nya tinakpan ang bibig ko.

"It's not what you think. I mean, someone tried to kill her." oh, ngayon lang din pumasok ulit sa utak ko.

Grabe naman yan at inabot sila ng dalawang oras para lang pag usapan ang bagay na yan. Inalis ko ang kamay nya saka marahan na pinisil ang pisngi.

"Hindi naman si ma'am Everleigh ang pakay nila Jami, si Iris talaga ang target nila." sagot ko at sya naman ang nabigla sa sinabi ko.

"What do you mean?" bulong nya at niyakap ako. Ah, ang sweet.

"Try nyo pa imbestigahan si Travis. Wala kaming solid evidence pero sya lang naman ang nakalaban nya at si bentong. Malabo rin naman na si bentong ang gagawa no'n knowing naghahabol sya sa pinsan mo. Siguro nasakto lang na sa kotse ni ma'am Everleigh sumakay ang kapatid ko kanina." paliwanag ko at hinalikan ang pisngi nito.

"How did you know?"

"Alam din nga namin na marami syang babae katulad ni bentong." sagot ko at nginisihan sya.

Hindi yata inasahan ni Jami na alam ko ang tungkol dito base sa reaksyon ng mukha nya?

"Don't worry Jami, kami na ang bahala. Let's go na at baka hinihintay na tayo." paniniguro ko at hinila ang kamay nito.

Masaya kaming nag k-kwentuhan habang pinagsasaluhan ang aming hapunan. Si babe na bini-baby ni

miss Pixie, ang rupok nya pagdating sa kanya.

Si Aaar eeeL na sinusubuan ang kanyang kitten. Isa pa yan sya, kung sino pa ang pinakabata sa demogons 'yon pa ang pinakamaldita sa kanila. Under ang donkey namin.

Si Iris at ma'am Everleigh na nagbabardagulan dahil lang sa plato na puno ng mga pagkain. Ano kaya mangyayari sa relasyon nila kung magkatuluyan silang dalawa?

Si Ag at ma'am Lorelei na tahimik lang. As usual at wala naman nagbago sa kanilang dalawa.

"Krystal."

"Po?" baling ko sa kanya.

"You made this?" tanong nya at inangat ang platito na may mango float.

"Opo, masarap ba?" kabado slight dahil baka hindi sya nasarapan.

"Yes, I love it." ganda talaga kapag ngumiti, nakakahawa kaya pati ako napapangiti.

"I have a question for you, ARKIS." salita ni miss Lorelei kaya napunta sa kanya ang aming atensyon.

"Ano po?" tanong ko.

"I haven't seen your friend for a long time." awtomatikong nagpalitan kami ng tingin ng mga kapatid ko.

"Sino po?" patay malisya na tanong ni Iris.

"Dora? Donia? I forgot the name." sabi nito.

Sino ba sasagot? at ano ba ang dapat isagot? si Ziallyn at ma'am Pixie lang yata ang nakakaalam na patay na ito.

"Hindi rin po namin alam, bigla nalang din sya naglaho na parang bula." kaswal na sagot ni Ag.

"I see."

"Bakit nyo nga pala kami pinapunta rito?" pag iiba ko sa topic dahil parang nagiging heavy na atmosphere sa paligid.

"I have an offer." SABI ni ma'am Everleigh.

"Ano po?"

"We know that you're proficient in combat, skilled in battle, and I would like to hire you to be their protector." Sagot nito at itinuro si Jami at ma'am Lorelei.

Akala ko ako lang ang tinutukoy nito pero hindi pala, kasama pala do'n si Ag. Hindi ba nya isasali ang sarili nya? willing naman ang empakta kong kapatid kung tatanungin nya. Bakit naman kailangan pa kami kunin kung pwede naman sila kumuha ng maraming mga bantay?

"Hindi ako marunong makipaglaban ma'am pero kung kaligtasan ni ma'am Kathlyn ang pag uusapan,

game po ako jan." agad na sagot ko.

Bakit pa ako magdadalawang isip diba? e taong mahal ko na yang pinapabantayan nya.

"Sure," sasabat pa talaga ang doraemon, alam naman nya mahina ako pagdating sa ganyan hmp.

"E paano sila babe, Aaar at Iris?" tanong ko.

"Kasali din horsey, tig-isa tayong lima sa kanila." napatango naman ako sa sagot ni babe.

Okay, so what's happening at bakit feeling ko may mangyayari talaga, hindi sa amin kundi sa kanila.

"May mga securities naman keybold kaya wag ka mag-alala." sabi pa ni Aaar eeeL.

So, simula sa araw na ito ay official na akong bodyguard ni Jami? Not bad at araw-araw ko na siyang makakasama. Estudyante sa umaga, bodyguard sa gabi... I like it.

"Okay." sambit ko.

"Kung gano'n sa mga bahay nyo narin kami titira?" tanong kong muli.

"Yes," sagot ni ma'am Pixie, napairap ako nang makita ang malawak na ngisi ni Iris.

Nagpatuloy ang usapan hanggang sa matapos kaming lahat magkainan. I mean, sa pagkain ng hapunan.

After an hour we decided na mag inuman sa mini bar. Merong pinagawa si ma'am Pixie na room para daw may tambayan kapag napadpad kaming lahat dito sa bahay nya. Ngayon lang ulit kami nag inuman na magkakasama, hindi ko na matandaan yung huli.

"Hoy grabe ka naman kung magpa aircon Iris! ang lamig na nga masyado. Gawin mong 23 yan!" sigaw ko sa empakta

"Anong malamig! ang init nga!" paano di maiinitan hard drinks iniinom nila tapos kami tequila.

Gusto yata mag lasing tong si ma'am Everleigh at Iris, may competition na nagaganap at paramihan daw sila ng maiinom kaloka. Si Jami medyo nakakarami narin ng shotglass. Hinayaan ko nalang sya dahil minsan lang naman ito uminom.

"Hoy keybold halika at kumanta tayo!" tawag ni babe sa akin at tinawah narin ang tatlo.

Nag excuse muna ako kay Jami at lumapit sa kanila. Anong kakantahin naming katangahan ngayon? Sabi nya hulaan daw namin ang kanta at dudugtungan ito ng lyrics.

"Oraaaaaayt game!" sabi ni ko at magsisimula na sana.

"Mag credits ka bobo!" excited naman ni babe hindi pa nga ako naka bwelo!

"Oh okay, credits po sa kumanta nitong kakantahin namin sabi ni babe." sabi ko at binalingan silang nagtatawanan. "Tapos na ko mag credits! unahan ko na?"

"Go, horsey ko."

"Ehem, I found a love." tapos pinasa ko kay babe ang mic.

"Who ever told you I was letting go, the only thing-"

"Bobo, sandali mali ka na naman ng lyrics eh!" pagpapatigil sa kanya ni Aaar eeeL bago tinungga ang baso ng alak.

"That's westlife JeyJey!" kaloka tong si ma'am Pixie bigla nalang sisigaw. Lasing na kasi ganyan na tawag sa kanya.

"Oh tanga mali ka, westlife daw 'yon sabi ni miss." dagdag pa ni Iris.

"Ulit ulit! oh keybold mic." pasa nya ulit sa akin.

"I found a loveeeeeeee!" pasigaw na kanta ko at ipinasa kay Aaar eeeL ang mic.

"You're like a dream come true~" tapos inagaw ni Iris ang mic.

"Two, just wanna be with you~"

"Teka nga! isa pa kayo mga tanga, mali naman lyrics nyo!" sermon ko sa dalawang tanga.

"That's Brian McKnight kiddo." hagikhik na salita ni ma'am Everleigh.

"Don't you know how to sing donkey?" na insulto pa tuloy sya ni kitten nya.

Hindi kami matatapos kapag nagpatuloy sila sa kabobohan nila. Pati ako nadadamay, ako lang talaga ang matino sa amin and that's true not false.

"Di kayo marunong." sabi ni Ag.

"Oh edi ikaw kumanta doraemon! bigay nyo yan mic sa kanya!" galit naman agad si babe haha.

Kinuha ni Ag ang mic at nagsimulang kumanta. "I found a love~"

Okay, continue.

"Make it a better place~"

"Pota ka BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"For you and~"

"Ano ba, galingan nyo naman. Siraulo kayo! May binigay si ma'am Pixie na isang daan oh." sabi ko sa kanila at kinuha ang isang daan na inilapag ni ma'am.

"Buti pa si ma'am may isang daan, hindi katulad sa tatlo." sabi ko.

"Are you saying something, Krystal?" tanong ni ma'am Lorelei, narinig nya pala yon grabe naman.

"One hundred? seriously pie?" kunot noo na tanong ni Jami sa kapatid.

"Oh isang daan kayo jan BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Name your price Krystal." napanganga nalang ako sa sinabi ni Jami.

Agad ko na kinuha ang mic kay Ag, bawal po tanggihan ang blessing.

"I found a love~"

"Pota puro nalang tayo I found a love nito." reklamo ni babe na ikinatawa ng demogons.

"May kiliti ako d'yan, wag d'yan. Jami relax ka lang." kasabay ng pagkanta ay kumekembot-kembot din ako para damang-dama ni Jami.

"Hoy hoy hoy that's bold!" sigaw ni babe at sabay nila akong tinakpan, mga baliw!

"Aray! ano ba, mga sira."

"Bata ka pa keybold noooooo." ugh bwesit na Iris.

"More Krystal. I want more." demand ni Jami kaya itinulak ko sila.

"Wag keybold ako na ang kanta! ako na!" pagpigil ni Iris at binawi ang mic. Kulang nalang mag saksakan kami nitong microphone na hawak ko.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"I found a love!~"

"The never ending saga of I found a love bwakinangsheyt BAHAHAHAHAHAHA."

"In a hopeless place, I found love in a hopeless place." sabay turo nya kay ma'am Everleigh.

"I found a love in a hopeless placeeeeeeeeeeeeee~" sabay pa slide na luhod ni Iris, pota.

"This kid."

"Omg HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAA."

"I found a love in a hopeless placee~" Nag otso-otso pa ang gaga omg!

"Pota HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Napasampal nalang sa noo si ma'am Everleigh dahil sa scandal na ginagawa ni Iris sa harap nilang magpinsan.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Oh asan na reward namin mga miss?" tumayo si Iris at inilahad ang palad sa harap nilang lima. Kapal ng pagmumukha ni empakta kaloka.

"Anong gusto mo Iris?" nakangising tanong ni ma'am Everleigh bago nag krus ng legs.

Bumalik narin ako sa tabi ni Jami dahil tinawag na nya ako. Sila naman kaya pakantahin namin?

"Laro po tayo, body shots." bigla nalang lumabas sa bibig ko ang salitang yan na ikinagulat ko.

"Hala game! BAHAHAHAHAHAHAHAH." gage tong si babe at ang bilis pumayag, babawiin ko pa sana yong sinabi ko.

"Teneneneen body shots! body shots!" napabuntong hininga nalang ako dahil sa mabilisan na pagkuha ni Iris ng tequila at kalamansi.

Wala naman ang nagreklamo kaya ang ibig lang sabihin gusto rin ng demogons? Kumuha si Iris ng walang laman na bote para gawin namin pang spin.

"Togsh togsh togsh-"

"Anong klasing tunog yan tanga! spin mo na nga, dami mong alam." putol ko kay Iris bago sya sinapak sa ulo.

"Kj mo unggoy hmp." umirap lang ito saka nagsimula na e-spin ang bote.

Mabilis itong umikot hanghang sa unti-unting bumagal at tumapat sa pwesto nila Ag at ma'am Lorelei.

"Halakaaaaaaaa HAHAHAHAHAHAHAHA." tawa ko ng malakas.

"Ako mag dedesisyon, ako nag spin e. Miss ipadapa mo si Ag tapos sa vertebrae area mo gawin ang shot HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." utos nito bago inabot sa kanya ang baso, kalamansi at asin.

Agad naman kinuha ni ma'am at hinarap si Ag. Wala pa ngang sinasabi si ma'am pero agad na itinaas ni Ag ang damit at dumapa sa kanyang tabi!

"Ohmaygas ka doraemon, roor roor ka BAHAHAHAHAHAHAHAHAAHA."
Tini-take advantage lang talaga nila kalasingan ng demogons huhu.

Hindi na nag aksaya ng oras si ma'am. Nilagyan nya ng asin ang likod ni Ag at kasabay ng pagbaba nang mukha nya sa katawan nito ay ang pagbuhos nya ng tequila sa katawan nito.

"Jami, my eyes! bata pa ako!" tawag ko sa kanya at tinakpan nya kaagad ang magkabilang mata ko.

"This Lorelei." sambit ni Jami.

"Tapos na keybold!" sabi ni Iris kaya napamulat na ako ng mga mata.

Nagpatuloy na kami at si ma'am ang nag ikot ng bote. Napasigaw pa ang mga kapatid ko dahil sa amin ni Jami huminto ito!

"Roor roor ka Athy BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"I want a mouth to mouth." napanganga ako sa agad na utos ni ma'am. Anong mouth to mouth!

"She's doing it again." rinig kong sabi ni ma'am Pixie.

"What now, Kathlyn?" hamon nito kay Jami.

Magsasalita pa sana ako nang biglang kinuha ni Jami sa kanya ang baso at nilagyan ng asin ito.

"Record mo Iris dali AHAHAHAHAHAHA." utos ni Aaar eeeL sa kanya.

"Krystal," mapapalunok nalang ako ng wala sa oras dahil sa tawag nito.

Nagulat nalang ako paglingon ko muli sa kanya dahil magkadikit na ang aming mga labi. Napatingala ako sa bigla nitong pag tayo at hawak sa magkabilang pisngi ko.

She pinched my cheek, reason for me to open my mouth at dahan-dahan nitong pinainom sa akin ang alak na nagmumula sa kanyang bibig.

"Ohmaygas mameeh si Athy lumalandi na!" unang sabi ni babe at nagsunod sunod na sila.

"Done." sambit nya bago ngumiti at kagatin ang pang-ibabang labi nya. Napayuko nalang ako dahil sa sobrang hiya.

"Nahiya ang keybold HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." bwesit na Iris to sarap sabunutan.

"Manahimik ka. Cr po muna ako." tumayo ako at nagpaalam saglit sa kanila.

Malapit lang naman ang cr kaya mabilis lang ako makakabalik. Kanina pa kasi talaga ako naiihi.

Pabalik na sana ako nang makasalubong ko naman si Jami. "Saan ka pupunta Jami?" tanong ko.

"I've been worried, you took a while coming back." matagal ba? wala pa naman akong 10 minutes nawawala.

"Miss mo ko?" tanong ko, malay natin at miss nya nga talaga ako.

"Yes," hindi ko expected ang sagot na yon. Sobrang honest ni Jami, hindi katulad sa mga pinsan nya na gusto pa makipag palaisipan.

"Paano ba Jami, mukhang araw-araw mo na talaga ako makakasama simula ngayon." sabi ko at hinawakan ang kanyang kamay saka naglakad pabalik sa mini bar.

"It's forever Krystal." mahinang bulong nya ngunit narinig ko yon.

Lihim akong ngumiti, kinikilig ako sa sobrang lambing ni Jami. Hindi na talaga ako makakawala sa kanya.

"Ano sabi mo Jami?" tanong ko.

Mas hinigpitan nito ang hawak sa kamay ko at ngumiti kasabay ang pag iling ng kanyang ulo.

Bubuksan na sana nito ang pinto kaso pinigilan ko.

"Krystal?"

Nagulat ito sa mabilis kong paglapit at halik sa kanyang labi.

"Ang naughty mo po kanina Jami, hehe." pinisil ko ang kanyang ilong at ako na mismo ang nagbukas ng pinto.

Wish granted.

CHAPTER 18

-

Kanina pa ako mag isang nakatambay dito sa veranda. Iniisip ko ang mga kaganapan sa araw na to. Pero ang mas nangingibabaw sa isipan ko ay si RL.

"Hays, kawawa naman ang Aaar eeeL ko. Sana panaginip nalang ang lahat ng mga nangyari sa amin." bulong ko at nagpakawala ng malalim na hininga.

Dumagdag pa sa problema ko ang pagiging president ng student council. Bwesit naman at bakit ako pa ang nanalo–hindi lang pala ako at kasama pala mga kapatid ko. Hindi parin nakakauwi si Jami kaya napagpasyahan ko na hintayin ito sa may gate. Anong oras na at hindi parin ito nakakauwi? wala rin naman syang messages na pinadala sa akin.

"Miss saan ka po pupunta?" tanong ni manang. Bakit gising pa sya at hindi natutulog.

"Sa labas lang po, hintayin ko lang si Jami…"

"Matulog ka na po manang, wag ka mag-alala okay lang ako." dagdag ko pa at nagpaalam na sa kanya.

Sakto nang makarating ako sa gate ay may humintong sasakyan kaya dali-dali akong naglakad upang salubungin si Jami ngunit hindi ko nagustuhan ang tumambad sa mga mata ko nang makita ang kasama nito.

Si Jami na kakababa lang mula sa sasakyan at si Trisha na malawak ang ngiti sa kanyang labi.

Nagulat pa sya nang makita akong nakaabang sa kanya. Sinabi ko naman na ayaw kong magkasama silang dalawa pero inulit parin nya.

"Krystal?" tawag nito ngunit hindi ko na sya pinansin at agad na bumalik sa loob ng bahay.

Kaya naman pala hindi sinasagot ang mga mensahe ko dahil kasama nga naman nya ang manliligaw. Kainis naman at nakakaramdam ako ng kirot sa dibdib, bwesit bwesit bwesit!

Pumasok ako sa kwarto at ni-locked ang pinto upang hindi sya makapasok, ano idadahilan nya ngayon? nasiraan ulit sya ng sasakyan?! Kainis, hindi parin nawawala ang kirot sa aking puso. Ano ba to! ganito ba talaga kapag nagmahal ka? nag iinit ang ulo ko na parang gusto ko nalang magwala.

Abala ako sa pag-iisip kung paano itutumba si Trisha nang bigla naman bumukas ang pinto. Ou nga naman, bahay nya to at malamang may spare key sya sa kwarto.

I just gave her a dull expression as she walked closer to me.

"Krystal," malamyos na boses nito ngunit gano'n parin ang ekspresyon ko.

"Bakit?" kita ko pa ang paglunok nya matapos ko syang sagutin sa malamig na pamamaraan.

"I want to explain." sagot nya at umupo sa gilid ko.

"Okay."

She heaved a sigh and forced a smile.

"She came to my school to visit me. I tried to send her away, but she refused to leave. She insisted on taking me home and promised not to bother me anymore." at naniwala naman sya sa babaeng yon? hindi ba nya alam na obsessed sa kanya ang manliligaw nya.

"How many times do I have to tell you that I don't want you to be with her? You know I'm jealous of her. Don't you understand me, Jamila?" baling ko sa kanya na ikinagulat nya.

Wait, bakit bigla nalang nag ibaba ang mood ko. Ganito ba ang nagagawa kapag nagseselos ang isang taong in love?

Bahagya akong nagulat sa biglang pagyakap nito sa akin at ibinaon ang mukha sa leeg ko.

"I'm sorry, Kb. I promise it won't happen again." bakit ba ako nagkakaganito. Hindi ko narin maintindihan ang sarili ko.

"Did you know that she was the reason why my hand got bruised? Did you believe her when she said she wouldn't bother you again? Don't you know that your suitor is obsessed with you?" sunod-sunod na tanong ko na hindi ko naman alam kung bakit yan nalang ang mga lumabas sa bibig ko. Para akong bigla naging possessive na tao.

"She hurt you?" bigla nalang nag iba ang tono nya at hinarap ako. Kinuha nya ang kamay ko na may pasa at marahan na dimanpian ng halik ito.

"The day she visited you at the office." sambit ko.

"I'm sorry." malamyos na bulong nya bago muli hinalikan ang kamay ko.

"Am I forgiven?" pinagmasdan ko lamang sya habang abala sa pagdampi ng mga halik sa pasa ko.

"Okay," I whispered.

She smiled.

"Thank you,"

"A simple thank you is not enough. Perhaps a kiss would be a more satisfying expression of gratitude, don't you think?" utos ko na ikinagulat nya. Jusko, ano ba ang nangyayari at pinagsasabi ko? Gusto ko nalang sampalin ang sarili.

She nibbled her lip before caressing my cheek. "How can you look so hot when you act like that, Kb?" she smirked seductively and pressed her lips against mine.

I immediately responded to her kiss, finding the softness of her lips to be quite addictive. The electric passion of her hot tongue and the way her touch sent tingles through my body ignited a fire within me, intensifying my desire for her.

Gumalaw ito at umakyat sa kama upang pumatong sa ibabaw ko nang hindi pinuputol ang halikan naming dalawa.

Okay lang ba ang ganito? wala kaming relasyon pero daig pa namin ang mag nobyo?

She bit my bottom lip and slipped her tongue into my mouth. Ramdam ko na ang pag init ng buong katawan ko, hindi ko na alam kung saan kami hahantong kapag nagpatuloy pa ito.

Her lips left my mouth and began a slow and sensual journey down my cheek, traversing my jawline before making their way to my neck. Napasinghap nalang ako nang bigla nyang ipinasok ang kamay sa loob ng damit ko at buong lakas na kinagat ang leeg ko bago ito mariin na sinipsip. Oh god! wala akong nagawa kundi ang mapasabunot nalang sa buhok nya at pikit ng mga mata.

"Ahh, J-Jami." nakikiliti ako sa kamay nya na dahan-dahan umaakyat sa dibdib ko.

"Hmm Krystal," she whispered into my neck at lumipat sa kabilang side upang ipagpatuloy ang ginagawa.

Palakas nang palakas ang tibok ng puso ko lalo na nong bumaba ang labi nya sa bandang dibdib ko.

"Jamila, I said just a kiss." sambit ko na ikinatigil naming dalawa.

Nagulat yata sya dahil namumula ang kanyang mukha matapos nya mag angat ng ulo sa akin.

"I-I'm sorry." nag panic si Jami at nataranta na bumangon ngunit kaagad ko ipinulupot ang mga braso sa leeg nito.

"Your lips taste really good." I smiled.

I touched her lips with my finger and bit my lower lip when she suddenly sucked and played with it with her tongue. Nakakakiliti.

Nakakaakit sobra.

"Ang ganda mo tignan sa top ko Jami." ngumisi naman sya sa naging pahayag ko.

"Really?" agad akong tumango dahil totoo naman ang sinabi ko. Ganda nya tignan mula dito sa ibaba.

"Do you believe in the saying, sometimes the one who's acting dumb hides a bigger secret?" biglang tanong ni Jami na ikinagulat ko.

Well.

"Partially true? Partially false?" ngumisi lang ito matapos kong sagutin ang tanong nito.

"Anyway, kumain ka na?" napahikab ako sa tanong nya.

Kumain na ako kanina dahil pinilit ako ni manang. Ayaw nya kasi ako tigilan kaya pinagbigyan ko nalang.

"Oo, mapilit si manang hehe." sagot ko at pinakawalan na sya.

"Alright, I'll take a shower first." sabi nya at umalis na sa ibabaw ko.

"Oh, congratulations." bati nya at hinalikan ang pisngi ko. Nag loading saglit ang isipan ko dahil sa pagbati nya pero na gets ko rin naman ang ibig nitong sabihin.

Hinayaan ko na sya na umakyat sa kanyang kwarto. Bigla akong nakaramdam ng antok paglabas nya kaya ipinikit ko ang aking mga mata.

May napapansin talaga ako sa sarili ko pero ang hirap ipaliwanag. Basta namamalayan ko nalang na parang nalulunod ako sa sarili kong isipan at pagkatapos ay magbibitaw ako ng mga salita na hindi ko naman naisip.

Si Bern naman ilang araw ko narin na hindi nakakausap. Hindi naman ito sumasagot sa mga tawag ko kaya sa tingin ko ay tulog sya.

Weird.

-

Kinabukasan paggising ko ay na sorpresa ako nang makita si Jami sa tabi ko. Nakayakap sa katawan ko at payapang natutulog.

Bakit nandito sya? nakatulog na pala ako kagabi? hindi ko matandaan. Bakit hindi pa sya gumigising? ang pagkakaalam ko may klase sya 8:30am.

"Jami, gumising ka na dahil may pasok pa tayo." pukaw ko at marahan na tinapik ang kanyang pisngi.

Napalunok ako dahil sa biglang pag ungol nya. Nananaginip yata si mommy ng masarap.

"Jami," tawag kong muli ngunit hindi parin nagigising, ay ayaw mo talaga gumising.

Inilapit ko ang mukha sa kanya at kinagat ang labi nito dahilan upang mapamulat sya ng mga mata.

"Goodmorning." ah, ang sarap pakinggan ng husky voice nya.

"Jami, 7:40 na at may klase ka pang 8:30. Baka nakakalimutan mong professor ka po?" bigla itong bumangon at nagmadaling tumayo saka tumakbo palabas ng kwarto.

Ano ba ang nangyari kagabi at mukhang napuyat sya? anong oras ba natulog 'yon.

Inabala ko narin ang sarili ko upang maghanda. Hindi lang pala si Jami ang may schedule, nakalimutan ko na sya pala ang first subject namin today.

Sa school nalang daw kami kakain after ng class nya dahil baka ma-late pa kaming dalawa.

"Krystal, do you have a problem?" tanong nito habang nagmamaneho.

"Just thinking kung kamusta na si Aaar eeeL ko. May sakit kasi sya, baka hindi makapasok ngayon 'yon." agad na sagot ko sa kanya.

"What happened to her?"

"May lagnat." ayaw ko sabihin.

Hindi narin naman nya ako tinanong ulit hanggang sa makarating na sa school. Dumiretso kami kaagad sa crim department at tama nga ako, absent si Aaar eeeL ko.

"Bakit late kayong dalawa? grabe, isang professor at isang student council president natagpuang late sa klase." salubong kaagad ni babe sa amin ni Jami pagkapasok ng classroom.

Bakit hindi nalang kaya sya ang magturo? palit silang dalawa ni Jami.

"Goodmorning, ma'am and pres." bati naman ng iba kong ka-klase.

Napansin ko mukhang mga hangover ang dalawa, nag inuman ba sila? hindi man lang ako inaya?

"Miss may natutulog." sumbong ko kay Jami at hinampas sa ulo si Iris na sabog.

"Smith and Sy," tawag nya sa dalawa kaya agad na umayos ng upo ang empakta.

Nagsimula na mag discuss si Jami, malapit narin pala exam namin. Maloloka na naman ang utak ko, sana lang hindi kami pahirapan ng demogons.

Si Iris na hindi na kinaya ang antok at tuluyan na talagang nakatulog. Hinayaan nalang din sya ni Jami, mabaet naman ang mahal ko at hindi naninigaw o namamato ng marker.

"Hoy empakta!" pukaw ko sa kanya matapos ang klase ni ma'am.

"Hindi nyo man lang kami inaya kagabi doraemon? ganyan na pala kayo ngayon?" si babe na kanina pa nagtatampo sa kanilang dalawa.

"Si Iris ang nagsabi na hindi kayo isama."

"Tang ina mo Iris!" madrama ang tansan.

"Kung sapakin kita? ba't ka naninigaw ha?" sagot ni empakta at kwinelyohan si tansan.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"President! pinapatawag kayong dalawa ni vp ng principal." biglang sulpot ng k-klase ko sa labas ng pintuan.

"Hoy sama kami! may gusto akong sabihin sa principal." sabi ni babe kaya isinama narin namin.

Sumugod kami kaagad sa office ng principal, gulat pa sya nang makita kasama namin sila babe. Nag orient lang sya about sa duties and responsibilities namin as new SCO. Natawa nalang kami dahil mismo ang principal hindi inexpect na mananalo kami, knowing na puro lang daw kami kalokohan.

Nag suggest din si babe ng uniform for identification. Napansin kasi nya na hindi masyado na h-highlights ang SC especially sa mga nakaraan na taon dahil parang normal lang sila na mga tao.

Hindi ba kami normal? ewan ko ba sa takbo ng utak ni babe. Pabor naman ang principal at inaprubahan ito.

Tapos may suggestion din ang empakta na gawing rainbow daw kuno ang kulay ng mga hagdan. Paladesisyon sila at hindi na pumalag ang principal, alam naman nya na paborito kami ni lolo. Parang kami yata talaga ang mga apo nya at hindi ang demogons.

"Ano pa? baka may gusto pa kayo idagdag?" natawa nalang ako dahil parang under ang principal sa

kanila.

"Kayo keybold at doraemon? baka may gusto kayo idagdag." baling ni babe sa amin.

"Gusto ko po ilipat ang office namin sa crim department." sabi ko sa kanya.

Nasa first floor kasi ang opisina ng mga demogons at gusto ko do'n din ang magiging office ng SC. May available room pa naman kaya wala naman sigurong magiging problema.

"Sige," bilis naman kausap ni principal.

"Maganda yan at hindi na tayo tatawid ng building." excited ang empakta.

"Ikaw doraemon, ano?" baling namin sa kanya.

"Can we use an arm band instead of a sling para sa ID?" meron bang gano'n?

"Para lang po sa SCM." dagdag pa nya.

"Hmmm, sige pwede."

Pinalayas nya narin kami kaagad. Habang nag uusap ay nakita namin ang demogons na tinatahak din ang daan patungong cafeteria.

"Pustahan tayo." sabi ni babe.

Tahimik lang kaming apat na nakasunod sa kanila. Sarap tanggalan ng mata tong mga manyak na lalaki, kung makatingin naman kasi sa legs nila. Bakit kasi maikli ang skirt na suot!

"Ano babe?" sagot ko.

"Labas nyo mga selpon nyo. Tapos tawagan natin sila, kung sino una makasagot sa kanilang apat magbibigay ng dare sa huling sinagot ang call." ang dami nya talagang alam, pero sige mukhang magandang idea yan.

Nilabas na namin ang cellphones at sabay na tinawagan ang mga babae na nasa unahan. Mahina kaming natawa dahil nakakadalawang ring palang kami ay sabay nilang sinagot ang mga tawag.

"Krystal?" tawag ni Jami sa kabilang linya.

Itong mga kapatid ko naman nagtawanan kaya narinig nila Jami at napalingon sa kanilang likuran.

"Uno, hindi halatang excited ka marinig ang boses ko? HAHAHAHAHAHAHAH." kapal ng mukha nito.

"Mameeeh, bakit naman ang sexy mo? alam mo ba na gusto ko na humablot ng mga mata?" same babe, same!

"Napatawag lang talaga ako ma'am dahil ayaw ko matalo sa pustahan." prangka ang doraemon nyo. Tinaasan lang sya ng kilay ni ma'am Lor.

"Gusto ko po cake." sagot ko naman kay Jami sa kabilang linya.

Pinatay namin ang tawag at agad silang nilapitan. Hindi paman kami tuluyang nakakalapit ay may tumawag naman sa kanilang apat. Paulit-ulit nalang ang ganito. Baka gusto nila matulad sa kinahantungan ng mga kokey?

"Hoy mga pirated!" gulat ako sa sigaw ni babe.

"Hoy gago, student council ka na. Umayos ka." saway sa kanya ni Iris bago tinignan ang mga pirated. mabaet na sya?

"Mga tanga bakit na naman kayo dumidikit sa mga professors ha? gusto nyo gulo?" napasapo nalang ako sa aking noo at mahinang natawa. Sinaway nya lang pala si babe para sya ang umaway.

"Gago amp BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Vice president pa yan sa lagay na yan." bulong naman ni Ag.

"Nandito kami para ibigay tong panyo na nahulog ni miss Kathlyn okay? hindi para maghanap ng gulo." sagot naman nong leader yata nila?

Tinignan ko naman ang hawak na panyo nya. "Miss, nahulog mo po." Kukunin na sana ni Jami kaso hinablot ko ito.

"Thanks, pwede na kayo umalis." sabi ko matapos kong agawin sa kanya ang panyo ni ma'am. Dapat sa panyong to sinusunog dahil may germs.

"Ooooooo."

"Ayaw nyo umalis? okay kami ang aalis." nakangiting saad ko bago hinawakan ang kamay ni Jami at hinila palayo.

Sumunod naman kaagad ang mga kapatid ko kasabay ang mga dragon nila.

Napalingon ako kay Jami dahil narinig ko ang mahinang tawa nya. May nakakatawa ba at bakit tinatawanan ako?

"Jami, walang nakakatawa."

"You look so cute when you're jealous." hindi na kailangan sabihin yan dahil alam kong cute ako.

"Alam ko po."

"Hoy keybold! grabe ka naman makabakod kay Athy ko! may kayo ba ha?" tawag ni babe mula sa aming likuran. Bakit ako tinatanong, bestfriend nya nalang kaya itanong nya.

"Here." nagtaka ako kasi inabot nito ang kanyang cellphone.

"Aanhin ko po yan?" nagtatakang tanong ko.

"Trisha sent me a message." awtomatikong napataas ang kilay ko matapos nyang sabihin iyon.

Kinuha ko ang phone at tinignan kung ano na naman ang pakay nya kay Jami, I won't bother you anymore ka pang nalalaman tapos mangungulit ka parin naman.

TRISHA
Kath, can I take you with me to the charity event this coming Saturday?

Required ba ang magdala ng partner kapag pupunta sa mga ganitong event? hindi ako aware.

"Sasama ka?" baling ko sa kanya.

"There's no need, I've already donated and it's okay even if I don't attend." sa tingin ko ayaw nya lang na magselos ako.

"Jami, okay lang naman pu-"

"NO." diin na sambit nito kaya tumahimik nalang din ako.

KATHLYN
Hindi po pupunta si ma'am :)

Sabi kasi ni Jami pwede kong replyan si Trisha edi ginawa ko rin ang utos nya. Nandito na kami sa cafeteria at may mensahe na naman na ipinadala ang maharot na manliligaw nya.

TRISHA
Bakit mo hawak ang phone nya? Don't you know how to respect your professor's privacy?

Ngumiti ako habang sinusubuan ng cake ni Jami at kinunan ng litrato ang maghawak kamay namin sa ilalim ng lamesa.

KATHLYN
She knows :)

Mabilis nitong na seen ang litrato na sinend ko. Hinintay ko talaga ang reply nya ngunit wala talaga. Kawawa naman sya.

"Mameeh wala parin kayo balita tungkol do'n sa pamamaril?" tanong ni babe kay ma'am Pixie.

"No, we couldn't find them." sagot nya.

Hindi nyo talaga mahahanap dahil hawak na namin sila. Isang araw lang yata at nahuli na kaagad ni Iris. Iba talaga nagagawa ni empakta kapag sumeryoso na.

"Ano na chief? bagal mo naman kumilos." inaasar na naman nya si ma'am Everleigh.

"Then why don't you search for it?" sagot nya at inikutan ng mga mata. Naalala ko yung kwento ni Iris kahapon.

Sa ganda ni ma'am Everleigh hindi mo mahahalata na papaulanan ka nya ng mga bala. Ang landi naman kasi masyado ni Iris, lalandi kay ma'am tapos lalandi pa kay Helari at nurse.

Pero diba may fiancé si ma'am? hindi naman sya mukhang cheater?

"Ikaw na, ikaw tong police e." sagot nya pft.

"Napanaginipan pala kita kagabi." tumagilid si Iris at itinukod ang siko sa lamesa at hinarap ito.

"Really? What happened?" sagot ni ma'am.

"Napanaginipan kita kagabi, kahit hindi ako tulog uno." nasamid tuloy si ma'am dahil sa kabobohan ni Iris.

"Langya ka BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ano tawag jan? daydreaming ba? ay tama ba?" ewan ko sayo babe.

"Hindi ko rin alam." sagot ni Ag.

"Alam mo kung ano ginawa ko uno?"

"What?" nagtataray na naman si ma'am.

"Pinilit kong matulog para maging totoo ang panaginip ko." sirang sira na ang imagination ko kay Iris, lord.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." tawa ko ng malakas, baliw ang empakta.

"Crazy criminal." mas natawa kami sa sinabi ni uno nya.

"Tapos, namasyal daw tayong dalawa nang biglang may ng holdap sa atin." dagdag pa ni empakta. Hindi ko alam kung paniniwalaan ko pa ba sya o wag nalang.

Ou, wag nalang pala.

"And then? hindi ba ikaw ang ng holdap?" sagot naman ni ma'am. Ang lakas din nya sumabay sa kalokohan ng kapatid ko.

"BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHHAHAHA."

"Hinawakan ko raw ang iyong kamay tapos ikaw ang ginawa kong panangga HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." sagot ni empakta at tumawa.

"Gago."

"HAHAHAHAHAHAAHAHHAHAHAHA."

"Do you wanna experience again the bullet shower?" banta ni ma'am sa kanya. Mukhang may hahabulin na naman ng mga bala mamaya pag-uwi nila.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ang ganda ng panaginip ko dahil ikaw lahat may tama, ako wala! HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." nauubo na ako sa mga pinaggagawa ni Iris letse.

Hindi na kinaya ni ma'am kaya hinampas nya ang ulo nito gamit ang libro. Tinawanan lang sya ng mga pinsan nya, kawawa.

"What's next Iris?" ay si ma'am Pixie gusto rin makichismis.

"Tapos ano po. Dinala ko raw sya sa hospital pero iniwanan ko din sya." anong klasing panaginip yan.

"Hayop ka BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Poor Everleigh." nakangising sambit ni ma'am Pixie.

"Why did you leave her?" tanong naman ni Jami.

"Iniwanan ko sya dahil napansin ko, wala pala akong dalang pera." she frustratedly sighed haha.

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHAHAH."

"Kaya no'ng bumalik ako, sabi ng mga doctor sa 'kin…" pabitin pa talaga e.

"What?" nakisali narin tuloy si ma'am Lor.

Nagpakawala muna ng mahinang tawa ang empakta bago sagutin ang tanong nya.

"Buti bumalik ka pa pare, sinundo na sya ng kabet nya." biglang napahagalpak ng tawa si ma'am Pixie. Si Jami at ma'am Lor naman nagpipigil ng mga tawa.

"Pota ka Iris HAHAHAHAHHAHAHAHA." hagalpak ko, kawawa naman at pati sa panaginip iniwan sya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Akala ko ikaw ang kabet?" si Ag naman namemersonal kaagad.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Si benten talaga ang kabet guys, ako ang original. Diba mommy vixen?" napangiwi nalang sya dahil buong lakas na piningot ni ma'am ang tenga nya.

"Feeling ka HAHAHAHAHAHAAHAHHA."

"Haaaay jisaaaaas BAHAHAHAHAAHA."

"Ganda talaga ng mga panaginip ko HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH." proud ang empakta.

"Hala gage! may second subject pa pala tayo! tignan mo Iris muntik pa natin makalimutan! dalian nyo kumain at si sir panot pa naman ang prof." tinignan ko ang relo at ou nga pala, nadala kasi kami sa kwento nitong Iris na to.

"Jami, una na ako. See you later." paalam ko sa kanya. Marahan nyang pinisil ang kamay ko at nginitian.

Nagpaalam na kami sa kanila at dali-dali na nagtungo sa crim building. Mabuti nalang at wala pa si sir pagbalik namin ng classroom.

-

"Finally tapos na lahat ang klaseeeeeee!" sigaw ni empakta after ng last subject namin.

Gutom na ako, 6:30 na kasi natapos ang klase namin. Aayain ko sana sila mag dinner sa labas kaso nakalimutan ko na may kanya-kanyang bahay ng dragon pala kaming uuwian.

"Hoy tara na sa first floor, baka kanina pa tayo hinihintay ng mga dragon." tawag ni babe sa amin.

"Sandali lang!" habol ni tansan sa amin.

"Bakit? may dragon ka rin ba na susunduin ha tansan?" tanong ko sa kanya. Hindi ko alam kung bakit sumama ang tansan na to sa amin.

"Wala pero baka kakain kayo sa labas, ampunin nyo muna ako dahil wala akong pera." nakangusong paliwanag nya.

"Gaga, uuwi din kami kaagad. Wala kang pera? kawawa ka naman." sama ng ugali ni babe, hindi na talaga nagbago.

"O tansan, magpakasarap ka. Balik mo nalang yan bukas sa akin." kinalabit sya ni Iris at inabutan ng bc. Baet nya ngayon ha.

"Luh, himala tanga. Baet yarn? BAHAHAHAHAAHHAHAHAAHAHAHA."

"Lumayas ka na, alis alis." lawak naman ng ngiti ni tansan na kumaripas ng takbo palayo.

Hindi ko nasabi, magkakatabi lang pala ang mga opisina nila. Sakop ba naman nilang apat ang first floor.

Ako nalang ang naiwan na mag-isa dito sa corridor dahil nauna na umuwi ang iba kasama ang mga dragon. Wala pa kasi si Jami at 7pm pa matatapos ang klase nito.

Hindi ko rin kasi dala ang susi na ibinigay nya kaya dito nalang ako sa labas naghintay. Dahil wala naman akong magawa, ang ginawa ko nalang nanood ng crime documentaries sa cellphone ko.

Payapa akong nanonood hanggang sa may huminto sa mismong tapat ko. Awtomatikong nanlamig ang ekspresyon ko nang makita ang taong ito.

"Bakit?" tanong ko.

"Pwede ba, tigilan mo na si Kath?" ano ba pinagsasabi nitong babae na to.

"You mean?" I heaved a sigh at ibinulsa ang cellphone na hawak.

"Matagal ko na syang nililigawan. Mahal ko sya, kaya sana layuan mo na si Kath." pakiusap ba yan? o utos? bakit ko lalayuan kung ako naman ang mahal.

"You should apply what you said to yourself. Wala ka bang isang salita? o kinakawawa mo lang ang sarili para kaawan ka ni Jamila?" sagot ko at isinandig ang likod sa pader.

Humakbang ito palapit sa akin. Hindi naman ako natatakot, dapat sya ang matakot?

"Hindi mo alam kung ano ang kaya kong gawin sa oras na maubos ang pasensya ko sayo." ako ba

pinagbabantaan nya?

I sarcastically laugh and brush my hair.

"Are you threatening me? Are you sure? Alright, tell me kung ano ang kaya mong gawin sa oras na maubos ang pasensya mo." hamon ko sa kanya.

Bigla nalang akong natawa sa kadahilanang hindi ko naman alam. Gusto ko tuloy manapak bigla.

May narinig akong tunog ng takong na papalapit sa amin. Sinilip ko ang nasa likuran nya at nakita si Jami na abala sa kanyang cellphone.

Well.

"Ang bango mo ha, pero kahit na maligo ka ng pabango, hindi na magbabago yang pagmumukha mo." I sarcastically said and smirked.

Tinamaan yata sya sa sinabi ko kaya malakas na sinampal nya ako. Good!

"Trisha?" nginisihan ko sya kasabay ang pagtaas ng isang kilay nang makita ang gulat sa kanyang mga mata.

I tilted my head and immediately smiled at Jami when our eyes met.

"Jami, hi hehe." I waved and walked closer to her.

Her eyes widened when she saw my face. Kita nya siguro ang marka na iniwan ni Trisha sa pisngi ko.

"What happened to your face?" nag-aalalang tanong nito at hinaplos ang pisngi ko.

"Hehe."

Bigla nalang nag iba ang ekspresyon nya nang tignan nito si Trisha at nilapitan.

Sinundan ko lang ito ng tingin at lihim na napangiti nang sampalin nya ito sa harapan ko mismo. Lutong naman nong sampal na 'yon, feeling ko masakit ang sampal ni Jami dahil sa lakas ng tunog.

"K-Kath…" tawag nito ngunit tinalikuran lang sya at bumalik sa tabi ko.

"Hi, thanks for waiting. Let's go home." nakakaadik ang matamis na ngiti ni Jami.

"Kath…" tawag muli nito sa kanya.

Alam ko naman na hindi madali ang kalimutan si Jami lalo na't apat na taon nya itong niligawan. Pero hindi naman kasalanan ni Jami ang lahat, sinabihan na sya noon paman na itigil na ang panliligaw sa kanya ngunit mapilit parin sya.

"Krystal?" tawag nito sa akin.

Naawa ako sa kanya pero kasalanan din naman nya.

"Uwi na tayo Jami," baling ko sa kanya. Nginitian nya lang ako at hinila palayo sa babaeng manliligaw

nya na naiwan mag isa.

Hindi na kami dumaan sa kung saan at dumiretso umuwi ng kanyang bahay.

Nagulat ako dahil sinundan nya ako sa loob ng kwarto. Hinawakan nya ang magkabilang pisngi ko at binigyan ng halik sa labi. Medyo nagulat ako sa naging aksyon nya, bigla kong naalala na dapat pala halikan ko sya kahit isang beses sa isang araw.

"I'm sorry." bakit na naman sya humihingi ng tawad?

"Okay lang Jami, naiintindihan ko rin naman sya." sagot ko at niyakap sya.

"Are you hungry?" marahan akong tumango at mas hinigpitan ang yakap sa kanyang bewang. Ang bango ni mommy.

Gustong gusto ko talaga ang amoy nya, sobrang pamilyar pero hindi ko matandaan kung saan ko naamoy ang ganito.

"I miss you so much…"

"Krystal?"

"Jamila…"

I took a deep breath at iminulat ang mga mata. Gulat ako pagharap sa kanya, tulala si Jami at nangingilid ang mga luha sa kanyang mga mata.

"Jami?" may sinabi ba akong hindi nya nagustuhan?

"Hala, bakit ka umii-" pupunasan ko sana ang mga luha nya kaso hinila akong muli at niyakap ng mahigpit. Marahan ko nalang na hinaplos ang kanyang ulo para naman gumaan ang pakiramdam ni Jami.

"Hindi naman kita inaway Jami, bakit ka umiiyak." I whispered and gently tapped her back.

"I'm fine. I'm just happy." bulong nito.

"Magbihis ka na po." tumang ito kung kaya't binitawan ko na sya.

"Let's have dinner." tumango lang ako at nginitian sya.

Palabas na sana sya nang may natanggap akong tawag. Dali-dali ko itong sinagot nang makita na si babe ang tumatawag.

"Babe?"

"K-Keybold!" kumunot ang noo ko dahil sa nanginginig ang boses nito at umiiyak.

"Anong nangyari sayo? bakit ka umiiyak ha, babe?" nagtaka narin tuloy si Jami dahil sa ekspresyon ko.

"P-Pumunta ka na sa hospital ngayon din, d-dalian mo!" naguguluhan ako at saang hospital ba ang

tinutukoy nya.

"Kumalma ka nga, pati ako kinakabahan sayo. Ano ba nangyari at saang hospital?"

Nanlamig ang katawan ko matapos nya ibalita sa akin ang nangyari. Hindi ko na rin namalayan na nahulog na pala ang cellphone na hawak ko.

Nanginginig ang mga kamay, yung puso ko pabilis nang pabilis ang tibok na hindi ko alam kung ano ang mararamdaman at nag uunahan ang mga luha sa pagbagsak.

"K-Krystal?"

"J-Jami, kailangan ko pumuntang hospital ngayon din." nilagpasan ko sya at hindi na nag aksaya ng oras upang magsuot ng sapatos.

Kaagad akong lumabas ng bahay at tinungo ang sasakyan. Sa sobrang panginginig hindi ko maipasok ang susi ng sasakyan, punyeta.

"Krystal!"

"Krystal!" nag blangko yata ang isipan ko.

"Jami, isinugod si Aaar eeeL sa hospital. K-Kailangan ko na pumunta, p-please-"

"Shh calm down, I'll go with you. Let me drive, okay?" tanging tango nalang ang naibigay ko at kaagad na lumipat sa kabilang side.

Iyak lang ako ng iyak habang nasa byahe. Nananalangin na sana okay lang ang kapatid ko.

"Krystal," tawag ni Jami at hinawakan ako sa kamay.

"J-Jami, natatakot ako para kay Aaar eeeL. Ang dami kong mga kasalanan sa kanya, gusto kong bumawi. Sana panaginip nalang ang lahat ng to." singhot nalang ako ng singhot dahil ayaw tumigil ng mga luha.

"What do you mean?"

"M-May cancer ang kapatid ko, kahapon lang din namin nalaman. Pero hindi ko naman inasahan na ganito na pala ka-lala ang sakit nya…"

"Glioblastoma…" bulong ko at ipinikit ang mga mata.

"W-What? Does Ziallyn know about this?" umiling ako at mas lalong naluha.

"P-Pero baka sa mga oras na to ay alam na nya."

Biglang huminto ang sasakyan at nakita kong nasa tapat na kami. Hindi ko na hinintay si Jami, agad kong binuksan ang pinto at mabilis na tumakbo papasok ng hospital.

Hinanap ko kaagad ang kwarto na sinabi ni babe. Masakit ang paa ko dahil wala akong suot na sapatos o kahit na ano, pero wala na akong pakialam. Ang gusto ko lang makarating kaagad kung nasaan ang kapatid ko.

"Krystal!" sigaw ni Jami habang hinahabol ako pero patuloy parin ako sa pagtakbo.

Takbo lang ako ng takbo hanggang sa nakita ko rin ang kwarto na kanina ko pa hinahanap. Nangangatog ang mga tuhod ko, natatakot akong buksan ang pinto na kanina ko pa sana dapat binuksan.

"Krystal," nilingon ko sya. Dahil sa sobrang pag-aalala ko ay nakalimutan ko na sya.

"J-Jami." hirap na akong maibuka ang mga mata dahil sa walang tigil na pag-iyak simula pa kanina.

"Potangena!"

Naging doble ang kaba at panlalamig sa aking katawan ng marinig ang sigaw ni babe mula sa loob at ang mga iyakan nila.

Oh please God, wag naman po sana.

-

CHAPTER 19

Jamila

-

"Ma'am, I'll take care of it."

"No," I responded, shaking my head and meeting his gaze.

"No need to bother, please open the door." I insisted, looking at him expectantly and signaling that I wanted him to open the car door.

Krystal had drifted off to sleep, completely exhausted from her earlier crying. Her love for her sister had completely consumed her, leaving no room for self-care or thought.

I wrapped my arms gently around her, holding her close as she slept in my embrace. My heart ached at the thought of her pain, and I silently promised myself to take care of her and shield her from any harm.

I gently laid Krystal back on the car seat and buckled her seatbelt so that she would be safely secured. As I did this, I couldn't help but notice the exhaustion on her face. Her eyelids were shut tightly, and her head rested heavily against the seat. Her breathing was slow and steady, a clear sign that she was deeply asleep.

I must avoid Trisha completely at all costs. I don't want Krystal to think that I'm not upholding my word, and she often acts as if she's unaware of what's going on, but her attitude can change entirely when she gets jealous.

I don't want to give her another reason to be jealous. It might sound strange, but I actually enjoy it when she gets jealous.

"Cute," I whispered in a soft voice, a smile spreading across my face as I looked at her peaceful sleeping form.

I gently brushed my fingers along her cheek, tenderly tucking a strand of hair behind her ear. "I love you," I murmured as I lowered my head to press a soft kiss against her lips.

"You have no idea how much you've saved me, when I've needed someone to lean on," I continued. "Now, it's my turn to be there for you."

"Ma'am,"

"Yes?"

"May mga tao po na palihim sinusundan si miss Krystal," He handed me photographs of people lurking around Krystal in various locations. I wasn't sure who hired them, but I suspected it was either her father or Troy who had given the order for this unexpected surveillance.

"Ensure that they don't come near her." I said.

"What if they are planning something bad for Miss Krystal?" he asked.

"Kill them."

"Copy,"

Nobody is allowed to touch or harm Krystal. If anyone tries, I will not let them succeed. No one will hurt her, and I will kill anyone who even attempts to do so...

I am willing to do whatever it takes for the woman I love most. I won't allow history to repeat itself, and I will not let anything or anyone take her away from me again.

I clenched my fists tightly. No one, absolutely no one, will stand in the way of my love for Krystal. I will protect her with everything I have, with every breath I take. I would rather die than let anything harm her, for she is the center of my world, and my heart beats solely for her.

I swiftly carried Krystal to my bedroom as soon as we arrived home. Fortunately, she remained blissfully asleep and unconscious throughout the journey.

With haste, I took a quick shower and promptly made my way to the bed, gently settling down next to her. There's nothing quite like the comfort of sharing a bed with the person you cherish the most.

"Goodnight, my wife,"

-

"What's with the long face, Everleigh? I heard from J that the original is back? So, does that mean you're only an option now, not her top priority anymore?" Pixie queried with a silly grin.

"Excuse me? I am still her top priority and not her ex." Everleigh responded with a hint of irritation, raising an eyebrow as she spoke.

Why... I wondered, was Everleigh so adamant about being Iris's top priority? Did she have feelings for Iris, but was refusing to admit it outright? There seemed to be some unspoken emotions at play.

I observed Everleigh closely, trying to decipher the enigmatic expression on her face. It was as if she was grappling with a conflict within her own heart.

"Are you sure about that?" I asked quietly, sensing that there was something more to her assertion.

"Are you truly still her top priority?" I followed. Everleigh's eyes darkened as she met my gaze, and I could see the internal struggle churning within her.

"Of course I am! Why would you even think otherwise?" Her words may have been confident, but I could sense the waver in her voice. There was a trace of uncertainty in her tone that betrayed her true emotions. I studied her features, trying to discern the truth behind her statements.

"It's just that... you seem awfully defensive about being her top priority. Is there something you're not telling us?" I observed carefully.

Everleigh averted her gaze, a flicker of hesitation passing over her face. She fidget restless, avoiding eye contact as if she was hiding something.

"What if Iris still loves her ex? I never expected her ex to be Cherryl," Lorelei revealed the unexpected

news

Her words took me aback, and my eyes widened in surprise. "Cherryl? She's Iris's ex-girlfriend?" I asked, my mind trying to process this newfound information.

"The kid definitely likes me. She's just scared to admit it." She couldn't help but boast.

I glanced at my watch and sighed. I've been itching to see Krystal all day. Their student assembly ended a while ago, but they're still not here. Where are they?

"I felt the same shock when I saw her chasing Iris outside the club last week." she added, rolling her eyes.

"It seems like there's a hint of jealousy in the air." I said.

"Jealous? Me?" She's so defensive. But I could see through her act—the hint of jealousy in her eyes betrayed her true feelings.

"Well, if-"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

We turned our attention to the entrance, our gazes drawn to the source of the laughter that pierced through the air. Finally, she's here. A smile tugged at my lips as I caught sight of the familiar figure stepping through the doorway, their presence filling the room with a sense of anticipation.

"Your kiddo looks happy." Pixie really wants to tease her.

"I know."

"Pieeeeeeee."

"Wassap mommy vixen."

"Krysta-" Lorelei's words were cut off abruptly as my firm voice cut through the air.

"Krystal,"

"Come here." I commanded. My gaze shifted towards Lorelei, silently cautioning her to mind her manners.

Krystal came closer, her eyes locked on mine as she made her way towards me. Upon reaching the empty seat next to me, I welcomed her with a warm smile and gestured for her to take her place beside me.

"Hi, Jami," she greeted me warmly and took a seat beside me.

I couldn't help but notice that she hadn't been interacting much with her other friends in the past few days.

"How's R?" I asked.

"Okay na sya, baka bukas makakapasok na ulit si donkey ko. Grabe, wala pa ba kayong mga pagkain? gutom na mga babies nyo. Pinagod kami ng husto ni miss Everleigh kanina." Ara replied and snatched some food from Pixie,

"Jami." Krystal poked my cheek and smiled.

"You want cake?" I asked and she immediately nodded.

I picked up a slice of cake and held it out to her, feeding her a bite. She chewed with a cute expression, reminding me of a child. My heart melted at her innocence—my baby was just too adorable.

"Uno, subuan mo rin nga ako. Ang sakit sa mata tignan ni keybold ko. Buti pa si miss Kathlyn inaalagaan baby nya, ikaw hindi." she's really shameless.

I was slightly caught off guard, witnessing Fay feeding Iris. It was a surprising sight, as she had never given in to Iris' wishes so easily before. Why the sudden shift in behavior?

I released a sigh and refocused my attention on Krystal, my mind still mulling over Fay's actions.

"What subject do you have this afternoon?" I asked, gently patting her head.

"CDI po, one subject lang," Krystal responded. As I was about to say something, my phone rang. I quickly grabbed it, looking to see who had sent the message.

"Krystal,"

I couldn't help but notice how cute she looked as she continued eating, her smile radiant and captivating. The urge to kiss my wife surged through me, but I reminded myself that we were not alone. Instead, I handed her my phone without glancing at the message.

It's Trisha.

I observed her silently as she read the contents of the message. Her eyebrow raised slightly, and a smirk tugged at the corners of her lips. That smirk was as dangerous as it was attractive.

"Jami,"

"Hmm?"

"Wag mo block si Trisha, hehe." she said with a smirk, and I felt my eyebrow involuntarily flinch. I wasn't sure what she had in mind, but I decided to trust her judgment.

"Alright," I replied, a smile tugging at the corners of my lips as I took the phone from her.

I read through the conversation between them.

TRISHA
Kath, hindi ka ba talaga pupunta sa event?

KATHLYN
Krystal doesn't want me to go.

TRISHA
Why do you have to follow your student?

KATHLYN
She's not just a student.

TRISHA
What?

KATHLYN
She's my wife. ?

I couldn't help but bite my lip after reading Krystal's last message. Oh my, why is she always like this?

But honestly...

I love her feisty side.

-

Krystal

"Why are you giggling?" tanong ni ma'am Lorelei kay Jami.

Bigla nalang namumula to si Jami habang nagbabasa sa kanyang cellphone. Nag message na naman kasi ang babaeng pinagseselosan ko kaya inasar ko.

"None of your business." sagot nya at itinago ang cellphone.

Kinuha nya ang kanyang laptop at doon naman inabala ang sarili. Sumilip ako, may bagong story na naman syang ginagawa.

Nakalimutan ko na author nga pala si Jami, hindi sya kilala ng publiko dahil ayaw nya naman magpakilala at sa pen name lang ito kilala.

"Anong story yan Jami?"

"Us." mahinang bulong nya pero narinig ko 'yon. Ah story namin–ay hala story namin?!

Us? kami? kami nga? ay punyeta basta kami.

"Anong plot Jami?" hindi parin ako busog. Kulang ang cake na binigay nya.

"Kung ano ang napag-usapan natin noon, 'yon ang susundin ko." nakangiting sagot nya. Nag usap pala kaming dalawa tungkol sa story na to?

"Sandali lang uno, dahan-dahan lang naman sa pagsubo. May halong sama ng loob ata pag-aalaga mo sa akin. Ako na nga." napalingon ako kay Iris na kanina pa putak ng putak.

Sobrang puno ng mga pagkain ang plato nya, makapal kasi ang mukha ni empakta at inutusan si ma'am na subuan sya. Himala nga at sa unang pagkakataon hindi kumontra si ma'am sa kanya.

"Nga pala doraemon, pumayag ba ang principal do'n sa gusto natin e implement na rules?" tanong ni babe sa kanya.

Hinayaan ko nalang muna si Jami dahil abala ito sa pagsusulat. Ayaw ko rin abalahin sya at baka masira ang concentration nya.

"Oo, tungkol naman sa suggestion ni Iris ay plano na talaga nila ipatupad 'yon dahil utos ni lolo." Aw, nakakatuwa lang dahil may choice na rin ang mga lalaki kung gusto nila magpahaba ng buhok.

"Baet talaga ni lolo, hindi lang halata sa mukha. Parang si uno lang HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ni empakta kaya sinamaan sya ng tingin ni ma'am.

"Hoy Ag! meron pa akong gusto e suggest!" taas kamay ko.

"Ano 'yon?"

"Ano na keybold? tulala ka jan." sunod na tanong ni babe.

"Nakalimutan ko ang sasabihin ko, sabihin ko nalang ulit kapag naalala ko." literal na nakalimutan ko talaga kung ano yung gusto kong sabihin tsk.

"Iris!" singhal ni ma'am kaya napunta ang atensyon namin sa kanila.

"Uno kung sakaling nanakawin mo ang puso ko, gusto kong alagaan mo ito at huwag mong sasaktan…" seryosong salita ni empakta dahilan upang matameme si uno nya.

Bumara ang pagkain sa lalamunan ko, mabuti nalang kaagad ako nabigyan ng tubig ni Jami.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ko, hindi bagay sa kanya ang magseryoso, sirang-sira na talaga imahe nya sa isipan ko.

"BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

"Anong feeling makaharap muli ang first love, Iris?" tanong ni babe sa kanya.

"Pinsan nyo pala ex nya ma'am?" tanong ko kay Jami at marahan itong tumango.

Ang liit talaga ng mundo, tama nga talaga ang sinabi ni empakta na mapaglaro ang tadhana.

"Papaano kayo naging magpinsan? at paano sya naging Ponferrada e hindi naman 'yon ang surname nya?" tanong ko muli sa kanila.

"Sya ba ang mother ni shang?" sunod na tanong ni Ag, ang dami naming tanong.

"Ayaw nyo sumagot, edi don't." sabi ni babe dahil walang ni isa ang sumagot sa demogons. Ayaw lang siguro nila makialam sa relasyon ng iba.

Hindi pa nga kami natatapos sa pagkain ay nag bell na! tagal naman kasi nila nakabihis kanina, ayan tuloy at kinulang sa oras ng pagkain.

"Una na po kami mga ma'am," sabi ko at tumayo kasunod nila babe.

"Krystal," tawag ni Jami kaya napahinto ako sa paghakbang at binalingan ito.

"Ano po?"

"Take care." napangiti narin ako dahil sa nakakahawa nyang ngiti. Kaagad akong tumango at tumakbo pababa upang makahabol sa mga kapatid.

Si tansan na nakasimangot pagdating namin ng classroom. Naiwan kasi sya kanina na mag-isa sa shower room kaya nagtatampo.

"Ano at nakasimangot ka na naman? wala ka balak isauli ang card ko tansan ha?" inunahan na nya magsalita si tansan.

Tinungo ko kaagad ang upuan ko at panandaliang ipinikit ang mga mata. Ano ba ang dapat kong gawin sa Trisha na 'yon? pero wala pa naman syang ginagawang masama sa akin kaya hahayaan ko nalang muna sya.

"President!" napamulat ako dahil sa sigaw na nagmumula sa labas ng classroom.

"Presideeeeeeeeeeeeeent!"

Si Jake na hinihingal at pilit hinahabol ang kanyang hininga. Anong nangyayari at parang balisa ang lalaking to.

"Hoy Jake, dinaig mo pa babae kung makasigaw. Anong problema at nagsisigaw kang lalaki ka?" tanong ni Iris sa kanya.

"Hoy tubig!" sigaw ni babe at mabilis na lumapit sa isa naming ka-klase, Inagawan nya ito ng maiinom na tubig at dali-daling ipinainom kay Jake na kulang nalang malagutan ng hininga.

"Anong problema, Jake?" tanong ni Ag.

Nanatili lang ako sa kinauupuan habang pinagmamasdan sila sa labas ng pinto.

"M-May nag aaway na mga babae sa likod ng building." sumbong nito kaya tumayo na ako.

"Pakisabi kay sir na baka ma late kami." baling ko sa mga kaklase at mabilis naman silang tumango.

Umalis kami kaagad at nagtungo sa likod ng crim building upang tignan kung anong gulo itong ibinalita ni Jake. Pagdating ay nakita nalang namin na may mga babae na ang nakahandusay sa lupa. Namimilipit sa sakit at may iba rin na nawalan ng mga malay.

"Wow, angas naman ng kung sino man ang may gawa nito." paghanga ni babe sa kung sino man ang nakalaban ng mga to.

Mabilis namin silang nilapitan upang suriin. Kawawa naman ang mga babaeng to at sobrang nabugbug.

Wala naman silang mga bali sa katawan kaya hindi na ako nagpatawag ng ambulance. Pinatawag ko nalang kay Jake ang iba naming mga kaklase na lalaki at pinadala ang anim na babae sa clinic.

Pinauna ko na sila babe bumalik ng classroom dahil may naamoy akong daga na nagtatago sa paligid.

"Pwede ka na lumabas." tawag ko sa kanya na nagtatago sa likod ng isang puno.

Hindi nagtagal ay nagpakita sa akin ang isang babae na may mahabang buhok na kulay itim. May mga pasa at kalmot ang kanyang mukha at braso.

"Ikaw lang mag-isa ang humarap sa kanila?" tanong ko at nilapitan ito. Nakayuko lang sya at nanatiling nakatayo sa may puno.

"I'm asking you." ulit ko.

"Yes, sawa na ako sa pambubully nila kaya pinatulan ko na." sagot nito. Wala namang bahid ng takot ang kanyang boses ngunit nanginginig ang kanyang katawan.

"Follow me,"

Utos ko at tinahak ang daan pabalik patungo sa opisina. Hindi naman sya nagmatigas at kaagad na sumunod.

"What's your name, year and course?" direktang tanong ko pagkapasok ng opisina.

Kumuha ako ng first aid kit at maiinom saka inilapag sa lamesa.

"Treat your wounds." I said before sitting down and crossing my legs.

"So?"

"Caddie Castillon, 3rd year student." sagot nya at nagsimulang gamutin ang sarili.

"Course?"

"BFA major in painting." ano nalang ang mangyayari kung ang kamay nya ay mapahamak.

"Tell me what made you do that to them?"

"Bored daw sila kaya ako ang trip nila pagtulungan at dinala sa likod ng building. Hindi naman ako tulad ng ibang estudyante na hindi lumalaban, pero minsan dapat din sila turuan ng leksyon." napatango ako sa pagiging direkta nito. Magaling at palaban din ang babae na to.

"I see. Are you a scholar?" yumuko ito at marahan na tumango.

"Hmm alam mo naman siguro na pwede kang matanggalan ng scholarship sa oras na magsumbong ang mga nakaaway mo sa principal at umabot ito sa directress. Tama?" tumango ulit sya. Aware naman pala pero hindi na siguro nya naisip ang bagay na 'yon kanina.

Hindi ko dapat sayangin ang babaeng to lalo na't may alam din sya sa pakikipaglaban.

"I can help you." sambit ko na ikinagulat nya.

"Anong magagawa ng isang student council laban sa principal?" kunot noo na tanong nito.

I checked my wrist watch at kaagad na tumayo. 15 minutes late na tuloy ako.

"Hindi ko rin alam. Lock the door kapag tapos ka na gamutin ang sarili, hanapin mo nalang ako kung buo na ang desisyon mo." sabi ko at nginisihan sya.

Wala naman syang mananakaw sa opisina at hindi naman sya mukhang magnanakaw. Bahala na sya do'n at late na ako sa klase ko.

Sa kabutihang palad ay pinapasok naman ako sa klase. Si tansan na nakadapa sa labas ng classroom dahil nahuling nangopya sa papel ni Iris. Tapos ang kinopyahan nya mali rin pala ang sagot.

"Yung minsan ka nalang nga mangongopya, mali pa BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." kawawa naman ang tansan na to, kanina pa nakabusangot ang mukha dahil sya lang ang napalabas ng classroom.

"Gago si Ag yung sagot nya kasi sa number 12 nilagay nya sa 11, kaya ginaya ko nalang." proud pa ang empakta sa kabobohan nya.

"Ina nyo, student council officers natagpuang mga bobo." makalait naman si tansan akala mo naman hindi sya belong sa mga bobo.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Kakatapos lang ng klase at tinatahak namin ang daan patungong opisina. Wala pa nga kaming ginagawa ay mga pagod na.

"Ag, ikaw nalang ang humawak sa budget for clubs please! Sumasakit ulo ko kapag may mga numbers akong nakikita." pagmamakaawa ko at lumambitin sa leeg nito.

"Ayaw mo sa akin horsey? Ako treasurer dito ah!" tinignan ko lang ng nakakaawang tingin si babe.

Wala kasi talaga akong tiwala kapag sya ang pinahawak ko sa responsibility na to. Baka kasi ubusin nya ang pera kakabili ng mga pagkain.

"Hoy makatingin ka sa akin! You're questioning my character horsey?!" character pa nga.

"Hindi naman babe, si Ag na para hindi ka na mahirapan. Ayaw mo no'n?" sagot ko at lumipat ng yakap sa kanya.

"Ou nga no, sige doraemon ikaw nalang pala. Talino talaga ng horsey ko, pa kiss nga." pagpupuri nya at pinisil ang pisngi ko bago halikan ito.

"Landi nyong dalawa, hindi na kayo nahiya sa mga estudyanteng nakakakita." sabay kami ni babe napatingin kay Iris. Inggit lang sya e kasi walang humahalik sa kanya.

"Krystal," boses na nagmula sa aming likuran kaya agad ko itong binalingan.

Si Jami, kanina pa ba sya nakasunod sa amin? hindi man lang nya ako kaagad tinawag.

"Mauna na kayo, sunod lang ako. Tawag ako ni ma'am." binitawan ko si babe at nginisihan lang ako.

"Sige, layas horsey."

Hindi ko nalang sya pinansin at agad silang iniwanan upang lapitan ang mahal ko.

May mga estudyante na tumatawag sa kanya kaya ayad kong kinuha ang cellphone upang kunan sya ng litrato.

Saan ba galing to? akala ko may klase sya. Pero ang ganda talaga ni Jami, mapa-long or short hair ay wala paring kupas ang ganda. Mas lalo akong nalulunod sa kanya.

"Hello Jami, tignan mo ang stolen pic na captured ko." salubong ko sa kanya at ipinakita ito.

"Ganda diba? bagay na bagay tayong dalawa." mas lumawak ang ngiti ko nang makitang ngumiti ito.

"Wala kang pasok? saan ka galing? nakipagkita ka na naman kay Trisha no?" I snorted and mentally rolled my eyes. Matanong nga si Iris mamaya kung anong pwede gawin sa babaeng 'yon.

"Come with me." tumango nalang ako at tahimik na sumunod sa kanya hanggang makarating sa opisina nya.

Dumiretso ito sa kanyang upuan at naiwan naman akong nakatayo sa may pinto.

"Come here." mabilis akong lumapit at kumandong sa kanya. Wala naman akong mauupuan kaya sa kandungan nalang ni Jami,

"May problema ba? masakit ulo mo?" pansin ko kasi ang paghilot nya sa kanyang noo.

"Hmm, it's fine. Just kiss me, please?" natigilan ako bigla.

Sino naman ang tatanggi kung ang lambing ng boses nya at may kasama pang pakiusap. Hindi ko pa pala nabibigay sa kanya ang halik sa araw na to.

"Saan ka muna galing?" inalis ko ang kamay nito at hinilot ang kanyang templo.

"We had a company meeting, sorry." ah akala ko naman dahil na naman do'n sa Trisha na 'yon.

"Krystal,"

"Yes?"

"My kiss?" hindi ko pa man nasasagot ang tanong nya ay agad na nitong hinila ang ulo ko at hinalikan ang labi ko.

Kaagad ko syang ginantihan at ipinulupot ang mga braso sa leeg nito. Her hand slowly traveled behind me hanggang sa maabot nito ang magkabilang buttocks ko at marahang pinisil ang mga ito.

She bit my lip, causing me to open my mouth, and violently inserted her tongue into my mouth. I sucked her tongue and bit hard, causing her to moan.

"Ahh." ang sarap pakinggan ng ungol ni Jami, mas lalo akong naturn on dahil do'n.

Sinimulan kong ilakbay ang mga kamay sa katawan ni Jami, kasabay no'n ang paglakbay ng labi nya sa jawline pababa sa leeg ko.

Halik lang naman sana ang usapan, si Jami iba siguro ang definition sa halik pero gusto ko ang

ginagawa nya.

Ang lakas ng tibok ng puso ko, alam kong mahal ko sya pero ang lakas parin ng epekto ni Jami sa akin lalo na kapag ganitong side ang ipinapakita nya.

Yung mga kamay ko na hindi ko namalayan na nasa magkabilang dibdib na nya pala. Napalunok ako bigla at naging blangko ang isipan, a-ang lambot at hindi ko alam kung igagalaw ko pa ba ang mga to o hindi na.

"Krystal." ramdam ko ang pagtayuan ng mga balahibo matapos bumulong nito sa leeg ko sa bandang ibaba ng tenga ko.

"Po?"

"I want more." inangat nya ang ulo at kinabahan ako dahil namumungay na ang mga mata nito.

"M-More?" kabadong tanong ko bago hawakan ang magkabilang pisngi nya.

"Yes, I want more." anong more ba ang gusto ni Jami.

"Mark me here, please." she seductively whispered at itinuro ang kanyang leeg. Oh God!

"Jami, baka makita ng ibang ta-"

"It's okay, I have concealer." hindi na ako pumalag at agad na sinunggaban ang kanyang leeg.

Marahan nyang hinaplos ang ulo ko habang abala ako sa pagsipsip ng leeg nito. Dahil sa nakakaadik na amoy nya ay mas lalo akong nanggigil kaya buong lakas kong nakagat ang leeg ni Jami.

Matapos syang markahan ay dinilaan ko ito pababa sa kanyang collarbone. Ano bang nangyayari at parang hindi ko na makontrol ang sarili ko.

"Hmm, thanks." napatigil ako at angat ng ulo.

"Hehe, welcome." sagot ko bago dampian ng halik ang kanyang noo.

"Jami, bakit mo pala pinapakita sa akin kung may mensahe na ipinadala si Trisha sayo?" tanong ko at kinuha ang concealer sa kanyang bag.

"Dahil ayaw kong magselos ka." awtomatiko akong napatingin sa kanya. Hindi ko inasahan na ganyan pala ang iniisip ni Jami. Ang swerte ko talaga sa kanya.

Nanlalambot ako kaya niyakap ko nalang sya ng mahigpit. "Jamiiiiiiiiii, bakit ganyan ka. Ang swerte ko talaga sayo kasi pinapahalagahan mo ang nararamdaman ko. Mahal po kita hehe." hagikhik ko at sininghot singhot ang leeg nya.

Humarap akong muli sa kanya at malawak na ang ngiti sa kanyang labi, namumula rin ang kanyang magkabilang pisngi.

"Cute," she giggled and poked my nose.

"Horseeeeey kooooooooooooo!" biglang bumukas ang pinto at kaagad din na sinara pagkakita ni babe

sa posisyon ko.

"Ohmaygas kayo! hindi man lang kayo marunong mag lock!" sigaw ni babe sa labas. Natawa nalang ako sa naging reaksyon nya, para namang hindi nya na experience ang ganito kay ma'am Pixie.

"Alis na po ako, baka kailangan nila ako. Kung pwede ko lang talaga ipasa sa iba ang posisyon ko as SCP, bakit naman kasi ako pa ang nanalo. Hindi ko naman siguro deserve ang ganito." reklamo ko at ngumuso. Kung si Aaar eeeL nalang sana ang nasa posisyon ko edi matutuwa pa sana ako.

"It's okay, you deserve that position. I'll pick you up later." tumango ako at tumayo na. Ngunit bago paman ako makatalikod mula sa kanya ay humirit muli si Jami ng isang malalim na halik.

"Okay po, babye."

Paglabas ko ay ang mapang-asar na mukha ni babe kaagad ang bumungad sa akin.

"Hala horsey ko ha, hindi ko alam na may session pala kayo ni Athy na ginagawa rito sa office nya." nagsisimula na naman syang mang asar pero hindi ako maaasar dahil wala namang dahilan para mainis ako.

"Anong meron babe at sinundo mo ako?" pag iiba ko sa usapan.

"Tara sa office at kailangan natin pag-usapan ang tungkol sa gagawin na mission next week." mission? ah, baka tungkol do'n sa usb.

Nasa dulo lang naman ang opisina namin kaya mabilis lang din kami nakarating. Kaming apat lang pala ang nandito dahil wala si Aaar eeeL ko.

"Paano yan? kailangan natin ng isa na papalit kay R." sabi ni babe bago nilantak ang pagkain na nakahanda sa lamesa.

"Sino ba ang pwede kunin sa ccb?" tanong ni Ag.

"Si ano nalang, si Louis. Kailangan din natin ng hacker diba para sa cctv security cameras." suhestiyon ni Iris. Gumagana utak nya pag ganitong usapan ha.

"Ou nga pala, sige si loli nalang. Ag simulan mo na." Tumayo si Ag at pumagitna sa amin ng upo saka binuksan ang kanyang laptop.

"Alas tres tayo ng madaling araw papasok. According to my intel may idinagdag na mga bantay si Mr. Chairman sa kanyang mansion. Hanggang 3am ang roaming nila sa loob ng mansion at pagkatapos sa labas na silang lahat magmamatyag…" unang pahayag nito, tahimik lang kaming nakikinig habang ngumunguya ng mga pagkain.

"Wala masyadong cctv sa first floor. Iwasan nyo lang ang living room pero kahit naman maraming cctv ay wala naman tayo magiging problema dahil kaya naman e hack ni Louis ang system nila…" ang laki ng bahay ni chairman ha.

"Pag akyat nyo sa second floor may tatlong guest rooms na nasa right side. Sa left side kayo dumiretso kung sino man ang papasok sa kwarto ni chairman. Unang pinto is a study room, connected lang din ito sa kwarto nya kaya dito kayo pumasok. Pag nakapasok ka na, diretso ka kaagad sa unang pinto na makikita mo sa kanan… nakikita nyo to?" may blueprint kasi syang pinapakita sa amin, malamang

makikita namin. Kaloka naman tong si Ag.

"Ito ang una nyong halughugin. Malakas ang kutob ko na dito nya itinago sa secret room ang kanilangan natin at iba pang mahahalagang documents. May cctv sa kwarto nya at may nakabantay na dalawang malalaking aso. Goodluck!" punyeta may aso? hindi nalang ako papasok kung aso lang din pala makakaharap ko.

"Hoy babe ikaw ang pumasok sa kwarto! ayaw ko sa aso, total hilig mo naman ang aso diba? ikaw na pumasok jan." hampas ko sa balikat nya.

"Tao nalang haharapin ko kaysa aso. Sj, ikaw na pumasok sa labas nalang kami magbabantay sayo." segunda ni Iris,

"Tangena nyo mga weakshit BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA Ge." nakahinga rin ako ng maluwag. Akala ko makikipagtalo pa sya sa amin e.

Pinagpatuloy namin ang usapan at dahil sa sobrang focus ay hindi na namin namalayan ang takbo ng oras.

"6pm na pala." sambit ko matapos makita ang oras sa aking relo.

Nakarinig kami ng mga mahihinang katok mula sa labas kaya agad namin iniligpit ang mga kalat. Sino naman tong kumakatok sa ganitong oras?

Abala sila kaya ako na mismo ang nagbukas upang tignan kung sino ang mga tao na nasa labas.

"Oh." sambit ko nang makita ang demogons na nakatayo sa tapat ng pinto. Sinusundo rin ba nila ang mga babies nila?

"Good evening po." bati ko at pinapasok sila.

"Pieeeeeeee."

"Luh uno, napasugod ka? miss mo naman agad ako hays."

Muntik ko narin tuloy makalimutan na sa mga bahay na pala kami ng demogons tumutuloy.

"Are you done, Krystal?" tawag ni Jami.

"Opo, ang sakit ng ulo ko. Uwi na ba tayo?" inayos nya ang magulong buhok ko saka ngumiti at tumango.

"Hooooooooy! mauna na ako sa inyo. Lock nyo ang pinto ha." paalam ko sa mga kapatid bago balingan ang mga guro. "Paalam po, ingat po kayo."

"Tara Jami," inagaw ko sa kanya ang dalang bag at hinawakan sya sa kamay.

"Where do you want to eat, Krystal?" tanong nya habang naglalakad patungong parking lot.

"Hmm, kahit saan Jami. Ikaw bahala, wala naman akong pili pagdating sa pagkain." sagot ko.

Nang makarating sa parking lot ay ako na sana ang magmamaneho pero sabi ni Jami sya nalang daw

kasi pagod ako. Hindi naman ako pagod? dapat nga sya ang magpahinga sa dami nyang trabaho.

"Jami, may tanong ako." palalim narin ang gabi, saan nya balak kumain.

"Yes?"

"Kailan mo huling nakaharap si Bern?"

"The night you kissed me in the living room." hindi nga kasi ako ang humalik no'n ay ako nga pero si Bern 'yon.

"Is there a problem?" umiling ako.

"Krystal, don't say you're jealous of your alter again?" napalingon ako sa kanya. Hindi naman kasi 'yon ang ibig kong sabihin.

"Ano kasi, hindi sya sumasagot kahit anong gawin ko. Hindi ko alam kung tulog ba sya o ano." sagot ko at muling itinuon ang atensyon sa labas ng bintana.

"You wa-" naputol na naman ang sasabihin nya dahil sa tawag na nagmumula sa kanyang cellphone.

"Answer it please." utos ni Jami kaya kinuha ko ito kaagad.

Kumunot ang noo ko nang makita ang panagalan ni Trisha sa screen. Wala ba sya balak tantanan si Jami?

Sinagot ko ito at nanatiling tahimik na nakatitig kay Jami.

"Kath?"

"Bakit?"

"Krystal?"

"O"

"Where's Kathlyn?" sinulyapan ko si Jami, nginitian nya ako kaya gumanti rin ako sa kanya.

"Kasama ko, bakit?"

"Pwede ba ibigay mo sa kanya ang phone?"

"Tulog, napagod." wala naman sanang ibig sabihin ang sinabi ko pero si Jami bigla nalang napakagat sa labi at namumula ang tenga.

"W-What do you mean?"

"Ano sa tingin mo ginawa namin? sige isipin mo. Akala ko ba titigil ka na? bakit parang mas lumala ka ngayon kumpara noon." naiirita na ako, tapon ko tong cellphone e.

Sa inis ay pinatay ko nalang ang tawag. Hindi ko alam at agad nag iiba pakiramdam ko kapag kausap o kaharap ang babae na 'yon... Parang nilalamon na naman tuloy ako,

Ano ba, gusto ko manaksak, gusto ko mamaril, gusto ko pumatay...

"Jamila."

"The freak … Jamila, are you trying to kill us?" baling ko sa kanya. Bigla nya nalang kasi inapakan ang brake.

"Krystal?" her eyes widened in shock.

"Ow shoot, hello my wife. You missed me?" I asked and smirked.

"What? no reaction? hindi mo ko na miss? ganyan ka pala porket may Bern at Krystal ka na—aww HAHAHA." gusto ko lang naman sana syang asarin ngunit inambagan ako ng yakap.

"I miss you so much, KB." she cried and kissed my lips.

"Haha, I missed you too, mahal,"

Such a crying baby.

-

CHAPTER 20

-

"Jamilaaaaaa! wake up, anong klasing professor ka at ang tagal mong gumising? Your student wakes up earlier than you." pukaw ko sa kanya at dinaganan ito sa kama.

Tapos na ako sa lahat. Maligo, magbihis, toothbrush ngunit sya tulog parin.

"Hmm." oh, I like her moaning.

"Jamila, jamila, jamila, jamila." tawag kong muli at pinisil ang magkabilang pisngi.

"Gosh, you're so loud." bulong nya at niyakap ang ulo ko.

Late talaga ang bagsak namin nito kung hindi pa sya babangon at uunahin ang kaharutan nya.

"Wow, hindi halatang miss mo ako ng sobra hehe." I grinned and kissed her nose.

"Will you please get up now my wife?" tumayo ako at binuhat sya papasok ng banyo. Ayaw nya talaga bumangon.

"How'd you know?" tanong nya habang kinukusot ang kanyang mata.

"Well, we both wear the same wedding ring. I'm still smart, right? hehe." agad na sagot ko na ikinangiti nya.

"I'm sorry, sana mapatawad mo 'ko sa kung ano man ang kahahantungan nitong ginagawa ko." hindi sya sumagot at nagpatuloy sa pagsipilyo.

Nang matapos na sya ay kaagad nya akong hinarap kasabay ang paghaplos sa pisngi ko.

"How many times do I have to repeat it to you? Alam kong may dahilan ka sa lahat ng mga ginagawa mo. Ikaw at ikaw parin yan kahit na anong sabihin mo, tanggap ko." isa sa mga naging dahilan kung bakit mahal ko sya ay ang pagiging supportive nito sa lahat ng mga plano ko.

"Are you enjoying it?" mabilis akong tumango at mas nilawakan ang ngiti sa labi.

"Then that's it, I'll support you." ang aga kinikilig na naman ako.

"Alam ba to ng mga kapatid mo?"

"Nope, ibibitay ako ng mga 'yon sa oras na malaman nila. Let it be, basta ang mahalaga humihinga pa ako. Maligo ka na po, hintayin kita sa labas." hindi ko na sya hinintay na sumagot at kaagad na lumabas ng banyo.

Habang naghihintay ay inabala ko ang sarili upang ipaghanda sya ng breakfast. Medyo naninibago ako dahil ilang taon din akong hindi naging host ng katawan na to.

I met Jamila when she was heartbroken because of Sj. Kakarating ko lang noon sa hospital to visit my sister pero nakita ko si Jamila lumabas ng kwarto at umiiyak.

Tinanong ko sino ang babaeng kakalabas lang ngunit ang sabi ay hindi nya ito kilala. I was the host of this body during those times…

"Kb," naputol ang pag iisip ko dahil sa pagtawag nito. I automatically smiled when I saw her coming down the stairs.

"Wife, come here. I cooked for you." tawag ko at pinaghila sya ng upuan bago umupo sa tabi nito.

Kumuha ako ng tissue at pinahiran ang gilid ng labi nya dahil sa sauce. "Instead of calling me Kb, why don't you just call me wife? lalo na kapag kaharap ang mga kapatid ko." I like teasing her kasi mabilis lang sya pinapamulahan ng mukha.

"Ang alam nilang KB ay si Krystal at wala silang alam na nag eexist ako." I shrugged.

"Call me wife— oops, nevermind. That sacred word is only for krystal." I smiled and patted her head.

"Does Krystal know you exist?" tanong nya bago sumubo.

"She knows, but I think nakalimutan na nya. I really have no interest in fronting but Bern kept calling me." nag-aalala kasi sya kay Krystal noon.

"Then why did you just show up now?" her forehead furrowed.

"Because I'm observing."

Ang dami nya pang tanong kaya sinabihan ko na muna ito na tapusin ang pagkain dahil may mga pasok pa kami.

"Do you have a particular role?" tanong nya habang nagmamaneho ako. Dumadaldal ang asawa ko ngayon.

Hindi nya siguro matanong si Krystal dahil wala naman alam 'yon liban lang sa mga masasakit na alaala ng nakaraan. Mas lalong hindi rin nya matanong si Bern.

"Hmm alters don’t necessarily need a particular role assigned, but it can help provide answers and understanding. It helps to open up communication and empathize with each other. Also, alter roles exist to help provide understanding not a guideline…"

"Alters can change functions and roles, katulad lang kung paano magpalit ng trabaho ang mga tao. Every system is unique, wife." mahabang pahayag ko at ngumiti sa kanya.

"Sinabihan ko sila noon na subukan namin ang integration/fusion but they refused. It's okay, hindi naman kami masasama kaya panatag ako na walang mangyaring masama sa katawan na to." noon nag-aalala ako kay Krystal dahil sa traumang dinadala nya, pero hindi na gaano ngayon lalo na't may kasama na syang katulad ni Jamila.

"Jamila,"

"Hmm?"

"Paano kung ganito na kami habang buhay? matatanggap mo ba? hindi mo ba gugustuhin na isang persona lang dapat ang manatili sa katawang to? hindi ka ba nahihirapan na paiba-iba kami?" sunod

sunod na tanong ko sa kanya

I stopped the car at tinanggal ang seatbelt, mabuti may space pa dito sa parking lot.

"Nandito na tayo wife, baba na po." sabi ko at nauna bumaba upang pagbuksan sya ng pinto.

"Bag please." sabi ko at kinuha ang gamit nya at inalalayan na makababa.

"Thank you, love." I was stunned. She smiled and called me love.

Sa sobrang tuwa ay napayakap ako sa kanya ng mahigpit.

"If you stay like that forever, there will be no problem. I will respect your decision and love the three of you unconditionally. If the time comes when you decide to become one, nothing will change because it's still your body. Ikaw at ikaw parin yan, ang babaeng minahal, mamahalin at mahal ko. I'll just think that you have a mood swing." she whispered and cupped my cheek. Sino naman ang hindi mahuhulog sa babaeng to?

"I love you, love." she sweetly uttered and kissed me on the lips.

"Thank you for taking good care of Krystal, wife. Wag mo naman masyado pahirapan, alam mo na ngang slow babanatan mo ng pangmatalino. You really love to tease her, don't you? magugulat nalang 'yon sa oras na malaman nyang kasal na pala sya." paalala ko at marahan na pinisil ang kanyang ilong.

"What can I do? she's too cute and pure, I love her personality." sagot nito dahilan upang mapangiti ako.

"Right, let's go at baka mahuli ka pa sa klase."

Hindi aware si Krystal mostly sa mga events 'cause she's shutting down herself mula sa system. May mga gano'n kasi lalo na kapag ayaw ng mga alters na makipag communicate sa host.

Pinauna ko na si Jamila dahil nakasalubong namin si Iris. Nag-usap kami tungkol sa sitwasyon ko at kung wala ba kaming plano na mag fuse. Tulad nga ng sinabi ko kanina, Bern and Krystal refused me before.

Hindi namin alam kung sino ang original owner. But for me, naniniwala ako na si Krystal ang core since she's the first born and experienced the most traumatic incidents sa katawan na to.

May tinanong si Iris kung meron bang imitator or impostor. Hindi ko nasagot dahil dumating si Sj.

Sinabi ko na kanina, pwede magpalit ng role ang isang alter. Walang imitator o impostor sa amin pero kung nanaiisin namin ang maging gano'n ay madali lang.

Matapos namin mag patrol dumiretso na kami kaagad sa classroom. Nakahinga after announcement na walang pasok sa subject ni Pixie pero may seatwork. I hate math!

"President! may nagkakagulo na naman sa kabilang classroom!" sigaw ng isang lalaki sa labas.

"Jake, yung totoo. Trabaho mo ba ang maghanap ng mga taong nagkakagulo? pwede ka na maging reporter BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." tumatawang salita ni Sj.

Tumayo ako at itinali ang buhok bago lumabas ng classroom kasunod ang ibang kapatid.

"Where?" nakangiting tanong ko sa kanya.

"Ayun oh, sa last room." sabi nya at itinuro ang mga nagkumpulan na estudyante.

Nilagpasan ko ito at kaagad na nilapitan ang tinutukoy nitong gulo.

"Bakit ba puro ka nalang reklamo?! wala ka na ngang ambag sa report ikaw pa ang may lakas ng loob na magalit?!" rinig kong sigaw ng babae sa kaharap nito.

Tumigil ako at pinagmasdan muna ang kanilang pagdadrama. Hindi narin masama ang manood muna bago awatin ang gulo, diba?

"Walang ambag? baka nakalimutan mo na ako ang bumili ng mga gamit para lang may magawa kayo?" sagot naman nito.

"Woooo may away, gusto ko yan." biglang sulpot ni Iris sa tabi ko at sumisipol.

"Anong magagawa ng materials mo kung hindi ka naman nag participate sa grupong to?!" she stepped forward and pushed the girl.

Then may lalaking pumagitna sa kanila at itinulak din ang babaeng kaaway nito.

"Luh, bading." sambit ni Sj at iling ng ulo.

"Pahawak nga saglit." baling ko kay Ag at inabot sa kanya ang libro na hawak ko.

I folded my jacket at inalis ang tali sa buhok ko saka inayos ng mabuti at itinaling muli.

"Hoy! tabi!" Taboy ni Iris sa mga nakaharang na estudyante at agad na tumabi nang makita kaming papalapit sa tatlo.

"P-President." namumutlang tawag sa akin ng lalaki.

Bumuntong hininga ako at mabilis na nilapitan sya saka kwinelyohan. "Pag away ng mga babae, wag kang makialam. Hayaan mong sila ang umayos sa problema nila." sabi ko.

I pulled him at malakas na iniuntog ang noo ko sa kanya, dahilan upang mahilo at upo sa sahig.

"Gago ka unggoy, wala ka na talagang utak niyan kakauntog mo." Saway ni Iris,

"Ooooooo."

Binalingan ko ang dalawang babae na nakaupo sa sahig. Bakit magkayakap na silang dalawa?

"If you don't want to receive a report card, magbati na kayong dalawa." banta ko sa kanila.

"Y-Yes, sorry po." sabay nilang salita.

"Nice, good little cuties." I smiled at binalikan ang mga kapatid ko na nanlalaki ang mga mata.

"Bwakinangsheyt my horsey! okay pa ba noo mo? BAHAHAHAHAHAAHAHAHHA." tanong ni Sj kaya napahawak ako sa noo ko. Hindi naman masakit? pero parang may kaunting bukol akong naramdaman.

"Masakit babe." I sighed and pouted.

"Kawawa ka naman, tara clinic." sabi ni Ag at hinawakan ang kamay ko ngunit umiling ako.

"Okay lang, ako nalang ang pupunta. Balik na kayo sa classroom, mabilis lang to." sagot ko at itinulak sila pabalik ng classroom.

Nagpaalam ako saglit dahil sa tingin ko lumalaki ang bukol sa noo ko. Napalakas yata ang untog ko sa lalaki kanina.

Nakita ko ang asawa ko na may kausap na babae. I'm so amaze sa paaralan na to. Suportado nila ang LGBT community at hindi rin nila pinapakialaman ang relasyon ng estudyante at guro, basta wag lang maapektuhan ang pag-aaral at pagtuturo.

Sa mga fictional books ko lang nababasa ang ganito.

"Jamilaaaaaaaaaaaaaaa." mahina lang ang pagtawag ko pero narinig nya ito dahil napalingon sya sa direksyon ko.

Kakatapos lang yata ng klase nya. Sino nga ulit ang babaeng to?

Nilapitan ko sila at kaagad na niyakap ito mula sa kanyang likuran sa harapan mismo nitong babae na kausap nya.

"Wife, tignan mo noo ko may bukol." bulong ko at mabilis itong tumalikod upang harapin ako.

Her forehead furrowed and immediately cupped my cheeks. "W-What happened to you?"

"May gulo kasi sa upper floor kaya inawat ko gamit ang noo ko. Pa kiss naman po, baka sakaling mawala ang sakit." sagot ko pagkatapos ay ngumuso.

Pumikit ako at nilawakan ang ngiti nang maramdaman ang labi nito na hinalikan ang aking noo. What a lovely personality.

"K-Kath." tawag nong babae sa kanya kaya napatingin ako sa likod ni Jamila.

She was about to pull Jamila kaso naunahan ko sya at sinakal ang kanyang leeg. Mabuti nalang nasa first floor kami at walang mga estudyante ang nakakakita.

"Who gave you permission to touch her?" banta ko at mas lalong hinigpitan ang pagsakal, dahilan upang kaagad pamulahan sya ng mukha.

"Inuubos mo ba talaga pasensya ko?" bigla ko syang nabitawan dahil sa kamay na humaplos sa pisngi ko.

Bumagsak ito sa sahig. Paubo-ubong hinawakan ang kanyang leeg at naghahabol ng hininga.

"I'm sorry, ayaw ko lang na may humahawak sayo na kung sino lalo na ang babae na yan." sabi ko at humugot ng malalim na hininga saka sya muling niyakap ng mahigpit.

"It's okay, let's go to my office." hindi nya ito pinagtuunan ng pansin at kaagad ako hinila papasok sa kanyang opisina.

Agad nya ni-locked ang pinto, dumiretso ako sa sofa habang sya ay kumuha ng icepack para dito sa bukol ko, palaki nang palaki na yata.

"Mommmmmy, mamahalin mo parin ba ako kahit may bukol na ako?" agad ko na tanong pagkabalik nya at tumawa.

"Silly, of course." napangiti ako sa biglang pagkandong nya habang inaasikaso ang bukol ko.

Malapad ang ngiti ko habang patuloy na pinagmamasdan ang asawa ko.

"Jamila, gusto ko ang makatuluyan mo ay si Krystal," nawala ang ngiti sa kanyang labi at napalitan ng pagtataka.

"Why?"

"Willing kami ni Bern mawala para sa kanya. Si Krystal lang talaga ang ayaw pumayag kaya nandito parin kaming dalawa." tipid ko syang nginitian at pinahid ang nangingilid nyang mga luha.

"Is it wrong of me to ask you not to disappear again? Is it wrong for me to love all three of you within one body? Am I being selfish? I love you so much." humihikbi at nanginginig ang kanyang boses kaya nataranta ako. Palagi nalang talaga siya umiiyak sa tuwing kasama ako.

"Baby, stop crying. Alam mo naman na yun ang mas makabubuti para kay Krystal diba?" Tipid akong ngumiti at patuloy pinupunasan ang kanyang mga luha.

"Please, don't leave me again." Nasasaktan din ako kapag nakikita siyang umiiyak, mahal na mahal ko ang babaeng ito.

"Mahal, ako pa rin naman to, katawan ko pa rin ang kasama mo. Please, ayaw ko nasasaktan ka at gusto ko lang pasayahin ka habang nandito pa ako." Paliwanag ko at dinampian ng halik ang kanyang labi.

She bit her lip and looked deep into my eyes, her eyes practically pleading. My heart melted at the sight of my beloved.

"Can you stay a little longer with me?" Puno ng pagmamakaawa ang kanyang boses at lambing. How could I deny her when I love her so deeply?

"Baka magselos si Krystal sa akin nyan." Mahina kong sagot at tumawa.

"Kidding, stop crying na po." hagikhik ko at mas idinikit ang katawan nya sa katawan ko.

"Kiss me?" utos ko at ngumuso. Wala pang 3 seconds ay magkalapat na ang aming mga labi.

Saglit lang ang halik na 'yon at agad ko rin pinutol, baka kung saan mapunta kapag lumalim pa.

"Bakit pala nandito si Trisha?" tanong ko at sinimulan na damipian ng halik ang kanyang leeg.

"She's still forcing me to join the event tomorrow." tibay naman nya at ayaw tigilan ang asawa ko.

Ano ba ang pakay nya at ayaw nya tigilan si Jamila, baka katulad din ito ng iba na pera lang ang habol sa kanya.

"I see, mabuti at ako ang host ngayon at hindi si Krystal. Galit na galit pa naman sya sa babae na 'yon. Masamang magalit ang isang Krystal, Jamila." babala ko sa kanya at dahan-dahan na ipinasok ang dalawang kamay sa loob ng kanyang damit.

"I-I know, I don't want to hurt her." Nahihiya nyang sagot at ibinaon ang mukha sa aking leeg.

"Gusto mo date tayo? Pero saka na pag hindi ka busy, papaalam din muna ako kay Krystal dahil baka pagselosan ako." Sabi ko sa kanya.

Bahagya syang lumayo at ngumuso kaya nagpakawala ako ng tawa. Natatawa ako isipin na sobrang matured niya pagdating kay Krystal at todo alaga ngunit pagdating sa akin nagpapa-baby sita, sabagay at clingy masyado si Krystal kaya need niya e balance.

"Sweet. Lunch break na! mauna ka na sa cafeteria, sunduin ko muna ang iba." tumango sya at marahan na tumayo. Kinuha ko ang icepack at binitbit ito palabas ng opisina.

Kakalabas ko lang ngunit muntik agad matumba dahil sa marahas na paghila ni Jamila ng aking damit. Akala ko kung ano ang problema, yun pala ay nanghihingi ng halik.

"Naughty," nakangiting bulong ko bago pinisil ang kanyang ilong at tuluyan nagpaalam sa kanya.

-

Kakatapos lang pala nila sa seatwork pagdating ko sa classroom, ang dami pang mga estudyante sa labas ng room namin dahil may isang guro na nakaabang sa labas.

May date pala si Iris ngayon, hindi man lang kami sinabihan na pumapag-ibig na sya.

"Keyboard gusto mo?" tawag ni Ag at ibinigay sa akin ang isang lollipop kaya agad ko itong kinuha.

"Salamat,"

"Sino ka?" Natigilan ako bigla at napatingin kay Ag, hindi naman sya parang nababanta sa kanyang tono.

"Hindi na si Krystal, mas lalong hindi si Bern,"

Ngumisi ako at marahan hinaplos ang kanyang likod. "Guess," sagot ko at itinuon ang atensyon kay Sj,

"Hoy tansan! saan ka pupunta ha?!" sigaw ni Sj matapos nito humiwalay ng daan sa amin.

"May date ako!" sagot nya at kumaripas ng takbo.

"May sasabihin daw si Iris sa atin mamaya. Siguro pagkatapos ng klase sa hapon." tahimik lang ako na nakikinig sa kanila at nilalaro ang lollipop sa aking bibig.

"Sakto at papasok na mamayang hapon si R," sagot ni Ag.

"Kb," natigilan kami sa paglalakad dahil sa isang babae na tumawag sa akin.

"Hala Annallyn, anong ginagawa mo sa school? himala at napadalaw ka." tanong ni Sj sa kanya. Oh, Annallyn.

"Just visiting kb." she replied and smiled. Itinuro ko pa ang sarili ko para lang makasiguro.

"Yes, how are you?"

"Doing great, how about you?" balik kong tanong. Sumama narin sya sa amin patungong cafeteria at dito na sya kakain.

"Feeling good." agad na sagot nya at hinawakan ang kamay ko.

May gusto rin ba sya sa akin? sa amin? hindi ko alam, wala akong nararamdaman para sa kanya. Sa tingin ko ay mabaet naman ang babae na to at mapagmahal.

Pagpasok ng cafeteria ay dumiretso kaagad ako sa table na nasa itaas kung nasaan ang asawa ko.

"Hala horsey ko! BAHAHAHAHAHAHAH."

Hindi nya parin binibitawan ang aking kamay kaya ako na mismo ang nag alis ng kamay ko at kaagad na nilapitan ang babaeng nakangiti pero alam kong nagseselos na sa loob yan.

Kinuha ko ang lollipop na nasa aking bibig at isinubo sa kanya. Rinig ko ang mga reaksyon nila sa table but I don't care.

Kakainin na nya sana ito nang bigla kong binawi saka iniyuko ang ulo at ninakawan ng halik sa harapan nila mismo.

"Hoy horsey! Omaygas yawa! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Hello, my wife. It's been a thousand years." pagbibiro ko at mahinang natawa.

Ang cute ng reaksyon nya. Tulala si Jamila at kurap ng mga mata hanggang sa unti-unti na namumuo ang pamumula sa kanyang mukha.

"Oh gosh, what are you doing in public?" saway sa amin ni Pixie.

"Anong sabi mo horsey?!" bulaslas ni Sj.

"You mean?" patay malisya na tanong ko.

"S-She's your what?" gulat na tanong ni Annallyn.

Oh, napalakas pala ang bigkas ko at narinig nilang lahat. I didn't mean tho, si Jamila lang kasi ang nakita ng mga mata ko.

"She's my wife." direktang sagot ni Jamila sa kanilang lahat at literal na diniinan ang salitang wife.

Kulang nalang lumabas ang eyeballs ni Sj sa sobrang gulat, hindi ko na napigilan kaya napahagalpa sa tawa bago umupo sa tabi ni Jamila.

"Anong klasing mga reaksyon yan? HAHAHAHAHAAHAHAHAHAH." tanong ko sa kanila. Naging statwa na yata silang dalawa ni Ag,

"H-Hoy! nagbibiro ka ba ha?" si Sj ayaw parin maniwala.

Kinuha ko ang kamay ni Jamila na may singsing at ipinakita sa kanila ang aming wedding rings.

"What the! Hoy madaya ka! sabi ko sabay tayong lahat diba?!" singhal nito at sinugod ako kasunod ang yakap.

"Babe, luwagan mo naman yakap mo. Gusto mo bang mamatay ako ha?" sinampal ko ulo nya at kinurot ang pisngi.

"Ara, stop." kung hindi pa sya sinaway ni Jamila hindi nya talaga ako bibitawan.

Hoy! Anong sabi mo?! a-asawa natin si Jami?!

Biglang sumingit si Krystal.

Yes, she's our wife. Hindi mo alam?

Magugulat ba ako kung alam ko ha?

Okay chill, she's trying to protect us okay? hindi mo ba gusto mapangasawa ang babaeng mahal mo?

Gusto! gaga, nagulat lang ako kasi hindi ko nga kasi alam.

Hindi mo alam o nagpapanggap ka na walang alam?

Akala ko ba wala ka na?

Trying to divert the topic? Well, hindi ako nawala. Ayaw ko lang talaga maging fronter at nagmamasid lang.

Anong dahilan at nagbago ang isip mo?

I missed her. Hindi naman siguro masama kung makaharap nya muli ang una nyang nakilala, diba?
…

"Are you okay?" pukaw ni Jamila.

"Ah, yes-"

"Mameeeeeeh, payag ka no'n? naunahan tayo ng mga kapatid natin? tara sa thailand at magpakasal." nagtampo na talaga sya.

Hindi ko na pinansin ang pagdadrama nya at kumain nalang kasabay si Jamila. Bahala sila kung ano ang isipin nila, basta ay kasal kami at akin lang sya.

Hindi na sumabay si Annallyn dahil may bigla daw syang emergency meeting na kailangan habulin.

"Hooooooooy!" salubong ni Iris sa amin papasok ng classroom. Nauna pa sya makabalik sa amin.

"Gago, kamusta date nyo?" tanong ni Sj.

Nanginginig sya na para bang nilalamig at niyakap ang sarili. "Delikado! hindi ako sanay sa ugaling pinapakita ni uno ko." sumbong nito.

"Bakit? naging malambing at bumabakod na ba?" tanong ko naman sa kanya.

"Huhu keybold, paano nalang kung naging successful ang pa 7days ni uno tapos sa huli masaktan ulit ako." bakit hindi nalang nya kalimutan ang nakaraan at subukan muli kasama si Everleigh.

"Bakit ayaw mo kasing subukan? halata naman may gusto sayo si ma'am. Kung takot ka pala sa commitment edi sana hindi mo nalang nilandi, ayan tuloy at nahulog sayo. Naka-move on ka naman siguro sa ex mo? pinapahirapan mo lang ang sarili." mahabang sermon ko na ikinagulat nila.

Napasapo ako sa noo, nakalimutan ko na ako pala si Krystal sa paningin nila.

"Luh, saan mo natutunan yan ha unggoy? tinamaan ka na ba sobra ng pagmamahal mo kay miss Kathlyn ha?" nginisihan ko nalang sya at nagkibit balikat.

"Hi, I'm back." lahat kami napantingin sa pinto.

"Donkeeeeeeey koooo, shit buhay ka na. Welcome back!" bulaslas ni Sj at sinugod sya ng yakap.

"Okay na pakirandam mo R?" tanong ni Ag.

"Na miss ka namin! wag ka na ulit magkakasakit ha." nakasimangot na salita ni Iris.

Hinila ko ang mga damit nila upang bigyan ako ng space. Gusto ko rin kasi yumakap sa kanya.
"Welcome back." bulong ko.

"Thank you, okay na ako. Ayaw pa nga sana ako papasukin ni kitten pero pinilit ko na." paliwanag nya.

"Nandyan na si maaaaaaaaaaa'am!" natatawa ako sa lalaking to.

"Tangena ka jake! yang bunganga mo dinaig pa babae kung makatili!" singhal sa kanya ni Iris.

Nakakamiss din pala ang maging fronter.

"Good afternoon ma'am," bati namin sa kakapasok lang na guro, ang uno ni Iris,

Si Iris bigla nalang nanahimik at bumalik sa kanyang upuan.

"Good afternoon." sagot nito at kaagad na sinimulan ang klase.

Kanina ko pa napansin na hindi nya tinatawag si Iris kahit na nagtataas ito ng kamay upang sagutan ang mga tanong nya.

LQ yata?

Nagtaas ako ng kamay at tinignan ang guro. "Ma'am question."

"Yes?"

"What if mangyari ang ganitong scenario sa intersection. Ambulance, firetruck, police patrol car at

presidential car. Sino po ang kailangan mag give way at mauna sa kanilang apat?" tanong ko sa kanya.

"Bobo keybold malamang ang ambulance!" singhal nitong katabi ko na si Iris.

"Tanga ka, dapat ang police car!" pagtatama naman sa kanya ni Sj.

"I think dapat mauna ang firetruck." sagot ni Ag.

"Sa tingin ko ang presidential car ang mauuna." sagot ko at tinignan muli ang guro na tahimik lang kami pinagmamasdan.

"Ambulance nga! paano nalang yung pasyente na nag-aagaw buhay ha? Wala man lang ba kayong konsidirasyon?!" si Iris na parang handa na manapak dahil sa inis sa kanyang mukha.

"Paano naman kung may nagpapatayan na at kailangan na talaga ang mga police?! paano kung dahil lang jan marami pa ang mapahamak kasi natagalan sila?!" ganting banat naman ni Sj sa kanya.

"Mas dapat mauna ang firetruck, ano nalang ang mangyayari kung kumalat ang malaking apoy at may mga na trap sa kani-kanilang bahay?" mabuti pa si Ag, relax lang kung magbigay ng opinyon.

Na stress yata si Everleigh dahil sa kanila. Napahilot nalang sya sa kanyang noo dahil sa mga sigawan nila.

"Sa tingin ko dapat talaga mauna ang president. Hindi isa, dalawa o thousands of people lang ang responsibility nya. Millions of people tayo, bawat oras ay mahalaga lalo na't nakasalalay sa kanya ang kinabukasan ng mamamayang pilipino." paninindigan ko naman sa naging sagot ko.

"Alam mo unggoy, hindi nga kasi. Hindi ba sya pwede magbigay ng oras kahit ilang segundo lang?" baling naman ni Iris sa akin.

"Iris baka nakakalimutan mo na mahalaga din ang bawat segundo sa kapulisan!" singhal naman ni Sj sa kanya.

"Same lang naman sila lahat mahalaga ang oras at hindi dapat sayangin." hirit ulit ni Ag.

Nahpatuloy ang bangayan hanggang sa natapos ang klase at walang pasabi na iniwanan nalang kami bigla ni Everleigh.

Hindi man lang nya sinagot ang tanong namin at agad na nilayasan. Gusto pa yata nya na maging takdang aralin namin ang tanong ko.

"Hoy! sabi mo may sasabihin ka!" sigaw ni Sj sa kanya.

Nagmadali na kasi itong tumakbo palabas upang habulin si Everleigh.

"Sa office nalang natin hintayin si Iris," paya ni love. Hindi sya nakisali sa bangayan nila kanina at tumatawa lang ito habang nakikinig.

Dumating si Iris na magkasalubong ang mga kilay. Ano ba ang problema nya at hindi naman sya ganyan kanina.

"What's your problem?" tanong ko pagkaupo nya sa tabi ko.

"Hindi ako pinanpansin ni uno, mamaya ko nalang ulit sya kakausapin." agad na sagot nito at sumandal sa balikat ko.

"Ano pala pag-uusapan Iris?" tanong ni Sj.

Bumuntong hininga muna sya bago kami isa-isa na tinignan sa mga mata.

"Dinala ko si uno kagabi sa underground, pinakawalan ko rin ang dalawang aso na nahuli ko para ikuha ako ng mga impormasyon kay Travis…"

"O tapos?"

"Pinakita ko rin sa kanya si Loraine. Gusto ko lang kayo kausapin tungkol dito, ilang taon narin naman sya nakakulong do'n. Oras na siguro upang isuko sya sa kapulisan? kailangan din ng tamang hustisya ni Ziallyn, hindi habang buhay kailangan natin itago ang totoong nangyari lalo na sa pamilya nya. Ano sa tingin mo, R?" mahabang paliwanag nya at sinulyapan si rl na malalim ang iniisip.

"Marami naman tayong mga naitagong mabibigat na katibayan. Hinding hindi sya makakalaya, magtiwala lang kayo kay uno." dagdag pa nito.

"Hays, hindi ko alam. Kakausapin ko nalang muna si kitten tungkol dito, sasabihan kita kaagad kapag buo na ang desisyon nya." sagot nito.

This time ay sa akin naman sya humarap.

"May tinanong din sya tungkol sa red room. Keybold diba ikaw lang ang may access sa room na 'yon? sino ba ang nakakulong do'n?" direktang tanong nya.

"Wala, bakit?" duda yata sila.

"Talaga ba?"

"Ou, tapos na ba tayo dito? aalis na ako." gusto ko na umalis at kung saan pa mapunta ang usapan.

"Hoy! Saan ka pupunta?" pagpigil ni Sj sa akin.

"Sa asawa ko."

"Whaaaaaaaat?!!" napapikit ako sa sobrang lakas ng mga boses nila Iris at rl.

"BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHA."

"H-hoy! pumayag ka pala sa alok ni miss ha?!" daldal naman talaga ng bibig nito kahit kailan.

"Keyboard k-kasal ka na?" ayaw yata maniwala ni love,

Pinakita ko sa kanila ang singsing ko at nginisihan. Akma akong babatuhin ni Iris ng ballpen kaya tumakbo na ako palabas. Mga bitter kasi naunahan sila ng bunso.

Pababa na sana ako nang makita si si Jamila na paakyat ng hagdan. Umupo ako sa handrail at nag slide pababa upang mabilis akong makarating.

"L-Love!" she opened her arms upang saluhin ako. Natawa nalang ako dahil binitawan nya talaga ang bitbit na libro.

"Wifeeeeeeee! HAHAHAHAHAHAHAHA." tawag ko matapos nya ako salubungin ng yakap.

"You silly! don't do that again." sermon nya at marahan na hinampas ang likod ko ngunit tinawanan ko lang sya.

"Hi, hinabol kasi ako ni Iris." pagdadahilan ko.

"Sorry," bulong ko at ninakawan sya ng halik.

"May klase ka pa?" pinulot ko ang mga libro na nagkalat sa sahig at hinawakan ang kamay nya.

"Yes, last subject. How about you?"

"Meron pa yata? sunduin kita mamaya. Which floor mahal ko? hatid na kita." si Jamila bigla nalang namumula ang mukha.

"3rd floor."

Tumango ako at hawak kamay kaming umakyat sa 3rd floor. Hindi ko na pinansin ang mga matang nakatingin lalo na sa magkahawak kamay namin.

"Good afternoon ma'am and pres," bati ng mga nakakasalubong namin.

"Good afternoon." nakangiting ganti ko sa kanila.

Naramdaman ko ang paghigpit ng hawak nya kaya napalingon ako sa kanya. Why is she frowning?

"Jamila?"

"Don't do that." Oh, damn cute when she pouts!

"You mean?"

Hinila nya ako kaagad sa isang classroom na walang tao. Dito na yata next subject nya?

"Jamila?"

"Don't show that smile to them, I'm jealous." napabuga nalang ako ng mahinang tawa dahil sa naging kilos nya.

I pinched her cheek and patted her head.

"Okay po, I'm sorry. Sige na at aalis na ako. Sunduin kita mamaya after class mo mahal." nagtatampo parin yata sya kasi magkasalubong ang kilay.

"My kiss?" I let out a soft chuckle and immediately kissed her lips.

Mabilis lang at baka mahuli kami ng mga estudyante.

"Are we good now, Jamila?" sumilay ang matamis na ngiti sa kanyang labi kaya alam kong okay na kami.

She pulled me in for a hug. "Yes." ang lambing nya talaga kahit kailan.

"Alright, alis na po ako." paalam ko sa kanya matapos akong pakawalan.

Tumalikod na ako at binuksan ang pinto, may mga estudyante na pala ang naghihintay sa labas.

"W-Wait." tawag nyang muli bago ako tuluyang makalabas.

"Yes?"

"See you later, I love you." may fireworks festival yata na nagaganap sa puso ko?

"HAHAHAHAHAHAHAHA Oh God, Jamilaaaaaaaaa!" sigaw ko at muling isinara ang pinto at mabilis na niyakap sya.

"Wife, mas mahal kita. You're so cute HAHAHA." yung kilig ko abot langit na.

"Pa kiss nga ulit bago ako umalis." I pouted

I cupped her cheeks and pressed my lips against her. I'm so lucky to have her as my wife.

"Thanks for the early meal, wife" napakagat labi siya matapos kong dilaan ang labi ko.

"Mwua! bye." hirit kong muli bago tuluyang lumabas at nilisan ang classroom nya.

She's my baby,

Cutie,

-

CHAPTER 21

-

"K-Krystal!"

Tumakbo ako palayo sa kanya. Hindi, hindi gano'n ang tingin na binibigay nya sa akin kumpara sa kung paano nya pagmasdan si KB.

"Krystal! stop running!"

Huminto ako at umupo sa malaking bato. Lunurin ko nalang kaya ang sarili ko para matapos ang lahat ng problema ko?

Ito na nga ba ang sinasabi ko kaya ayaw kong pumasok sa isang relasyon. Kasi masasaktan at masasaktan ako.

Pinahid ko ang mga luha habang panay ang singhot. Kahit talaga anong pilit ko sa sarili ay hindi ko matanggap.

"K-Krystal." hahawakan na nya sana ang aking pisngi ngunit umiwas ako. Hindi ko sya kayang harapin at baka kung ano pa ang masabi ko sa kanya.

"What's wrong? Did I do something wrong? Krystal, please tell me." malamyos na boses nito at hinawakan ang kamay ko.

Huminga ako ng malalim at inangat ang ulo upang harapin ito. Malabo na sya sa mga mata ko dahil sa mga luhang walang tigil sa paglabas.

"K-Kry-"

"I'm hurt, Jami." I bit my lip and forced a smile.

"W-What do you mean? Can you please tell me?"

"Mahal mo ba talaga ako dahil ako to… O mahal mo lang ako kasi nananatili sa katawan ko ang taong mahal mo?" kita ko ang gulat sa kanyang mga mata at pagkagat ng labi nito.

Mukhang hindi ko na kailangan malaman ang sagot kasi sa pinakita niyang ekspresyon ay alam ko na. Masakit, sobrang sakit, sa lahat bakit ang alter ko pa? Hindi ibang tao ang hinihintay niya, kundi si KB na matagal nanatiling tulog sa katawan ko.

"Kaya mo ba ako nilapitan dahil alam mo ang tungkol sa alter ko? Kaya mo ba ako inalagaan dahil nasa katawan ko nananatili ang taon gusto mo? Jami, paano naman ako? Sabi mo sasaluhin mo ako kapag nahulog diba? Ito na nga oh, hulog na hulog na sayo tapos malalaman ko si KB pala talaga gusto mo." Kailangan ko ilabas lahat ng hinanakit ko at pakiramdam ko sasabog puso ko sa sobrang sakit.

"Alam ko naman na ako parin to Jami, pero bakit hindi ko matanggap? Selfish ba ako kapag hiniling ko na sana ako nalang? Kapag ba pumayag ako sa gusto nila na maging isa, pipiliin mo parin kaya ako kahit na hindi ako ang kb na iyong mahal?" lumuha sya at kaagad na iniyuko ang ulo. Marahan nitong pinisil ang palad ko habang tahimik na umiiyak sa harapan ko.

"Ako yung pinakasalan mo pero sya ang ipinakilala mo sa harap ng maraming tao. Paano naman ako Jami? hindi ba mahalaga ang feelings ko?" kung nalaman ko lang sana ng maaga na edi sana napigilan ko ang nararamdaman ko para hindi na ako makihati sa mga alters ko.

"K-Krystal," Marahas kong pinahid ang mga luha dahil sa tagos sa dibdib ko ang hinanakit sa kanyang boses ng tawagin ang pangalan ko.

"Matagal kong hinintay ang salitang mahal kita mula sayo. Pero ang sakit naman marinig na sa kanya mo mismo sinabi nong oras na gising ako." ang sakit parin talaga isipin, na hindi ako.

"Ano kaya ang pakiramdam kapag tinawag kang mahal ng taong mahal mo? nakakalungkot lang dahil hindi ako mismo ang tinutukoy mo." kaya pala nagtataka ako sa mga litrato na nakita ko sa cellphone nya. Hindi ako 'yon, kundi si KB na minamahal nya.

"S-Sabi mo hindi mo ako sasaktan and you will protect me Jami? pero bakit ikaw mismo ang nagbibigay ng sakit sa akin?" daig ko pa ang pinagtaksilan sa sitwasyon ko ngayon. Nagtiwala kasi ako sa kanya na hinding hindi nya ako sasaktan. Mali pala ako dahil sya mismo ang dahilan kung bakit ako'y nahihirapan.

"Alam ko pagtatawanan lang ako ng mga tao kapag nalaman nila na pinagseselosan ko ang sarili ko. Wala kasi sila mismo sa posisyon ko kaya hindi nila maramdaman ang sakit na nararamdaman ko…" patuloy lang ako sa pagsasalita at inilalabas ang sama ng loob samantalang nanatili lang syang nakatayo sa harapan ko, tahimik na nakikinig at umiiyak.

Humugot ako ng malalim na hininga at ipinikit ang mga mata bago tumingala sa madilim na kalangitan.

"You told me you'd light the way para tuluyan na ako maging malaya mula sa madilim kong nakaraan. Alam mo ba dahil sa pinaramdam mo ay unti-unti na naman akong nilalamon ng kadiliman?"

I opened my eyes and faced her.

"You love me, but not as much as you love KB. You want to be with her forever and not me, diba?" bulong ko at ibinaba ang paningin sa magkahawak naming mga kamay.

Humagulgol sya ng iyak at buong ingat na pinahid ang mga luha kong walang tigil parin sa pagpatak.

"K-Krystal, why are you saying that?"

"Pumapayag na ako sa gusto nya na maging isa para maging masaya kayong dalawa." bigla nalang sya nagpanic kaya tipid ko syang nginitian.

"Alam ko ang pinag-usapan nyo Jami, you want to spend time with her at ayaw mo syang mawala. Kaya ako nalang mismo ang magpaparaya." I can feel at nakikita ko ang takot sa kanyang mga mata. Ito ang unang pagkakataon na nakita ko ng ganito si Jami.

Bigla akong nakonsensya. Sarili ko lang ang inaalala ko at hindi ang nararamdaman nya.

"No, please don't do that. I admit that I love her personality. She was with me when I needed someone to lean on, and she was my companion during the time I was deeply hurt. She's the reason why I learned to smile again, and she's the reason why I fell in love again…" hindi ko naman masisisi si Jami kung bakit nya mahal ang alter ko.

"I know I've been mean by making you think that I only used you because I fell in love with your alter.

Please, don't think that. It never crossed my mind to use you for my own gain." Nanginginig ang kanyang boses habang nagpapaliwanag at mas bumuhos ang mga luha.

"She told me about your condition, that she is your alter and that your real name is Krystal. In case we meet again and you don't recognize me, she told me to get to know you better and love you just as I love her…" Suminghot sya at pilit na ngumingiti, tinatatagan ang sarili pero kitang-kita ko ang sakit sa kanyang mga mata.

"At first, I wasn't sure if I could really do what she asked of me. Krystal, we've been together for so many years and I feel like I've come to know you better over time. Please believe me when I say that I am not deceiving you or trying to lie to you. I would never do such a thing to you." Nakikita ko kung gaano ka seryoso si Jami sa bawat salitang binibigkas niya.

Nahimasmasan yata ako sa ininom ko, ayaw ko sya makitang umiiyak dahil pati ako nasasaktan. Pero heto ako, binibigyan sya ng dahilan upang masaktan.

"I-I'm sorry if you think I just used you to get close to her again. That was never my intention, and I never thought that it would hurt you like this..." Kung tutuusin ay sobrang swerte ko sa kanya kasi nagpapaliwanag sya kahit hindi ko naman sinasabi.

Ang sarap mahalin ng isang katulad ni Jami. Lahat gagawin ang paraan maayos lang ang hindi pagkakaunawaan o away.

She cupped my cheek at pinagdikit ang aming mga noo.

"Y-You have no idea because you're asleep. You don't know how many times I've called you my love. Y-You don't know how many times I've told you that I love you. You don't know how many nights I've stayed up just to watch you while you sleep." Nanlalambot ang puso ko. Hindi deserve ni Jami ang masaktan ng ganito.

"K-Krystal, it's so hard because you are the same person. How many times do I have to repeat myself for you to understand? I will accept both of you, no matter what decision you make. But if you choose to become one person, I will wholeheartedly accept and support you. I didn't love you for your body. I love you because of your personality. No matter what happens, you will always be you, even if you turn the world upside down!" I'm speechless. She frustratedly shouted and smashed her lips against mine.

Napangiwi ako sa sobrang diin ng kagat nya sa labi ko bago ito muling magsalita.

"I asked her to spend more time with me because I missed her personality. You're so pure and innocent that I'm afraid of hurting you. I didn't realize that my actions were actually hurting you..." wala naman talaga syang kasalanan.

Nagmahal lang din naman sya ang kaso nga lang sa tao na katulad ko pa. Mahirap pero siguro dadating din ang panahon na matatanggap ko ang buong katotohanan.

"I-I'm so sorry, please forgive me. I beg you, try to understand me too. Give me another chance." ako tong may mali pero heto sya, nagpapaliwanag at nagmamakaawa na bigyan sya muli ng pagkakataon.

"M-Mako" tuluyan na akong bumigay at kaagad syang niyakap.

Hindi ko kayang tiisin si Jami, ang bobo ko at sya ang sinisi ko kahit na wala naman syang kasalanan.

Alam ko ang ibig sabihin ng MAKO. Bago ko pinalitan si KB kanina ay sinabi nya sa akin, sa oras na banggitin ni Jami ang salitang to. It means, Mahal ko.

Naiyak nalang ako habang yakap-yakap ang leeg nito. "I-I'm sorry Jami, natakot lang ako dahil baka kapag nawala si KB ay iwanan mo rin ako." mahigpit nyang niyakap ang bewang ko at ibinaon ang ulo sa leeg ko.

"No, That will never happen. You're my wife at mahal kita." gusto ko nalang magpalamon sa lupa dahil hindi ko maipaliwanag ang aking nararamdaman.

She called me 'my wife'

"I'm sorry if I made you feel that she's more important than you. I'm not perfect, and I make mistakes too, but I shouldn't use that as a reason to justify my wrong actions. Please don't think that I only used you because of kb. I love you because you are Krystal. The innocent, cute, and pure girl I love..." tipid syang ngumiti at dinampian ng halik ang noo ko.

Paano ko nagawang pagdudahan si Jami kung ganito sya kung magpaliwanag sa akin.

"I-I apologize for not telling you about our marriage. It was meant to be a secret because I wanted to keep it hidden for a while. I was worried that you would be angry once you found out that we were married the whole time." siguro dahil sinabi ko sa kanya na pag-iisipan ko.

Una talaga ang akala ko inalok nya lang ako ng kasal upang matulungan laban sa magulang ko. I didn't expect na may ibang dahilan pa pala sya at 'yon ay palihim na minamahal ako?

"I had no other choice but to confess in front of them because KB had already said it. Also, I just want to let Lorelei and Anna know that you are mine…" she snorted and sniffed.

She's cute, akala ko kay KB nya lang gusto ipakita ang ganitong side nya.

Pinahiran ko ang mga mata nya at muling ipinikit ang mga mata sa muling paghalik ni Jami sa aking labi.

She interrupted our kiss by burying her face in my neck and whispered, "Mako, please don't leave again without saying goodbye."

Humugot ako ng malalim na hininga at buong pagmamahal na niyakap sya. "Sorry po." sambit ko at ngumuso.

"I love you, Krystal." sasabog na puso ko sa sobrang saya. Sya lang talaga ang nagpapakalma sa buong system ko.

"Talaga?" ramdam ko ang mabilis na pagtango nito at muling hinarap ako.

"Yes, mahal kita." buong puso nyang bigkas at binuhat ako. Mabilis kong pinulupot ang mga braso at paa sa katawan nito.

"It's time to go home with me, love." tumango ako at ibinaon ang ulo sa leeg nito saka marahan na ipinikit ang mga mata.

Are you there?

Yes

KB, I'm sorry

I'm glad you're fine now

Thank you for understanding me

We're here to help you, not to destroy you. I love Jamila, sapat na ang masakit na napagdaanan nya. Sana wag mo na sya muling bigyan ng dahilan upang masaktan.

I promise.

Thanks. Now sleep and take a rest.

"Mas mahal kita, Jami." I whispered and fell asleep.

-

Jamila

"Manang, please open the door for me." I instructed her to open my bedroom door.

Krystal fell asleep.

"Okay lang ba si miss, ma'am?"

"Yes, she was just tired. Thank you." I replied and entered the room.

Earlier, I was worried about her because she suddenly left without saying anything. I knew something was wrong, so I quickly went to look for her.

I didn't know that I already hurt her because of my actions.

"I'm sorry, Krystal."

To be honest, I already knew Krystal back then. I pretended not to know about her condition. I just waited for her to open up to me about her situation, especially with her alters.

When we first met, I didn't want to get involved with her. I didn't have the time or energy and I wasn't looking for anything at all.

My heart was broken. She mended me and made me whole again. Even though I was shattered, she loved me and saved me from despair.

She saw through my brokenness and didn't give up on me. She patiently pieced me back together and filled the empty spaces in my heart. With her love and care, she healed my wounds and gave me strength to keep going. She became my anchor in the storm, and I found hope once again through her.

In her presence, I found comfort and security. Her love was like a balm, soothing my pain and bringing me peace. She became my refuge, the person I could turn to when the rest of the world failed me.

She understood my struggles and was there for me through thick and thin. She never left my side, even when I was at my lowest point. Her unwavering support was a constant reminder that I was loved and that I was not alone. Her love gave me the confidence to face my fears and to believe in myself again.

She taught me how to love and trust again. She showed me the beauty of life and how to find joy in the smallest things. With her by my side, I learned to embrace my flaws and accept myself for who I am. She was my healing, my salvation, and the reason why I could smile again.

"KB told me everything about you. I'm sorry if you think I don't love you. I do love you, and that's why I want to protect you from people who want to hurt you." I whispered and tenderly stroked her cheek.

Her eyes were swollen from crying. She still looked cute, even in this situation.

I yawned and hugged her,

"Goodnight, mako," before closing my eyes.

-

"What's wrong with you, Kathlyn? You've been spacing out since earlier." Lorelei called out, raising an eyebrow.

"My wife. That's what's on my mind." I responded, taking a cup of tea.

"Excuse me?" Lorelei looked puzzled, seeking clarification.

"I miss my wife."

I don't have any classes with them today. I haven't seen Krystal all day because I left to finish something at the company.

"Kath, are you free tomorrow?" Everleigh asked.

"Why?" I responded.

"Do you want to go on a double date?" naninibago ako sa kanya. Where is the bossy everleigh I used to know?

"You mean?"

"I'm going on a date with my kiddo. Do you want to go with Krystal?" I let out a soft chuckle. Did she just say, my kiddo?

"I thought you don't like your kiddo?" Pixie asked with a teasing look on her face.

Everleigh raised her eyebrows and rolled her eyes before shrugging her shoulders.

"What is this? I heard that you have a pure love operation with your kiddo?" I heaved a sigh and massaged my temple. Here we go again.

"Instead of bothering me, why don't you focus on your own fiancé? I heard another girl is flirting with her again." Pixie raised an eyebrow. They could never admit defeat to each other.

She leaned back, folding her arms and crossing her legs before returning Everleigh's smile.

"Why should I? Why should I waste my time when I know that my only rival is food?" I sipped my tea and nodded slowly. That was a valid point.

"Haha." Si Lorelei bigla nalang napatawa dahil sa kanilang dalawa.

"Whatever," Leigh finally gave up.

I turned my attention to Lorelei, who was laughing. "And how about you, Lorelei?"

"What about me? Why did you include me in this conversation?" she countered, placing the book she was reading on the table.

I couldn't believe there was nothing between them, especially considering Lorelei's nature was identical to Iris'.

"There's nothing between you and Axel?" I asked.

"Hmm should I tell you?" she smirked.

"Up to you." I instantly replied.

"Axel is like a…"

-

KRYSTAL

"Pieeeeeeeee!"

Kakatapos lang ng klase at kaagad kami sumugod ng cafeteria dahil gutom na mga alaga namin. Napangiti ako the moment nakita si Jami, kausap ang mga pinsan niya. Nagmadali akong umakyat at tumabi sa kanya.

May pinag-uusapan yata sila kaso naputol dahil bigla kaming sumulpot.

"Hi," Ngiting bati ko at kinain ang cake na sinubo sa akin. May cake talaga sya palagi na dala kasi alam nyang hahanapin ko ito.

Abala ako sa kakanguya nang bigla nya inilapit ang mukha sa aking tenga.

"I miss you." bulong nito dahilan upang mabilaukan ako.

Ngayon lang kasi kami nagkita at hindi kami nagsabay ng alis kanina sa bahay dahil maaga itong pumasok sa opisina.

"Hoy! may bagong bukas na mirror maze house! gusto kong pumunta!" itong si babe bigla nalang sisigaw kahit nasa harapan lang naman kami.

"Bawal si keybold do'n." sabat ni empakta na ikinakunot ng noo ko.

"At bakit?" agad na sagot ko.

"Kasi baka matakot ka sa sarili mo lalo na kapag maraming unggoy na keybold ang makaharap mo." hagalpak na paliwanag nito.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Aaar eeeL, inaasar na naman ako ni empakta." sumbong ko sa kanya na nasa kabilang side ko nakaupo.

"Okay lang keyboard, ipikit mo nalang ang mga mata mo kung sakaling papasok ka para hindi mo mabasag ang mga salamin." hahampasin ko sana ulo nya kaso wag nalang pala kaya hinarap ko muli si Jami at inagaw ang cake na kanyang hawak.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Itutuloy pa ba ang pagbuo ng ccb club?" tanong ni Ag.

Kaya nga pala kami tumakbo sa posisyon na to dahil sa goal na yan, pero kailangan pa ba gumawa kung mga officers na kami? dagdag na naman sa aalalahanin ang club na yan.

"Ou, next week na pala. Ako, Iris, Ag, R, Horsey, Tanvi, Loli, Maddyn, Naddyn… Hala! kulang tayo ng isa!" bulaslas ni babe matapos mapagtanto na hindi umabot sa sampu ang members.

"Tanga babe, nakalimutan mo si hell." sabi ko sa kanya at umiling ng ulo.

"Ay bobo, ou nga pala. Ayan! 10 na tayo at pwede na bumuo ng club!" ang saya nya ha, ano kaya unang activity na ipapagawa nito kapag na approve ang application.

"Una si R, ngayon si Heaven, sino susunod nyo makakalimutan?" Ang dark ng joke ni Ag ha.

"Presideeeeeeent!" napatingin kami sa lalaki na sumigaw sa baba at tinawag ako.

Nakakaloka tong si Jake, akala ko talaga sya yung isang lalaki na tahimik at ayaw makasilamuha sa iba. Nagkamali ako at daig nya pa ang isang babae kung makasigaw!

Seninyasan ko syang lumapit kaya agad itong nagmadali umakyat.

"Ano Jake? may nahanap ka na namang mga nag-aaway na estudyante?" tanong ni babe sa kanya.

"Good afternoon po." bati nya una sa mga guro na tahimik lang.

"Hindi, may babae kasi na pumuntang classroom at hinahanap si president." naramdaman ko ang pagpisil ni Jami sa legs ko kaya napatingin ako sa kanya.

"Hala Athy! may bagong babae na naman si horsey ko BAHAHAHAHAHAHAHAHA." pinapalala talaga palagi ni babe ang sitwasyon.

I heaved a sigh at hindi ko nalang sya pinansin. "Sino?" tanong ko kay Jake.

"Hindi ko kilala pero…" putol nya at tinignan ang sa may entrance. "Ayun sya oh." turo nito sa babae na nakatayo sa may entrance at tingin sa direksyon ko.

Ah.

"Ay ay ay, maganda sya ha. Kilala mo ba yan keybold? may jowa?" tanong ni malanding empakta. Natawa nalang ako sa biglang pagsapak ni ma'am Everleigh sa ulo nya.

"She's Caddie, sya yung babae na nakalaban ng mga babae do'n sa likod ng building." sagot ko sa kanya.

"Aha! yung nambugbug sa limang babae? lima ba o anim? BAHAHAHAHAAHAHA." ewan ko sayo babe.

Tatayo na sana ako pero hinawakan ni Jami ang kamay ko. "Where are you going?" aalis?

"Saglit lang po, baka may sagot na sya sa offer ko. Balik din ako kaagad." tahimik nya lang sinusuri ang aking mga mata kung nagsasabi ba ako ng totoo o hindi.

"Alright," mabuti nalang at nadadaan sa maayos na usapan si Jami at hindi katulad sa mga pinsan nya.

Pansamantala akong nagpaalam sa kanila at bumaba upang kausapin ang babae na kanina pa naghihintay sa ibaba.

"Hi, hinahanap mo ako?" agad na tanong ko pagkalapit sa kanya.

"May natanggap akong summon. About your offer, matutulungan mo ba talaga ako?" sabi ko na nga ba at mangyayari ang ganito lalo pa at scholar lang sya.

"Ou, bigyan mo lang ako ng katibayan sa mga pambubully nila. Meron ka ba?" tapos hingin ko tulong ni Jami para sya na bahala umasikaso.

"Meron," sagot nya at may inabot syang black flashdrive.

"Nandyan lahat ng videos na inipon ko. Sana matulungan mo, mahirap lang kami at ako nalang inaasahan ng pamilya ko." hindi halata sa itsura. Maganda at makinis kasi ang katawan nya.

"Sa isang kondisyon." sabi ko at itinago sa bulsa ang usb na ipinasa.

"Kahit ano, basta makakaya ko." maganda sya kausap, mabilis kausap.

"Sige, sa lunes pumunta ka sa opisina around 5pm." sabi ko at tinalikuran na sya.

Gusto ko sana sya ipakilala sa iba pero sa lunes nalang. Pabalik na sana ako sa itaas nang bigla naman ako tawagin ni Jake kaya lumapit ako sa table nila.

"Anong meron?"

"Pres. tikman mo." sabi nito at sinubuan ako ng pagkain na hindi ko naman alam kung ano.

Awtomatikong iniluwa ko ito matapos malasahan. Yuck, bakit ganyan ang lasa.

"Parang iba ang lasa diba?" inosenteng tanong nito at pagkatapos ay hinampas ko ulo nya dahilan upang mapaungol sya.

"Loko ka naman Jake, alam mo na iba ang lasa pinatikim mo pa sa kanya." sermon sa kanya ng isa sa

mga kaklase ko.

Iba kasi ang pagkain na kinakain namin kasi personal chef nila Jami ang nagluluto. Bakit ganito ang lasa, parang panis na hindi ko ma explain.

Kaagad ko silang iniwanan at muling unakyat sa table ng demogons.

"Bakit ganyan mukha mo? para kang may nakain na hindi masarap." tanong kaagad ni babe.

"Lason nakain ko babe! ay ma'am may tanong ako. Sino po ba may hawak ng budget and food supplies ng cafeteria?" tanong ko kay Jami.

Nagtataka yata sya kung bakit naitanong ko ang tungkol jan. "School chef?" hindi rin sya sure sa sagot nya.

"Bakit keybold, anong meron?" tanong ni empakta.

"Basta," sagot ko at nag excuse muli sa kanila upang magtungo sa cr. Nasusuka ako, nakakadiri! bakit gano'n ang pagkain na inihanda nila.

-

"Krystal?" tawag ni Jami habang pauwi na kami.

Kanina pa sumasakit tiyan ko pagkatapos ko makain yung pinatikim ni Jake. Nalunok ko kasi iba kainis!

"Mako?" tawag muli ni Jami kaya napatingin na ako sa kanya.

"Ha?"

"Are you okay? You look pale." tanong nya at mabilis na itinabi ang sasakyan upang e-check ako.

Ramdam at naririnig ko yung tunog ng tiyan ko. Nasira yata ang laman ko dahil sa pagkain na 'yon.

"Mako,"

"Ha?" puro nalang ako ha, bwesit naman kasi at hindi mawala sa isipan ko. Paano nalang yung ibang nakakain? hindi ba sila nagreklamo?!

"Jami, masama tiyan ko. Sa tingin ko dahil to sa pagkain na pinatikim ni Jake. Hindi ko ma explain ang lasa, parang panis na nakakasuka ang lasa. Nalunok ko kasi ang iba." paliwanag ko sa kanya.

"W-Wait, we're almost home." tumango ako at kaagad nya muling pinaandar ang sasakyan.

Kulang nalang yata lumipad ang sasakyan sa sobrang bilis ng pagpapatakbo ni Jami. Kaagad ako nagmadaling lumabas at tumakbo patungong banyo. Suka nalang ako ng suka, dinaig ko pa ang lasing sa kalagayan ko ngayon.

"Jaaaaaaami, waaaaaaaa." naiiyak ako dahil wala na akong maisuka.

Hindi ko rin bilang kung nakailang balik ako sa toilet room kanina.

"A-Are you okay? The doctor is coming. May masakit ba sayo?" nag-aalala na tanong nito.

Nagmumog ako ng tubig at kaagad na hinarap sya. "Yung tiyan ko masakit, ibang lasa ng pagkain kanina sa cafeteria." sumbong ko sa kanya at mabilis na niyakap ang leeg nito.

"Can you stand up? mahiga ka muna, malapit na ang doctor." tumango ako at kaagad lumabas ng banyo at humiga sa kama.

Hindi nya ako iniwan hanggang sa dumating ang doctor. Kaagad akong sinuri ng at tinanong ako kung ano ang mga kinain ko sa araw na to. Hindi na ako nagtaka nong sabihin na food poisoning ang dahilan kaya nagkakaganito ako.

Mabuti at mild lang at hindi serious. Jusko, isusumbong ko talaga kay lolo ang nangyari sa akin. May enough budget and food supplies naman sana kada linggo pero bakit panis ang naka serve kanina!

Medyo gumaan ang pakiramdam ko matapos painumin ng dalawang gamot ni Jami.

Ipinikit ko ang mga mata, gusto kong umidlip muna. Hinatid kasi ni Jami ang doctor sa labas at may mga kailangan din daw sya itanong.

"Krystal?"

"Are you okay now?"

"What's wrong?"

"KB?"

I quickly pulled her hand and locked her in my arms. "Hi, honey. Did you miss me?" I whispered and immediately switched our positions.

I gripped her wrists and pinned them above her head. I couldn't help but grin as her eyes widened in surprise.

"B-Bern?" it suits her to be the bottom.

I smiled and sniffed her neck. Oh, I missed her scent. "Correct. Do you know that I'm jealous? You kiss them both on purpose, but why are you hesitant when it comes to me? You said you'd love the three of us, didn't you?" I whispered and planted wet kisses on her neck.

"Is it because I'm not cute? Not innocent? Not pure? Or because I'm not kb?" I have no other purpose, I just want to tease her.

"Do you not love me because I am a murderer and my personality is cold?" I whispered into her neck and traveled down to her collarbone.

"I don't care if you're a killer or whatever. What matters to me is you." I raised my head and let go of her hands.

She immediately wrapped her arms around my neck and gave me a quick kiss on the lips. Not bad.

"How's your tummy?"

"Okay na Jami, salamat po hehe." natawa ako sa naging reaksyon nya.

Nakakunot kasi ang kayang noo at naguguluhan. Kainis tong si Bern, lumabas lang para humalik kay Jami tapos tinawag akong muli.

Rinig ko ang pagbuntong hininga nya at napahilot sa kanyang noo. "Krystal, can you please…"

"Ano po?"

"Pwede ba sabihan nyo muna ako bago kayo mag palit?" biglang na stress si Jami. Kasalanan kasi to ni Bern, bigla nalang lalabas tapos mawawala.

Niyakap ko nalang sya at humingi ng sorry. Hindi naman sya galit, nagtatampo lang.

"Sorry na po, si Bern kasi." ulit ko at umupo sa may bandang puson nya.

"Alam mo ba sabi ni Bern kanina?" nakangiting tanong ko sa kanya na ikinataas naman ng kilay nito.

"What?"

"Bagay daw sayo ang bottom hehe." her eyes widened in shock and slapped my forehead.

"Anong klasing bottom ba Jami?" tanong ko na ikinapula ng kanyang pisngi.

"Like this." sambit nya.

"Ha?"

"It's like when we have sex. You're on top, and I'm on the bottom." ako naman ang nagulat sa biglang sinabi nito.

Alam ko naman ang ibig sabihin ni Bern, pero bakit naman kailangan pa talaga sabihin ni Jami ang ganyan.

"Mako, what's with the apple cheeks?" tanong nya at nginisihan ako. Pakiramdam ko lahat ng dugo ko ay umakyat sa aking ulo dahil sa sinabi nito.

"Jami, bakit ganyan ka naman mag isip. Ang daming pwedeng gamitin na halimbawa, bakit tayo pa." agad na sagot ko at itinago ang mukha sa loob ng damit ko.

Narinig ko ang kanyang tawa at hinila ang akibn damit upang makita ang mukha ko.

"Mako." sambit nito.

Hinarap ko sya at nakita ang lawak ng ngiti nya. "ha?"

"Call me mako."

"Mako?" mahal ko.

"Yes, will you?" kinikilig ako, hindi ko kayang itago kaya niyakap ko nalang sya.

"Do you have plans tomorrow?" agad akong umiling sa tanong nito.

"Let's date tomorrow, love." sabi at ginantihan ako ng yakap.

"Date?" hala! inaya ako ni Jami mag date pero wala naman akong alam sa ganito. Kailangan ko siguro itanong ang mga kapatid ko tungkol dito.

"Yes, kasama natin ang kapatid mo at Everleigh." double date?

Teka nga, Everleigh at kapatid ko?

"Si Iris?!" napapikit pa sya dahil sa pagsigaw ko.

Wala, nagulat lang kasi ako. Wala akong alam na may relasyon sila. Sila na ba? kailan pa? si ma'am pinatulan si empakta?!

"Don't yell. Yes, Everleigh and Iris." sagot nya bago paglaruan ang buhok ko.

Matanong nga bukas ang empakta na 'yon. Ang dami nyang alam tungkol sa akin at hindi man lang nya ako sinabihan na sila na. Masabunutan nga bukas.

"May relasyon pala sila?"

"None, but I think Everleigh loves your sister." Shocks! anong ginawa ni empakta at napaibig nya si ma'am. Kaya siguro sya pinaulanan ng mga bala, puro kasi landi ang bobita.

Ang dami ko pa sana gusto itanong pero mas mabuting si Iris nalang kaagad ang komprontahin ko.

Nakita ko ang paghikab at pikit ng kanyang mga mata. Pagod na siguro si Jami at nilalabanan lang ang antok.

"Tulog na tayo Jami." bulong ko at pinatay ang ilaw.

"Mako."

"Ou, sabi ko nga po mako." pagtatama ko dahil gusto nga kasi nya mako.

"I'm so tired, goodnight love." bulong nito at saka dinampian ng halik ang labi ko bago muling ipinikit ang mga mata at ibaon ang ulo sa leeg ko.

"Sleep well po, goodnight." I smiled and closed my eyes.

Excited na ako bukas.

-

CHAPTER 22

-

Nasa mindanao kami ngayon. To be exact nasa isang adventure forest park pala kami. Kakarating lang namin at kasalukuyang naliligo si Jami sa banyo. Akala ko nga sa manila lang pero ang empakta nagpasya na lumipad pa mindanao para lang dito.

Pwede naman sana sa tagaytay nalang, pero okay narin tong ganito dahil ngayon nalang ulit kami nag travel kasama ang demogons. Hindi pala namin kasama si Ag at Miss Lorelei dahil nasa tagaytay daw sila Una namin pinuntahan kanina after lunch date ang mirror maze, hindi ko makalimutan ang ginawa ni Jami kanina.

She pinned me against the big mirror and sucked my neck. The hickeys she made are still very visible at sa tingin ko nakita ito ng iba. But I don't care because it's my wife's work.

Tapos bigla din sumingit ang dalawa kanina upang humalik kay Jami. At first nagdadalawang isip si Jami dahil baka magselos na naman ako but I assured her naman na okay lang at tanggap ko na. Ayaw ko rin na mahirapan pa sya dahil nangako ako kay Kb na hindi ko na papaiyakin muli si Jami. Sobrang saya nya kanina nong sabihin ko sa kanya na tanggap ko na kung ano ako talaga. Ayaw ko rin maging selfish dahil sila parin naman ako kahit na bali-baliktarin ang mundo.

Mas okay yung tatlo ang asawa nya pero nasa iisang katawan lang lahat.
Tinignan ko yung mga litrato na kuha ko kanina lalo na nong may pusa syang nilapitan. Ang cute ni Jami tignan sa suot na type B uniform ng PU, bagay na bagay sa kanya at mukha lang talaga syang estudyante. Habang hinihintay na matapos si Jami ay tinitignan ko ang mga litrato na kinuha namin kanina sa nadaanan na park. Bagay sa kanya ang school uniform para lang talagang estudyante si Jami.

Sabi pa kanina ni Jami si Ziallyn daw ang pusa kaya gusto nya magpakuha ng litrato.

"Mako," tawag ni Jami na kakalabas lang mula sa banyo. Naka towel lang ito at ang sexy si Jami tignan kapag ganito. Kinuha ko ang isang towel at lumapit sa kanya.

"Halika, ang basa ng buhok mo-ay saan yung singsing na bigay ko sayo?" ang bango naman nito tapos ang sexy tignan ng tubig na bumabagsak sa leeg nito mula sa kanyang buhok.

"In my bag, why?" sagot nya at niyakap ang bewang ko.

"Suot mo rin yun sa kabilang kamay mo. Hindi ko nakitang sinuot mo simula nong pinalitan mo ito ng wedding ring." pagtatampo ko sa kanya at ngumuso.

Dapat isuot din nya kasi mahalaga ang singsing na yun. Malaki din ang maitutulong nito sa kanya lalo na kapag nasa kapahamakan sya.

"Krystal, hey." Jami called while shaking me.

"Are you mad? I'm sorry." she said before letting out a long sigh as she let go of my shoulders.

"Ay okay lang Jami, basta isuot mo lang pag aalis ka hehe." I said as I sat back down onto the bed.

Ngumiti sya at tinapik ang ulo ko bago umupo sa katapat lang na upuan.

"Who would have thought that I would love you more than my life?" sabi nya at buong tamis na ngumiti. Magsasalita sana ako nang makarinig ng mga sigaw mula sa labas kaya dali-dali akong lumabas upang tignan kung bakit nagsisigaw ang tatlong demogons.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA" nakita ko na nagtatawanan sila babe at ang tatlong demogons naman nag unahan magtakbuhan pababa ng hagdanan.

"Unoooo ano ba HAHAHAHAHAHAHAHA."

"Kitten, kitten it's not real!" sigaw nila at sumunod sa tatlong babae.

Anong meron at bakit parang takot na takot ang tatlo? may ginawa na naman siguro sila babe na kalokohan, patay talaga yan silang tatlo mamaya.

"What's wrong?" tanong ni Jami at sumulpot sa gilid ko.

"Hindi ko alam, basta ang nakita ko lang ay nagmamadaling tumakbo pababa ang kapatid at mga pinsan mo kasunod ang mga kapatid ko." sagot ko at nagkibit balikat dahil hindi ko rin alam kung ano ang nangyayari.

"Magbihis ka na mako, hintayin kita dito sa labas." baling ko at marahan syang itinulak muli papasok ng kwarto. Naka towel lang kasi sya at hindi pa bihis.

"Fuck you smith!"

"Do you wanna die Rochelle love?!"

"Damn you Shara Jane!"

Sunod sunod na rinig kong sigaw nilang tatlo kaya napatingin ako sa living room kung saan sila nag papatentero na anim.

"Taympers lang naman pie! si Iris kasi talaga ang nag suggest na gawin namin yun!" pagdadahilan ni babe at ginawang shield ang isang plato.

Natatawa nalang ako na mag isa dito sa itaas habang pinapanood sila. Ang saya lang nila tignan na nag-aaway.

"Hoy anong ako?! si R kaya ang nagsabi na maglagay tayo nong pic ni sadako sa banyo!" agad na depensa ni empakta at tumatakbo paikot sa isang sofa. Hinahabol kasi sya ni ma'am Everleigh at may hawak itong lubid, patay kang empakta ka.

"Ha?! paano naging ako! alam nyo naman na si Sj palagi ang nakakaisip ng mga ganito kaya normalize sisihin si S!" rebat naman ni Aaar eeeL habang nakaluhod at makaawa na hindi sampalin ni Ziallyn.

Nakakatawa.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." malakas na tawa ko kaya napatingala sila sa direksyon ko.

Actually sinabihan kami ni babe kanina na gayahin yung prank na nakita nya sa tiktok. Yung ulo at

kamay ni sadako na ididikit mo sa may pinto na para bang sumisilip ito. Sino ba naman kasi ang hindi matatakot no'n.

Pero hindi ko ginawa, ayaw ko bigyan ng sakit sa puso si Jami. Baka umiyak pa sya dahil sa takot kung ginawa ko ang trip nila.

"Keybold traydor ka!" sigaw ni empakta sabay turo sa akin.

"Madaya ka horsey! hindi mo ginawa kay Athy!" mas lalo akong natawa dahil sa pagtatampo at nguso ni babe.

"Porket may asawa ka na keyboard ayaw mo na makisama." sunod naman ni Aaar eeeL.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." patuloy ako sa tawa samantalang sila todo effort maisalba lang ang mga buhay mula sa tatlong umuusok na demogons.

"Mako?" tawag ni Jami. Kaagad ko syang nilingon at pinahid ang mga luha dahil sa kakatawa.

"Jami, tignan mo sila sa ibaba. Ginawa kasi nila yung sadako prank kaya ayan, galit na galit ang demogons HAHAHAHA." sabi ko sa kanya at itinuro ang mga tao na naghahabulan.

Agad rumehistro sa kanyang labi ang ngiti. "They're funny." kaagad kong hinawakan ang kanyang kamay at hinila upang lapitan ang iba.

Pagkababa namin ay nahuli na pala nila ang tatlo at kasalukuyang pinaparusahan.

"I surrender professor, tama na mommy vixen masakit na tenga ko kakapingot mo." kawawa naman ang empakta at namumula na ang kanyang tenga.

"Hindi ko na uulitin pie, masakit na po pisngi ko mameeeh!" si babe na namumula narin ang pisngi dahil ayaw itong bitawan ni ma'am Pixie.

"Sorry na kitten, baka maging balolet na naman ang balat ko nyan huhu." si Aaar eeeL na napapangiwi dahil sa kurot ni Ziallyn sa kanyang tagiliran.

Under ba silang tatlo?

Hays...

"Saan po tayo kakain?" tulungan ko nalang sila at kawawa naman ang mga kapatid ko.

sabay na nagtaas ng mga kamay ang tatlo "Magluluto kami!" mabilis na volunteer nila. Lahat siguro gagawin makatakas lang sa sitwasyon nila ngayon.

Kaagad silang binitawan at nag unahan tumakbo patungong kitchen. Nag excuse na rin ako sa kanila Jami at agad na sumunod sa tatlo. Hindi naman kami nahirapan dahil kumpleto sa laman ang refrigerator. Hindi ko alam kung ano ang ginagawa nila Jami ngayon dahil habang nasa kitchen kami ay nasa living room lang sila nanatili at uusap.

"Wag nyo sila turuan magluto. Ito lang ang alas natin para mapaamo ang demogons." pagputol ni Aaar eeeL sa katahimikan.

"Tanga, marunong magluto ang mameeh ko."

"Actually, tinuruan ko magluto si mommy vixen ko."

"Gaga, marunong at masarap magluto si Jami ko." sunod sunod namin na sagot at sabay na napatingin sa kanya.

Tinawanan nalang namin dahil hindi na nakapagsalita si Aaar eeeL. Ang tanging nagawa nalang nito ay ikutan kami ng mga mata.

"Miss ko na si doraemon, tawagan nga natin habang hinihintay maluto ang pagkain." mabilis kaming sumang-ayon at hinintay na sagutin ni Ag ang tawag ni babe.

Sayang talaga at wala silang dalawa ni miss Lorelei. Iniisip ko lang kung may relasyon din ba sila? hindi ko kasi alam kung meron o wala dahil parehas naman silang tahimik na dalawa.

"Hala ayan na sinagot n-"

"Ahh" nanlaki ang mga mata namin matapos marinig ang ungol ng isang babae mula sa kabilang linya. Yung mga balahibo sa buong katawan ko, biglang nagsitayuan!

"Be gentle... A," napatigil hininga yata kaming apat matapos marinig ang boses ni ma'am Lorelei. Omg!!

Sinadya ba ni doraemon sagutin ang tawag?

"H-Hoy doraemon! ano yun ha!" bulaslas ni babe sa gulat habang tutok na tutok sa kanyang screen. Naka video call pala yata?

"Ikaw Ag ha!" singit ni empakta at inagaw ang cellphone na hawak ni babe.

"Loudspeaker mo." utos ni Aaar eeeL. Tahimik lang ako na nakikinig at pinagmamasdan sila.

"Ha? Anong ano yun?" tanong ni Ag sa kabilang linya.

Mas lalo akong nagutom matapos maamoy ang nilulutong pagkain. Yung sikmura ko, nangangalam na sa gutom.

"Anong ano yun ka jan, may narinig kaming umungol!" lakas naman ng boses nitong empakta na to.

"Ah wala lang yun, si miss Lorelei nadapa kasi at nagkasugat kaya ginagamot ko ngayon." agad na sagot nito.

Hindi ako kumbinsido sa dahilan ni doraemon, iba kasi yung ungol sa nasaktan at ungol sa kapag na turn on ka?

Nagkatitigan naman silang tatlo bago muling itinuon ang mga mata sa hawak na cellphone ni Iris.

"Di nga? patingin ka kung si miss Lorelei kasama mo?" sabi naman ni babe at ngumisi.

"..."

Tumayo ako at umikot upang makisingit sa kanila. Gusto ko rin kasi makita ang tinitignan nilang tatlo!

Agad naman nya iniharap ang camera kay miss Lorelei na nakasuot ng robe at basa ang buhok? kakatapos lang yata maligo.

Gusto ko sana tanungin kung nasaan ang sugat na tinutukoy nito pero parang ang awkward naman no'n. Baka kasi isipin ni ma'am Lorelei na pinag-iisipan namin sila ng hindi maganda. Hindi lang din siguro ako ang nakaramdam ng gano'n kaya hindi nalang din sila nagtanong.

Kaya instead na magtanong "Good evening po ma'am." binati nalang namin sya. Tumango naman ito bago muling nagpakita si Ag sa camera.

"Oh sige na, tinawagan ka lang namin to check kung humihinga ka pa. Bye" sabi ni babe at kaagad na pinatay ang tawag.

"Luh, hindi ako naniniwalang ginamot nya. Nilaplap siguro pwede pa BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." napailing nalang ako kasabay ang isang malalim na hininga.

"Okay lang yan, malaki na si Ag. Si unggoy nga kinasal ng hindi natin nalalaman." bakit ang bitter ng empakta na to pagdating sa marriage ko kay Jami.

Kunuha ako ng isang mansanaS at ibinato sa mukha nya. "Magpakasal ka rin hindi yung nagpapakabitter ka bobo." sumbat ko't inikutan sya ng mata.

"Pota! gusto mo gulo unggoy?" banat nya at susugurin sana ako kasi hinarangan sya nong dalawa.

"Oh oh oh, kalmahan mo lang at ipahalik mo nalang kay miss Everleigh yan." suhestiyon ni Aaar eeeL na ikinangiti nitong empakta. Malanding higad na walang alam kundi ang lumandi.

Tignan mo ang empakta at ang laki kaagad ng ngiti, halata na masyado sa mga kilos na may gusto talaga sya kay ma'am Everleigh.

"Talino mo tonight R, nagagamit mo pa pala utak mo? tama at ipapahalik ko nalang kay uno mamaya." sagot nito kasabay ang malakas na tawa.

Dahil sa kadaldalan namin at walang tigil sa kwentuhan ay na overcooked pa ang mga pagkain. Kami lang din ang kakain ng rice since hindi naman mahilig sa kanin ang demogons, takot yata sila tumaba. Pork sinigang and afritada lang ang niluto namin. Gumawa na lang din kami ng vegetable salads for demogons.

Matapos na setup ang lahat sa dining room ay bumalik ako ng living room to call them pero nadatnan ko nalang sila na nag iinuman at parang nagbabayangan pa sila ma'am Pixie at Everleigh?

"You? in love with your kiddo? Oh gosh! Hahaha." yan ang narinig kong tanong ni ma'am Pixie nang malapit na ako sa kanila.

Hindi nila ako nakikita dahil kaagad akong tumigil at tago sa likod ng pader. Maririnig ko naman ang usapan nila dahil malapit lang ako.

"What about your fiancé?" tanong naman Ziallyn.

"You're saying na mababago at papaibig mo sya sa loob ng isang linggo?" sunod naman na tanong ni Jami.

Seryoso pala talaga si ma'am Everleigh sa empakta na 'yon? akala ko lang kasi talaga na trip lang nito si Iris at sumasabay lang sa kalokohan ni empakta.

In love sya?!

"She likes me my ass, but the result? ikaw ang nahulog sa kanya. This is so hilarious Everleigh hahaha." grabe naman to si ma'am Pixie. Imbes na suportahan ang kanyang pinsan ay iniinis lang nya.

"Look who's talking, sino kaya ang nagkagusto ng minor sa ating dalawa?" banat ni ma'am Everleigh sa kanya.

Sapol yata si ma'am Pixie, 17 lang yata nong naging sila ni babe pero okay lang din since pumayag naman ang parents ni babe as long as hindi pabayaan ang pag-aaral. Turnig 18 na rin naman sya sa taon na 'yon.

"At least hindi babaera ang J ko?" ayan ang hindi kaya sagutin ni ma'am Everleigh dahil legit na maraming babae ang empakta.

"Whatever." mapapa-whatever ka nalang talaga kapag si Iris ang ginusto mo.

"You likely already know about her past, so it's best to take care of things with Brenton first before getting involved with her again." seryosong salita ni Ziallyn.

"I can't, gusto nya ituloy ko ang kasal." sagot ni ma'am bago magpakawala ng isang malalim na hininga.

"For what?"

"I don't know either, so I'll just follow her plan for now." anong plano naman ang binabalak ng empakta na 'yon?

"So? what will you do kung hindi tagumpay ang pa 7days mo?" medyo sarkastiko ang tanong na 'yon ni ma'am Pixie.

"Horsey!" nataranta ako sa biglang tawag ni babe.

"Hoy! diba sabi ko sayo tawagin mo na sila ha? at bakit nagtatago ka jan!" napapikit nalang ako dahil nahuli na nila akong nakikinig.

Paglingon ko sa kabilang gilid ay katabi ko na pala si Jami, ang tatlo naman nakaupo pa rin at titig sa akin. Pahamak talaga palagi si babe!

"How long have you been there?" tanong ni ma'am Everleigh na ikinaputla ko.

"N-Ngayon lang at hindi ko po narinig na may gusto ka sa kapatid ko." Mabilis kong kinuha ang kamay ni Jami at hinila patungong dining room.

Narinig ko ang mahinang tawa ni Jami, nahiya ako kasi nahuli nila akong nakikinig. Hindi ko magawa tignan si ma'am Everleigh kaya hanggang sa pagdating ng oras ng pagkain ay wala akong ginawa kundi ang manahimik at kumain. Sabay naming pinagsaluhan ang hapunan pero kami lang din ang nakaubos sa niluto namin. Kumain din naman sila at nagustuhan ang pagkain, masarap kaya kami magluto.

We decided to watch a horror movie pagkatapos kumain. Habang kami tawa nang tawa ang demogons

naman todo sigaw dahil sa takot at pinaghahampas silang tatlo. Mabuti pa si Jami niyayakap lang ako at hindi sinasaktan. Isang movie lang at pagkatapos umakyat na kami sa aming mga kwarto. Kailangan na matulog dahil aagahan namin bukas para masulit ang buong araw.

"Jami, sa tingin mo may mangyayari ngayong gabi?" pikit matang tanong ko habang nakakulong sa kanyang mainit na yakap.

"You mean?"

"Matalino ka naman Jami, alam mo na ang ibig kong sabihin." o baka hindi nya talaga alam ang tinutukoy ko?

Nagulat nalang ako sa naging kilos nito at biglang pumaibabaw sa akin. "J-Jami, anong gagawin mo?"

"Is this what you mean?" my eyes widened in shock when she suddenly took off her shirt.

S-Si Jami, walang suot na bra...

Matapos mahubad ang damit ay itinapon nya ito sa gilid ng kama at kinuha ang dalawang kamay ko. Uminit ako at sunod sunod ang naging lunok nang bigla nyang inalalayan ang mga ito patungo sa kanyang boobs.

Hindi ko sinabing sa amin, ang ibig ko kasing sabihin kung may mangyayari sa mga kapatid namin at pinsan nya sa gabing to!

"J-Jami," naka on ang aircon pero pinagpapawisan ako sa sobrang init ng katawan ko. Yung ang init ng buong katawan ko pero pinagpapawisan ako. Hindi ko alam ang gagawin ko! tahimik lang itong nakatitig at nginitian ako.

B-Bern! K-Kb! Asan kayo, anong gagawin ko? waaaa help!

Pabilis nang pabilis ang puso ko, hindi ko alam kung ano ang gagawin sa mga oras na to.

...

"Mako? Are you okay?" mabilis kong ipinulupot ang aking mga braso sa kanyang bewang at inihiga sa kama. Tumayo ako, kinuha ang damit na itinapon niya at kaagad na isinuot muli sa kanya.

"Kb?" tinignan ko sya sa mga mata at matamis na nginitian pagkatapos syang bihisan.

Oh, she knows.

"Wife, wag mo naman tinatakot si Krystal ng gano'n. Biglang nag panic dahil sa ginawa mo. Alam mo ba na ang init ng katawan ko ngayon?" sino naman ang hindi matuturn on sa asawa ko kung bigla na lang sya maging sexy sa harapan ko.

Shocked yata? hindi makapaniwala na bigla na naman akong sumulpot kaya pinisil nya ang magkabilang pisngi ko.

"Aw aw, wag mo naman diinan masyado maha-"

"Diba ang sabi ko sabihan nyo muna ako bago kayo mag palit?" tatampo na naman sya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA tinakasan ka ni Krystal, tinakot mo kasi." napahagalpak tuloy ako dahil sa nakanguso sya.

"Wag ka na magtampo at matulog na tayo. May date pa kayo ni Krystal bukas, dapat next time ako naman kasama mo." sabi at ikinulong sya sa mga bisig ko.

"Okay, goodnight love." bulong nya at humalik sa labi ko bago ipinikit ang kanyang mga mata.

"Goodnight mahal."

-

Kinabukasan...

"Mameeeeh! kailangan ko ba talaga sumakay sa Zipline? 840m huhu, hintayin ko nalang kaya kayo sa kabilang side?" kawawa naman si babe.

"Come on J!"

Mabuti nalang at sumagot si KB sa tawag ko sa kanya kagabi kung hindi ay di ko na talaga alam ang sunod na mangyayari.

Napatingin ako sa di kalayuan kung nasaan naroroon ang empakta at ma'am Everleigh. Nasa dropzone pala silang dalawa, buhay pa naman siguro si Iris.

"Jami! gusto ko try yan." tawag ko sa kanya at itinuro sila Iris na kasalukuyan nag f-freefall.

"Waaaaaaaaaaaahdbdjbdisbfjd!" sigaw ni empakta habang nakapikit naman ang kanyang kasama.

"What about the Zipline?" tinignan ko muli si babe na namomroblema parin dahil ayaw nga nya kaso gusto naman ni ma'am Pixie.

"Ang tagal ni babe, balik nalang tayo mamaya. Mukhang mas exciting ang kanila Iris, sige na?" pagmamakaawa ko sabay nguso na ikinangiti nya.

Nandito naman sila R at Ziallyn kaya okay lang kung sumabay kami kina Iris, mas mabuti nga kung magkanya-kanya nalang muna kami sa buong araw na to.

"How about that?" turo nya sa kabilang side na skytower base jump.

Wala talaga silang takot pero kung madilim at walang ilaw nag uunahan silang tumili. Una kaming pumunta sa dropzone, nakita ko pa ang empakta na sumusuka habang nakaalalay naman sa kanya ang kanyang uno.

Natatakot ako sa mga ganito pero okay lang dahil kasama ko si Jami. Bumaliktad sikmura ko nong mag freefall na kami at tulad ni empakta sumuka din ako. Sinundan naman ng skytower, ang resulta sumuka ulit ako punyeta. Nasundan pa yun ng zipline at sumuka na naman ako!

Sa kakasuka ko ay wala na akong maisuka.

"Mako are you okay? drink this." nag-aalalang tanong ni Jami habang abala sa pagtapik ng likod ko.

Kinuha ko ang tubig at kaagad na ininom "Wala na akong maisuka Jami, ubos na lahat ang kinain ko."

Pero hindi naman yun naging hadlang para tumigil kami. Marami pa kaming sinakyan at ginawa, nag canopy glider, python roller ziplide, razorback mountain coaster at marami pang iba.

Buong araw ay puro lang kami rides na dalawa at ang huli naming gagawin ay ang boot camp.

Dito talaga kami mas lakong nag enjoy dahil halos magkasakitan na kami ng mga kapatid ko para lang mapigilan ang isa't isa na malampasan ang obstacles. Mas lalong naging exciting kasi biglang umulan ng malakas kaya madulas ang aming naapakan, bawal kasi magsuot ng sapatos.

"Iris!" tawag ni ma'am Everleigh sa kanya.

Hindi kasi makatayo ang empakta dahil nakahawak ang kamay ko sa braso nya. Sabay kasi kaming nadulas nong tumatakbo kami patungo sa next obstacle.

"Uno help! There's a monkey! ayaw akong bitawan!" tawag nya kaya bumalik ito upang tulungan sya.

"Jami jami! pigilan mo si ma'am, wag mo palapitin" utos ko kay Jami na nasa gilid namin ni Iris.

"Keybold! madaya ka naman, bitawan mo ko!" imbes na sagutin sya ay kinagat ko nalang ang kanyang pisngi

"Uno! help! may monkey zombie na gusto akong kainin-aray pota keybold masakit!" sigaw nito sa sakit nang bigla ko pa mas idiniin ang pagkagat.

"Hoy tangena kayong dalawa anong ginagawa nyo!" dumating na sila babe at kasunod nila ay sila R.

"Mapupunit na ang balat ko potangena alisin nyo si keybold!" utos ni Iris sa kanila pero seninyasan ko lang sila na wag makialam.

"Krystal! what are you doing to her?!" singhal ni ma'am Everleigh.

Hindi sya makalapit, nakaupo na kasi sya habang ang mga binti ni Jami ay nakalock sa kanyang bewan at nahihirapan syang makawala. Natawa nalang ako, sinampal ko ng malakas ang noo ni Iris bago tumayo at tumakbo palapit sa direksyon ni Jami saka sya hinila patayo. Tumakas na kaming dalawa at kasalukuyan na tumatakbo patungo sa last obstacle.

"Jami, dali dali! palapit na sila HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." ang saya lang nila tignan, para lang tuloy kaming mga bata na naglalaro sa kalsada.

Kami ang nanalo ni Jami, sunod sila babe, Aaar eeeL at ang huli ay sila Iris. Napalakas siguro talaga yung kagat ko dahil nagmarka talaga sa pisngi nya, nanggigil ako sa empakta kanina. Dumaan lang yata yung malakas na ulan kanina, blessing siguro yun kaya nanalo kaming dalawa ni Jami.

"Iris, HAHAHAHAHA sorry." Sabi ko at inabot sa kanya ang isang bandaid

Kumunot ang kanyang noo at bahagya ngumuso. "Nakakainis ka unggoy, masakit." Reklamo niya

"Iris, come here." Tawag ni ma'am Everleigh sa kanya at agad naman itong sumunod.

"Mako, did you enjoy?" Nakangiti akong tumango at yumakap kay Jami,

"Thank you, ang sayaw ko at parang nawala lahat ng problema ko. Sana ganito palagi para wala akong iisipin na problema." Masigla kong sagot kay Jami,

"There are still many places we need to visit together. Don't worry, I'll be with you until we grow old." Kinilig ako sa sinabi ni Jami kaya kaya napahigpit lalo ang yakap ko sa kanya.

"Hehe, mahal po kita." Bulong ko.

Bumalik na kami sa cottage upang maghanda dahil uuwi na kami ng manila. May pasok pa pala bukas, akala ko sabado palang ngayon. Ang bilis naman lumipas ng araw ng hindi mo namamalayan.

-

Monday na naman at this week na magaganap yung mission namin sa mansion ni chairman. Medyo naging busy kami simula umaga hanggang hapon dahil sa Wednesday na opening and recruitment for clubs.

"Ang daming mga papel! pwede ba sunugin nalang ang mga to? gago, gusto ko na mag resign maghanap ka ng bagong vp mo unggoy!" lakas magdabog ng empakta kahit wala pa naman syang nagagawa.

"Wala ka namang ginagawa? ikaw pa ang may lakas ng loob magreklamo. Masakit ulo ko baka balatan na talaga kita ng buhay empakta ka." irap ko sa kanya at mabilis na binato ito ng ballpen.

Kaming tatlo lang ang nandito ngayon kasama si Ag na tahimik ginagaw ang report.

"Yaaaaaaaaaaaaak!" sabay kaming tatlo na napatingin sa kakabukas lang na pinto. Ano na naman ang nangyari kina babe at Aaar eeeL? bakit ang sama ng mga mukha.

"Eeeeeeeeeeeeew! anong klasing pagkain ba 'yon, lasang panis na hindi ko ma explain! nakakadiri." tumaas ang kilay ko sa sinabi ni babe.

"Pagkain ba sa cafeteria ang tinutukoy nyo Aaar eeeL?" agad syang tumango.

"Baka ma food poison din kayo nyan katulad sa nangyari sa akin! may gamot ako sa bag kunin nyo at inumin kaagad. Inom kayo maraming tubig." patay talaga kapag nagsumbong ang dalawang to sa mga kasintahan nila.

Muntik ko na makalimutan ang tungkol dito. Sa sobrang saya ko dahil sa date ay nakalimutan ko na may kailangan pa pala kaming problema na dapat ayusin sa cafeteria.

"Babe, mamayang gabi pasukan natin ang cafeteria. May kutob talaga kasi ako, hindi naman short ang budget at food storage ng school cafeteria pero bakit ganyan ang lasa?" ang sakit naman sa ulo nito, daming kailangan ayusin. Ang sarap ipabitay ng mga tao na bumuto sa akin.

"Hoy sama kami!" excited ang empakta, edi mauna sya.

"Anong oras?" tanong ni Aaar eeeL.

"Mga 9pm?" sabi ko.

"Okay, kitakits nalang tayo sa likod ng school mamaya." sabay kaming lahat tumango sa naging sagot ni babe.

It's almost 5pm at hindi parin dumadating yung inaasahan ko na bisita.

"May tao ba!!" sigaw na rinig namin mula sa labas at bumukas ang pinto.

Si tansan lang pala at kasama ang iba, minsan nalang din kami ngayon nagkakasabay dahil may mga pinagawa si daddy sa kanila.

"Hala bwakinangsheyt nandito kayo BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Maddyn my bebe, please ikaw na ang gumawa nitong ibang trabaho ko." napaka iresponsable talaga nitong empakta.

"Hoy alam nyo ba si tansan na love at first sight HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." sumbong ni hell bago tinungo ang refrigerator upang kumuha ng makakain.

Lagi naman sya in love sa kung sinong babae, parang mirror lang din ni empakta.

"Luh, kanino ka na naman in-love this time tansan? bilis mo naman maka move-on kay Jem." curious na tanong ni empakta, ako rin curious kung sino na naman yan.

"Si Xiliary ba yan tanso?" tanong ni Aaar eeeL.

"Naddyn! ano ba, kumuha ka ng pagkain do'n at wag ka mang agaw!" madamot din sa pagkain ang hell.

"Kuha mo na rin ako Nadd, wala pa akong kain." suyo naman ni Louis.

"Hoy sinong babae ba tansan?" tanong ko ngunit ayaw naman sumagot sa akin.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH si ano Che-" hindi nya naituloy ang sasabihin dahil may kumatok na naman mula sa labas.

Anong Che?

"Buksan mo nga tansan para may silbi ka naman." sakit naman magsalita ni babe, tagos sa bones.

Pagbukas nito ng pinto ay ang babae na kanina ko pa inaasahan na dumating ang pumasok kasunod ni tansan.

"Hala! diba sya yung babae na naghanap sayo horsey ko?" minsan iniisip ko bakit hindi nalang kami nag audition para maging artista.

"Ou babe, lumayas ka nga jan hell. Ipaupo mo si Caddie." sabi ko at pinaalis ito sa harapan ko, nasa may table ko kasi sya lumalantak ng pagkain.

"Hi Caddie, single ka?" kaagad ko na sinapak ang ulo ni Iris.

Naalala ko na naman yung narinig ko na usapan nila Jami, kawawa naman si ma'am Everleigh kung hindi magkagusto tong kapatif ko sa kanya.

"Nakakarami ka na unggoy ha!"

"BAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Sakto at nandito ka na Caddie, hindi na ako mag aaksaya ng oras. I want you to join our group." anunsyo ko sa harapan nila mismo dahilan upang magulat silang lahat. Mga oa, sarap lang nila pagbabarilin na lahat.

Si Caddie na natulala rin sa biglang anunsyo ko.

"Omaygas ka horsey! BAHAHAAHAHAHAHAHHAAHAHAHHA."

"Hmmm pwede, mukhang mas mapagkakatiwalaan naman sya compare kay tanso." patango-tangong saad ni Aaar eeeL

"Grabe ka naman sa akin R!"

"HAHAHAHAHAAHHAHAHAHAHAHA."

"Gusto mong tulungan kita diba? ayan ang kundisyon na gusto kong hilingin. Ang sumali ka sa grupo namin, hindi ka naman siguro lugi?" tanong ko bago isinandig ang likuran sa aking upuan.

"Bakit ako? hindi ako mayaman na katulad nyo. Isa lang akong hamak na scho-"

"And so? anong meron kung mahirap ka? sasabihin ko sayo, wala kaming pakialam kung mayaman o mahirap ang isang tao. Basta wag mo lang tangkain na traydorin ang grupo dahil baka ikamatay mo." bigla tuloy namutla si Caddie. Si Aaar eeeL naman kasi nananakot, hindi parin yata nya nakakalimutan si dora.

"Hoy donkey! wag mo nga takutin, gago ka." saway ni babe kasabay ang paghampas nito sa kanyang balikat.

"Hindi naman, ni remind ko lang sya."

"Tulungan nyo lang ako sa problema ko, lahat gagawin ko kung ano ang gusto nyo." mukhang seryoso naman sya sa sinabi at hindi nagbibiro.

"Okay."

"Maganda to! may bagong bibinyagan na naman tayo BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Tara tara! hayaan mo na yang trabaho keybold! binyagan muna natin tong si Caddie AHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hinawakan ni Iris ang magkabilang braso ko at marahan na tinapik.

"Binyag?" curious na tanong ni Caddie.

"Ou, bago ka maging official may ipapagawa sila sayo." sagot ni Naddyn sa kanya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA lesgo lesgo!"

Bumuntong hininga at iling nalang ako dahil sa kanila. Well, bahala na yang trabaho na yan ay mas mabuti nga kung maghanap sila ng bagong president. Isang grupo kaming lumabas ng opisina kasunod

ni babe, hindi ko alam kung ano ipapagawa nya pero kasalukuyan namin tinatahak ang daan patungong rooftop.

"Ag, ipahanda mo nga yung malaking jumping sheet, wag ka tumawag ng rescuers." utos ni babe sa kanya dahilan upang matigil kaming lahat ng hakbang paakyat ng hagdanan.

"Hoy! don't tell me?" shocked na tanong ni Aaar eeeL.

"Yup, basta dalian nyo at baka may makakita pa!"

Kaagad nyang ni locked ang pinto pagkaakyat namin ng rooftop. Mukhang hindi talaga kami makakatakas nito.

"A-Anong gagawin ko?" kinakabahan na tanong ni Caddie bago dumungaw sa ibaba.

"Tatalon ka." simpleng sagot ni Aaar eeeL. Naalala nya na naman siguro yung ginawa namin sa kanya noon.

"H-Ha? nagbibiro ba kayo?" sabay naman kaming lahat na umiling na mas lalong ikinaputla nya.

"Okay lang yan Caddie may sasalo naman sayo na net sa ibaba HAHHAHAHAHAHA." hagalpak ni tansan.

"Wala ka naman sakit sa puso diba?" tanong ni Aaar eeeL na kaagad nyang sinagot sa pamamagitan ng iling.

"5 minutes lang daw muna S, setup pa kasi nila." singit ni Ag sa kanila bago tinignan ang mga tao na nasa ibaba.

"Wag ka mag-alala Caddie, hindi masakit at hindi ka masasaktan. Nahulog narin naman kami noon, mag eenjoy ka dont worry." paninigurado Ag sa kanya bago ito nginisihan at binalingan ang iba pa na lumalantak kasabay ni babe.

"Go Caddie! HAHAHAHAHAHAHAHA."

"Hoy, tinatawa nyo jan? hindi lang naman si Caddie ang tatalon. Kayo rin na lima." taas kilay na sinabihan sila ni babe at biglang nawala ang mga ngiti sa kanilang labi.

"Tangena wag na pala umalis na tayo d-" tatakbo sana si tansan at hell pero mabilis silang nahawakan nila Iris at Aaar eeeL.

"Gago! bakit naman pati kami kasali?! tapos na kami binyagan ah!" natatawa nalang ako sa kinilos ni tansan para kasi syang daga na hindi alam ang gagawin dahil sa sobrang kaba.

"O tapos? kami nga nakaya namin, don't tell me takot ka tansan? ang weak mo naman HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." inasar pa talaga nitong empakta.

"Okay na raw, pwede na tumalon." tawag ni Ag sa amin.

"Tara!" tawag ni babe saka umakyat sa parapet wall at nanatiling nakatayo habang pinagmamasdan ang mga tao na nasa ibaba.

Sumunod na rin kaming apat sa kanya. Umupo ako katabi ni Ag na may hawak na pagkain habang sinisipa ang hangin.

"Aaar eeeL, dito ka sa tabi ko. Sayo nalang tong lays barbecue." sabi ko at umusog kaunti upang bigyan sya ng space.

Habang hinihintay ang pagtalon nila ay sunod sunod na tumunog ang cellphones namin na magkakapatid liban lang kay Aaar eeeL. Kaagad ko itong sinagot nang makita ang pangalan ni Jami.

"Hel-"

"M-Mako! What are you planning to do?!" napapikit ako dahil sa malakas na sigaw ni Jami.

"Ha? wala naman Jami bakit?" sagot ko bago kinain ang sinusubong lays ni Aaar eeeL.

"What are you doing up there now?!" galit na galit yata si Jami. Wala naman kaming gagawin at manonood lang naman kami.

"Just chilling on the rooftop, enjoying the scenery." Biglang sagot ni Aaar eeeL, naka loudspeak kasi ako kaya narinig niya.

"Mas maganda kung sabay nalang kayong lahat tumalon, mas enjoy ang gano'n." suhestiyon ni Aaar eeeL sa anim at narinig 'yon ni Jami.

"Are you planning to jump off the roof again?!"

"Jami, wag mo naman ako sigaw-"

"I'm worried!"

"Hindi naman kasi kami tatalon Jami, yung lima lang." sabi ko at binalingan ang anim na isa-isang umakyat.

"A-Are you sure?" medyo kumalma sya matapos kong sabihin na hindi ako kasama ah.

"Opo, yung anim lang. Hindi tatalon ang Akris dahil tapos na kami. Pasuyo narin Jami, pa broadcast mo na event lang to ng ccb at walang masasaktan dahil may nakahanda ng makapal na jumping sheet sa ibaba." minsan lang naman ako mag utos sa kanya kaya siguro papayag naman sya.

Narinig ko syang bumuntong hininga.

"Alright, tingin sa baba." kaagad akong tumingin sa ibaba at nakita sya na nakatayo sa inner quadrangle kasama ang tatlo pang demogons.

Kumaway ako sa kanya at ngumiti.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." rinig kong tawa ni empakta

"Tinatawa mo?"

"Sino hindi matatawa? inutusan ba naman ako ni mommy ko na tumalon mag-isa HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." ganda naman ng bonding nilang dalawa.

"Sinabihan ako ni ma'am Lorelei ng goodluck." chill lang din silang dalawa.

"Si pie nga nagtanong kung may lakas ng loob ba akong tumalon BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." yung takot sya pero nagtatapang tapangan lang pala.

Sa daming kalokohan na ginagawa namin ay nasanay na rin pati ang demogons. Okay lang din naman at safe naman ang gagawin namin kaya hindi nila kami pinigilan.

May bigla tuloy akong naisip.

"Hoy, kapag ba may naunang tumalon. Susunod kayo?" tanong ko sa anim na nangangatog ang mga tuhod.

"O-Oo?" paklang sagot ni tansan.

"Hmmm, okay. Aaar eeeL." tawag ko at inagaw ang lays na hawak nya.

"Bakit?" kunot noo na sagot nito

"Mauna ka." sambit ko at hinalikan ang kanyang pisngi bago sya itinulak dahilan upang mahulog sya.

"Bye bye Aaar eeeL!" sigaw ko at sabay kaming kumaway habang pabagsak sya sa ground floor.

"Gagooooooo kaaaaaaa keyboaaaard!" rinig kong sigaw nya.

"Tangena mo horsey! bakit mo naman-"

"Bye!" nakangising putol ko sa kanya at walang pasabi na tumalon upang sundan si Aaar eeeL na malapit ng mag landing sa malaking net.

"Pota ka keybold!" sigaw ni I at tumalon narin kasunod ko.

"Omaygas kayo! BAHAHAHAHAHAHA doraemon tara na!" sigaw ni babe at hinatak narin si Ag at sabay na tumalon ng rooftop.

Sunod sunod na silang tumalon. Nakita ko pa ang mga nakapikit na mata ng iba samantalang sila Iris, babe at Ag naman panay lang ang tawanan. Tatlong malalaking net naman ang hinanda namin kaya walang problema kung sabay kaming lahat tumalon.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." malakas na tawa ko dahil sina babe at Iris nagpalitan pa ng suntok sa kanilang mga braso.

Si hell at tansan na magkayakap na dalawa habang pabagsak. Kasunod nila ang kambal na magkahawak kamay at ang paghuli ay sina Caddie at Louis. Hindi narin masama sa ikalawang pagkakataon ang tumalon ng rooftop. Ramdam ko ang malambot na jumping sheet nang mag landing ang katawan ko sa ground floor. Kasunod ay ang sunod-sunod na rin na pag bagsak ng iba pa.

"Gago ka keyboard!" tawag ni Aaar eeeL na nakatayo na sa gilid ng malaking net.

"AHAHAHAHAHAHAHAHAHAHHA."

"Ganito pala feeling kapag tumalon ka ng rooftop. Halos hindi ako makahinga tangena!" tumawa narin

kami dahil si tansan sobrang putla nya.

"Aaaaaaaaaaaaaaaaah!" napatingala kami dahil sa sigaw ni Caddie at Louis.

"BAHAHAHAHAHAHAHAH Caddie!" tawa ni babe at mabilis syang nilapitan matapos nya mag landing.

Lumapit narin kami sa kaniya at kaagad na pinalibutan. "Hello Caddie, welcome sa CCB." nakangiting saad ko at inabot sa kanya ang isang kamay.

"Welcome Caddie!" sigaw ng iba pa naming kasama.

"Grabe ang grupo ninyo, sana mabuhay pa ako ng matagal. Thank you, nakakatakot man ang binyag nyo pero enjoy naman ako." sagot nya bago nakipagkamay.

"CCB!!!" ayan, patay talaga ako nito. Sabi ko pa naman na hindi ako tatalon.

"Pieeeeeeeee BAHAHAHAAHAHHAHA."

"Uno, ano ka ngayon? akala mo takot ako tumalon? HAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"You did great, A." pagpupuri ni ma'am Lorelei kay Ag.

"Thanks,"

"Mako!" napalunok ako dahil sa lamig ng bos

[Content truncated due to length]

CHAPTER 23

-

Exactly 5pm at nandito kami nakakulong sa opisina. Tahimik at mga tulala habang pinapakiramdaman si Iris. Hindi ko alam kung ano ang nangyari sa kanila ni ma'am Everleigh, narinig namin lahat kanina ang pinag-usapan nila. Ngayon ko nalang ulit nakita itong umiyak dahil sa isang babae. Ang tanging iniyakan lang naman nya ay si Cherryl, noong first year palang kami.

Guilty din ako sa part ko kasi hindi ko kaagad sinabi na pinsan nito ang mga Ponferrada. Kaya nung nakita kong muli ito at nalaman na may anak na pala ay hindi talaga ako makapaniwala. Nawala narin kasi sa isipan ko ang tungkol do'n dahil sunod-sunod ang mga naging problema ko sa panahon na 'yon.

Napabuntong hininga nalang ako at muling sinulyapan si Iris na tahimik na gumagawa ng reports. Ayaw lang nya ipakita pero gusto ng umiyak nyan.

"Hoy! Pst! may gusto ka kainin? tara labas tayo, libre kita." sabi ko at kinalabit sya.

Hindi ako sanay na tahimik, mas lalong hindi ako sanay na ganito siya ka lamig at tamlay. Papayag nalang ako na lagi inaasar kaysa makita ang kapatid ko na unti-unti nawawalang ng gana sa buhay. Kailangan ko makausap si ma'am, pero mukhang hindi ko yun magagawa at baka magkasagutan pa kaming dalawa. Si Jami, kung maaari ay hihingi ako ng tulong sa kanya upang alamin ang dahil kasi itong si Iris wala balak sabihin sa amin ang dahilan.

"May pera ako at tinatapos ko pa tong pinapagawa mo." ang bilis nya naman sumagot.

Na stress ako bigla. Kinamot ko nalang ang batok at tinignan ang tatlo na palipat-lipat ang mga tingin sa aming dalawa.

"Iris, tara punta tayong bubuyog." sunod naman na subok ni Aaar eeeL pero wala pa rin epekto sa kanya.

"Busog ako, mauna na kayo umalis kung may lakad pa kayo. Sa villa na ulit ako uuwi mamaya." hindi man halata sa kilos pero halata naman sa boses nya na nasasaktan sya.

Hindi ko alam kung ayaw niya lang sabihin o talagang wala siyang alam. Sinabi niya kasi sa amin kanina na kahit siya ay walang malay kung bakit biglang nagbago ang pakikitungo ni ma'am Everleigh sa kanya, okay pa naman daw sila kahapon ng umaga tapos kanina biglang naging malabo na.

Biglang bumukas ang pinto at pumasok si tansan kasama ang iba pa.

"Himala ang tahimik nyo? Iris, sama ka mamaya?" hindi marunong bumasa ng mood si tansan. Mas bobo pa sya kaysa sa 'kin.

"Saan?"

"Bar, may kaibigan si Caddie sa kalapit na school at ininvite sya. Sabi magdala daw ng anim pa na kaibigan, kulang kami isa dahil pito sila. Ikaw nalang total uhaw ka naman sa babae." walang prenong bibig na putak nito.

Kinuha ko ang sapatos ko at ibinato sa mukha nya. Sarap nya bugbugin ngayon.

"Bakit ka naman namamato president!" mabilis ko syang pinandilatan ng mata at muling binato ngunit nakailag na sya.

"Tatampo ka kasi hindi ikaw ang isasama? may miss Kathlyn ka na hoy!" as if naman sasama ako kung isasama nila ako!

"Kung balatan kaya kita?" bad influence masyado. Alam na nga na may something na sa kanila ni ma'am aayain pa nitong hindot na to.

"Sige, anong oras ba?" tanong ni Iris. Tinignan ko sila babe pero nagkibit balikat nalang sila.

"8pm, sama ka?" agad na sagot ni tansan.

Napaikot ako ng mga mata at inayos ang mga gamit saka tumayo. "Tara na babe, tayo nalang at ayaw naman sumama nitong empakta." tawag ko sa kanila at lumabas ng opisina.

Feeling ko tuloy bumalik ang dating Iris. Yung Iris na hindi marunong ngumiti o tumawa matapos pagtaksilan ng kanyang babaeng minamahal.

Dapat kasi pinag-uusapan nila kung ano man ang problema. Mahirap ba mag open up? bakit kami ni Jami nagagawa naman namin at nagkakaayos din.

Ay bahala kang empakta ka.

—

JAMILA

MY WIFE?
Jami, kasama mo na ba ang demogons?

KATHLYN
Yes mako, why?

MY WIFE?
May gusto lang sana akong ipatanong sayo.

I am currently at Ziallyn's restaurant, which is located near the sea, and I have no idea why we were invited here. Everleigh invited us, and there seems to be something wrong with her today, as she seems sad and distant from herself. I have never seen her like this in the many years we've spent together.

KATHLYN
Sure mako,

MY WIFE?
Pakitanong naman kung ano ang nangyari sa kanila ni ma'am at Iris. Narinig kasi namin ang usapan nila kanina nong sinundo sya ni bentong. Ngayon ko nalang ulit sya nakitang umiyak ng ganito dahil sa babae.

I see. So, Everleigh and Iris are both dealing with issues, and that's why her eyes look puffy today. I

wonder if her confession to Iris ended in failure.

KATHLYN
Alright love ?

MY WIFE?
Thank you! Iloveyou po.

Cute.

KATHLYN
Iloveyoumore, talk to you later.

MY WIFE?
Enjoy Jami! hintayin kita.

"What's wrong?, and why are your eyes swollen?" Pixie asked, after answering the phone. It was quite likely that it was Ara on the other end.

"I thought you were going out on a date with Brenton? how did we become your date this evening?" Ziallyn questioned as she sipped her wine.

"Date?" Pixie asked, raising an eyebrow. "I thought you love Iris. So, why are you meeting Brenton? For what reason?"

She remained silent and unable to answer. Ziallyn sighed, taking another sip of her wine. The room was filled with an uncomfortable silence, as though everyone was waiting for Everleigh to speak. She averted her gaze, biting her lower lip.

"Are you hiding something from us again?" Pixie insisted.

I'm also interested in what happened. Is Iris with another woman again, making my cousin act this way?

Everleigh sighed and rubbed her brow. "I confessed to her yesterday, but I saw her kiss Cherryl last night at the bar when I was on my way to pick her up", she said coldly.

The revelation stunned us into silence, leaving us uncertain of how to react. How could this happen? After the confession, why would Iris go back to Cherryl? The silence in the room seemed to stretch into forever. It all made sense now, that's why Everleigh was crying. And why on earth were Iris and Cherryl both at the bar? Is she still in love with Cherryl? If she is, why is she still flirting with Everleigh?

Ziallyn and Pixie exchanged puzzled glances before turning their attention back to Everleigh.

"And what happened then? Are you now using Brenton to get revenge on Iris?" I continued, "What if you just made a mistake? From what I've seen, it doesn't seem like Iris is playing with you, especially your feelings." All of us were clueless. Perhaps everything that had happened was just a big misunderstanding.

Everleigh took a sip of her wine before continuing. "My only mistake was falling in love with a woman who still harbors feelings for her ex-girlfriend. How would you feel if you watched them laughing and enjoying a happy conversation, and then out of the blue she pulled her and kissed her?" Her voice trembled with anger and hurt, still reeling from what she had witnessed.

Her fist tightened around the glass of wine, her knuckles turning white from the pressure. "Can you imagine how I felt in that moment?" she asked, and her voice was shaking with emotion.

"I felt like a fool, a mere pawn in their twisted game." She bit her lower lip, trying to hold back the emotions rushing through her. "I poured my heart out to her, confessed my feelings for her, and what did I get in return? A cold, hard slap to the heart. It was as if every word I said was meaningless to her. It hurt, knowing that she could so easily kiss Cherryl after hearing my confession." She paused, taking a deep breath to keep herself from breaking down

All of us sat there in silence, wrestling with our own thoughts. None of us knew what to say or do. If things continue like this, they'll never start dating and may not even be able to communicate properly. If Iris slips back into her old habits, and Everleigh takes too long to realize her own errors, will they lose each other forever?

"You're saying Iris is a mistake? Instead of making assumptions, why won't you speak with her to find out the truth?" Lorelei's calm, reasoned voice cut through the oppressive atmosphere in the room. Ziallyn and Pixie exchanged approving nods, realizing the wisdom in her words. It was true, Everleigh needed to talk to Iris and get the truth directly from her. Communication is the key.

"Think about it," I began, addressing Everleigh directly. "You were hurt and traumatized by your previous relationship, and then the girl you like unexpectedly confessed to you." I paused, giving her a moment to consider my words. "How do you think you would react if she tells you that everything she said was a mistake?" Everleigh's expression seemed to soften slightly at my words. She sighed, her shoulders slumping slightly in defeat.

"I... I don't know." She shook her head, looking down at her nowEmpty glass as she grappled with her emotions.

I understood Everleigh's fears, especially since this is her first romance. With Iris having many females interested in her, including her ex-girlfriend, it's essential for Everleigh to fight for her relationship. Now more than ever, she needs to stand up and make her love for Iris known.

She remained silent…

I've received a message from Krystal.

MY WIFE?
Jami, aalis ako. Susunduin ko sa bar si Iris at baka sa villa na ako matulog. Wala kasi syang kasama, okay lang po?

She is truly a sweet girl, and I feel fortunate to have her as my wife..

KATHLYN
All right, call me when something happens.

I turned off the phone and focused my attention back on Everleigh. "She's at the bar," I informed her, and she looked up.

"Who?" She asked.

"Your kiddo," I replied. "Krystal is on her way to keep her company." I sincerely hope they can solve their issues before she regrets it.

—

KRYSTAL

Kakarating ko lang sa labas ng bar, tinawagan kasi ako ni empakta na wala syang kasama at bantayan ko raw sya dahil baka may lumandi sa kanya kapag na lasing.

Hindi kasi sumama sa lakad nila tansan at parang hindi na rin naman sya interesado sa ibang babae liban lang kay ma'am Everleigh.

Masasabi ko lang talaga malaki ang pinagbago nya simula nung pumasok ang month of July. Lahat kasi ng mga babae na naghahabol sa kanya ay hindi na nya pinapatulan.

Pagpasok ko ay napansin ko na parang may gulo kaya agad ko itong nilapitan. Nanlaki ang mga mata ko nang makita si Iris na pinulot ang isang bote at buong lakas na hinampas sa ulo ng lalaki!

Akala ko sya lang pero nandito rin pala ang tatlo na sa tingin ko kakarating lang din. Nagkakagulo na sila at wala man lang umawat kay empakta?! duguan na ang ulo nito at baka mapatay pa nya ang lalaki.

"Iris!" sabay na tawag namin sa kanya at mabilis itong nilapitan upang pigilan. Gusto yata maging kriminal ng gaga dahil sasaksakin na sana.

Inawat namin sya at mabilis na inagaw ni babe ang hawak nito na bote.

"Iris ano ka ba!" singhal ko at pinaharap sya.

Yung mga mata nya na walang buhay na akala ko hindi ko na muling makikita. Kainins naman! bakit humantong na naman sya sa ganito.

"Ag, check mo nga kung humihinga pa." utos ni babe sa kanya upang tingnan ang lalaki na walang malay. Gaano kalakas ang ginawa nya para himatayin ang lalaki? Hinila ko sya at pinaupo sa gilid, sa tingin ko hindi naman ito lasing at sakto lang ang nainom.

Kinuha ni Aaar eeeL ang isang kamay nya at tinignan. "Keyboard may panyo kang dala?" kaagad ko na ibinigay sa kanya upang gamitin sa kamay ni empakta na puno ng dugo dahil sa sugat.

I cupped her cheeks at pinahid ang mga luha. "Ri, masakit ba? punta tayo hospital?" kaagad syang umiling at buntong hininga.

"Okay lang ako." kinagat ko ang labi ko, wala man lang pagbabago sa kanyang ekspresyon. Ayaw ko sa ganito dahil lahat kami apektado.

"Bakit mo kasi ginawa yun? paano kung napahamak ka! kainis naman to." kung sya kaya hampasin ko ng bote sa ulo.

Ibinaling nya ang ulo kay Aaar eeeL. "R, kapag ba nakulong ulit ako mapapatawad na ako ni uno?" naiiyak nalang din tuloy ako dahil sa sinabi at sitwasyon nya. Dahil kay ma'am kaya nagkakaganito na naman sya.

"Iris! Ano ba pumapasok sa ulo mo, bakit ka ba nagnakaganyan! Umayos ka nga at magiging okay din ang lahat." Inis kong saway sa kanya at pinahid ang mga luha niyang walang tigil sa pagbagsak.

"I, hindi mo naman kailangan gumawa ng ganito at saktan ang sarili. Bakit hindi mo na lang ipaliwanag sa kanya?" sagot niya habang ginagamot ang sugat ni Iris.

"Paano ko ipapaliwanag? hindi ko nga alam kung ano ang dahilan at hindi nya rin naman sinabi ang rason…" napatingin kami sa mga pulis na papalapit sa direksyon namin. Ang bilis naman nila makarating!

Uminit ang ulo ko dahil sa ginawa nilang paghila sa kamay nito at biglang pinosasan. "Pwede ba? kita na ngang may sugat, alisin mo ang posas na yan kung ayaw nyo matanggal sa serbisyo." banta ko sa pulis na hinatak si Iris.

"Sa presinto na kayo magpaliwanag." hamon nya at itinulak si Iris, babanatan sana sila ni babe kaso pinigilan ni Aaar eeeL. Kaagad kong tinawagan si Jami, sinabi ko sa kanya ang nangyari at papunta kaming presinto.

***

Nandito ako sa labas ng police station. Hinihintay ang pagdating ni Jami, nasa loob naman ang iba at sinamahan si Iris,

"Krystal," tawag ni Jami pagbaba ng sasakyan kasunod ang iba. Hinanap si ma'am Everleigh pero wala ito. Wow!

"Where are your sisters? What happened to Iris?" tanong ni ma'am Pixie,

"They detained her, nasa loob po at sinamahan sya." kaagad silang pumasok na tatlo habang kami ni Jami ay naiwan sa labas.

"Hindi nyo kasama si ma'am Everleigh?" tanong ko. Bigla yata nailang si Jami at hindi alam ang isasagot sa tanong ko.

"Jami?"

"Brenton picked her up. Magkasama silang dalawa." napahugot nalang ako ng malalim na hininga.

"Alam ba nya ang nangyari kay Iris?" ulit ko at tumango naman sya. Hindi ko alam kung dapat ba akong magalit kay ma'am o unawain nalang ito.

"Akala ko ba mahal nya kapatid ko? Bakit naman ganyan Jami, hindi nya ba alam na sobra ang epekto ng ginawa nya sa kapatid ko?" sana man lang binigyan ng pagkakataon upang maipaliwanag ni Iris ang side nya.

Kanina pa mainit ang ulo ko tapos na dagdagan pa dahil kay ma'am Everleigh. "Mako, calm down. They just need time to adjust." adjust saan?

"Sorry Jami, bumalik na naman kasi sya sa dati. Gusto ko lang sumaya naman si Iris..." kahit palagi akong binubwesit ng empakta na yun, mahal ko parin sya.

"Tara na sa loob, kailangan ko kausapin si riri," sabi ko at hinawakan ang kanyang kamay bago bumalik sa loob.

Hindi sya makakalabas at kailangan nya munang manatili dito. Actually pwede naman sya makalaya dahil kayang kaya naman gawan ng paraan, pero si Iris lang ang ayaw pumayag dahil dapat nya raw

pagbayaran ang nagawang kasalanan.

Ilalabas ko sya bukas mismo. Ayaw kong manatili syang mag-isa dito.

"Ri," tawag ko sa kanya.

Nasa isang sulok lang sya, nakaupo at yuko ang ulo habang dumudugo ang kamay nito.

"Wala ba sya?" matamlay na tanong nya.

"Bakit hindi ka sumasagot? wala ba?" paano ako sasagot kung ganyan ka.

"Ilalabas kita bukas kahit pa mag away tayo, basta lalabas ka dahil utos ko." subukan lang nya pumalag at baka ako wawasak sa ulo nya.

"Alis ka na, okay lang ako dito." gusto ko syang samahan pero pinagtatabuyan naman ako! hayaan ko nalang muna sya tonight, wala akong mapapala kung makikipagtalo ako sa kanya.

"Hintayin mo ang doctor, babalikan kita bukas." Sinulyapan ko syang muli bago tumalikod at binalikan ang iba.

Habang nasa byahe ay iniisip ko kung ano ba talaga ang ugat sa lahat ng problema nila ni ma'am. Bigla kong naalala na may pinasuyo pala ako kay Jami kaya agad ko syang tinignan.

"Jami, anong dahilan?" tanong ko habang nakafocus sya sa pagmamaneho.

Sinimulan nyang mag kwento at sinabi sa akin ang dahilan. Naiintindihan ko na ngayon kung bakit ganun nalang sya kay Iris ngayon, pero dapat ba nya talaga ang gantihan ito at sa harapan pa mismo ng kapatid ko hinalikan ang kasintahan nito?

"Pinalala lang ng pinsan mo ang sitwasyon nila ngayon Jami." inaasahan ko na ipagtatanggol nya ito ngunit hindi naman at nanatili lang na tahimik.

"Kumain ka ba?" tanong nya kaya hinawakan ko ang tiyan ko. Naalala kong hindi pa pala ako kumakain ng dinner dahil nagmadali na akong umalis kanina.

"Hindi pa po, luto mo nalang ako pagdating natin?" miss ko na luto nya e.

Simula nang maayos ang problema namin tungkol sa personalities ko ay wala na kami naging problema. Maayos at masaya ang pagsasama, sana nga ganito nalang at wala ma sanang humadlang sa pagsasama naming dalawa.

Sana nga…

"Okay, what would you like to eat?"

"Ikaw po."

"It's up to me? Okay love." anong up to me na naman sinasabi nya.

"Ikaw kasi gusto kong kainin Jami." pagtatama ko. Napasubsob mukha ko dahil sa biglang pagpreno nya. Nakalimutan ko pala magsuot ng seatbelt.

"K-Krystal, are you okay? I'm sorry." letche sakit ng noo ko.

"Jami naman, bakit palagi ka nalang ganyan." nakangusong reklamo ko habang sinisermonan ito.

"It was your fault, stop joking around." paano ko naging kasalanan, sinagot ko lang naman ang tanong nya.

Hinawakan ko ang kamay nito na hinahaplos ang noo ko. Bahagya akong tumayo at tumawid saka mabilis na kinandungan ito.

"K-Krystal, We are on the road." si Jami kinakabahan, ramdam ko ang pagtibok ng kanyang puso dahil nakalapat ang palad ko sa bandang dibdib nito.

"Saan ako nagbibiro?" subukan ko yung napanood ko sa movie.

"Y-You, eating me?" pabilis ng pabilis ang tibok ng kanyang puso. Inilapit ko ang mukha ko sa tenga niya. Napasinghap ito sa biglaang pagkagat ko sa kanyang tenga.

"Ayaw mo Jami? diba sayo na mismo galing na pwede kong gawin ang lahat sayo?" I whispered seductively bago dinilaan ang likod ng tenga pababa sa leeg nito.

She tilted her head at ramdam ko ang higpit ng paghawak nya sa buhok ko. Tama nga, total asawa at mahal nya naman ako. Hindi sya sumagot kaya buong lakas kong kinagat at sinipsip ang kanyang leeg. Rinig ko ang mahinang ungol nya na mas lalong nagbigay lakas sa akin upang magpatuloy sa aking ginagawa.

"Do things to my body. Yan ang sabi mo, ang ibig mo bang sabihin, make love to you?" gusto ko lang makasiguro kung tama ba ang nasa isipan ko.

She still didn't answer so I moved my lips down to her collarbone and squeezed her boobs.

Nagtataka ako dahil wala talaga syang sagot kaya bahagya akong umatras upang tignan ang mukha ni Jami.

Binuksan ko ang ilaw ng sasakyan at nakita ang mukha ni Jami na sobrang pula! hindi ko mapigilan ang sarili kaya napahagalpak ako sa tawa. Ganito pala sya kapag na turn on, bigla nalang hindi marunong magsalita.

Kinagat nya ang kanyang labi at biglang namuo ang luha sa kanyang mga mata kaya nataranta ako.

"Hala hala! Jami," mabilis kong pinahid ang luha sa kanyang mata.

Ngumuso ito at mahigpit na niyakap ang katawan ko bago ibinaon ang mukha sa aking dibdib.

"Jami? galit ka?" umiling ito at inangat ang ulo saka ngumuso ulit.

"Mahal na mahal kita." ang lawak ng naging ngiti ko dahil sa sinabi nya.

"Ako lang? paano naman ang dalawa?" pagtatama ko sa sinabi nya, nagulat pa sya pero mabilis lang at ngumiti rin kaagad.

"Mahal na mahal ko kayo." ulit nya bago dinampian ng halik ang labi ko.

"Hehe, tara uwi na tayo. Legit na gutom na talaga ako Jami, luto mo nalang ako spaghetti?" sabi ko at umalis sa kandungan nya saka bumalik sa dating posisyon ko.

"Alright, seatbelt please." paalala nya kaya nagsuot na ako ng seatbelt, baka lumipad na naman ako mamaya.

Pagdating ng bahay ay kaagad nya ako pinagluto ng spaghetti. Pinag usapan din namin yung natuklasan namin sa cafeteria at inireport na sa principal. Pinuri nya naman ako dahil sa nagawa kong maganda which is very very goooooood.

Medyo late na rin kaya after kumain ay dumiretso na kami sa kwarto at natulog. Ilalabas ko pa ang empakta bukas.

—

May bitbit akong sako ngayon, one week kasi yung no backpack event kaya sa sako ko nalang nilagay ang mga libro ko.

Pagpasok ko ng classroom ay nag unahan silang mag tawanan nang makita ang bitbit kong sako.

"Tangena sako amp BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ni babe, kaagad kong tinignan kung ano ang ginamit nya.

"Para kang aalis ng bansa babe, ang laki ng maleta mo HAHAHAHAHAHAHAHA." sagot ko at dumiretso sa upuan ko.

"Hoy gago kaning grocery cart to?!" tanong ni tansan at itinuro ang pushing cart na may lamang mga libro.

"Akin." sagot ni Ag.

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHA." tawanan na naman namin.

Binalingan ko naman si Aaar eeeL na ang ginamit ay oven? "Ganda naman ng sayo Aaar eeeL HAHAHAHAHAHAHAHAAHA."

"Sayo tanso anong dala mo ha?" tanong ni donkey sa kanya.

"Ayan o, timba." sagot nya at itinuro ang nasa gilid nitong timba.

"HAHAHAHAHAHAHAAHHAHAAHHA." tawanan na naman naming lahat.

Marami pang mas malala na gamit ang mga kaklase namin at puro nalang kami tawanan hanggang sa dumating ang professor.

Si ma'am Everleigh…

Tumahimik na kaming lahat, sinulyapan nya lang saglit ang upuan ni Iris bago nagpatuloy patungo sa kanyang lamesa.

"Where's Smith?" awtomatikong tumaas ang aking kilay dahil sa naging tanong nito. Aware naman sya sa nangyari bakit nagtatanong pa sya?

"Absent." tipid na sagot ko. Hindi ko magawa ang hindi mainis sa kanya.

"Why?" hindi ko nalang sinagot at baka maaway ko pa sya ng wala sa oras.

"May nangyari lang po," si Ag ang sumagot. Sa tingin ko pareho lang kami ng mga nararamdaman dahil sa mga ekspresyon nila babe at Aaar eeeL.

Hindi na sya nagtanong muli at nagsimula na sa kanyang klase. Pinipilit kong mag focus at intindihin ang lesson nya pero walang pumapasok sa utak ko. Kailangan ko pa pala sunduin si Iris after nitong klase nya. Pagtunog palang ng bell ay hindi ko na sya hinintay na mag dismiss ng klase at kaagad tumayo saka tinahak ang daan palabas ng classroom.

"Hoy horsey saan ka pupunta?" tanong ni babe bago pa man ako tuluyan makalabas ng classroom.

"Susunduin si IRIS." sagot ko at nilingon si ma'am na natigilan sa pag-aayos ng gamit.

"Okay na ba sya?"

"May doctor akong pinadala kagabi upang gamutin ang SUGAT nya." sagot ko ngunit ang mga mata ko ay nasa guro parin.

"Sama kami!"

"Bahala kayo." sabi ko at tuluyan na lumabas at sumunod naman sila kasama si tansan.

Dumiretso kami sa presinto at saktong pagdating namin ay palabas na ng presinto ang empakta. Sabi ko hintayin ako, may balak pa tumakas ang bruha.

"Iris!" tawag ko sa kanya.

Naiinis na ako ha, wala parin ekspresyon ang kanyang mukha. Ano, babalik na naman ba ito sa kung ano sya noon?!

"Sabi ko diba susunduin kita?" kunot noo na tanong ko at inikutan sya ng mata.

"Okay na palad mo?"

"Wag ka nalang kaya muna pumasok?"

"Ou, at magpahinga ka nalang."

Sunod-sunod na tanong namin sa kanya ngunit nanatili lang itong walang imik. Konti nalang talaga sasabunutan ko na tong si gago.

"Gago, nakulong ka na naman? sinong bobo na naman ang binugbug mo? HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ni tansan. Hindi nga pala nya alam ang nangyari, sarap sipain ng mukha.

"Okay lang ako, uwi lang muna ako sa villa para maligo. Wag nyo na ako samahan, sa school nalang tayo magkita." sagot nya at mabilis na pumasok sa kanyang sasakyan.

Naiwan nalang kaming tulala habang sinusundan ng tingin ang papalayo nitong sasakyan.

"Anong nangyari sa kanya?" confused na tanong ni tansan. Inikutan ko nalang sya ng mga mata at bumalik sa sasakyan ko. Bwesit na empakta!

Bumalik kami sa school at sa opisina nalang tumambay habang hinihintay ang pagdating ni Iris, dito nalang din kami kumain ng lunch since closed pa rin ang cafeteria.

"Alis muna ako, punta muna ako kay Jami," paalam ko sa kanila.

Nasa may corridor ako nang mahagip ng mata ko si Iris na nasa ibaba at may isang babae ang nakasunod sa kanya, sino na naman tong kalandian nya? Nagmadali akong bumaba at nilagpasan nalang muna ang opisina ni Jami, mas concern kasi ako sa empakta na to, maiintindihan naman ako ng asawa ko.

Kapag problema ng isa, problema na talaga naming lahat…

"Iris sige na please? kahit isang araw lang, just pretend na you're my lover." narinig kong nagpupumilit sa kanya ang babae. I crossed my arms and raised a brow habang naglalakad palapit sa kanila.

Si Iris? parang wala lang sa kanya at walang ekspresyon pa rin akong nakikita. Dapat ganito todo landi na sya sa babae nya pero ngayon iba na talaga.

"Iris, please?" hinawakan nya ang braso nito at pinaharap sa kanya.

"Let go." malamig na utos nito sa babae, pati ako nagulat sa kanya.

"Bitawan mo sya, maghanap ka nalang ng iba." singit ko sa usapan nila at inalis ang kamay nito na nakapulupot sa braso ni empakta.

"Krystal?" tawag ni Jami sa kabilang side, sabay pa kaming napatingin sa kanya at hindi pala ito nag iisa. Kasama nya ang babaeng ayaw kong makaharap.

I looked at Iris, and her expression changed. Her face softened when she saw ma'am Everleigh.

Naglakad sya at nilagpasan ako upang salubingin ito. Napakuyom ako ng kamao nang tawagin sya ni Iris ngunit nilagpasan lang nya ito.

"I'm sorry," bulong ni Jami nang mapansin ang masamang tingin ko sa pinsan nyang pinapahirapan ang kapatid ko.

"Kita nalang tayo mamaya Jami, kailangan ako ng kapatid ko." sagot ko at tipid na nginitian ito bago nilapitan si Iris na naiwang nakatayo at yuko ang ulo.

"Ri," tawag ko sa kanya saka marahan na tinapik ang balikat.

I saw her tears fall again when she turned to face me. Her eyes are lifeless. Punyeta!

Mabilis kong pinunasan ang mga luha at tinapik ang ulo nya. "Wag ka na umiyak, nandito lang kami para sayo." hinawakan ko ang kamay nya at dinala sya pabalik sa opisina.

Nakasalubong namin si Bernadette at Helari na nag-uusap. Kaagad nila kaming nilapitan nang makita kami—hindi pala ako kundi ang kasama ko.

Tulad ng nangyari kanina ganun parin ang pinakita nya, walang interes sa kung sino man ang kakausap sa kanya liban na lang kung si Everleigh ang kaharap nito.

Napabuntong hininga nalang ako nang lagpasan nya ang dalawa. Naiwan naman ako upang humingi ng paumanhin sa kanila.

"Is she okay?" worried na tanong ni Helari.

"May nangyari na naman ba sa kanya? bakit may sugat ang kamay ni Iris?" sunod na tanong ni Bernadette. Magkaibigan ba sila? ngayon ko lang sila nakita na magkasama.

"May problema lang, magiging okay din hehe. Sige una na ako dahil baka madapa pa yun." sagot ko saka nagpaalam sa kanila at nagmamadaling hinabol si Iris.

Iniisip ko tuloy kung dapat pa ba itong isama sa gagawin naming mission kay chairman. Baka mapahamak pa kung sasama sya tapos magulo ang isipan nya.

Sumasakit ulo ko sa kanila…

Hinatid ko muna sya sa opisina bago muling binalikan si Jami, nasa restaurant daw sila ni ma'am Pixie kaya diretso na kaagad ako lumabas ng paaralan.

Pagpasok ko mas lalong nasira ang araw ko dahil sa daming pwede kong makaharap ngayon bakit silang dalawa pa na masayang magkasama samantalang may isang nahihirapan dahil sa kanya.

"Saya mo po." sarkastikong singit ko sa usapan nilang dalawa ni bentong bago sinulyapan at tinabihan si Jami.

Sana lang mapigilan ko tong init ng ulo ko ngayon at baka may professor akong makaaway.

"Mako," malambing na bulong ni Jami at hinawakan ako sa kamay.

Kaming apat lang ang nandito. Ako, Jami at ang dalawang gusto kong burahin sa mundo. Ngayon nalang ulit ako nakaramdam ng ganitong galit.

"What are you doing here?" tanong ni bentong na ikinataas ng kilay ko.

I heaved a sigh at pinilit na pakalmahin ang sarili ko bago muling tinignan ito.

"Sayo ba ang restaurant na to para pagbawalan ako? ang alam ko hindi ka mahal ng babaeng kasama mo. Ang tanong, bakit ka nandito?" kalmadong tanong ko.

Tinamaan yata sya sa sinabi ko, ang dalawang magpinsan naman nagulat din sa inasta ko. I don't give a fuck, sinaktan nyo ang kapatid ko? doble ang ibabalik ko.

"Nagtatanong ako ng maayos."

"Sinagot kita ng maayos." agad na sagot ko.

Si Everleigh na nanatiling tahimik at wala naman pakialam sa pinaggagawa ko, gusto nyo gulo? sige ibibigay ko.

"Well, sinundo ko lang ang fiancee ko. Titignan namin ang wedding dress na napili nya." sinasadya nya na yata para galitin ako.

"Ikakasal ngunit hindi sayo." malamig na tugon ko habang iniinom ang wine glass na inabot ng mahal ko.

"What do you think you're doing krystal?" my eyebrow flinced dahil sa wakas nagsalita rin ang babaeng kanina ko pa gusto sagutin.

"Ikaw ma'am, ano sa tingin mo ang ginagawa mo? masaya ka ba?" tanong ko habang nilalaro ang wineglass sa kamay ko.

"What do you mean?" kunot noo na tanong nya.

"Tanong mo sarili mo po?" nagulat sila sa paghampas ni Brenton sa lamesa.

"Don't you know how to respect your professor? ganyan ba talaga kayong magkakaibigan." namumula na sa galit ang mukha nya. May anger issues sya? mali sya ng kinalaban.

"How dare you—" pagpigil ko kay Jami at sarkastikong tinawanan ang lalaki.

Tumayo ako at inubos ang wine bago kinuha ang wineglass ni Everleigh.

"Friends? sorry bitch, she's my fucking sister. You messed with the wrong person." sabi ko at ibinuhos sa ulo ni Brenton ang wine na hawak ko.

"K-Krystal!" singhal dahil sa gulat ni Everleigh.

Sya naman ang binalingan ko. Wala naman akong nakikitang galit sa mukha o mga mata nya. Ang nakikita ko ay pag-aalala? tss, magsama sila.

"Ginagago mo ba kapatid ko? gusto nyo mag gaguhan tayo? ibibigay ko. Wala akong pakialam kung Ponferrada o kung gaano pa ka makapangyarihan ang pamilya nyo. Subukan nyo muling saktan si Iris, kakalimutan kong may pinagsamahan tayo." dire-diretso na salita ko sa pagmumukha ni Everleigh bago binalingan ang asawa ko.

Inaasahan ko na magagalit sya dahil sa Eskandalo na ginawa ko. Ngunit hindi, ngumiti sya at hinawakan ang kamay ko.

"I'm sorry, Eve."

"Why are you saying sorry? hindi nya deserve ang sorry mo. Kung marunong lang sana syang makinig at pinakinggan ang side ng kapatid ko edi sana hindi na—" hindi ko na tinuloy ang sasabihin at hinila na sya palabas ng restaurant.

Punyeta kaya ayaw kong umiinit ang ulo ko dahil nag iibang tao ako…

"Mako," tapik nya sa ulo ko kaya napalingon ako. Nandito na pala kami sa sasakyan nya.

Ngumuso ako saka sya binigyan ng mahigpit na yakap. "Jami, I'm sorry. Hindi ko sinasadya ang sinabi ko kay ma'am Everleigh. Nadala lang talaga ako sa galit kasi nasasaktan ako na nakikita syang masaya tapos nahihirapan ang kapatid ko." ang bitter ko masyado kanina.

"It's okay, I understand you. Don't worry, I'm always on your side." ang swerte ko kay Jami, hindi ko talaga hahayaan na masaktan sya.

"Baka ibagsak ako ni ma'am Everleigh waaaaaa." nagpanic ako bigla kasi na realize ko na guro ko nga pala ito.

She cupped my cheeks and smiled. "No, sa tingin ko lesson na rin sa kanya yung ginawa mo. I'm so proud of you, I love you." yung galit ko na abot langit bigla nalang nawala dahil kay Jami.

Nginitian ko sya at muling niyakap.

"Hehe thank you, okay na ako. Mahal din po kita. Balik na tayo school, may pasok pa." sagot ko sa kanya at ginantihan ng halik bago isinuot ang seatbelt.

She giggled and poked my nose.

"Crazy,"

"Hehe,"

Crazy over you…

CHAPTER 24

-

"Jaaaaaaaaaaaaaaaami!" sigaw ko habang tumatakbo papasok ng bahay. Kaagad ko syang tinungo at dinaganan pagkakita sa kanyang nakaupo sa kama.

"Krystal, what's wrong?" agad na tanong nya. Wala naman akong problema, na stress lang ako kay empakta.

"Baka talaga ibagsak ako ni ma'am Everleigh, dalawang beses ko na siyang inaway tapos kanina sinampal ko pa huhu." sumbong ko bago kinagat ang leeg nito. Nakakagigil ang amoy nya kaya mapapakagat ka talaga.

"What? you slapped her? why?" hindi rin sya makapaniwala.

Sinaniban kasi ako ng masamang elemento kanina. Sinagad kasi nilang dalawa ni bentong ang pasensya ko. Tinulak nya si Iris tapos wala man lang ginawa si ma'am Everleigh.

"Sinaniban ako ng mabuting espiritu kaya nasampal ko silang dalawa ni bentong. Tinulak kasi ni bentong si Iris tapos si ma'am Everleigh pinanood lang nya na parang wala lang sa kanya huhu save me Jami," sumbong ko at humihingi ng tulong sa kanya, baka lang naman mapigilan nya kung ibagsak talaga ako ng pinsan nya.

"Tapos pinagbantaan ko pa na ibabagsak ko kompanya nila, hala Jami! waaaaa patay na talaga ako nito, exam pa naman next week!" dagdag ko at ngumuso. Itinulak sya sa kama pahiga at pumaibabaw sa kanyang tiyan.

She stroked my hair and patted my head

"Silly. I understand you have anger issues, but I hope you can control yourself next time. Even if she makes a mistake, she is still your professor. Don't let your anger consume you, as it will not benefit you and may even harm you." pangangaral nya kaya napanguso ako.

"Sorry, hihingi rin ako ng sorry kapag okay na ulit silang dalawa ng kapatid ko,"

"Jaaaaaami I want you to be my last. I'd rather have you than three meals a day, hehe." panunukso ko at pinagmasdan ang mukha nitong bigla nalang namula.

She licked my lip and cupped my face before grinning. Jesus! my heart.

"Remember that I am always by your side, Krystal. I consider myself incredibly lucky that you became my wife, a woman who understands and expresses herself sincerely." buong lambing na salita at ikinulong ako sa mga bisig nya bago pinupog ng halik.

"Hehe," nakikiliti ako.

"Actually, Everleigh came to my office and brought up the fact that you had slapped her. She was shocked because you were the first person to ever lay a hand on her. Naturally, I was proud of what you had done, and informed her that she truly deserved the slap for the way she treated Iris."

Mabuti pa si Jami alam ang tama sa mali, hindi ko alam kung may reason ba si ma'am sa ginagawa nya o talagang sarado ang utak nya sa sitwasyon nilang dalawa.

"Hehe sorry."

"By the way, we'll be having a family dinner at lolo's house." sila lang? hindi kami kasama? family din naman kami!

"Kailan?"

"This 12." napaisip ako, birthday ni empakta yun kaya hindi nalang pala ako sasama.

"Okay, hindi nalang ako sasama at baka hindi rin sasama ang iba." sagot ko habang nilalaro ang labi nito.

"Why?"

"Kasi, birthday ni Iris." samahan ko nalang yun at baka magtampo.

"Really?" gulat sya eh, sabagay at hindi naman nila alam ang birthday nito.

"Yes po, ou nga pala Jami wala kang update tungkol kay Trisha? ginugulo ka pa rin ba nya?" nawala tuloy sa isipan ko ang babae na yun dahil okupado na lahat ni empakta ang isipan ko.

"I blocked her number." sagot nya rason upang kumunot ang noo ko.

"Diba sabi ko wag mong e block?" kaagad nyang kinuha ang kanyang phone at inunblocked ito.

Ang bilis naman kausap, nakalimutan siguro ni Jami ang sinabi ko. Wala kasi akong mapaglaruan ngayon kasi may problema ang empakta at hindi ko mapagtripan.

"I forgot. Don't be mad, I'm sorry." ngumuso sya kaya agad kong dinampian ng halik ang labi nya.

"Ang cute mo Jami, hindi ko alam may ganitong side ka." akala ko kasi kay kb nya lang balak ang maging ganito.

"Obviously, this is my side and it's exclusively for you." sabay halik muli sa labi ko, yung kilig ko hindi ko na maitago kaya niyakap ko nalang sya.

"Nakalimutan ko pinatawag ka na pala ni manang kasi nakahanda na ang hapunan. Tara na po, gutom na ako." sabi ko at bumangon saka hinila ito.

"Mako,"

"Po?"

"Piggyback me." sambit nya at kaagad na sinakal ang leeg ko at sumakay sa likuran ko.

Natawa nalang ako at hinawakan ang magkabilang legs nya at saka lumabas ng kwarto upang maghapunan kaming dalawa.

Matapos mag hapunan ay naligo sya. Biniro ko pa na sabay na lang kami pero agad niya akong

tinakasan.

"K-Krystal!" sigaw nito at biglang bumukas ang pinto ng banyo.

Mabilis kong tinakpan ang mga mata ko dahil tumatakbo ito papalapit sa direksyon ko. Nakahubad kasi sya at kita ko ang hubot hubad na katawan nya!

"J-Jami! bakit ka nakahubad! anong nangyayari sayo?" tanong ko ngunit naramdaman ko nalang ang dalawang malambot na bundok nito na unang dumikit sa katawan ko.

Omg!

"T-There's a cockroach!" sumbong nya at mas lalong hinigpitan ang kanyang yakap.

Kinapa ko ang towel ko na nasa kama habang gamit ang isang kamay upang takpan ang aking mga mata.

"S-Sandali lang Jami, suotin mo nga muna ang towel para maimulat ko na ang mga mata." sabi ko at kaagad na inabot sa kanya.

Narinig ko ang hikbi nya kaya napamulat ako ng mga mata. Nakasuot na sya ng towel kaya safe na. Mabilis kong pinahiran ang mga luha at pinaupo ito sa kama.

Jusko ang cute nya.

"I'm scared of insects." sambit ni Jami bago kinagat ang ibabang labi nya.

"Teka jan ka lang, papatayin ko lang ang nagpaiyak sayo." kaagad akong tumayo at tinungo ang banyo.

Medyo nahihirapan ako hanapin ito dahil sa laki ng banyo at malay ko ba kung saan nagtatago ang ipis na yun! Halos abutin ako ng sampung minuto bago natagpuan ito, kaagad kong dinampot ang tsinelas at pinatay ito.

"Sorry po, condolence sa pamilya mo." sabi ko sa ipis at lumabas ng banyo.

"Jami, pwede ka na magpatuloy sa pagligo. Napatay ko na at wala ng mga insekto o ano pa do'n. Labas muna ako at ililibing ko muna si Mr.Ipis."

Lumapit siya at sinilip ang ipis na bitbit ko.

"You killed it?" inosenteng tanong nito.

Inabot ko sa kanya at natarantang umatras ito. "Mako!" cute nya naman.

"Joke lang Jami HAHAHAHAHA, sige na balik din ako." paalam ko sa kanya at lumabas ng kwarto.

Kumuha ako ng box ng posporo at ginawang kabaong ito para kay Mr.Ipis, I murdered Mr.Ipis kaya deserve nya ang proper funeral.

Matapos ko syang mailibing kaagad na rin akong bumalik sa kwarto. Sakto pagpasok ko ay tapos na si Jami kaya oras ko naman para maligo. Hindi naman ako ganun katagal sa banyo pero paglabas ko ay tulog na ito. Mahimbing na natutulog habang yakap ang unan ko.

"Nakatulog na nga." lumapit ako at tinignan kung basa pa ang kanyang buhok pero tuyo na pala ito.

Ang ganda nya kahit saang anggulo.

"Goodnight Jami," sambit ko saka hinalikan ang kanyang noo.

-

JAMILA

"Someone said Krystal slapped you? What does it feel like to get slapped? Is it painful?" I'm not sure if Pixie is worrying or just trying to annoy Everleigh.

"Slap yourself to find out," she grumbled before putting down the book she was reading.

We're currently in the cafeteria, and it's finally open again following the issue caused by the chef who had been preparing food using expired ingredients on the tables.

I am proud because my wife solved the case with her group.

"I believe you deserve the slap. Your mind is too narrow. You didn't even give the person a chance to explain." Lorelei scolded her.

I'm not sure if she's simply narrow-minded or if she did it on purpose. Perhaps one slap isn't enough to make her realize her mistakes.

I let out a sigh while massaging my temple.

"Everleigh, it's not too late to fix things between you and Iris. Talk to her properly now, before it's too late and she gets tired of pursuing you," I advised, locking eyes with her.

It's possible that she will come running back to Iris once she realizes her mistake, but I hope it won't be too late for her.

"Why am I always the topic of conversation at every gathering? Can't you just focus on your own lives?" she protested, frantically running her fingers through her hair in irritation.

"I wonder why you decided to become a cop when you have this kind of mindset," Pixie expressed her annoyance at Everleigh, "And once again, I ask, do you truly love Iris or not?" Everleigh remained silent, indicating that she loves her, but we still don't know why she is causing Iris so much hardship.

"Pieeeeeeeee."

"Jaaaaaaaaami."

Their loud voices and shouts could be heard from the entrance of the cafeteria. I glanced at my wife Krystal, who was excitedly running towards our table. As I observed the three of them, I was confused to see Iris carrying Shang and my cousin Cherryl by her side. They seemed to be having a good time together, which added to my confusion.

I cast a swift glance in Everleigh's direction. Her face and eyes were strangely emotionless, and I doubted she cared whether the two reconciled or not.

Instead, they went directly to their usual table and did not go upstairs. It might have been awkwardly tense if the three of them sat on the same table together.

"Jami, recharge mo po ako. Huhu pwede ba mag resign nalang as SCP? dinumog na kami ng students sa office kanina mabuti nalang nakatakas kami." She snorted.

I swiftly ushered her to my lap and made her sit there without worrying about the curious stares of others around us.

"Pie ako rin, kiss mo ko. Grabe! wala pa ngang 5minutes after namin mag aunsyo tungkol sa ccb club ang dami ng mga applicants langya." Many students admire them, including myself.

I frowned as I noticed a small mark on Krystal's cheek. Who dared to kiss my wife?

"Jami?"

"Who kissed you?" I asked, raising an eyebrow.

She quickly touched the mark, aware of its exact location. My annoyance level soared as I couldn't believe she allowed someone else to kiss her.

"Si Bern humalik sa kanya Athy, bigla nya nalang kasi hinatak yan si keybold at humalik sa kanyang pisngi BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAH i." Ara happily answered.

The one who flirted with her before, Bern?

"Jami, wag ka sumimangot dahil hindi bagay sayo. Binati nya lang naman ako kasi nanalo ako, walang halong malisya at magkaibigan lang kami. Smile na po," she explained, drawing a smile on my lips with her hands. I couldn't be mad at her. I smiled and kissed her right on the same cheek where she was kissed.

"Sobrang PDA nyo naman masyado!" not really.

I was thrown back into the previous topic. I was surprised to see Iris and Cherryl together.

"Why are they together?" Pixie wondered.

"Okay na sila, nagkaayos na." My wife casually replied, glancing at Everleigh, who wore a frown on her face.

"They have made up? Did they get back together?" Pixie asked again, seeking clarification.

"Opo." My eyebrow flinched because of Krystal's sudden reply.

Everleigh swiftly stood up and left us, and we knew that this was the big problem I had been talking about.

-

KRYSTAL

Sinundan ko ng tingin si ma'am habang pababa ng hagdan. Akala ko lalapitan nya si Iris matapos kong

sabihin na nagkabalikan silang dalawa ni Cherryl.

"Hoy! bakit mo sinabi na nagkabalikan sila? Tignan mo tuloy at lumayas si miss," sermon ni babe sa akin.

"Wala lang." tipid kong sagot.

Tignan ko lang kung ano ang gagawin nya ngayon na ang pagkakaalam nito ay nagkabalikan sila.

Kung ipaglalaban ba o hahayaan lang nya.

"Pinapalala mo ang sitwasyon horsey." ulit ni babe.

"Okay na yun, para naman matauhan sya sa ginagawa nya." sabi ko at inagaw ang cake ni Jami.

Sinabi ni empakta sa amin ang dahilan kung bakit sa tingin nya ay niloko siya ni Cherryl. Kung ako ang tatanungin at desisyon, mas gusto ko nalang na magkabalikan silang dalawa.

Mas bagay sila...

No comment naman ang demogons kaya alam kong pabor sila. Ayaw kong maging one sided pero dahil sa pinapakita ni ma'am at hindi nya rin naman pinapahalagahan, malamang ang kapatid ko ang aking kakampihan.

Pagkatapos kumain ay bumalik din kami kaagad sa office. Tulad kanina, maraming estudyante parin ang nakaabang para magpasa ng AF nila. Wala naman kaming balak mag recruit ng members dahil kumpleto na kami upang mabuo ang club.

"Hoy, mag apply nga kayo sa ibang club! hindi nga kasi kami open for recruitment! Ang kukulit nyo ha, gusto nyo paluin ko kayo nitong walis ha?" pagtataboy ni babe sa mga estudyante.

"Bakit naman hindi? ayaw nyo ba marami kayong taga sunod Sj?" tanong sa kanya ng babae.

"Ano kayo aso? lumayas na nga kayo, mag apply kayo sa ibang clubs. Hampasin ko kayo jan e." ang baet na officer ni babe, namamalo.

"Sige na kasi! president tanggapin nyo na kasi kami. Gusto namin makisabay sa trip nyo, ang boring ng ibang clubs." ang boring naman ng mga buhay nila at gusto rin ma experience ang makaabot sa gate ni san pendro.

"Lumayas na kayo at may klase pa kami." mga pasaway din e.

"Ag, ikaw nalang mag asikaso nitong budget for clubs please? alam mo ba kung ilang students ang naka enrolled sa PU?" tanong ko at ipinasa sa kanya ang hawak na folder.

"10,679." ang dami!

"Hoy! ang dami naman nyan," sabi ko

"Hindi pa kasali ang scholars."

"Ilan ba sila?"

"Hindi ko pa alam basta marami sila."

Matapos makipag bardagulan sa makukult na students ay pumasok na kami, Si Everleigh ang next subject namin. Tinignan ko ang upuan ni Iris at wala parin ito, hinatid nya kasi ang mag ina sa school ni shang.

"Tangena ano na naman yan! kaninong balde yan BAHAHAHAHAHAHAHAHA." kaagad na tanong ni babe sa mga kaklase, 3rd day na pala to sa no backpack event.

"Kay Jake yan," sagot ng isa.

"Kaninong takuri naman yan?" tanong ko at humagakpak ng tawa.

"Gago akin yan," sagot ni tansan.

"Pota ka BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ikaw Aaar eeeL anong gamit mo ngayon?" baling ko sa kanya.

"Ayan oh, hawak ni Jake at nirarampa." turo nya sa empakto na nagmomodel sa harapan at may hawak na thermos.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." letche kung ano nalang ang mga nilalagyan nila ng mya notes.

"Sayo doraemon anong bitbit mo ngayon?" tanong ni babe sa kanya.

"Ito," sambit nya at itinuro ang kaldero huhu.

"AHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." tawanan ng buong klase.

"Tawa ka ng tawa president. Ikaw anong dala mo?" tanong ni Jake at nilapitan ako.

"Ayun oh, bagong bili pa yan." turo ko sa tabi ng bookshelf.

"ARINOLA?!" bulaslas ni empaktong Jake.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." pabonggahan talaga kami ng mga dala ngayon, may dalawang araw pa.

Puro nalang kami tawanan at kantyawan hanggang sa may biglang pumasok na hindi ko kilala.

"Good afternoon ma'am." bati nila sa kanya.

"Where's Smith?" unang salita, smith agad ang lumabas sa bibig nya.

Sakto naman at dumating si empakta. Natulala pa ako dahil nakangiti itong pumasok ngayon, anong meron?

"Why are you late?" tanong sa kanya rason para mawala ang ngiti sa labi nito.

"Hindi ako late, magkasunod lang tayo. Kung late po ako, dapat late ka rin." malamig na tugon ni Iris at hindi man lang binigyang oras upang lingunin ito.

I bit my lower lip at palihim na tinignan ang mga kapatid ko. Nakangisi at palipat lipat ang tingin sa pagitan nilang dalawa.

Hindi nakasagot si ma'am kasi totoo naman...

"Bakit ngayon ka lang ri?" tanong ko na sakto lang upang marinig ni ma'am ang boses ko.

Ngumiti sya at isinandig sa upuan ang likod nito. "Hinatid ko si Shang at nag usap kami saglit ni Che." sagot nya.

Pakiramdam ko bumiti na sya ngayon kumpara sa mga nakalipas na araw. Ngumingiti na rin sya lalo kapag kasama ang mag ina.

"Stop talking and get lengthwise of paper." saway sa aming dalawa.

Hala! nakalimutan ko na long quiz nga pala namin today! hindi ako nakapag-review, kulilat na naman ako nito.

Mabuti nalang at may mga naisagot din ako sa tanong nya since meron din naman akong natatandaan sa mga previous lessons nito.

"Pass your papers." kaagad na utos nya.

50 items!!!

"Nevermind. Smith, collect their papers and send them to my office." ulit nya at tinignan ang kapatid ko na nakangiti habang abala sa kanyang cellphone. Sino ka chat nito?

"Smith!" gulat kami sa sigaw ni ma'am, hindi naman halatang galit sya?

Nabura ang ngiti sa kanyang labi at inangat ang ulo upang harapin ang guro.

"Bakit?"

"I told you to collect their papers." wala sa ganang sagot ni ma'am.

Anong klasing bardagulan ito.

"Lagay nyo sa desk ko mga papel nyo," utos ng katabi ko at agad naman sinunod ng mga classmates ko.

Tumunog ang bell at biglang tumayo ang empakta at nagmadali na ligpitin ang mga gamit nya.

"Keybold, ikaw nalang ang magdala nyan. Kailangan ko pa sunduin si Shang at ihatid sa mommy nya." sabi nito at ipinasa sa akin ang mga papel saka nagmadali palabas.

"Smith, I haven't dismissed you yet." malamig na tawag sa kanya ni ma'am kaya napatigil ito at binalingan.

"You haven't yet pero tumunog na ang bell. It means your time is over and dismissal na kaya pwede na akong umalis." napatakip nalang ako sa bibig dahil sa naging sagot nya kay ma'am Everleigh. Omg!

"Gage amp pft." rinig kong pigil tawa ni babe sa kabilang side ko.

"Tumatapang." sunod ni Ag.

"Hindi na maipinta ang mukha ni ma'am," bulong ni donkey kaya napatingin akong muli kay ma'am Everleigh.

"Ang pula ng mukha, halatang galit." huling banat naman ni tansan sa aking likuran.

Deserve.

Pagkaalis ni Iris ay sunod din na umalis si ma'am Everleigh, nakalimutan na nga nya dalhin ang kanyang gamit. Baka siguro sinundan ang empakta.

"Hoy Ag ikaw na magdala nyan, isama mo na si tansan para may pakinabang naman" pasa ko sa kanya ng mga papel. Ayaw ko dalhin yan do'n no at baka magsagutan na naman kaming dalawa.

"Waaaaaa tapos na ang klase! bahala na yang school works jan, gusto ko muna ipahinga ang utak ko. Babe gusto ko cake!" tawag ko at inalog ang kanyang balikat.

Gusto ko sana pumunta sa cake shop pero tinatamad naman ako.

"Hingi ka sa asawa mo, wala ka namang pera na pinatabi sa akin." buraot talaga!

Inirapan ko sya at lumipat kay donkey "Aaaaaaar eeeeeeeL, bili mo ko cake please?" paglalambing ko.

"Keeeeeee Beeeeeee!" sigaw ng babae na kanina ko lang ulit nakita.

Sinilip ko ang sa gilid ni babe at nakita si Bern na malawak ang ngiting tumatakbo palapit sa amin.

"Hoy! ano na naman kailangan mo ha?" biglang tanong ni Hell sa kanya na ikinagulat ko kasi bigla rin sumulpot ang iba.

Huminto si Bern at tinaasan ng kilay si Hell bago humalukipkip ng mga braso. "Excuse me, ang tinawag ko si Kb. Hindi ka naman si Kb at mas lalong hindi ka mukhang inosente!" pagtataray ni Bern sa kanya na ikinasama din ng mukha ni Hell.

"Baka talaga kayo ang endgame?" tanong ni Ag sa kanila at may kinakain ng chicharon kasabay ang dalawang kapatid.

"Ako? Siya? Endgame?" turo ni Bern sa kanilang dalawa at parang nandidiri pa, ouchy naman sa part ni hell yun.

"Ewwwwww" maarte na pagtanggi nya at inikutan si hell ng mga mata bago lumapit sa akin at niyakap ang braso ko.

"Luh, ikaw nalang? Yuck!" maarte din tong si hell, parang tulad lang nong nakaharap namin sya at kaaway si empakta.

Hindi sila magkakasundo kung magiging sila dahil parehas silang spoiledbrat at maldita.

"Anong kailangan mo?" tanong ko.

"Wala lang, gusto lang kita makita at matagal na tayo hindi nag bonding." pagtatampo nya at mas lalong inipit ang braso ko sa dibdib nya.

"Belong ka ba sa grupo para makibonding ka ha?" singit na naman ni hell sa usapan at inis sya nitong nilapitan ni Bern.

Our eyes widened in shock when Bern suddenly pulled her and kissed her lips, causing her to panic and sit on the floor.

"Y-You bitch..." natawa nalang kami sa reaksyon ni hell. First time ba nya?

"And so if I am a bitch? "This bitch can make you moan for the entire 24 hours. Try me." direktang sagot ni Bern at ngumisi.

Omg! She'a so bold.

"Omaygas ka BAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ano na hell? namumula ka? HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHA." kantyaw ni tansan.

"Wala ka pala e." hamon ni Bern sa kanya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." tawanan namin, mabuti nalang at walang tao ang nakakita sa paghalik ni Bern sa kanya.

"Krystal," tawag ni Jami habang nasa kalagitnaan kami ng tawanan.

Mabilis ko syang nilapitan na ngayon kasama ang kanyang pinsan. Napansin ko palagi na silang dalawa na magkasama ni ma'am Everleigh ngayon.

"What happened?" tanong nya at inilagay ang isang kamay sa likod ng bewang ko.

"Si Bern kasi hinalikan si hell dahil nag aaway sila kaya ayan, napaupo sa gulat." sumbong ko at tumawa saka muling binalingan ang mga kasama na tuloy parin sa panonood ng bardagulan nong dalawa.

"Jami,"

"Hmm?"

"Cake," sabay nguso ko.

"Alright, I'm free. Do you want us to go to the cake shop?" sabi ko tamad ako pero hindi ko naman sinabing tamad ako kapag si Jami ay inaya ako.

Mabilis akong tumango at hinila ito, tatakas na sana kami kasi ayaw kong may mga disturbo na sumama nang bigla syang tumigil at binalingan ang pinsan nya.

"What about you?" tanong nya rito.

"Okay," okay means sasama sya hays. Hindi nalang ako umimik at nanatiling tahimik, ang awkward naman nito.

Malapit lang naman ang cake shop mula sa school kaya mabilis lang din kami nakarating. Mabuti natakasan ko ang ccb, kundi talaga sasama ang mga yun.

Habang nag uusap sila ay nagpadala ako kay Iris ng mensahe, tinatanong kung naihatid na ba nya ang bata sa kanyang ina. Sinabihan ko sya na pumunta dito sa cakeshop dahil kasama namin si ma'am Everleigh at masyadong awkward, kailangan ko rin ng makakausap dahil wala naman akong maintindihan sa topic nila.

Hindi katagalan ay bumukas ang pinto at pumasok ang kanina ko pa hinihintay. "Ri!" tawag ko at kumaway.

Napatigil naman sa pag uusap ang dalawa at tinignan ang kapatid kong papalapit na. Hindi nya man lang tinapunan ng tingin ang propesora.

"Sinama mo sana si Shang, miss ko na kaya yun." agad na salubong na salita ko pagkaupo nya.

"Next time nalang, bakit mo ko pinapunta?" alam naman nya ang dahilan bakit nagtatanong pa.

"Para may makausap ako? busy silang dalawa at wala ako maintindihan sa mga pinagsasabi nila." sagot ko at itinuro sila na nakatingin pala sa aming dalawa.

Hindi nya naman inabala ang sarili upang tignan ito at minabuti nalang na ilabas ang kanyang cellphone.

"Mukhang MASAYA ka?" tanong ko na kaagad naman nyang ikinangiti.

Kung ako talaga kay ma'am, habang maaga at may pag-asa pa sa kanila ay ayusin na nya ang desisyon sa kanyang buhay.

Kapag si Iris tuluyang naka move on, kawawa at hinding hindi na ito babalik sa kanya. Lalo na ngayon, sa tingin ko may pag-asang magbalikan sila ni Cherryl kung hindi sya kikilos.

Hindi ko talaga sya tutulungan...

"Yup," tipid na sagot nito habang abala sa ka chat nya.

"Sino ka CHAT mo? si CHERRYL?" kumuha ako ng isang pirasong cake at ibinigay sa kanya.

"Yup,"

Puro yup ang empakta, sarap sampalin nitong kutsara.

"Mako," tawag nito habang abala ako sa kakasubo sa bunganga ko.

"Hmm?"

"Pwede samahan mo 'ko sa coffee shop?" suyo nito at nginitian ako. Well, okay lang total magkatabi lang naman sila ng cake shop.

"Tara," sagot ko saka sumubo muna ng isa pa bago tumayo at binalingan ang isa na abala parin sa ka chat nya.

"Balik lang kami ri." kaagad din kami umalis matapos tumango ni empakta.

Sa tingin ko sinadya ni Jami yun para mabigyan ng oras ang dalawa upang makapag-usap.

"Jami bakit mo ginawa yun, alam mo naman na patuloy lang masasaktan ang kapatid ko kung hahayaan natin ang ginagawa na pananakit ni ma'am Everleigh sa damdamin nya?" mahabang litanya ko paglabas naming dalawa.

"I don't know, gusto ko lang bigyan sila ng oras." iniwan ko ang cake ko para lang jan, as if naman makakausap ng matino yung pinsan nya.

"Nauhaw ako Jami, bili tayo drinks." sabi ko at hinila ito papasok sa milktea shop.

Ang dami naman tao sa shop na to, masarap siguro ang inumin nila kasi dinadagsa.

"Krystal," nagulat ako sa biglang paghatak nya kaya natapilok ako, mabuti nalang nasalo ako nya ako.

"Jami naman, masakit ang paa ko. Bakit mo kasi hinatak ng ganun."

"I'm sorry. The girl was about to hold you, so I suddenly pulled you away." ay akala ko trip nya lang.

"Ah ganun ba, okay lang. Wag ka na sumimangot Jami, sayo lang naman ako hehe." panunuyo ko kasi nagtatampo na naman sya.

Nagtatampo pero sya pa mismo ang nag sorry, nakakaloka naman ang asawa ko sa sobrang berde.

Hindi ko pa sya nakita na nagselos, I mean yung totally galit na galit dahil sa selos at gagawin sa akin yung ibibitay ako sa ilalim ng tulay. Pero sana naman wag dumating ang panahon na yun!

Matapos makuha ang drinks namin ay bumalik kami kaagad sa cakeshop. 20 minutes din naman ang nakalipas simula nong iniwanan namin ang dalawa.

"Mukhang hindi naman sila nag-usap?" bulong ko pagkakita sa kanilang dalawa na walang imikan.

Si Iris na abala parin sa kanyang cellphone at si ma'am Everleigh na tahimik itong ninanakawan ng tingin.

"Ri,"

"Uy, kailangan ko na umalis. May urgent na lakad si Che at kailangan nya may mapagbilinan kay shang." sagot nya at mabilis na tumayo.

"Why you? She has a maid who can watch over Shang." biglang sumabat ang isang babae na akala ko wala ng plano magsalita.

Tinignan naman sya ni Iris ngunit saglit lang ito. "Mauna na ako keybold at miss." paalam nya sa amin at nagmadaling lumabas.

Awkward...

"So, nagkausap ba kayong dalawa?" tanong ni Jami sa kanya.

"She tried..." sagot nya at kasunod ni Iris ay nagmadali rin itong umalis.

Gulo naman ng babae na to, hindi naman siguro mahirap ipaalam kay Iris kung may dahilan man sya dahil alam kong iintindihin sya ng kapatid ko. Baka nga suportahan pa sya sa plano nya kung meron man!

"Oh naiwan na naman tayo Jami, saan tayo ngayon pupunta?" tanong ko sa kanya at inubos ang milktea na dala.

"Bakit mo inubos, mako?" tanong nya na ikinakunot ko ng noo.

"Ha?" sambit ko at tinignan ang walang laman na plastic na hawak ko. Ay gusto nya ba sana uminom? hindi nya naman kasi sinabi.

Ngumuso na naman ito, cute nya naman magtampo.

"Sorry na Jami, bili nalang tayo ulit hehe." baka umiyak pa si mommy.

Bumalik kami sa milktea shop upang bumili ulit ng maiinom nya pagkatapos ay dumiretso na kaming umuwi dahil wala na rin naman kaming mga pasok na dalawa. Pagdating ng bahay ay may inabot na box si manang sa akin, may nagpadala raw para kay Jami. Hindi ko alam kung sino ang sender dahil hindi rin daw alam ni manang at inabot lang ito sa kanya.

Habang nasa banyo si Jami ay binuksan ko ang box. Nagulat nalang ako sa laman nito.

Mga larawan ko na may kahalikan na babae sa club? Hindi lang isa kundi iba-ibang babae! Teka, ako ba to? kailan? hindi ko alam at matandaan na ginawa ko to!

"Krystal?" nabigla at taranta ako kaya kaagad kong itinago sa ilalim ng kama ang mga litrato.

"J-Jami," kabadong sagot ko.

"Are you okay? you look so pale." sino ang hindi kakabahan kung bigla ka nalang makakatanggap ng mga litrato na ganito!

"Hindi, I mean yes! okay lang ako. Napasobra yata ang inom ko ng milktea." pagdadahilan ko.

"Do you want me to call my doctor?" ang bilis nya talalaga mag-alala.

Naisip ko yung mga litrato, paano kung si Jami ang nakakita nito? Ano ang idadahilan ko dahil kahit ako hindi ko alam kung nangyari ba talaga ito!

Hindi ko magagawa ang lokohin si Jami at ayaw ko syang masaktan, pero sa nakita ko ay walang duda na mukha ko talaga ang nasa litrato.

"Krystal?" mabilis ko syang niyakap at ibinaon ang mukha sa kanyang dibdib.

"Jami, mahal na mahal kita. Kahit anong mangyari please lang ako ang paniwalaan mo dahil hinding hindi ko magagawa saktan ka." bulong ko at buong lakas na kinagat ang labi ko.

Kinakabahan ako, sinong punyeta na naman ang gusto kalabanin ako.

She cupped my face and kissed me. "Of course, you don't have to remind me." sagot nya at muling hinalikan ako.

Kailangan kong sunugin ang mga litratong to bago paman makita ni Jami.

Hindi ako naniniwalang ako yun!

*

Kinagabihan ay balak ko sana sunugin ang mga litrato ngunit biglang bumuhos ang malakas na ulan. Itinago ko nalang ito ng mabuti sa lugar na hindi makikita ni Jami, pagkatapos mag hapunan ay nag ayos ako ng sarili para sana maaga matulog ngunit hindi naman ako inaantok.

Pasado alas nuwebe ng gabi, nakatanggap ako ng tawag mula kay babe at sinasabing umuwi ako sa villa dahil kailangan kami ni Iris, tumawag daw kasi sa kanya at umiiyak kaya hindi ako nag aksaya ng oras. Kaagad ako nagtungo kay Jami ngunit abala ito sa kanyang study room, nagpasuyo nalang ako kay manang na sabihin bibisitahin ko si Iris,

Nasa byahe pa lang ako ay hindi ko alam ang dahilan kubang bakit hindi ako mapakali na tila ba kinakabahan, mas lalo kong binilisan ang pagpapatakbo ng sasakyan para makarating agad kay Riri, halos magkasunod lang kaming lahat dumating at pumasok ng bahay.

Nandito ang kanyang sasakyan pero nakapatay ang ilaw ng bahay, umakyat kami ng kwarto niya ngunit walang sumasagot sa bawat katok. Nagulat ako kay babe kasi bigla niya kaming itinulak at buong lakas pinagsisipa ang pinto ngunit ayaw ito bumukas, naghanap siya ng bagay na magagamit sa doorknob pata sapilitan makapasok.

Bumukas ang pinto, una bumungad sa amin ang bumabaha na tubig mula sa banyo dahil ito ang unang madadaanan pag pasok ng kanyang kwarto, ngunit halos hindi ako makahinga nang makita ang duguan na kamay nito at walang malay na nalulunod sa bathtub. Mabilis kaming tumakbo upang tignan ang kapatid ngunit paglingon ko ay halos hindi na kumilos si babe sa labis na pagkagulat at nasaksihan na trahedya, sumigaw ako ng malakas, makuha lang ang atensyon niya.

Pinilit ko ang tumulong pero wala ako nagawa kundi ang tumakbo nalang ulit palabas upang kumuha ng magagamit sa katawan ni Riri, halos huminto ang mundo ko nang sabihin ni R wala ng pulso ang kapatid namin. Mabuti mabilis ang naging kilos ni babe upang mag perform ng CPR, nagtagal ang paulit-ulit na proseso hanggang sa nailigtas niya si Riri, hindi kami nag aksaya ng panahon at kaagad isinugod ang kapatid sa malapit na hospital.

Dinala kaagad si Iris sa ICU dahil kritikal ang kanyang kondisyon. Tulala kaming lahat habang hinihintay lumabas ang doktor, walang tigil sa pag-iyak lalo na ako na sobra-sobra ang takot na mawala ng tuluyan sa amin ang kapatid ko.

"Magiging ligtas din siya, maniwala ka sa kanya." Pagpapatahan sa akin ni Ag ngunit mas lalo akong humagulgol.

"H-Hindi ko lang kasi lubos akalain na dadating yung panahon na kikitilin niya ang sariling buhay. A-Alam mo yun? Hindi ganun si Iris, p-pero dahil sa isang babae, dahil kay ma'am nagawa niya." Nanginginig kong salita habang umiiyak at pilit pinapakalma ang sarili.

"Bakit ganun? Gaano ba kalaki ang kasalanan ni Iris para paghirapan ng ganito? W-Wala naman siyang ginagawang masama pero ang pait parin ng karanasan niya. A-Ayaw ko bumalik sa kung ano siya dati, p-pero ang ayaw ko sa lahat ay ang ginawa niyang pag suicide. Ang sakit lang Ag, hindi niya inisip tayo na mga kapatid niya aah." Niyakap ko siya ng mahigpit at pagod na pagod na ako kakaiyak, gusto ko man tumahan ngunit ayaw ng mga luha ko tumigil sa pagpatak.

Halos mag-iisang oras na kami nandito sa labas, hindi parin lumalabas ang doktor kaya mas naging triple yung takot at kaba namin para kay Iris. Nakita ko si R, tahimik nakasandal sa di kalayuan, nakatingala at tulala, malalim ang iniisip.

"N-Nasaan si babe?" Nanghihina kong tanong kay Ag,

"Ayun," Turo niya.

Nakasalampak ito sa malamig na sahig, nakayuko ang ulo at katulad ni R ay malalim ang iniisip ngunit nakakuyom ang mga kamao nito. Bigla ay marahas itong tumayo, tinignan ang pinto ng ICU bago tuluyan tumalikod at lakad palayo. Dali-dali akong tumayo upang sundan ito, pinigilan ako ni Ag ngunit may kutob ako na hindi pwede pabayaan mag-isa si Shara,

"Babe, saan ka pupunta?" Habol ko sa kanya ngunit hindi ako sinagot, tuloy-tuloy ang lakad palabas ng hospital.

"Bumalik ka sa loob, tawagan mo ako kaagad pag lumabas na ang doktor," Mabilis akong umiling at hinawakan ang kanyang kamay. Nanlaki ang mga mata ko nang maramdaman ang sobrang panlalamig niya ngunit ang mas ikinagulat ko ay ang madilim na ekspresyon sa kanyang mukha.

"B-Babe, b-balik na tayo please? Kailangan tayo ni Iris," Kinabahan ako at nagbabadya muli ang pagpatak ng mga luha.

"Babalik din ako kaagad." Inalis niya ang kamay ko at pumasok sa kotse, masama ang kutob ko sa mangyayari kaya agad kong tinawag ang Taxi na papadaan at pinasundan ang kanyang sasakyan.

Patagal nang patagal ay mas lalo akong kinabahan nang mapagtanto ang sobrang pamilyar na daan na tinatahak namin ngayon. Matapos ang mahabang minuto ay nakita kong huminto ang kotse niya sa malaking bahay, pinahinto ko kaagad ang sasakyan at nagmamadaling lumabas upang habulin siya.

"Babe!" Tawag ko at tumakbo nang tumakbo hanggang sa naabot ko ito at niyakap ng mahigpit.

"Ano?" Malamig niya sagot at nilingon ako.

Umiling ako ng maraming beses at muling pumatak ang mga luha. "H-Hindi mo pwede gawin to." Pakiusap ko.

"Bakit hindi? Pero okay lang gawin nila sa kapatid ko? Alam mo ba anong unang sinabi ni Iris sa akin kanina nong tumawag siya?" Ramdam ko ang bawat bigat sa kanyang mga salita, nag-aapoy na sa galit ngunit nagtitimpi nalang siya.

Umiling akong muli. "'S, alam mo ba magkasama silang dalawa? Nakita ko ang lalaki sa kwarto niya, magkasama sila at sinabi sa akin may nangyari sa kanila." Nahihirapan ako huminga matapos marinig ang sinabi niya, naninikip ang dibdib at hindi matanggap ang sinapit ng kapatid.

"Bitawan mo ako, hindi ako maghahanap ng gulo. Gusto ko lang alamin kung totoo." Dahil sa banta ng kanyang boses ay tuluyan na akong bumitaw at hinayaan siya sa gagawin.

Naglakad ito palapit sa doorbell at pinindot ng tatlong beses. Naghintay kami ngunit walang sumagot, bukas ang ilaw sa loob at may kotse sa labas ng sasakyan kaya alam namin may tao d'yan, sa muling pagkakataon ay sinubukan niya ulit mag doorbell. Tumingala ako nang magsimula ulit bumuhos ang malakas na ulan, pipindot sana ulit si babe nang bigla bumukas ang pinto ng gate at lumabas si Brenton,

Nagsalubong ang mga kilay nito nang makita kami, balak ko itanong kung bakit siya nandito ngunit mabilis ang naging pangyayari. Tumilapon ito palayo sa sorpresang pagsugod ni babe at sipa ng kanyang sikmura, hindi ko nagawa kumilos at natulala lang sa aking kinatatayuan habang ang kapatid ay papalapit sa lalaking nakabulagta sa daan.

"B-Babe," Mahinang tawag ko ngunit hindi ako naririnig nito.

Nilapitan niya si Brenton, patayo na sana ito nang muli ay sinipa ni babe ang mukha nito, hindi pa nakontinto at buong lakas niya hinila si Brenton sa buhok at kinaladkad palayo sa malaking bahay. Tahimik lang ako sumusunod, salamat sa ulan at walang maririnig na ano man sa loob ng bahay. Alam kong galit siya, galit kami lalo na kay ma'am Everleigh, gusto ko ipamukha sa kanya na kasalanan niya kung bakit tinangka ng kapatid ko ang magpakamatay ngunit hindi mangyayari ang lahat ng gulo kung hindi dahil sa Brenton na to.

Nagpumiglas ito makawala pero sobrang higpit ng kapit ni babe sa buhok nito, sa di kalayuan ay binitawan niya ito-tinulak ng malakas at muling sinugod upang saktan nang saktan nang saktan. Naluluha ako habang pinapanood ang kapatid ko nakikipag palitan ng suntok sa lalaking kaharap, ni isang beses simula kanina wala ako narinig sa kanya na salita-sa pisikal na laban niya lahat inilabas ang hinanakit na nadarama.

"H

[Content truncated due to length]

CHAPTER 24.1

-

JAMILA

“Dito po ma’am,”

“Open the door.”

As I enter the abandoned warehouse, I see two men with their feet and hands tied up, with cloth gags on their mouths. They suddenly panic upon seeing me, trying to crawl away as I approach them.

“So, what's the use of your efforts to crawl away from me when you can't escape anyway?” I ask in a monotone voice, coldly looking down on them.

“Remove the gags from their mouths.” I order, taking a seat on the single chair.

These are the men who are secretly following my wife wherever she goes. They are caught because they tried to shoot her earlier. Thankfully, my men are quick enough to stop them.

How dare these people think they can hurt my wife? Before they can even try, they will be the first to die.

“Tell me, who is your boss?” I ask, taking the gun that was handed to me and carefully stroking it.

They refuse to speak now that their mouths are free? Earlier, they struggled to speak even when their mouths were gagged, yet now they still refuse to answer my question.

“Are you going to answer my question, or do you want me to fire this gun at your heads?” I sweetly smile at the two of them, and they kneel in front of me.

“A-Ama ni Krystal ang nag-uutos sa amin.” My eyes suddenly darken after hearing what he says, and I shoot the gun at his thigh.

He groans and falls onto the cold ground after what I did, and I pointed the gun at his companion next.

“You know what, I hate it the most when someone tries to hurt my wife. Attack me all you want, but do not touch her, or it might just be the end of you.” What else do they want? Haven't I given them enough donations, and now they want to bother Krystal again?

“M-Maawa na po kayo, n-napag utusan lang kami.”

“Pity? Did you think of that before planning to kill my wife? I don't think so, and people like you need to be eliminated.” I say before I aim the gun at his chest and pull the trigger several times. I again shower the first man I shot with bullets until I see his blood scattered.

I give the gun to my driver and take the handkerchief to wipe the blood splattered on me.

"Make sure your work is clean, I don’t want it messy, so handle it without anyone knowing," I say before walking out of the warehouse.

I took the cellphone and immediately dialed the number of Krystal, but I cannot contact her. She left school early this afternoon and did not wait for me— perhaps she is at home at this hour, so it’s better that I go straight home.

"Ma’am, saan po tayo?”

“Home,”

“Okay po.”

-

KRYSTAL

“Babe! Ano ba, kausapin mo naman kami ng maayos!” Naiinis na ako dahil nilalamon na siya ng galit. Naiintindihan ko ang dahilan kaya siya nagkakaganyan pero bakit kailangan niya idamay ang lahat?

“Babe!”

“Manahimik ka.” Tinapunan niya ako ng matalim na tingin.

“No, hindi ako mananahimik! You're being immature! Nagiging impulsive ka na, bawiin mo ang utos mo kay dad!” Dahil sa galit napasigaw na ako, ayaw ko mag away kami pero she's too much.

“Immature? Impulsive?” Sarkastiko niyang balik sa akin.

“Immature kung immature, magalit kayo, wala akong pakialam at buo ang desisyon ko.” Halos dumugo na ang ibabang labi ko sa sobrang galit at ramdam ko na rin umakyat sa ulo ko ang kumukulo kong dugo.

“Paano kapag nalaman ni Iris ang ginawa mo? Magkakagulo tayong lahat dahil sa ginawa mo, ano ba naisip mo? Seryoso ka na kalabanin ang Ponferrada?!” Asik ko, hindi ko na kaya ang mga ginagawa niya. Muntik na niya sunugin ng buhay si ma’am tapos ngayon idadamay niya ang buong angkan.

Punyeta!

Naalala ko ang ginawa niya noong mga bata pa lang kami, may nanakit kay R, itinulak sa stage kaya na hospital—ginawa niya ay inipit ang negosyo ng pamilya nong tumulak na bata at tinorture ang buong pamilya nila.

Kinakabahan ako, paano kung gawin nya ulit ‘yun? Hindi malabo at muntik na niya sunugin si ma’am ng buhay! Paano na lang kung hindi ako sumunod? Letche, hindi maaari at kailangan ko maghanap ng paraan.

Kaya ayaw ko siya nagagalit, ginagawa namin lahat hindi lang ma trigger ‘yung gano’n na ugali niya dahil walang makakapigil sa kanya. Kahit si dad, hindi rin ako sigurado kung makakaya siyang pigilan ni miss Pixie.

Hindi ko na alam kung sino ang sisisihin sa dalawa, kung si Iris ba o si babe. Hindi, walang may kasalanan at lahat ng ito ay kasalanan ng punyetang Brenton na ‘yun.

Huminga ako ng malalim at pinakalma ang sarili, lumapit ako sa kanya at sinubukan hawakan sa kamay.

“Babe, please, bawiin mo ang sinabi mo—ayaw ko mahirapan si Jam—”

“Pero okay lang sayo nahihirapan ang kapatid mo? Krystal, wala akong pakialam kung disappointed kayong lahat sa akin, tawagin nyo man ako na baliw o ano—wala akong pakialam. Iba pananaw ko sa buhay, kung hindi tayo pareho, wag kayong makialam.” Ngayon ko nalang siya ulit nakitang galit, kitang-kita ko ang nanlilisik niyang mga mata.

“Alam mo ba anong nakita ko sa kitchen? Nagkalat na droga, marami akong droga nakita. Bago pa ako pumasok ng bahay nakatanggap ako ng tawag mula kay Brod, sinabing may mga pulis patungo sa bahay ni Everleigh,” nagka salubong ang aking mga kilay at bahagyang lumayo upang mag isip-isip.

“Okay lang sana kung nasa pakete dahil magagawan agad ng paraan, pero ‘yun? Hindi, nagkalat sa buong kitchen. Wala ng oras at alam ko kung hindi ako kikilos ay madadamay tayo, masisira ang pangalan ni Everleigh dahil sa pagtatangka ni Brenton na i-setup siya,”

“Tama ka sa parte na sinunog ko ang kitchen… binalak ko sunugin ang bahay para walang maging ebidensya laban sa kanya, wala ako plano sunugin ng buhay ang babaeng alam kong mahal ng kapatid ko. Malaki galit ko sa kanila, oo, aminado nag isip ako ng masama pero sa huli mas nanaig ang awa ko para kay Iris…” so mali ako? Mali ‘yung inakala ko na susunugin niya si ma’am?

“Kung hindi mo ako maintindihan, wag mo na intindihin at ganyan ka naman.” Naikuyom ko ang mga kamao, nagiging harsh at nasasaktan ako sa mga binibitawan niyang salita sa akin.

“Umalis ka na, puntahan mo asawa mo.”

“Babe, pero hindi pa rin sapat na dahilan para gawin mo ‘yun sa negosyo ni—”

“Ano ba ang sapat na dahilan sayo! Krystal?! Ang mawala kapatid mo?!” Napaigtad ako sa malakas niyang pagsigaw sa akin. Sa sobrang inis ay kaagad ko dinampot ang vase at ibinato sa kanyang paanan.

“Wala ako sinabi na ganyan! Nakakainis ka!” Sigaw ko at galit na iniwan siya.

Mabigat ang loob ko habang nagmamaneho, bumalik sa isipan ko ang sagutan namin kanina at napaiyak. Dumating ako sa bahay ni Jami na namamaga ang mga mata, kaagad ko siya hinanap pagpasok at nakitang may kausap sya sa cellphone.

“What? Everyone canceled and withdrew?” Narinig ko ang kanyang sinabi at halata sa boses niya ang pag-aalala.

Nakatalikod ito sa akin, tahimik akong lumapit at yumakap sa bewang niya. Narinig ko ang malalim na buntong hininga niya bago ako pisilin sa pisngi.

“I’ll call you again later.” Sabi niya sa kausap at pinatay ang tawag bago ako hinarap.

“Hi, what's wrong?” Ngumuso ako at ibinaon ang ulo sa kanyang leeg, kahit alam kong malaki ang problema niya ngayon ay nagawa niya pa rin ang ngumiti para hindi ako mag-alala.

“Jami, I'm sorry sa ginawa ng kapatid ko.” Bulong ko.

“Why? What do you mean?” Nalilito niyang tanong.

Humiwalay ako at hinawakan ng mahigpit ang kanyang mga kamay. “S-Si babe, si babe ang dahilan kaya nagkakagulo kayong lahat ngayon.” Pag amin ko, ano kaya magiging reaksyon niya? Magagalit? Kakamuhian din ako?

“You mean—” tumango ako at kita ko ang gulat sa kanyang mga mata.

“I'm sorry, sinubukan ko siya kausapin at pigilan... Don’t worry at kakausapin ko si dad, alam ko may magagawa ako para sayo.” Naglaho ‘yung pangamba ko nang bigla siyang ngumiti at hinila ako upang yakapin.

“Galit na galit kasi siya kay ma’am Everleigh, galit din naman ako pero ayaw ko magpalamon sa galit ko. Patawad, pati kayo nadamay sa gulo.” Sumbong ko at muling nagpakawala ng malalim na hininga.

“You don't need to bother yourself, I can take care of this. Stay out of this, and I don't want you and Ara to fight.” Malambing niyang salita kasunod ang pagyakap niya ng mahigpit sa akin.

“Ayaw ko mahirapan ka Jami, dami mo na nga problema tapos dumagdag pa to.” Kaloka, bwesit, hindi ko pa nga nasasabi sa kanya ang tungkol sa mga litrato. Paano ko ‘yun sasabihin sa kanya ngayon? Ayaw ko mas dumagdag sa sakit ng ulo nya.

“Have you eaten yet?” Ang daya at iniiba ang usapan.

Mabilis akong umiling at ngumuso. “Hindi pa, gusto ko kasi sabay tayo.” sagot ko.

Agad niya ako hinawakan sa kamay at dinala sa dining area, tinawag ang mga kasambahay para ihanda ang pagkain naming dalawa.

“Mako, can I ask you a question?” Tanong ni Jami habang abala sa pagbabalat ng hipon para ibigay sa akin.

“Hmm?” Sagot ko habang ngumunguya.

“Are your parents still bothering you?” Seryoso niyang tanong, bigla umarko ang mga kilay ko at napaisip.

“Hindi naman? I mean, huling kita ko sa kanila ay nong nag mall tayo, bakit?” Tanong ko at panandalian itong tumahimik, malalim akong tinitigan.

“Jami?” Pukaw ko sa kanya.

“Is there a problem? Even if you don't say anything, I can tell from your eyes.” Napahinto ako sa pagsubo dahil sa naging tanong niya sa akin, tipid akong ngumiti at umiling.

Kahit talaga ayaw ko sabihin sa kanya ang problema ay kaagad niya ako nababasa. Gusto ko sana ipaalam sa kanya ang nangyari tungkol kay Iris pero ayaw ko mag-alala siya sa akin, mas makabubuti siguro kung unahin niya na lang ang problema kaysa problema ko.

“Pagod lang Jami, tapos iniisip ko kung paano kita matutulungan—”

“Mako, didn't I say that I can handle this problem myself? Don't stress yourself out over a minor issue like this.” Matamis niya akong nginitian at marahan pinisil sa pisngi, hindi ako naniniwalang minor lang ‘yan kung lahat ay nag kansela sa negosyo nya.

“Jami, pwede ba ako umalis after dinner? Sasamahan ko lang kapatid ko at kailangan niya kami.” Tipid kong ngiti at nakita ang kanyang mabilis na pag tango.

“Alright, do you want me to drive y—” pinutol ko kaagad ang kanyang sasabihin.

“Hindi na po, magpahinga ka at alam kong pagod ka.” Sabi ko.

“Are you sure?”

Ngumiti akong muli. “Oo, hehe, kain na tayo at aalis ako after dinner.” Sabi ko.

Pagkatapos mag dinner nagpaalam ako kaagad sa kanya upang bumalik ng hospital. Akala ko nandito sila pero dumating ako ng walang kasama si Iris, tinawagan ko si dad at kahit siya ay galit dahil sa nangyari.

Tumabi ako sa kama ni Riri at hinawakan ang kanyang kamay. Tinitigan ang mahimbing at natutulog nyang mukha, para siyang walang problema kung pagmasdan pero ang totoo ay mabigat ang kanyang kalooban.

“Ri, hindi ko alam kung tama ba ang desisyon ni babe. Natatakot ako para sayo, paano kung dahil sa ginawa niya mas lumala ang sitwasyon? Gising na oh, bakit mo ginawa? Para mo na rin kami pinatay.” Mahinang bulong ko bago dampian ng halik ang kanyang mainit na palad.

“Miss na kita, miss ko na bangayan natin, balik ka na please?” Sunod kong salita.

Bumukas ang pinto at bumalot sa ekspresyon ng mag-asawang Smith ang takot at gulat. Tumayo ako upang bumati sa kanila at bumalik din kaagad sa tabi ni Iris,

“A-Anong nangyari sa anak ko?” Tanong ni Tita.

“Totoo ba ang natanggap kong balita?” Sunod na tanong ni Tito.

Marahan akong tumango, “Naabutan namin siyang walang malay sa banyo. K-Kung hindi kami dumating sa tamang oras, b-baka tuluyan ng nawala ang kapatid ko.” Saad ko at nagyuko ng ulo, pinipigilan ang mga luha.

“Alam na ba ni Ford ang tungkol dito?” Muling tanong ni Tito.

“Alam na, pauwi na si dad.” Mahina kong sagot.

Tumayo ako at nagpaalam sa kanila bago lumabas ng kwarto, gusto ko sila bigyan ng oras para makasama si Iris. Ngayon na lang nila ulit nakita si Riri tapos sa ganitong sitwasyon pa, alam ko masama rin ang loob nila sa nangyari.

Makalipas ang isang oras ay bumalik ako sa kwarto, sila nalang daw muna magbabantay at pinauwi ako dahil may pasok bukas. Pwede naman umabsent pero hindi na ako nakipagtalo sa kanila at alam kong miss nila si Iris.

Nakauwi ako ng bahay quarter to eleven ng gabi, akala ko tulog na si Jami pero nagulat ako dahil nadatnan ko siya sa may sala. Dahan-dahan akong lumapit, tatawagin ko sana nang mapagtanto kong nakapikit ang kanyang mga mata.

Maingat akong kumilos, inilagay ang isang braso sa likod ng kanyang mga tuhod at ang isa naman sa kanyang bewang bago ito marahang binuhat. Marahil ay nabigla ko siya kaya napamulat agad ng mga mata.

“Mako,” sambit niya at pinulupot ang mga braso sa aking leeg.

“Jami, bakit dito ka natutulog? Hinintay mo ba ako? Sabi ko magpahinga ka eh.” Sabi ko bago umakyat nang hagdan paakyat sa kanyang kwarto.

“I miss you, I can't sleep without you so I waited for you.” Ang lambing ng boses niya, nawala agad ‘yung pagod ko sa katawan dahil sa kanya.

“Maliligo lang ako, gusto mo tabi tayo sa pagtulog?” Sagot ko at agad siyang tumango.

“Okay, sa banyo mo nalang ako maliligo.” Sabi ko.

“Alright, mako.”

Pagkatapos ko siya maihiga sa kanyang malambot na kama ay kaagad ako naligo, akala ko maaabutan ko pa siyang gising pero mahimbing na ang tulog ni Jami nang matapos ako sa pagligo.

Pinatuyo ko muna ang buhok bago tumabi sa kanyang kama. Naramdaman niya ako kaya kaagad siya humarap sa direksyon ko, yumakap ng mahigpit at ibinaon ang mukha sa dibdib ko.

Kaagad ko siya niyakap pabalik kasunod ang paghaplos ng mabango niyang buhok.

“Goodnight, Jami.” Bulong ko at dinampian nang halik ang kanyang noo.

-

Malaki ang nagbago kinabukasan, ang dating maingay at masaya naming samahan sa pamilyang Ponferrada ay nagkaroon ng lamat at distansya. Ni hindi binati ni babe ang mga guro na nakasalubong namin kanina, mas lalong ayaw niya na rin kami umakyat sa table nila.

Dumating si dad, galit na galit at pinagalitan kami. Dumalaw na rin siya kay Iris sa hospital at hanggang ngayon ay wala pa rin itong malay.

Naninibago ako at hindi na sanay sa biglang pagbabago. Okay naman ang araw, walang problema, walang kaguluhan at payapa ang paaralan dahil tumigil kami sa panggugulo sa kanila.

Naging gano’n ang routine namin sa mga sumunod na araw hanggang sa nakatanggap kami ng hindi inaasahan na balita.

“Kasalanan mo to S, kung sana hindi mo pinairal ang galit. Ano gagawin natin ngayon? Paano kapag nalaman ni Iris ang tungkol d’yan?” Hindi man nito pinapakita ay halata sa boses ni R ang inis niya kay babe.

Nandito kami sa opisina at tinatalakay ang tungkol sa nalaman naming balita.

“Patunay lang na hindi niya kaya mabuhay ng walang pera.” Malamig na sagot ni babe bago kinuha ang cellphone.

“Sobra ka na, hindi ka ba naawa kay ma’am?” Nakita ko ang pagkuyom ni R ng mga kamao nito.

“Paulit-ulit kayo, nakakasawa.” Walang gana na sagot ni babe, parang wala lang sa kanya ang balita.

Nagkagulo mga estudyante kanina, marami ang nag congratulate kay ma’am Everleigh, curious ako sa dahilan kaya nagtanong ako sa mga estudyante. Nalaman kong hinatid daw ito ng kanyang asawa, biglang kumunot ang noo ko sa balita at mas ikinagulat nang marinig na kasal na ito sa fiancé niya at dinadala ang apelyido nito.

Ayaw ko makisali sa init ng mga ulo nila kaya lumabas nalang ako, pupuntahan ko sana si Jami sa opisina niya kaso naalala ko nga pala na nasa school gym sila ngayon dahil sa P.E.

“Good morning, president.”

“Morning,” tipid kong sagot sa mga estudyante na bumabati sa akin.

Malapit na ako sa gym, nakita ko si Jami sa labas at mukhang may kausap sa cellphone niya. Malawak ang ngiti sa kanyang labi, at bigla nalang umarko ang isang kilay ko dahil may kakaiba sa ngiti niya.

Hindi niya ako napansin? Sa sobrang focus niya sa kausap hindi man lang niya namalayan nasa kanyang tabi na ako.

“Thank you, I'll see—” Kaagad ko hinablot ang kanyang cellphone.

“M-Mako,” bigla siya naging balisa at napalitan ng kaba ang ngiti niya kanina.

“Sino kausap mo po?” Matamis kong ngiti bago ibinaba ang paningin sa hawak na cellphone.

Nawala ang ngiti sa aking labi matapos makita ang pangalan nang kanyang kausap, kusa nalang kumilos ang katawan ko at buong lakas ibinato ang kanyang cellphone dahilan upang mag kanda pira-piraso ito.

“Mako,”

“Diba nag-usap na tayo? Anong dahilan mo ngayon?” Malamig ko siyang sinagot at tinitigan.

Hindi niya nagawa ang sumagot kaya imbes na may masabi akong masama sa kanya ay umalis nalang ako. Nakakainis, nakakapang-init ng ulo, hindi marunong tumupad sa usapan!

Papasok na sana ulit ako ng opisina namin nang bigla ako hinawakan sa braso. Bigla bumukas ang pinto, lalabas sana si Ag kaso biglang itinulak ni Jami ang pinto pabalik kaya sumarado.

“Mako, please, let me explain.” Pagmamakaawa ng kanyang ekspresyon at tono.

“K,” sagot ko bago inalis ang kanyang braso, sumandal sa pinto at halukipkip ng mga braso.

“Speak.” Utos ko at tinaasan ng isang kilay.

“She called me to let me know that she wanted to invest in my compan—”

“Talaga ba? Jamila? Gusto mo siya ang tumulong sayo pero tinanggihan mo ang offer ko? Bakit nakikipag-usap ka pa sa kanya? Akala ko ba blinocked mo na ang babaeng yan?” Inis kong salita, hindi

nagustuhan ang kanyang ibinalita

“But mako, you warned me not to block her.” Malambing niyang sagot at humawak sa bewang ko.

“Sinabi ko ba ‘yun?” Tanong ko.

“Yes,” agad niyang sagot.

“O tapos? Ang lawak pa nang ngiti mo kanina habang kausap siya, cheater ka.” Sunod kong salita.

“I turned down her offer and smiled earlier because I told her that you would get mad if you found out I was talking to her.” Pagklaro niya bago ko pa man isipin may namamagitan sa kanila.

“Talaga?” Ulit ko.

“Yes, I'm sorry.” Malambing niyang salita bago ako tuluyan hinila.

Nasampal ko ang mukha dahil sa ginawa kong pagsira ng cellphone niya kanina. “I'm sorry, Jami, nagselos lang ako at ayaw ko may ibang nagpapangiti sayo. Sorry sa ginawa ko sa phone mo, punta tayo mall mamaya at bibili ng bagong phone mo.” Diretsong paliwanag ko at niyakap siya ng mahigpit.

“Alright, are we good?” Tumango ako at marahan kinagat ang kanyang leeg dahil sa gigil.

Biglang may sumipa nang malakas sa pinto kaya bumukas ito, nagulat kami ni Jami at nakita si R at A. “Sorry, sabi kasi ni Ag hindi niya mabuksan.” Nag sorry si R sa amin at tumingin kay A.

“Totoo naman sinabi ko.” Sabi ni Ag.

“I'll see you after school.” Bulong ni Jami, tumango ako at ngumiti bago ito tuluyang umalis upang balikan ang mga estudyante, iniwan niya kasi ito sa P.E.

“Kausapin mo nga si Sj, mauubusan ako ng pasensya sa kanya.” Seryosong salita ni R bago umalis at naiwan kaming dalawa ni A.

“Ano nangyari?” Tanong ko kaagad.

“Wala naman, hindi lang sinagot ni Sj lahat ng mga tanong niya.” Sagot niya sa akin.

“Hays, tara at may klase pa.” Sabi ko sa kanya, kahit naman kausapin ko si babe ngayon magmamatigas pa rin sya.

Pumasok kami sa susunod na klase, pasalamat nalang talaga ako at wala kaming subject ni Everleigh sa araw na ito.

Evening, after ng klase ay sinundo ko si Jami, nagtungo kami ng apple store at bumili ng kanyang bagong cellphone. Dito nalang din kami naghapunan sa food court para diretso na makapagpahinga pag-uwi ng bahay.

Habang naghihintay kay Jami makabalik mula restroom ay naglibot muna ako upang tumingin-tingin, sa hindi kalayuan ay may na tanaw akong pamilyar na mukha—kaagad ko ‘yun nilapitan at hindi nag dalawang isip na harapin.

“Anong kailangan mo? Bakit sinusundan mo ako?” Direktang tanong ko sa aking ama na si Miller.

“Kailangan ko ng pera.” Awtomatikong tumaas ang isang kilay ko dahil parang humihingi lang siya ng candy kung sabihin ang salitang ‘yun.

“Pera? Para saan? Mukha ba akong may pera? Nasaan ang pera na bigay sayo ng asawa ko?” Hindi ko pinigilan ang sarili at inilabas sa tono ng pananalita ang inis kong nararamdaman para sa kanya.

“Kung makahingi ka akala mo may ipinatabi kang pera, makapal pala talaga mukha mo?” Sarkastiko kong salita.

“Binabalaan kita, Krystal—”

“Balaan?” Taas kilay kong putol sa kanyang pagsasalita. “Alam ba ni dad tungkol d’yan? Ah, alam mo ba umuwi siya ng bansa? Gusto mo tawagan ko para magkausap kayong dalawa? Bakit hindi ka sa kanya mamalimos ng pera.” Sabi ko at binigyan siya ng matamis na ngiti.

Humakbang ako palapit sa kanya at inilapit ang mukha sa kanyang tenga. “Kung ayaw mo lumabas lahat ng mga kasamaan na ginawa mo sa akin ay mas mabuting wag ka na ulit magpapakita. Naiintindihan mo ba ang sinabi ko? Isa lang ibig ko sabihin, habang mabait pa ako at may awa pang natitira sa inyong mag-asawa ay magpaka layo-layo na kayong dalawa.” Pagbabanta ko bago tuluyan humakbang paatras at ngumiti.

Hindi ito nakapagsalita at nanigas sa kanyang kinatatayuan, wala na ako pakialam sa pamilyang Miller at hindi sila kawalan. Humakbang ako palayo at bumalik sa kung saan ko iniwan si Jami, sakto pagbalik ko ay nakita ko ito, hinahanap ako.

“Jami!” Tawag ko at tumakbo palapit sa kanya.

“Where did you go?” Tanong niya.

Tumingin ako sa direksyon kung saan ko nakita ang ama ko kanina—bakit ko pa pala siya tinawag na ama? Eww! Wala na ito sa pwesto nito kanina kaya sa tingin ko umalis na.

“Wala hehe, may tiningnan lang ako.” Yumakap ako sa kanyang braso at hinila pagkatapos kong sumagot.

Imbes na umuwi ay naglibot muna kami ni Jami, badtrip kasi ako dahil sa matandang Miller na ‘yun kaya sabi ko kay Jami mamasyal muna. Habang nag ikot-ikot ay bumili na rin kami ng mga gamit na nagustuhan namin.

“Kaloka, ang daming nakasunod ng tingin sayo–pwede ko ba hablutin mga eyeballs nila?” Lihim akong umirap habang abala sa pagdila nang ice cream.

“Mako, just ignore them hmm?” Mahina siyang natawa kasabay ang pagpunas sa aking labi.

“Messy,” sambit niya.

“Yes, missy?” Sagot ko at bumaling sa kanya.

Wala naman mali sa sinabi ko at sinagot ko lang ang tawag niya, bakit kailangan ako pagtawanan ni Jamila?

“Bakit ka tumatawa? Mukha ba akong nagbibiro ha?” Tanong ko.

“Cute,” mabilis niyang sagot at pinisil ako sa ilong.

Hinayaan ko nalang siya sa kanyang ginagawa sa akin, ilang segundo pa ay muli akong tumingin sa kanya. “Nakaharap ko pala si Miller kanina nong nasa restroom ka.” Diretso kong salita at natigilan siya sa kanyang ginagawa.

“W-What? Why? What does he want from you? Did he hurt you again?” Sunod-sunod niyang tanong at sinuri ang katawan ko kung may sugat ba ako o ano.

Umiling ako at pinigilan siya, “Jami, hindi, walang nangyari at nag-usap lang kaming dalawa. Ang kapal ng pagmumukha niya sa totoo lang, imagine? Pagkatapos ng mga ginawa niya sa akin ay bigla siya nagpakita? Alam mo sinabi? Bigyan ko raw siya ng pera, akala mo may perang pinatabi sa akin duh.” Mahabang kwento ko at umaksyon pa na parang sinasakal ito gamit ang kamay ko.

Ano naman ngayon kung lumapit siya kay dad? Hindi na ako natatakot sa mag-asawang ‘yun lalo ngayon na alam kong may Jami na nagtatanggol sa akin.

“Did he say anything else to you? Did he ask you for anything else?” Sunod niyang mga tanong. Anong meron at parang hindi mapakali si Jami? I mean, hindi naman siya ganito nang huli namin nakaharap ang Miller na ‘yun.

Kaagad akong umiling, “Wala na, hindi na ako magpapaapi sa kanya. Alam mo ba hindi siya nakapagsalita pagkatapos ko balaan kanina? Ang tapang ko kanina Jami, hindi na ako takot humarap sa kanya unlike before.” Proud kong salita, tuwang-tuwa siya sa ginawa ko at marahan ako tinapik sa ulo.

“Good,” puri ni Jami sa ginawa ko.

“Syempre hehe.” Babawiin nya na sana ang kamay pero pinigilan ko.

“More pa hehe.” Sabi ko.

Bigla ako nakatanggap ng tawag mula kay dad, sinabing umuwi ako sa bahay. Sinabi ko ito kaagad kay Jami, ihahatid niya sana ako kaso sabi ko wag na at mag tataxi na lang—medyo may kalayuan kasi at ayaw ko mapagod siya.

“Ma’am, dito ka po ba bababa?” Tanong ng taxi driver.

“Hindi po, papasok pa po.” Sabi ko bago ibinaba ang bintana at hinarap ang security na nagbabantay.

“Good evening miss,”

“Open the gate.” Utos ko at agad nitong sinunod.

“Pasok na po manong.” Sabi ko sa driver.

Kaloka si manong driver, balak ako ibaba sa front gate e malayo pa kung lalakarin ko patungong main gate—halos kalahating oras kaya ang byahe kung gagamit ng sasakyan marating lang ang main house, ano na lang kaya kung lalakarin ko diba?

“Ma’am, nasa tamang daan po ba tayo? Puro kasi mga puno nakikita ko.” Halatang kabado siya sa

kanyang pananalita.

“Manong, wag po kayo matakot at walang mag aabang sayo pabalik.” Sabi ko sa kanya para naman gumaan konti ang pakiramdam.

“Wala kasi ako nakitang bahay kahit isa simula nong pumasok tayo ng gate.” Sunod niyang tanong.

“May makikita ka rin po mamaya.” Sabi ko.

Nagpatuloy siya sa pagmamaneho at makalipas ang mahabang minuto ay muli akong tinawag ni manong.

“Ma’am, malayo pa po ba tayo? Halos kalahating oras na—”

“Malapit na po, pagliko mo sa kantong ‘yan may makikita ka ng bahay.” Putol ko, magbabayad naman ako no.

“Ma’am, may nakikita na po akong bahay. Sobrang laki ng mansion na ‘yan ma’am, dito ka po ba nakatira?” Ang dami naman nitong tanong.

“Hindi po, bagong katulong lang ako sa mansion na yan.” Sagot ko para tapos ang usapan.

Tuluyan huminto ang Taxi sa tapat ng malaking gate, ito na ‘yung main gate ng bahay. Bago pa man ako tanungin ulit nito ay inabot ko kaagad ang bayad at hindi na kinuha ang sukli.

“Ma’am! Sukli mo po.” Humabol pa talaga.

“Keep the change.” Kaagad kong sagot at pumasok sa kakabukas lang na pintuan sa gilid ng gate.

May sumalubong kaagad sa akin pagpasok at isa na doon si mommy.

“Krystal, baby.” Masaya niyang bati at yumakap ng mahigpit.

“Mommy, kamusta po? Ang tagal natin hindi nagkita at miss kita.” Masayang sagot ko, yumakap ako pabalik sa kanya at ngumiti.

She's Mommy Ivy, head maid nitong mansion at tinawag ko na ring mommy simula pagkabata. Mabait siya at sobrang mapag-alaga sa amin, tinuring namin itong parang tunay na ina dahil siya ang tumayong ina namin noong napadpad kami sa mansion na ito.

“Nandito po ba ang iba?” Tanong ko.

“Si Shara lang, inuwi ni Master Huxley ang kapatid mong si Iris—nasa kwarto niya.” Tumango ako at nagpatuloy sa paglalakad kasunod siya papasok ng bahay.

Dumiretso ako sa kwarto ni Iris at naabutan si dad—kausap si babe, “Dad,” tawag ko sa kanya.

“Krystal,” lumapit ito sa akin at sinalubong ako ng yakap.

“Dad, bakit mo inuwi si Riri?” Tanong ko nang humiwalay ako sa kanya.

“Para mabantayan ng maigi ang kapatid mo. Hindi ko gusto ang nangyari—”

“Dad, wala naman may gusto sa nangyari, alam ko galit kayo pero please wag nyo na dagdagan ang problema.” Sabi ko dahil baka may iba pa silang binabalak ni babe, hindi lang tungkol sa negosyo ng mga Ponferrada.

Nakita ko ang paghinga nito ng malalim at hilot sa kanyang noo. “Dito muna kayo at bantayan ang kapatid ninyo, may virtual meeting ako.” Tumango ako at kaagad din lumabas ng kwarto si dad.

Nakita ko si babe, nakaupo sa sofa habang tahimik nagbabasa ng libro na hawak. Lumapit ako at tumabi bago isinandal ang ulo sa kanyang balikat.

“Babe, miss ko na si Iris, miss ko na kulitan natin.” Mahina kong salita.

Ang tahimik sa buong silid.

“Babe, wag mo na pahirapan ang sarili please? Alam ko nasasaktan ka dahil kay Iris, pareho lang naman tayo ng nararamdaman—”

“Hindi magbabago ang desisyon ko kung yan ang gusto mo malaman.” Ngumuso ako, hindi pa nga ako tapos sa sasabihin.

“Iniisip ko pa lang nasasaktan na ako. Paano kapag gising na si Riri? Paano kapag nalaman niya ang tungkol sa pagpapakasal ni ma’am kay Brenton? Natatakot ako, baka kung ano ulit ang gawin ni Iris. Sariwa pa rin sa isipan ko ang nadatnan natin sa gabing ‘yun.” Malungkot kong salita, sana maisip niya ang magiging epekto ng mga ginawa niya.

Dapat si Brenton nalang talaga ang ginantihan niya, bakit si ma’am at pamilyang Ponferrada pa? Hindi naman mangyayari ang lahat ng ito kung hindi dahil sa lalaking ‘yun.

“Wag ka mag-alala at aakuin ko lahat ng responsibilidad.” Malamig niyang salita.

Bumuntong hininga ako at dahan-dahan tumayo at lumapit sa malaking kama kung saan mahimbing natutulog si Riri.

“Riri, gising ka na. Tingnan mo si babe oh, inaaway ako tapos ayaw makinig sa amin. Kapag hindi ka gumising d’yan ililibing talaga kita ng buhay.” Pagbibiro ko at malungkot na natawa sa sariling biro.

“Gising ka na Ri, payag na ako magpa bully sayo ulit sa isang araw. Lahat ng gusto mo susundin ko.” Lumingon ako kay babe at nahuli ang kanyang tingin ngunit agad din ibinalik sa binabasa ang atensyon.

Dumaan ang ilang minuto ay tumunog ang cellphone ko, mabilis ko itong tiningnan at nakita ang pangalan ni Jami. Kaagad ako lumabas nang kwarto at sinagot ang kanyang tawag.

“Jami?” Tawag ko.

“Mako? Nasa bahay ka na?” Siya lang talaga nagpapagaan ng pakiramdam ko.

“Opo, sorry at hindi ako kaagad nakapag update sayo—kausap ko kanina si babe,” paliwanag ko.

“It’s okay, I just wanted to say that I already miss you.” Malambing niyang salita at narinig ang kanyang buntong hininga.

“Sorry, baka hindi ako makakauwi ngayon Jami. Wag mo na ako hintayin ha? Baka kasi dito ako

matulog ngayong gabi.” Paalam ko.

“I understand, let's just meet at school tomorrow. Take care of yourself and don't stress yourself out.” Ngumiti ako at tumango kahit hindi naman ako nakikita ni Jami, sobrang understanding talaga ng asawa ko sa kahit anong sitwasyon.

“Opo, goodnight Jami.” Sagot ko.

“Goodnight, see you.”

Pinatay ko ang tawag at huminga ng malalim.

Nag-aalala talaga ako sa mangyayari, hindi mawala sa isipan ko ang mga imahe na iniisip sa oras na malaman ni Iris na ang babaeng pinakamamahal niya ay ikinasal na sa iba.

“Hays, kaloka.” Panibagong pagsubok lang ito sa amin.

Laban lang.

CHAPTER 24.2

BERN

-

Lately, my life has been incredibly frustrating, and it's not even something I should be dealing with, but because we share the same body, it's now my responsibility to deal with the problems she's facing too.

You might be wondering who I am. I am Bern, and I'm the one in control right now because Krystal is exhausted and needs a break. I didn't intend to host this body- it was supposed to be KB , but she's not even answering my calls-dead asleep or whatever , she's out of commission.

Well, I guess I'll make the most of this opportunity to be alone with my wife. I really miss her and want to spend at least a day with her. As for the problem between the siblings, they're adults and don't need babysitting. The hell with them, they can sort things out themselves, and I won't interfere unless absolutely necessary.

I went home to take a shower and change, but my wife was already gone, having left early for work and headed straight to school, according to the maid. After I finished showering, I opened Krystal's closet, and immediately raised my eyebrow at the sight in front of me.

Can I just throw all of these away? Why does she only have dresses and skirts in her closet? What the hell?

I just searched for something I knew would suit my taste, and later on, I will just buy new clothes in the campus mall.

-

I quickly went to the mall to buy clothes that suited my taste. After that, I went straight to the office of the council members and found the siblings, quietly lost in their own worlds.

"Bern?"

I completely ignore Axel and go straight to my desk, since I have some time to spare, I might as well finish the work Krystal has been ignoring. What an amazing president, she doesn't even do her job and only flirts with her wife.

"The foundation week is approaching, have all the departments held their meetings? You guys have to start dealing with this now so we won't have a hard time later on." I asked them and even though they didn't admit it, I knew they hadn't started planning anything yet.

"So? Are you guys just going to remain silent? I'm aware that you're all concerned about what happened to Iris, but remember you were chosen by the students to lead the school as their model. Therefore, get your butts to work and plan the foundation week." I spoke in a cool tone and put on my glasses to start reading the request forms from various departments.

"Learn to keep your personal problems separated from the school matters." I added one more comment before going silent.

Since Iris, the vice president, isn't here, I have no choice but to assign her responsibilities to Axel. Shara isn't willing to move a finger and Rochelle is preoccupied with her own tasks too.

After an hour, we set aside the work and left the office as the first class was about to begin.

I felt something strange and let the three of them go ahead to the classroom while I took a detour to the restroom. The moment I entered the cubicle, I realized I wasn't mistaken. Of all times, my period had decided to come during my time as the host. Seriously?

Thankfully, I have sanitary pads stashed in my bag, probably prepared by Krystal in preparation for this moment.

As I approach the classroom, I find myself surprised to see a girl I didn't expect to see. I wonder what she's doing here? I realize she's here to meet Kathlyn.

As I walk up to her, she darkens her expression. I raise an eyebrow and move on without paying her any attention. She isn't worth my time and I won't let her spoil my day.

I notice my wife walking towards me, and I quicken my steps to get to her, ensuring that Trisha hasn't noticed us. Our eyes meet and a sweet smile instantly forms on her face. My heart skips a beat, and without hesitation, I pull her into a nearby storage room as we enter together, sealing ourselves off from the outside world.

I place my hand on her cheek and look deeply into her eyes, feeling her soft skin against my palm. Time seems to stand still as we share this intimate moment within the confines of the storage room, where nothing else matters but the connection between us.

"Krystal?" She sweetly called out my name and gently touched my hand that was on her cheek.

I shake my head and lean closer to her, whispering, "I'm not Krystal, I'm the second wife, honey." Her eyes widen as my words sink in.

She pulls me close and wraps her arms around my neck, her touch sending shivers down my spine. In return, I gently wrap my arm around her waist and lift one of her legs, hooking it around my hips, bringing us even closer together.

"Hello, love." She whispered.

I can feel the heat pooling in my face, especially in my cheeks and the hair on my arms, standing up on their own as a response to her actions.

I grin at her, "I missed you. Aren't I supposed to get a welcome back kiss?"

I close the distance between us, capturing her lips in a tender kiss, pouring all my affection and longing into it. My hand moves to the small of her back, pressing her closer against me, making sure there's no space between us. As we finally break the kiss, I stare into her eyes, feeling a lump in the back of my throat and a warmth spreading through my chest.

I rest my forehead on hers, our breaths mingling as we stay close to each other. "I missed you so much. You have no idea," I murmur, my fingers gently brushing her cheek. She lets out a soft laugh, and the sound is like music to my ears, making my heart stutter for a moment.

She leans into my touch, a warm smile playing on her lips. "I missed you too," she replies softly, her hand moving to cup my face, her thumb tracing along my cheekbone. I feel a surge of affection, wanting to keep her like this forever, wrapped up in my arms, away from the rest of the world.

She wraps her arms around my waist, pulling me closer, and I wrap my arms tighter around her. The world around us fades away, and we exist in our own little bubble where time seems to stand still. I lean in and gently kiss her forehead, cherishing the feel of her against me, the warmth of her body, and the sound of her soft breaths. I never want to let go, wanting to prolong this moment and hold onto it for as long as I can.

I press my lips against hers again, savoring the taste and feel of her mouth as our lips move in sync. My tongue gently explores hers as our lips move in a slow and passionate dance, the world outside slipping away. My hand reaches up to the back of her neck, fingers tangling in her hair and deepening the kiss, drawing her in closer.

I deepen the kiss, pouring all my affection into it, feeling every emotion well up within me. Her hands are in my hair, a gentle but firm grip, keeping me close. I want to pour out all my feelings with this kiss, show her just how much I've missed her, and express everything I can't say in words. Our lips move together in a familiar dance, each second feeling too short and leaving me yearning for more.

"You're good." I uttered.

She chuckles, her cheeks flushing slightly, before replying in a sultry tone, "Well, you're not too shabby yourself." A coy smile plays at her lips, while her eyes sparkle with amusement. I can see the playfulness in her expression, and the way her tongue playfully licks her lips.

"By the way, Trisha is outside your office. She wants to see you." I carefully lower her leg and adjust her skirt, which I had just messed up during our moment together.

"I have no idea why Trisha is here, pero siguro dahil sa offer niya na mag-invest sa company ko," she explains. I follow her gaze and see her staring at my mouth, probably noticing the lipstick marks.

I nod, acknowledging her words, and turn my gaze to the door. I take a deep breath, readying myself for Trisha's presence. I turn back to her, giving her a small smile.

"Stay here, I'll handle this."

She nods slightly, a small hint of worry in her eyes. I give her one last comforting smile before opening the door and stepping out, closing it behind me, making my way towards Trisha.

As I exit the room, I see Trisha standing there, her arms crossed, with a mix of annoyance and impatience on her face. I walk up to her, plastering a polite smile on my face, hiding my real feelings.

"Trisha," I greet her, trying to keep my tone neutral, "What brings you here?"

She crosses her arms, her eyes narrowed, and glares at me. "I wanted to talk to Kathlyn about the investment offer I made," she replies sharply, her tone filled with annoyance.

"Kathlyn doesn't need your help. What chance does your struggling company have against my wealth?" I respond sarcastically, my voice dripping with sarcasm and sass. I watch her facial expressions change, her brow furrows and her jaw tightens in response to my words.

Trisha narrows her eyes, trying to regain her composure. "You're just a struggling student," she sneers, "Kath should be begging for my investment."

I cross my arms, unfazed by her comment. "Oh, please," I say, rolling my eyes, "Your money doesn't impress me." I take a step towards her, not making any move to harm her, but she still backs away in fear. Oh, right, KB did choke her during their last confrontation, I remembered.

"Trisha, If they let you off the hook, I won't. The moment you lay a finger on Kathlyn, you'll see how truly angry I can be." I almost reach out to tap her face but stop myself, not wanting to dirty my hands.

"You're not worth getting my hands dirty," I give her a sarcastic smile and walk away, feeling the satisfaction of leaving her shaken and intimidated.

After confronting Trisha, I went back to the storage room to find Kathlyn, and as we stepped out, to our surprise, we ran into Trisha. Her eyes widened in shock, clearly not expecting Kathlyn to be there. I quickly grabbed my wife's hand and pulled her away, up the stairs, not waiting for a moment to give Trisha a chance to react.

My mood remained good throughout the morning and after lunch, I called for a meeting with all department and club presidents, as well as the council members.

"I called you all today to discuss the upcoming foundation week," I say to the group, my tone serious and my gaze sweeping across the room.

The room is silent, all eyes on me, waiting for the discussion to begin.

"As you all know, foundation week is a big event for the college and a chance for all students to showcase their talents and skills, as well as showcase the school," I begin, looking around the room to see everyone is listening intently.

"There are usually several activities and events planned during foundation week. It's a time for festivities and celebration as the school year is coming to an end, but it is also a time for competition and teamwork as well." I stop for a moment, letting my words sink in and gauge their reactions.

"I expect that you all have plans for your departments and clubs for the foundation week," I continue, "I want to hear from each of your departments regarding their planned activities and their preparedness for the event."

I see a few nods and murmurs of agreement. It seems they have plans and are well-prepared. I lean back slightly in my chair and ask, "Before we move on to discuss the specifics, who would like to start by sharing their department's plans and preparations?"

There's a pause for a moment, and then the president of the arts club raises her hand. "I can start with our club's plans for the foundation week," and begins describing their events and the different activities they have planned.

As she speaks, I listen, taking mental notes, and I can see other presidents and council members nodding along, already familiar with what each group is planning.

"We will host several art displays and competitions, and we have guest speakers scheduled to give talks and workshops. We will also be organizing an art exhibition and a charity art auction," she finishes, and I nod approvingly, acknowledging the well-planned activities that they have for the foundation week.

Another council member, Axel, speaks up, "Besides the art auction, we should also continue the tradition of auctioning students for a day," and there's a murmur of agreement among the members at the suggestion.

"That's a good point," I reply, "It's an event that's always a favorite with the students, it's fun and also a good way to raise more funds." I see several council members and presidents nod in agreement.

"Yes, and just like last year-"

"We can have the students sign up, and whoever gets the highest bid, will be auctioned off for the day to the highest bidder, and the money will go to the student council for the charity drive." I'm about to continue, but another voice cuts in. It's Rochelle, giving her opinion on the matter.

"We can announce the auction during the opening ceremony and give the students sufficient time to sign up for it, and the auction itself can be held at the end of the foundation week, the day before the charity event." I nod in agreement. The auction was always one of the most fun and chaotic events.

"Yes, it works better during the foundation week, since we were never able to conduct it during the festival anyway, it will be much easier to arrange and be more impactful here," I comment, agreeing with the plan and the decision to move the auction event to the foundation week. Both the foundation week and festival were held yearly, and they are the two major events students look forward to.

With that, the auction topic is concluded and we move on to the next topic, which is the charity drive.

"Now, let's move on to the charity drive," I say, shifting in my seat. "I'm sure everyone knows how important this event is, both to raise funds and to help those in need."

The engineering department president nod in agreement, and one of them speaks up, "Yes, the charity drive is a way to give back to the community, not only for charity but also to build the school's reputation-"

"Exactly," I say, cutting in to add my two cents, "And we can get media coverage for the school and build our image as well, showing off the event and how student-centered the school is."

One of the presidents from a student club says, "The council should also coordinate with student clubs and departments for donations that we can pool together for the auction. The more items we have, the better."

As the discussion about the charity drive concludes, we move on to the next topic- the events we need to plan, to make the foundation week more exciting and extravagant.

"Next, we need to discuss the events that will be held during the foundation week. As you all know, there will be competitions, games, and different activities planned for the different departments and student clubs. We need to make sure every event is organized and coordinated well, so no overlap is happening, and everything is well-planned for the overall foundation week schedule." I start, and I can see everyone's focused gaze on me, ready to contribute and exchange ideas.

"We need to finalize the activities, budget, and who will be in charge of organizing each event," I continue, "We also need to keep the administration updated about the events, so they can provide any support or resources needed."

"There are also concerns about security and safety measures, since there will be a large number of

students and outsiders visiting the campus during the foundation week. We need to ensure that everyone is safe and that there are no incidents during the events." I look around the room, seeing the varied expression on everyone's faces, some engaged, some deep in thought. The air is filled with anticipation and a sense of readiness.

"Set a timeline for the preparation of the entire foundation week schedule, from the beginning of the planning until the actual event. I suggest we break it down to weekly and have weekly meetings to keep track and coordinate the progress with each department.."

"We also need to be prepared for potential challenges that may come up along the way, and have backup plans in place, so we can still move forward with little to no issues." As the meeting progresses, I take the initiative to air out my concerns, ensuring every point is addressed. I talk the longest to make sure all concerns and preparations are covered, wanting to ensure the upcoming event is planned effectively.

The discussion goes on for a while, covering all essential topics related to the upcoming foundation week. After making sure all points have been discussed, I finally conclude the meeting and thank everyone for participating.

After the meeting concluded, only me and the council members remained in the meeting room, the rest had already filed out of the room to begin on their tasks for the upcoming foundation week.

My head starts throbbing after the long meeting and I decide to take a quick break. I head to the cafeteria to grab a cup of coffee, hoping the caffeine will help ease the headache.

"Keebee!"

I feel a sudden surprise as a woman wraps her arms around my arm and hugs me tightly. Who the heck is she and why is she hugging me? I glare at her with a cold stare, not liking the sudden intimate, and unwanted gesture.

Her smile quickly fades as I shove her off with my arm and give her a cold stare. "Who are you to hug me?" I scowl, "We're not close. Don't touch me again, I don't wanna be touched by someone as flirty and cheap as you." She's stunned by my rudeness, her face contorting into an unpleasant expression, clearly not expecting my cold and dismissive attitude.

My eyes widen with shock as she abruptly pulls me back and unexpectedly kisses my lips, right in the middle of the students in the cafeteria. Murmurs and gasps can be heard from nearby students, witnessing the bold and inappropriate display of affection.

I feel a rush of anger and shock at her audacity to kiss me in public, especially without my consent. I push her away with force, my jaw tightening, wanting to lash out. A few gasps can be heard from the other students who witnessed the scene.

As the shock and commotion continue, and before I can fully grasp what's going on, I feel a hand pull me from behind. I turn, and my face meets a familiar warmth and softness- a pair of lips meet mine, and I let out a soft moan as a sharp bite sinks into my lower lip.

She wraps her arms around my neck and pulls me closer, resting her head on my shoulder, her gaze turns to the woman who had kissed me previously. She smiles sweetly, almost with a hint of smugness as she tightens her grip around me, holding me protectively.

"Bern," my wife asks calmly, with no concern for the onlookers watching us, "What are you doing and trying to steal what's mine?" Her tone is calm and confident.

Bern? The fuck? That's my name.

Bern stumbles over her words, trying to come up with an excuse or an explanation for her actions, yet Kathlyn waits patiently, her arms still wrapped around me protectively, showing no signs of backing down.

"N-Na miss ko lang kaibigan ko."

"Just because you think you feel a connection doesn't give you the right to kiss her without permission," Kathlyn replies to Bern, in a calm and controlled tone, and there's a hint of sarcasm in her last words. "And be thankful nothing really happened to you." She adds, concluding with a sweet smile.

"I went to the meeting room looking for you, but you weren't there. Luckily, Rochelle told me where to find you. What do you want? Sweets, chocolates, or anything?" she asks, pulling me closer, and I hear a few whispers from the students.

"None,"

She chuckles softly at my reply. "I know you hate sweets, you prefer black coffee and sour food." She replies, shaking her head in amusement, and I can hear a few girls around us sigh in jealousy.

"One black coffee, manang."

As we settle at the table, Kathlyn focuses on her laptop, her attention completely absorbed in her work. I see that she's barely touched her food, probably too busy with whatever she's doing on the laptop. I move closer to her and take some food before feeding her, trying to get her to eat. She seems surprised for a moment, but there's a subtle smile on her face as she accepts the food I'm offering. It's a small gesture of care and concern.

"Hon, I'm okay," she reassures me in a soft voice, her eyes still on me, despite her tired appearance, I knew she's determined to finish whatever she's doing on her laptop.

"It's fine, continue with your work and just let me feed you. Since I'm just sitting here doing nothing, might as well take care of you and make sure you eat." I say, continuing to feed her, her lips curving into a small smile at my insistence.

"She accepts the food I offer and continues with her work, murmuring a quiet "thank you" between bites. I watch her, admiring her dedication and determination to finish her task, but I can also see the slight exhaustion in her eyes, and I hope she doesn't push herself too hard.

As I watch her work, thoughts of what Shara did comes to mind, and I know the weight she bears to rebuild the company amidst the losses. I sigh, pull out my phone, and after a few minutes, I put it away and focus on her again, back to feeding her, noticing how absorbed she is, too lost in her work and responsibilities.

"Honey, I have to leave, I have a class later, until what time is your class?" I ask her with a concerned expression.

She sighs, reluctantly looking up from her work. "My class ends at 6pm." I can see the exhaustion in her

eyes, it's clear she's pushing herself too hard.

I move closer to her, leaning in and gently kiss her lips, then with tenderness, I run my hand over her cheek, a gesture of loving affection and reassurance. I know that she's been under a lot of stress lately, and I want her to take a break but I also know she won't stop working.

"Okay, I'll be waiting for you-"

I make my way back to my class, my mind still on my wife, worrying a little about her workaholic tendencies, but I could only hope she'll wrap things up and come around for a break.

I could hear the loud noises and laughter emanating from my classroom, as if a fight was about to start. I quicken my pace and push the door open to see what's happening. It's chaotic with students shouting and laughing, some standing near the window, others recording on their phones.

"What the hell are you all doing? Aren't you ashamed? And what's with the loud laughing and shouting? Shut the hell up and get back to your seats, class is about to start."

The class immediately falls silent as my icy voice fills the room, the students scrambling to return to their seats. The laughter and commotion cease immediately, replaced by a tense silence, knowing that they've upset me.

-

As soon as she finished her class, I quickly came to pick her up, eager to take her home, so that she can rest. I took her things with me and drove to ensure she got some rest. I thought we'd skip dinner, but she surprised me by insisting to cook for us, despite the fact that there were household helpers who could do it instead.

I sneak up on her from behind, as she stands at the kitchen counter and cooks, my arms wrapping around her waist. I nuzzle her nape, inhaling the scent of her shampoo, and press a soft kiss to her neck, teasing her. Kathlyn jumps and giggles, surprised by my sudden affection, and playfully tries to push me away as she continues to cook, her cheeks flushing.

I grin and continue to nuzzle her neck, my lips brushing against her soft skin and leaving feather-light kisses on her neck and the curve of her shoulder. She tries to focus on the food she's cooking, but a small smile tugs at the corner of her mouth, clearly still flustered by my playful display of affection.

She keeps cooking, trying to concentrate, but I continue to tease her, my hands roaming her waist and my lips trailing kisses along her neck and shoulder. She giggles and attempts to push my face away, telling me to stop distracting her, but I notice her cheeks are flushed and her smile grows bigger as she's finding it hard to stay annoyed when I'm being cute and affectionate with her.

"Honey, stop, I'm not done, and you should go sit in the living room," she scolds but I don't listen. Instead, I use my tongue to trail up her neck, slowly making my way to her ears.

I stay close, hugging her from behind still and teasingly kissing her ear, knowing she's trying to focus on cooking but is finding it hard with my distractions. She tries to push me away again, telling me to behave and stop trying to eat her while she's cooking, and I can see her fighting to suppress a smile.

"Honey, I'd rather eat you instead of what you're cooking," I whisper to her, leaning closer. She suddenly stops stirring the pot, and turns her head slightly, her cheeks flushing with embarrassment. She jokingly

smacks my hand, telling me to behave, trying to hide her flustered state.

"Why are you so bold today? You're usually not so cheeky-"

"Just feeling extra affectionate tonight." I rested my chin on her shoulder again, leaning against her and just enjoying the moment, knowing my situation made it rare for these times of closeness and intimacy. I wanted to cherish the moment, as I didn't know how long it would be until I could hold her like this again.

"Honey, do you know your wives are the epitome of jealousy?" I ask her, and she turns off the stove and turns around to face me, her smile still bright and warm.

Kathlyn laughs, leaning against the counter behind her and crosses her arms. "Yeah, I know. They hate it when there's a stranger touching me. Let's just say, I'm used to it," she smiles.

"Because you're an irresistible wife and have possessive wives." She rolls her eyes at the teasing words and reaches for a nearby ladle.

"Oh stop with your cheesiness-" she laughs, playfully waving the ladle as a mock threat.

I grin and take a step back, raising my hands in mock surrender. "Alright, I promise to stop being cheesy." I say, playing along with her playful threat, but she narrows her eyes, amused.

As we sit down to share the meal she prepared, I find myself appreciating the dish, and even more so the woman who cooked it. She has all the qualities I could look for in a partner- kind, caring, intelligent, and talented. I smile at her genuinely, grateful to have her in my life.

"Wait, before I forget, I have good news to share with you. A company invested in me today. I couldn't believe it when they said how much they're willing to pay-" I wipe a bit of sauce off her lip with my thumb, and lock my gaze on her eyes, eager to hear more.

"Really? that's fantastic news." I reply. "Congratulations, honey. I know you can overcome all the challenges and please remember that I'm here to help you whenever you need it. You can always count on me."

As the excitement settles, she takes another bite and continues telling me about the investment and the future plans, and I listen intently, my gaze never leaving her face.

After finishing dinner, I quickly went up to my room, getting ready for bed when I heard a knock on the door. I froze, but before I could do anything, the door opened and Kathlyn stood there.

"Hey, is there anything wrong?"

She walks in and stops right in front of me, looking up to meet my gaze.

"Honey, can I sleep beside you tonight? I don't want this moment to end, not knowing if you'll still be here in the morning." She says softly, wrapping her arms around me in a tight embrace.

With a gentle smile on my face, I wrap my arms around her legs and lift her up and gently lay her down on the bed, settling beside her.

"Of course," I gaze at her lovingly, taking in her beauty. She softly runs her fingertips against my cheek, and I take her hand, gently kissing her palm, an intimate and tender moment between us.

She smiles softly and continues to run her fingers over my cheek, but then out of nowhere, she surprises me with a declaration.

"If you're still here tomorrow, how about-" she blushes but continues, "-do you want to go on a date with me?" A smile spreads unconsciously across my face at her adorable hesitation.

I giggle at her offer and promptly sit up, locking her in between my legs and preventing her from moving, making her let out a small squeak of surprise. Her touch on my lips sends a rush of warmth through my body, a feeling I haven't experienced in the years since I've been in this body. I thought I had no reason to stay, but now with her by my side, I realize how wrong I was. She's the reason I want to stay.

"I-I." I feel the tears at the back of my eyes, and I quickly lift my head, trying to hide the emotion that threatens to spill over. I'm not used to feeling like this, and I know I shouldn't be experiencing these emotions, but she's changing me, in ways I never thought possible.

"Hon?"

"Don't look," I murmur, quickly covering her eyes with my palm, wiping away the tears that slipped out before she could see them.

I feel her hands move up my waist to my chest, and I lower my head until our lips meet. The kiss is gentle and tender, filled with unspoken words and emotions that we both feel but can't quite express.

We stay like this for a while, locked in an intimate moment, not saying a word, but simply enjoying the tenderness of the kiss and the closeness of each other.

As our lips break apart, we just look at each other, our foreheads touching, and there's a softness in her eyes that makes my heart swell with emotion I can't quite comprehend. I don't want this moment to end, wanting to stay like this forever, to have her stay by my side and feel her warmth and tenderness in my arms.

"I love you." The words slip out so naturally, and as soon as I say the words, her face brightens with an adorable smile that melts my heart further.

"I love you too." She responds and then pulls me into another kiss, her lips warming mine.

Sweet,

CHAPTER 24.3

-

I really used to hate all sorts of noise, crowded places, and meeting a lot of people. But my perspective has slowly begun to change. Things that used to be annoying for me, like noisy and crowded places, are now becoming more bearable because I have my wife by my side.

We're having a date today, fulfilling the promise we made last night. I'm happy because Krystal gave me the opportunity to spend time with Kathlyn. Typically, I'm the one who voluntarily wants to swap hosts, but currently, I feel like making the most out of the chance to be with my wife.

I'm patiently standing behind Kathlyn as we stand in line to buy tickets to the cinema. She's eagerly expecting the showing of her favorite movie, so we're going to watch it together.

"Hon, why don't you take a seat and rest?" She says, holding the hem of my shirt. A smile forms on my lips, unable to help myself from being endeared by her adorable behavior. Whenever she does these cute gestures, it never fails to warm my heart.

"No, I'd rather stand here for hours than see anyone else getting close to you." As I speak, I notice her wide grin and the blush spreading across her cheeks. It's clear that she's enjoying my possessive response.

After buying the tickets, we went inside the theater, and we opted to sit at the very top part and at the end of the row because we share a mutual dislike of sitting in the front or the middle.

"Want anything to eat?" I ask, taking off my blazer and handing it to her. "I forgot to buy food, though. Sorry."

"I'd like some popcorn and a soft drink. Can you buy them?"

I excuse myself, rise from my seat, and head out of the cinema to purchase what she wants. Upon my arrival, I observe numerous lines and take a seat at an empty table. Unexpectedly, a woman sits down at the table across from me, prompting my eyebrow to raise.

The woman smiled at me, but I chose to ignore it. Who is she to smile at me? We are strangers, and I wouldn't want Kathlyn to see me and think I am flirting with someone instead of buying her popcorn.

I take my cellphone and begin to type a message to send to my wife.

Me :
Wife, there is a woman sitting across from me who keeps smiling. It might take me a little longer as the lines are long. I am not flirting and I have no interest in anyone else but you.

Before I even have time to turn off the screen, I notice that my wife has already read my message and is now typing a response.

Wife :
Of course, I know that, and I know that I'm the only one you love.

I can't help but smile softly, gently biting my lip, her response bringing a sense of joy. She is right, and

that will never change.

After several minutes, I finally returned to the cinema with our order in hand.

"Here,"

"Thank you." To show her gratitude, she surprises me by suddenly cupping my face and planting a deep kiss on my lips.

I immediately respond to her kiss, pushing my tongue between her lips, and I can hear her deep breaths, as I press my head against her. We are in a favorable spot where no one can see us.

"Hmm," I hear her moan, and she wraps her arms around my neck, gently pushing my head back towards her lips when she notices that I am about to break away from our kiss.

I swallow and tilt my head back after feeling her lips moving down my neck. But before she could proceed with her plan, I fought back, lifting her chin and biting down hard on her neck, leaving a mark as I sucked on it. She almost let out a loud gasp, but managed to stop herself, only letting out a muffled moan.

I let out a soft chuckle after she weakly hits my shoulder and offers me some popcorn.

Although I'm not particularly fond of romantic or comedy movies, the fact that we were watching a romance-comedy didn't bother me too much. As long as she's enjoying herself, that's all that really mattered.

I expected myself to get bored watching the movie, but to my surprise, I found myself laughing midway through.

The movie lasted for two and a half hours.

I immediately stretch my body as we step out of the cinema. Sitting for so long has made my back sore and stiff. My wife couldn't hide her continuous smile, obviously happy about the ending of the female lead with the 2nd male lead, something that rarely happens in movies.

"I believe that the first male lead and the female lead should have ended up together. While it's true that he did something wrong by hiding his dark secrets, he did it for the female lead. Unfortunately, it wasn't enough for her to choose him in the end." Her eyebrow raised high at my statement, obviously against my viewpoint.

"Yes, he did it for her, but is that really sufficient to justify the fact that he ghosted her for almost ten years? No, and the second lead has always been present, supporting her through all her hardships in life. Just because he is the first male lead doesn't mean that the female lead's world should revolve around him. There are mistakes and shortcomings that cannot be tolerated all the time." She counters my statement passionately, making her point clear.

I pause for a moment, reflecting on her rebuttal. She has a point, and I need to carefully consider my response.

"I understand your perspective. But I believe sometimes a person's previous actions don't entirely define their character. People can change and learn from their mistakes. The first male lead had his flaws, but he also loved deeply and sacrificed greatly for the female lead. Shouldn't that be taken into account?"

She scoffs at my rebuttal, clearly unimpressed by my argument. "Are you serious right now? Just because he sacrificed a lot doesn't give him the right to ghost her for almost a decade. His actions caused unnecessary pain and confusion for the female lead. Love doesn't justify everything. Actions have consequences, and even good intentions can lead to painful outcomes."

I take a deep breath, trying my best to remain calm and composed. I know that she is a strong proponent of accountability and consequences, but I still believe there's more to the situation than meets the eye.

"Of course actions have consequences, I get that," I respond, slightly frustrated. "But don't you think the first male lead deserves a chance to make amends for his mistakes? He clearly regrets what he did and is trying to redeem himself. Isn't that worth something?"

She rolls her eyes and shakes her head in disbelief. "Are you seriously defending him right now? Amends and redemption are nice, but that doesn't erase the pain he caused. The female lead suffered for years, thinking he abandoned her without a second thought. He doesn't just get a free pass because he feels sorry for himself."

"I'm not saying he gets a free pass. I'm saying he's trying to make things right and atone for what he did. Yes, he messed up, but he's willing to put in the effort to fix his mistakes and regain her trust. Shouldn't he be given a chance to prove himself?" I feel my patience thinning, but I take a deep breath to maintain my composure.

Frustrated by my defense of the first male lead, she abruptly turns around, visibly upset, and storms off without saying a word. I quickly follow her, calling out her name, but she ignores me. Why is she so mad? I wasn't even upset when she disagreed with my opinion, so why is she so angry?

"Honey, why are you upset? Does it hurt to face the truth? I was just stating the possibilities." I say, jogging a bit to keep up with her long strides.

She stops walking, turning around to face me, arms crossed and a scowl on her face. "Suggesting what could have been, huh? It's not just a suggestion when you're clearly defending that jerk!"

Her fiery response catches me off guard, and I freeze momentarily as she stares at me with anger in her eyes. I didn't expect her to react so strongly to my defense of the first male lead.

"I'm not defending him," I'm trying to keep my voice calm. "I'm just saying that there's more to the story than what we saw in the movie. It's not just black and white." I let out a frustrated sigh.

"Oh, so you think you know better than the writers?" She retorts sarcastically. "It's a fictional movie, and the characters were written that way for a reason. He messed up and he needs to deal with the consequences."

I realize that continuing to argue with her is futile. She has her opinion, and nothing I say will change her mind.

"Fine, you win. I won't argue with you anymore. The first male lead messed up, and he has to deal with the consequences. Happy now?" I say with a long deep sigh.

"Good. It's better if you just accept that I'm right." Her response is dripping with arrogance, as if she's proud to have won the argument.

I hold back an eye roll as I respond, trying to keep the peace. "Okay, you're right. Congratulations. Can

we move on now?"

She glares at me, clearly annoyed by my sarcastic tone. "Fine, let's drop it. But I still stand by what I said." She says defiantly.

I can tell that she's still not entirely happy with the outcome of our argument, but at least we're moving on.

"Okay, fair enough. Let's agree to disagree." I respond, trying to keep the peace.

She lets out a huff but nods reluctantly. "Fine, agree to disagree. But I'm still right." she mutters under her breath.

After the argumentative movie date, we decide to continue our date in a more enjoyable way, by trying out a VR game.

"So, what game do you want to try first?" I ask.

She grins in response, clearly excited to play. "Hmm, how about a horror game? I've been wanting to try one of those for a while." She suggests.

Her excitement is contagious, and I can't help but smile back at her. "Okay, let's do it," I reply, still slightly wary of the horror aspect. "But don't expect me to scream or get too scared, alright?"

"Oh, I already know you won't be scared. You're as emotionless as a rock." She teases, sticking out her tongue playfully.

I chuckle at her comment, knowing damn well that she's right. "Honey, don't be mean now. Just because I don't get scared doesn't mean I have no emotions." I respond with a smirk.

After exchanging some lighthearted banter, we finally decide to start the horror VR game. We both put on the headsets and controllers, ready for the experience.

The game begins, and we find ourselves in a dark, spooky environment. We start to explore, and soon enough, we encounter some intense jump scares and creepy creatures. She lets out a few small screams, while I remain surprisingly stoic.

As we continue through the horror game, she jumps and shrieks at every scary moment, while I remain unfazed and calm. At one point, we come across a particular terrifying creature, and she grabs my arm in fright. But I just chuckle and pat her hand reassuringly, amused by her reactions.

We continue making our way through the game, and she keeps getting more and more scared, gripping my arm tighter with each passing moment. Meanwhile, I remain cool and collected, laughing at some of the jump scares and even cracking jokes to lighten the mood.

Eventually, we reach a point in the game where the horror elements start to get even more intense. She is trembling and shaking, gripping my arm like a lifeline.

Meanwhile, I'm casually strolling through the game, laughing and making snarky comments. "Relax, it's just a game," I say, trying to reassure her, although I'm enjoying watching her get scared.

"You know, you're really good at screaming," I say, trying to hold back a chuckle. "You should consider

being a goat in your next life." I continue to tease her with sarcastic comments and calm demeanor.

"Very funny, I can't help it if I get scared easily." She says sarcastically

I just laugh and continue to lead her through the game, my calmness a stark contrast to her trembling form.

"You're good at screaming, are you just as good at moaning?" I ask, still focused on the game.

Kathlyn turns to me. "Seriously? Even in a horror game, you can't keep your mind out of the gutter." she says, a hint of irritation in her voice.

I shrug nonchalantly, not seeming bothered by her irritation. "Honey, I can't help it if my mind goes there," I say with a sly grin. "Who knew playing a horror game could be so... stimulating."

"You're a pervert."

I chuckle at her frustration, finding her reaction both amusing and endearing. "But where's the fun in that? I prefer bringing up inappropriate topics and getting you flustered." I say, smirking.

We finally reach the end of the horror game, and we manage to survive, though Kathlyn is shaking and scared from all the tension and suspense. I, on the other hand, remain relatively calm and collected, feeling a sense of satisfaction from completing the game.

"That was intense. You did great, even though you were practically hanging off my arm the entire time." I say, taking off the VR headset.

Kathlyn also removes her VR headset, still looking a bit shaken from the experience. She glares at me, trying to regain her composure.

"I can't believe you enjoyed that," she says, scowling. "You didn't even flinch at any of the scares!"

I chuckle at her reaction, finding her fear and annoyance amusing.

"What can I say? I have a strong heart. But I gotta admit, seeing you all scared and clinging to me was kinda cute." I reply, with a smirk. Though I can tell she's secretly pleased by my comment.

*Don't flatter yourself," she says, rolling her eyes. "I was just using you as a human shield, that's all." I laugh softly at her response.

"Oh, so I was just a human shield, huh? I thought you actually enjoyed holding onto me." A sly grin on my face.

"Don't get the wrong idea. I was just using you for comfort, that's all. I didn't enjoy it at all." She huffs and crosses her arms, trying to maintain her cool facade

I shake my head, amazed at her fiery attitude. It's like she's a feisty little kid, always ready to pick a fight when I don't give her what she wants. She doesn't act this way with Krystal, but I can't help but find it both amusing and endearing how feisty she gets with me. It's a side of her I secretly enjoy seeing.

I look at her, "You know, when you throw these little tantrums, it just makes you look cute, you know that?" I lean forward and kiss her on the cheek, enjoying how her face flushes red at my gesture.

As we walk, I decide to change the subject and try to lighten the mood. "So, what else would you like to do today?"

Our peaceful day is interrupted when her phone rings, and she answers it, her expression growing serious. After a brief conversation, she hangs up and turns to me.

"I'm sorry," she says, sounding apologetic, "but there's an urgent issue at the office that needs my attention. They need me to come in immediately to address the shipping problem."

"It's okay, I had a great time at the movie and our VR date. We'll have more dates in the future. Do you want me to accompany you to the office?" I assure her, trying to reassure her despite the disappointment.

She seems to hesitate for a moment, considering my offer. “Are you sure? I don't want to cut our date short and drag you along to the office.” She asks, her tone a bit unsure.

"Don't worry about it, I don't mind tagging along. I can keep you company on the way and maybe help out in any way I can at the office." I reply, waving off her concerns.

"Okay," she says, a small smile forming on her lips. "If you're sure, then I'd be happy to have you come along. Thank you."

We quickly leave the park and head towards her company. She drives while I sit in the passenger seat, occasionally making small talk to try and ease the tense atmosphere. After a few minutes of driving, we arrived at the company building. She finds a parking spot and we get out of the car, heading towards the entrance.

We quickly enter the company building and make our way to her office. As we walk through the office, I can feel the tension in the air, as everyone seems to be scrambling to address the shipping problem.

When we reach her office, she turns to me, looking a bit overwhelmed. "I'll need to handle some things here," she says, a note of apology in her voice. "You can wait here if you want."

I nod, recognizing that she has important business to attend to.

"Sure, I'll wait here. I'll just sit here and use my phone or something." I say, gesturing to a nearby chair.

She gives me a grateful nod before disappearing into her office, shutting the door behind her. I take a seat on the chair, pulling out my phone to pass the time while she handles the situation.

As I am waiting, I feel my phone vibrate in my pocket. I pull it out and see that I have received a message from one of my men. The message contains news about Kathlyn's company being unable to ship gears because they were unable to meet the goal.

Me:
I couldn't care less about your excuses. You interrupted our date for a bullshit reason. You better apologize to her if you don't want to die early.

I put my phone down and lean back in the chair, my anger starting to simmer down. I can hear my wife's voice coming from behind her office door, talking to someone on the phone as she works to resolve the issue. Despite the interruption, I can't help but admire her professionalism and determination.

After a while, I hear the sound of the door opening. I look up and see Kathlyn entering her office, looking a bit exhausted but relieved. She spots me and gives me a tired smile.

I stand up from the chair and approach her. "Everything okay?" I ask, studying her weary expression.

She nods, leaning against the wall for support. "Yeah, we managed to find a solution and the gears will be shipped soon. Sorry for having to drag you along and make you wait here."

I shake my head, dismissing her apology. "Don't worry about it. I understand that these things happen. Plus, I didn't mind waiting." I say, offering her a reassuring smile.

I gesture to my lap, signaling for her to sit on it. Kathlyn quickly understands my cue and moves over, settling comfortably on my lap. With her sitting on my lap, I wrap my arms around her securely, pulling her closer to me. She leans her head against my shoulder, sighing in exhaustion.

As we sit there in silence, I gently rub her back, hoping to soothe her tired muscles. She snuggles into my embrace, her breath warm against my neck. I continue to hold her close, occasionally dropping a soft kiss on the top of her head as we enjoy the momentary peace. She seems to relax further in my arms, her body practically melting against mine.

After a few minutes, she quietly speaks up, her voice soft against my chest. "Thank you for coming today, even though our date got interrupted."

"No need to thank me," I reply, "I wasn't going to let you deal with all that stress on your own. Plus, I like being here for you." I smile, tightening my grip around her slightly.

She lifts her head from my shoulder and looks up at me, a small smile appearing on her lips. "You know, having you here really made this whole crisis bearable." She admits, her hand tracing gentle patterns on my chest.

"Well, I'm glad I could help," I say, my voice laced with sincerity. "I know you're strong enough to handle anything, but it's nice to know I can shoulder some of the burden, too." I reach up and tuck a strand of her hair behind her ear, admiring her delicate features

She lets out a soft sigh, her eyes closing as she leans into my touch. "You always know the right things to say." She murmurs, a hint of vulnerability in her voice.

I lean forward and gently press my lips against hers, savoring the softness of her mouth. She responds to the kiss immediately, her arms wrapping around my neck to pull me closer. The kiss deepens, our lips moving in a slow and passionate rhythm. She shifts in my lap, straddling me and pressing her body against mine.

I respond to her action, my hands sliding down to her hips, pulling her even closer as I continue to kiss her hungrily. The feeling of her body against mine is electric, and I find myself getting lost in the moment. My heart pounds in my chest as our kisses grow more intense. I feel a heat pooling in my lower abdomen, my hands roaming over her body, wanting to feel more of her.

As the kiss continues, I find myself growing more and more aroused. I break away from her mouth, only to trail kisses down her neck, nipping and biting at her sensitive flesh.

A woman, presumably my wife's employee, stands at the doorway, her eyes wide as she takes in the scene before her. "Ms. Kathlyn," she stammers, looking a bit embarrassed, "I-I'm sorry for interrupting

but there's an urgent matter that needs your attention."

My wife quickly composes herself, clearing her throat and taking a step back from me. "I'll be right there," she assures her, feigning professionalism despite the heat still lingering in her cheeks.

The woman nods and closes the door, leaving us alone again. Kathlyn turns to me, an apologetic look on her face. "I'm so sorry, I have to go take care of this," she says, her tone tinged with regret.

"It's okay. Go, do what you need to do. The faster you deal with it, the sooner you can come back to me." I say, forcing a smile.

"I'll try to be quick." She gives me a brief smile before smoothing down her hair and adjusting her clothes.

After a long day spent in Kathlyn's office, we had no time to continue our interrupted date, so instead, we grabbed dinner at a nearby restaurant before returning home. We were both exhausted from the day's events, so we decided to call it an early night and went to bed not long after getting back.

-

"Good morning, hon."

Lumingon ako sa aking kanan at nakita ang magandang mukha ni Jami, nagising nalang ako kanina na nakabalik na ulit bilang host. kaloka si Bern, sinabi ko sa kanya na ayos lang siya maging host ng Ilang araw pero sa susunod nalang daw ulit at pagod siya. Nanood lang naman sila ng movie ni Jami at naglaro nang VR kahapon pero pagod na siya?

Ngumiti ako at yumakap saka hinila si Jami palapit sa akin. “Good morning, Jami. Hindi ako si Bern eh, si Krystal na ulit ako hehe.” Sabi ko at kita ko ang pagtaas ng kanyang mga kilay

"Hello, mako, welcome back and good morning." Bati niya pabalik saka ako binigyan ng halik sa aking labi.

"Kamusta naman po ang date ninyo kahapon Jami? Nag enjoy ka ba kasama si Bern? Kaso naudlot date nyo dahil sa problema mo sa company diba?" Tanong ko sa kanya bago humiwalay at bumangon.

"How did you know?" Gulat niyang Tanong.

Hinila ko siya upang bumangon na kasi may klase kami duh, "Kasi nakita ko?" Sagot ko.

"OMG!! Jami!" Bulaslas ko at napatalon sa labis na pagkataranta.

"Mako? What's wrong?" Tanong niya habang nagkukusot ng isang mata.

"Jami! Examination day kaya ngayon! At hindi ako nakapag review dahil akala ko si Bern ang sasagot sa test papers ko!" dahil sa pagmamadali ay tuluyan akong nahulog sa kama.

"Mako!"

"I'm fine! Kailangan ko na maligo, mag prepare ka na rin!" Sabi ko at kumaripas ng takbo palabas ng kanyang kwarto upang maligo sa banyo ko.

Dahil sa pagmamadali hindi na kami kumain, kaloka si Jami, kanina kalmado siya pero ngayon halos paliparin na ang sasakyan marating lang namin kaagad ang eskwelahan.

"See you later, Jami!" Paalam ko sa kanya pagkalabas ko sa kanyang sasakyan at tumakbo ng mabilis patungong crim building.

Late kami nagising kanina, tapos late din ako dumating sa klase. Thankfully, mabait si ma'am Eve ngayon at pinapasok ako kaagad sa room kahit 20 minutes na akong late. Tapos ito pa ang mas maganda, nag extend siya ng 10 minutes kahit nag bell na sa unang subject!

"Pass your papers." Anunsyo niya sa buong klase.

Mabilis akong tumayo at una nagpasa ng papel.

"Luh! Una ka pa nagpasa, Ikaw na nga huli dumating." Kunot noo na salita ni tansan nong pabalik na ako sa upuan ko.

"Malamang? Tulad mo ako sayo na bobo." Banat ko at pinaikutan siya ng mga mata, nakita ko ang pagnguso niya saka kamot ng kanyang ulo bago ipinasa ang kanyang papel— tapos nakita kong blangko ang last page niya.

"Ayan, walang sagot sa test 3 kasi puro landi inuuna mo." Sabi ko kay tansan.

"May sagot kaya ako!" Balik niya sa akin sa malakas na tono ng pananalita.

"K." Sabay irap ko.

"Aaar eeeL, tapos ka na ba? Starbucks tayo? Hindi ako kumain ng breakfast kanina sa pagmamadali." Tawag ko sa kanya bago lumapit.

"Sige, pero daan muna tayo sa office ni Pie at may pinapa-bigay si kitten ko." Sagot niya.

Sunod ko nilapitan si babe para sana ayain din pero lumayas na silang dalaw kaagad ni Ag. Nag salubong kaagad ang mga kilay ko dahil sa mga kinikilos nilang dalawa, nakakainis ha at idadamay nila Ako sa away nila!

"Kb? Tara na, sasama din daw si Tanvi at Jake." Sabi ni Aaar eeeL at biglang sumulpot sa aking magkabilang side ang pagmumukha nong dalawa.

"Ew, alis at nababadtrip Ako sa mga pagmumukha ninyo." Sabi ko sabay tulak ng mga pisngi nila at tumakbo palapit Kay R.

Imbes sa Starbucks ang naging ending ay sa cafeteria lang din bagsak namin, dito nalang daw kami at mas malapit tapos may kailangan pa kaming i-review dahil 30 minutes lang ang vacant time namin para mag prepare sa susunod na exam.

"Pst, kamusta si Iris? Sabi nyo may sakit? Ilang araw na siyang absent ah? Mabuti hindi nagtatanong si ma'am Leigh tungkol sa kanya." Tanong ni tansan.

"Oo nga, miss ko na si vice— tapos walang maingay sa classroom, Wala ka kasi makalaban sa bangayan." Segunda ni Jake at tumingin sa akin.

"Sus, hintayin nyo at babalik yun." Sabi ko nalang . Hindi Kasi namin pinaalam sa ibang mga kaibigan ang nangyari sa kanya at baka kumalat pa, ayaw din ni dad kaya kami-kami lang ang may alam.

"Pero grabe nangyari sa angkan nila no? Akalain nyo lahat ng mga negosyo nila ay nahaharap ngayon sa bankruptcy. Ibig kong sabihin, sino ang may kakayahan gawain ‘yun sa isang araw kung sobrang yaman ng angkan nila ma'am?" Tanong ni tansan.

Hindi kami umimik ni R at nanatiling tahimik dahil iniiwasan namin ang topic na yan, kasalanan talaga to lahat ni babe. Hindi ko siya entirely masisisi pero kasi parang sobra na ‘yun para sa akin, pati nga si Jami muntik na malugi, buti nalang binagsakan ng malaking pera ni Bern.

"Manahimik ka nalang nga at mag review, baka mamaya wala ka ulit masagot sa test paper mo." Saway ko sa kanya.

"Chismosa kasi siya." Sabi naman ni Jake,

Tahimik lang si R, ganyan yan siya kapag nag-aaway sila ni babe at palagi malalim ang iniisip. Hindi ko nalang din kinulit at abala siya sa kanyang binabasa.

XIlang subjects tayo today?" Tanong ko.

"4? Dalawa sa umaga, dalawa sa gabi." Sagot ni tansan, pero umarko kaagad isang kilay ko.

"Gabi?"

"Hindi ka talaga tumitingin sa schedule pres, 5:30 - 8:30pm ‘yung dalawa." Sagot ni Jake,

"Letche," sambit ko at inirapan siya.

Buong umaga maayos naman ang exam at walang naging problema. Sa hapon naman tumambay lang ako sa office ni Jami upang mag review habang siya ay abala rin sa kanyang trabaho.

-

Last subject itong exam na sinasagutan ko ngayon, alas otso na ng gabi. Alam kong malapit na tumunog ang bell, kaso na stuck ako sa last page! Nakakainis at bakit may math kasi! Bwesit!

"10 minutes." Anunsyo ni ma'am Pixie sa klase.

Nakita ko ang magkasunod na pagtayo nila babe at Ag, bitbit ang mga papel nila. Ngumuso ako dahil mukhang tapos na sila, kaduda-duda talaga si babe at hindi ako naniniwalang may sagot lahat ng papel nya! Nagpaalam sila una, wala naman ako magagawa kaya tumango nalang ako sa dalawa.

Natapos ang exam namin sa math ay badtrip parin ako, wala kasi akong sagot sa 30 items kaya pinasa ko nalang ang papel ko, tss.

"Mako, are you done?" Salubong ni Jami sa akin.

"Jami, anong oras ka po uuwi?" Tanong ko.

"Now, hinintay lang kita matapos." Kaagad niyang sagot.

"Ano kasi, sorry, pero pwede mauna ka na lang umuwi? Sasabay ako kay R ngayon at may dadalawin kami." Mahina kong salita. Akala ko magtatanong pa ito pero isang ngiti ang ibinigay niya.

"Alright, sa bahay na lang tayo magkita." Sabi niya.

"Opo, mag-ingat ka sa pagmamaneho. See you later, Jami." Paalam ko sa kanya at humalik sa kanyang labi.

"Take care, call me pag kailangan mo ako." Pahabol niya.

"Opo, byebye!" Sagot ko bago tuluyang umalis.

Dadalawin kasi namin si Iris,

CHAPTER 24.4

-

"Jami," malambing kong tawag sa kanya at niyakap ito habang abala sa kanyang laptop, mukhang nagtatrabaho siya.

"Hey, welcome home. Kamusta?" Tanong niya at kaagad itinigil ang ginagawa saka humarap sa akin at ngumiti.

Ngumiti ako pabalik sa kanya, gusto kong sabihin kay Jami ang tungkol kay Iris pero baka sabihin niya kay ma'am Everleigh. May problema pa ako na dapat aminin pero hindi ito ang tamang panahon, gusto ko muna ayusin ang problema sa pagitan ng mga kapatid ko. Kaloka, ako itong bunso sa amin pero bakit ako pa ang nagmumukhang naghahabol para lang magkasundo sila?

"Mako? What's wrong?" Pukaw ni Jami dahil sa malalim kong pag-iisip.

"Wala naman Jami," sabi ko at napansin na parang may mali sa ngiti niya, hindi ko matukoy kung ano, pero basta ay may something sa kinikilos niya ngayon.

"Mako, actually..."

Nagtaas ako ng mga kilay, hinihintay kung ano ang sasabihin ni Jami. Haler, feeling ko malaking problema itong sasabihin niya kasi hindi kaagad masabi, iwas din siya bigla sa mga mata ko.

"Ano sasabihin mo? Sabihin mo lang po at makikinig ako, may problema ba? Jami?" Tanong ko sa kanya at hinawakan ang kanyang magkabilang pisngi kasi ang likot niya.

"Mako, this is serious so please listen." Seryoso niyang sabi kaya kinabahan ako.

Tumango ako. "Sige, makikinig ako." Sabi ko at nakipag titigan sa kanya.

"M-My cousin, she's married already." Mahina niyang bulong sa akin ngunit hindi ko na gets, sinong cousin tinutukoy niya? Ang dami kaya nila.

"Sino? Edi congratulations sa kanya?" Sagot ko at bigla nalang siya nagpakawala ng isang malalim na hininga.

"Love, I'm talking about Everleigh. Kinasal sila kanina ni Brenton." Natulala ako at nanlaki ang mga mata pagkarinig ko sa kanyang ibinalita. Hindi ako makapaniwala, unbelievable, bakit ang bilis naman? Akala ko ba ayaw niya sa lalaking 'yun? Tapos ngayon mababalitaan kong kasal na siya?

"Seryoso ka ba sa sinabi mo? Hindi ka ba nagbibiro? Hindi maaaring ikasal siya kay Brenton dahil may usapan sila ng kapatid ko. Jami, hindi totoo ang sinabi mo diba? Paano na lang ang kapatid ko?" Paano na lang pag nagising si Iris? Ano ang sasabihin namin sa kanya? Iniisip ko palang ay nasasaktan na ako.

Malungkot ngumiti si Jami at umiling, "I'm serious, kinasal sila kanina at kahit ako hindi alam ang dahilan." Paliwanag niya.

Nasampal ko ang aking noo, napaupo sa malamig na sahig at inisip kung paano ko ito sasabihin sa mga

kapatid ko, pero kung alam ni Jami ang tungkol sa balitang ikinasal si ma'am Everleigh ay malamang alam na rin ito ng iba. Sumasakit ang ulo ko sa mga natuklasan ko, masakit na nga 'yung sinapit ni Iris tapos may panibago na naman at hindi man lang hinintay ang kapatid ko.

"Nakakainis," Bulong ko.

Ayaw ko sana manisi pero kasalanan talaga lahat ni babe kung bakit mas lalong gumulo ang sitwasyon ngayon. Wala ako ibang makita na dahilan, kasi lahat ng negosyo nila ay talagang naapektuhan at malaki ang nawala dahil din sa kagagawan ni Dad.

May paraan naman sana para lutasin ang problema sa pagitan nila Iris at ma'am, pero mas pinairal talaga ni babe ang galit at hindi na nag-isip. Isa pa tong si Ag, hindi man lang pinigilan at mas sinuportahan pa si babe kahit alam niyang mali.
Hindi ko binabalewala ang nararamdaman ni Iris, nasaktan din ako at ayaw kong nasasaktan ang isa sa mga kapatid ko, pero kasi kung may tamang paraan naman para maiwasan ang malaking problema-bakit hindi na lang ginawa?

"Hey, are you okay? You look pale." Nag-aalala na tanong ni Jami at inalalayan ako makatayo.

Mabilis akong umiling. "Hindi ako okay Jami, malaking gulo to kapag nalaman ni Iris. Hindi ko na nga alam kung anong gagawin sa mga kapatid ko ngayon tapos nangyari pa to." Sumbong ko sa kanya at ngumuso.

"What do you mean? May problema ka ba sa mga kapatid mo?" Umiling ako kaagad sa kanyang tanong, ayaw ko dumagdag sa iisipin at problema niya at isa pa kaya ko na to.

"Pagod lang po ako, miss kita. Pwede ba tayo lumabas? Gusto ko magpahangin sa dagat." Sabi ko.
"Pwede ba uminom? Please?" Pakiusap ko sa kanya at nag puppy eyes na bigla naman ikina-ngiti ni Jami.

"Alright, pwede ka uminom basta kasama ako." Sabi niya at humalik sa labi ko.

Kaloka at bigla akong kinilig tapos tumayo ang mga balahibo ko sa ginawa niya. Hindi na ako nag bihis at inaya rin kaagad na umalis si Jami, gusto ko sana mag drive pero hindi ako pinayagan ng asawa ko-princess treatment ang peg.

Nasa kalagitnaan kami ng byahe nang bigla ako makatanggap ng tawag mula ka Ag, hindi ko sinagot at kaagad itong ni-reject at pinatay ang cellphone ko. Hmp, wala akong oras makipag-usap sa kanya at naiinis ako. Imbes na siya ang umawat sa dalawa ay hinayaan lang talaga tsk.

"Mako, you're frowning again." Sabi ni Jami.

"Naiinis lang ako, hindi ko gusto makausap isa sa mga kapatid ko ngayon kaya pinatay ko na lang ang phone." Paliwanag ko habang magka salubong ang mga kilay.

"Paano kung mahalaga ang dahilan kaya tumawag sayo?" Lihim kong pinaikot ang mga mata, as if naman may magandang nangyari sa araw na to.

"Hayaan mo na Jami, gusto ko lang muna magpalamig ng ulo ngayon. Gusto ko walang disturbo at ma-solo ka lang." Seryoso kong sagot at tumawid upang humalik sa kanyang pisngi.

See, ang lawak kaagad ng ngiti niya pagkatapos kong halikan. "Okay, let's have fun tonight at wag isipin

ang iba liban sa ating dalawa." Matamis niyang salita at ngumisi.

"Yes, kota na ako sa problema at gusto ko muna ipahinga ang utak ko. Problemado na nga ko sa exam tapos dumagdag pa sila tsk." Sagot ko. Kapag ako talaga naubusan ng pasensya sa kanila, makikita nila.

"Are you sure iinom ka?" Bigla nyang tanong.

"Opo, gusto ko uminom. Ayos lang malasing ako at ikaw naman kasama ko, diba?" Sagot ko.

"Yes, it's fine." Mabilis na sagot ni Jami.

"Dunchaworeey, Jami, hindi ako nanghahalik pag lasing kaya safe na safe kahit hindi ikaw ang kasama." Hagikhik kong paliwanag sa kanya.

Nandito kami ngayon sa tabing dagat, malamig masyado kaloka at mabuti nalang laging handa ang asawa ko sa mga ganito. Inayos niya ang beach mat bago kinuha ang mga pinamiling pagkain at inumin. Kahit gabi na at marami paring tao ang mga nakatambay ngayon dito at mukhang halos ay mag partners din.

"Here," tawag ni Jami sa akin at inabot ang paborito kong cake at isang can of beer.

"Salamat, Jami. Nakakamiss ang ganito, ang tagal na nong huli nating bonding na kasama ang lahat diba? Ang saya pa natin noon tapos ngayon parang biglang nagbago ang lahat. Maibabalik pa kaya ang dati nating samahan, Jami?" Mahaba kong salita at tanong sa kanya.

Totoo, miss ko na ang mga kalokohan namin lalo na kung paano ka-gulo ang AKRIS tapos parang walang mga problema kasi mas mahalaga mental health namin. Naglaho bigla eh, kabaliktaran na ang nangyayari ngayon at hindi ko na ito nagustuhan.

"Mako, you don't have to hide your problems from me. Always remember that I'm here for you, ready to listen and do everything I can to help." Tumango ako kasunod ang pag inom.

"Alam ko naman 'yun at thankful ako palagi kasi nandyan ka, hindi ako iniwan sa lahat ng problema." Sagot ko at lumipat sa kabilang side para tumabi sa kanya.

"Jami, paano pag dumating 'yung panahon na mangyari sa atin ang ganyan?" Tanong ko. Nakita ko ang kanyang paglingon at titig sa akin ng seryoso pero hindi ko ito pinansin at diretso lang ang tingin sa madilim na dagat.

"What do you mean?" Tanong niya.

"I mean," sabi ko at lumunok, "paano pag may nalaman kang masama tungkol sa akin. Like, may balita na dumating sayo pero ang totoo ay kasinungalingan ang lahat ng 'yun- paniniwalaan mo kaya ako kapag sinabi kong nagsasabi ako ng totoo?" Seryosong tanong ko at sa pagkakataon na ito ay lumingon sa kanya.

Bahagyang nakataas ang kanyang mga kilay at tulala lang ilang segundo bago ngumiti. "May dahilan ba para saktan mo 'ko?" Tanong niya at agad akong umiling.

"What if lang po, paano kung mangyari 'yun kasi may taong gusto sumira sa relasyon natin?" Muling kong tanong, gusto ko malaman kung ano ang sagot niya.

"Are you worried?" Bakit hindi na lang sagutin ni Jami ang tanong ko at puro tanong din ang sagot?

"Jami naman, sagutin mo." Nguso ko at muling uminom.

Narinig ko ang kanyang mahinang tawa bago isinandal ang ulo sa aking balikat. "Mako, I trust you, mahal na mahal kita at paniniwalaan ko lahat ng sasabihin mo. Alam kong hindi mo ako magagawang saktan." Malambing niyang sagot bago ako ninakawan ng halik sa pisngi ko.

Alam ko naman 'yun ang isasagot niya pero hindi pa rin ako mapanatag, maniniwala kaya siya kapag sinabi kong hindi ako ang nasa litrato? Alam kong edited pero para kasing totoo at hindi halatang gawa-gawa lang. May tiwala rin ako sa kanya, may tiwala kami sa isa't-isa pero hindi mo talaga maiaalis sa sarili minsan ang mangamba sa kahahantungan.

"Pangako yan? Ako lang ang paniniwalaan mo? Kahit na pamilya mo pa makalaban ko?" Tanong ko, parang pinapili ko na rin siya sa tanong ko.

"Of course, kapag alam kong tama ang ginagawa mo." Mabilis niyang sagot at ngumiti. So, paano kapag nakagawa ako ng desisyon na tulad kay babe? Yung akala ko para sa akin ay tama tapos para sa kanya pala ay mali, hindi niya ako susuportahan at kakalabanin lang din?

"Pero Jami, paano kapag wala ako ibang choice? Nakagawa ako ng mali dahil 'yon ang alam kong tama, anong gagawin mo?" Sunod kong tanong sa kanya.

Huminga siya ng malalim at uminom muna. "Then kailangan mo ipaliwanag sa akin ang dahilan kung bakit mo 'yun nagawa para maintindihan ko ang sitwasyon mo. Mako, it's important to have a calm and understanding conversation. It requires proper communication and a wide perspective to see things from each other's point of view so that we can truly comprehend and reach common ground." Mahaba niyang explanation sa akin at ngumiti ng matamis.

Napakagat labi ako nang marinig ang kanyang sinabi, tama naman si Jami at talagang ang lawak ng isipan niya. Napakaswerte ko talaga at siya ang ibinigay ni Lord sa akin, lahat nasa asawa ko na at sobrang proud ako sa sarili dahil akin siya.

"Thank you, Jami, wag ka mag-alala at walang makakasira sa relasyon nating dalawa." Sagot ko.

Aaminin ko rin sa kanya ang tungkol sa mga litrato, hindi nga lang muna ngayon at sinigurado ko talagang nakatago ito ng mabuti sa lugar na alam kong hindi pinaghihinalaan ni Jami.

"Kamusta pala takbo ng negosyo mo?" Tanong ko.

"You don't have to worry about my business, Mako. I must admit, I was in a tough spot and lost a lot due to the situation, but a miracle happened. A relatively unknown company made a massive three-fold investment in mycompany, allowing us to quickly recover what was lost..." Lihim akong ngumiti sa kanyang ibinahagi.

"That investment was alifeline during the hardest time of our lives. That company, though anonymous and perhaps lesser-known, displayed immense kindness by granting us that opportunity." She smiles more genuinely this time.

"If not for this unexpected blessing, my business would have been in grave danger." Sunod niyang salita at mas lumambing ang boses niya.

"Mabuti naman kung gano'n. I'm happy for you, Jami." Sabi ko at mahinang humagikhik.

Kumuha siya ng cake at nag umpisa sa pagsubo sa akin, kaagad ko 'yun kinain. "Kamusta pala ang date ninyo ni Bern, Jami? Nag enjoy ka ba?" Tanong ko at mukhang hindi niya iyon inaasahan.

Bahagya siyang yumuko at ngumiti. "Yes, I enjoyed our date kahit sa konting oras na kasama ko siya." Sagot niya kaya napaisip ako ng malalim.

"Jami, gusto mo ba makasama ng matagal si Bern at Kb?" Tanong ko na hindi niya inaasahan at kaagad din itinago ang excitement na kanyang ekspresyon.

Mahina akong natawa. "Ayos lang, hindi mo kailangan itago sa akin kung gusto mo at isa pa tanggap ko na kaya ang tungkol sa mga alter ko Jami, kung iniisip mo na baka magselos ulit ako ay pinapangako ko- hindi na at iisa lang naman kaming lahat." Maligalig kong paliwanag sa kanya.

"Tatlo kaming asawa mo, kaya may karapatan silang dalawa at hindi lang ako." Sabi ko, "kaya wag ka mahiya magsabi sa akin kung gusto mo sila makasama kasi papayag naman ako." Dagdag ko pa sa kanya.

"Thank you, Mako." Ngumiti ako at pinakita sa kanyang masaya.

Nag-usap lang kami ni Jami ng may konting inuman, pinagaan ang aking sarili at nagpasya rin umuwi dahil lumalalim na ang gabi. Pagdating ng bahay ay natulog ako kaagad, hindi na ako naligo at bukas nalang dahil tinatamad na ako.

-

Kinabukasan

Gabi na naman kami natapos ng exam, nagpaalam ako ulit kay Jami na sasabay kay Rochelle at uuwi sa malaking bahay. Nagulat pa kami pagdating namin dahil gising na si Iris, halos sumabog ang puso ko sa tuwa pero 'yung takot na baka malaman n'yang kasal na si ma'am ay mas lalong lumala.

Nagkasagutan na naman sila babe at donkey, mabuti nalang at hindi sila nag away sa harapan ni Iris. Lahat kami masaya sa pag gising n'ya pero ramdam ko talagang may nagbago sa lahat.

Sa sumunod na araw ay pumasok na ulit si Riri ng school, dapat ma-excite ako pero hindi ko magawa. Nandito na kami sa loob ng classroom at tahimik akong nanalangin na sana hindi iniba ni ma'am ang kanyang last name.

Ngunit nadismaya ako, dahil iba na ang tawag sa kanya ng mga kaklase ko. Kaagad kong nilingon si Iris, bigla syang tumayo at tumakbo palabas kaya agad kaming sumunod sa kanya.

Naabutan namin ito sa may hagdan, luhaan at nagmamakaawa na tulungan siyang alisin ang sakit sa kanyang puso. Tahimik akong lumuluha sa likod ni babe, nakonsensya dahil hindi ko talaga nagawang aminin sa kanya.

"Iris, please." Pagmamakaawa ko habang pinapahid ang mga luha.

"Mako?" Narinig ko ang boses ni Jami at nakita itong kasama si ma'am Pixie.

Hindi nagtagal ay dumating na rin ang babaeng dahilan kaya nagkaganito ang kapatid ko. Mabilis

kumilos si Iris at kumapit kay babe, ngunit nagulat ako sa malakas niyang pagsigaw kay ma'am Pixie dahil sa hindi sinasadyang pag hawak nito sa sugat ng kapatid ko na ngayon ay dumudugo.

Pinagbantaan kami ni babe na walang susunod sa amin at siya na ang magdadala kay Riri.

Makalipas ang ilang minuto ay bumalik si babe para kunin ang mga gamit ni Iris, gusto ko sana siyang kausapin kaso naunahan ako ni Jami. Hinintay ko silang matapos pero ang tagal nila kaya pinuntahan ko si Iris sa clinic

Papalapit ako ng papalapit ay may naririnig akong humihingi ng tulong, umiiyak. Familiar ang boses kaya agad akong tumakbo at hindi makapaniwala sa nakikita ko. Nakita ko si ma'am Eve umiiyak at yakap-yakap ang kapatid ko, walang malay at maraming gamot ang nagkalat. Hindi to maaari, no, hindi.

"P-Please, help me, I-Iris..." hagulgol ni ma'am at pinipilit gisingin ang kapatid ko.

Wala akong nagawa, hindi ako naka kilos at naging bato sa kinatatayuan ko hanggang sa narinig ko ang boses ni babe at naramdaman ang mahigpit na yakap ni Jami.

Sinubukan ni ma'am Eve hawakan si Iris ngunit marahas itong itinulak ni babe at binuhat si Iris. Dumating na rin sila R at A, mabilis inalalayan si babe at tinakbo kaagad nila sa malapit na hospital.

"J-Jami, kailangan ko sundan mga kapatid ko." Nanginginig kong paalam sa kanya.

"I'm sorry, mako." Wala naman siyang kasalanan pero sya itong humihingi ng tawad sa akin.

Umiling ako at malungkot na ngumiti, "magkita na lang tayo mamaya." Sabi ko at tuluyang nilisan ang clinic, kailangan din sya ng pinsan at mas makabubuti kung doon nya muna ibuhos ang atensyon.

-

Sa hospital ay nagkaharap ulit sila babe at ma'am Everleigh, kasama nito si Jami. May mga sumbatan pero nagpapasalamat parin ako dahil walang sakitan na nangyari.

Kinausap kami ng doctor, hindi rin sigurado kung kailan magigising ang kapatid namin dahil sa daming gamot na iniinom at puro mga high dosages pa.

Late na ako umuwi sa bahay ni Jami dahil nanatili ako sa hospital upang i-monitor si Riri, ligtas na siya sa kapahamakan pero 'yun nga- hindi alam kung kailan siya muling magkakaroon ng malay.

"Mako?"

Matamlay kong sinalubong ang yakap ni Jami, sobrang pagod na ako masyado at stress na dahil sa pamilya. Thankful pa rin ako, dahil may asawa akong naghihintay sa pag-uwi ko. Niyakap ko siya ng mahigpit at ipinikit ang mga mata, gumagaan ang kalooban ko kapag siya ang kasama.

"Jami, I'm so tired. Hindi ko na alam ang gagawin. Ginawa ulit ni Riri, hindi ba kami mahalaga sa kanya? Tinangka niya ulit tapusin ang buhay para lang sa babaeng nanakit sa kanya?" Ayaw ko magalit, ayaw ko isumbat lahat kay ma'am pero kung hindi naman talaga dahil sa kanya ay hindi magpapakamatay ang kapatid ko.

"Mako, don't get mad at me, okay? But why didn't you tell Leigh about this?" Tanong niya at hindi ako kaagad nakasagot.

"Mako," tawag niyang muli.

Nagpakawala ako ng isang malalim na hininga. "Kasi pinagbantaan kami ni babe, nakakainis Jami kasi bakit kailangan humantong sa ganito ang lahat? Ang liit nong misunderstanding nila ni Riri pero mas grabe 'yung naging resulta." Sumbong ko sa kanya. Ayaw ko sisihin si babe pero kasalanan niya talaga lahat ng ito, kainis!

"If you had explained to Leigh from the beginning what had happened to Iris, there would have been a huge possibility that Leigh wouldn't have gone through with the marriage to Brenton. Even if it was just a contractual marriage, it still would have had a significant impact, especially on your sister." Mahaba niyang paliwanag.

"Kasalanan ng bestfriend mo ang lahat, hindi ko magawang kontrolin si babe lalo na pag alam kong malaki galit niya. Kahit nga si Bern hindi siya pinigilan at hinayaan lang at ewan ko bakit hindi niya pinagalitan 'yun." Sumbong ko at ngumuso. Kaya naman sana ni Bern kalabanin si babe pero wala siyang ginawa.

"Mako, you can't rely on your alter persona to solve your problems forever. Love, if you're capable of doing it, don't be afraid. You know the difference between what's right and what's wrong, so please, make your choices carefully." Ang lambing niya pa rin kung sermonan ako.

Nanahimik na ako at hindi nakasagot kasi wala akong makuha na tamang isasagot. Ayaw ko rin mag dahilan sa kanya at isa pa ay tama naman ang sinabi ni Jami sa akin, ang problema lang sa akin minsan ay mahina ang loob.

"Have you eaten already?" Mabilis akong umiling sa tanong niya.

"Wala akong gana, gusto ko na magpahinga." Sagot ko. "Inaantok na po ako." Dagdag ko.

"Alright,"

Hindi na niya ako kinulit na kumain at sinamahan kaagad sa aking kwarto. Dito na rin siya matutulog kasi alam niya nagkakaroon ako ng nightmare tuwing stress, lalo na kapag pagod na pagod ang isipan at katawan. Hindi ko na masyadong kinulit si Jami at kaagad natulog pagkatapos kong mag half bath at mag palit ng pajamas.

"Jami, una na po ako." Paalam ko sa kanya na mauuna ng matulog.

"Goodnight, mako." Sagot niya at hinila ako pina pwesto sa bandang dibdib niya.

Ang bango niya, sana managinip ako ng masaya.

-

Sa mga sumunod na araw ay tulog parin si Riri, mas lumala ang alitan nila R at S tapos itong si babe hindi na namamansin at hindi na rin sumasabay sa amin.

Nagpatuloy ang ganyang set-up hanggang sa lumipas ang isang buwan, ang magandang samahan namin dati na puno ng tawanan at kalokohan lang ay napalitan ng lungkot at katahimikan.

Sinubukan ko sila kausapin isa-isa, pero talagang wala silang balak magkasundo na dalawa. Kinausap ko rin si Ag pero pati siya ay ayaw makialam sa away nong dalawa.

Yung routine ko sa lumipas na buwan ay bahay-school-hospital-bahay lang. Hanggang sa lumipas ang dalawang buwan, mas naging malungkot ako pero hindi ako nawalan ng pag-asa at malaki ang pasasalamat ko dahil hindi ako iniwan ni Jami.

Isa-dalawa-tatlong buwan na ang lumipas pero tulog pa rin ang kapatid ko. Wala na ito sa ospital dahil inuwi namin siya sa bahay ng Albrecht, pati si dad galit na sa amin dahil hindi namin nagawang pigilan si Riri. Binalak nga nila maghiganti ulit sa angkan nila Jami pero nanlaban kami ni RL, bakit kailangan nila idamay ang iba? Bakit hindi si Brenton ang pahirapan nila.

Isang gabi, nagtipon kami sa malaking bahay ngunit nagulat dahil sa paggising ni Iris at nagwawala, gusto makita si ma'am. Nagbanta ulit sasaktan ang sarili kapag hindi pinagbigyan makita si ma'am Everleigh.

Masakit makita si Riri na nahihirapan, umiiyak at nagmamakaawa sa amin, lalo na kay dad. Pero sa huli ay pinagbigyan pa rin ito sa kanyang hiling na makita ang minamahal, si babe ang sumama sa kanya para makita si ma'am at kami ay naiwan.

Pagbalik nila sobrang nag-aalala ako dahil namamaga ang mga mata ni Iris, kita ko talaga kung gaano siya nasaktan. Sinubukan namin siyang kausapin pero ikinulong niya ang sarili sa loob ng kanyang kwarto.

Simula sa araw na 'yun ay hindi na siya lumabas, laging nanatili sa silid at kahit isang beses ay hindi kami hinarap. Ilang ulit kami nagmamakaawa na bumalik na siya pero wala, ayaw niya humarap sa kahit na sinong tao- kahit sa amin na pamilya niya.

Yung takot ko mas naging triple dahil baka may gawin siyang masama ulit sa kanyang sarili, paulit-ulit akong bumabalik upang tingnan kung ayos lang ba siya.

Na cancel ulit ang foundation week hanggang sa natapos ang 1st semester. Nagdaan ulit ang maraming araw ay gano'n pa rin ang sitwasyon ni Iris, hindi lumalabas sa kwarto at tuluyan na talagang inisolate ang sarili.

2nd semester, nasa gym kaming lahat para sa gagawing orientation. Wala ulit si Riri at mukhang titigil na siya sa pag-aaral, mabuti na lang nagawan namin ng paraan ang 1st sem n'ya kaya makaka-proceed parin siya kasama kami pero mukhang malabo mangyari.

Nalulungkot ako na kinausap si R, nagplano pa kami dadalawin kaagad si Riri after school pero nagulat kami nang bigla itong sumulpot kasama si Ag. Lahat kami na sorpresa at tulala habang sinusundan siya ng tingin.

Naiyak ako kasi kita ko ang malaking pagbabago niya, wala na 'yung kislap sa kanyang mga mata at napalitan ng lamig ang ekspresyon ng mukha niya. Pero kahit gano'n ay masaya akong makita siyang muli at mukhang handa na siya harapin ang lahat.

Kinabahan ako nang magkaharap sila ni ma'am at baka kung ano ang gawin ni Riri pero ikinagulat ko ang hindi niya pagpansin dito at tiningnan lang na parang hindi kilala at nagpatuloy sa paglalakad.

Tahimik namin inobserbahan si Iris, maraming pagkakataon na nakaharap niya si ma'am pero wala talaga siyang ginawa at siya na mismo ang umiwas. Itong isa parang nananadya pa talaga, bakit hindi niya hayaan ang kapatid maka move-on ng tuluyan sa kanya.

*

Kakauwi lang namin galing field trip, naging maayos naman at walang naging problema- 'yun ang akala ko dahil hindi ko inaasahan ang confrontation nila babe at Iris sa isa't-isa. Hindi ko na nga kinaya at pinaubaya kay Bern ang lahat para ayusin ang problema. Akala ko magkakagulo ulit at masisira na ng tuluyan ang samahan, pero malaki ang pasasalamat ko dahil mas nanaig ang pagiging positive ni Riri at pagmamahal kay Sj- inintindi kung bakit niya 'yun lahat nagawa.

Hinarap na niya kaming lahat, humingi ng tawad sa lahat ng ginawa niya sa sarili at ang epekto na binigay nito sa amin. Pinatawad ang isa't-isa at ngayon nagkaayos na.

"Nakita nyo si Iris?" Tanong ko sa mga kapatid.

Medyo may pagbabago na konti simula nong nagbalik si Riri, sabay na ulit kaming lahat pero 'yung tensyon sa pagitan ni babe at R ay nanatili pa rin.

"Hoy, magbati na nga kayong dalawa! Papataasan kayo ng pride ha? Kung si Iris nga nagpatawad kaagad dahil mas iniintindi kayo!" Sumbat ko sa kanila, sasampalin ko talaga sila pag hindi pa sila nagkabating dalawa d'yan.

Hinila ko ang kamay ni babe at kinaladkad patungo sa upuan ni Aaar eeeL. "Magbati na kayo utang na loob, okay na si Iris kaya magkaayos na rin kayong dalawa!" Inis kong sabi at pinag harap sila.

Walang nagsasalita sa kanila at nanatili na tahimik, naghihintay kung sino ang una hihingi ng tawad. Narinig ko ang buntong hininga ni babe at inabot ang kamay kay R, "I'm sorry." Sabi nito at mukhang hindi naman siya napilitan.

Tumango si R at tipid na ngumiti bago nakipag kamay kay babe, "I'm sorry din, huwag na tayo mag away at baka malaman pa ni Iris at sisihin sarili niya. Sorry kung sa tingin mo hindi mahalaga sa akin ang pamilya, pero kasi kung alam natin na may ibang paraan- bakit natin idadamay ang mga walang kinalaman." Pahayag ni R at niyakap si babe ngunit saglit lang 'yun at naghiwalay din sila kaagad.

"Hindi ko na kailangan magpaliwanag kung bakit ko 'yun ginawa, kilala nyo na ako at minsan ko na rin ginawa dahil sayo." Sagot ni babe at sabay kami tumango.

Hinila ko si Ag at nakipag group hug sa kanila, "Please, wag na tayo mag away at sobrang stress na ang beauty ko. Hindi na kayo naawa sa akin." Sabi ko sa kanila at muling hinanap si Riri pero bigla itong nawala.

"Nasaan ba si Iris?" Tanong ko ulit.

"Baka nasa clinic." Biglang sagot ni Ag.

"Akala ko ba wala na siyang lagnat, bakit ganyan katawan niya at pabalik-balik ang sakit kapag nagka-lagnat?" Tanong ko sa kanila pero as if naman may alam sila duh.

"Gano'n na talaga siya, para ka namang hindi sanay." Sagot ni babe sa akin.

"Oo nga pala, kailangan natin mag set ng new date para sa foundation week kasi nangungulit na ibang departments." Paalala ni R sa amin.

"OMG! oo nga pala at hindi natin pwede patagalin ng sobra, kasalanan n'yo kasi kaya na moved ulit ang schedule. Sige, mamayang 5pm magpatawag tayo ng meeting." Sabi ko.

Kasalukuyan naming tinatahak ang daan patungong clinic, malapit na sana kami nang biglang lumabas si ma'am Everleigh. Nakita niya kami at bigla itong umiwas, tumalikod si ma'am at sa kabilang daan sana siya dadaan ngunit bigla itong tinawag ni RL at hinarangan. Si babe dumiretso na pumasok ng clinic habang kaming tatlo ay naiwan dito sa labas kasama si ma'am.

"Ma'am, gusto ko lang humingi ng tawad sa ginawa ng kapatid ko sayo. Nagawa niya ang lahat ng 'yun dahil sa pagmamahal kay Iris, alam ko po mabigat ang kasalanan niya at hindi madadala sa kapatawaran-"

"Enough, you don't need to say sorry. I understand." Putol ni ma'am Everleigh at ngumiti kay Aaar eeeL.

"Salamat po. Kung may magagawa at maitutulong kami sayo, please sabihan mo kami para makabawi man lang." Sabi ulit ng kapatid ko at sumang-ayon kaming dalawa ni Ag.

"No, it's not necessary. I can handle this problem on my own. Just keep an eye on Iris and make sure she doesn't harm herself again." Sagot ni ma'am.

Tinawag ko ito at sa akin naman tumingin. "Nag usap na ba kayong dalawa?" Seryoso kong tanong at binigyan ako nito ng isang tipid na ngiti.

"Yes, I appreciate your concern again, and can I ask you for a favor?" Bigla niyang tanong sa amin kaya tumango na lang din kami bilang tugon.

"Can you please make sure that no other woman gets close to her? And if there are any women who try to flirt with her, can you not allow that to happen? I know I'm married to Brenton, but you're well aware that I don't hold any romantic feelings for him. Just give me enough time, and I promise I'll fix things with your sister." Paghingi nito ng pabor sa amin.

Nagpalitan kami ng tingin nila R at A bago muling tumango upang sumang-ayon sa pabor na hiling ni ma'am. Halata naman mahal niya ang kapatid ko, pero dahil sa ginawa nga ni babe ay mas lalong nagkagulo.

"Makakaasa ka, ma'am." Sagot ni Ag sa kanya.

"Thank you." Sagot nito, sinabi kung anong room si Riri natutulog at nagpaalam.

After umalis ni ma'am ay pumasok kami ng clinic upang dalawin si Riri kaso tulog naman ito kaya hindi na lang namin ginising para makapag pahinga siya ng maayos. Nag desisyon sila na pumunta ng restaurant ni ma'am Pixie pero hindi na ako sumama dahil sasabay ako kay Jami mag lunch.

Tanaw ko si Jami ngayon sa labas ng kanyang opisina, kausap ang kapatid niya, lumapad ang ngiti ko sa labi at tatawagin na sana ito nang biglang tumunog ang phone ko at may natanggap akong notification na nagmumula sa pangalang TXK. Bago ko binuksan ang inbox ko ay nag stalk ako sa profile niya pero naka private ito at wala rin naman kahit anong litrato.

"Kaloka." Sambit ko at may nag t-troll yata sa akin.

Pag bukas ko ng message nito at tumambad sa akin ang maraming mga litrato, hindi ibang tao kundi ako. Litrato ko na may kasamang iba't-ibang mga babae, kahalikan na maraming babae at may iba pa na kuha galing hotel. Nanlamig ako sa aking kinatatayuan at hirap lumunok lalo na nong tinawag ni Jami ang pangalan ko at ngayon papalapit na sa akin.

Kaloka, ako ba talaga 'yun? Hindi at ayaw ko maniwala pero 'yung katawan ay parehong-pareho sa akin. Sino sa dalawa? Bern at Kb? Ayaw ko humusga lalo na at wala akong alam sa mga nangyayari.

"Mako?" Napaigtad ako sa paghawak ni Jami ng braso ko.

Dali-dali kong pinatay ang cellphone at ibinalik ito sa bulsa bago ngumiti sa kanya. "Sorry, tapos ka na po ba? Sabay na tayo lun- mamaya nga pala Jami may meeting ang lahat ng department para sa foundation week na lagi na lang nauudlot." Mabilis kong paliwanag sa kanya para hindi ako paghinalaan.

"Alright. Yes, I'm done. Saan mo gusto kumain?" Tanong niya sa akin.

"Sa office mo nalang po, tinamad na ako maglakad." Sagot ko.

"Okay, I'll order food." Mabilis niyang sagot at hinatak ako papasok ng kanyang opisina.

Hindi ako kinakabahan sa mga natanggap kong litrato, curious ako kung kanino o kung sino ang nagpadala nito. Para saan? Sirain ang relasyon ko sa asawa ko? No, hindi mangyayari at alam ko na ako lang ang paniniwalaan ni Jami. Kaloka siya, humarap siya sa akin at kakalbuhin ko kung sino man ang punyetang yan.

Sige, subukan niya lang sirain ang masayang relasyon namin.

Makikita niya kung sino ako.

CHAPTER 24.5

-

Ang ganda ng araw ko, magising ka ba naman na katabi ang pinakamagandang asawa mo? Sa muling pagkakataon ay naging host ako ng katawan na ito, hindi alam ng iba ang tungkol sa akin kaya kailangan ko pa rin magpanggap bilang si Krystal sa harapan nilang lahat.

"Ang saya mo keyboard ah, may nangyari sa inyo ni ma'am?" Tinaasan ko kaagad ng kilay si Rochelle.

"Anong sinasabi mo? Loka ka, wala no at masaya ako dahil ngumiti si Riri." Sagot ko at tinuro ang kapatid namin na naglalaro ng basketball kasama ang dalawa.

Nandito kami sa Inner quadrangle kung saan may court, naglalaro silang tatlo habang kami ni R nandito lang sa tabi at nanonood.

"Tingnan mo sa 4th floor, kanina pa yan nanonood si ma'am kay Riri." Bulong niya sa akin kaya tumingala ako upang hanapin ito.

Totoo nga, kasama rin nito si Jamila nanonood. Ngumiti ako at kumaway sa asawa ko. "Ang ganda ni Jami ko hehe." Pagmamayabang ko sa katabi.

"Maganda rin kitten ko." Tiningnan ko siya at tinaasan muli ng isang kilay, isisingit pa talaga girlfriend niya.

"Oo nga pala, kailangan ulit natin mag set ng date. Sobrang delayed na ng foundation week natin at kinukulit na ako ng buong departments." Sabi ko sa kanya. Ilang beses na hindi natuloy dahil sa panay extend ang ginawa namin.

"Sige, magpapatawag ako ng meeting mamaya. Matutuloy na siguro to ngayon? Nakikita ko naman na medyo okay na at walang problema kay Iris." Sabay kami tumingin kay Iris.

"Hindi natin alam kung okay na ba talaga siya, pero sa nakikita ko ngayon ay nanunumbalik na lakas niya." Sagot ko sa kanya.

"Keyboard, what if bumawi tayo sa kanya?" Bigla niyang tanong sa akin.

"Ano ibig mo sabihin?" Sagot ko at sumandal sa pader.

"Alam naman natin na malaki ang pagkakamali natin kay Iris diba? Hindi natin nagawa hadlangan si Sj at dahil doon lumala ang sitwasyon. Wala man pinapakita si Riri pero alam ko na mahal niya parin si ma'am, ibalik natin ang alam natin ay sa kanya." Napaisip ako bigla sa kanyang pahayag, may punto si Rochelle pero baka kapag nangialam kami ay baka magkagulo ulit.

"Sige na keyboard, hindi naman natin pipilitin si Iris kung ayaw niya na talaga pero subukan lang natin. Alam naman ng lahat kontrata lang kasal nila ni Brenton, I don't know the real reason behind ng kasalan- ang alam ko lang ay napilitan si ma'am at walang pagmamahal do'n." Pangungumbinsi niya sa akin, mukhang hindi titigil si Rochelle hanggat hindi ako mapapapayag.

Pinagmasdan ko si Iris at tumingin ulit kay ma'am Everleigh, "hmm, sige at go ako sa gusto mo. Subukan natin, pero kapag sinabi ni Iris na tumigil tayo- huwag na nating ipagpilitan." Sagot ko sa kanya

at tumango si Rochelle kasabay ang isang ngiti.

Pagkatapos nilang maglaro ay umakyat kami kaagad ng opisina para makapag bihis na rin ang tatlo dahil puno ng mga pawis ang katawan. Nasa may hagdanan palang kami ay nakasalubong na namin ang dalawang guro na nanonood sa kanila kanina.

"Good afternoon po." Bati namin sa dalawa.

"Good afternoon. Change your shirts at puro kayo pawis." Paalala ni Jamila sa tatlo kong kapatid.

"Excuse me," lahat kami napalingon kay ma'am Everleigh. "If it's alright with you, may I speak to your sister for a moment?" Nahihiya nitong tanong sa amin at mabilisang ninakawan ng tingin si Iris na nasa aking likuran.

"Tanong mo siya." Bigla nataranta si Rochelle dahil sa kung paano ito sinagot ni Sj, sumenyas ako sa kanya na mag relax lang at walang gagawin si Sj.

"Mauna na kayo, susunod ako." Sagot ni Iris, hindi na nagsalita si Sj at nauna maglakad- okay na siguro sa kanya?

"Sige, take your time." Sabi ko at hinila si R at A.

Ngunit bago kami umalis ay lumapit ako kay Jamila upang bumulong. "Hi, miss kita, Jamila." Ngumiti ako at nakitang tumaas ang kanyang mga kilay, kinindatan ko ito bago tuluyang umalis hatak-hatak ang dalawa sa magkabila kong kamay.

"Okay lang ba iwanan si Iris?" Tanong ni Ag.

"Oo, okay lang at wala na gagawin 'yun sa sarili. Ako tatapos sa kanya kapag ginawa niya ulit." Mabilis kong sagot.

Pagdating sa opisina ay nagpasya silang maligo. Habang naghihintay ay kinuha ko ang phone dahil may nagpadala ng mensahe at nakita ko ang pangalan ng aking asawa, may message ito.

Wife :
I miss you so much. ?

I giggle matapos mabasa ang kanyang mensahe, ang cute ng asawa ko- gusto magpalambing nito kapag ganyan ang emoji niya eh.

Me :
Sino muna ako?

Wife :
K.B

"Haha, alam at kilala niya talaga kaibahan naming tatlo." Pailing-iling kong saad habang tumatawa.

Me :
Miss din kita, wala ba akong kiss d'yan?

Wife :

Where are you?

Me :
Nandito sa office pero naliligo ang tatlo.

Ni-last message ako ng asawa ko, seen lang at hindi na nag reply. Kapag ganitong style ay alam kong susulpot siya bigla. Hindi nga ako nagkamali dahil may kumatok sa labas ng pinto, pagbukas ko ay isang ngiti ang gumuhit sa aking labi dahil tama ako sa hula.

"Hi, mahal." Tawag ko at matamis siyang nginitian.

Instead of answering me, she pushes me gently, closes the door, and wraps her arms around my neck. "I'm here." She whispers to me and presses her lips against mine. The kiss is filled with tenderness and heat, and I swiftly respond to her kiss, encircling her waist with my arms.

"Dito n'yo pa talaga nagawa mag lampungan, doon nga kayo sa opisina mo, Athy." Naputol ang aming halikan nang marinig ang boses ni Sj, kakatapos lang maligo at ngayon bihis na.

"Ara, are you still mad?" Biglang tanong ni Jamila sa kanya. Hinila ko ito papunta sa sofa at pinaupo sa lap ko bago yakapin ang kanyang katawan.

"Galit? Kanino?" Tanong ni Sj, as if hindi alam kung ano tinutukoy ng asawa ko.

"You know-"

"Hindi, nangako si Iris kaya alam ko hindi na siya uulit." Putol nito kay Jamila at tipid ngumiti.

"Pwede magtanong?" Ako naman ang kumausap sa kanya.

"Ano?" Nagtungo siya una sa ref at kumuha ng paborito niyang pudding bago umupo sa katapat na sofa namin ni Jamila.

"Hindi ba kayo nag away ni ma'am Pixie? Hindi ba siya galit sa ginawa mo? Alam niya naman siguro na ikaw ang dahilan kaya muntik bumagsak negosyo nila?" Direkta kong tanong, nakipagtitigan ito sa akin at nagpakawala ng malalim na hininga.

"No, una palang sinabi ko na sa kanya ang gagawin ko. Hindi nagalit si pie, sinuportahan pa desisyon ko at wag ko na raw siya isipin. Swerte ko sobra sa kanya no? Gagawin lahat para sa akin- pero ang totoo ay hindi ako ang may kagagawan kung bakit bumagsak lahat ng negosyo ng Ponferrada." Kalmado niyang pahayag habang kumakain. Naguluhan ako at nagsalubong ang mga kilay nang marinig ang kanyang sinabi, anong hindi siya ang may kagagawan?

"Wait, sinasabi mong hindi kayo ni dad ang dahilan sa lahat ng kaguluhang nangyari sa kumpanya nila Jami?" Tanong ko upang klaruhin ang lahat.

She nods. "Aminado akong plinano ko talaga kasama si dad, pero bago pa man namin gawin ay nangyari na. Nagkagulo sila at isa-isa nag pull-out lahat ng investors. I heard that someone bought half of the company's stocks at lahat ng investors ay isa-isang nag pull-out dahil utos ng taong ito." Bahagyang nanlaki ang mga mata namin ni Jamila sa natuklasan. So mali sila Krystal sa lahat? Ang buong akala nila ay si Sj at dad ang gumawa.

"Sino?" Tanong ko.

"I'm not sure, but they must be pretty influential if they can drive away all the investors like this." Kaagad nitong sagot. Tumango ako bilang tugon dahil tama ang kanyang sinabi, hindi naman siguro magsisi-kansela lahat ng investors nila kung hindi makapangyarihang tao ang nasa likod nito.

"If no one invests in the company anymore, it might go bankrupt- muntik na nga mangyari sa kanila." Sagot ko. Muntik ng malugmok negosyo ng asawa ko, mabuti ginawan kaagad ni Bern ng paraan.

Napaisip ako bigla at tinawag si Sj. "Hold on a second. Wouldn't it be possible for us to buy all the investors' stocks? If we all put our money together, we could buy enough stocks to gain control of the company." Suhestyon ko.

"That's a risky move, pero naisip ko rin 'yan. Sa totoo lang patago kami ni dad nag iimbestiga at tumulong para unti-unti mabawi ng pamilyang Ponferrada ang mga nawala sa kanila. Ang lakas ng kalaban na 'to, masasabi kong pantay sila ni dad." Pero sino ang gagawa ng lahat ng 'yun? Hindi naman gano'n kayaman ang lalaking pinakasalan ni ma'am Everleigh sa natatandaan ko.

"What if hadlangan tayo ng new owner?" Pumagitna na si Jamila sa usapan namin ng kapatid ko.

"We'll have to be stealthy about it. We can't let them know what we're planning. Sinimulan na nga namin ni dad, hindi lang namin pinaalam para hindi kayo mag-alala." Ngiting paliwanag ni Sj. Hindi ko lubos akalain sila ang palihim tumutulong, ang buong akala ng mga kapatid namin ay sila ni dad ang dahilan kaya nagkaganito ang lahat- kabaliktaran pala.

"Pero bakit hindi ka nagpaliwanag? Hindi mo sinabi sa lahat ang totoo? Inangkin mo pa na kasalanan mo." Nag-aalala kong tanong. Naging masama pa siya sa paningin nila Iris dahil sa pangyayaring hindi niya naman ginawa.

"Hayaan mo na, malalaman din naman nila ang totoo." Sagot niya at nagpakawala ng mahinang tawa. Pati ako hindi ma-predict takbo ng utak ni Sj.

"Hmm, sige at sasali ako sa plano mo. Ikaw, Jami?" Tanong ko at kanina ko pa pansin ang ngiti niya sa labi, tumango ito bilang tugon.

"Alright, we're in agreement then. Let's start gathering our resources and forming a secret coalition of investors. We'll need to be careful and discreet in order to avoid the new owner from finding out what we're up to. Once we have enough shares, we can work together to vote and change the course of the company. It's a risky plan, but it might just be our only chance to take control back." Napaisip ako bigla bakit marami siyang alam tungkol sa ganito tapos naalala ko ang kurso niyang kinuha bago nag crim.

"But what if someone leaks our plan?" Tanong ni Jamila.

Hindi sumagot si Sj, ngumisi lang ito at pinakita sa amin ang mangyayari- gilitan sa leeg bilang banta.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA game." Hagalpak ko at nakiisa sa plano.

"Ang lakas ng tawa mo keyboard- hello ma'am." Naputol ang usapan namin dahil sa biglang pagdating ni R kasunod si A.

"Okay, I have to go to class now. We'll continue this later." Sabi ni Jamila at tumayo na.

"Ingat po." Paalam namin sa kanya.

Saktong paglabas ni Jamila ay siya namang pagpasok ni Iris, tiningnan namin ito, nagpalitan kami ng tingin ng mga kapatid ko dahil sa namumula ang buong mukha ni Iris- I'm sure may nangyari sa kanila ni ma'am Everleigh.

"Namumula ka?" Diretsong tanong ni Sj na ikinatigil ni Iris at dali-dali naghanap ng salamin.

"May nangyari ba na maganda?" Ako ang sunod na nagtanong at mabilis itong umiling.

"Wala, wait lang at maliligo ako." Sagot nito at mabilis pumasok ng banyo.

Nagkibit-balikat ako dahil sa akin nakatingin si Rochelle, tinatanong ng kanyang mga mata kung may alam ako. Paano ko malalaman kung alam niyang nandito lang ako sa loob ng opisina kasama ang dalawa kanina, lutang yata siya.

Hinintay namin matapos si Iris at kaagad umakyat ng classroom, subject pa talaga ni ma'am Everleigh. Kanina ko pa napapansin mga nakaw tingin niya sa kapatid ko na ngayon ay nasa labas ng bintana ang atensyon, hindi niya talaga tinatago at halatang in-love si ma'am.

Binato ko si Sj ng scratch paper at ngumuso sa harap ng pisara. "Kulang nalang matunaw si Iris sa mga titig niya." Bulong ko at bigla itong ngumisi saka nagtaas-baba ng mga kilay.

"50 students tayong nandito, pero ang atensyon ni ma'am nasa isang estudyante lang." Naubo ako at muntik na tumalsik laway ko dahil sa biglang sinabi ni Sj, loko to at inasar pa si ma'am Everleigh.

"Hindi ko sinasabing si Iris." Humirit pa talaga ulit at nag mentioned pa ng pangalan.

Nagsimula umingay at tinukso ng mga kaklase si Iris, "tumigil kayo hoy, kasal na si ma'am" Natigil ang lahat dahil sa sinabi ni Jake ba ang pangalan nito?

"Kung tahiin ko yang bibig mo para hindi ka na makapag salita?" Saway sa kanya ni Tanvi at binatukan ang binata sa ulo.

"Enough, have you finished reviewing? We have a 20 item quiz today." Pagpapatigil ni ma'am sa kanila. "Put away your things and get a half-lengthwise sheet of paper." Dagdag pa nito.

"Lengthwise ma'am?" Tanong ulit ni Jake.

"Bungol ka ba ha? Kakasabi lang na lengthwise." Kanina pa sila ni Tanvi nagtatalo na dalawa, para silang Krystal at Iris minsan.

"Keep quiet. Number one."

-

Pasado alas otso ng gabi natapos ang meeting kasama ang ibang guro na tutulong mag facilitate para sa foundation week, final na at kailangan matuloy na ito this time.

"Keyboard, gusto n'yo sumabay mag hapunan? Sasama rin ang iba." Tanong ni Rochelle sa akin paglabas ng meeting room. Lumingon ako sa gawi ni Jamila at nakitang kausap nito ang ibang mga guro.

"Sige, matagal na rin nong huli nating pagtitipon." Sagot ko at kumaway sa asawa ko.

"Lapitan ko lang." Paalam ko kay Rochelle at lumapit kay Jamila.

"Excuse me." Sabi ni Jamila sa mga pinsan at nilapitan ako.

"Mahal, wala ka na trabaho ngayon? Sabay daw tayo maghapunan kasama ng iba." Tanong ko sa kanya.

"Sure. By the way, hindi ba natin ipapaalam sa iba ang tungkol sa pinag usapan natin kanina?" Napaisip ako bigla sa kanyang tanong at agad din napagtanto kung ano ito.

"Hindi ko alam, hintayin nalang natin si Sj."Sagot ko sa kanya. Baka kasi may plano 'yun tapos masira namin kung bigla-bigla kaming magsasabi sa iba.

"Hmm, alright."

"Ma'am, pwede ba sumama na lang din kami ni Jake?" Lahat kami na nandito sa labas at napalingon kay Tanvi at Jake, bakit nandito pa silang dalawa? Hindi naman sila kasali sa meeting kanina- pero anong ginagawa nila rito?

"Hindi halatang wala kayong pera." Joke ko.

"Pogi lang ako pero wala talaga akong pera." Mabilis na sagot ni Jake.

"Habulin lang ako ng mga babae pero never naman ako nangutong sa kanila." Isang tango ang ginawa ko bilang pagsang-ayon kay Tanvi, mabuti kung gano'n.

"Tara na." Tawag ni Rochelle sa amin dahil nauna na maglakad ang iba.

"Tingnan mo pinsan mo mahal, dati si Iris ang habol nang habol sa kanya, ngayon kabaliktaran na." Mahinang tawa na bulong ko kay Jamila at sabay kaming dalawa sinundan ng tingin ang mga ito.

Nasa unahan kasi si Iris at si Everleigh nasa likod ng kapatid ko, palihim niya pa nga hinawakan ang kamay ni Riri, but since kami ni Jamila ang nasa likod nila ay malaya naming napapanood kung ano ang ginagawa nito sa kapatid ko. Hahawakan niya ang kamay, sunod naman mangangalabit kaya napapatingin sa kanya si Iris at taas ng mga kilay.

"May ganyang katangian din pala ang pinsan mo, mahal." Sabi ko.

"I guess? Ngayon ko lang din siya nakitang ganyan." Sagot niya.

"Siguro talaga nagbabago ang tao kung tunay na nagmamahal." Patunay na d'yan si Bern, ang dati na hindi mo makikitaan ng ngiti sa labi ay ngayon ngumingiti na dahil kay Jamila. Hindi rin 'yun mahilig sa mga lakad-lakad pero napapayag nitong isa.

Sa restaurant lang kami ni ma'am Pixie nag hapunan, wala naman masyadong ganap at kumain lang. Minsan may palitan ng insulto sila Tanvi at Jake pero tumatahimik din naman kaagad lalo na kapag sinasaway. Tapos si Everleigh na todo asikaso at papansin kay Iris, ano kaya pinag-usapan nila at biglang ganyan trato ni ma'am sa kanya.

Lumipas ang mahabang minuto at nasa kalagitnaan ng usapan ang lahat nang bigla tumunog ang cellphone ni Everleigh, tumigil kami sa pag-uusap para sana bigyan siya ng space para sagutin ito ngunit agad niya pinatay ang phone pagkatapos makita ang caller.

"Tumawag na asawa ni ma'am." Minsan talaga kailangan patahimikin ang lalaking ito at sobrang daldal niya.

"Ang ingay mo! Kapag ikaw binagsak ni ma'am, pagtawanan kita." Sermon ulit ni Tanvi sa lalaki, hindi ko alam kung pang ilang sermon na yan.

"Bakit hindi mo sinagot? Baka sinusundo ka na." Tanong ni Iris at nagpatuloy sa pagkain.

"I don't have time." Sagot kaagad ni ma'am.

"Marami kang time, ayaw mo lang." Bato ulit na salita ni Iris, sa obserbasyon ko ay parang ginagalit niya ang guro.

"Stop worrying about unimportant things and just eat." Naaasar na yata ito pero pinipigilan lang ang sarili.

"So mas mahalaga si Iris kaysa sa asawa mo, ma'am?" Nasapo ko ang aking noo dahil sa muling tanong ng lalaki, bakit ang daldal ng batang ito.

"YES." Ang bilis nakasagot ni ma'am at hindi man lang pinag-isipan. Kinagat ko ang ibabang labi para pigilan ang ngiti at nakita ko si Rochelle na kinilig dahil sa sinagot ni ma'am.

"Yun oh! Legal mistress ang Iris namin." Mabilis na lumipad ang palad ni Iris sa ulo ni Tanvi dahil sa sinabi nito at tumawa ng malakas. Kalokohan, ginawang legal kabit ang kapatid ko.

"Pero serious question ma'am, ano nagustuhan mo kay Iris? Babaera yan tapos puro lang kalokohan." Nandito na tayo sa mga tanong na hindi maiiwasan, bilib ako sa lalaking ito at ang lakas ng loob niya.

"Honestly, I'm not really sure what I see in Iris. She used to be a playgirl, always trying to get attention and messing around with other girls. It's annoying, but admittedly she has a certain charm. And as much as she teases me and makes fun of me, I can't deny that she's got a smart mouth and a sharp wit. Plus, I guess it's just refreshing to have someone who's not scared to speak their mind and challenge me every once in a while." Hindi ko inaasahan aamin siya sa harapan naming lahat, lalo na at kasama rin ang kanyang mga pinsan. Malalaman mo talaga wala siyang gusto sa asawa dahil kahit isang segundo hindi nito pinag isipan ang sagot at natural lang na lumabas sa kanyang bibig.

Ninakawan ko ng tingin si Iris, tahimik nakikinig habang tuloy sa pagkain. "What is it about Iris that you find so appealing?" Tanong na nagmula kay ma'am Lorelei.

"I don't know. I mean, she can be pretty infuriating at times, but there's something about her that's hard to ignore. Maybe it's her confidence. Or her witty comebacks. Or the fact that she's not afraid to go after what she wants." Bahagya ko inangat ang mga kamay at nag thumbs up kay Sj, bigla kasi siyang tumingin sa akin at sakto rin napatingin ako sa kanya.

"Pero ma'am, player siya dati. Hindi ka ba nag-alala na baka gamitin ka lang ni Iris tapos maghanap ulit ng iba?" Ayos mga tanungan ng lalaking ito.

"Of course it crosses my mind. But the truth is, I trust her. She may be a flirt, but deep down she's really not that bad. She's just confident and knows what she wants. And as for using me, well, I'm not afraid to stand up for myself. I know I'm not just some easy target for her. Plus, I think it's kind of thrilling to have someone as fiery and unpredictable as her around." Ganda ng mga sagot ni ma'am. Nagtaas ako ng isang kamay, ako naman magtatanong sa kanya.

"Sabi mo you trust her, pero bakit hindi mo siya pinagkatiwalaan nong panahon na sinubukan niyang magpaliwanag sayo dahil sa nakita mo siyang kahalikan ang ex niya?" Biglang tumigil sa pagkain si Iris at tingin sa akin dahil sa naging tanong ko, si ma'am naman panandalian natulala at agad din naman bumalik sa huwisyo nito.

"I guess I was just too caught up in my emotions at that moment. I saw her with her ex and it just set off this jealousy and anger inside me. I didn't want to listen to her explanation, I just wanted to be mad. But now, looking back, I realize I should have given her a chance to explain things from her perspective. It's not fair to assume the worst in someone without listening to their side of the story." Nakakalungkot nga lang kasi kung kailan niya na realized ang lahat ay do'n din nagsimula ang lahat ng kaguluhan, pero sana ngayon ay maayos na ang sa pagitan nilang dalawa.

"Yeah, I can understand that. Seeing someone with their ex can be a gut punch. But still, you could have at least heard her out instead of just assuming she was betraying you." Sagot ni Sj, kapag talaga nagsalita si S ay bigla nalang namumutla si R- ano ba kinakatakot at wala naman gagawin si Sj.

Tipid na ngumiti si ma'am, hindi matingnan sa mga mata si Sj at tumango. "I know, my gut reaction was too strong. I let my emotions get the best of me. I'm trying to work on that, to be more understanding and less quick to judge. I guess I just need to learn to trust her more, and not let my insecurities get the best of me." Seryoso nitong sagot kay Sj.

"Kung may assurance naman, pagkatiwalaan mo kahit magkagulo ang buong mundo." Sabi ko. "Diba?" Tanong ko kay Jamila at mabilis niya akong sinang-ayunan.

"Confession ba yan, ma'am?" Direktang tanong ni Ag.

"I guess you could say that. I'm finally realizing that I do have feelings for Iris. I've been trying to ignore them and push them down, but they're there. And seeing and holding her again made me realize that I didn't want to lose her again." Bigla itong nahiya at namula ang kanyang mukha matapos namin binigyan ng nakakatuksong ekspresyon sa mga mukha. Nakita ko rin ang mabilisang pagngiti ni Iris bago pa man makita ng iba.

"It's scary, honestly. Admitting that I have feelings for her is like putting my heart out there. I don't know if she still feels the same way, or if she's even interested in me. But I can't keep pretending like she doesn't affect me. She's been on my mind constantly, even if I've been trying to deny it." Napapahampas na ako ng mahina sa legs ni Jamila dahil sa kilig, kinilig ako at the same time natatawa kasi feeling ko iiyak na si ma'am Everleigh dahil sa mga ipinagtapat nito.

"Paano kung tuluyan na naka move-on si Riri? Anong gagawin mo?" Tanong ni Rochelle. Hotseat na talaga si ma'am at todo na ang mga tanungan.

"If Iris has truly moved on and doesn't have any feelings for me anymore, then I guess I'll have to accept that. It'll hurt like hell, but I can't force someone to feel something for me if they don't. It wouldn't be fair to either of us. But honestly, I don't want to think about that possibility. I hope that she still cares about me, even a little." Bilib na ako sa mga sagot ni ma'am, akalain mo na ang isang katulad ni Everleigh mapapaamin mo ng ganito kadali dahil lang gusto niya ipakita sa kapatid ko na seryoso siya at gusto bumawi sa pagkakamali.

"Iris o ang asawa mo?" Tanong muli ni Sj.

"I don't love my husband. Our marriage was arranged for business reasons, not for love. I've never felt any deep emotional connection or attraction to him. It's all just a contract, a means to an end. But that

doesn't change the fact that I made a commitment to him and our marriage. Even if I don't love him, I can't betray the agreement we made." Hmm, ano ba talaga ang dahilan kung bakit bigla silang ikinasal at bakit hindi niya kaya bumitaw sa kontrata nila? Gano'n ba talaga kahirap ang pinagdadaanan niya ngayon.

"Pero bakit humihingi ka ng chance kay Iris kung hindi mo naman kaya hiwalayan si Brenton?" Tanong na nagmula ulit kay Sj, ginigisa niya talaga ng todo si ma'am.

"I know it doesn't make sense. It's a contradiction. I'm asking for a chance with Iris but also trying to continue my agreement with my husband. I'm torn between my desire for a genuine connection with Iris and my commitment to my marriage. It's like my heart is pulling me in two different directions. I want to be honest with myself and with Iris, but I also don't want to break my marriage with Brenton either. I'm just stuck in a difficult situation that I created myself." Halos pabulong na nito kung sagutin ang dulo pero narinig pa rin namin 'yun. Mahal niya si Iris pero hindi niya kaya makipaghiwalay kay Brenton? Isa lang ibig sabihin kung ganyan, may something sa lalaking 'yun na kailangan ni ma'am o baka may threat kaya gano'n?

"Ikaw Iris, what is love for you?" Sj n'yo ayaw paawat.

Tumikhim si Iris bago uminom ng tubig at nakipagtitigan kay Sj. "Love is hard to define in just a few words, but for me, it's about connection. It's about finding someone who understands you, supports you, and brings out the best in you. Love is about accepting someone for who they are, flaws and all. It's about care, loyalty, and knowing that you can count on each other. Love is also about taking risks and making sacrifices for each other, and most importantly, it's about a bond that lasts through good and bad times." Mukhang di nakailag si ma'am sa sagot ni Iris at napayuko ito ng ulo.

"If love is a thing, ano ito at bakit?" Ako naman sunod nagtanong.

"I would say it's like a beautiful garden. Just like a garden, love requires time, care, and patience to grow. And just like a garden, love can be fragile. It needs constant nurturing and attention to stay alive and thriving. But when you put in the effort, a garden can produce beautiful and vibrant flowers. Similarly, when you put in the effort to nurture love, it can bring so much joy, happiness, and fulfillment into your life." Di mo talaga aakalain may ganitong pag-iisip at mindset mga kapatid ko dahil puro lang kalokohan nila ang nakikita ng ibang tao. Gusto ko ang sagot ni Iris, nababagay sa sitwasyon niya ngayon.

"May ideya ka na ngayon ma'am." Biglang singit ni Ag.

"Tigil na nga kayo, seryoso n'yo masyado." Singit ni Iris sa seryosong usapan. "Wag n'yo na ako masyado alalahanin at alam ko ang ginagawa ko." Dagdag niya pa.

Tumigil na sila at nagpatuloy ubusin ang mga pagkain hanggang sa natapos ang mahaba naming dinner. Naging maayos naman at walang awkwardness sa pagitan ng lahat, okay din naman si Iris after dinner at kinakausap niya rin paminsan-minsan si ma'am kung may tanong ito sa kanya.

Nauna na kaming umuwi ni Jamila dahil sumakit ang puson niya. Tama nga ang sinabi niya dahil pagdating namin ay niregla siya. Ginawan ko siya ng champorado at nag crave siya bigla, ganito talaga siya pag may period at cravings malala.

"Mahal," Tawag ko pagpasok ng kwarto at inilapag ang tray sa tabi ng kama. "Working?" Tanong ko.

"Yes, thank you." Sagot niya at binigyan ako ng halik sa aking pisngi bilang pasasalamat sa paggawa ko ng champorado niya.

"You're welco-" May biglang lumitaw na caller sa kanyang iPad, pagtingin ko ay- kung hindi ako nagkakamali ay ito 'yung babaeng nangungulit sa kanya, manliligaw niya dati.

"Wala ba balak yan na tigilan ka? Hindi niya siguro kilala kung sino kinakalaban niya?" Tanong ko at sumandal sa headboard.

"Just ignore her. I didn't block her kasi sabi ni Krystal, hindi ko rin tinanggap ang offer niyang investment dahil galit si Bern, nagseselos ka rin ba?" Tanong niya na ikinagulat at tawa ko lang.

"Hindi ako nagseselos, inis oo. Bakit ako magseselos sa mga ganyan at alam ko naman walang pag-asa ang babae na yan." Buong yabang kong sinabi ito sa kanya.

"Bakit ka tumatawa, mahal? Totoo sinasabi ko. Hindi ako gano'n ka selosa tulad ni Krystal, hindi rin ako powerful tulad ni Bern, siguro kung mag b-base tayo ng ugali ay pareho ko lang si Rochelle." Paliwanag ko sa kanya.

"I know, I was just laughing dahil nagpapaliwanag ka." Tinaasan ko siya ng mga kilay, wala naman nakakatawa sa sinabi ko at pinagtitripan lang ako nitong asawa ko.

"Miss mo na ba si Krystal? Pwede ko siyang tawagin para sayo." Umiling kaagad ito at niyakap ang braso ko.

"No, miss kita. Ikaw pa rin naman si Krystal at Bern para sa akin, gano'n din sa kanila. Stay with me kahit isang araw pa, please?" Nagpupumilit na salita niya.

"Aysus, nagpapalambing ang mahal. Sige na, subuan kita habang nagtatrabaho. Tapusin mo kaagad para may oras ka pa lambingin ako." Demand ko sa kanya at hindi ito kumontra, cute ng asawa ko at masunurin.

"Wag ka mag-alala mahal at ako pa rin ang host kinabukasan." Akala niya yata mawawala ulit ako ng walang paalam.

"Hmmkay." Sabay tango ng kanyang ulo.

"Mahal, diba na mentioned kanina tungkol sa auction? Paano kapag binenta ako ng mga kapatid ko? Ano gagawin mo?" Seryoso kong tanong, pero what if lang naman.

"Kailangan mo pa talaga itanong yan?" Nagtatanong lang ako pero tinaasan ba naman ako ng isang kilay nito.

"Oo, what if lang naman?" Sabi ko.

"Even before anyone else can raise their number or say a word, I've already wagered a large sum of money on you." Palaban ang boses nito, mukhang nainis ang mahal ko sa tanong.

"HAHAHAHAHAHAHAAHAHAHA sabi ko na. I love you, wag ka na mainis at alam kong hindi ka papayag mapunta ako sa iba." Hagalpak ko ng makita ang namumula niyang mukha.

"No other woman is allowed to touch you. No other woman is allowed to go on a date with you. You're mine, and I won't let you be with anyone else. What's mine is mine only." Mas lalo akong natawa, ganyan talaga siya at lumalabas pagiging masungit pagdating na sa kanyang asawa.

"Sayo lang mahal, wag na magalit HAHAHAHAHA." Binigyan ko siya ng malalim na halik sa kanyang labi at kinagat ito, mukhang nahimasmasan kaagad sa halik ko si mahal.

"Hmm, I love you too." Ungol niya at muling sinakop ang labi ko.

Nakakatakot magalit ang anghel ko.

CHAPTER 24.6

-

“Pres, may bigay sayo.” Tiningnan ko ang isang box na naglalaman ng chocolate cake.

“Kanino galing?” Tanong ko bago nag angat nang ulo sa babaeng hindi ko kilala, hindi isa sa mga kaklase ko.

Nandito kami ngayon sa labas ng crimlab, hinihintay matapos ang klase ni Jamila. Nagdadalawang isip ako kung tatanggapin ba ito dahil hindi naman ako mahilig sa tsokolate. Napatingin ako sa direksyon ni Jamila, nagkatitigan kaming dalawa ngunit agad niya ako iniwasan.

“Sa kabilang department.” Turo nito sa katabi naming building kung saan ang mga nursing students.

“Hindi mo ba tatanggapin?” Tanong ni Iris.

Kinuha ko ang box at ngumiti. “Salamat, paborito ko.” Sabi ko.

“Alam naman ng buong campus tungkol d’yan.” Bulong ni Ag sa kabilang tenga ko.

Umalis ang babae at ngayon hindi ko alam kung ano ang gagawin sa cake na ito, kung si Krystal pa lang ngayon ang host ay baka bago pa maibigay nang babae ang cake ay kinuha na niya kaagad. Muli akong napatingin sa direksyon ni Jamila, sa muling pagkakataon ay nagtagpo ang aming mga mata bago dahan-dahan bumaba ang paningin niya sa hawak kong box.

Selos yan siya, sigurado.

“Busog pala ako, Sj—babe… sayo na lang.” Tawag ko kay Sj na kausap si Rochelle, hindi ko alam kung sinabi niya ang tungkol sa plano namin basta ang alam ko ay hindi na muna namin sasabihin kay Iris kasi mukhang may plano naman si ma’am Everleigh aminin sa kapatid namin ang lahat.

“Bakit hindi mo na lang kainin? Kahit naman busog ka kinakain mo yan, diba?” Binawi ko kaagad ito dahil sa kanyang sinabi, hays alangan naman itapon ko?

Isa-isa lumabas ang mga students ni Jamila kaya sa tingin ko tapos na sila, kaagad ako pumasok at ibinigay sa kanya ang hawak kong box. “Mahal, bigay daw sa akin ng taga-nursing department.” Pagbabahagi ko at inangat ang box.

“Bakit hindi ka nagsasalita? Galit ka? Tampo? O ano? Selos? I’m sorry, ayaw ko lang maging bastos at alam mong hindi alam ng mga kapatid ko ang tungkol sa akin, diba?” Mahinang salita ko at ngumiti bago tapikin ang ulo ni Jamila, pakiramdam ko nga rin nakakakutob na si Iris sa akin.

“Jamila,” seryosong tawag ko. What’s wrong with her? Ang lalim masyado ng iniisip.

“Just give it to your classmates.” Sagot niya sa akin. Lalambingin ko pa sana nang bigla naman pumasok ang pinsan niyang si Lorelei.

“Good afternoon, ma’am.” Bati naming lahat sa kapapasok lang na guro at nagpaalam kay Jamila.

“Where’s Sy?” Tanong nito, hindi ba nito makita ang kapatid kong nasa kanyang likuran lang?

“Behind you.” Sagot ko.

“Keep quiet. How's the preparations for the foundation going?” Tanong nito sa akin habang naglalakad patungo sa aking upuan.

“The preparation for the foundation is going well. We're putting in a lot of work to ensure everything is perfect.” Sagot ko at tumango.

“We've already started gathering the resources we need, and we're in the process of organizing the schedule and timeline for every task that needs to be completed. Right now every team member is focused on their roles.” Napanguso ako at taas ng mga kilay kasabay ang pagtango ng aking ulo dahil sa sinabi ni Iris.

“Seryoso ka na niyan?” Panunukso ko at ngumisi.

“Okay, that's enough.” Saway agad sa amin dahil nagsimula na umingay ang klase.

C.A. pala subject ni ma’am sa amin, habang nagkaklase ito ay bigla ako nakaramdam ng antok. Maaga at sapat ang tulog ko kagabi, hindi naman boring ang klase ni ma’am at sadyang inantok lang ako dahil sa sobrang lamig at lakas ng aircon.

“Buti hindi ka binato ni ma’am, ilang beses ka kaya niya nahuling pumikit.” Pailing-iling na saad ni Ag pagkatapos ng klase.

“Duh, sobrang lamig at inantok ako.” Sagot ko.

“Ha? Malamig na ‘yun sayo? Hindi ka nga nagkukumot sa tuwing pumapasok sa kwarto ko tapos naka on pa fan.” Hilaw akong natawa sa pag sabat ni Iris, bakit kasi ang dami naming pinagkaiba.

“Sj–babe! Wait.” Kinikilabutan talaga ako sa tuwing tinatawag ko ito sa kung paano siya tawagin ni Krystal.

“Bakit?” Tanong niya.

“Kailan natin sisimulan? May plano ka sabihin sa iba? May karapatan sila malaman lalo na si Iris.” Mahinang bulong ko dahil baka marinig ang usapan noong tatlong nasa likod lang namin.

“No, hindi muna ngayon. Bibigyan ko ng pagkakataon si Everleigh, hayaan nating siya ang umamin kay Iris at pagkatapos no’n sasabihin ko sa iba.” Sagot niya.

“Okay, mauna na pala kayo at pupuntahan ko pa si Jami, message n’yo ako kung saan tatambay.” Sabi ko sa kanila at tumakbo sa kabilang direksyon kung saan nagkaklase ang aking asawa.

Pagdating ko sa labas ng classroom ni Jamila ay sumilip ako, hindi pa sila tapos at mukhang matatagalan pa konti kaya nagpasya akong umupo sa gilid ng pintuan ng front door.

“Pres,” may tumawag sa akin at nakita ang presidente ng fine arts.

“Yes?” Sagot ko at tumingala.

“Kanina pa kita hinahanap— by the way, ito theme namin para sa foundation.” Aniya at ipinasa sa akin ang dalang folder.

Agad ko kinuha at tiningnan kung ano ang plano nila. “Halloween PU Music?” Sambit ko matapos itong basahin.

“Yes,”

“Wait, kailan ba magaganap ang foundation week?” Tanong ko kasi sa totoo lang ay nakalimutan ko na.

“Last week ng Oktubre, ikaw ang nag set ng date na yan.” Sagot niya at nasampal ko ang noo dahil sa kahihiyan.

“Aahh, yas, sorry. Okay na yan at maganda, kausapin mo si Ag para sa budget at gusto ko wag niyo tipirin ang gastos.” Sabi ko sa kanya bago tiningnan ang susunod na pahina.

“So, lahat dapat nakasuot ng halloween costume? Saan n’yo i-seset ang stage?” Tanong ko.

“Sa event hall ng building namin, mas malawak at malaki kaya marami ang makakapasok. Yes, lahat ng papasok ay dapat naka halloween costume—”

“Sinasabi dito na kung sino ang pinakamaraming gifts na makuha ay siyang mananalo?” Tanong ko at tumango ito. Hindi ba parang unfair naman no’n sa iba kung hindi patas ang magiging laban? I mean, paano kung sintonado ‘yung kakanta pero sikat sa campus ang sasali?

“Pres?” Tawag nito.

Umiling ako at nagpakawala ng malalim na hininga. “Sige, kausapin mo si Ag.” Sabi ko.

“Aprobado mo na?” Mabilis akong tumango sa kanyang tanong. “Thanks.” Sabi nito at nagpaalam.

“Who was that?” Napaigtad ako nang marinig ang boses ni Jamila, pagtingin ko sa aking gilid ay nakita ko itong nakasandal at kaharap ako.

“President ng fine arts, pina-aprobahan sa akin ang theme nila. Mahal, tapos na klase mo?” Paliwanag ko at ngumiti ng matamis.

“Not yet. Malamig d’yan, bakit hindi mo nalang ako hintayin sa office?” Mabilis akong umiling bilang pag kontra.

“Ayos lang, sige at dito lang ako maghihintay.” Sagot ko.

“Alright. Stay here, malapit na kaming matapos.” Nagkatitigan kami ng ilang segundo bago ito ngumiti sa akin.

“Okay, go na po.” Sabi ko.

Makalipas ang mahabang minuto ay sunod-sunod lumabas ang mga estudyante ni Jamila, nakaidlip pa nga ako dahil sa kakahintay pero sulit naman kapag ang asawa ko ang dahilan. Tumayo ako at sumilip sa loob, si mahal nalang mag-isa ang natitira at abala ito sa pagliligpit ng mga gamit niya.

“Mahal,” tawag ko saka lumapit upang tulungan siya.

“Hi, I’m sorry kung natagalan. Nakatulog ka ba?” Malambing niyang tanong at hinila ako para sa isang mainit na yakap.

“Oo, nakatulog pero okay lang kasi ikaw naman ang dahilan. Last class mo na to mahal o may susunod na klase ka pa?” Tanong ko at inamoy ang kanyang buhok, bango ng asawa ko.

“Yes, until 8pm—”

“Wait,” putol ko at tumingin sa aking relo, 6:00pm pa naman, “ano oras susunod mong klase?” Tanong ko.

“6:30,” sagot niya. Balak ko sana lumabas kasama siya pero may klase pa pala.

“Sige, canteen muna tayo? Kumain ka ba kanina?” Tanong ko. Pakiramdam ko hindi dahil sa matamlay ito. Nameywang ako nang makita ang kanyang pag-iling nang ulo, sinasabi ko na nga ba at minsan kailangan din bantayan si Jamila.

“Tara, kailangan mo kumain at ayaw ko bigla ka mahimatay sa gitna ng klase.” Gusto ko sermonan kaso sobrang ganda ng mahal ko, next time nalang.

Isa sa mga nagustuhan ko kay Jamila aside sa pagiging vocal niyang babae ay ang kung paano niya ako tratuhin sa public, tingnan mo ginagawa sa akin ngayon at sobrang higpit ng hawak sa kamay ko—para bang walang mga students ang nakakakita at wala siyang pakialam sa opinyon ng ibang mga tao.

“Good evening, ma’am and pres.” Bati ng mga nakasalubong naming students.

“Eve,” tipid kong sagot.

“Dito ka lang, ako na o-order.” Sabi ko kay Jamila at iniwan ito sa isang lamesa bago bumili ng makakain.

Hindi nagtagal nakuha ko ang order at kaagad bumalik sa aking asawa, ngayon naman abala siya sa kanyang laptop. Dahan-dahan akong lumapit, hindi ko na tinawag at baka maabala ko pa sa kanyang ginagawa. Tumabi ako at sumilip sa kanyang screen. Anong story itong ginagawa niya ngayon?

“Mahal, kailan mo balak i-publish ang libro sa story nila Rochelle at Sj?” Tanong ko. Kung hindi ako nagkakamali ay ang alam ko tapos na siya sa dalawa.

“Not yet.” Sagot niya.

Busy ang mga kamay niya kaya ako na mismo ang kumuha ng pagkain upang subuan siya. “Kaninong story yan? Atin?” Tanong ko at umiling siya.

“Eve and Iris.” Nanlaki ang mga mata ko at muling napatingin sa kanyang screen. Binasa ko ito at hindi alam kung iiyak ba ako o kikiligin sa chapter na ito.

“Ang laki ng character development ni Iris ah, pero totoo at malaki talaga pinagbago niya simula nung nagkalabuan sila ng pinsan mo. Hindi lang pala si Iris, gano’n din si ma’am Everleigh, akalain mo at inamin niya ang totoong feelings sa harap nating lahat? Hindi halata sa mukha.” Mahina akong natawa sa sarili kong sinabi bago muling sinubuan si Jamila.

“It's true that when you love someone truly and deeply, even if you have a bad or disagreeable

personality, you will develop a new side of yourself. Love has a way of transforming us in unexpected yet beautiful ways.” I nod bilang pagsang-ayon sa sinabi niya, totoo at isa na nagpapatunay no’n ay walang iba kundi ang personalidad ni Bern.

“Tulad ng ginawa mo kay Bern, mahal,” bigla ito napatigil at tingin sa akin. “Bern was once seen as a serious and unsmiling person, rarely expressing humor or happiness. Her presence often brought on a stoic atmosphere, as she didn't laugh or smile much. But then you came… bringing warmth and happiness. It took some time, but eventually even Bern, who used to give only cold stares, began to smile more at masaya sa tuwing kasama ka.” Malambing kong bulong at palihim na humalik sa kanyang balikat.

“If you ever find out something negative about our relationship, trust your instincts. Rely on your brain rather than just following your heart. You're smart, and I want you to make decisions based on logic instead of emotions. Letting your heart guide you without thinking can lead us down a path that could be very harmful. It's better sometimes to use your brain and common sense to make important decisions.” Buong seryoso kong payo sa kanya, natatakot lang ako dahil sa sobrang lambot niya pagdating kay Krystal ay baka makagawa siya ng desisyon na hindi maganda para sa kanila— sa kanya.

“Why are you saying that? Is there something you know or want to tell me?” Napabuga ako ng mahinang tawa sa biglang sagot ni mahal, ang bilis niya talaga makakutob pagdating sa amin.

I shake my head at marahan na tinapik ang kanyang pisngi. “Wala mahal, sinasabi ko lang na kapag dumating ang panahon na gano’n ay sana tama ka sa magiging desisyon.” Sagot ko at sinubuan siyang muli para hindi na makapagsalita.

“Mahal, baka bukas si Krystal na ulit ang maging host.” Tipid akong ngumiti at malambing na hinimas ang kanyang kamay.

“I see, makakasama pa naman kita ulit, diba?” May lungkot sa kanyang boses, hindi niya talaga maitago kahit na anong tatag ng ipinakita niyang ekspresyon.

“Oo naman, wag ka mag-alala at magsasabi kami una sayo kung kailan magpapalit ng host.” Paliwanag ko, gusto ko pa sana makasama si Jamila kaso nanghihina ako kapag nagtagal sa pagiging host.

“Wag ka malungkot mahal, ako pa rin naman kahit iba ang personalidad na makakasama mo. Mahal na mahal ka namin.” I gently assure her, wiping away the tears that fall from her eyes.

“I know, and I’m sorry.” I shake my head and smile softly.

“Wag ka mag sorry, sige na at tapusin natin to dahil may klase ka pa. Hintayin kita matapos sa klase, okay?” Ayaw ko na mag isip pa siya ng kung ano, mas gugustuhin ko makita siyang ngumiti kaysa umiyak.

“Mhm,” sagot niya at tumango.

6:20pm ay hinatid ko si Jamila sa susunod niyang klase, and after ay nagtungo sa cafeteria kung saan tumambay ang mga kapatid ko. Hindi ko pa man tuluyan nararating ang cafeteria ay nakita ko si Iris, akala ko mag-isa lang ito ngunit nagulat ako sa biglang pagsulpot ng lalaki at sinuntok ang kapatid ko.

Uminit kaagad ang aking ulo, tumakbo ng mabilis at binigyan ng malakas na sipa ang lalaki sa kanyang likuran. “Dude, what the hell are you doing? Sino ka— Oh, asawa ni ma’am Everleigh? Asawa o Aso niya?” Insultong tanong ko matapos mapagtanto na ito pala ay walang iba kundi si Brenton.

Nanlilisik ang mga mata nitong sumugod at sasampalin ako nang biglang pumagitna ang babaeng hindi ko inaasahan, hindi lang ako ang natulala kundi pati ang lalaking nanakit dahil ang babaeng nasampal nito ay walang iba kundi si ma'am Everleigh.

"Leigh! Anong ginagawa mo?!" Bulyaw nito at natarantang lapitan si ma'am, gumilid ako at nakita ang pisngi niyang may marka at namumula.

"What are you doing here and causing a commotion again? Just because you have money and power doesn't mean you're above the law. Nag usap na tayo na hindi ka pupunta rito, so why are you here?" Hindi ito sinagot ni ma'am at sa halip ay kwinestyon niya ito.

"Dahil hindi mo sinasagot ang tawag ko. May karapatan ako at asawa mo ako." Malamig nitong sagot kay ma'am at masamang tiningnan si Iris.

Lumapit ako kay Iris at tinulungan itong tumayo, ang buong akala ko magagalit ito lalo na at nakita niya harap-harapan kung paano saktan ni Brenton si ma'am.

"Kalmado mo yata?" Mahinang saad ko.

"Walang dahilan para uminit ulo ko, hindi rin masakit suntok niya." Sagot niya sa akin at pinahid ang dugo sa kanyang labi, halata ngang hindi masakit kasi pumutok labi niya.

"Oo, halata nga." Sarkastiko kong sagot.

"Oi, aalis ka na?" Habol ko dahil bigla nalang itong umalis ng hindi lumalaban? Gano'n nalang?

"May dahilan ba para manatili?" Sagot niya bago sulyapan si ma'am.

"Leigh!" Napalingon ako sa lalaking sumigaw at ngayon nakikita ko si ma'am na papalapit sa amin at puno ng pag-aalala ang mga mata. "Everleigh!" Galit na tawag ng lalaki ngunit hindi ito pinansin ni ma'am at agad hinila sa braso si Iris saka kinaladkad palayo.

"Block him." Narinig ko ang boses ni ma'am bago pa man sila tuluyang makalayo ni Iris, mabilis akong kumilos at hinarangan si Brenton.

"Kung ako sayo hindi ko tatangkain habulin sila. You have the nerve to still show your face here? Just because you're married to her on paper doesn't mean she loves you, bro. She loves my sister, not you. Aren't you ashamed of yourself, chasing someone who wants nothing to do with you? She doesn't even wish to see you." Nag angat ako ng ulo kasunod ang isang mapanghamon na ngisi, tingnan ko nga kung susuntukin niya rin ang isang katulad ko.

"Ito tandaan ninyo, nagsisimula pa lang ako." Unang beses may dumuro sa akin, saan niya nakukuha ang tapang? Hindi ko man lang namalayang wala na ito dahil sa napaisip ako sa huling sinabi nito, nagsisimula? Don't tell me may kinalaman siya?

Nagpatuloy ako sa paglalakad at sa unahan nahagip na naman ng mga mata ko si ma'am at Iris, nasa may bandang cottage sila, medyo madilim na pero klarong-klaro silang dalawa ngayon kung saan ako nakatayo.

"Oh," reaksyon ko, kusa na lang kumilos ang aking ulo at tumango nang makita kung paano yakapin ni ma'am si Iris at ang paghalik nito sa kapatid ko.

“Patay na patay sa kapatid ko, halata.” Bulong ko sa sarili at ngumiti saka nagpasyang hayaan silang dalawa, obvious naman na mahal nila ang isa’t-isa, problema lang may sagabal na kailangan pang ibasura.

Pagpasok ko ng cafeteria ay si Sj nalang ang nandito, wala na si Rochelle— ano naman dahilan no’n para manatili pa rito kung wala si Ziallyn? Si Ag umuwi na rin kasama si ma’am Lorelei kasi binabantayan niya ito.

“Babe, pa imbestigahan mo nga ‘yung asawa ni ma’am Everleigh.” Sabi ko bago umupo at dinukot ang phone para magpadala ng mensahe kay Jamila.

“Tungkol?” Tanong niya pabalik.

“Kung may koneksyon siya sa taong ‘yun.” Nagsalubong ang kanyang mga kilay.

“Taong nagpabagsak sa Ponferrada?”

Tumango ako. “Oo,” sagot ko.

“Actually ay naisip ko na rin yan.” Sabi naman niya.

“Bigla lumakas loob nong Brenton ah? Kaya malaki talaga ang pagkakataon na may koneksyon sila.” Mayaman sila oo, pero kung kumpara sa angkan ng Ponferrada ay wala sa kalingkingan ang pamilya ng lalaking ‘yun.

“Nakita mo si Iris?” Sunod niyang tanong.

“Nando’n sa labas, sinapak ng asawa ni ma’am.” Sabay turo ko sa entrance door.

“Hindi lumaban?” Umiling ako kaagad sa tanong.

“Hindi, inilayo siya kaagad ni ma’am tapos nakita ko sila sa may cottage kanina naghahalikan,” sabi ko, “ayos lang talaga sayo to? Hindi ka na kokontra? Paano kapag may nangyari ulit na masama sa kapatid natin?” Ilang beses na nagtanong si Krystal ng ganito pero heto ako ngayon, nagtatanong ulit para makasiguro sa desisyon niya.

“Sabi ko naman sayo, hahayaan ko muna sila para ayusin ang relasyon nila. Also, hindi magtatagal magiging okay na rin yan sila.” Kampante siya masyado sa sagot, pero bakit parang nag-aalala ako bigla?

“Hmm sige, mukhang hindi rin naman tutol si Iris base sa reaksyon niya at pagpapaubaya sa lahat ng gustong gawin ni ma’am sa kanya.” Tulad na lang kanina, hinayaan lang na halikan siya.

Sa sobrang daldal at sa daming pinag-usapan ay hindi na namin namalayan ang oras, malapit na mag 8pm kaya nagpaalam na ako sa kanya upang sunduin si Jamila. Sa office na ako ni mahal nagtungo kaagad at nagtaka dahil may brown envelope sa ilalim ng kanyang pintuan.

Tumingin ako sa paligid, nagmasid kung may tao pero wala, yumuko ako at mabilis itong kinuha saka binuksan. Alam kong may mali at hindi nga ako nabigo dahil pagbukas ko ay nahulog ang napakaraming mga litrato— mga litrato ko, halos hindi na ako makalunok sa sobrang kaba at lamig ng nararamdaman ko sa katawan.

“P-Paanong nandito to?” Nanginginig kong boses at tiningnan isa-isa ang mga litrato, mga litrato ng mga taong—

“Love?” Napalundag ako at mabilis na itinago sa aking likuran ang mga litrato, shit.

“M-Mahal.” Humakbang ako paatras nang makita itong papalapit sa akin.

“P-Pwede mo ba ako ikuha ng tubig sa loob? Dito nalang kita hihintayin sa labas.” Alam ko sa mga oras na ito ay nagdududa na si Jamila lalo pa’t kakaiba ang kinikilos ko.

“Please?” Sabi ko.

“Alright, wait here.” Tumango ako at nakahinga ng maluwag nang makitang pumasok si Jamila, binilisan ko ang kilos at itinago sa dala kong bag ang mga litrato saka nagkunwari na sumisilip sa kanya.

“Pst, mahal, saan mo gusto mag dinner?” Tanong ko para hindi na niya isipin ang kanina.

“I’m still full.” Sagot niya at ngayon ay pabalik sa akin na may bitbit na baso ng tubig. “Here.” Sabay abot sa akin.

“Salamat, kung busog ka ay mamasyal nalang tayo? May bagong bukas na peryahan akong nakita sa downtown, pasyal tayo?” Hindi pa ako nakapasok ng peryahan, ibig ko sabihin ay ‘yung ako mismo ang host nitong katawan.

“Okay, but I need to change first.”

“Gogo, dito lang ako maghihintay sa labas.” Sabi ko.

-

“Love, what’s that?” Turo niya sa mga taong naglalaro, hindi ko rin alam kung ano ang tawag nito, basta ay may bola tapos may mga numero ka na pagpipilian na tatayaan.

“Gusto mo subukan, mahal? May cash akong dala kaya wag ka mag-alala.” Natawa ako ng mahina dahil mukhang nag-aalala siya, hindi kasi kami nakapag withdraw dahil offline ‘yung atm machine.

“Alright, I want to try it.”

Pumunta kami doon kaagad at binigyan siya ng isang libo, wala kasi akong maliit na halaga. “Mahal, sigurado ka? Itataya mo yan lahat? Paano kapag hindi ka nanalo?” Sayang at maraming games na yan oh.

“Then give me more money if I don’t win.” The way her eyes held a hint of mockery, the way her lips curled up in a cunning smile. It was all part of her teasing playfulness, such a cutie.

I lift my chin up and smile back at her, mirroring her expression. “Do you see me as your sugar baby?” Laban ko at dumila.

She nods. “Of course, you're way richer than me.” Nagpakawala ako ng mahinang tawa matapos marinig ang sagot ni Jamila.

“Okay, game.” Sabi ko at hinayaan siya sa lahat ng kanyang gusto.

Unang subok ay hindi siya nanalo, binigyan ko ulit si mahal at tulad kanina ay isang libo ulit tinaya niya ang kaso ay sa ikalawang pagkakataon bokya parin ito. Nasundan pa ‘yun ng nasundan hanggang sa sumuko na siya dahil kahit isang beses ay hindi man lang nanalo si Jamila.

Panay ako tawa sa tuwing natatalo siya, panay kasi pacute si mahal na parang bata para bigyan ko ng pera. Hindi ko binilang kung magkano ang nagastos ni mahal, kailangan pa ba magbilang ng pera kung siya na ang gagastos?

“Love, stop laughing.” Saway na niya sa akin dahil wala akong tigil sa tawa.

“Hahaha, sorry at ang cute mo lang kapag ganyan ka mahal. Ano pa gusto mo laruin? Wag ka sumuko at goal natin tonight ay ang manalo ka kahit isang beses.” Pagpapalakas ko sa kanyang kalooban pero mukhang para kay mahal nang-aasar lang ako sa kanya.

“I want that.” Turo niya sa pula o puti ba tawag sa larong to?

“Tara—”

“Wait, do you have any more money left?” Humagalpak ako sa naging tanong sa akin.

“Kb,”

“Oo meron pa kaya wag ka mag-alala kahit ubusin mo pa.” Sagot ko at muling tumawa. “Maliit pa ba tong hundred thousand sayo, mahal?” Tanong ko, 150K lang dala ko.

“I guess?” Sagot ni Jamila at nagkibit balikat, mukhang balak niya ubusin allowance ko today.

I let out a soft chuckle. “Sige, goodluck mahal.” Sabi ko at hinila siya patungo sa susunod na pasugalan.

Malaki ang tiwala ko mananalo na siya kasi dalawang kulay lang naman choices niya, nagkamali ako dahil nakailang taya na si mahal ay malas pa rin ito. Sinabihan ko siya na bakit hindi na lang dalawa tayaan niya para manalo, pero ang sinagot ba naman sa akin ay walang challenge kung gano’n. Akala ko nandito siya para manalo ng pera? Gusto lang pala alamin kung gaano siya kamalas sa sugal.

“HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA.” Malakas kong tawa at hindi napigilan ang sarili. “Okay lang at may iba pa.” Tumatawang salita ko kahit alam kong naiinis na ito sa akin ngayon.

“It’s not funny.” Pinaningkitan niya ako ng mga mata pero tuloy pa rin ako sa pagtawa.

“Lakas ng kapit ng kamalasan sayo mahal ah, buti nalang sa sugal lang HAHAHAHAHAHAHA.” Hagalpak kong muli at nakatikim ng isang kurot galing sa kanya.

“I hate you.” Hinampas niya ako sa braso at nang-iwan, nagtampo na.

“Haha,” tawa ko bago siya hinabol at sapilitan hinawakan sa bewang. “I love you, wag na magtampo at mas lalo kang gumaganda.” Bulong ko saka pasimpleng humalik sa kanyang pisngi.

Nagpatuloy kami ni Jamila sa paglilibot, sa dami niyang nilaro ay isang beses lang ito nanalo pero okay na ‘yun at goal lang namin ay manalo siya kahit isa. “Galing ng mahal ko, ito na ‘yung premyo mo oh.” Pumalakpak ako bago kinuha kay manong ang teddy bear at binigay kay mahal, ‘yung baril-barilan kasi naipanalo niya— magaling tumantsa ang asawa ko.

Makita ko lang ang tamis ng ngiti sa labi ni Jamila ay talagang napapawi lahat ng pagod ko sa katawan. Iba-iba talaga ang personalidad niyang pinapakita sa bawat isa sa amin. Hindi ko maipaliwanag ang nararamdaman ko, gusto ko umiyak sa tuwa pero ayaw ko naman ipakita sa kanya at baka kung ano isipin.

“It’s cute, I’m so happy.” Malambing niyang bulong at niyakap ito.

“Nag enjoy ka ba kahit sandali, mahal?” Buong tamis niya akong pinagmasdan at tumango ng marahan.

“I always enjoy spending time with you, even when we're not doing anything special.” Ayaw ko sana ipakita na kinilig ako sa sinabi niya pero sobrang lakas ng epekto.

“Are you feeling embarrassed now?” Nakuha pa mang-asar nakita na nga niya nakatakip ako ng mukha.

“Oo, salamat kasi lagi mo binubuo ang araw ko.” Sabi ko saka inalis ang kamay na harang at nakipag titigan sa kanya.

After perya ay sa inuman ako sunod inaya ni mahal, tinanong ko kung may problema pero sabi feel niya lang uminom. Imbes na sa labas ay sinabi kong sa bahay na lang kami uminom at kahit papaano ay safe kahit malasing man kaming dalawa. Nasa pool ngayon si mahal, lumalangoy habang ako ay nakaupo sa gilid at nakamasid sa kanyang sumisisid.

“Mahal, wag ka masyado sa malalim at nakainom ka na.” Tawag ko sa kanya.

Nasamid ako sa iniinom nang bigla itong lumitaw sa pagitan ng aking mga binti. “Give me.” Kinuha ko ang kanyang baso ngunit hinila niya ako sa ulo at mismong nasa bibig ko ang ininom ni mahal, nakakakiliti masyado lalo na ang pagpasok ng kanyang dila.

“J-Jamila,”

“I love you so much.” Bulong niya sa pagitan ng aming mga labi at hinaplos ako sa pisngi pababa sa aking leeg.

“May problema ba?” Seryosong tanong ko, kanina ko pa pansin pero hindi ko lang sinasabi.

“Hmm,” sabay iling at ngiti niya. “Come on, let's spend the remaining time we have together.” Hinila niya ako kaya tuluyan akong nahulog at ngayon yakap-yakap na siya.

“Gusto mo lang magpa-baby kasi hindi mo magawa sa dalawa eh.” Nagsimula ulit akong tuksuhin ito, kita mo ngayon nakanguso na siya.

“Sa sobrang ganda, maalaga at mapagmahal mo Jamila, hindi ko alam kung kakayanin ko kung mawala ka man. Kaya mangako ka, hindi ka mawawala sa akin— sa amin.” Inangat ko ang isang kamay at nag pinky promise sa kanya.

“I promise.” Sagot niya at sinunod ang ginawa ko.

“Yeeee, namumula si mahal at kinikilig. Kilig ka sa sinabi ko?”

“Stop teasing me.” She smiles and playfully splashes some water in my face.

“Yan ang gusto mo ha.” Ganti ko at nagsimula itong lumangoy palayo sa akin.

I chase after her, sinusulit ang natitirang oras na kasama siya, hindi ko alam kung kailan ulit ako magiging host ng katawan na ito.

Isa lang masisiguro ko…

I will miss her.

CHAPTER 25

-

“Kalokang quiz yan.” Umagang-umaga naiinis ako kasi hindi ko alam kung pasado ako sa test kanina, wala kasing review-review akala mo sinong matalino hmp.

“Natatawa ako sa pakulo nyo ni Iris,” saad ni Aaar eeeL at tumatawa.

“Syempre no, puro na lang tayo problema kaya mas maganda kung may gawin na bago.” Sagot ko at nakipag high five kay Iris.

Pag dating sa classroom ang gugulo na nilang lahat, nakakatawa at may naisip na naman si babe na kalokohan. Okay na ang lahat sa side namin, medyo nakikitaan ko na rin ng improvement si Riri at ngumingiti na ito ngayon kumpara dati.

“Oh isa isa papasok ha! Ag, record mo na!” Sigaw ni babe mula sa labas ng classroom.

Nandito kami sa labas at isa-isang papasok upang irampa ang mga gamit naming dala. Kanina pa kami hindi matigil sa kakatawa dahil ang lala ng mga ginamit nila upang paglagyan ng mga libro.

"Hoy, sa likod! last tayo." Tulak ni babe sa amin at pinauna ang ibang kaklase.

"Game!" Sigaw ni Ag sa loob. Nagsimula rumampa una isa-isa ang mga kaklase papasok ng classroom.

"Wooooooooo." Hiyawan ng mga taong nasa unahan.

"Hoy Riri! Dito ka na nga at sino ka text mo ha?” Tanong ko at hinila siya sa kwelyo.

"Si Che, hinahanap daw ako ni Shang." Sagot niya.

“Ano ginawa mo sa mga litrato?” Sunod niyang tanong.

Hindi pa nga kami tapos sa problema ni Iris may panibagong problema na naman. Pwede bang magmahalan na lang ang mga tao ng hindi nagkakasakitan? Yung mga pictures na natanggap ko, hindi ko sinunog at gusto ko kausapin tungkol dito si Jami.

Naisip ko lang kasi na kahit sunugin ko ang mga ito, may chance din na maulit at malaman nya. Kaya instead na sa iba pa malaman ang tungkol dito, mas mabuting sabihin ko na hanggat mas maaga pa at upang maiwasan ang malaking gulo na gustong sirain ang relasyon ko sa kanya.

“Tinago ko, aaminin ko rin sa kanya.” Sagot ko.

"Hoy Jake! Ikaw na!" Sigaw ni babe at sinipa ang pwet ni Jake.

Sa lahat ng mga lalaki na nakilala ko sa paaralan na to, si Jake lang ang may ugaling katulad namin. Makapal ang mukha, magulo, pasaway, maligalig, daig pa babae kung makatili at kulang nalang pagkamalan syang bakla.

"Tangena mo Jake! Bakit yan ang dala mo hayop ka BAHAHAHAHAHAHAAHHAHA." Bulyaw ni babe at humahalakhak. Hindi ko mapigilan ang tuwa, bumabalik na kasi sila sa dati at talagang na miss ko ang

ganitong trip namin.

Tinignan ko ang ginamit nitong bag at laking gulat ko na ginawa niyang bag ang isang brief?!

"Punyeta ka!" Saway ko saka sinapak ang kanyang ulo.

"President naman, bagong bili naman yan." sagot nya habang kamot kamot ang kanyang ulo.

"Pasok na hoy!" Sabay tulak sa kanya ni tansan.

Pwede maging model si Jake kung tutuusin. Matangkad, matipuno, moreno, makapal ang kilay at labi, matangos ang ilong na nababagay sa kanyang mukha, perfect Jawline at gwapo. Ayaw ko talaga sa mga lalaki pero hindi na rin masama kung may kaibigan na katulad niya.

"Tarantado ka Jake HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Pinagmumura na sya sa loob ng classroom at tinutukso, anong klasi ba naman ang trip at bakit brief!

"Tanso ikaw na." Tawag sa kanya ni Aaar eeeL.

Nanlaki ang mga mata namin nang naglakad sya patungo sa likod ko at may pinasan na washing machine? Hindi naman kalakihan pero bakit yan pa ang dinala?

"Potangena mo tansan!" Mura sa kanya ni Jake.

"Hoy gago ampota! BAHAHAHAHAHAHAHAAHHAAHAHAH."

"Lalabhan mo mga notes mo tanso?" tanong ni Aaar eeeL saka humagalpak ng tawa.

Kung magpapatuloy pa tong event na ganito baka soon makakabuo na kami ng bahay sa loob ng classroom. Kubo nalang ang kulang pwede na yun!

"Chillax lang kayo, ako lang to." Mayabang na nilagpasan kami nito at kaagad na inirampa ang bitbit na washing.

"Woaaaaaaa HAHAHAHAHAHAAHAH." Amaze na salubong sa kanya ng mga kaklaseng nasa loob at nagtatawanan.

"Sunod ka keyboard.” Tawag ni babe at hinawakan ang kamay ko saka itinulak, atat naman masyado.

"Asan ang sayo?" Tanong ni empakta.

"Ayan oh." Turo ko at nagtatawanan na naman sila.

"Langya ka horsey BAHAHAHAHAHAHA."

Kinuha ko ang hindi ko alam ano tawag dito, basta yung karton na lalagyan ng manok tapos may mga butas-butas sa gilid.

"Naknampucha."

Naglakad na ako papasok ng classroom habang nirarampa ang bitbit ko na tawagin nalang nating tahanan ng manok.

"Angas president! wala bang sabong jan!" sigaw ni Jake.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHA." Kami lang siguro ang classroom at batch na maingay. Pwede na rin sa buong school dahil kung ano na lang kasi trip na gagawin, tapos nadadamay pa mga kaklase.

Kumaway kaway pa ako na parang nasa pageant bago tinungo ang aking upuan.

"Aaar eeeL ikaw na sunod!" Sigaw ko sa kanya.

Pumasok ito at mababaliw na yata kami sa kakatawa dahil sa dala nya. Isang electric fan tapos nasa loob yung mga libro, bwesit.

"Punyeta ka Aaar eeeL HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Ay kabog ang lola nyo, may pa kinding ang donkey ko BAHAHAHAHAHAHAH." kung nandito lang sana si Ziallyn, itatakwil siguro kaagad tong fiancee nya.

Bati na nga talaga silang dalawa kasi tinawag na ito ni babe na donkey.

"Ikaw na sunod empakta!" Sigaw ko kay Iris. Sila nalang kasi ni babe ang naiwan sa labas.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." malakas naming tawanan dahil ginawa niyang bag yung case ng redhorse bwesit na empakta to. May laman pa na mga beer!

"Dapat kay Sj yan e HAHAHAHAHAHAHAHAHAHHAHA." Sabi ni Aaar eeeL sa kanya.

Mabuti nalang wala pa si Jami at may oras pa kaming mag record ng ganito. Pero kahit naman siguro nandito na sya hindi naman kami no'n sasawayin sa mga trip.

"Babe ikaw naaaaaa!" Tawag ko.

"Okay wet lungs!" sagot nya at hindi pa sya kaagad pumasok.

Kung may paligsahan lang siguro kami para dito, sure akong mananalo si babe! Hindi na natigil ang hiyawan, bulyawan at tawanan pagpasok nito na…

May bitbit na small size na kabaong!

"Gago!" Sabay naming lahat na mura pagpasok nya.

"Gago babe! HAHAHAHAHAHAHAHA"

"Pambihira ka Sj, sinong nasa loob nyan HAHAHAHAHAHAHAHAAHHAAHAHAH."

"Shuta, gold pa ang coffin na dala!" si tansan di makapaniwala e.

Hinika na kami sa walang tigil na tawanan, kaloka naman ang event na to. Tapos si Ag na may hinatak na isang stroller for baby, omg!

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHA."

"Akala nyo papatalo kami ni doraemon ko? no way! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Are you done with your show?" boses ni Jami na nakasandal sa gilid ng pinto at krus ng mga kamay saka ngumiti sa akin nang makita ako.

Ang sexy ng asawa ko…

"Tapos na po ma'am." sagot ni empaktong Jake.

Akala ko mag rereview pero si Jami sinabihan kami na actual examination ang magaganap. Hindi man lang nya ako sinabihan, effort pa naman kami masyado sa mga bitbit namin.

Nagpaalam na si Jami at pumasok lang sya upang e inform kami. Kaagad ko syang sinundan dala ang envelope na naglalaman ng mga litrato.

"Jaaaaaaami," tawag ko at yumakap mula sa kanyang likuran.

"Hey, do you need something?" Sabay haplos ng aking braso, lambing niya sobra. Tinanggal nya ang braso ko na nakapulupot sa kanyang bewang at humarap. Matamis siyang ngumiti the moment na nakita nya akong ngumuso.

"May gusto sana akong sabihin pero wag dito, sa office mo nalang." Kaagad nya hinawakan ang kamay ko at sabay namin tinungo ang daan patungong opisina.

Kabado ako nong makapasok na sa opisina, paniniwalaan kaya niya ako kapag sinabi ko na hindi ako ang nasa mga litrato? Paano kung dahil dito ay masira ang relasyon naming dalawa? Sasabihin ko ba? Wag nalang kaya?

"What's on your mind?" Nagising ako sa malalim na pag-iisip dahil sa tanong niya.

"Jami, ano kasi…"

Hindi ako mapakali lalo nang biglang dumapo ang mga mata nya sa hawak ko na envelope.

"What's that mako?" Curious na tanong nya, may aircon naman sana bakit ang init ng katawan ko.

"May I see?" Inilahad nya ang kanyang palad sa harapan ko. Nagdadalawang isip ako kung ibibigay sa kanya ito.

"Krystal."

Napapikit ako at hugot ng malalim na hininga bago inabot sa kanya ang envelope, abot langit na ang kaba ko nang buksan nya at nakita ang mga litrato.

Bigla nalang nag iba ang ekspresyon sa kanyang mukha, parang galit at handang manapak ng isang Krystal Miller.

Gulped.

"Krystal."

Iniyuko ko ang ulo at nagsimulang mangilid ang mga luha, ang lamig ng pagkaka-tawag nya sa pangalan ko. Sinasabi ko na nga ba, dapat tinago ko nalang sa kanya pero nangyari na kaya dapat harapin ko mag-isa.

"J-Jami, hindi ko alam kung ako ba yan. Wala akong alam sa litrato na yan at mas lalong hindi ko matandaan na ginawa ko yan." Paliwanag ko nang hindi tumitingin sa kanyang mga mata, natatakot ako baka iba na kung paano niya akong tingnan.

"Yan yung laman ng box na dumating, hindi ko kasi kaagad nasabi sayo dahil naunahan ako ng takot… plano ko sanang sunugin pero natakot ako na baka malaman mo pa sa iba at masaktan ka," paliwanag ko bago ngumuso at hinayaan ang mga luha sa pagpatak.

"Jami, hindi talaga ako yan…" Napaangat ako ng ulo dahil sa biglang pag hawak nya sa pisngi ko.

"Why are you crying?" mas lalo tuloy akong naiyak dahil sa worried nyang boses.

"Galit ka." Singhot ko.

"Silly, I'm not mad at you. I'm angry at the person who sent this to ruin our relationship." sabi nya at pinahid ang mga luha ko.

"What do you mean po?"

She gives me a warm smile and kisses me softly, whispering, "I believe in you, and I trust that you won't do anything to hurt me because you love me. I pay attention to everything you do, even when you don't speak. You have no idea how much I love you. I would eliminate anyone who dares to stand in your way." Natigilan ako sa sinabi ni Jami, 'yung kaba at takot na naramdaman ko bigla nalang nawala.

"Waaaaa Jami, hindi ko alam kung sino ang gustong sumira sa akin." Niyakap ko sya ng mahigpit. Ang swerte ko talaga sa kanya!

"Thank you for being open and honest with me, Krystal. I trust you and have complete faith in you." ubos na ang lahat ng berde sa mundong to. Sana naman tinirhan nya ang pinsan nya kahit kaunti.

"Huhu sana tinirhan mo naman ng kulay green mga pinsan mo Jami, grabe ka na talaga. Sa sobrang berde mo mas lalo akong natatakot na baka masaktan kita, iba pa naman masaktan ang isang green flag na kagaya mo." Lampas na sa gate ni san pedro ang taas ng standards ko dahil sa asawa ko.

Pinisil niya ang aking pisngi bago ako binigyan ng isang halik at ngumiti ng pagkatamis.

Wow!

"Jami, you know that i'm not good at math right? but according to my calculation, the more you smile the more I fall." bagay na bagay sa kanya ang linyang minsan ko na nabasa.

Kinagat niya ang ibabang labi bago ako itinulak paupo at umupo sa lap ko. Sobrang pula ng mukha nya, si Jami kinikilig at halatang hindi kayang maitago dahil kitang-kita naman sa ekspresyon nya. She wraps her arms around my neck at mas idiniin ang dibdib sa akin. My god, natataranta talaga ako kapag ginaganito nya ako.

"May humaharot sayo? How's Annallyn?" Speaking of Annallyn, hindi na sya dumalaw simula nong nalaman nyang asawa ko si Jami, marahil ay busy sa business nila.

"Hindi na, baka busy… wala naman lumalandi sa akin ngayon." Sabi ko at ngumiti sya.

"That's good. Don't forget to study for the exam next week." Bakit pa nya pinaalala.

"May nakita akong video at sabing… when you study, you pass and when you pass, you get happy. When you get happy, you play. When you play, you get tired and when you get tired, you get sick and when you get sick, you'll die… So don't study." mahabang paliwanag ko sa kanya.

Iniisip siguro nito kung nasa tamang pag-iisip pa ba ako dahil nakakunot na ang kanyang noo, kung anu-ano nalang kasi sinasabi. Natatawa na lang sya dahil sa kagagahan ko.

Itinukod nya ang kanyang siko sa balikat ko habang inaayos ang bangs ko, "I want to spend the whole day with you tomorrow. I'll be gone for two days. I'm going to miss you so much.” Tipid siyang ngumiti at bakas sa kanyang mukha ang lungkot.

Oo nga pala, two days sila mawawala dahil sa business trip. Sayang lang at may mga pasok kami kaya hindi makakasama sa kanila, pero pwede rin naman umabsent kung gugustuhin ko. Sabihan ko nga sila babe mamaya na palihim namin silang susundan, magdadala nalang kami ng mga notes at doon nalang mag rereview kasi sa wednesday ang exam!

"Oo tama!" Muntik pa mahulog si Jami sa sahig dahil sa bigla kong pagkilos, nagulat ko yata siya.

"Sorry Jami, ay pwede naman pero diba may gathering kayo bukas?" Pagkakatanda ko lang.

"Sa gabi pa." Dinner nga kasi Krystal, tanga mo talaga.

"Sige, kung saan mo gusto Jami. Gutom na ako, baka hinahanap na ako ng mga kapatid ko." Hinalikan nya muna ako bago tumayo ay inayos ang kanyang maikling skirt.

May natanggap akong mensahe na sa labas kumain sila babe kasama ang demogons. Nakalimutan ko na wala na pala kaming pasok, dinala kaya nila ang kabaong?

Hala! muntik ko na makalimutan si chairman! Muntik ko pa makalimutan ang tungkol sa utos ni dad. Susugod nalang kami sa bahay niya after exam.

"Jami, iniisip ko lang. Sino kaya ang nagpadala ng mga litrato, baka si Trisha?" Tanong ko habang nakatuon sa labas ng bintana ang atensyon ko at sya nagmamaneho.

"I don't know, perhaps?" Akala ko pa naman ipagtatanggol nya.

Si Trisha lang naman ang hadlang sa relasyon naming dalawa sa pagkakatanda ko. "Pero pwede rin ang ama ko." Simula nung nangyari sa mall ay wala na akong balita sa kanya, pati si Troy hindi na rin ako kinukulit which is good pero nakakapagtaka.

"Pero paano kung totoo ang litrato? kung ako talaga ‘yun? Paano kung may panibago akong alter? Pero wag naman sana. Kung ganun lang din ang maidadagdag sa amin, wag na lang dahil hindi ko ‘yun matatanggap." Siguro edited lang ‘yun, maniniwala ako na may gustong sumira sa aming relasyon.

Sasabihan naman siguro ako nila KB at Bern kung merong panibagong alter na makakasama sa amin.

"That will hurt me a lot, Krystal. I don't want you to kiss another woman, and I don't want her to ruin our relationship…" hindi ako nakasagot dahil ramdam ko yung lungkot sa kanyang boses.

"But I, I know it's just edited because I'm watching you." dagdag pa nito. Watching me?

Hindi na ako umimik at nanatili nalang na tahimik hanggang narating namin ang restaurant kung saan

sila babe.

"Horsey ko!" Tawag ni babe nang makapasok kami.

"Nasan si Ag?" Tanong ko.

Ipaghihila ko sana ng upuan si Jami kaso naunahan ako tapos pinaupo.

"Grabe ka na Athy,"

Napansin ko na wala rin si ma'am Lorelei, oo nga pala may lagnat sya. Pero bakit wala si Ag? may lakad ba ang babae na ‘yun at himalang hindi sya sumabay sa kanila?

"May lakad daw si Ag kaya nauna na siyang umalis." Sagot ni Aaar eeeL.

"Keybold, naalala mo pa ang pustahan natin tapos natalo ka? Hindi ko pa naipagawa sayo ang dare ko." Biglang tanong ni babe na ikinagulo ng isipan ko, meron ba?

"Diba nagawa na nya? Yung utos mo na e-piggyback ka?" Tanong naman ni Iris sa kanya.

Susubo na sana ako nang magsalita si babe, "Hindi naman ‘yun ang dare ko, punta ka nga davao ngayon horsey, bili mo ko durian." Literal na napatigil ako dahil sa naging utos nito, Davao?!

"What? dahil lang sa durian? bakit hindi ka nalang magpautos ha?" Sabi ko.

"Kaya nga inuutusan kita?" Bwesit naman nito ni babe, kung ano na naman pinapagawa.

"Ito plane ticket mo, alis ka na." I look at her in disbelief, seryoso ba sya?!

Hindi man lang nya muna ako pinakain bago palayasin, wala man lang consideration bilang isang kapatid— ano ba kasing meron sa durian na yan! Sa inis ay kaagad kong kinuha ang ticket at umalis. Letche, 1pm pala ang flight at medyo may kalayuan pa naman ang airport! Hindi ko na rin tuloy nagawa ang makapag paalam kay Jami.

Buti nakahabol pa ako, ang traffic naman kasi masyado! kaagad kong hinanap ang upuan at may isang babaeng nakaupo sa katabing upuan ko.

Gusto ko sana sa bandang may bintana…

Pero bakit parang familiar ang kanyang mukha? Sa tingin ko ay nakita ko na sya ngunit nakalimutan ko kung saan at kailan.

"Excuse me?" Tawag ko dahil nakayuko ito at abala sa kanyang cellphone.

Inangat nya ang kanyang ulo at laking gulat ko nalang nang makita ang babaeng kaharap. "Zane?" Sambit ko.

Pati rin naman sya nagulat matapos akong makita, medyo matagal na rin nong huli naming pagsasama sa palawan.

"Krystal?"

"Zane waaa ikaw nga! Hindi ko inaasahan na ikaw yan.” masayang bati ko at kaagad umupo sa tabi nito.

"Hey, it's been awhile. How are you?" Ngumiti ito at pinatay ang kanyang cellphone saka marahan na tinapik ang aking ulo.

Ngumuso ako at nagpakawala ng buntong hininga. "Medyo nakakapagod dahil sa school at may mga problema na dapat lutasin. Tapos ‘yung kapatid ko bigla akong pinadala sa davao para lang bumili ng durian." Sumbong ko at biglang tumunog ang aking tiyan.

Hindi pa pala ako nakakakain!

"You haven't eaten yet?" Tumango ako.

"Ikaw Zane, anong gagawin mo sa davao? hindi mo kasama ang apat?" Balik kong tanong sa kanya.

"May site akong kailangan puntahan to check, tumakas lang ako." Oooh, kaya pala nagtataka ako anong ginagawa nya sa flight na to.

Susugod ako sa davao ng wala man lang akong alam sa lugar na ‘yun,hindi ko alam kung saan ako maghahanap ng durian. Mas lalong problema ko ngayon wala pala akong dala na pera! Yung bag ko naiwan sa restaurant punyeta.

"Why are you pouting?" Tanong niya.

"Wala kasi akong alam sa lugar na ‘yun tapos nakalimutan ko wala akong dala na pera, baka mawala ako." Paliwanag ko at nagpakawala ng malalim na hininga.

"Ay! Zane, may pera ka? pahingi naman." Sabay lahad ng aking mga kamay, mayaman naman sya kaya hihingin ko nalang instead na umutang.

She let out a soft chuckle before pinching my cheek, "I really like your personality, you're so cute." alam kong cute ako, nginitian ko nalang sya pabalik.

"Alam ko na po yan hehe."

"If you want, you can come with me. I'll take care of you." suhestiyon nito dahilan upang mabuhayan ako ng loob. Mabuti nalang talaga may grasya na biglang sumulpot upang tubusin ako.

"Okay, thank you!"

"Krystal, is that a wedding ring?" Tanong nya at itinuro ang aking singsing. Ngumiti ako nang maalala ko kung paano ako naging asawa ni Jami.

"Yup," nakangiting tumango ako habang pinagmamasdan ang singsing.

"I can see na mahal na mahal mo ang asawa."

"Who wouldn't fall in love with the one and only Kathlyn Jamila Ponferrada? She's the epitome of sweetness." Mabilis kong sagot, miss ko na agad si Jami.

Patay! Hindi ko man lang na message si Jami, baka magalit ‘yun— mamaya na lang pagkalapag ng

eroplano.

"Y-Your professor?" Inangat ko ang ulo at binalingan sya.

Ay, hindi nya pala alam noon na may ka relasyon ako at sa professor ko pa. Wala pa naman din namamagitan sa amin ni Jami sa panahon na ‘yun.

"Yup, hehe."

"Isn't that forbidden?" tanong nya.

"Kung sa iba oo, pero iba kasi ang pamamalakad at rules ng PU, as long as hindi nakakasira sa acads at pagtuturo ng guro ang relasyon ninyo ay susuportahan kayo ng administration." Seryosong sagot ko sa kanya. Tumango naman sya at sa tingin ko na gets naman ang ibig kong sabihin.

Ang galing ko talaga mag explain…

"I see, hmm." tahimik ko syang pinagmasdan. ano kaya ang iniisip nya at parang nasa malalim na pag-iisip sya.

"Zane, alam mo ba kung saan makakabili ng durian?" pukaw ko sa kanya.

"Magsaysay park?" sagot nya ngunit hindi rin naman sya sigurado sa naging sagot nito.

"Tanong na lang tayo mamaya."

2 hrs ang flight kaya pinakain nya muna ako una. Matapos kumain, hindi naman ako makatulog kaya nag kwentuhan kaming dalawa. Marami pa kaming napag-usapan at ngayon ko lang din nalaman na artista pala si Zane! Napasigaw pa ako sa gulat dahil hindi ko man lang sya kilala!

"Hindi ba mahirap ang maging artista at the same time sinasabayan mo ng business? Wag mo naman masyado abusuhin ang katawan at mental health mo." Kaya naman pala balot na balot ang mukha at may mask na suot. Tinakasan niya siguro ang manager nya, kawawa naman ‘yun at baka mamatay na kakahanap sa kanya.

"I know, thanks." She's sweet pero wala parin makakatalo sa Jami ko.

Buong byahe ay puro lang kami kwentuhan hanggang sa namalayan na lang namin nakalapag na pala ang eroplano. Ang baet at lambing ni Zane, para syang si Jami kung makipag-usap sa akin. Ang swerte siguro ng kung sino man ang mapapangasawa nito.

Nasa exit na kami nang biglang may mga sasakyan ang huminto sa tapat namin. Lumabas ang nakaitim na lalaki sa driver's seat at umikot upang pagbuksan ang taong nakasakay sa backseat.

My jaw drops as I see Jami get out of the car, stunned by her outfit. She's wearing a white cropped shirt paired with low-waist jeans, looking absolutely breathtaking. Omg! Bakit ang sexy nya at bakit nandito sya? Paano sya nauna makarating kaysa akin?

Kaagad nya akong nilapitan at hinawakan sa kamay saka marahan na hinila palayo kay Zane at nginitian.

"J-Jami? Paano ka nandito at bakit nauna ka pa sa akin?" Nagtatakang tanong ko sa kanya.

"I used the private plane. I'm here to pick you up and accompany you to the durian market." sagot nya bago harapin si Zane.

"Hi, thanks for taking good care of my wife. I'm here to pick her up, we'll go first." sabi ni Jami kay Zane.

May lalaki naman ang lumapit sa kanya, siguro ito ‘yung sundo nya.

"Zane, thank you. Nag enjoy ako sa kwentuhan natin. See you next time at mag ingat ka." Sabi ko naman sa kanya.

"You're welcome, see you again." Sagot nito at ngumiti.

Naramdaman ko ang paghigpit ng hawak ni Jami sa kamay ko at kaagad na hinatak palayo kay Zane at marahan na itinulak papasok ng sasakyan.

"Magsaysay park," utos nya sa driver at may pinindot, dahilan upang may salamin na nag slide up at hindi kami makita ng driver.

"Jaaaaaaam-"

"Krystal," yayakapin ko sana sya ngunit napatigil ako dahil sa malamig na pagtawag nito sa pangalan ko.

"Po?"

She crosses her arms and legs, sumandal saka ako tiningnan ng seryoso sa mga mata. "Sit on my lap." She orders, and I quickly obey her because her tone sounded a bit stern.

"Jami?"

"Kiss me." Maawtoridad niyang utos, ang demanding niya today pero gusto ko naman kaya agad ko syang hinalikan.

I wrap my arms around her neck at pinulupot ni Jami ang kanyang mga braso sa bewang ko. Ramdam ko ang biglang pagka agresibo ng halik nya at ang mga kamay na naglalakbay sa likuran ko. Hindi naman sya ganito pero sa tingin ko nagselos sya dahil sa nadatnan niya kanina sa airport.

Pinutol ko ang halik at hinawakan ang magkabila nyang pisngi. Si Jami, hindi naman ganun katagalan ang halikan naming dalawa pero yung mga mata nya na parang sinasabi na gusto pa nya.

"Sorry Jami, hindi ko naman alam makakasabay ko si Zane sa eroplano. Nakalimutan ko rin mag message sayo, balak ko sana tawagan ka pagkalabas ng airport kanina ngunit dumating ka. Wag ka na po magalit at magselos kasi ikaw lang naman ang mahal ko. Sinabi ko rin kay Zane na mag asawa tayo, hindi po kita ipagpapalit kahit kanino." Mahabang paliwanag ko kasabay ang malambing na boses upang suyuin ito.

Ayan na naman sya, hindi nya talaga kaya itago sa tuwing kikiligin si Jami. She's nibbling her lip at dahil sa kaputian ay mabilis lang mapapansin kapag pinamulahan sya.

"I'm sorry, hindi ko maiwasan ang hindi magselos. I'm just afraid you'll be taken away from me. I can't afford to lose you again." balik lambing na ulit ang tono nya, hindi nya talaga ako kayang matiis kaya mahal na mahal ko si Jami dahil sa ganitong side nya.

Too soft for me…

"Sayo lang po." Bulong ko at muling siniil ang labi nito.

Buong byahe ang tanging ginawa lang namin ay maghalikan. Hindi na tinantanan ni Jami ang labi, leeg at dibdib ko. Habang ako ay nakakandong sa kanya, yung mga kamay ko na payapang naglalakbay sa kanyang katawan hanggang sa nanatili na ito at minasahe ang malambot na bundok nito.

Mas lalo ako na turn on sa malambing na ungol nito at buong pusong binibigkas ang aking pangalan. Ang init na ng katawan ko at ramdam rin ang init ng kanyang katawan. I just wanted to tease her pero mukhang napasobra ako at hindi alam kung kaya ko pa bang mapigilan ang sarili kapag nagpatuloy kami sa ganito.

"K-Krystal," bulong at napasinghap sya kasabay ang mahinang pag ungol matapos kong ipinasok ang dalawang kamay sa loob ng kanyang brassiere.

"Do you want more, Jami?" Panunukso ko, ‘yung mga mata nya na parang nalalasing na. Kinagat niya ang ibabang labi at kaagad sinunggaban ang leeg ko at gigil itong kinagat.

"I want more, love." Bulong niya sa leeg ko bago ito kinagat-kagat paakyat sa tenga ko. Yung mga balahibo ko nag sitayuan dahil sa ginawa nya.

Natigil kami dahil sa katok na nagmumula sa driver, kaagad kong inalis ang mga kamay sa kanyang dibdib at inayos ang kanyang damit.

Hindi man aminin pero mukhang gusto pa niya, ako rin kasi duh.

Nabitin ko na naman yata si Jami, grabe na siguro ang pagtitiis nya. Alam ko na kung ano ang ibig nyang sabihin sa sinasabing I want more.

"Mako," ngumisi ako dahil disappointed talaga ang ekspresyon ng kanyang mukha, ang cute nya kung magtampo.

"Jami, wag ka na magtampo. Tara na nandito na tayo." Bulong ko bago dampian ng malalim na halik ang kanyang labi.

Niyakap niya ako ng mahigpit "I love you." Bulong niya bago ako pakawalan.

Kinikilig ako…

"Mas mahal po kita, hehe." Mabuti naman at ngumiti na sya, ang dali nya lang pasayahin kapag nagtatampo.

Kinaladkad niya ako sa lugar kung saan may mga nagbebenta ng durian. Medyo marami ring tao ngayon since sabado, nakakainis lang dahil ang sexy ni Jami kaya marami ang tumitingin sa kanya.

"Mahal, try this." Tawag nya sa akin at paglingon ko sa kanya ay ang amoy agad ng durian ang nasinghot ko.

Kaagad ko tinakpan ang ilong ko. Hindi ako maarte, hindi ko lang makaya ang tapang ng amoy nya.

"Jami, hindi ko kaya ang amoy nasusuka ako." Lumungkot ito matapos kong tanggihan ang durian na

sinubo.

"Sorry, I didn't know." Tipid syang ngumiti.

Mahilig yata sya sa durian?

Kakainin nya na sana nang bigla kong hinawakan ang kanyang kamay at isinubo ito sa bibig ko. Na sorpresa pa dahil sa biglang ginawa ko, ayaw ko kasi makita na malungkot sya.

Kahit na gusto ko na isuka pero pinilit ko talaga ang sarili na malunok ang durian. Siguro hindi para sa akin ang prutas na to pero masarap sya, yung amoy lang talaga ang hindi ko gusto.

Kaagad nya ako inabutan ng tubig, "Silly, you don't have to force yourself if you don't want to." Paalala nya at hinaplos ang likod ko dahil sa biglang pag ubo.

"Masarap naman Jami, hindi ko lang talaga gusto ang amoy. Ayaw ko rin magtampo ka," sagot ko sa kanya bago inubos ang mineral water ko.

"Cute," sambit nya at ninakawan ng halik ang labi ko.

Sa sobrang gulat ay napaatras at salampak ako sa lupa. Si Jami, bigla nalang nanghahalik sa harap ng napakaraming tao. Nagulat lang ako kasi first time nya ginawa ang ganito.

"Mahal, you're so clumsy." Hagikhik niya at tinulungan ako makatayo.

"Si Jami talaga."

Bumili na kami ng durian at umalis may balak pa sana kaming mag tour pero si babe pina pauwi na ako kaagad! So ayun lang talaga ang sadya namin sa davao. Isang durian at lumipad din kaagad pabalik ng manila.

Around 6pm kami nakalapag at tumawag si babe na dumiretso ako sa bahay ni daddy dahil bigla nalang itong umuwi ng walang pasabi.

Si Jami naman nagpahatid lang una sa kanyang kompanya dahil may kailangan pa syang tapusin na trabaho. May work sya pero mas inuna pa ang samahan ako bumili ng durian. Pagpasok ko ng bahay ay sumalubong sa akin ang maraming maids at butlers, anong meron at kailangan nila akong salubungin ng ganito?

"Welcome home, miss Krystal," bati nilang lahat pagpasok ko. Ayaw ko talaga ng ganitong treatment, ewan ko ba kay daddy may saltik na naman siguro ‘yun.

"Where are they?"

"Pool area, miss." Sagot ng head butler.

Anong ginagawa nila sa pool area? May nilulunod sila na tao? Kaagad akong nagtungo sa pool area kasunod ang butler. Hindi pa man ako ganun kalapit sa kinaroroonan nila ay narinig ko na ang sigawan ng mga kapatid ko.

"Horsey ko! Ang durian ko." Sigaw ni babe nang makita akong papalapit sa kanila.

May party palang nagaganap ngayon?

"Durian mo babe oh." Sagot ko sa kanya at hinagas ito sa pool kung nasaan siya.

"Thanks monkey ko! labyu mwuaa." Sabay flying kiss nito.

"Krystal, my baby!" Sigaw ni dad at tumatakbong sinalubong ako saka ikinulong sa kanyang bisig.

"Daddy naman, pati tuloy ako basa na dahil sayo." reklamo ko at marahan na tinulak ang kanyang mukha dahil ayaw tigilan sa paghalik ang pisngi ko. Ang sakit ng balbas nya!

Akala ko AKRIS lang nandito, kumpleto pala ang CCB, nasa pool silang lahat at nilulunod si tansan—kawawa naman.

"Hindi mo miss si daddy? I'm hurt baby," nagtatampong tanong nya at hinawakan ang kanyang dibdib na parang inaatake sa puso ang drama.

"Bigla ka nalang susulpot dad, para kang kabute." dagdag ko at napaluhod ito. Ang dramatic nya talaga kahit kailan, sa kanya talaga kami nagmana sa pagiging artista.

“Parang noong nakaraang araw ka lang bumalik ng HK tapos ngayon nandito ka ulit.” Sabi ko.

"Where is my baby? Ibalik mo ang malambing kong anak, hindi na kita kilala." Singhot nya at pinahid ang mga luha kuno sa kanyang mata na tubig lang naman pala mula sa pool.

Natawa nalang ako sa kanya at dinaganan sya ng yakap. "HAHAAHAHHAHAHA galing mo talaga, bakit hindi ka nalang nag artista dad." Panunukso ko.

"Pero bakit ka nga kasi umuwi? may kailangan ka ba?" Tanong ko.

"Daddy! Toss mo dito sa pool!" Sigaw ni donkey sa kanya.

Kaagad nya akong binuhat at dinala sa gilid ng pool. "Gusto ko lang bumawi kay Iris at sa inyo ng mga kapatid mo." Sagot nya at ngumisi saka malakas na itinapon ako sa pool. Letche!

Paglubog ko ay nag unahan sila na hawakan ang katawan ko at dinala sa medyo malalim na parte, mga punyeta.

Sinamaan ko sila ng tingin nang makita ang mga nakangisi nilang pagmumukha. Mabilis kong kinagat ang kamay ni Iris at hinila ang buhok ni tansan. Sinipa ko si Aaar eeeL at babe na hawak ang aking magkabilang binti.

Muntik pa ako maubusan ng hininga!

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Letche! Yung cellphone ko sira na naman!" Inis kong ibinato ito at hindi inaasahang sa noo ni tansan tatama.

"HAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA."

"Tinatawa nyo? Ganda ng mood ko, binabadtrip nyo." Iritado kong salita sa tatlo na kasama ni tansan.

"Bakit sa akin mo binato keyboard? Pwede naman kay Iris." Reklamo ni tansan na kaagad nagkabukol sa kanyang noo.

"Galit ka na naman horsey ko, oh kamusta naman ang trip to davao mo? BAHAHAHAHAHAAHAHAHAHHAAHA."

"Masaya, sinundan ako ni Jami." Sagot ko na ikinatawa ulit nila, abnormal nga talaga mga to.

"Jami? Who's that baby?" Tanong ni dad bago tumalon ng pool at nilapitan kami.

"Dad! may asawa na yan si horsey ko! Kapatid ng fiancee ko, inunahan pa kami ng bunso!" Pailing-iling na sumbong ni babe, big deal talaga sa kanya ang marriage ko kay Jami.

"W-What?! kasal ka na?!" Napatakip kami sa mga tenga at pikit ng mga mata dahil sa malakas na sigaw ni daddy.

"Hinaan mo naman boses mo dy, para kang si Jake na kaklase namin na lalaki." saway sa kanya ni Aaar eeeL.

"Hindi ka naman galit nyan dad?" sunod na tanong ni Ag.

"No! sa dami nyo bakit ikaw pa ang una na ikinasal waaaa." pag dadrama nya ang oa din ng dad namin sa totoo lang. Wala talagang normal sa pamilyang to, lahat may sayad sa utak.

"I want you to bring her here tomorrow, I want to meet the daughter in law." utos nya kaya tumango ako.

Binalingan nya ang iba na nakapalibot sa amin at nginisihan, "Hindi na kayo nahiya kay bunso? naunahan kayong lahat, mga mahihina." pang aasar nya sa iba.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Hagalpak ng demonyo naming daddy.

Dahil sa kanyang ginawa ay sinugod sya ng apat at pinagtulungan na lunurin. Napailing at sapo nalang ako sa aking noo.

Sorry nalang sila at mukhang mauuna makilala ni dad ang asawa ko.

Speed kasi ng mahal ko.

CHAPTER 26 - LIGHT ?

R18/SPG/JUGJUGAN ??

-

Nakakaloka ang araw na ito, buong hapon kami tumambay ng mall para sabayan si Shang at dahil sa utos na rin ni Dad. Haler! Finally, nakilala na ni Dad sila Jami dahil nga inimbitahan niya ang mga ito sa malaking bahay.

Nandito nga pala kami sa bar, apat na lang kami na naiwan dito dahil umuwi si Iris at maaga ang alis nila ni Dad bukas, nakakalungkot lang pero mukhang final na ang desisyon niyang sumama pabalik ng Hongkong.

"Magiging okay na sila pagkatapos ng gabing ito?" Tanong ko kay babe, bumalik si ma'am Everleigh dito para hanapin si Riri kaso wala na ito.

"Depende na sa kanila kung susundin nila ang mga puso." Sagot ni babe.

"Balik na tayo sa bahay, doon na lang tayo magpatuloy. Tinawagan ko pala ang iba." Anyaya ni Aaar eeeL, sabagay at miss ko na rin ang mga bruha.

"Sige, tara." Sagot ni Ag at naunang tumayo, sumunod din kami kaagad sa kanya at sabay lumabas ng bar.

Bumalik kami sa malaking bahay at malayo pa kami sa main gate ay tanaw na namin ang mga kaibigan, ang bilis naman nila makarating at bakit hindi na lang sila pumasok?

"Grabe kayo, kinalimutan nyo na kami." Pagtatampo ni hell.

"Oa mo, tusukin ko eyeballs mo." Sabay irap ko sa kanya.

Nandito kami ngayon sa theater room para manood ng movie, may dala rin kaming mga pagkain at inumin. Hindi na ako iinom at baka malasing pa ako, nagpanggap nga lang ako na umiinom kanina sa bar eh.

"Anong papanoorin natin mga people?" Tanong ni tansan.

"Bold." Sagot ni babe.

Kakauwi lang namin at hindi na sumama sila Jami pabalik dahil nga may family dinner sila tonight. Sana pala sumama nalang ako pero gusto ko rin makabonding ang grupo ko sa araw na to.

Sobrang gulat pa sya kanina nong ipakilala ko sya kay dad pero mas nagulat yata siya noong sinabi ko ang pangalan nito. Hindi niya kasi expected na kami ang mga anak na nasa news na tinutukoy ng media.

"Bold ba? Meron ba dito?" Pagsakay ni tansan sa kalokohan ni babe.

"May gusto raw i-suggest si Maddyn." Sabi ni Naddyn na katabi lang si Louis at abala sa paglantak ng chips.

"Wooooooo Maddyn! Nanonood ka rin pala ha, roor roor ka BAHAHAHAHAHAHAHA."

"Anong bold tinutukoy nyo?" Inosente kong tanong kasi wala akong alam sa sinasabi nila.

"Porn." Napasigaw ako sa sagot ni Maddyn, nanonood sila?!

"Omaygas ka BAHAHAHAHAHAHAAHHA."

Sabagay at hindi naman kami mga bata pero never pa ako nakanood ng ganyan, may matututunan ba ako kapag nanood ako?

"Lahat na ba kayo nanood ng porn?" Tanong ko at sabay silang lahat na kunot noong binalingan ako.

Anong meron at ganyan sila makatingin sa akin? Nagtanong lang naman kasi ako, bawal na ba maging curious sa panahon ngayon?

"Seryoso keyboard hindi ka pa nanood?" Tanong ni Ag.

"Magtatanong ba ako kung nanonood ako doraemon?" Sabi ko at kinuha ang isang unan at niyakap.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAHA."

"Wag ka manood keybold at bata ka pa." Makapagsalita naman si Aaar eeeL akala mo hindi kami magkaedad.

Kung sila nanonood, bakit naman ako hindi pwede? Gusto ko rin panoorin para may alam din naman ako pagdating sa ganyan kahit konti.

"Maghorror nalang tayo." Pag-iiba ko ng topic.

11pm na pala at hindi pa rin ako tinatawagan ni Jami, enjoy na enjoy na siguro sa bahay ni lolo at kahit mensahe man lang wala akong natanggap.

"Tangena, lahat yata ng horror na pinapanood ko nagiging comedy sa paningin ko." Reklamo ni babe.

Totoo yan, kahit sobrang nakakatakot 'yung horror tapos may biglang susulpot na multo tatawanan lang niya na parang baliw.

"Oh sige mag horror tayo mga potangena." Nakalimutan ko na takot pala si tansan sa multo. Tawa na lang kami sa kanya, simula nung nasali siya sa grupo ay siya na ang napagtripan nila babe at hindi na ako.

Hihiga na sana ako nang bigla naman akong may natanggap na tawag mula sa asawa ko. Agad akong nagpaalam sa kanila saglit at sinabing umpisahan na ang movie kahit wala ako.

"Jami?"

"Krystal,"

"Nakauwi ka na, Jami?" Tanong ko.

"I'm drunk, I miss you." Halata nga sa boses nya na nakainom sya. Bakit naman naglasing, alam na nga

nya na may lakad pa sila kinabukasan.

"D'yan ka lang, susunduin kita." Sabi ko sa kanya at nagmamadali na lumabas ng bahay at tinungo ang garage.

"Hmmkay, take care."

Pinatay ko ang tawag at kaagad na binuhay ang makina. Malalim na ang gabi kaya sa tingin ko mapapabilis ang pagdating ko dahil walang traffic.

"Punyeta, bakit umulan pa." Bigla nalang kasi bumuhos ang malakas na ulan, kainis naman to.

Focus lang ako sa daan at binagalan ang takbo ng sasakyan, baka madisgrasya pa ako kung magiging reckless ako. Kawawa naman ang Jami ko, magiging biyuda ng maaga.

Habang papasok ng main gate ay tinawagan ko si Jami at sinabing malapit na ako sa mansion ni lolo. Sabi nya hinihintay na nya ako sa labas kaya binilisan ko na ang takbo.

"Mako," salubong nya kaagad at niyakap ako pagbaba ng sasakyan.

"Krystal," tawag ni Annallyn, nandito rin pala sila. Malamang, family dinner nga diba.

"Anna, marami ba nainom si Jami?" Tanong ko bago ipinasok ito sa sasakyan ko.

"Hindi naman masyado." Siya pala ang naghatid kay Jami sa labas, may party bang nagaganap sa loob ngayon?

"Sige, salamat Annallyn. Mauna na kami at baka maabutan pa kami ng baha sa daan." Niyakap ko sya at nginitian saka umikot sa driver's seat.

"Krystal." Tawag nya muli kaya napalingon ako sa kanya.

May gusto ba syang sabihin? Naghintay ako sa kung ano man ang kanyang sasabihin ngunit nagpakawala lang ito ng malalim na hininga at nginitian ako.

"Nothing, be careful." Tumango ako at muling binigyan siya ng ngiti bago tuluyan pumasok ng sasakyan.

Nakapikit si Jami at sa tingin ko nakatulog na. Hindi ko na lang ginising dahil baka pagod din. Mabagal lang ang pagpapatakbo ko ng sasakyan hanggang sa makarating ng bahay. Kaagad ko syang binuhat paakyat sa kanyang kwarto, kaso may problema.

Bibihisan ko ba?

Nasa malalim akong pag-iisip nang bigla nya akong tawagin. Napalundag pa ako sa gulat, akala ko ba tulog na siya?

"Jaaaami," sagot ko at umupo sa gilid ng kama.

"Anong gagawin mo?" Tanong ko kaso bigla na lang syang tumayo at nagtungo sa banyo.

"I'm going to take a shower, my body is hot." Sabi nya kaya tumango ako.

Binuksan ko ang TV at nanood ng crime documentaries. Habang naghihintay na matapos itong maligo ay unti-unti na pumipikit ang aking mga mata.

Napagod yata ako sa buong araw naming paggala.

Nagising at napaungol ako dahil sa labing kumakagat sa aking leeg. Pagmulat ko ng mga mata ay si Jami ang tumambad sa akin, nakasuot ng nighties at upo sa bandang puson ko.

"Jami," sambit ko at niyakap ang kanyang bewang.

"Did I wake you up?" Bulong nya sa leeg ko at nagpatuloy sa paghalik at sipsip nito.

"Nakatulog na pala ako." Hindi ko namalayan, inaantok na kasi talaga ako kanina.

"Lasing ka ba?"

"Hmm no." Akala ko pa naman lasing sya kasi bigla na lang nya ginawa ang ganito.

Nakakaramdam ako ng kiliti sa may puson, kapag nagpatuloy pa siya sa kanyang ginagawa ay sa tingin ko baka may magawa ako at magkasala.

Tumigil sya sa kanyang ginagawa at hinarap ako, "Krystal, do you know how to spell love?" Nag loading ang braincells ko sa tanong na yan.

" L O V E ? " sagot ko ngunit umiling ito.

"Ano pala?" tanong ko.

"Your name." Sagot nya na mas lalong nagpagulo sa isipan ko.

Hindi ko talaga ma gets minsan si Jami, kasi yung banat nya pang matalino. Kawawa naman ako na bobo at slow.

"Ha?" Napapakamot ako ng ulo nito ng wala sa oras dahil sa kanya.

She let out a soft chuckle and plants wet kisses on my neck, trailing down to my collarbone. "Love is you, Krystal." Napalunok ako dahil sa nakakaakit na boses niya.

Sa tingin ko matagal na to nagtitiis si Jami at hinihintay ako. Siguro naman panahon na para ibigay sa kanya ang matagal na nitong hinihiling.

"Jami,"

"Hmm?"

"You want more?" Her eyes widen in shock as she starts nibbling on her lip, nahihiya siya.

I extend my arm at inabot ang kanyang pisngi, "Jami?" Shy type ang mahal ko.

Grabe yung patience at respeto ni Jami sa akin, gusto ko naman na may maibigay sa kanya.

Alam ko na hindi nya kailangan ng mga materyal na bagay dahil kayang kaya naman bilhin ni Jami ang

lahat ng gusto nya. Deserve nya ang lahat at kahit hilingin pa nito ang katawan ko ay ibibigay ko ngayon mismo.

"Jami? Answer me?" Si Jami naging bato na yata dahil sa naging tanong ko.

"Krystal, I-I want you." Matamis ko syang nginitian matapos makita ang namumula nyang mukha.

Hindi nya yata alam ang gagawin at mukhang nahihiya kaya bumangon ako. Pinulupot ko sa leeg nya ang mga braso saka siniil ng halik ang kanyang labi.

Buong ingat at pagmamahal niyang ginantihan ang aking halik habang hawak-hawak ang magkabilang pisngi ko. Lumalalim ang aming halikan hanggang sa unti-unti akong nalulunod at parang nalalasing dahil sa malambing na halik nito.

Marahan nya akong itinulak muli pahiga ng hindi naghihiwalay ang mga labi. Nagsimulang maglakbay ang kanyang kamay simula sa leeg ko pababa sa aking dibdib hanggang maabot nya ang tiyan ko. Kasunod no'n ang pagbaba ng kanyang labi sa baba ko, pababa sa leeg at nagsimulang dinilaan ako saka kinagat at buong lakas sinipsip ito.

Napasinghap ako nang bigla nyang ipinasok ang kamay sa loob ng damit at himasin ang aking tiyan paakyat sa aking dibdib. Nararamdaman ko na ang init ng katawan at lumalalim na ang paghinga ko.

Mahina akong napaungol sa ginawa niyang pagpasok ng kamay sa loob ng suot kong bra at minasahe ang dibdib ko. Hindi ko maipaliwanag ang aking nararamdaman ngunit nananaig ang kiliti sa bawat kilos nito.

I gasp again as she presses her knee between my thighs, sending a jolt of warmth through my body. My hand instinctively tangle in her hair, desperate for something to hold onto as the intensity of the moment overwhelms me. The heat building inside me is undeniable, leaving me breathless and vulnerable under her touch.

Hinila niya akong muli para umupo, dahan-dahang itinaas ang aking mga kamay at isa-isang tinanggal ang suot kong damit, at itinapon ito sa sahig. Mahinahon niyang kinalas ang aking bra gamit ang sanay niyang mga kamay. Napatingin ako sa kanya, at ang mga mata niya'y puno ng pagmamahal at pagnanasa, dahilan para tumayo ang mga balahibo sa buo kong katawan.

Muli akong humiga kasabay ang paghila sa kanya at uhaw na hinalikan ang kanyang labi. Hindi ko na mapipigilan ang nasimulan namin at hinahanap ng katawan ko ang haplos nya.

Kinagat niya ang ibabang labi ko habang marahan na nilalamas ang dibdib ko, kaya't binuka ko ang bibig at ipinasok niya ang kanyang dila. Nag espadahan ang mga dila namin at sinuyod niya ang bawat sulok ng bibig ko.

"Ohh," napaungol ako nang bigla niyang pisilin ang utong ko.

Nagsimulang maging mapusok ang kanyang halik, mapaghanap at naging uhaw. Inangat ko ang ulo nang magsimula ulit maglakbay ang kanyang labi pababa sa leeg ko hanggang sa sinakop ng mainit nyang labi ang utong ko.

"Uhhh Jami," ibinaba ko ang tingin sa kanya na malayang ginagawa ang lahat ng kanyang gusto sa katawan ko.

Nanghihina ako. Habang minamasahe niya ang kaliwang dibdib ko at sinususo ang kanan, kasabay ng marahang pagdiin ng tuhod niya sa hiyas ko, kagat labi akong napahawak sa buhok niya.

"Ahhh," napapaungol ako dahil nasasarapan ako sa ginagawa ni Jami. Mas lalo akong naloka at angat ng likod ko dahil sa biglang pagkagat nya sa utong at pisil sa kabilang dibdib ko.

"Jami, ang init ng katawan ko. Hindi ko na alam ang pakiramdam, basta mahirap ipaliwanag." Ang lalim na ng paghinga ko, napatigil sya sa kanyang ginagawa at angat ng ulo upang tingnan ako.

"You'll be fine. I'll be gentle, mahal." Tumango ako at hinaplos ang kanyang pisngi.

Ipinikit nya ang kanyang mga mata at hinawakan ang kamay ko saka hinalikan ang palad ko at sinipsip ang dalawang daliri. Habang nilalaro ng kanyang dila ang aking mga daliri ay nagpatuloy naman ang kanyang dalawang kamay sa pagmasahe ng aking dibdib.

Huminto ito at ngumiti. "Gimme a sec," sabi niya at kaagad na hinubad ang kanyang suot na nighties.

Napakagat labi ako nang tumambad sa akin ang nakakaakit at sexy nyang katawan. Ngunit mas nangibabaw ang pagnanasa ko sa kanya matapos makita ang malalaki nitong bundok.

Hindi ko na sya hinintay na magsalita at kaagad na hinawakan ang mga ito at pinisil. "You can suck it if you want love." Nanunuyo na ang lalamunan ko dahil sa walang tigil sa paglunok.

Bumangon ako at sumandal sa headboard, pinulupot nya ang mga braso sa leeg ko habang minamasahe ko ang boobs nito. Dahil sa sinabi ni Jami, sinunod ko ito at tuksong dinilaan ang kanyang utong habang hindi inaalis sa kanyang mukha ang paningin ko.

Ramdam ko ang paglalim ng hininga nya matapos ng ginawa ko. Napakagat ito ng labi at muli ako binigyan ng matamis na ngiti, nagpatuloy ako at buong lakas na sinipsip ang utong ni Jami.

"Ahhh," ang sarap pakinggan ng ungol nya kaya mas lalo ako naging agresibo.

Habang abala ako sa nipple niya, nagsimula siyang gumiling sa hita ko, na mas lalong nagpaalab ng pagnanasa ko. Dahil sa gigil hindi ko namalayan napalakas pala ang kagat ko sa kanyang utong at narinig ang pagsinghap nito.

"Ahhh, relax... mako," halos mahirapan na sya sa paghabol ng hininga dahil sa ginagawa ko sa kanya.

Natigilan ako sa biglang pag angat nya sa aking ulo at buong lakas na kinagat ang leeg ko. Napangiwi ako sa sakit at bumaon ata ang aking kuko sa kanyang likod dahil sa sobrang sakit ng kagat ni Jami, nanggigil yata si mommy ko.

"J-Jami, masakit." Ungol ko ngunit parang wala itong naririnig. Patuloy parin sya sa pagkagat hanggang sa puro kalmot nalang ang nagawa ko sa kanyang likod.

"J-Ja, Ahhh." kasabay ng malakas na kagat ay ang buong lakas din na pagpisil nya sa aking dibdib. Hindi ko na yata mapipigilan ang asawa ko.

Ramdam ko na ang pamamasa ng ibaba ko, sobrang nadadala na ako sa ginagawa nya kaya hinayaan ko na ito sa lahat ng gagawin sa katawan ko.

"I love you, mako." Bulong nya bago tumigil at dinampian ng halik ang aking labi bago muling sinakop

ang aking dibdib.

Napapikit nalang ako habang sinasabunutan ang kanyang buhok, ang wild ni Jami. Hindi ko inakala na ganito siya ka wild pagdating sa ganito.

Pigil hininga ako ng sinimulan nya lakbayin ang katawan ko gamit ang kanyang dila pababa sa aking tiyan hanggang sa marating nito ang puson ko.

Inangat nya ang buttocks ko at sinimulan hubarin ang suot kong shorts.

Kinagat ko ang ibabang labi ng tuluyan na akong nakahubad, walang suot na kahit ano. Lumuhod sya saka yumuko at dinampian ng halik ang ibaba ko, nakakakiliti ang ginagawa nya kasabay pa ang pagmasahe sa magkabilang dibdib ko.

"You're so beautiful Krystal." She whispers, spreading my legs. "Look at this beautiful pussy love, you're dripping wet for me." Tinakpan ko ang mukha dahil sa kahihiyan, hindi ako sanay na ganyan si Jami.

"Look at me, love." Bulong nya at inalis ang takip sa aking mukha.

As she licks her lips, I swear, I become even hornier with what Jami is doing. She's so fucking sexy. With a smirk, she teasingly runs her fingers up and down through my wet slit.

"May I taste you?"

"Do whatever you want Jami."

As I moan, I feel her tongue skillfully pleasuring and licking my throbbing wet pussy. She hums into my pussy, sending shivers throughout my body as her eagerness makes me feel desired. Her actions are leaving me wet with desire as she hungrily devours every part of my pussy.

"Taste good." Pinapalala lang ni Jami ang kalibugan ko dahil sa mga sinasabi nito. I love this side of her.

Sinimulan ko igalaw ang balakang para sabayan sya sa kanyang ginagawa. Habang abala sya sa pagkain ng perlas ko ay ang dalawa naman nyang kamay patuloy pa rin sa pagmamasahe at pisil ng mga dibdib ko.

Sunod-sunod ang naging ungol ko, hinawakan ko ang kanyang ulo habang tinitigan ang mahal kong dinidilaan, sipsip at nilalaro ang namamasa kong pagkababae.

She spreads my folds, she licks and teases my clit, wrapping her tongue around it. She sucks on my clit, pulling it into her mouth, causing me to moan in pleasure. Suddenly, she inserts a finger, causing me to cry out in pain.

She stuck her finger inside at kaagad na bumangon upang salubungin ng halik ang aking labi.

"It's okay, don't cry." Tumango ako at pinulupot sa kanyang leeg ang mga braso.

"I will move slowly," sunod niyang sabi.

She begins thrusting her finger inside me, I can't control my nails so I cling onto her neck instead. She moves away, kneeling down again to observe my wet pussy. I gasp and grip her hair as she begins teasing my clit again, flicking and swirling her tongue around it while pumping her finger in and out of me

faster and deeper.

"Ahh, Ahh shit, J-Jami... you're so good, Ahh."

She pulls her finger out, she replaces it with her tongue, beginning to use it to penetrate me. She skillfully fucks me with her tongue, pushing it in and out of my wet pussy. My moans turn to screams of pleasure as she continues this tantalizing act, bringing me to the heights of ecstasy.

"Oh my god! F-fuck, Jami ahhhh." She's eating me hungrily like she has been starving for years.

Nakapikit ang aking mga mata at pilit hinahabol ang hininga. Nakikiliti ako sa loob na parang may gustong pumutok at hindi ko na alam kung ano 'yun. Kumunot ang noo ko sa bigla nyang paghinto at humiga sa kabilang side ko. Anong binabalak nya?

"Love, come here. I would like you to sit on my face." I was taken aback because of what she said.

"H-Ha?" Ano raw.

Ngumiti sya at hinila ang kamay ko. "Using your pussy, rub it on my face." nagtayuan lahat ng mga balahibo ko sa sunod na sinabi nito.

Tumango ako at agad pumaibabaw paakyat sa kanyang mukha. Her face is now between my legs, anong sunod kong gagawin?

"Lower love, just enough for my tongue to reach." Utos niya kaya agad ko itong ginawa.

I grasp the sheets tightly when she cups my ass cheeks, the feeling sending shockwaves throughout my body. Her probing tongue skillfully fucks my pussy, relentless in its mission to bring me to ultimate pleasure.

"Ahhhh," ungol ko, kagat-kagat ang labi at pikit ang mga mata habang nasasarapan sa kanyang ginagawa.

I start to grind against her face. The feeling of her tongue lapping at my pussy is exquisite. I cry out in surprise when she inserts two fingers, stretching me further. The sensation is overwhelming, and I can't help but scream out in ecstasy as she continues to skillfully pleasure me.

"Jesus! Ahhh, Jami... shit shit ahhh." punyeta mababaliw na yata ako sa kanyang ginagawa at sarap.

Masakit pero masarap, fuck.

She begins thrusting, her pace gradually increases until she's moving in a blur. I cling onto her hair, losing myself in the wave of pleasure that washes over me. Her thrusts are deep and forceful, hitting all the right spots inside me. With each passing moment, my need for release grows stronger. All I can do is surrender to the intoxicating sensation of her tongue and fingers exploring my wet pussy.

Patuloy sya sa paglabas-masok ng kanyang mga daliri habang sinisipsip ang aking perlas.

"J-Jami, I'm almost, ohhh." Nauntog ko ang ulo sa headboard dahil sa malakas na pagpisil nya sa aking bewang.

She sucks hard on my clit, I feel a rush of pleasure coursing through my body. I gasp when she suddenly

stops, thinking it's over. But to my surprise, she licks and sucks every drop of my juices, cleaning me with her tongue. She stands up and presses her lips against mine, letting me taste myself. I'm caught off guard when she slides her tongue inside my mouth, tasting my own juices. Her tongue wrestles with mine, leaving me breathless and wanting more.

She smiles against my lips. "Jami, ayaw mo ba magpakain sa akin?" Bulong ko na ikinangisi nya.

"We're not done yet," my eyes widen in shock when she suddenly pulls my arm at kinaladkad papasok ng banyo.

Oh my god!

"J-Jami," tawag ko pagpasok.

Kaagad nyang kinuha ang shower head at binasa ang kanyang katawan. I just reached my climax pero uminit na naman ang katawan ko sa ginagawa nito.

"Come here, mako." Sabi nya at hinila ako saka binasa ang katawan ko gamit ang shower head.

"A sec." napalingon ako sa kanya at halos lumuwa na yata ang mga mata ko sa kanyang ginawa.

When she slowly removes her panty and tosses it onto the floor beside us, I blink in awe as my gaze travels over her body. She bites her bottom lip seductively.

"Krystal." Tawag nya at lumapit sa akin saka idinikit ng mabuti ang katawan sa akin. Ang init na naman ng katawan ko!

She wraps her arms around my waist at sa ikalawang pagkakataon ay uhaw na sinakop ang aking labi. I insert my tongue at buong lakas niya itong sinipsip at kinagat habang ang isang kamay ay nasa aking dibdib samantalang ang isa naman ay nasa aking perlas, hinihimas at nilalaro ng asawa ko.

Buong banyo ay tanging ungol ko lang ang maririnig at ang pagbuhos ng tubig mula sa nakabukas na shower. Pinulupot ko ang mga braso sa kanyang leeg at mga binti sa bewang nang bigla nya akong binuhat at isinandal sa isang malaking salamin.

"Ahhh, I want more, Krystal. I am not satisfied with my performance yet," she whispers between our kisses.

"Hmm, okay Jami. Anything you want, gawin mo. I'm all yours." Bulong ko.

She kisses my neck, licks it, and bites my earlobe before returning to massage one hand on my chest and the other in my pussy. Kita ko ang mga hubot hubad namin na katawan sa kabilang side na may malaking salamin din. Ang sexy ng katawan ni Jami at kita ko ang mga kalmot na ginawa ko sa kanyang likuran kanina.

She returns to my lips before going down to my neck where she plants many hickies. Lumalakas na ang ungol ko sa kanyang ginagawa lalo na sa ibaba ko na patuloy nyang hinihimas at nilalaro.

Yung leeg ko na halos dumugo na dahil sa sobrang diin kung kagatin at sipsipin ni Jami. Hindi yata ako makakasuot ng shirt bukas dahil napuno na ng mga love marks nya ang buo kong leeg.

Narinig ko ang masarap niyang ungol habang niroromansa ako. Hinang hina na ako sa ginagawa ni

Jami at medyo nasasaktan na ako pero wala akong pakialam dahil ginusto ko.

Nang matapos sya sa leeg ko ay ang dibdib at katawan ko naman ang sunod na kinagat at sipsip nito. Tinaniman nya ako ng maraming love marks bago sinakop ang nipples ko na kanina pa hinahanap ang kanyang mainit na dila.

Palakas nang palakas ang ungol ko at ramdam ko dahil dito ay mas ginaganahan si Jami sa ginagawa sa katawan ko. She licks, sucks and bites my nipples hard habang hinihimas ang perlas ko, nakakaloka ng sobra.

"Ahhh, ahhh f-fuck!" Ayaw kong mag mura pero dahil sa ginawa niya mapapamura ka talaga.

She smiles, kneels, and spread my legs. I can literally feel her warm breath on my thigh. She smirks and runs her fingers up my thighs from my knees.

Pakiramdam ko sasabog na ang puso ko.

I exhale as a single finger slips into my small hole. As she curls it upwards and moves it in and out of me, it sends tingling sensations throughout my entire body. Yung mga kamay at legs ko na bigla nalang nangalay at hina sa bigla nitong ginawa.

Seconds later, naramdaman ko ang ikalawang daliri na ipinasok ni Jami. As her mouth makes contact with my sweat spot, I experience a surge of pleasure.

"Ahhh, ahhh," puro nalang ako ungol at hindi ko na alam, para akong sasabog sa sobrang sarap na nalalasap.

The feel of her tongue against my wet pussy makes me want to scream out moans. She is well aware of what she is doing. She is not a novice, to say the least. Her tongue moves up and down and side to side.

"Ahhh Jami, holy fuck... Ahhh, bakit ang gali-Ahh shit." My body pushes up against her as she slides her fingers in and out while using her tongue. This is pure pleasure. This is paradise. Hindi ko aakalain na ma e-experience ko ang ganito.

Soon after, I feel a tingle in my abdomen. I can feel my body quivering and squirming from the inside out. The sensation begins between my legs and spreads throughout my entire body.

Nagulat ako sa bigla nyang paghila at ibinaba ako saka pinatalikod upang harapin ang salamin na kanina lang sinandalan ko. Idinapa nya ang itaas kong katawan sa ibabaw ng modular cabinet kung saan ako umupo.

"J-Jami."

Pumwesto sya sa aking likuran at marahan akong hinila saka niyakap ang bewang gamit ang isa nitong kamay habang ang isa naman ay muling ipinasok ang dalawang daliri sa butas ko.

What the hell, this position...

"Look at your face love," maakit nyang bulong.

Tinignan ko ang kalagayan naming dalawa na kaharap ang salamin. Mas lalo nag init ang katawan ko dahil sa nakikita, she's fucking me from behind.

"You're so sexy Krystal, I can't help but make love to you all night long." She whispers seductively at ngumiti bago kagatin ang aking balikat at nagpatuloy sa kanyang ginagawa.

Pangalawang beses na akong nilabasan. My god, pagod na pagod at masakit na ang katawan ko. Gusto ko na magpahinga pero 'yung katawan ko hinahanap pa rin siya.

She kisses, bites, and sucks hard on my shoulder, her fingers slipping in and out of my hole. I grip the cabinet tightly because I am afraid my knees will give up at any moment..

"Ahhhh, ahhhh, ahhhhhh." Palalim at patagal nang patagal na ang ungol ko dahil sa sobrang sarap ng kanyang ginagawa.

This is my first pero grabe ang experience na ibinigay ni Jami sa akin. Fucking me behind my back is just so good.

Hinila nya ako at dinala sa kabilang side na may malaking salamin na kita talaga ang buo naming katawan. She pinned me against the mirror and spread my legs widely saka muling pinaglaruan ang aking perlas. Punyeta, malapit na akong mabaliw.

I can hear her moans, "Gosh, you're still wet my wife." Hinihingal na kami pareho at hinahabol ang hininga.

"J-Jami, slow down.. I can't." It's too much, every thrust.

Yumuko ako ngunit inangat nyang muli ang aking ulo, pilit na pinapakita sa akin ang ginagawa nito. Kaagad kong sinipsip at pinaglaruan ang kanyang daliri nang bigla nya itong ipinasok sa aking bibig.

Ang sakit na ng mga kagat nya sa aking likuran. She even tried to insert another finger but it's so fucking hurt! Hanggang dalawa lang ang kaya ko, oh god!

I could feel her smile on my skin, "This will be your third climax love." Bulong nya, mahina akong tumango at patuloy sa pagsipsip at kagat sa mga daliri nito na nasa bibig ko.

"Ahhh," nagsisimula na ulit bumilis ang paglabas-masok ng kanyang dalawang daliri.

I don't know how much time has passed. We try to catch our breath, my mouth opens in a worldless cry as she goes faster, harder and deeper.

"Shit... ahhh fuck, Jami. I-It's coming." Muntik pa bumigay ang tuhod ko, mabuti nalang nasalo niya ako gamit ang isang kamay.

Kinagat nya akong muli at ramdam kong bumaon ang ngipin nya sa likod ng leeg ko. Ang tanging nagawa ko na lang ay kagatin ang labi ko at hinawakan ng mahigpit ang kanyang buhok.

Tiningnan ko ang mga sarili namin sa malaking salamin. Hirap na hirap na ako sa paghinga, she pulls out her fingers at ramdam ko ang likidong dumaloy pababa sa mga hita ko.

"Mako," bulong ni Jami kaya nilingon ko ito.

Nginitian ko sya at niyakap, "Jami, ang sakit ng katawan ko. Pagod na pagod ako, let me rest for awhile." Bulong ko at nawalan ng malay.

-

Nagising ako dahil sa sobrang sakit ng aking katawan, ni hindi ko magawa ang gumalaw kasi masakit talaga lalo na ang sa ibaba ko kung saan ako tinorture ni Jami ng husto.

Asan do'n ang I'LL BE GENTLE na tinukoy nya?

Bumukas ang pinto at pumasok si Jami na may dalang pagkain. Ang saya nya ha, kawawa naman ako at parang paralisadong pasyente. Grabe!

Ginusto ko naman e.

"Jami, hindi ko maigalaw ang katawan ko. Sobrang sakit." Sabi ko at suminghot.

Pero bakit pa sya nandito? Sabi may business trip sila ngayon, dapat umalis na sya.

She bites her lip at hinawakan ang aking kamay, grabe pati braso ko may love bites.

"Love, I'm sorry." Malungkot niyang salita at nag-aalala.

Nag iibang tao yata sya sa kama, jusko.

"I feel sore all over my body." Nanghihina na bulong ko, daig ko pa ang nagulpi dahil sa ginawa niya.

"I'm sorry, love." Ulit nya kaya nginitian ko ito.

"It's okay, masaya naman ako at nagustuhan ang ginawa mo. That was incredibly awesome Jami." Sagot ko at dinampian nya ng halik ang labi ko.

"Bakit nandito ka pa? Diba may business trip kayo?" Mukhang hindi rin yata ako makakapasok today dahil hindi ako makakilos ng maayos.

She caresses my cheek before taking the food to feed me. "I can't, I just sent my secretary. I can't leave you in that situation." Look at this, my wife is really so sweet.

"Sumama ka nalang sana Jami, baka kailangan talaga ang presensya mo do'n. Okay lang naman ako, kailangan ko lang whole day rest." Sagot ko habang nginunguya ang pagkain.

"I said no." Hindi nalang din ako kumontra at ayaw ko makipagtalo. Masaya naman kasi mas inuna nya pa rin ako.

"Ayaw ko na." Sabi ko at marahan na tinabig ang kamay niya.

"Ikaw nalang kainin ko, mabubusog pa siguro ako." Panunukso ko at biglang tumahimik ito kasabay ang pamumula ng kanyang mukha.

Mahina akong natawa at hinila sya at humalik sa labi niya. Saglit lang sana kaso lumalim na naman ang aming halikan hanggang sa namalayan ko nalang na nasa ibabaw ko na siya.

"Jami?" Halaka, mukhang na trigger ko na naman ang kalibugan ng asawa ko.

Hindi sya sumagot at kaagad na sinunggaban ang leeg ko. She grabs my hands and pins them over my

head. Gage, hindi pa nga ako nakakarecover sa ginawa nya. Wala pala akong suot na damit! What the!

"Ahh, Krystal." Jusko yung ungol nya talaga ang napaka delikado dahil nabubuhay ang kalibugan ng katawan ko.

Bumaba ang halik niya sa aking dibdib at napaungol ako dahil sa mainit niyang labi na pinaglaruan ang utong ko. Masakit na utong ko kaloka at namamaga na dahil ayaw niya tigilan.

"Ahhh my God!" Sambit ko dahil sa ginawa niya.

"J-Jami, wait lang." Pigil ko ngunit ngumuso ito, oh lord help me.

"I wanna taste you again, love." Bulong nya.

Paano ba to, gusto ko sana magpahinga pero ayaw ko naman malungkot ang mahal ko. Hindi sa ayaw ko pero baka umabot na naman kami ng ilang rounds dahil sa sobrang wild nya huhu.

"Alright, isang beses lang, okay?" Sabi ko at lumawak ang ngiti sa kanyang labi. Inalis niya ang comforter at nanlalaki ang mga mata ko ng makita na halos puno ang katawan ko ng love bites!

"Jesus!" Mapapanalangin ako ng wala sa oras.

She smiles and kisses my lips. "I love you so much," bulong niya sa pagitan ng mga halik.

"Hmm, I love you more."

Hinayaan ko na sya na gawin ang lahat ng kanyang gusto. Gusto kong iparamdam sa kanya na walang ibang tao ang pwede umagaw sa akin dahil sa kanya lang ako, ibibigay ko lahat kung hihilingin ng mahal ko.

Kahit masakit ang katawan ay hindi ko na pinansin dahil bawat haplos, halik, kagat, sipsip at dila na ginagawa nya ay nasasarapan ako.

At sa muling pagkakataon puro ungol ko lang ang maririnig sa buong kwarto, hindi ako tinigilan ni Jami hanggang sa naabot ko na ang climax ko.

Akala ko tapos na kasi sabi ko isang beses lang ngunit binuhat nya ako at dinala sa malaking sofa. Doon sinimulan ulit tinorture ang katawan ko gamit ang kanyang masarap na bibig at kamay.

Kung puro na love bites ang katawan ko, sa kanya naman puro kalmot dahil hindi ko maiwasang hindi ito makalmot sa mga pinaggagawa nya sa akin.

Lunod na lunod na naman ako to the point na hindi ko na kayang labanan ang gusto nito, nilamon na naman ako ng pagnanasa kaya buong puso ko muling pinaangkin sa kanya ang sarili ko.

For the second time, umupo ako sa kanyang mukha at muling ginamit ang kanyang dila hanggang maabot ko ang ikalawang climax.

Sasabog na yata ang puso ko at hirap na huminga pero hindi pa rin doon natatapos. Sunod nya akong binuhat patungo sa lamesa at sa ikatlong pagkakataon nangyari na naman...

Hindi ako tinigilan ni Jami hanggang sa tuluyan na akong sumuko dahil sa pagod at sa ikalawang

pagkakataon nawalan ng malay sa kanyang mga bisig.

Oh god, I love my wild wife.

CHAPTER 27

??

-

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Kainis tong si babe kanina pa tawa nang tawa at ayaw akong tantanan. Bwesit na empakta kasi, sinabi sa kanila na bottom ako!

Ano ba meron kung bottom o top ka, magiging billionaire ba ako once naging top ako? Diba hindi?!

"Punyeta, baka gusto mong ipatapon kita sa isla?" Kalmado ngunit inis na tono ko, hinampas ko ang kanyang likod kaya napangiwi ito sa sakit.

Nakita rin nila ang mga love bites namin sa leeg at gulat pa sila. Paano daw namin hinayaan ang mga sarili na maging ganito, bakit daw hindi kami lumaban. Paano nga ako lalaban e wala naman akong alam hmp.

Kakatapos lang namin mag exam sa subject ni ma'am Everleigh, kung siya siguro walang duda paniniwalaan ko kaagad pero until now? Hindi pa rin ako makapaniwala na wild beast si Jami pagdating sa kama.

Nandito kami sa office, nakatambay sana upang mag review para sa next subject pero puro lang naman kantyaw at tawa ang ginagawa ng mga animal kong kapatid, lalo na si babe!

"Manood ka kasi ng bold para naman may alam ka keyboard." Suhestiyon ni Ag sa akin.

"Tangena kang doraemon ka, kapag ganyan ang usapan sobrang active mo!" Sang-ayon talaga ako sa sinabi ni babe.

"Bot ang bunso HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Malakas na tawa ni Aaar eeeL, kainis!

Inirapan ko sya at inikutan ng mga mata, "Ang alam ko Aaar eeeL understanding ka pagdating kay Ziallyn kaya hindi malabong naging bot ka rin." Sabi ko naman sa kanya na bigla nalang nito ikinailang sa pagtawa.

"Omaygas ka donkey! What kind of expression is that?! BAHAHAHAHAHAHHA bot bot bot bot." Ayan buti nga at sya naman ang pinagtawanan nila babe.

Nanatili nalang na tahimik si R at umirap. Hindi talaga kami tinantanan ni babe, hindi niya raw matanggap na bot kami. Kakarmahin din yan in the future, tingnan natin kung mananatili syang top forever.

Biglang bumukas ang pintuan ng opisina at pumasok ang iba pang CCB na nakakunot ang mga noo. "What's with everyone wearing turtlenecks?" Tanong ni hell.

"Bobo, dalawa lang naman sila. Maka everyone ka jan, ikaw lang siguro bobo na Ponferrada hell." Pang iinsulto ni tansan sa kanya at umupo sa tabi ni Iris.

"Matalino ako pero dahil sa inyo kaya naging bobo." Kami pa talaga ang sinisi nya?

"Sino kaya ang sumagot sa atin ng I'm irritating into you? Absent ka siguro lagi sa english subject mo hell." Seryoso na salita ni tansan pero ramdam ko ‘yung insulto sa tono nya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHA."

"Parehas lang kayo." Singit ni Maddyn.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Teka may sasabihin ako." Sabi ni Aaar eeeL kaya napunta sa kanya ang lahat ng atensyon.

"Aaminin mo na bot ka? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAH." Ayaw talaga sya tigilan ni babe.

Sinamaan niya ng tingin si babe bago kami hinarap, "Gusto ko lang sabihin na pumayag na si kitten na i-surrender kay miss Everleigh si Loraine." Sabi nya at may pag aalinlangan sa mukha.

"Don't worry donkey, persons convicted of a crime punishable by death, as murder are not bailable. Also, kahit malusutan man nya ang attempted rape may evidence kami sa pagpatay nya kay dora. At hindi naman hahayaan ng pamilya ni Zi na makalaya pa yung kokey na yun." Mahabang litanya ni babe at inakbayan si Aaar eeeL.

"Sige, sasabihan ko si uno pero baka sa weekend na. May exam pa na kailangan atupagin." Buong pagtataka ko syang tiningnan. Nagbagong buhay na ba ang empakta?

"Inform ko lang kayo na sa friday tayo papasok sa bahay ni chairman." Paalala ni Ag sa amin.

“Shit! Akala ko ba nagawa na ninyo? Kaloka, daming ganap sa buhay kaya nawala sa isipan ko si Chairman.” Bulaslas ko, buong akala ko kasi sa grupo nila Maddyn pinagawa ni Dad, kaloka at hindi pa pala.

“Tayo ang gagawa.” Sagot ni Ag.

"Okay." Sabay na sambit namin. Duh, as if naman may choice kami e-utos na ni Dad.

"Guys, ano sa tagalog ang goodnight?" biglang tanong ni Louis.

“Ang random talaga shuta.” Sabi ni babe, parang siya hindi.

Napaisip ako bigla, ano nga ba? Meron bang tagalog sa salitang yan?

"Mabuting gabi?" Sambit ko.

"Magandang gabi?" Sunod ni Iris.

"Bobo, good evening yan BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Kaloka tong si babe.

"Ikaw babe alam mo?" Tanong ko.

"Hindi."

"Bobo ka pala e," sabat ni Aaar eeeL at humagalpak ng tawa.

"Wala bang matino sa inyo?" Tanong ni Caddie.

"Wag ka na umasa, dahil puro galing mental yan sila." Sagot ni hell.

"Goodbye kasi mga bobo." Sagot naman ni tansan.

"Tagalog nga Tanvi, kailan naging tagalog ang goodbye?" Pambabara na may halong insulto sa tono ng pananalita ni Maddyn.

"Bobo." Face to face na ininsulto sya ni Naddyn at inkutan ng mga mata.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHHAAHHAAH."

"Tangena ilagay mo nalang sa assignment mo loli na mahimbing ang pagtulog." Sabi naman ni babe, parang mas lumayo yata yung sagot.

"Sige, bahala na si ma'am unawain tong sentence ko." Masunurin si Louis, goodluck nalang sa kanyang assignment.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Biglang tumawag si Jami at pinapunta ako sa kanyang office kaya nag excuse muna ako sa kanila. Sa office nya nalang ako mag re-review para sa susunod na subject.

Manonood din ako ng mga pinapanood nila para may matutunan din ako. Hindi naman siguro masama?

Kaagad rumehistro ang pagkunot sa aking noo nang makita si Trisha na kumakatok sa pintuan ng opisina ni Jami.

Ano na naman ang kailangan nya?

"Bakit ka po nandito?" Nagulat pa sya sa biglaang pagsasalita ko mula sa kanyang likuran.

Tinaasan niya ako ng isang kilay at ngumisi. "I need to talk to her" tumango ako at tumabi sa kanya upang buksan ang pinto.

"Mako, you don't need to knock whe—"

"Jami, may naghahanap sayo." May ginagawa pala sya.

Pumasok ako kasunod si Trisha. Bigla yata nawala sa mood si Jami matapos makita ang babaeng gusto makipag-usap sa kanya. Kaagad itong dumiretso sa table ni Jami at ako naman sa kanyang sofa. Uupo na sana ako nang bigla nya naman akong tawagin at palapitin sa kanya.

"Bakit po?" Tanong ko.

Nagulat ako sa bigla nyang paghila sa aking kamay at pinaupo sa kanyang kandungan, niyakap ako sa mismong harap ni Trisha at hinalikan ang aking pisngi.

Kaloka si Jami.

"How's your body? Does it still hurt?” Para syang walang nakikita na iba liban lang sa akin.

Naalala ko na naman, sobrang wild at sexy nya tingnan. Paulit-ulit na inangkin ang katawan ko hanggang sa dalawang beses nawalan ng malay dahil sa pagod.

"Medyo masakit pa pero keribels lang." Kukunin ko sana ang cake nang bigla nya naman akong inunahan saka sinubuan. Ito siguro ang dahilan kaya nya ako pinapunta.

"Kath," tawag sa kanya ni Trisha.

Sinulyapan lang sya saglit nito at kaagad na ibinalik sa akin ang mga mata.

"What do you need?" Tanong nya habang patuloy akong sinusubuan.

"I need you to see this." Tahimik lang akong ngumunguya at kaagad nyang inabot sa kanya ang isang envelope.

Ano na naman ba yan? Medyo naiirita na ako dahil ang plastic nya kung ngumiti. Kinabahan ako sa envelope na kinuha ni Jami at tiningnan kung ano ang laman. Nabilaukan ako dahil sa mga pictures ko na may kahalikan na iba't-ibang babae. Hindi ito ‘yung mga litrato na dumating sa bahay ni Jami at mga natanggap ko, may iba na naman akong kahalikan?!

Kinakabahan ako, nagsisimula na lumakas ang pintig ng puso ko dahil sa punyetang Trisha na to. Kaagad kong binalingan si Jami at sobrang dilim ng kanyang ekspresyon!

"J-Jami,"

"Where did you get these photos?" Malamig na salita nito. Bigla ako nakaramdam ng pagkauhaw at nahihirapan sa paglunok, hindi naman siguro siya maniniwala sa mga litrato na to diba?

"I received it earlier, I don't know who sent it. Niloloko ka lang ng babae na yan Kath." Yung boses nya na parang nagmamakaawa na paniwalaan sya. Napaikot nalang ako sa aking mga mata, hindi bagay sa kanya.

Walang reaksyon si Jami habang tinititigan ang mga litrato. Tumutunog na tiyan ko, nagutom tuloy ako dahil sa pinagsasabi ng Trisha na to.

"Krystal."

Ngumuso ako saka sya muling hinarap, "Jami, gutom na ako." Reklamo ko at isinandal ang ulo sa kanyang balikat.

"You can leave now, Trisha." Ang kanina na nakangisi ay biglang napalitan ng pagtataka ang mukha.

"Kath, hindi mo ba n—"

"I know her better than anyone. If I discover you have anything to do with these photos, I will not hesitate to sue you." Malamig na sagot ni Jami bago ipinulupot ang mga braso sa aking bewang.

Sa pagkakataon na ito ay ako naman ang nagtaas ng kilay at nginisihan sya. Akala ba nya masisira nya ako dahil lang sa mga fake photos na yan?

Wala ba sya balak umalis?

Tumayo ako at kumandong paharap kay Jami pagkatapos ay hinaplos ang pisngi nito. "Mahal, I'm hungry na. Order mo ko foods hehe." Malanding bulong ko na ikinakagat nya ng kanyang labi.

"Alright, anything you want?"

Wala yata itong pakialam sa gagawin ko kahit nasa harap nito ang dating manliligaw. Gusto nya show?

"Ikaw po," bulong ko at kinagat ang tenga nito dahilan upang humigpit ang kanyang yakap sa aking katawan.

Nagulat ako dahil sa malakas na kalabog ng pinto. Grabe naman si Trisha, balak nya siguro sirain ang pintuan ni Jami. Bakit kasi ayaw nya tigilan ang asawa ko, wala na ba syang mahanap na iba? Sabagay at nag iisa lang naman si Jami sa mundo.

She let out a soft chuckle while patting my head, "Naughty, let me order food. By the way, this is for you." May inabot syang folder.

Kunot noo ko itong kinuha at tinignan…

"Jami!"

"Me?! Totoo?! Akin to?!" Bulaslas ko matapos makita ang kanyang regalo. Halos tumalon ako sa tuwa dahil si Jami, binigyan ako ng latest model na helicopter bilang regalo.

"It's my graduation gift for you," simpleng sagot nito.

What the hell?! Ang mahal nito!

"Mako? What's with the frown?"

"Thank you, pero ayaw ko. Hindi ko kailangan ang mga yan tapos may binili ka pang mga lupain for me." Sabi ko at ibinalik sa kanya ang folder.

"Ilipat mo sa pangalan mo lahat ng yan, basta ayaw ko." Sabi ko at padabog na tumayo ngunit hinila nya ako ulit at niyakap.

"I'm sorry, I thought you would be happy. Don't be mad Krystal." Napakamot nalang ako sa aking ulo, sino naman ang magagalit kung ganyan siya kalambing?

"Ah basta, ilipat mo." Tumango naman sya at ngumuso, haynaku kaloka at bakit gumaganyan sya.

I cup her cheek at hinalikan ang kanyang labi. "Hehe good girl, pagkain ko asan na?" Pansin ko lang, after noong naganap sa amin ay mas naging malambing pa itong si Jami sa akin.

"10 minutes, mako."

Habang hinihintay ang pagkain ay abala sya sa ibang paper works at ako naman sa pagreview. Napaisip ako tungkol do'n sa pictures na nagpadala kay Trisha. Kung hindi sya ang may gawa no'n, sino?

Kaloka naman ang regalo nya, I appreciate her pero ayaw ko talaga. Sya naman bumili at nag effort

kaya dapat sa kanya ‘yun at hindi sa akin.

Sa opisina nya lang ako nanatili hanggang sa oras na ng second subject. Grabe talaga mga tinginan nila babe pagpasok namin ng classroom, alam mo yung tingin na parang may iniisip sila na kabalbalan na ginawa namin ni Jami.

Sumasakit ulo ko dahil sa sobrang katahimikan, hindi ako sanay walang dumadaldal.

"Mommy," I blurted out.

Nagtataka ako dahil may narinig akong mga tawanan nila babe kaya napaangat ako ng ulo habang abala sa pagsagot.

Si Jami bakit namumula ang mukha? May sakit ba sya?

"Hoy! Umayos ka at nasa classroom tayo." Saway ni empakta sa akin kaya kumunot ang aking noo.

"Baliw ka ba?" Sabi ko bago muli tiningnan si Jami, kanina pa yata ako pinagmamasdan?

"Do you need something, Krystal?" Tanong nya.

"Ah, yung question #12 sa mc kasi… wala sa choices ang sagot, bonus ba to?" Bigla nya nasapo ang kanyang noo.

"Gage, wala palang sagot d’yan? Sagot ko letter D, tsk." Sabi ni Iris.

"Salamat horsey ko."

Ay nakalimutan ko na nag e-exam pala kami.

"Keep quiet." Saway ni Jami.

Sa sobrang focus hindi ko na rin napansin ang oras, 5 minutes na lang matatapos na. Binalingan ko ang mga kapatid at kakatapos lang din yata nila, tinamad na akong i-review ang sagot kaya agad ko na itong ipinasa.

"Krystal, collect the test papers." Si Jami, bakit ako pa kailangan utusan kung pwede naman sila tumayo.

Bumuntong hininga ako bago hinarap ang mga todo parin sa pagsagot na mga kaklase.

"Hoy pasa." Sabi ko.

"Saglit lang pr—"

"Ang late magpasa walang snacks bukas." Putol ko kay Jake, nag unahan sila tumayo at pasa. Mga patay gutom din talaga mga classmates ko, mana kay babe.

"Bakit mo kami pinakopya?" Bulong ni Iris habang inaayos ko ang mga papel.

"Kasi mabait ako." Agad na sagot ko.

"Aww unggoy ko!" Masaya nya akong niyakap at hinalikan sa pisngi kaya tinulak ko pagmumukha ni

empakta.

"Pangalawa, ayaw kong bumagsak ng mag isa gaga." Dagdag ko dahilan upang masira ang ekspresyon sa kanyang mukha.

"What?!" Biglang sigaw ni tansan at nakuha ang atensyon ng lahat.

"Gago ka tansan! Wag ka nga sumigaw, ang sakit mo sa tenga!" Bulyaw ni empakta at sinipa ang pwet nya.

"Langya ka horsey BAHAHAHAHAHAHA."

"Krystal, let's go." Tawag ni ma'am at pinapasunod ako.

"Kitakits bukas! Ingat kayo." Sabi ko sa kanila at kaagad na tumakbo palabas upang habulin ang asawa ko.

"Jaaaaaaaaaami!"

Yayakapin ko sana ang braso nito nang bigla naman bumukas ang isang pinto at hinatak ako papasok sa isang classroom.

"Hi Kb, I miss you." Para akong naging bato sa ginawa niyang mabilis na paghalik sa labi ko, nakayakap ang mga braso sa bewang at maingat akong hinalikan.

"A-Anna?" Sambit ko saka tinakpan ang labi, nanlalaki ang mga mata at hindi makagalaw dahil sa sobrang gulat.

Bakit nya ginawa yun? Alam naman nitong kasal ako sa kanyang pinsan. Nalilito ako sa kanya, anong ibig sabihin nitong ginawa ni Annallyn?

Ang dami kong problema, wag naman sana dumagdag si Annallyn.

"A-Anna, ba't mo ako hinalikan? Alam mo naman… n-na kasal na ako kay Jami, diba?" Bakit ba ako kinakabahan?

Kinakabahan dahil si Anna ang humalik sa akin o kinakabahan dahil baka malaman ni Jami at mag away kami?

"I missed you." Diretso nyang sagot saka nginitian ako bago binuksan ang pintuan at iniwan akong mag-isa. Napakurap nalang ako ng maraming beses dahil sa ginawa at sinabi nya.

Lumabas din ako kaagad ng masiguro na wala na si Annallyn at dumiretso sa opisina ni Jami. Pagbukas ko ng pinto ay nakaupo ito sa kanyang swivel chair habang abala sa kanyang trabaho.

"Mako, you suddenly disappeared." Malambing na tawag sa akin at binigyan ako ng matamis na ngiti.

I take a deep breath and bite my lower lip.

"Jami,"

Ni-locked ko ang kanyang pintuan saka dali-daling lumapit sa kanya at kumandong, pinulupot ang mga

braso sa kanyang leeg at niyakap ito.

"What's wrong?"

Ayaw kong saktan si Jami pero ayaw ko rin ang magsinungaling.

"Jami, may kasalanan ako." Sabi ko bago suminghot.

"Hmm, tell me." Bahagya akong umatras upang harapin sya. Hinawakan nya ang magkabilang bewang ko at marahan na pinisil.

"What's the problem?" Tumango ako kaagad sa tanong nya.

"Tell me,"

Yumuko ako, kinagat-kagat ang labi habang nilalaro ang mga daliri.

"May humalik sa akin, sa labi ko…" magagalit ba sya sa akin kapag sinabi kong si Annallyn?

Kumunot ang kanyang noo at may pagtataka na tanong sa kanyang mga mata. "Who? Bern? Again?" Agad akong umiling at nanatiling nakayuko.

Medyo kinakabahan na ako kasi ang lamig ng kanyang boses. Hindi ko sya matingnan sa mga mata kasi guilty ako sa nangyari, hindi ko kasi nagawang maitulak si Annallyn dahil sa bilis ng pangyayari.

"Then?"

"A-Annallyn." Kaagad nya hinawakan ang baba ko at inangat ang aking ulo. Binuksan ang drawer at kumuha ng wet wipes saka mabilis na pinahiran ang labi ko.

"Did you kiss back?" Hindi naman galit ang kanyang ekspresyon pero yung boses ni Jami, boses na may halong pagbabanta.

"Wala! Hindi! Hindi lang ako nakagalaw kasi mahigpit nyang niyakap ang katawan ko tapos biglang hinalikan, bakit naman ako gaganti? kung hinalikan ko sya pabalik ang ibig lang sabihin no'n cheater ako." Paliwanag ko at pinilit ang sarili na hindi mautal kahit kabado na talaga ako sa kanyang gagawin.

Hindi ako nanghihinayang pero kung sana no'n pa nya 'yon ginawa, iisipin ko na may gusto sya sa akin. Syempre crush na crush ko si Annallyn before at hindi malabong mangyari na maging kami kung inamin lang sa akin ang totoo.

Pero nakaraan na 'yon at masaya na ako sa piling ni Jami. Ayaw ko talaga sya bigyan ng dahilan upang masaktan kaya gusto ko sabihin sa kanya ang lahat para maiwasan ang hindi pagkakaunawaan.

"Krystal, I don't know kung ano magagawa ko kapag hindi ko na napigilan ang selos." She caressed my cheek and smiled.

Napalunok ako sa ngiti nya, ngiting anghel pero sa likod no'n may deep meaning. Hindi ko alam kung ano ang magagawa ni Jami pero baka talaga mabitay ako sa ilalim ng tulay!

"Hindi ko din naman ginusto ang nangyari, sorry po." Hinalikan ko sya para hindi na magselos.

"You're mine, Krystal." Bulong nya at bumaba ang kanyang labi sa aking leeg.

"Jami, hindi pa nawawala ang nilagay mo." saway ko kasi sinimulan na naman akong sipsipin sa aking leeg.

Ayaw nya talaga magpaawat at patuloy parin sa ginagawa, napasabunot nalang ako sa kanyang buhok kasi buong lakas na naman niyang kinagat!

Ano ba nangyayari sa asawa ko…

"Tama na." Ako na mismo ang nagpatigil at marahan na tinulak ang mga balikat niya.

"Alright." Nakangiting salita niya at maakit na dinilaan ang kanyang labi. Ayan sya, inaakit ako. Hindi ako magpapadala sa tukso, baka kung saan ulit kami humantong kapag pumatol ako, nasa school pa naman kami.

"Ay Jami, baka hindi ako sasabay mamaya pag-uwi dahil may kailangan akong dalawin." Seryoso nya lang ako tinitigan.

"Who?"

"Basta Jami hehe, uwi rin ako kaagad." Sabi ko.

"Okay," nagulat ako sa biglang pagbuhat nya. Pinaupo sa table at pumagitna sa aking mga binti.

"Jami?" Tawag ko.

She bite her lip at bumaba sa labi ko ang kanyang paningin. "Krystal, I can't control myself." She frustratedly whispers at sinakop ang labi ko.

Ramdam ko sa halik nya ang pagkasabik, uhaw at para bang gutom na gutom. Ano na ba ang nangyayari sa asawa ko? Bakit sya nagkaganito?

Ang mga kamay nya na nagsimulang maglakbay at ipinasok sa loob ng aking damit, "J-Jami, nasa office tayo at baka may biglang pumasok." Nadadala na ako sa kanyang ginagawa.

Itinaas niya ang aking mga kamay at siya mismo ang naghubad sa suot kong damit. Seryoso ba sya? Gagawin namin dito sa opisina nya?!

"Jami!"

"Mako, help me." Bulong nya bago itinaas ang ulo. Grabe, napalunok nalang ako dahil sa namumula nyang mukha at mga mata na parang lunod na lunod sa kalasingan.

"Sige, but please don't be rough. Masakit pa katawan ko " Tumango sya at muling siniil ng halik ang aking labi.

She goes down my neck, planting wet kisses after the passionate kiss. She's about to give me love bites again, but I stop her and let her settle on my chest instead. She unhooked my bra, cups my breasts, and licks my bead with her warm tongue.

I moan as she squeezes the other boob while sucking my nipple. My hands, resting on the table for

support, tremble as I watch her with full desire, completely captivated by what she's doing to my body.

While she's busy sucking my nipple, her hands move to unzip my pants. She does it quickly, takes them off, and tosses them to the side of the table.

Omg, I can't imagine na magagawa namin ang ganito sa paaralan.

She takes off my panties, pulls her swivel chair, and sits right in front of my wet pussy. "Look at this, Krystal," she murmurs, grabbing both my legs and lifting them to place on her shoulders. She brings her face close to my pussy, and I can feel her hot breath against me.

"Jami, t-this position." Dahil curious ako sa sinabi nila Ag, nanood akong mag-isa.

Ganito rin ang eksaktong posisyon na napanood ko. I'm sitting at the table, enjoying the pleasure she's giving me. She sits in her swivel chair, my legs resting on her shoulder, face buried in my pussy. I sit up properly just as she spreads my legs wider. I still can't believe that someone like her can be this wild, just like she is right now.

As she licks my folds, I take a deep breath and moan loudly. The sensation makes my hand tighten its grip on her hair. My moan grows even louder as she continues to lick and massage my nipple, her hands firmly on my chest.

"Ahhhhhhhh,"

My hips start to move. When she sucks on my clit and slides a finger into my hole, my entire body feels electrified. She slowly thrusts her finger while sucking, licking, and nibbling on my clit. I don't know where to look anymore, so I decide to lie down on the table and let her do whatever she wants.

Tinakpan ko nalang ang bibig ko dahil hindi ko mapigilan ang malalakas na ungol na lumalabas. She keeps going until she slides in another finger, making my body arch and my hand tug at her hair.

"Ahhhh shit," yung kalibugan ko na nilamon na ako.

Tinawag ko si Jami, pag angat nya ng ulo ay ginamit ko ang mga kamay ko. Minasahe ang magkabilang dibdib at pinisil ang nipples habang kagat ang ibabang labi ko.

"Faster Jami please, I'm almost…" utos ko na kaagad naman niyang ginawa.

Hindi ko alam kung soundproof tong opisina nya, bahala na kung may makarinig sa ungol ko. Wala namang mga estudyante ang dumadaan dito. Kung meron man, yun ang mga kapatid at CCB.

She stands up and sucks on one of my breasts. Her fingers move faster, thrusting in and out, until I let out a deep moan and reach my orgasm at the same time. Wala naman ako masyadong ginawa pero habol-habol ko parin ang hininga. Naramdaman ko nalang ang kiliti, muling bumaba ito upang dilaan at linisan ako.

"Jami," tawag ko.

Kumuha siya ng wet wipes at pinunasan ito. Hinila ako at pinabangon saka pinatikim sa akin ang aking sarili.

"I love you." Bulong nya.

Niyakap ko siya ng mahigpit at isinandal ang ulo sa kanyang dibdib. "I love you more po, Jami tubig huhu." Utos ko.

Kinuha nya ang mga damit na nagkalat sa sahig at siya mismo ang muling nagbihis sa akin. Pagkatapos bihisan, kumuha ito ng tubig at pinainom sa akin. Sakto at tapos na kami sa ginagawa, may biglang kumatok. Binuhat niya ako mula sa table patungo sa kanyang sofa at marahan na pinahiga.

Kaagad nyang binuksan ang pintuan at nakita si ma'am Everleigh. Nailang ako nang makita ito kaya ipinikit ko ang mga mata upang magpanggap na natutulog.

"Kath, you shouldn't do that at school. What if other people heard you?" Sabi nya.

Omg! Don't tell me kanina pa sya nandyan at narinig ang malakas na ungol ko?! Kasalanan talaga to ni Jami, waaaaaa.

Pinatay ko na ang sarili sa aking isipan dahil sa sobrang pagkahiya. Nakakahiya talaga at sya pa mismo ang nakarinig!

Naka-turtleneck din sya, sa tingin ko may tinatago rin si ma'am Everleigh lalo na sa kanyang leeg.

"What do you mean?" Kalmado na sagot ni Jami.

Pwede bang umalis na lang silang dalawa? Wag na sila dito mag usap at may natutulog.

Narinig ko ang pagsara ng pinto at tunog ng mga takong na palapit sa direksyon ko. Ramdam ko ang marahan na pag angat ni Jami sa ulo ko at pinahiga sa kanyang malambot na legs. Mahina akong umungol saka tumalikod kasi ramdam ko yung titig ni ma'am Everleigh sa mukha ko huhu.

"What are you doing here?" Tanong ni Jami sa kanya habang hinahaplos ang buhok ko.

“I need your help. I know I'm married to Brenton, but you know that everything is just a contract. If things go wrong, I want to make sure that you are on my side." Seryosong sabi nito dahilan upang mapamulat ako ng mga mata, si Jami naman napatigil sa ginagawa sa aking ulo.

"Because?"

"You already know the reason, I love Iris." Agad na sagot nito.

Malamang mahal nya, wala naman siguro mangyayari sa kanila ni Riri kung hindi mahal? Naalala ko rin sinabi ni Iris na wild din tong si ma'am Everleigh at inabot sila ng madaling araw!

"Okay, I'll support you." Supportive ang asawa ko.

"But didn't you say she has a plan?" Si Jami advance palagi ang pag-iisip.

"I'll do it if that's what she wants." Sagot naman ng kanyang pinsan.

"And…"

"And?" tanong ni Jami, mahilig din siguro mambitin tong si ma'am Everleigh.

"She has it…" yung boses nya na mukhang proud ngunit seryoso.

"What do you mean?" Chismosa ang Jami ko.

Gusto ko lang naman sana magpanggap na tulog pero nilamon ako ng antok. Marami pa silang pinag-usapan ngunit hindi ko na talaga kaya at tuluyan nakatulog ng hindi namamalayan.

—

Nagising ako na walang kasama, akala ko nakaidlip lang ako saglit pero inabot ako ng 7pm sa opisina ni Jami?! Hindi pa ba nakakabalik ang asawa ko? 'di man lang niya ako ginising, 6pm sana ‘yung plano ko na umalis.

Humikab ako at pilit na tumayo, gusto ko pa sana matulog pero may kailangan pa akong puntahan. Kaagad kong kinuha ang mga gamit at nag iwan ng note sa kanyang table, lowbat yung phone, hindi ko rin sya matatawagan.

"Hoy! Nandito ka parin?!" Sigaw ni empakta sa aking likuran habang tinatahak ang daan sa hallway.

Mabilis kong sinapak ang kanyang ulo dahil sa ginawa nito. Napasigaw ba naman ako dahil sa kanya, sarap nyang hiwain.

"Kainis ka! Kailangan talaga sumigaw?” Bakit ba nandito pa sya?

"Bakit hindi ka pa umuwi, Iris?" Tanong ko. Sinabayan na nya ako sa paglalakad patungong parking lot.

"Hinihintay ko si mommy vixen, masama daw kasi pakiramdam." kailan pa sya naging caring?

"E bakit ka sumasabay sa akin pa parking lot, akala ko ba sasabayan mo sya?" Kunot noo na tanong ko.

"Ihahatid kita at baka madapa ka pa, lampa ka pa naman masyado." Masaya ako kasi caring din naman talaga ang empakta, ang ayaw ko lang ay pinapamukha pa sa akin ang pagkalampa ko.

"K."

"Sabi ni uno sa akin, may nangyari kanina sa office ni miss Kathlyn. Kayo ha! Dito nyo pa talaga ginawa sa school." I looked at her in disbelief.

Grabe naman si ma'am at bakit kailangan pa ako isumbong sa kapatid ko. Kung gusto nila pwede rin naman nila gawin sa office nito!

Kainis!

"Inggit ka? Edi gawin nyo rin!" Iritadong saad ko saka tinulak ang mukha nitong idinikit nya sa aking pisngi.

"Luh, salamat sa idea." Mukhang may balak nga ang empakta.

Sa totoo lang masaya ako para sa kanilang dalawa, naging maayos na ang relasyon nila makalipas ang maraming buwan. Bumabalik na rin si Riri sa dati, sobrang saya ko at ayaw ko na ulit masaktan siya o kung sino sa mga kapatid ko.

"Hays…"

"Ano problema unggoy?" Tanong niya at inakbayan ako.

"Hindi ko alam kung paano humingi ng sorry kay ma'am Everleigh Riri. I mean, as in, hindi pa ako officially nakahingi ng tawad sa kanya. Paano kung ibagsak ako dahil sa ginawa kong pagsampal sa kanya?" Worried talaga ako, baka kasi balikan ako ni ma'am.

Friends naman siguro kami no?

"Gage, ang tagal na no'n pero alam ko naman naiintindihan ka niya HAHAHAHAHAHA." Tinaasan ko sya ng kilay, ang saya nya naman yata ngayon?

"Ay ewan! Nandito na tayo, bumalik ka na at aalis na ako." Sabi ko at binuksan ang pinto ng sasakyan.

"Ingat ka bunso, tawagan mo ako kapag may problema ka." Sabi nya at tinapik ang aking ulo.

"Okay, ingat din." Tumango sya at hinayaan na akong makapasok. Sya na rin mismo ang nagsarado ng pinto, gentledog ang empakta.

Dumaan muna ako sa isang shop upang bumili ng bulaklak, bumili na rin ako ng mga prutas since mahilig siya kumain nito lalo na grapes. Marami pa sana ako gustong bilhin pero hindi ko na kakayanin bitbitin ang lahat dahil mag-isa lang naman ako at walang kasama. Prutas at bulaklak na lang muna, sa susunod na ang iba. Magugustuhan nya rin naman tong binili ko sa kanya.

Pagkatapos mamili ay dumiretso ako sa lugar kung saan ito naghihintay. Mabilis lang din ang naging byahe dahil wala naman traffic. Nasa labas na ako ng pintuan, ngayon ko lang sya ulit dinalaw makalipas ang dalawang buwan. Nagtatampo kaya sya sa akin?

Huminga muna ako ng malalim bago buksan ang pintuan. Pagbukas ko ay isang babae ang agad na sumalubong sa akin at binigyan ng yakap na mahigpit.

"Hello, Krystal. I miss you so much." Malambing na bulong nito at hinalikan ang pisngi ko.

I smile at niyakap siya pabalik, ng mahigpit.

"Hi, I miss you too…"

"Ate."

-

A week later.

Sa isang eleganteng conference room, nakaupo si babe at ako sa harap ng tatlong investors. Ang mga mukha nila'y malamig, at tila wala silang balak makiisa sa plano namin na mabawi ang kompanya ng Ponferrada mula sa mga ganid na nakakuha nito sa maruming paraan.

"Hindi kami makikipagsapalaran," wika ng isa sa kanila, isang matandang lalaki na halatang nasanay nang magdikta sa iba. "Wala kayong magagawa para maibalik ang tiwala namin."

Si babe, bagama't tahimik kanina, ay biglang tumayo. "Wala kayong tiwala? Baka hindi niyo pa naiintindihan kung anong kayang gawin namin." Ngunit nanatiling walang epekto ang mga salita niya. Tumayo ang tatlong investors, iniwan kaming nakaupo, at tumalikod na parang wala kaming halaga.

“Babe, ano plano mong gawin?” Tanong ko. Kaming dalawa lang ang kumikilos ngayon dahil wala naman alam ang iba, syempre alam ko dahil narinig ko naman lahat ng mga usapan nila ni KB.

“Basta, pasasaan pa at papayag din ang mga yan ng wala sa oras.” Sagot niya.

Hinayaan ko siya sa kanyang plano at kinabukasan nagulat nalang ako nang makatanggap ng tawag mula sa kanya at sinabing pumunta ako ng underground at hawak niya ang tatlo. Kaloka, sinasabi ko na nga ba at ganito ang mangyayari.

Nagising ang tatlong investors sa malamig at madilim na kwarto. Ang ilaw ng mga bombilya ay pilit na kumikislap mula sa kisame. Nakatali sila sa magkakahiwalay na mga upuan, habang naririnig ang tunog ng tumutulong tubig mula sa hindi kalayuan. Pumasok kami ni babe, nakasuot ng itim, kasama ang mga tauhan namin na armado at tahimik na nakabantay sa bawat sulok.

“Welcome,” sabi ni babe, habang naglalakad paikot sa kanila. “Akala niyo ba makakawala kayo sa desisyon niyong balewalain kami?” Saad niya.

Sinubukan ng isa sa kanila na magsalita, ngunit mabilis itong pinigilan ni babe, inilapit ang mukha niya sa lalaki. “Hindi namin ito ginusto, pero iniwan niyo kami ng walang pagpipilian.”

Hinila ng tauhan namin ang isang malaking screen at pinakita ang lahat ng impormasyon tungkol sa kanilang mga tinatagong lihim, illegal na transaksyon, sabwatan, at iba pang krimen. Kitang-kita ang takot sa kanilang mga mata.

“Ngayon,” sabi niya, tahimik lang ako, nakatayo at nanonood sa kung anong gagawin ng kapatid ko, nagpatuloy ito at tumigil sa harap nila. “Ito ang huling pagkakataon niyo. Pumayag kayong makipagtulungan, o hahayaan naming mabulok kayo dito?” Mahina akong natawa sa ginawa niyang pagbabanta.

Isa-isa silang nagkatitigan, at unti-unting lumabas ang takot sa kanilang mga mukha. “Ano ang gusto niyo?” Tanong ng isa, nanginginig.

Ngumiti si babe. “Simple lang. Sumama kayo sa amin, o maging isang alaala na lang sa mundo.”

Ang mga investors ay tinitigan kami ng may takot at kawalan ng pag-asa. Ang pagkakatali nila sa mga upuan ay nagiging mas mahigpit sa bawat saglit na dumaan. Habang kami ni babe ay nananatiling tahimik, ang tensyon ay ramdam sa buong kuwarto. Alam nilang ang bawat desisyon nila ay magtatakda ng kanilang buhay.

Isa-isa silang nagsimulang magsalita, ngunit ang kanilang mga salita ay tila walang lakas. “Wala na kaming magagawa. Anong nais niyo?” Tanong ng isa sa kanila, isang batang investor na mukhang hindi pa sanay sa ganitong uri ng sitwasyon.

“Ang nais namin ay simple,” sabi ko, pinapalakas ang boses ko upang maramdaman nila ang bigat ng aming mga salita. “Gusto namin ng full cooperation. Pagsama sa aming plano upang mabawi ang Pon Group.” Sabi ko.

Humakbang si babe at lumapit sa isa sa mga investor, inilabas ang isang dokumento mula sa kanyang bag. “Ito ang mga kondisyon. Kung tatanggihan ninyo, ang kapalaran niyo ay magiging pareho sa mga naunang nagtangkang hadlangan kami.” Sabay abot niya ng kasulatan.

Ang lalaki ay nag-aatubili at ang mga kamay niya ay nanginginig habang binabasa ang nilalaman ng

dokumento. Sa kanyang mata, makikita ang isang kahirapan sa pagpapasya. “Hindi namin kayang magtulungan nang ganito,” sabi niya, ang boses ay puno ng panghihina.

“Ano ang ibig mong sabihin?” Tanong ni babe at ang kanyang tono ng boses ay nagpapakita ng kabangisan. “Hindi mo ba naiintindihan ang halaga ng pagkakataong ito? Hindi lang ang Ponferrada ang nakataya. Ang buhay niyo rin.”

Tumahimik ang lalaki, ang mga mata niya ay puno ng kaba. Alam niyang wala na siyang ibang daang tatahakin kundi ang pagsunod. Sa kanyang huling sandali, tumingala siya kay babe at sinabing, “S-Susunod kami. Anuman ang kailangan niyo.”

Nagpalitan kami ng mga tingin ni babe, at isang ngiti ang sumilay sa kanyang labi. “Tama ang desisyon niyo.” Mahinang salita niya.

Habang ang tatlong investor ay patuloy na pinipilit tanggapin ang kanilang kapalaran, kami ay handa nang magpatuloy sa aming plano. Hindi na nila matatakasan ang desisyon nila, at wala na silang ibang pagpipilian kundi ang maging bahagi ng muling pagbangon ng Ponferrada.

Pagkalipas ng ilang minuto, nagtakda kami ng mga hakbang para sa kanilang unang misyon. “Magtrabaho kayo nang tapat, at tutulungan namin kayong magtagumpay. Pero tandaan niyo, kung may magbago sa inyong isipan… makakabalik pa ba kayo?” Muling banta ni babe sa tatlo.

Walang sumagot. Tumango na lang sila at nagsimula nang magplano ng kanilang mga susunod na hakbang, nagsisilbing isang matinding babala na ang mundo ng negosyo ay isang laro ng kapangyarihan, at sa pagkakataong ito, kami ang nagtataglay ng kontrol.

“Good.”

A week later, the operation was in full swing. The three investors were now fully integrated into our plan. Two of them became key contacts within Ponferrada, while the other one was assigned to gather intel on possible threats and enemies who might block our path.

SJ and I kept a low profile, remaining in the shadows as we monitored the situation. We knew that things were moving quickly, and it wouldn’t be long before we would have to make our final move. The stakes were high, and the company was almost within our grasp.

We gathered in a dark room. The three investors, along with our men, convened to report progress. Our plan was getting closer to its goal, taking down the key players in Ponferrada and replacing them with our own people. But there was still one obstacle left…

The CEO.

"May nakakita na ba sa inyo sa CEO?" tanong ko.

Ang tatlong investors ay nagtinginan at nag-isip. Wala ni isa sa kanila ang sumagot agad. Ang bawat isa sa kanila ay tila nag aalangan, parang may gustong itago, o baka hindi nila alam kung anong sasabihin.

Si Erwin, ang pinakamataas na posisyon sa tatlo, ang unang nag-salita. "Hindi namin alam," sagot niya, ngunit may kaba sa tono ng boses. "Ang alam lang namin, may tao siyang binigyan ng authority para pangasiwaan ang buong P Group. Pero hindi namin alam kung sino siya."

Nagkatinginan kami ni babe. Walang direktang sagot, pero ang ibig sabihin ng sinabi nito ay malinaw,

ang CEO ay hindi nagtatrabaho mag-isa. May mga taong nagpapatakbo sa likod ng mga eksena, at hindi nila alam kung sino o ano ang papel ng mga taong iyon.

"Hindi pa namin siya nakita ng personal. Wala kaming direct access sa kanya." Si Rodriguez, isa pang investor ay nagdagdag.

Nagkatinginan ulit ang tatlong investors, at si Leo, ang pinakabatang investor, ay umusog. “Nagsasabi kami ng totoo.”

Ang mga sagot nila ay nagbigay ng isang mahalagang impormasyon. May isang ‘Shadow figure’ na may hawak ng buong P Group, isang tao na kahit ang tatlong investors ay hindi pa nakakakita. Hindi nila alam kung paano siya makakaapekto sa mga susunod na hakbang ng operasyon, pero malinaw na may mas malalim na pagkakaugnay ang CEO sa isang hindi nakikitang kamay na kumo

[Content truncated due to length]

CHAPTER 28

-

Kanina pa ako naaalibadbaran kay babe, anong problema at nagiging ma-attitude nalang siya bigla? Ang ganda ng usapan namin kanina tapos ngayon mukhang badtrip siya duh.

"Babe! bumaba ka nga d'yan, ano kasing problema mo? Kanina ka pa ganyan, mukha kang broken hearted!" Tawag ko sa kanya mula sa suot ko na earpiece.

Nasa mataas na puno kasi sya nakaupo, panay ang titig sa kanyang cellphone at nakasimangot habang kami naman ng iba ay nasa ibaba, hindi pa makapasok ng bahay ni chairman dahil hinihintay namin si Iris na hanggang ngayon wala pa rin!

"Nasaan na ba si Iris?" Tanong ni Ag.

Alas tres na ng madaling araw ay wala pa rin ito, nasaan ba ang empakta na 'yun? Don't tell me hindi sya nagising?! Kakalbuhin ko talaga siya bukas.

"Kanina ko pa tinatawagan pero nakapatay ang phone." Sagot ni Aaar eeeL

"Tara na nga, wag na natin hintayin at baka abutin tayo ng araw kakahintay sa kanya!" Inis na inis na si babe at nadagdagan pa dahil sa tagal namin kumilos.

"Saglit lang at hindi pa tapos si Louis, wag ka nga padalos-dalos Sj, maraming CCTV sa first floor." Saway ni Aaar eeeL sa kanya.

"Okay na, 30 minutes lang ang maibibigay ko sa inyo. Matatapos nyo ba kaagad?" Nagsalita si Louis na naiwan sa sasakyan.

Kung si babe ang papasok sa kwarto, sigurado akong mabilis lang pero kapag ako ang papasok at may aso pang bantay, wag na lang.

"Oo, okay na yan. Saan banda ang mga bantay?" Tanong ni babe.

"Nasa labas na silang lahat, sa likod kayo dumaan sa may backdoor. Dalawa lang nakabantay." Sagot nito.

"Wala bang tao sa loob kahit isa Louis?" Tanong ko.

"Wala, para makasigurado ay kunin nyo 'yung litrato na binigay ko kay Ag. Itapat nyo sa CCTV, may clip yan kaya hindi na kayo mahihirapan. Just in case lang na mapansin nilang may nakapasok sa kanilang system." Mahabang linya nito at kinuha ko kay Ag ang inabot nito na litrato.

"Ilan ba CCTV sa loob ng bahay?" Tanong ni Aaar eeeL.

"Apat, sa kitchen, living room, hagdanan at sa hallway ng second floor patungo sa kwarto ni chairman." Sagot nito.

"Okay, Ag akin na 'yung sa hagdan at second floor, sasama ako kay babe sa itaas." Tumango naman sya at ibinigay sa akin ang dalawa at ibinigay naman ang isa kay Aaar eeeL.

"Okay na? Tara na, tagal nyo- una na ako." Tumingala ako at nakita si babe na tinalon ang fence at nauna na nga. Medyo may kataasan ang bakod, mabuti na lang may puno at hindi kami mahihirapan sa pag akyat nito.

"Keyboard, una ka na." Bulong ni Ag. Magkasunod kami umakyat at tinalon ang bakod upang makapasok sa malawak na backyard.

"Pasok na kayo, tulog na 'yung dalawa." Sabi ni babe sa kabilang linya kaya agad kami nagtungo sa backdoor na dinaanan nito.

Paglapit namin ay may nakita kaming dalawang lalaki, walang mga malay at nakahandusay sa sahig. Tingnan mo si babe, hindi man lang itinago ang mga katawan at bigla nalang iniwan dito.

Pinahinto ko muna ang dalawa, "Ag, Aaar eeeL itago nyo sa likod ng puno itong dalawa at talian na rin dahil baka magising kaagad." Utos ko.

Mahina akong natawa dahil parang mga patay lang nila ito kung hilahin. Kay Aaar eeeL sa mga kamay at kay Ag naman sa paa kaloka.

Nauna na akong pumasok at sumunod kay babe, tinungo ko kaagad ang hagdanan at hinanap ang CCTV, medyo mataas ito at hindi ko maabot kaya tinawag ko si Ag upang humingi ng tulong.

"Ag, yuko ka saglit, kailangan ko mga balikat mo." Utos ko na agad naman nya ginawa. Inapakan ko ang magkabilang balikat nya at pinatayo ng nakapwesto na ako. Kinuha ko ang litrato at inipit ang clip saka itinuon ito sa CCTV at inayos.

"Louis, tingnan mo nga kung okay na 'yung akin." Sabi ko.

"Left side konti keyboard... sige pa... balik mo sa right... sige pa... ayan okay na, pwede na yan." Sabi nya kaya sinenyasan ko si Ag na ibaba na ako.

"Hoy, ginagawa nyo?" Biglang boses ni babe na ngayon paakyat palang ng hagdan, akala ko ba nauna na sya?

"San ka galing?" Nagtataka na tanong ni Ag.

"Sa kitchen, tinignan ko kung may pagkain kaso wala." Kaloka naman to.

"Ano ba naman yan babe, tara na nga. Kailangan ko pa ikabit sa hallway itong isa." Sabi ko at nauna umakyat kasunod sya, si Ag naman bumalik na sa ibaba. Hinanap muna namin ang CCTV at tulad ng ginawa namin ni Ag kanina ay nagpatulong ako kay babe.

"Dito ka lang horsey, wag ka na sumama sa loob dahil may mga aso. Hintayin mo ako, mabilis lang ako." Bulong nya at naglabas ng baril.

Lumaki sa gulat ang aking mga mata kaya marahan ko hinampas ang braso niya. "Anong gagawin mo? Papatayin mo si chairman?" Tanong ko at pinigilan sya.

"Tanga hindi, pampatulog lang to para sa mga aso." Sagot nya at pinakita sa akin ang gun barrel.

Ay oo nga, may parang matulis na bagay akong nakita. "Sige ingat ka, dito lang ako." Tumango sya at agad nagtungo sa kwarto.

"Guys, may isang security na patungo sa backdoor sino ang malapit sa inyo?" Tanong ni Louis.

Mukhang matatagalan naman siguro si babe sa loob kaya nagpasya muna ako na mag ikot sa second floor.

"Ako na." Sagot ni Aaar eeeL sa kanya.

Lakad lang ako ng lakad hanggang sa napadpad ako sa isang pinto na bahagyang nakabukas, ito yata 'yung guestroom na sinabi ni Ag sa amin.

"Bakit nakabukas?" Kunot noo na tanong ko.

Ayaw ko sana pumasok ngunit dahil sa pagiging ignorante ko ay maingat ko binuksan ang pinto at pumasok, para talagang may nagtutulak sa akin na pasukin ito kahit anong pigil ko sa sarili. Madilim sa loob at ang tanging lampshade lang na nasa gilid ng kama ang nagbibigay liwanag sa buong kwarto. Teka guestroom ba talaga to? Parang hindi naman, maling kwarto yata pinasukan ko!

Nakarinig ako ng ingay na nagmula sa banyo. May naliligo sa ganitong oras? Sa tingin ko babae ang gumagamit ng kwarto na to base lang sa nakikita kong damit sa malambot na kama. May picture frame akong nakita sa tabi ng lampshade kaya dahan-dahan akong naglakad palapit upang tingnan ang litrato.

"Horsey, nasa labas ka ba? Wag kang gumala at baka mawala ka." Boses ni babe na nagmula sa suot kong earpiece.

"Nandito ako sa isang kwarto sa kabilang side, babalik din ako kaagad." Sagot ko at kinuha ang frame upang tingnan sa malapitan ang litrato.

My eyes widen in shock pagkakita ko sa babae na nasa litrato, dahil sa gulat muntik ko pa mabitawan ito. Anong koneksyon nya kay chairman? Bakit sya nandito? Anak ba sya ng kalaban ni dad? Napalingon ako sa direksyon ng banyo nang biglang bumukas ang pintuan nito. Dali-dali kong ibinalik ang frame saka dumapa at kaagad na gumapang sa ilalim ng kama.

Napakunot ang noo ko nang makita ang mga paa nito na naglalakad sa direksyon ng pintuan. Lihim na lang ako napamura dahil isinara niya ito at rinig ko pa ang pag lock nya sa pinto!

Punyeta! Paano ako lalabas nyan?!

Naninindig ang mga balahibo ko nang bigla itong mag hum, ang creepy ng tunog, 'yung parang serial killer na tunog habang hinahanap ang target nito.

Don't tell me alam nyang hindi sya nag iisa sa kwartong to?

Naglakad sya pabalik sa direksyon ng kama at huminto sa gilid nito, kinakabahan ako dahil baka pumalpak ang plano at mapahamak pa kaming lahat dahil sa akin.

"Guys, 10 minutes left." Sabi ni Louis na mas lalong nagpakaba sa akin.

"Nakuha ko na!" Sunod na salita ni babe.

"Good job S, bumaba na kayong dalawa. Nandito kami sa backdoor at hinihintay kayo." Sabi naman ni Aaar eeeL.

Paano ako makakaalis dito ngayon?

"Horsey nasan ka? Palabas na ako. Himbing ng tulog ni chairman, spongebob pa suot nyang pajamas pota." I bit my lower lip to suppress my laughter. Kaloka naman tong si babe at pati pajamas issue sa kanya.

"Hoy horsey! Nasaan ka?!" Ulit niyang tanong.

Tinanggal ko ang earpiece at tinapat sa bibig ko upang bumulong, "Babe, hindi ako makalabas ng kwarto. Nandito ako sa kabilang side, sa ikalawang kwarto. Please help me dahil may tao dito at gising pa, hindi rin ako makalabas dahil locked ang pinto." Mahabang paliwanag ko at muling isinuot sa tenga ang earpiece.

"Ayan na nga ba sinasabi ko, ang kulit mo kasi. Sinabihan na kita na wag aalis monkey, d'yan ka lang at papunta na ako." Hindi na ako umimik sa sagot nya at hinintay na lang ito na ilabas ako.

Minutes later may narinig akong katok, akala ko tulog na ang babae pero bigla itong gumalaw sa ibabaw at bumaba ng kama. Si babe na ba yan? Bakit naman siya kumakatok. Naglakad ang babae patungo sa pinto at agad itong binuksan, ngunit ikinagulat ko nang bigla itong bumagsak sa sahig at walang malay.

"Hoy, lumabas ka na kung saan ka man nagtatago." Boses ni babe kaya dali-dali akong gumapang at tumayo.

"Babe," tawag ko sa kanya habang buhat-buhat ang babae, marahan na ibinaba sa malambot na kama.

Tinitigan ko sya dahil hindi nya inaalis ang mga mata sa babaeng walang malay, parang napapaisip sya at pilit inaalala ang isang bagay na hindi naman matandaan.

"Horsey, familiar ang babae na to. Parang nakita ko na sya pero hindi ko lang matandaan kung saan." Sabi nya.

"Si Trisha." Sambit ko na ikinagulat nya.

Kahit ako gulat din nang makita siya kanina. Ang daming pumasok sa utak ko, sino ang mag aakala sa likod ng maganda niyang mukha ay may tinatago syang ganito? Alam ba niya na involved sa illegal si chairman?

"Gago! 'yung manliligaw ni athy? Si trishcan?" Paniniguro nya kaya tumango ako.

"Oo, babe."

"Horsey, tingnan mo tong sa laptop nya, diba ikaw to?" Sabi nya at pinakita sa akin ang natuklasan. Naikuyom ko ang kamao nang makita ang mukha ko sa gallery, hindi lang isa kundi marami pa. Punyeta, so sya nga talaga ang may pakana sa lahat ng pagpapadala ng litrato upang sirain ang relasyon namin ni Jami?

Kaagad ko na kinuha ang cellphone at tinawagan si Jami, "Sino tinatawagan mo?" Tanong ni babe.

"Si Jami, may ipapakita ako." Sabi ko ngunit mabilis nya inagaw ang phone sa kamay ko saka pinatay ito.

"Bakit?"

"Tangek, mas maganda kung kunan mo nalang ng mga litrato at ipakita sa kanya. Wag mo gisingin 'yun, nagpaalam ka ba ha?" Tanong nya kaya napaisip ako bigla.

"Nagpaalam ba ako? Hindi ko rin matandaan, hala!" Nasapo ko ang aking noo dahil sa katangahan ko, hindi rin ako sure kung nakapag paalam ako.

"Oh bobo ka, dali kunan mo na para makaalis tayo." Inagaw ko sa kanya ang cellphone at kumuha ng mga katibayan laban kay Trisha.

Matapos namin sa kwarto ni Trisha ay lumabas na kami at muling kinuha ang mga pictures na idinikit namin sa CCTV, akala ko didiretso kami sa backdoor ngunit kinaladkad nya ako patungo sa kitchen. Mag alas kwatro na at nandito pa rin kami sa kitchen, nagluluto ng noodles! Pati tuloy ako nagutom.

"Horsey oh, mainit pa yan kaya dahan-dahan lang." Sabi nya at inabot sa aking ang noodles na nakalagay sa tasa.

"Hoy! Nasan na kayo!" Tawag ni R.

"Palabas na." Sagot ko.

Napagalitan tuloy kami ni Aaar eeeL nang makita niya kami na kumakain ng noodles. "Pambihira naman kayong dalawa at inuna nyo pa ang pagkain. Where's the flashdrive?" Tanong niya kay babe.

"Hmmm hmmm," ngumunguyang kinuha niya sa bulsa nito at ibinigay kay Aaar eeeL.

"Tara na." Napatingin kami sa mataas na bakod, paano kami aakyat ngayon nyan?

Okay lang sana kung may puno kami na maaakyatan katulad nong sa labas, pero kung mula rito sa loob ay wala kaming magagamit, kailangan namin ng lubid.

"Paano yan?" Tanong ko sa kanya.

"Psssst hoy!" Sabay kaming apat napatingala sa taong tumawag at kumakaway.

Kung kailan tapos na ang lahat saka pa sya dumating? Hindi nalang sana sya sumulpot para may maibitay ako mamaya.

May lubid na ibinagsak si empakta at sinenyasan kami na magmadaling umakyat. Una akong umakyat sa kanila, nang makababa sa kabilang side ay kaagad kong nilapitan si Iris at sinapak sa ulo.

"Ano problema at nananapak ka?!" Siya pa talaga may ganang sigawan ako?

"Bakit sumunod ka pa? Wala ka naman ambag hmp." Sagot ko at malakas na binangga ang balikat nito.

"Anong walang ambag, kung hindi dahil sa lubid ko sa tingin mo makakaalis kayo?" Ingay naman nito.

"Wag ka na magtampo unggoy, hindi kasi tumunog ang alarm ko at napasarap ang tulog ko." Sabi nya.

Tumigil ako sa paglalakad at binuksan ang flashlight ng phone saka itinuon sa kanyang leeg.

"Oh, anong tawag dyan?" Sabi ko at sunod inangat ang damit nito, "Yan pa, sleep or moan?" Iritadong tanong ko.

"Luh, di nga kasi. Sorry na nga-"

"Tabi tabi!" Saway ni babe at dumaan sa gitna namin ni empakta.

"Alis na tayo, wag nga kayo dito mag away mga bobo."

Bumalik kami sa sasakyan kung saan naghihintay si Louis at kaagad na nilisan ang lugar. Una akong nagpahatid sa kanila at hindi na sumama sa villa at sila na bahala magpadala nong flashdrive kay dad, problema na nila 'yun. Alas-sais ng umaga ng makauwi ako, tulog parin si Jami pagpasok ko ng kwarto kaya naligo nalang ako. Finally, tapos na ang exam at 'yung mission namin kay chairman kaya nabawasan alalahanin ko.

Ano kaya laman ng flashdrive na 'yun?

Paglabas ko ng banyo ay gising na si Jami, nakaupo sa kama at tulala na tinitigan ako. Nginitian ko sya saka nilapitan at binigyan ng halik sa labi.

"Goodmorning po."

"Where have you been? Why did you call me earlier?" Agad na tanong nya. Wala man lang akong goodmorning na natanggap at diretso hotseat kaagad, kinuha ko ang phone at pinakita sa kanya ang mga litrato na kinuha ko kanina.

"Nilooban namin ang bahay ng S&K Chairman kaninang madaling araw, may kinuha kami at nagulat ako kasi nasa bahay na 'yun si Trisha. Nalaman ko rin na siya ang may kagagawan sa mga fake photos." Paliwanag ko habang nagbibihis sa kanyang harapan. Napansin ko na nag iba ang ekspresyon sa kanyang mukha, galit yata si Jami.

"Jami, alam kong may gagawin ka pero sana wag mo muna ipaalam sa kanya na alam mo na ang tungkol dito. Kapag sa oras na sinabi mo at pinakita ang mga larawan na yan, malalaman nila na kami ang nanloob sa bahay nila." Dagdag ko pa, buti at naisip ko rin ang tungkol d'yan. Bakit ang aga nya naman nagising? Dapat natutulog pa sya sa mga oras na to lalo na at kailangan nya ng pahinga.

"Are you okay?" Biglang tanong nya saka kinuha ang damit ko at sya na mismo ang nagsuot sa akin.

"Oo, okay lang at hindi naman ako nasaktan. Muntik pa nga ako hindi nakalabas sa kanyang kwarto dahil ni locked nya ang pinto, mabuti na lang dumating si babe at pinatulog si Trisha." Sagot ko, gumapang sa kama at humiga. Kakahiga ko lang pero dinalaw na kaagad ako ng antok, aga ko naman kasi nagising kanina.

"Jami, aalis ka ba? Tulog muna ako, mag ingat ka kung may lalakarin ka man today." Sabi ko, ipinikit ko ang mga mata dahil hindi ko na talaga kaya ang antok.

-

Monday na naman at balik eskwela, wala naman masyadong ganap sa weekends ko at tambay lang sa bahay. Busy kasi si Jami kaya wala kaming time mag bonding, babawi na lang daw sya next time. Nalalapit na naman ang school festival, mas lalo kami magiging busy lalo na ako dahil ang dami kong gagawin na school works! Letche naman kasi at bakit ako pa naging president.

"Hoy! Nakasimangot ka?" Tanong ni babe.

"Iniisip ko lang anong trip na naman maiisip mo sa darating na festival babe." Sagot ko.

"Ay gago BAHAHAHAHAHAHAHAAHHA."

"Balita ko may magaganap na fashion runway?" Biglang singit ni Ag sa usapan. Iba talaga si Ag, advance palagi at alam kaagad ang events!

"Luh, di nga?" Agad na reaksyon ni empakta.

"Oo, same day sa auction." Sagot nito. Hindi na talaga nawala ang auction event na yan, sabagay at para rin naman sa charity kaya nila ito ginagawa.

"May naisip ako, nakakasawa naman kasi kung walang thrill ang event diba?" Sabi ko sa kanila at nakatuon sa akin ang kanilang mga atensyon.

"Wooooo marunong ka na mag isip horsey ko? BAAHAHAHAHAHAHAHAHAHAA." Ewan ko kay babe, wala talaga syang bilib sa akin.

"Duh, oo naman!"

"Ano ba suggestion mo keyboard?" Tanong ni Aaar eeeL.

"Ano lang, yung nag out na sa community na mga gays, bi , lesbians ang pwede sumali. Tapos switch attire, susuotin ng bi/lesbian yung masculine style then sa gays feminine style. Gets nyo ba ako ha?" Paliwanag ko sa kanila.

Kumunot ang aking noo dahil sa mga gulat nila na mga mukha. Wala naman nakakagulat sa sinabi ko at bakit ganyan ang kanilang mga ipinapakita?

"BAHAHAHAHAHAHAHAHA tawagan mo si lolo, wag ka na magpaalam sa principal." Sabi ni babe at kinuha ang aking cellphone, mas excited pa yata sya kumpara sa akin.

"Talino ko babe no? Ako pa!" Pagmamayabang ko sa kanila.

"Iba talaga kapag in love, bigla ka nalang magkakaisip. Diba unggoy?" kontrabidang empakta, sarap pasukan ng granada ang bunganga.

"Who are you, bish?" Sagot ko sabay paikot ng mga mata.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"AKRIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIS!" Biglang sigaw ni empakto sa labas ng opisina at kinakalabog ang pintuan. Ano ang kailangan nito? Unang araw ng linggo bunganga agad ni Jake naririnig ko.

"Ano Jake? May gulo ka na naman bang nakita?" Tanong ni empakta sa kanya pagbukas ng pinto. Tingnan mo hitsura nya, parang kanina pa tumatakbo dahil sa laki ng mga pawis.

"Teka sandali lang, tubig muna vice." Gaano ba kalayo ang tinakbo nya at halos maubusan sya ng hininga?

"Kawawa naman ang bebe boy namin na yan BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Nandidiring tiningnan ko si babe, bebeboy- letche.

"O, anong kailangan mo? Hihingi ka na naman ng pagkain? Hindi ko alam Jake kung mayaman ka o hampaslupa e." Napahagalpak ako dahil kay Iris, ano ba problema nya kay Jake at naiinis siya.

"Grabe ka naman VP! Nagpunta ako dito kasi pinatawag kayo sa meeting room." Sagot nya.

"Bakit daw?" Tanong ko.

"Malay ko pres? Hindi naman ako si principal para masagot ang tanong mo." Pinaningkitan ko sya ng mga mata at binato ng ballpen, pilosopo na bakla.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Oh ayan Jake, bente pang snacks mo." Sabi ni empakta at inabot sa kanya ang pera.

Ngumuso ito at nagkakamot ng ulo, "Kuripot nyo naman." Dabog nya at nilisan ang opisina.

Kaagad kaming nagtungo sa meeting room at pagdating ay nakita namin si lolo kasama ang ibang mga personnel and higher-ups ng paaralan.

"AKRIS!" Malawak na ngiting tawag nito sa amin at tumayo upang salubungin kami ng yakap.

"Luh, lolo ginagawa mo at napadpad ka sa school?" Tanong ni babe. Nandito rin pala ang demogons, kakatapos lang yata ng meeting nila pero anong dahilan at pinatawag kami?

"Pinatawag ko lang kayo dahil baka may gusto kayong idagdag sa paaralan na to." Simpleng sagot nya. Yun lang ba dahilan at pinatawag nya kami? Akala ko pa naman kung may importante syang sasabihin sa amin.

"Lo, palagay kayo elevator. Nakakapagod na nga mag hagdan paakyat sa 4th floor, paano nalang yung mga estudyante sa 5th and 6th?" Makapal na mungkahi ni empakta at napaisip naman ang matanda.

Sa tingin ko okay na ang sa pagitan nila ni Lolo, mukhang nag usap na rin sila tungkol sa problema nila ni Everleigh at sa status nito ngayon na kasal kay Brenton. Nakikita ko talaga nagbalik na ang empakta sa dati, 'yung puro lang kalokohan ang alam at walang magawa kundi ang manggulo sa buhay. Masaya ako para sa kanya, para sa kanila ni ma'am pero may kailangan pa rin kaming lutasin. Hindi pa rin namin alam kung sino ang may hawak sa P'Group, at patuloy pa rin namin itong inaalam.

"May utak ka rin pala Riri?" Tanong ko.

"Mas mautak ako kumpara sayo unggoy." Sarkastiko niyang sagot, hinahamon ba nya ako?

"Gusto mo sampalin kita?" Banta ko.

"Hindi na kayo nahiya sa mga tao na nandito at sa harap pa kayo ni lolo nagbabangayan, tumigil nga kayo." Sermon ni babe at pumagitna sa aming dalawa ni empakta.

"I agree with Iris' suggestion." Biglang salita ni ma'am Everleigh kaya napatingin kami sa kanya.

Napansin ko lang, mas lalo yata syang gumanda? Bakit na naman sya naka turtleneck aber? Don't tell me araw-araw silang nag aano?!

Tinanong naman ni lolo ang iba pa at lahat naman sila sumang-ayon, sino naman ang maglalakas loob

na kalabanin sya?

"Meron pa ba?" Tanong ulit nito sa amin.

"Lo, balita ko may fashion runway na magaganap sa festival? Pwede ba mag suggest?" Sabi ko at tumango naman ito.

"Para maiba naman at mas entertaining, gusto ko mga participants sa runway ay ang mga nag out na sa community na gays/trans, bi, and lesbians. Then switch attire po, gays/trans for feminine, bi and les naman po for masculine. 2 participants kada kurso lolo para duo." Seryosong paliwanag ko at sa huli ay sinulyapan si Jami na matamis ang ngiting nakatitig sa akin.

"I'm sure po maraming matutuwa lalo na mga students ng PU." Pagtatapos ko at mahinang tumikhim.

"Oo nga po lo, mas maganda 'yung naisip ni horsey ko. Pumayag na po kayo at ngayon lang yan naging matino, iiyak yan kapag tumanggi kayo." Loko to si babe at kung ano ang pinagsasabi kahit hindi naman totoo.

"Magandang idea yan Krystal, sige pumapayag ako." Oh, no sweats.

Matapos 'yun ay nag excuse na kami at lumabas, ayaw namin manatili do'n at nakakabagot masyado dahil hindi pa pala sila tapos sa meeting. Papasok palang sana kami ng cafeteria ng marinig namin ang tawanan ng mga kaibigan at nakita si tansan na pinagtutulungan nila.

"Problema ni tanso at malungkot yan?" Agad na tanong ni Aaar eeeL.

"May babae na binasted nya at siniraan sya sa department nila HAHAHAHAHA." Hagalpak ni hell kasabay ang iba.

"Ina nyo! Tulungan nyo nga ako, ano pwede gamitin na other term sa dahil sayo, nasira ang buhay at pagkatao ko." Sabi nya at bumuntong hininga.

"Reckless imprudence resulting in serious physical injuries and damage to properties." Biglang lumabas sa bibig ko.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Pwede rin reckless imprudence resulting to homicide." Wala talagang sense kausap si empakta.

"Ba't ka napunta sa homicide?" Tanong ni tansan.

"Para ka kasing namatay dahil sa babaeng yun HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Nullum crimen, nulla poena sine lege." Bigla namang singit ni Ag.

"Means?" Tanong ulit ni tansan.

"No punishment without law." Sagot ni Ag.

"Hindi ko nalang sana kayo hiningan ng opinyon, wala naman kayong maitulong." Ang bilis talaga mainis ni tansan, may anger issues din siguro sya katulad ko.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Kapal mo, panget mo na nga ikaw pa may ganang mambasted." Hirit ni hell sa kanya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHHAAHA."

"Oo nga pala, wala si Caddie? Diba wala na syang pasok?" Tanong ko sa kanila bago inagawan si Naddyn ng pagkain.

"Umalis din kaagad dahil may trabaho raw na kailangan gawin." Sagot ni Louis.

Trabaho?

"Oh okay, by the way babe, naipadala nyo na ba kay dad?" Tanong ko sa kanya.

Kakaupo lang namin pero naka dalawang plato na sya kaagad, "Oo, sabi nya ano raw gusto nyo reward." Sagot nito.

"Donate nya nalang 'yung pera instead na gastusin sa mga bagay na alam ko namang mabibili nyo." Sagot ni Ag at tumango naman kami.

"Okay,"

Matapos kumain ay bumalik kami sa classroom. Mabilis dumaan ang oras at ngayon uwian na, hindi daw makakasabay si Jami pauwi dahil kailangan nya pumunta sa kanyang kompanya. Nasa kalagitnaan ako ng pagmamaneho nang biglang may tumawid na bata sa kalsada kaya agad kong naapakan ang preno.

"Letche!" Diin na sambit ko at kaagad na bumaba upang tingnan kung nasaktan ba ang bata.

"Bata okay ka lang?" Tanong ko sa nakaupo na bata sa kalsada. Hindi sya nagsasalita at iyak lang ng iyak kaya pilit ko itong pinapatahan. Saan ba ang mga magulang nito at pinabayaan nilang mag isa sa kalsada ang bata na to!

"Bata tahan na, anong gusto mo? May masakit ba sayo?" I love kids pero naiinis ako kapag hindi ito tumitigil sa pag iyak. Babalik sana ako sa sasakyan upang kunin ang cellphone ko ngunit napansin ko na may dalawang bata na hawak ang aking mga gamit at kumaripas ng takbo.

"H-Hoy!" Sigaw ko at hahabulin sana sila pero hindi ko naman pwede iwanan ang isang bata kaya agad akong huminto at ito'y tiningnan. Nagtaka ako dahil ang bata na walang tigil sa pag-iyak kanina ay bigla nalang naglaho na parang bula. Nasapo ko na lang ang aking ulo matapos mapagtanto na nauto nila ako.

"Bwesit, pag minamalas ka nga naman." Mainit ang ulo ko bumalik ng sasakyan hanggang sa makauwi ako ng bahay. Okay lang sana kung 'yung phone lang at pera kinuha, kaso pati mga IDs ko tinangay nila!

Since hindi pa naman nakakauwi si Jami nagdesisyon ako na umalis nalang muna upang magpalamig ng ulo. Dumiretso ako sa seaside at saktong pagbaba ko ng sasakyan, nakita ko si Caddie naglalakad at may kasamang mga bata

"Caddie." Tawag ko sa kanya.

"Krystal, anong ginagawa mo dito?" Tanong nya.

"Nagpapahangin lang, ikaw? Bakit nandito ka?" Balik ko sa kanya.

"Hinanap ko tong mga kapatid ko dahil bigla nalang tumakbo kanina." Sabi nya kaya napayuko ako upang tingnan ang mga bata na tinutukoy nya. My eyes widen in shock nang makita ang mga kapatid nya. Sila 'yung mga bata kanina!

"Caddie, alam mo ba na ninakawan ako ng mga kapatid mo?" Direktang saad ko na ikinagulat nya.

"H-Ha? Paano ka nila ninakawan?" Nagtataka na tanong nito. Yung tatlong bata naman ngayon ay takot at nagtatago sa likuran nya.

"Bigla kasing tumawid ang isa sa kanila, lumabas ako ng sasakyan upang tingnan sya ngunit pagbalik ko sa sasakyan ko ay tinangay na ng dalawa ang mga gamit ko. Okay lang sana kung pera at cellphone ko kinuha, pero pati IDs ko natangay nila." Mahabang paliwanag ko na mas lalong ikinagulat at laki ng kanyang mga mata.

Yung tatlong bata nag unahan sa pag iyak at walang balak na tumahan, "Totoo ba ang sinabi nya? Nagnakaw kayo?!" Sigaw nya sa mga bata at pinalo.

"Atee, sorry po. Naiinggit lang kasi kami sa ibang bata, nakakain nila lahat ng gustong pagkain. Gusto lang po namin mag Jollibee." Paliwanag ng isa sa kanila habang patuloy sa pag iyak.

"Hindi ba sinabi ko na wag kayo gumawa ng ikakapahamak ninyo?! Ibalik nyo sa kanya ang mga kinuha ngayon din!" Sermon nito at agad naman nila inilabas ang mga gamit at inabot sa akin.

"S-Sorry po, wag nyo po saktan si ate." Naiintindihan ko rin naman sila dahil napagdaanan ko na rin ito noong bata pa kami.

"Sorry Krystal, tuturuan ko ng tamang disiplina ang mga kapatid ko. Sana mapatawad mo sila, hindi ko rin inaasahan na makakaya nilang gawin ang magnakaw." Paghingi ng paumanhin ni Caddie at pinayuko ang mga kapatid nito.

Binuksan ko ang wallet ko, parang hindi naman nila nagalaw ang mga pera ko. Kinuha ko ang lahat ng laman nito saka inabot sa kanya.

"A-Ano to?"

"Ibili mo sila ng mga gusto nila, bumili ka narin ng pangangailangan nyo sa bahay at school, sayo na lahat. Mabuti nalang at ako ang naging biktima nila, paano na lang kung ibang tao?" Sabi ko at pilit na binigay sa kanya ang mga pera bago tiningnan ang mga bata.

"Wag na ulitin ha? Baka mapahamak pa si ate nyo kapag ginawa nyo ulit ang ganito." Paalala ko. Tumango naman sila at alam kong hindi na nila ito uulitin, sana nga.

"Krystal, wag na at kunin mo na ang pera. May trabaho naman ako at malapit ko narin makuha ang allow-"

"Wag ka na magsalita Caddie, binigay ko na kaya tanggapin mo." Putol ko sa kanya. Hindi naman mukhang masama ang mga bata. Siguro nagawa lang talaga nila 'yun dahil sa inggit at pagnanais na makuha ang gusto nila.

"Alis na ko, ingat kayo." Sabi ko at bumalik sa sasakyan ko. Tinamad na kasi akong maglakad kaya umuwi na lang din ako. Pagdating sa bahay ay nakita ko ang sasakyan ni Jami, mukhang kakauwi lang nya.

"Krystal, where have you been?" Salubong nya sa akin sa living room.

"Nagpahangin lang saglit Jami, ang bilis mo yata nakauwi?" Akala ko mamaya pa sya uuwi.

"Miss kita." Sabi nya at hinila ako patungo sa sofa.

"Kumain ka na Jami?" Tanong ko at umiling sya.

"You didn't miss me?" Kunot noo na tanong nya. Kaloka at bigla nalang nagtataray si Jami.

"Miss po, tampo ka naman kaagad." Pinisil ko ang kanyang ilong at hinalikan ito sa kanyang labi.

"I didn't expect you to suggest that." Sabi nya at sinimulan suklayin ang aking buhok. Ano tinutukoy niya? Yun bang tungkol sa runway?

"Para maiba naman Jami, talino ko no?" Pagmamayabang ko at nagtaas baba ng mga kilay.

"Can I ask a favor?" Biglang tanong nya.

"Ano po?"

"I want you to participate in the show. I would like to see you in masculine attire." Medyo nagulat ako do'n ha, hindi ko inaasahan na sasabihin niya 'yun.

"Hindi naman bagay sa akin ang mga g-"

"Please? Love?" Sino ba ang hihindi kung may isang Jamila ang biglang ngunguso sa harap mo?

I heave a sigh.

"Okay, pero ipagluto mo muna ako ng spaghetti?" Hindi pwedeng walang bayad.

"Alright, come here." Malambing na bulong nya at tumayo saka binuhat ako patungong kitchen.

Biglang gumaan ang loob ko dahil sa kanya, "Jami, alam mo ba na ikaw ang pahinga ko?" Tanong ko habang abala ito sa paghahanda.

Nasa countertop lang ako nakaupo at pinagmamasdan ito. Kahit pagod ay may oras parin ito para sa akin upang ipagluto.

Tumigil siya sa kanyang ginagawa, nilapitan at nginitian ako, "I know mako, I love you." Bulong nya at pinaulanan ng halik ang aking mukha.

"Hehe, mabuti naman at alam mo Jami. Ang swerto ko sayo, kaya mahal na mahal kita eh." Ipinulupot ko ang mga binti sa bewang nito at marahan na hinila ito.

I cup her cheek at buong puso na hinalikan ang kanyang labi.

Akin lang ang asawa ko.

CHAPTER 29

-

Umagang-umaga masakit ang ulo ko dahil sa mga bwisit na papel na ito. "Punyeta, ang sakit sa ulo nito. Nasan na ba sila Ag!" Wala pa kasi sila at mas nauna pa akong dumating.

Papalapit na ang araw ng PU festival, mas mababaliw ako nito dahil in-charge kami sa pag monitor and assist sa students lalo na sa mga booth. Ang dami naman nadagdag sa events ngayon, meron ding confession via broadcasting tapos ito pa ang mas nakakaloka, may magaganap na miss Ponferrada 2022!

Kahit ako nagulat matapos i-broadcast sa buong paaralan ang tungkol dito. Ang ibig lang sabihin no'n hindi lang mga guro ang sasali kundi pati narin ang apat na kambal tapos dagdag na rin 'yung Ex ni empakta.

"Hala!" nakalimutan kong Ponferrada rin pala si hell letche.

"Horsey ko! nababaliw ka na ba at bigla ka nalang nagsasalita mag-isa?" Napatingin ako sa pinto at nakita ang mga kapatid kasunod ang iba na bagong dating lang.

"Saan ba kayo galing? Ag, ikaw na dito sa budget for clubs please? Ayaw ko sa numbers." Sabi ko at inabot sa kanya ang listahan.

"Nag submit na ba lahat ng departments para sa booth?" Tanong ko kay empakta na malawak ang ngiti, monggoloid.

"Oo, criminology nalang ang hindi pa." Sagot nya.

Kami itong criminology students na member ng SC pero hindi namin alam ang nangyayari sa department.

"Tansan, tawagin mo nga ang department president and offic- wag na lang at ako na ang pupunta." Sabi ko at kaagad na tumayo.

"Bakit kayo ang pupunta? Artista ba sila?" Tanong ni hell.

Piningot ko ang tenga ni Iris at hinila bago tinapunan ng tingin si hell, "They're our seniors at kahit na mas mataas ang posisyon namin, kailangan parin namin silang galangin." Simpleng sagot ko.

"Woooo alam mo horsey minsan naiisip ko ibang tao ka na talaga. Ang matured mo na ngayon kumpara nong Pixie era pa BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Ewan ko kay babe kung ano nasa utak nya.

"Hoy naknampucha 'yung tenga ko!"

"Gano'n talaga babe pag katulad ni Jami ang naging asawa mo. Matured, understanding, reasonable at marami pang iba. Kulang pa ang nilalaman ng dictionary upang i-describe sya." Sagot ko sa kanya.

"I'm so proud of you, my horsey! Sige lumayas na kayo at bumalik kaagad." Bugaw nya kaya kinaladkad ko na si empakta palabas habang pisil-pisil ang kanyang tenga.

Nagtungo kami kaagad sa criminology building at sumakay ng elevator. Meron na kaming elevator, sinabi ko talaga kay Jami na sabihan si lolo na unahin ang department namin! Sa nakalipas na buwan ay wala naman naging problema sa amin ni Jami, si Trisha hindi ko na rin nakita pagkatapos looban ang bahay nila.

Talagang hindi na 'yun magpapakita, sa isang buwan, pamilya nila ang halos laman ng mga balita. Thanks to daddy, dahil sa ginawa nya lumabas ang tinatagong baho ng pamilya ni Trisha.

Napatunayan na ang pamilya nito, ang S&K group ay sangkot sa isang organised crime, firearms trafficking, organised immigration crime and human trafficking including modern slavery and child sexual exploitation.

Kaya pala marami kaming nakita na mga bata nong sumugod kami sa building ng S&K corp. nasa flashdrive lahat ng mga evidences, videos, illegal activities and transactions na ginawa nila.

Saan kaya nagtatago ang babae na 'yun ngayon?

Si Jami naman, napansin ko na naging selosa at possessive na sya sa mga nakaraan na linggo dahil kay Annallyn, mabuti nalang at napag-uusapan din namin ng maayos.

"Hoy! Wala ka pa balak lumabas? Nandito na tayo." Pukaw ni empakta mula sa aking malalim na pag-iisip.

Unlike before, ang ginawa namin this year ay by department ang gagawin na booth kaya kailangan kong kausapin ang seniors tungkol dito. Naglakad kami patungo sa pinakadulong classroom. Hindi mawawala ang side step kapag may nakasalubong kang senior.

Hindi ko alam pero parang naiilang sila at kinakabahan, wala naman kaming ginagawa ni Riri para matakot sila, kaloka.

Agad ko tinawag ang president namin at tinanong tungkol sa booth na gagawin. Hindi pa raw sila nag me-meeting tungkol dito at bukas nalang sila mag sa-submit which is okay lang din naman dahil next week pa ang deadline.

Hindi narin kami nagtagal ni empakta, kaagad din umalis at bumalik sa opisina.

"Gago BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Malakas na tawa kaagad ni babe ang sumalubong sa amin pagpasok ng opisina.

"Hoy, anong dahilan at tumatawa ka babe?" Tanong ko sa kanya, bahala na yang school paper works na yan at tinamad ako.

"Gage! about kasi sa auction, nag uusap kami kung sino maganda ibenta since hindi naman tayo makakasali dahil bawal ang SC officers BAHAHAHAHAHAHAHA." Hindi naman talaga totoo na bawal kami sumali dahil officers, hindi kami pwede sumali kasi sa utos ng demogons.

"Riri, kunin mo rin 'yung cake ko," utos ko kay empakta na nasa tapat ng refrigerator.

"Sino ang isasali nyo babe?" Tanong ko at kumandong sa kanya.

"Tanga, kaya nga pinag uusapan pa horsey!" Sagot nya at marahan na pinitik ang aking noo. Napahimas ako at nguso dahil sa ginawa nito.

"Unggoy oh, dapat banana kinakain mo at hindi cake." Sabay abot sa akin ng cake. Kontrabida na lang palagi sa buhay ko ang empaktang to.

"Si tansan naman, total habulin sya ng mga babae at dinaig pa ang empakta sa dami ng nilalandi. I'm sure marami ang mag aagawan sa kanya." Suhestiyon ko na ikinagulat nya.

"Bakit na naman ako?!" Oa nito, kung maka naman akala mo talaga nakasali na sa auction noon.

"Wag ka na magreklamo tanso at utos ni bunso." Sabi naman ni Aaar eeeL at kinuha ang tinidor ko saka sinubuan ako.

"BAAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Aside from tansan, gusto ko rin isali si Caddie dahil alam kong kailangan nya ng pera. May matatanggap din kasi sila at 40% mapupunta sa kanila, hindi nga lang namin inanunsyo ang tungkol do'n.

"Tsk, sige na nga pero wag nyo hayaan mapunta ako sa anak ni mayor!" Hindi ko alam kung bakit ayaw nya sa anak ni mayor. Maganda naman ito at maraming manliligaw, problema nga lang ang pagiging spoiled brat nya.

"Caddie sumali ka narin, alam kong marami ka rin manliligaw. Yang mukhang yan? Dapat d'yan binebenta sa auction." Biglang sumabat si empakta at itinuro ang babaeng nanlalaki ang mga mata sa gulat.

"Ako? Hindi pwede at may trabaho a-"

"40% mapupunta sayo Caddie. Hindi natin alam at baka umabot din sa millions ang halaga mo, sayang din." Sabi naman ni Ag.

"Like kung umabot ka ng 50m, instant millionaire ka na rin no'n." sunod naman ni Aaar eeeL, tinutukso na naman nila ito.

Sa tingin ko naman papayag sya base sa kumikinang niyang mga mata. Mukhang excited na nga yata si Caddie sa auction.

"Sige payag na ako." Ayun naman pala.

"Gago!" Kaloka tong tansan at bigla nalang sisigaw.

"Ano na naman tanso?" Tanong ni Aaar eeeL, nahulog tuloy cake ko hmp.

"Naalala ko, may miss Ponferrada na mangyayari diba? Edi kasali ang walang kwenta na to?" tanong nya sa amin at itinuro ang katabi nito na si hell.

"Ay tanga, Ponferrada ka pala hell? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Sobrang layo ng ugali nya kumpara sa mga kalahi nya. Ampon lang talaga siguro tong si hell at napulot lang sa kalsada.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Wag mo na ipaalala at hindi ko talaga gusto ang sumali sa pageant na yan. Sino ba kasi nakaisip sa

event na yan!" Gigil na sagot nito.

"Wag kang mag-alala, malay mo may magkagusto sayo pag rumampa ka sa stage HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Panunukso naman ni empakta dito.

Sino nga kaya ang nag suggest nyan at bakit ngayon lang nila naisipan ang ganito? Excited tuloy ako makita si Jami na rumampa sa stage.

"Hoy, gumawa kaya tayo book of events ng CCB?" Biglang singit ni babe sa usapan kaya napunta ang atensyon namin sa kanya.

Ano ang naisip nya? Anong book of events ang sinasabi nito? Kunot noo na nilingon ko sya at pinisil ang magkabilang pisngi nya.

"Ano na naman naisip mo babe? What kind of events yan?" Tanong ko bago kainin ang cake na sinubo ni Aaar eeeL.

"Langya ka horsey masakit!" Inalis nya ang mga kamay ko saka hinaplos ang magkabilang pisngi nya, "Para may remembrance tayo, lagay natin do'n lahat ng mga kagaguhan natin simula nong nag aral tayo dito sa PU. Kaya ko nga pinarecord kay Ag lahat ng mga trip natin para dito." Paliwanag nya at nagtaas baba ng mga kilay.

Kaya naman pala lahat ng mga kalokohan na mangyayari sa amin ay ready palagi si Ag upang mag record o kumuha ng pictures.

"Pwede HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Mabilis na sumang-yon ang empakta na agad naman sinundan ng iba.

"Hoy doraemon! Ikaw gumawa ha?" Tingnan mo tong si babe, sya nakaisip pero si Ag ang inutusan.

"Langya ka babe HAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ako naman talaga palagi," sagot ni Ag na para bang nagtatampo.

"Halaka! Nagtatampo si Ag, babe." Sabi ko at inagaw ang tinidor kay Aaar eeeL at lumipat sa tabi ni Ag.

"Say aaaaaaah," sabi ko at isinubo ang pagkain ko sa kanya.

Kawawa si Ag at tambak sa kanya lahat ng mga trabaho na dapat ginagawa namin. Hindi naman sya nagrereklamo, mas gusto nya rin daw 'yung may gagawin kaysa manatili at walang gawin.

"Ahhhhhh." Natawa ako sa ginawa nyang pagsunod sa utos ko. Childish din kaya sya minsan at ang cute nya tingnan.

Kumuha ako ng tissue at pinunasan ang labi nya, "Gusto mo pa? Sayo nalang to." Tumango sya kaya binigay ko na.

"Ano ba yan unggoy! Kung ako hihingi ayaw mo ko bigyan! Tapos ngayon ikaw pa mismo nagbigay kay Ag ha?!" pagtatampo ni empakta kaya agad ko syang inirapan.

"Ikaw ba si Ag para bigyan ko ha? feeling kang empakta ka." Sagot ko at binato sa kanya ang tissue na hawak.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Natigil ang tawanan namin dahil sa baklang sumisigaw sa labas ng opisina, "Buksan mo nga Louis," utos ni Aaar eeeL sa kanya since sya ang malapit sa may pinto.

"Hoy! tangena buhay ka pa? AHAHHAAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Tanong ni empakta sa lalaking kakapasok lang.

Ang tagal din namin hindi nakita ang lalaking to, ang balita kasi nag stop sya nong 4th yr college na kami dahil kinailangan nya alagaan ang ina na may sakit.

"Bogart! Pota ka, welcome back! BAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAAHA."

"Akala ko si Jake." Bulong ni Ag na abala sa pagnguya.

"Totoo nga! Nag-aaral ulit kayo? Ngayon ko lang nabalitaan dahil kakabalik ko lang!" Masiglang tanong nya bago tiningnan ang mga bagong mukha na ngayon lang nya nakita, "Wow! ang dami nyo na, marami siguro akong namissed na mga kalokohan nyo HAHAHAHAHAHAHA." Dagdag pa nya at tumawa.

"Presideeeeeeeeeeeeeeent!" at ayan na nga ang malaking bunganga na si Jake.

Nagkatitigan pa silang dalawa ni bogart nang makapasok na sya sa opisina, shocked ang baklang empakto.

"Nawala lang ako isang araw pinalitan nyo na ako kaagad? Gano'n nalang ba kadali para sa inyo na palitan ako?" Gusto kong mainis sa pagdadrama ni Jake at the same time tumawa, para talaga syang abnormal.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Sino ka ba?" tanong ni bogart sa kanya.

Binigyan naman sya kaagad ni Jake ng isang malamig na ekspresyon, "Ikaw sino ka? bakit nandito ka?" iritadong tanong nya.

Kami naman na nanonood sa kanilang dalawa ay kumakain at pinagtatawanan lang sila. Anong nangyayari at bakit parang nagbabangayan silang dalawa?

"Nag iisang kaibigan nila na lalaki, ikaw sino ka?" sagot ni bogart dahilan upang magulat ang empakto.

Totoo naman, si bogart lang talaga ang tinanggap namin na kaibigang lalaki. Ayaw nga kasi namin sa mga lalaki dahil hindi naman namin sila kailangan, pero iba na ngayon dahil napamahal na rin sa amin ang empakto na to kahit minsan ang sarap nyang ipabarang.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Malakas na tawanan namin nang makita ang pagnguso ni Jake at para bang iiyak na.

"Past tense ka lang, ako present and future tense nila." Nag aamok na sagot ni Jake na mas lalong nagpalakas sa aming mga tawanan.

"Tangena HAHAHAHAHAHAHHAAHAH."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Omaygas! bebeboi namin natuto na BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Ang saya din pala magkaroon ng mga lalaking kaibigan na katulad nila, yung ka vibe and ugali lang din namin.

"Inaangkin mo sila? Kung isumbong kita sa mga Ponferrada na may gusto ka sa mga jowa nila?" seryosong banta ni bogart ngunit hindi na maipinta ang pagmumukha ni Jake.

Hindi nya alam ang tungkol sa demogons!

"Tae ka bogart HAHAHAHAHAHAHAH." Binato sya ni empakta ng tissue.

Tawa nalang kami ng tawa dahil sa gulat ng pagmumukha na ipinakita ni Jake. He's totally shocked! Akala nya kasi sisters bonding lang namamagitan sa amin ng demogons.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Hoy Jake, humihinga ka pa ba?" Tanong ni hell sa kanya.

"J-Jowa nyo ang mga professors?!" singhal nito.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Tawanan namin.

"See? Hindi mo nga alam ang tungkol d'yan." Pagmamayabang ni bogart at nginisihan ito.

"Tatampo na bebeboi namin na yarn BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAH." Bwesit tong si babe at mas lalo pa nga inasar.

"HAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ay ay ay, nagtatampo HAHAHAHAHA." Pang-asar ni empakta, ang pula na ng mukha ni Jake, mukhang iiyak na ewan ko.

19 years old lang si Jake kaya binibaby minsan dahil gusto namin ma experience ang may kapatid na lalaki. "Wag ka ng umiyak Jake, mas lalo ka pumapangit. Wag mo pansinin ang baklang bogart na yan." Sabi ko sa kanya at hinila ang kanyang braso.

"Libre mo ko pagkain," sabi nya. Ang kapal pero hindi ako busog sa kinain ko at mas gusto ko kumain ng kanin!

Nilingon ko ang iba upang magpaalam, babalik din naman kami kaagad. "Cafeteria muna kami, hindi ako busog sa kinain ko at gusto ko ng kanin," paalam ko sa kanila at hinila na sya palabas ng opisina.

"President sabi mo ayaw mo na may humahawak sa'yo na lalaki?" biglang tanong nito habang naglalakad kami sa hallway.

"Oo pero hindi ko sinabing bawal ako humawak sa lalaki, choosy ka Jake?" Balik ko sa kanya.

"Kung hinawakan mo ako, so okay lang din na hawakan kita ha?" Tanong niya kaya napaisip ako saglit.

"Dalian mo na nga! Pinag-iisip mo pa ako e gutom na ko." Sabi ko at piningot tenga nya.

"Pres! bitawan mo tenga ko, nagmumukha akong kawawa sa ginagawa mo. Baka pagkamalan pa tayo na mag nobyo nyan!" tiningnan ko naman ang paligid at napansin ang mga tingin na pinupukol sa amin.

"Nobyo? yuck ka," sabi ko at binitawan sya.

Bigla itong dumikit at inilapit ang mukha sa tenga ko, "President sino girlfriend mo sa professors? Secret lang natin to promise," bulong nya.

"Si miss Kathlyn." Agad na sagot ko.

"What?! Seryoso ka?!" Sigaw niya kaya siniko ko tagiliran nya.

"Wag ka sumigaw at ang sakit mo sa tenga, oo, seryoso bobo."

"Pres! nakita ko si miss Kathlyn kanina nong palabas na tayo ng inner quadrangle, nakatingin sa atin!" Sumbong nya kaya nagtaka ako dahil wala naman akong nakita.

Pinagloloko lang ako ng empakto na to.

"Manahimik ka nga at may klase 'yun si miss! hindi nalang kaya kita i-libre?" Agad naman sya umiling sa naging tanong ko.

Kaagad kami nag order ng pagkain pagdating sa cafeteria. Medyo nakakairita lang dahil 'yung ibang tingin ng mga students parang binibigyan nila ng meaning ang pagsasama namin ni empakto.

"Ano ba yan president! Ikaw tong matanda sa atin pero ang kalat mong kumain," biglang salita nya at inabot ang bibig ko upang punasan gamit ang daliri nya.

Nagulat ako sa ginawa nya kaya bahagya akong natigilan, bwesit na empakto at disturbo sa pagkain ko!

"Okay na, teka sayang," sabi nya at dinilaan ang daliri nito kaya agad ko syang sinabunutan.

"Aray! ano na naman ang kasalanan ko! kumakain lang naman ako president!" kainis.

Luminga linga ako sa paligid at tiningnan kung may nakakita sa ginawa nya, thankfully ay mukhang wala naman dahil abala na sa pag-uusap ang mga tao.

"Wag mo akong hahawakan, puputulin ko talaga kamay mo sa susunod empakto." Banta ko bago nilantak ang pagkain ko.

"Oo na, sorry na nga."

Nagpatuloy kami sa pagkain hanggang sa matapos at bumalik din kami kaagad sa opisina. Pagdating namin ay wala na ang iba!

"Kaasar naman! iniwan na naman ako ng mga 'yun."

Wala naman kaming mga regular classes, abala na kasi lahat sa preparations para sa festival at mangyayari 'yun next week Bumalik ako sa table ko para sana ayusin ang makalat kong lamesa nang mapansin ang isang note at tsaa na katabi nito.

"Ano to?" Tanong ko at binasa ang nakasulat.

Mako,

Drink this. It will help you relax :)

Ah kay Jami pala galing to. Kaagad kong kinuha ang tasa at inubos ang tsaa na hinanda nito. It's her first time na ipaghanda ako ng ganito.

Napatingin ako sa pinto dahil bigla itong bumukas at pumasok si Jami.

"Krystal," tawag nya at nakangiting naglalakad palapit sa akin.

"Jaaaaaaami, bakit ngayon ka lang? Miss po kita." Nagklase ba siya?

Kaagad nya niyakap ang bewang ko at hinalikan ang leeg ko, "Nainom mo na ba?" malambing na tanong nya.

Napahikab ako kaya tumango nalang ako. Bigla yata ako nakaramdam ng antok.

Sunod-sunod ang paghikab ko at pilit nilalabanan ang antok dahil gusto ko sulitin ang oras kay Jami.

"That's my wife."

Hindi ko na sya nasagot dahil bigla nalang sumuko ang aking mga mata. Bago yun ay ramdam ko ang buong lakas na pagkagat sa aking leeg at tuluyang nakatulog na.

-

Nagising ang aking diwa at pakiramdam ko para akong nahuhulog. Hindi ako makakilos lalo na ang aking mga kamay at paa kaya agad kong iminulat ang mga mata.

Wala akong makita sa sobrang dilim at wala akong makita na ilaw kahit isa. Saan ba ako? nananaginip ba ako?

Sasampalin ko sana ang aking sarili ng mapagtanto na nakatali ang buong katawan ko.

Buong pwersa kong iginalaw ang aking katawan hanggang sa maramdaman ko na para na akong nag s-swing. Hindi ko rin maabot ang sahig, wala akong maapakan!

"Omg! na kidnap ba ako?!" malakas na sigaw ko.

Halos masilaw ako sa biglang pagbukas ng ilaw sa aking harapan at nakatapat pa mismo sa akin.

"Punyeta! gusto nyo ba ako bulagin?!" singhal ko at ipinikit ang mga mata kasi sobrang nakakasilaw talaga!

Muli akong nagmulat at nakita na sa ibang direksyon na nakatuon ang spotlight. Yumuko at tumingala ako upang tingnan kung ano ang aking kalagayan. Laking gulat ko nalang nang makita ang sarili na nakabitay, medyo may kataasan din kung ibabagsak nila ako!

Napansin ko ang mga tao na nasa ibaba, sa harapan ngunit hindi ko makita ang mga mukha.

May babaeng nakaupo at krus ng mga binti at dalawang lalaki na nagbabantay sa kanyang likuran.

"Sino ka?" Kahit kinakabahan ay nagpakatatag ako.

Hindi ako dapat mag panic sa mga ganitong sitwasyon dahil kahit anong mangyari o gagawin ko ay sila parin ang may hawak ng buhay ko.

"Kung ako sayo pakawalan mo na ako kung mahal mo pa ang buhay mo. Hindi kita pinagbabantaan, sinasabi ko lang na pag nalaman to ng asawa at mga kapatid ko ay mananagot talaga kayo," may halong banta talaga yun kahit na anong deny ko.

Napalunok ako kasi may inabot na case ang isang lalaki sa kanya at nakita ang baril na inilabas nya.

Papatayin ba nila ako?

Seryoso ba sila?!

Ang sakit na ng katawan ko, hindi ko alam kung ilang oras na akong nakabitay dito. Ang higpit naman ng pagkakatali nila sa katawan ko.

"P-Pwede naman siguro natin pag-usapan kung may nagawa man akong kasalanan? sure na ba talaga yan at papatayin nyo ako?" kanina pa ako nagsasalita ngunit wala man lang akong nakukuhang sagot!

Waaaaaaa naiiyak na ako punyeta, sino ba tong babae na to!

"Ikaw ba yan trishcan? akala mo ba mapapasayo si Jami kung mapatay mo man ako-"

Namatay yata ako mga ilang segundo dahil sa ginawa nyang pagbaril at dumaan ang bala sa gilid ng leeg ko.

Huhu.

"Waaaaaa isusumbong kita kay Jami ko! punyeta ka, patayin mo na ako dahil sa oras na makawala ako dito ng buhay ay ako mismo papatay sayo!" umiiyak na sigaw ko sa kanya, ang sakit na ng katawan ko at gutom na gutom na ako huhu.

"Hindi nyo man lang ako hinandaan ng pagkain!" dagdag ko at sa ikalawang pagkakataon sa kabilang side ng leeg ko naman nya pinadaan ang bala.

Napapaisip ako kung sino to, ang galing nya humawak ng baril at alam nya kung ano at paano ang gagawin. Mahahalata mo talagang bihasa sya sa paggamit nito.

Magsasalita pa sana akong muli nang may ilaw na bumukas at nagbigay liwanag upang makita ko ang kanilang mga mukha.

Hindi ko alam kung matutuwa o masasaktan ako sa babaeng nagpakidnap at bumaril sa akin.

"Jami," sambit ko at nag unahan sa pagpatak ang mga luha.

Ano ba ang nangyayari? naguguluhan ako bakit nasa ganitong sitwasyon ako.

"I warned you, Krystal. I told you not to test my patience, and I'm not sure what I'm going to do when I

can't control my jealousy any longer." Hindi ko alam pero nakakatakot tingnan si Jami. Kahit nakangiti at kalmado lang itong nagsasalita ay kinikilabutan ako.

"Waaaaa Jami, wala naman akong ginawa na masama bakit mo naman ako ginaganito." Nangangalam na tiyan ko punyeta.

"I let you do whatever you want. What irritates me the most is when someone flirts with my wife." Hindi nya ako naririnig o sadyang hindi lang sya nakikinig at patuloy lang sa pagsasalita.

"Mako, pinalampas ko ang selos na nararamdaman sa pinsan ko pero hindi ako makakapayag na may lalaking humawak sayo lalo na sa labi mo at sa harap mo pa mismo dinilaan ang daliri nito. I was offended, Krystal. It was an indirect kiss you know?" nakakatakot magselos si Jami at literal na mapapa-fly high bakla ka talaga.

Si Jake ba ang tinutukoy nya? Nakita nya ang nangyari kanina?! Hindi ko naman sya nakita sa cafeteria at hindi ko rin naman ginusto ang ginawa nya sa akin kanina!

"J-Jami, hindi ko naman ginusto 'yun. Nagulat din ako sa ginawa ni empakto, waaa Jami please ibaba mo na ako at gutom na gutom na ako." Sagot ko habang abala sa kakasinghot.

"Sorry na po, hindi ko naman talaga ginusto. Please naman pakawalan mo na ako at ang sakit na ng katawan ko huhu." Pagmamakaawa ko at mas lalong umiyak.

Punyetang empakto yun at mapapatay ko talaga sya. Nakakatakot si Jami magselos at ayaw ko na muli maranasan ang ganitong sitwasyon, nakakatakot!

"Sorry na Jami, ibaba mo na ako please? Nahihirapan na ako." Seryoso talaga ako at masakit na ang katawan ko, baka mahimatay ako dahil sa pinaggagawa ni Jami sa akin.

Ibinalik nya ang baril sa case at ibinigay sa tauhan nito, may sinabi sya na hindi ko naman marinig. Napansin ko ang sarili na dahan-dahan ibinababa at si Jami na nakaabang sa ibaba. Iyak lang ako ng iyak hanggang sa nasalo na niya ako at kaagad na inalis ng mga lalaki ang mahigpit na pagkakatali sa katawan ko.

"Nakakainis ka Jami, pwede mo naman akong sabihan kung may hindi ka gusto. Bakit kailangan humantong pa sa ganito, kung sayo ko kaya gawin ang ginawa mo?" humihikbing salita ko at marahan na tinabig ang kamay nito.

Nakakainis!

"Mako, stop crying. I'm sorry, nadala lang talaga ako sa selos." Malamyos na bulong nya at muling hinawakan ang mukha ko upang pahiran ang mga luha na walang tigil sa pagpatak. Bwesit naman na pagseselos yan at nakakamatay.

"I hate you Jami! Rason ba yan para saktan mo ko? Paano kung natamaan ako kanina at namatay ha?!" Bwesit! naiintindihan ko naman kung nagseselos sya pero sana ilugar nya sa tama ang ganito.

Aalis na sana ako kaso kusang bumigat ang mga tuhod ko. Grabe 'yung pamamanhid at wala akong maramdaman letche, ilang oras ba akong nakabitay!

"Bwesit, bwesit, bwesit!"

"Mako, I'm sorry. I will accept your punishment but for now let's go home."

Hindi ako umimik at hinayaan nalang sya na buhatin ako, wala rin naman akong lakas maglakad dahil nanghihina parin ako. Hindi ko sya kinausap hanggang makarating kami ng bahay at pasok ng kwarto.

Hindi ko gusto mainis pero sa tuwing naiisip ko ang pamamaril kanina at kung tinamaan ako ng bala, ano na lang ang magyayari kung namatay ako? Bumukas muli ang pinto at may dala na syang pagkain, bigla ako nawalan ng gana. Nawala na ang gutom na nararamdaman ko kanina.

Kumain syang mag-isa.

"Mako," tawag nya ngunit nanatili lang ako nakatingin sa malaking screen ng TV.

"Love,"

"Hindi ako gutom, wag mo kong kausapin at ayaw kitang makita," direktang salita ko sa kanya.

Nagselos din naman ako pero hindi ko naisip na saktan ito para lang ma satisfy yung sarili ko. Hindi naman ako dismayado sa kanya dahil sa ginawa nito, nagtatampo lang talaga ako kasi mas pinili nya ang paraan na alam nyang masasaktan ako kaysa pag-usapan nalang.

Nasa malalim ako ng pag-iisip ng makarinig ako ng hikbi ni Jami sa gilid ko kaya agad akong napalingon dito.

Bwesit at nanlalambot ako!

Para syang bata na pinapagalitan ng magulang, nagpipigil ng iyak ngunit hindi nya naman mapigilan at kagat-kagat ang kanyang ibabang labi.

"Ba't ka umiiyak?" Tanong ko at nagkrus ng mga kamay bago isinandal ang likuran sa headboard.

Suminghot sya at iniyuko ang ulo saka nilaro ang mga daliri tulad ng isang bata.

"Tinatanong kita Kathlyn Jamila Ponferrada." Diin kong salita sa kanya.

Mas lumala yata ang nangyari at humagulgol na sya ng iyak. She raised her head and pouted.

"M-Mako, I-I'm sorry. P-Please don't be mad. I won't do that again." Hirap na sambit nya at parang bata na pinapahid ang mga luha.

Letche.

"I-I was just j-jealous. I-I love you so much at natatakot lang ako na maagaw ka ng iba. M-Mahal na mahal kita," ano na ba ang nangyayari kay Jami, wala naman aagaw sa akin mula sa kanya.

Pinagmasdan ko lang sya na patuloy sa pag-iyak hanggang sa nawala na ng tuluyan ang inis na nararamdaman ko sa kanya. Hindi sya tumigil sa kakaiyak at mas palala pa ng palala.

"Wag mo na uulitin okay?" Tanong ko. Ngumuso sya at agad na tumango.

"I-I'm sorry, bati na tayo please?" pagmamakaawa nya at hinawakan ang aking kamay.

I spread my arms at nginitian sya. Kaloka si Jami at humagulgul na naman muli saka ako dinaganan ng yakap at ibinaon ang mukha sa aking leeg.

Kaagad ko syang niyakap ng mahigpit at hinagod ang likod, ngayon ko lang sya nakita ng ganito. Para talaga syang bata dahil sa kilos nya ngayon.

"Tahan na Jami, hindi na ako galit." Malambing na bulong ko at kaagad na hinarap ako.

"Promise?" Suminghot siya at muling ngumuso.

"Opo, wag mo na ulitin at kung magseselos ka sabihin mo kaagad sa akin para maiwasan ko agad." Sagot ko habang abala sa pagpahid ng kanyang mga luha.

"I love you," bulong niya, nanlalambot talaga ako dahil sa lamyos ng tinig niya.

Ngumiti ako at marahan na pinisil ang kanyang pisngi, "Jami, sayong sayo lang naman po ako. Wala rin akong plano na magloko dahil para sa akin, ikaw lang ang nakikita kong kasama hanggang sa pagtanda ko. I love you too," buong puso na pahayag ko at inangkin ang labi nito.

Marahan nya akong itinulak at pinahiga sa kama saka sya umakyat at dumapa sa aking dibdib.

Inabot din ng ilang minuto bago ko tuluyan napatahan si Jami hanggang sa nakatulog na ito. Tumagilid ako upang ihiga sya sa kama at para maging comfortable ang pagtulog nya.

It's almost 10pm na pala.

Hinaplos ko ang kanyang pisngi at inalis ang mga buhok na humaharang sa mukha nya. Namamaga ang kanyang mga mata dahil sa kakaiyak.

Sino ang mag-aakala na ang katulad ni Jami, isang mabait, greenflag, tahimik at kalmado na babae ay kaya pala gumawa ng nakakatakot na pangyayari?

Nagagawa nga talaga pag in love. Lahat gagawin para hindi lang mawala ang taong minamahal nya, kahit naman ako magagawa ko ang mga imposible na bagay lalo na kapag nilamon na ako ng galit.

"Ang swerte ko naman po sayo," nakangiting bulong ko at pinaulanan ng mga halik ang mukha nito.

"Goodnight Jami," sabi ko at niyakap ito ng mahigpit saka ipinikit ang aking mga mata.

Mas nakakatakot pa pala sya kumpara sa akin.

CHAPTER 30

-

"Anong iniisip mo horsey ko?" Tanong ni babe habang nasa kalagitnaan ako ng malalim na pag-iisip.

Kaming tatlo lang ni babe at Aaar eeeL ang magkasama ngayon dahil abala ang iba, may mga trabaho din naman kami ngunit break time muna. Si Ag at empakta umalis upang kunin ang 50 pieces of book of events kuno namin.

"Iniisip ko kung ano magandang regalo kay Jami at sa ibang professors ngayon, teachers day kaya today hindi nyo alam?" Tanong ko sa kanila ngunit mukha hindi nga yata nila alam dahil hindi sila umimik.

"Sarili mo nalang bigay mo." Suhestiyon ni babe, kung alam nya lang!

"Babe naman! Seryoso ako dito tapos ganyan sagot mo?" Pagtataray ko sa kanya at kinuha ang pudding saka sinaksak sa bunganga nya.

"Mahirap nga naman magbigay ng regalo, sa tingin ko rin hindi na nila kailangan ng mga materyal na bagay dahil kaya naman nilang bilhin." Sagot ng isa. Mabuti pa to si Aaar eeeL, matino kausap minsan.

"Lumalaban ka na sa akin ngayon horsey?!" Singhal ni babe, ay ewan ko sa kanya. Hindi ko nalang pinansin si babe at nag focus kay donkey.

"May naisip ka bang magandang idea Aaar eeeL?" Tanong ko.

Hindi sya agad nakasagot at mukhang nag iisip pa, mahirap nga naman kasi mag isip lalo na at hindi mo alam kung ano ang ibibigay.

"Gusto ko sana gumanti bilang sorpresa pero hindi naman professor si pusa ko." Sabi nito. Medyo na curious ako sa naisip ni Aaar eeeL kaya lumipat ako ng upuan sa tabi nya.

"Ano yan Aaar eeeL? Dali dali! Share mo na sa amin ni babe." Tanong ko at inalog mga balikat nito.

"Gusto ko rin sana iparanas sa kanya ang pakiramdam ng makidnap." Sagot nito ngunit nanatiling tulala.

"Your idea is bery bery hooman Aaar eeeL!" Amazed na bulaslas ko. Napaisip ako sa sinabi nito, naalala ang ginawa ni Jami na pagdukot at bitay sa akin.

"Hala bwakinangsheyt! magandang idea yan donkey! payag ako BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH magandang regalo yan kay pie, revenge time!" Si babe na sobrang excited sa sinabi ni Aaar eeeL.

Nagdadalawang isip ako kung sasali ako sa plano nila, ayaw ko kasi masaktan si Jami at baka magalit sya.

Sasali ba ako?

"Hoy horsey!" Nagising ako sa malalim na pag iisip dahil sa sigaw ni babe.

"Wag ka nalang sumali at wala naman sa itsura ni athy ang ipadakip ka." Sabi nya at tumawa, lihim nalang akong umirap dahil sa sinabi nya.

"Pwes, d'yan ka nagkakamali kasi nagawa na nya dahil sa selos kay Jake." Wala sana akong balak pansinin sya ng isang araw pero nadaan ako sa iyak ni Jami.

"Hoy hala! di nga?! AHAHAHAHAHAHA." Sabay pa sila ni Aaar eeeL at mukhang hindi naniniwala.

"Oo duh, sige sali ako. Mamayang gabi natin gawin hehe." Sali nalang ako, bigyan din natin konti ng light warning si Jami.

"Sabihan din natin si Iris, malay natin diba? Baka belong din sya BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Tumango nalang ako bilang tugon sa kanya. Excited na excited sya, kawawa si miss Pixie.

"Sige sige! paano naman pag nakuha na natin sila? Anong gagawin at saan natin dadalhin?" Tanong ko sa kanila kasi wala akong alam sa mga ganito.

"Bobo mo horsey, hindi tayo ang dudukot sa kanila. Kailangan natin ng mga tauhan upang i-execute ang plano natin." Sagot niya, ang bobo din ni babe at hindi na gets ang ibig kong sabihin.

"Gaga babe, ang ibig kong sabihin paano kung nadukot na sila? Saan nyo balak dalhin ang demogons at ano naman ang kapalit ng kalayaan nila?" Hindi ko alam kung anong set-up nila.

"Hmmm," tingnan mo tong si Aaar eeeL, nagpaplano ng ganito tapos walang plano!

"Sa underground dalhin tapos hingan natin ransom, mga 500m lang." Nagulat ako sa sinabi nya, gano'n kalaki ang hihingin nya?!

"Ang laki naman nyan S, babaan mo." Sabi ni Aaar eeeL.

"Aanhin mo naman ang pera ha? Seryoso ka babe?!" Progressing pa ang utak ko dahil sa plano nya. Seryoso kami ni Aaar eeeL dito tapos sya mababaliw na sa kakatawa.

"Okay lang yan, barya lang daw yan sa kanila tapos yung perang makukuha natin iwanan natin sa labas ng bahay ampunan, talino ko no? BAHAHAHAHAHAHAHA." Kaloka tong si babe at hindi ko maintindihan ang pag-iisip minsan.

"Anong tawag d'yan? Bad deeds with a great goal? Tama ba? kahit naman mali ako dapat tama pa rin yan." sabi ko at tumawa na naman sila.

"Pambihira HAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Oo tama ka, lahat sayo tama, tangena BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Naalala ko ang sinabi ni Jami sa akin na baka gabihin sila matapos ngayon kasi sa monday na ang festival.

"Hala sakto! Gagabihin sila sa practice nila ngayon, paano naman natin sila ipapadukot?" Ang dami kong tanong, si babe kasi ayaw nalang direktahin ang binabalak.

"May naisip na akong dahilan, wag ka na mag worry tungkol d'yan monkey ko." Agad na sagot ni babe at nagtaas baba ng mga kilay.

Biglang bumukas ang pinto at pumasok ang dalawa na kanina pa namin hinihintay.

"Seryoso nyo naman masyado, may problema ba kayo ha?" Tanong ni empakta at tumabi sa akin.

Ang bilis naman nila nakarating, parang wala pang 1 hr mula nong umalis sila. Saan naman ang mga libro na kinuha nila at bakit wala silang mga dala?

"May regalo kami sa demogons kasi teachers day ngayon BAHAHAHAHAHA." Sagot ni babe.

Dahil nga sa chismosa ang empakta ay nangulit sya. Sinabi namin sa kanila ang planong pagdukot sa mga propesora at ang balak na gawin sa pera. Sumang-ayon naman sila sa naisip namin na plano at mukhang excited na rin sila. Si empakta na raw ang bahala sa mga tauhan at plano na pagdukot sa kanila.

"Ganito na lang para hindi sila magduda dapat may isang sumama sa kanila." Biglang suhestiyon ni empakta.

Naisip kasi namin na baka malaman nila na kami ang nagpadukot, kaya para mas magmukhang makatotohanan ay nag suggest ito na dapat may sumama sa kanila.

"Ikaw nalang sumama Iris, manonood na lang kami sa mangyayari." Sabi ni Aaar eeeL.

"Yun lang? sure! HAHAHAHAHAHAHAH." Ang saya lang ni empakta.

"Oh asan ang book of events na pinakuha ko?" Tanong ni babe.

"Binigay ni Iris sa mga estudyante." Sagot ni Ag.

"Langya, hindi man lang kayo nagtira ng isa? bakit nyo naman binigay lahat mga bobo." Kaloka si babe, damay pa tuloy si Ag sa kabobohan ni Iris.

Hinarap ko si Iris at hinila ang buhok, "Diba sabi namin wag muna ipamigay, paladesisyon ka ha empakta?" sabi ko kasabay ang pagkurot ng pisngi nya.

"Ano ba! bitawan mo buhok ko naknampucha, magkapatid ba kayo ni uno? Buhok at pisngi ko palagi target ninyo!" Reklamo nya at gumanti ng pisil sa pisngi ko.

"Okay lang, 100 pieces naman 'yun at may 50 pa na kukunin." Biglang salita ni Ag kaya binitawan ko na ang empakta.

Lumipat ako sa tabi ni Ag at niyakap ang kanyang katawan, "Mabuti pa si Ag may initiative, ikaw empakta wala! puro kalibugan lang alam mo." Pagdidiin ko sa kanya saka binigyan ng halik sa pisngi si Ag.

Tumikhim si Aaar eeeL at mukhang may sasabihin kaya tinanong ko kung anong gusto nya.

"Guys mas mukhang convincing yata kung si keyboard nalang ang ipasama natin sa demogons? Huwag si Iris dahil alam naman nila na kaya nya labanan ang mga kidnappers." Nagkatinginan naman kami sa isa't-isa dahil sa sinabi nya. Pwede rin kung ako, sabagay at may point din si Aaar eeeL sa sinabi nya. Baka nga kidnappers pa yung makidnap nila.

"Ay ay ay, ikaw nalang unggoy kasi mukha ka namang lampa." ang sarap lang sakalin nitong empakta.

"Pota BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Sige sige, ako nalang para goal kami ni Jami hehe." Sagot ko at nagtawanan na naman sila.

"So ang plano, sa paanong paraan natin sila dudukutin?" Tanong ni Ag kaya nagulat kami.

"Hoy! Sino ipapadukot mo sa kanila? Si miss Lor? Wag mong sabihin may relasyon kayo?!" Bulaslas ni babe.

Nakakagulat naman kung sasabihin nyang may relasyon sila no? Hindi naman sila gaano nag uusap pag magkasama kami at bilang lang din ang mga salita nilang dalawa!

"Kaloka, ano na lang mangyayari sa relasyon nyo Ag? puro kayo tahimik at walang imikan, utot na lang siguro ang bubuhay sa conversation nyo." seryosong sabi ko.

"Naknampucha."

"Pambihira ka keyboard."

"Langya ka horsey BAHAHAHAHAHAHA."

Totoo naman kasi diba? Curious kaya ako ano ang gagawin nila kung silang dalawa lang magkasama.

"True naman kasi." Sabi ko. Si Ag hindi naman sumagot kaya hindi ko na lang din kinulit. Malalaman din naman namin kung may relasyon ba talaga sila o wala.

"So paano nga natin sila ipapadampot? Bwesit kanina pa tayo sa problema na to." Balik ko sa topic kasi wala parin silang sinasagot. Sa ganitong mga pagkakataon lang talaga namin nagagamit ng maayos ang mga utak sa pag iisip.

"Ganito nalang, ayain mo sila mamaya mag dinner sa restaurant ni miss Pixie unggoy. Tapos pag nakalabas na kayo do'n natin sisimulan ang operasyon." Suhestiyon ni empakta.

Ang gandang operasyon naman nyan.

"Sige ayan nalang BAHAHAHAHAHAHA."

Matapos ang mahabang usapan ay nagpasya kaming lumabas upang umikot at mag monitor sa campus.

"Tangena ka Iris! Ano 'tong pinost mo? Gago ka, kahit hindi kita ang mukha alam kong si miss Everleigh to." Bulaslas ni babe at ipinakita sa akin ang larawan na pinost ni empakta.

"Omg hoy! Seryosohan na talaga tong inyo? Paano na lang ang asawa ni ma'am? Kaloka, kulang na lang sakalin ka ni ma'am para hindi makawala." Sabi ko sa kanya pagkatapos makita ang picture.

Hindi ko pa rin lubos akalain na sila na ni ma'am kahit na kasal ito kay Bentong, ang bilis ng pangyayari at parang kailan lang nangyari 'yung insidente kay Riri.

"Si evertot ko kaya nag utos nyan. Sabi nya sa akin kanina na kunan ko ng litrato at i-post sa twitter ko para malaman ng lahat na taken ako." Proud sya ha.

"Hindi halatang patay na patay si miss sayo, Riri." Natatawa na sabi ni Aaar eeeL.

"Palihim kaya ako nilalantak ni mommy vixen ko kung alam nyo lang." Pagmamayabang niya kasabay ang pagtaas ng kanyang kilay.

"Kawawa naman si bentong." Sabi ko at umiling.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAA."

"Swerte mo empakta," sabi ko sa kanya.

"Payaso ka, kung may pinakamaswerte sa ating lahat dito horsey siguro ikaw na 'yun." Hindi gumana ang utak sa sinabi ni babe.

"Duh, matagal na akong swerte." Sabi ko nalang.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAA."

Habang tinatahak ang hallway ay masaya kaming nag uusap kung ano ang mga kalokohan na gagawin namin ngayong festival nang bigla kaming may narinig na mga tawanan.

"Ang toxic ng CCB, bad influence hahahaha." Sabi ng babae na nakatalikod mula sa amin.

Natigilan kami sa paglalakad at tahimik lang nakikinig sa kanya habang ang mga kaharap nito na kaibigan ay namutla na dahil sa kaba?

"That's true at walang halong false, pero bakit ka nakikitawa? Bobo ka ba?" Sagot ko habang nakakrus ang mga kamay. Agad itong humarap sa amin at nanlaki ang mga mata pagkakita sa amin, humakbang ako palapit at inagaw ang libro na hawak nya.

"Sa susunod mag ingat ka sa pananalita dahil hindi sa lahat ng panahon kasing bait ko ang makakalaban mo." Sabi ko saka nagpatuloy sa paglalakad at nilagpasan sila. Nang makalayo kami sa kanila ay bigla nalang humagalpak ng tawa ang apat na mga aswang.

"Galing naman ng bunso namin at marunong na lumaban ng kalmado HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Pagpupuri ni empakta.

"Syempre, dapat talaga mag improve ako- lalo na sa self consequences." sabi ko at kumunot ang kanilang mga noo.

"Consequences?" tanong ni Ag.

"Langya, confidence kasi horsey yawa ka BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." pagtatama nya at tumawa ng malakas.

"Wag na itama dahil may sarili syang dictionary." Buti pa si Aaar eeeL nakikisabay pa.

"Naalala ko na naman yung sinabi ni Iris, you didn't listen to my told daw potangena BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH..."

"Tapos sabi tama daw sya at sabi ulit nya I told it you daw, tangena talaga BAHAHAHAHAHAHAHAH Haaaaaaay jisaaaaas." Baliw na tong si babe kakatawa.

"Yuck, lakas mo manlait sa akin tapos bobo ka rin naman pala." Sabi ko sa katabing empakta at tinawanan lang nya.

"Presideeeeeent!" Boses ni empakto at papalapit na sa direksyon ko.

"Hoy Jake, hindi mo kasama bebe mo? BAHAHAHAHAHAAHAHHAAHAHAHA." kung ano na lang trip nila, ngayon naman gusto nila i-ship si empakto kay bogart.

"Sinong bebe ko? Wala naman ah." Mabilis na sagot nya.

"Si bogart," sabi ni Ag.

Hitsura ni empakto parang nandidiri dahil sa narinig nya, straight daw sya pero malay natin maging bakla rin ang empakto na to.

"Ano ba yan! Nakakasuka masyado. Hindi ako nagpunta rito para d'yan, pumunta kayo sa gym dahil may practice kayo para sa runway." Ganda naman ng balitang dala nya at nakakawala ng mood.

"Oo nga pala at may sinalihan tayo, sige salamat bebeboi." Sabi ni babe sa kanya.

"Aalis na kayo? Gano'n nalang? Wala bang pa snacks d'yan?" Reklamo nya at nagtatampo.

"Wala akong pera, hindi ka ba pinapakain sa bahay nyo ha? Patay gutom to." Sabi ko.

"Oh, isaksak mo sa bunganga mo. Libre mo na rin ang ibang kaklase at pumunta kayo sa Jollibee, bili nyo kami ng mga pagkain." Sabi ni babe at inabot nito ang kanyang BC.

Tuwang-tuwa ang empakto dahil na libre na naman sya. "Roger!" Nag salute pa sya at bigla nalang kumaripas ng takbo.

"Siraulo, wala man lang thank you." Si Aaar eeeL kung magreklamo akala mo sa kanya galing ang kinuhang card nito.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Doraemon, anong iniisip mo?" Tanong ni babe sa kanya, kanina pa kasi tahimik si Ag.

"May naisip lang."

"Ano 'yun?" Tanong ko.

"Kapag ba kinamot ang Pilipinas mawawala na ang makati?" Punyetang tanong yan.

"Hayop ka BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Tapos ang tawag ba sa taong torpe sa crush ay procrushtinator?" sunod na tanong nya, nababaliw na si Ag at bigla nalang nagiging ganito.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Kaagad kami nagtungo sa gym at naabutan na nandito na rin pala ang iba. Ang daming sumali, dapat dalawa lang kada kurso pero sa criminology lahat kami ng AKRIS kasali at ang ampon na si tansan.

-

Matapos ang apat na oras ay tapos narin kami! medyo nakakapagod, paulit-ulit pero keribels lang naman. Ang dami kong nakita na mga magagandang bakla, saan ba galing ang mga 'yun at ngayon ko lang sila nakita sa PU? Muntik pa namin makalimutan ang plano kaya dali-dali kaming kumilos upang ihanda ang pinaplano mamaya.

It's almost 7pm, nandito ako sa convention hall kasi sabi nila sunduin ko ang demogons at sila na ang bahala sa lahat basta dalhin ko lang sila sa restaurant ni miss Pixie. Kakatapos lang din nila Jami.

"Krystal." Agad akong ngumuso sa pagtawag nya. Ang busy namin pareho kaya wala masyadong time para mag bebe time, nakakatulog din kasi kaagad si Jami kapag nakauwi ng bahay dahil sa pagod ng katawan nya.

"Jaaaaaaami, I miss you po. Dito ka nga at pahiran ko pawis mo." kawawa naman ang asawa ko, mukhang pagod kakarampa.

"How's your day, mako?" Tanong nya habang abala ako sa pagpunas sa kanyang likuran.

"Kakatapos lang din namin mag practice Jami, sinundo ko lang kayo kasi gusto ko kumain sa restaurant ni miss Pixie." Sagot ko sa kanya.

Biglang lumapit ang tatlo at tinanong kung bakit mag isa lang ako at hindi kasama ang iba.

"Si babe po miss sinamahan si Ag, si Aaar eeeL naman nasa art room at si empaktang Iris nambabae." I mentally slapped myself dahil sa huling nasabi ko.

Si ma'am Everleigh bigla nalang sumama ang mukha. "Hindi ko po talaga alam kung nasaan si Iris. Tinawagan ko na sila at sinabi na papuntahin sa restaurant ni miss Pixie, do'n nyo nalang po sila hintayin." Paliwanag ko sa tatlong malditang mga nakasimangot na.

"Whatever," sabay na pagtataray nilang tatlo at ikot ng mga mata.

"Ignore them," sabi ni Jami at pinatingin ako sa kanya.

Kinaladkad ako ni Jami patungo sa dressing room na pinasukan ng mga pinsan nya.

My eyes widened in shock nang makita silang lahat na naghubad ng mga damit, bra at panty lang ang tinira.

Ang sexy nilang lahat at perfect na perfect ang shape ng katawan lalo na si ma'am Everleigh, masyadong attractive yung neck and shoulders nya. Swerte ang empakta pero mas swerte ako kay Jami ko.

"Omg!" Bulaslas ko at agad na nagtakip ng mga mata.

Letche! Dapat hubad lang na katawan ni Jami ang titingnan ko. Bakit naman 9 demogons ang nakahubad sa harapan ko!

"What's wrong, Krystal?" Tanong ni ma'am Pixie.

"Yung mga mata ko po, mabubulag na. Bakit naman naghubad kayong lahat." agad na sagot ko at

narinig pa ang mahinang tawa nila.

"So innocent." Mahinang sabi ni ma'am Lorelei.

"Open your eyes Kb." Utos ni Annallyn.

I slowly opened my eyes at mas lalo akong kinabahan dahil napalibutan nila ako, agad kong ipinikit muli ang aking mga mata dahil baka himatayin ako sa aking nakikita punyeta!

"Mako," tawag ni Jami kaya kinapa-kapa ko ito habang nakapikit ako.

Parang pinaglalaruan nila ako!

"Asan ka Jaaaami!" tawag ko ngunit hindi naman ito sumagot hanggang sa may nahawakan na malambot ang magkabilang kamay ko.

Napalunok ako kasi parang alam ko na to. Pagmulat ko ng mga mata ay hindi nga ako nagkamali!

"Just like your sister, you like boobs? which is better? Mine or Kathlyn's?" I bit my lip dahil sa kahihiyan. Grabe ang prangka ni ma'am Everleigh!

"Krystal, do you know na ikaw palang ang nakahawak nyan?" nakangising tanong ni ma'am Lorelei at tiningnan ang kamay ko na hawak ang dibdib nito.

Dahil sa panunukso at medyo naiinis ako sa kanila ay malakas kong pinisil ang mga dibdib nilang dalawa, dahilan upang mapa-ungol sila.

"Waaaaa Jaaaaaaami!" napa-jog ako sa kinatatayuan at kaagad na nilapitan si Jami na magkasalubong ang mga kilay.

"S-Sa labas ko nalang kayo hihintayin!" Narinig ko pa ang tawanan nila bago ako tuluyang mawala sa paningin nila.

Sasabog na yata puso ko sa sobrang kaba. Letche, bakit ko ba ginawa yun omg!

Ano na lang sasabihin ng mga kapatid ko kapag nalaman nila na labis akong pinagpala sa araw na to. Sabihin ko nga ang nangyari sa kanila para magselos naman sila.

Ang tagal nila natapos at inabot na sila ng 30 minutes hindi pa rin lumalabas!

Bumukas ang pinto kaya napalingon ako sa kanan ko, ang mga nakakalokang ngisi agad nila ma'am Lorelei at Everleigh ang nasilayan ko. Iniyuko ko ang ulo at hinintay si Jami na makalabas.

"Mako, let's go." Malambing na tawag nya at hinawakan ako.

Hindi ba sya galit? Sa tingin ko rin kasi sinadya nya akong ipasok kanina. Tumango nalang ako at hindi na nagtanong sa kanya. Iba talaga ang awrahan kapag silang lahat na magkasama. Mapapatigil at tingin talaga lahat ng tao na makakasalubong nila.

Nilakad lang namin ang daan patungo sa restaurant dahil nasa tapat lang naman. Almost 8pm na pala, anong oras kaya kami matatapos ngayon?

Nasa gilid lang kami at papasok na sana nang biglang may tatlong van ang huminto sa gilid ng kalsada. Lumabas ang mga naka masks na lalaki at pinalibutan kami.

Punyeta, akala ko ba after dinner pa?!

Nagkumpulan silang lahat sa gitna habang napapalibutan kami ng mga lalaki. May mga tao rin na nakakakita pero sino ang maglalakas loob na tumulong kung may mga baril silang dala?

Bakit may mga baril sila? Mga bwesit at todo effort na sila.

"Who are you?" Tanong ni Helari.

"Are you blind? Can't you see? Obviously, they're kidnappers." Iritadong sagot ni ma'am Everleigh, kaloka.

"Wag po kayo pumalag at baka masaktan kayo." Babala ko sa kanila. Kahit naman anong gawin nila hindi parin sila makakatakas.

Imbes na professors lang dudukutin, nadamay pa tuloy ang iba.

"Sumama kayo sa amin kung ayaw nyong masaktan." Sabi ng nakamaskara at tinutukan ako ng baril.

Galing ng acting ha.

"Ipasok nyo na sila." Utos niya sa iba at hahawakan na sana sila.

"Don't you dare touch us." babala ni ma'am Pixie sa kanila kaya tumigil ang mga ito.

"Don't touch me, I can walk." mataray na sabi ni ma'am Everleigh.

I heaved a sigh at hinawakan ang kamay ni Jami saka hinila papasok ng sasakyan.

"Pumasok na po kayo, kawawa naman sila at naghihintay." sabi ko sa kanila.

Kasama ko sa sasakyan sila Jami, Lorelei, Everleigh at Annallyn. Nasa ibang sasakyan naman ang iba pa.

Nagtataka ako dahil biglang nagsuot ng mga gas masks ang kidnappers. Amazing! pwede na kami gumawa ng sariling pelikula sa sobrang makatotohanan.

Biglang may inilabas ang lalaki na parang smoke grenade, wawarningan ko pa sana sila Jami kaso huli na. Nalanghap namin ang usok dahilan upang tuluyan kaming mawalan ng mga malay.

-

"Krystal,"

"Mako,"

Nagising ako dahil sa tapik ni Jami sa aking pisngi, "Jami, goodmorning." sabi ko at humikab.

"Really Krystal?" nagtaka ako sa sinabi ni ma'am Pixie kaya nagmulat ako ng mga mata.

Nakita ko na nasa iisang kwarto lang kaming lahat, nakakulong. Hindi pa nagigising ang iba at kami palang na tatlo. Bakit ganito ang kwarto? Hindi naman ganito ang sa underground, sa ibang lugar ba nila kami dinala?

"Okay lang po ba kayo?" Tumango naman sila.

It's almost 11pm na pala? Mahaba rin ang naging tulog ko. Nagutom ako at naalala na hindi pa pala kami nakakakain! Isa-isa na nagising ang demogons hanggang sa biglang bumukas ang pinto at pumasok ang mga armadong tao. Nasa front ako, pinaatras ko silang lahat at hinarang ang mga kamay ko para hindi sila malapitan ng mga lalaki.

"Anong kailangan nyo?" Tanong ko.

"Dito kayo sa gitna at umupo, dali!" Sigaw nito.

Sinabi ko sa demogons na sumunod na lang para walang masaktan. Wala rin naman kaming magagawa sa ganitong sitwasyon. May kinuha silang papel at naglabas ng cellphone upang i-record ang gagawin. Ito na yata ang 500m na tinutukoy ni babe?

Lumapit ang may hawak ng papel kay miss Pixie, "Ikaw, basahin mo to." utos nya at inabot sa kanya ang papel.

"Me? No thanks. Everleigh, you do it." kaloka naman si ma'am at ipinasa pa sa pinsan.

Umirap nalang si ma'am Everleigh at marahas na kinuha ang papel, "So? what's next?" tanong ni ma'am.

"Basahin mo yan." Sagot sa kanya.

"Don't you know how to read?" biglang sabat ni Ziallyn.

"Lame," sambit ni Cassandra.

"Babasahin mo o sasabog ang ulo mo?" Nanlaki ang mga mata ko sa sinabi nito at tinutukan ng baril sa ulo si ma'am.

"Hoy! Kung ulo nyo pasabugin ko?!" Singhal ko at tinutukan narin ako.

"Read it duh," maarte na salita ni Helari.

"Let me." Inagaw ni miss Lorelei ang papel at siya na ang magbabasa.

Ako ang nastress sa kanila, ang chill lang kasi nilang lahat kahit na nasa panganib na ang mga buhay nila. Expensive parin masyado ang dating nila.

"Hello." natawa ako sa unang binanggit nya, letche bakit may ganyan pa.

"Pwede ba mag seryoso ka?" Asar na tanong ni Helari sa kanya.

"What? He told me to read it," kunot noo na sagot niya at ipinakita sa amin ang nakasulat. Oo nga naman at tama sya.

"Take 2." sabi ni ma'am Everleigh. Natatawa ako, para lang silang nag rereporting sa ginagawa nila.

"Hello, my name is-"

"Oh gosh! Pft HAHAHAHAHAHAHAHAH." naloka na si ma'am Pixie at Ziallyn bigla nalang tatawa, naudlot na naman tuloy sasabihin nya.

"My name is pft HAHAHAHAHAHAHA what the hell was that? You sound like an elementary student." kaloka at nagawa pa nya asarin si ma'am Lorelei sa ganitong sitwasyon.

"Shut up pie, it's written here!" Singhal nito sa pinsan.

"Again," utos ulit ni Jami.

Punyeta.

"Okay, ehem."

"Hello, my name is Lorelei. I've been kid- can you stop pointing a fucking gun at me?! It's making me nervous." todo na ang kagat na ginagawa ko sa aking labi dahil sa biglang pagsampal nya ng papel sa lalaking tumutok ng baril sa ulo nya.

"Oh my god! HAHAHAHAHAHAHAHAH." nahawa na talaga yata ng tuluyan si ma'am Pixie sa kapatid ko.

"This is so hilarious HAHAHAHAHA." pati si Ziallyn, sana hindi maging ganito si Jami ko huhu.

"Continue..." sabi naman ni Helari.

Asar na asar na yata si ma'am kasi masama na ang tingin nito sa dalawang pinsan na kanina pa tumatawa.

"Tsk, to ensure our safe-what?! please pay 700M USD?!" she exclaimed while reading the paper.

Kunot noo niyang nilingon ang kidnapper na nasa gilid nito at tinaasan ng mga kilay,

"700? Is that it? Is that what you think our worth? Nah, I'm not gonna ask that fucking ridiculous-"

"That's insulting." pinutol ni Jami ang reklamo ni ma'am Everleigh at siya na mismo ang nagsabi.

"Please give them 1 Billion." nasampal ko nalang ang aking noo dahil sa offer ni ma'am Everleigh at pagtapon nito ng papel sa mukha ng lalaki.

Kaloka naman sila babe, usapan lang namin 500m tapos ngayon ginawang 700, ang mas malala pa at sila ma'am na mismo nag offer ng higher price letche.

Anong klaseng kidnapan to.

"Okay salamat." sagot nito, punyeta.

"Welcome." sagot ni ma'am Eve.

"Bwesit HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." kanina pa kasi ako nagpipigil ng tawa at hindi ko na talaga kinaya.

"Hey, are you just going to leave us? Give us food." tawag ni ma'am Lorelei sa kanila.

Kakapal ng mga pagmumukha at pagkatapos makuha ang gusto aalis na lang bigla. Grabe naman sila babe at hindi man lang kami hinandaan ng mga pagkain!

"Give me the paper and your pen." Utos ni ma'am Pixie sa leader nila.

Tinanong kami ni ma'am kung anong mga pagkain ang gusto namin kainin at isa-isa niya 'yun inilista saka sinabihan ang kidnappers na kumilos na.

"Who do you think did this?" Tanong ni Jami.

Walang sumagot sa kanila at nagkibit balikat lang, wala naman siguro silang mga kaaway? kasalanan talaga to nila babe at sumobra na ang ginawa nila.

Tapos may naisip akong dahilan.

"Baka po si Troy," sabi ko.

"Troy?" ulit ni Annallyn.

"Her fiancé," si Jami ang sumagot.

"Kasal na kayo, tama?" Tanong ulit nito at tumango ako.

"Oo, 'yun lang ang dahilan para hindi matuloy ang kasal ko sa kanya. Si Jami talaga ang nag offer." D'yan nalang muna ang sasabihin ko sa kanila, hahayaan ko nalang na si Jami na ang magpaliwanag.

Kinapa ko ang bulsa ngunit wala na ang aking cellphone, kinuha yata nila lahat ng mga gamit namin. Napansin ko na parang may bukol sa bandang dibdib ko kaya dinukot ko. Tumayo ako at sinabing mag babanyo, buti na lang at may banyo sa kwartong to. Gage, paano napunta ang earpiece ko dito?

Ay tanga, si babe pala ang naglagay nito kanina.

I turned it on at isinuot ito.

"Hello!" Tawag ko sa kanila.

"Horsey!" Malakas na sigaw ni babe kaya napangiwi ako.

"Hoy! Nandito na si keyboard!" Sunod na sigaw ni Aaar eeeL

Nagtataka ako dahil bakit natataranta at puro kabado ang mga boses nila, anong nangyari at nagkakaganito sila?

"Nakakainis kayo! Hindi nyo man lang kami pinakain bago pinadukot. Gutom nagutom na kami!" Ang sarap nilang pag sasampalin.

"Gago ka unggoy! hindi namin kilala ang mga yan, at hindi natin mga bata ang dumukot sa inyo!" sabi

naman ni empakta kaya nagulat ako.

Letche! So totoong kidnapan tong nangyari sa amin?! kaya pala may mga baril, gas at tumaas ang ransom na hiningi nila.

"Seryoso?! kaya pala may mga baril sila. Alam nyo ba na tinutukan nila ng mga baril sila? tapos hiningan ng 1Billion na ransom." Sabi ko sa kanila kahit na ang totoo ay ang demogons talaga nag offer kasi na insulto sila sa 700 million.

"Naknampucha, hintayin mo kami at tinatrack na ni Louis ang location ninyo. Wag kayong gumawa ng mga bagay na ikakapahanak ninyo, maliwanag ba?!" Hindi ko alam kung galit ang empakta o nag-aalala.

"Okay, bilisan nyo at mag ingat kayo." Sabi ko.

"Mag ingat ka bunso, please lang wag kang pumatay sa harapan ng demogons." kumunot ang noo ko dahil sa paalala ni Ag.

"Sige, hihintayin namin kayo."

Lumabas na ako at bumalik sa demogons.

"May sasabihin ako." Sabi ko sa kanila kaya napatingin sila.

"What?" Tanong ni ma'am Pixie.

"Nakidnap po tayo." kagat labi na sagot ko.

"Oh,"

"Okay?"

"Then?"

"We know?"

Sunod-sunod na sagot ng quadruplets. Napatingin ako kay Cherryl na kanina pa tahimik sa isang tabi.

"Che, wag kang mag-alala at walang mapapahamak. Nakausap ko na ang mga kapatid ko, papunta na sila dito." Pagpapalakas ng loob ko sa kanya.

"What?!" kaloka naman si ma'am Everleigh, naninigaw na lang bigla.

Kinuha ko ang earpiece at ibinigay sa kanya, "Makakausap nyo sila sa pamamagitan nyan. Wag nyo lang ipakita sa kidnappers." Sabi ko at isinuot nya ito.

"Kiddo," tawag ni ma'am sa kapatid ko.

Balik kiddo ulit ang empakta.

"Yeah, we're safe. Don't be reckless and don't die." babala nya sa kapatid ko kaya natawa ako.

"Mako," tawag ni Jami kaya lumapit ako.

"Sorry Jami, kasalanan namin to. Actually plano talaga namin dukutin kayo to surprise sana for teachers day. Hindi ko naman inakala na mga totoong kidnappers na pala ang dumakip sa atin." Malungkot na paliwanag ko. Hindi ko talaga mapapatawad ang sarili kapag may nangyaring masama sa kanila.

"Everything will be fine, don't be sad. Hindi mo naman ginusto ang nangyari, just trust your sisters." pagpapagaan nya sa aking kalooban at nginitian.

"Oo naman, sila pa hehe."

Sana naman dumating na sila kaagad, hindi ko alam ang mangyayari pero sana walang mapahamak sa amin ngayon.

Natatakot ako.

Krystal
Bern?
Let me out
You mean, gusto mo mag host ngayon?
Yes
Natatakot ako Bern, baka may masamang mangyari.
Do you trust me?
Oo naman!
Sleep, let me handle this for you.
Okay.

...

I miss her touch.

I take her hand gently, pressing a kiss to her palm while looking into her eyes. I can't help it, I've missed her so much, it hurts.

"Mako?" She whispers and smiles at me.

I shake my head, a teasing smile tugging at my lips.

"Wrong. It's me again." The ache in my chest grows, and before I can stop myself, I kiss her palm again, lingering this time. Her eyes widen, a mix of surprise and something else flickering in them.

"B-Bern?"

"Correct," I say quietly, barely above a whisper. "I miss you so much." Without thinking, I bite her finger gently. Her breath hitches, and she bites her bottom lip, making my heart race.

"Honey," she murmurs.

Before I can respond, she moves closer and wraps her arms around me, burying her face in my chest. The warmth of her embrace settles something in me, something that's been restless for far too long.

I kiss the top of her head, a small smile tugging at my lips.

"I miss you too," she whispers, and the words hit me right in the heart.

She's here. And nothing else matters.

My sweet little honey.

CHAPTER 31

-

"Honey, what are you doing?" I move closer, glancing over her shoulder at the screen. I sit down beside her and gently pull her onto my lap, wrapping my arms around her waist while I look at the draft of the story she's working on.

"Oh, hi." She smiles and presses a soft kiss to my cheek.

"Is something wrong?" I ask, resting my chin on her shoulder and inhaling the scent of her neck. "You've been staring at the screen for a while without writing anything."

She sighs, her fingers hovering over the keyboard. "I don't know what to write for the epilogue. Should I stick with my main plot or change it?" She looks up at me, a hint of frustration in her eyes.

"Tell me about the main plot and events of the story. Maybe I can help you?" I say.

She begins explaining the story, summarizing it until we reach the part where she gets stuck-the epilogue. She tells me about the main plot and the new idea she has, but she seems confused about how to proceed.

"What do you think?" she asks after explaining her plot.

"Stick to your main plot. Don't confuse your readers. The direction you've taken is good, in my opinion." I say, gently patting her head.

"Alright," she replies, a small smile forming on her lips.

I can't help but kiss her shoulder, her scent pulling me in. I trail soft, wet kisses up her neck, and she tilts her head, offering me more. The urge to possess her is overwhelming, but I remind myself of the promise we made, not to touch Kathlyn. All I can do is kiss and hold her.

I pull back when I feel her warm palm on my cheek. "What's wrong?" She asks, there's a concern in her voice as she cups my face.

"Nothing." I say, trying to mask my feelings. "I just envy Krystal. She has complete control over you."

I gently squeeze her cheek, but she surprises me by wrapping her arms around my neck and pressing a soft kiss to my lips. I fight the rush of emotions, trying to keep my distance. I've buried my feelings for so long, not wanting to hurt Krystal, but at this moment, it's becoming impossible to ignore.

Her soft lips, warm breath, and the way she kisses me, pouring love into every kiss, make my heart race.

"I'm your wife," she whispers between our kisses.

I know...

"I know."

"So you have nothing to worry about. I understand you're wary because you don't want to hurt Krystal. But I'm also your wife, and you have authority over me. I genuinely love you all. I want to be fair to everyone." She's so perceptive, able to sense what's on my mind even when I don't say a word.

"Who would've thought how fortunate we are to have you as our wife?" I say, playfully poking her nose.

"No," she replies, correcting me with a smile. "How incredibly blessed I am to have you three as my wives. I love you." She smiles and hugs me tightly.

"Me too. I love you, honey." She smiles back and kisses my cheek.

"Didn't you say you're doing a series? So, why did you kill off the female protagonist in Book 4?" I ask, remembering what she had said earlier.

"I want to try something different, something beyond a happy ending," she says, her fingers still moving across the laptop keyboard.

"Hmm, good choice. Alright, I have to leave. They say we have a rehearsal." I hear her soft sigh and nod slowly in understanding.

I stand up and look at her, noticing how she silently stares at me. I smile and gently pat her head. "See you later, honey. Gotta go."

Just as I'm about to turn away, she snorts, making me pause.

"Yes?" I ask, turning back toward her.

"My kiss?" She teases.

I chuckle softly and lean in to kiss her on the lips. "Bye, honey."

"Take care." She smiles, and I nod, stepping out of her office.

-

Jamila

"Why are you wearing a turtleneck again, Everleigh? What's up with you wearing something like that every week?" Pixie begins again, clearly enjoying teasing Everleigh. As time goes on, she starts to resemble Ara.

"Isn't that a current fashion trend? You are, after all, a dinosaur," Everleigh fires back, rolling her eyes.

"Omg HAHAHAHAHAHAHA!" Lorelei bursts out laughing at Everleigh's sarcastic response to my sister.

"Excuse me? An old-fashioned person? Me? You must be blind, you woman!" Pixie responds, and Ziallyn suddenly bursts into laughter because of her.

They always go back and forth like this. If Iris and Krystal are the teasing duo in AKRIS, we have these two.

"I'm sure your neck is covered in love marks again. Can't you just put concealer on it?" Pixie says to

Everleigh, rolling her eyes.

I miss my wife and wish I could spend more time with her, but she's too busy with her responsibilities, and they also have a rehearsal. We don't get much time together because Krystal is usually their host. I want to be fair to the three of them. I don't want anyone to sulk or feel hurt because I wasn't fair in loving them.

I'm still curious about her and her personality. I know she's the coldest, doesn't care about people who don't matter to her, and can kill without hesitation. Nonetheless, I believe she is good and will never harm you, especially if she loves you.

"Can you please stop bothering me? Are you jealous? Why don't you ask your fiancé to wrap love marks around your neck?" I'm snapped out of my thoughts by Everleigh's voice, already irritated with Pixie.

They're older than us...

My attention shifts to the cafeteria's entrance, where I spot Ag walking in, accompanied by a woman. Who's that girl?

"Who's that?" I ask, pointing to Ag and the woman accompanying her.

When I notice the others, especially my wife and some girls I don't recognize, I immediately stand up, followed by Pixie, Ziallyn, and Everleigh.

We all walk down together to meet them. Upon seeing my companions, the three women become almost paler, while my wife remains calm, as if nothing happened.

The women quickly leave as soon as they see us.

"I didn't bother you because I assumed you were busy with your rehearsal, and now I see you flirting with someone else? Are you kidding me?" Everleigh grumbles, pinching Iris' ear.

"Awww, uno, wag ka nga, puro duda. Mga kasama lang namin sa event 'yun," Iris responds while writhing in pain from Everleigh's tight grip on her ear.

"Didn't I tell you I don't want anyone else sticking with you? Are you making me angry, Rochelle?" Ziallyn asks, irritated, raising an eyebrow and crossing her arms.

"K-Kitten, may tanong lang naman 'yung babae kaya medyo nagdikit kaming dalawa," Rochelle responds, hiding behind Bern out of fear of Ziallyn.

"J, how did your rehearsal go? Are you starving? Did you eat anything earlier?" Lucky Pixie, she knows Ara will not like anyone else except food.

"Hindi pa mameeh, tara pakain ka naman BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA," she answers, bursting out laughing.

I approach Bern, hold her hand, and then head upstairs. I have a lot of faith in her, and I know that no one else can match the love I give them. I just don't want other women around her because they're an eyesore.

"Uno, yung tenga koooojdbdnjakndl!"

"Shut up."

I'm about to sit next to Bern when she grabs my elbow and pulls me onto her lap.

"Are you done with your story and rehearsal?" She whispers.

"Yup, what about you?" I reply.

"Done," she answers.

I take a cake and give it to her, but she just stares at me, which puzzles me. "What's wrong?" I ask.

"Honey, I don't eat sweets," she says.

I'm baffled by her response and realize that Krystal is the one who enjoys sweets. I don't know much about Bern yet, so I want to get to know her better and figure out what she likes and dislikes.

"I'm sorry, anything you'd like to eat?" I ask.

"Nothing, just black coffee," she replies.

"Alright," I say, nodding.

"Hoy, may tanong ako sa inyo, pie. Kung kayo tatanungin, anong gagawin nyo kapag malabo na ang relasyon nyo ng partners ninyo? Yung parang wala na talagang spark ha, tatapusin nyo ba ang relasyon sa pagitan nyong dalawa o magpapatuloy kahit malabo?" Ara suddenly asks, drawing our attention to her.

"I'd rather restart the romance, work out the problems, and try to win her over a billion times than start over with a stranger," I respond immediately, not waiting for Pixie to answer. I then lean my head on Bern's shoulder.

"Sabaok lahat, all. Kung si Uno pa yun, panigurado ang isasagot nya, 'Baka gusto mo ulit umulan ng bala?' Oh diba, advance ko talaga mag-isip," Iris shrugs, adding her usual playful comment.

"Is there any reason to lose the spark between us, Rochelle?" ZB asks her, and she immediately shakes her head in response.

"Pft BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"That won't happen for me because I know how much J loves me, right?" my sister asks, raising an eyebrow at Ara.

"Oo, oo, pagkain lang makakatalo sayo. Kaya nga sabi ko, what if, napaka ano nyo naman masyado BAHAHAHAHAHAHA."

I shake my head and turn to Lorelei.

"What about you?" I ask.

She just shrugs and looks at me, not saying anything because she has never been in love with anyone.

I'm about to stand up so Bern can drink her black coffee properly when she stops me and says it's okay.

"Ay, Uno, try mo to," Iris calls Everleigh and reaches for something I'm not sure about.

"What's that?"

"Mik-Mik"

"Mik-Mik?"

"Oo, naalala mo yung nagalit si Miss Pixie sa amin noon dahil akala nya naninigarilyo kami? Masarap yan, pulbora," she says.

I'm surprised because I assumed they smoked, but it's just powder.

"Try nyo rin, pie, masarap yan."

Ara takes a handful of Mik-Miks and hands them to us. I'm curious too, so I figure it won't hurt to give it a shot.

"Honey, it's not good for you, so don't try it." Bern warns me, and I turn to look at her. My wife is stunning when she's composed and calm. She's reading one of my books right now.

"Sige na, Uno! Pag naubos mo yan, papayag na ako maging asawa mo at makabatuhan ko ng plato sa future ko," Iris says, and I let out a soft chuckle.

"Ikaw din, Kitten, try mo. Habang bata ka pa, e-enjoy mo ang sarili mo habang kasama ako."

Pixie, Ziallyn, and Everleigh are the only ones who try it. Lorelei and I just stop and watch them as they pour Mik-Mik into their mouths.

"Ayan! BAHAHAHAHAHAHAHA, next gawin nyo ay parang hinihigop yung Mik-Mik. Gawin nyo na po." Ara instructs them to do it right away.

My eyes widen in surprise when they choke at the same time after following Ara's instructions. I let out a soft laugh because their faces are flushed from coughing.

"Ugh!" My sister coughs again as Ara pats her back.

"Fuck! Rochelle!" Ziallyn exclaims and rubs her throat.

"Bullshit, Iris!"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Lorelei bursts out laughing.

"Luh HAHAHAHAHAHAHA-ay ayan ka na naman at namimingot uno!"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Bern's loud laugh surprises me-no, it's not Bern, it's Krystal. Why did they change so quickly? I love spending time with Krystal, but I still want Bern to spend more time with me.

"Krystal?" I ask, and she nods, hugging my waist.

"Sorry, Jami, pagod daw si Bern kaya tinawag ako," she explains. I'm a little disappointed because they switched without informing me. Maybe next time, I'd like to spend more time with Bern and get to know her better.

"It's okay, how are you?" I ask.

"Miss po kita," she snorts, pressing her face against my back.

"Hala si horsey ko nagbabalik!"

"J, water!"

"Ungggggooooy!"

"Bullshit Iris! stop patting my head!"

"I don't wanna see your face Rochelle, leave me alone."

"What a mess, hahaha." Lorelei says, laughing.

I return my attention to them. They're in a state far worse than before, when none of us spoke unless it was about work. They appear to be having fun now, thanks to Ara's group.

-

Krystal

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ayan napapala nyo, pagtripan ba naman ang demogons, abugbug berna tuloy kayo." Sabi ko habang nag aayos sila. Umalis na sila Jami dahil may sumundo sa kanila, pinatawag daw ni lolo kaya naiwan kami rito sa cafeteria.

"Gago tong si Riri, pinatira ba naman ng mikmik HAHAHAHAHAAHHAAHHA." Tingnan mo to si Aaar eeeL kahit nabugbug, happy parin.

"Ay may naisip ako BAHAHAHAHAHA."

"Ano?" Sabay namin na tanong, buti may naiisip pa si babe na kalokohan ngayon.

"Muntik ko tuloy makalimutan, tatlo lang to e, sandali." Nagkatinginan naman kami kasi hindi namin alam ang ibig nitong sabihin. Nagtataka ako dahil sa tatlong maliliit na box na inilapag nito sa aming harapan.

"Buksan nyo dali, tapos sabihin nyo sa akin kung bagay yan ibigay sa demogons." Excited na sabi ni babe kaya nag unahan kami sa 3 boxes.

Sabay namin binuksan nila Iris at Aaar eeeL ang kahon. Halos mamatay ako sa kaba, napatalon at sigaw nang biglang may tumalon na gagamba sa mukha ko, gano'n din sa dalawa.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Punyeta! Babe naman! Paano nalang kung may sakit kami sa puso bwesit!" Bulyaw ko sa kanya at

kinuha ang tubig.

"Gago ka Sj, pero bet ko to HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Hagalpak ni empakta.

"Ayaw ko, Ag ikaw nalang at baka mapatay ako ni kitten kapag ginawa ko to sa kanya." Kabadong sagot ni Aaar eeeL at ibinigay kay Ag ang maliit na box kung saan may laruang gagamba.

"Under BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Babe, sayo na lang tong isa, ayaw ko takutin si Jami." Sabi ko at ibinalik sa kanya ang box.

"So ako, Sj at Ag ang gagawa nito mamaya? Bakit mamaya pa kung pwede naman ngayon na? Tara sugurin na natin sila HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Excited mamatay ang empakta.

"Ang tanong, alam mo ba kung saan sila ha?" Tanong ko naman sa kanya.

"Baka nasa conference room? Tingnan natin dali." Sabi ni babe at agad na tumayo kaya sumunod narin kami.

Nag-uusap kami sa mga kung anong pwede naming gawin bukas, opening na ng festival bukas at hindi pwedeng wala kaming gagawin na kalokohan.

"Gago ka horsey, alam mo ba na ikaw ang mag wewelcome speech bukas?" Tanong ni babe na ikinagulat ko.

"A-Ako?! Bakit ako?!" Bulaslas ko kasabay ang pagkunot ng aking noo, letche.

"Aba malay ko, tanong mo kay principal BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Ag, baka naman pwede ikaw nalang?"

"Hoy! Hindi naman si Ag ang presidente at bakit sya ang ipapagawa mo?" Reklamo agad ni empakta kahit hindi naman sya ang kausap ko.

"Pwede manahimik ka? Hindi ikaw ang kausap ko bwesit ka!" Sagot ko at hinampas ang batok nya.

"Naknampucha."

"Okay lang yan keyboard, gawan nalang kita draft para basahin mo nalang bukas." Ngumuso ako sa naging sagot ni Ag, hays hindi na sana magkajowa ang lahat ng mga bumoto sa akin.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Taba! Anong pagkain 'tong nabili mo? Mali na naman!" Narinig namin na sigaw ng isang babae sa labas ng music room kaya napalingon kami imbes na didiretso.

"Pasensya na, naubusan na kasi talaga sa cafeteria." Sagot sa kanya ng isang estudyante na nakayuko ang ulo.

"Wala ka talagang kwenta, dapat sa susunod makakuha ka na, naiintindihan mo ba ha?" Hindi ko gusto ang tabas ng kanyang dila kaya nilapitan ko sila.

"May problema ba? Anong ginagawa nyo sa kanya?" Tanong ko at agad naman silang umayos sa pagtayo.

"Inaaway nyo ba sya?" Tanong ni Iris. Obvious naman na binubully nagtatanong pa ang empakta.

"Ah, hindi, nag papraktis lang kami para sa roleplay." Sagot ng babae na tinawag siyang taba saka inakbayan ito.

Hindi ako naniniwala, pinagmamasdan ko sila ng halos isang minuto bago magpasyang tanungin ang babaeng inakbayan nito.

"Totoo ba ang sinabi nya?" Tanong ko sa kanya.

"O-Oo." Sagot nya at ngumiti.

"Ah okay, akala ko inaaway ka nila. Gets ko kasi ganyan din naman kami, sige enjoy." Sabi ni babe at hinila ako.

"Tara na at kailangan pa natin puntahan sila pie," dagdag pa nito. Sinulyapan ko muli ang mga babae bago tuluyang nagpatianod kay babe palayo sa kanila.

"Maganda sya." Sabi ni Ag.

"Ha?" Sambit ko.

"Yung chubby girl kanina, maganda at sa tingin ko mas gaganda kung papayat sya." Sagot nito.

Wow, for the first time ngayon ko lang narinig na nag compliment ito sa isang stranger.

"Crush mo doraemon? BAHAHAHAHAHAAHHAAHAHHAA."

"Hindi, sinasabi ko lang ang napansin ko."

"Totoo naman ang sinabi ni Ag, maganda na sya kahit mataba pero paano nalang kung pumayat sya? Sigurado akong maraming maghahabol sa kanya." Sumang-ayon naman si Aaar eeeL sa sinabi ni Ag.

"Yeeee crush nya HAHAHAHAHAHA." Panunukso ni empakta sa kanya kaya nagtawanan kami hanggang sa may nakabunggo sa akin, muntik pa akong matumba at mabuti nalang nasa likod ko lang ang iba. Tanga naman nito, hindi tumitingin sa daan.

"Hindi ka ba tumitingin sa dinadaanan?" iritadong tanong ko dahil yung dede ko ang nabangga nya!

"Highblood ka masyado unggoy. Wala ka naman dede kaya wag kang mag-alala." Mas lalo akong naiinis dahil sa empakta.

"Manahimik ka,"

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"P-Pasensya na, hindi ko napansin." Nagulat ako sa boses nya, I mean akala ko lalaki kasi mukha talaga syang lalaki kung titingnan pero 'yung boses ay babae! So babae nga?!

"Langya, akala ko lalaki gage HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Hagalpak ni empakta.

"Hard butch yata," bulong ni babe sa tenga ko, ano 'yun? Ay ewan!

"Sa susunod tumingin ka sa daan, baka dahil sa katangahan mo may masaktan ka pa." Sabi ko sa kanya. Hindi naman sa pagtataray pero nangingibabaw talaga 'yung kamalditahan ko lalo na kapag 'yung dede ko inaabuso.

Bahagya syang umatras at napalunok, "S-Sorry."

"Gray!" Tawag sa kanya kaya napatingin kami sa likod nya.

"G-Grace." Utal na sambit nito sa pangalan ng tumawag sa kanya.

"A-Anong ginawa mo? May kasalanan ka ba?" Bakit pati tong Grace biglang kinabahan, nakakatakot na ba talaga ang mga mukha namin para mamutla sila?

"Gage ka keyboard, senior natin yan." Biglang bulong ni Aaar eeeL sa kabilang tenga ko.

"Gano'n ba?" Tanong ko at tumango sya.

"Pasensya na president kung may nagawang kasalanan ang pinsan ko." Sabi nong Grace at sabay yumuko ang kanilang mga ulo.

"Wala naman syang nagawa, kasalanan talaga ni horsey ko yun kasi hindi tumitingin sa daan ang dede nya." Mabilis kong nasampal ang braso ni babe dahil sa sinabi nya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Bwesit na empakta.

"Tara na nga," sabi ko at nauna na sa kanila, dami namang distractions sa mundong to.

"Maniniwala na talaga akong hinahadlangan tayo ng tadhana kung may panibago tayong makakasalamuha BAHAHAHAHAHAHA." Baliw to.

"Duh,"

"Malditang unggoy."

"Uuwi daw pala si daddy bukas," awtomatiko kaming napatingin kay Ag. Ayan na naman sya at bigla nalang uuwi.

"Bakit na naman?" Tanong ko.

"Hindi ko alam?" Agad na sagot nito.

"Sus, bored lang 'yun at walang gulo na mahanap sa hongkong kaya uuwi BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"True ka d'yan, no false." Sabi ko.

"Anong oras daw?" Tanong ni Aaar eeeL.

"Hindi ko alam, nag message lang sya kanina at wala naman sinabi kung anong oras siya lalapag." Pa surprise ang peg ni dad.

"Ay bahala sya." Sabi ko nalang.

Pagliko namin sa conference room ay may nakita kaming nakatayo sa labas ng pinto.

"Sino yan?"

"Maganda ha." Bibig nitong empakta, kahit may Everleigh na, may balak pa yata lumandi ang gaga.

"Hello, may kailangan ka?" Napalundag pa sya sa gulat dahil sa biglang pagsalita ko sa likuran nya.

"Sinong sadya mo? Professors ba?" Tanong ni Ag.

"Ah hindi, hindi ko kilala ang babae at sinundan ko lang. Gusto ko lang sana isauli itong panyo na nahulog nya kanina sa elevator." Sabi nito at ipinakita sa amin ang white handkerchief.

"Sino?" Tanong ni empakta.

"Bobo, hindi nga nya kilala. Ang tanga mo kahit kailan Riri, kaya minsan gusto kita sampalin." Asar na sagot ko sa kanya.

"Anger issues mo unggoy!"

"BAHAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAHA."

"Hindi ko kilala pero isa siya sa kambal na Ponferrada," sagot ng babae.

"Baka si Cassandra? May initial letter kasing nakalagay sa panyo." Sabi naman ni Ag at itinuro sa amin ang naka embroidered na letter C.

"Ah baka nga, kung gusto mo kami nalang ang magbibigay sa kanya?" Tanong ni Ag, agad naman itong tumango at aalis na sana kaso tinawag kong muli sya.

"Anong pangalan mo?" Tanong ko.

"Vianna." nakangiting sambit nito.

"Nice name, sige Vianna at kami na mag aabot nito for you, thank you." Sabi ni Aaar eeeL.

Nagpaalam na ito at agad kaming kumatok saka binuksan ang pinto, hindi na kami nagulat nang makita ang walo kasama si lolo except kay hell na hindi namin alam kung saang planeta napadpad.

"Lolo kong pogi!" bastos na empakta, bigla nalang sumigaw at pumasok.

Bigla akong napaisip, okay na ba sila? I mean nag usap na sila? Tungkol sa nangyari at sa relasyon nila ni ma'am? Okay na siguro? Tropa na sila ulit eh, ay letche, bakit ko iniisip at bahala sila.

"AKRIS." Nakangiting sambit nito at sinalubong kami ng yakap.

"Lolo, bakit parang baliktad edad mo? Mas bumabata ka pa yata habang tumatanda." Magaling talaga

mambola si babe.

"Talaga? HAHAHAHAHAHA." uto-uto rin talaga si lolo minsan.

"What are you doing here?" Tanong ni miss Pixie.

"Ay, may ibibigay lang kami. Oo, nga pala Ag ibigay mo kay Cassandra 'yung panyo." Sabi ni babe sa kanya at agad itong lumapit kay Cassandra.

"Nahulog mo raw kanina, may nakapulot sa elevator at hinintay ka sa labas ngunit sinabi namin na kami nalang ang mag aabot sayo." Paliwanag ni Ag.

"Thank you."

"Welcome."

"Tsk." napasulyap ako kay ma'am Lorelei na nasa gilid ko, nakaupo. Anong problema nya?

"Ibigay nyo na para makaalis na tayo, mukhang may mahalagang topic sila lolo." Sabi ko kina babe, nakalimutan yata nila ang sadya namin kaya kami nagtungo dito.

Nilapitan nila Babe, empakta at Ag sila Ma'am Pixie, Everleigh at Lorelei. Marahan nilang inilapag ang maliit na box sa harapan ng mga ito at nginitian.

"What's that?" Taas kilay na tanong ni Lorelei.

"A present." Sagot ni Ag.

Lumapit ako kay Jami, kumandong sa kanya at kinain ang chocolate cake nito. Hindi naman siguro nya mauubos kaya ako nalang ang kakain.

"Buksan nyo po ng sabay, slide nyo lang 'yung sa ibabaw." Sabi ni empakta.

Natatawa ako sa mga ekspresyon nilang tatlo kasi para silang nagdadalawang isip na sundin ang sinabi nito.

"I swear Iris, kung isa na naman to sa pranks mo, makakapatay ako." banta ni ma'am Everleigh sa kanya, namutla ang empakta.

I let out a soft chuckle dahil sa mga pagmumukha nilang tatlo na namumutla.

"Gora na pie, sabay nyo na buksan." Sabi ni babe.

Sabay silang kumilos at dahan-dahan na ini-slide ang ibabaw ng box. Pati tuloy ako kinabahan at panigurado talagang madadamay ako kung may kakatayin sila.

"Aaaaaaahjsnjsnwkndjshe!"

I bite my lower lip hard nang biglang nag sigawan ang tatlong propesora sa takot at taranta dahil sa tatlong plastic spiders na tumalon sa mga mukha nila.

"Fuck you Smith/De La Fuente/Sy!!" malakas at sabay na sigaw ng tatlo sa kanila at itinapon sa mga

pagmumukha nila babe ang box na naglalaman ng gagamba.

"Omg HAHAHAHAHAHAHAHAHA." sabay na sambit ng mga kambal at hagalpak ng tawa pero mas nangibabaw ang kay Ziallyn at namumula ang mukha sa kakatawa.

"P-Pft HAHAHAHAAHHAHAHAHAHA." Hindi ko na kinaya ang pagpipigil at napahagalpak narin dahil sapol sa mukha ang tatlong gaga, masakit 'yun.

"HAHAHAHAAHAHHAAHAHAHAH." Si lolo parang baliw na rin mag isa.

"Tama na uno, masakit na. Lolooolo! Yung apo mo nananakit, this is child abuse!" mas lalo akong natawa sa kalagayan ni empakta. Kawawa naman at hindi lang tenga piningot, sinabunutan narin buhok nya.

"Get the fuck out De La Fuente!" singhal ni ma'am Pixie kay babe, kawawa naman sila.

"So annoying!" ngayon ko lang nakita to si ma'am Lorelei maasar.

"Ayan, buti nga." Kantyaw ko sa kanilang tatlo kasama si Aaar eeeL na nasa kabilang side ko.

Kawawa at pinalabas silang tatlo, naiwan tuloy kami ni Aaar eeeL dito. Namumula parin sa inis ang mga mukha nila ma'am Pixie, gusto ko pa sana tumawa pero mamaya nalang kapag kaharap ko na ang iba.

"Tara na Aaar eeeL, alis na tayo." Tawag ko sa kanya.

"You can stay, mako." Pagpigil ni Jami ngunit umiling ako.

"May gagawin pa kami, see you later nalang Jami." Sabi ko at naiintindihan naman nya, "Bye lolo HAHAHAHAHAHA." Paalam ko sa kanya na wala parin tigil sa kakatawa.

Paglabas namin ni Aaar eeeL ng conference room ay nakabusangot na ang tatlong nabugbog kanina.

"Pft HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Hagalpak namin ni donkey dahil kanina pa kami nagpipigil na dalawa.

"Letche, prank pa more HAHAHAHAHAHHAHAHAHAHAHAHA." Sinamaan nila ako ng tingin dahil wala rin akong plano tumigil.

"Sinabi ko naman sa inyo, wag nyo subukan at masisira ang buhay nyo HAHAHAHAHAHA." Sunod naman na pang-aasar ni Aaar eeeL sa kanila.

"Naknampucha ang sakit ng ulo ko, grabe si uno makahila parang magiging lastikman ako ng wala sa oras HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Siya lang talaga 'yung tao na kilala kong tatawa kahit nasasaktan na.

"Tambay nga tayo sa office, wala na rin naman tayong gagawin at tapos na lahat ng mga trabaho." Sabi ni babe pero hindi na niya hinintay ang sagot namin, diretso na sya sa paglalakad edi sinundan nalang din namin.

Buong hapon sa opisina lang kami tumambay at naglaro ng playstation at VR game hanggang sa hindi namalayan ang oras at inabot kami ng gabi. Hindi pa sana kami titigil dahil nag eenjoy kami sa nilalaro kaso biglang dumating ang demogons at sinusundo na raw kami, kindergarten lang? May speech na rin

pala na hinanda si Ag sa akin para bukas, kainis naman at bakit ako pa ang kailangan gumawa ng opening blabla na yan.

"Mako, is there a problem?" Tanong ni Jami. Napansin niya sigurong kanina pa ako nakabusangot dito sa kama.

"Jami, absent nalang nga ako bukas. Ayaw ko mag opening blabla." Sabi ko at pinaikot ang mata, na gets nya kaagad ang ibig kong sabihin kaya natawa sya.

"You can do it, just say whatever you want." Sabi nya, payo ba yan? Whatever I want?

"Talaga?"

"Yup, don't worry too much, love." galing naman mag comfort nito.

"Iklian ko nalang Jami, pwede naman siguro?" Tanong ko ulit sa kanya.

"Yes, simply being present and greeting all guests will suffice." sabi nya at pinisil ang pisngi ko.

"Hehe okay, sabi mo yan ha. Tulog na tayo Jami, maaga pa tayo bukas." Napagod din kasi ako sa kakalaro hmpft.

Pinatay nya muna ang ilaw saka tumabi sa akin at niyakap ako, "Goodnight, mako." bulong ni Jami at humalik sa labi ko.

"Goodnight po." Mahaba pa ang gabi kaya mapapasarap ang tulog ko.

-

Kanina pa ako kinakabahan dahil sa punyetang speech na yan, ayaw ko talagang humarap sa maraming tao dahil hindi ako sanay at mas lalong first time ko to.

"Horsey! Deepthroat." hindi ko alam kung matutuwa ako kay babe o hindi.

"Inhale, exhale ka lang unggoy. Wag kang himatayin!" Sunod na banat ni empakta.

"Ang sabi ko pakalmahin nyo ako at hindi mas lalong pakabahin, mga bwesit to." Sabi ko kasabay ang isang irap.

"May kodigo ka naman na dala keyboard kaya okay lang." Proud pa yata si Ag kaysa akin.

"Bunso, kaya mo yan! nasa front seats naman kami. Cheer ka namin do'n." sabi naman ni Aaar eeeL.

Sila lang ang nandito at hindi ko alam kung saan ang iba, bahala sila at matatanda naman na sila.

"And now, it's time for our student council president to give her welcome speech." Tawag na sa akin mula sa stage.

"Gogogo horsey! Labas na kami." Mas lalo yata ako kinabahan dahil sa pagtawag sa akin.

Huminga ako ng malalim at pilit na pinapakalma ang sarili, kailangan ko makita si Jami.

"Makapal naman mukha mo unggoy kaya be proud at share your kakapalan ng face." dinampot ko ang mineral water at ibinato sa empakta, sayang at nakailag sya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHA."

"Miss Krystal Bern Miller, your presence on stage is needed." Tawag ulit sa akin ng speaker.

Sa field kasi ginanap ang opening kaya marami talagang tao, marami ring mga important guests na dumalo. Letche, mapapatay ko talaga si Mr. Principal at ni reject nya ang withdrawal ko. Umakyat ako ng stage at narinig ko ang hiyawan ng mga kapatid ko, hinanap ng mga mata ko si Jami at nakitang nasa harapan pala silang lahat, nakita ko rin ang ibang CCB na nasa gilid.

Suot ang SC uniform, naglakad ako patungo sa gitna at niluwagan ang aking suot na tie, inalis ang tali sa buhok at sinuklay gamit ang isang kamay.

Nakalimutan ko may malaking screen nga pala kaya kitang-kita parin ang ginagawa ko mula sa malayo.

"Wooooooo, so hawt so hawt!" Sigaw ni babe, pakapalan nalang ng mukha to.

"Ugh, sabaok lahat all." Ingay naman nila.

Kinuha ko ang mikropono sa speaker at agad na hinarap ang napakaraming tao. Naalala ko ang sinabi ni Jami kagabi, ang mahalaga ma welcome ko lang sila.

Bakit ko pa papahirapan ang sarili, diba?

Ngumiti ako ng magka salubong ang aming mga mata, supportive ang aking asawa.

"Goodmorning, welcome and enjoy. Thank you." bati ko sa thousands of people at agad na ibinalik ang mic na hawak sa taong katabi ko.

Straight to the point tayo, ayaw ko na pahirapan ang natitirang braincell sa utak ko.

"Omaygas BAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAHAHA."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." malakas na tawanan ng mga kapatid at kaibigan ko.

"Galing naman ng bunso namin BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." napatingin ako kasi bigla silang tumayo at nagpalakpakan.

"Baka bunso namin yan HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ni empakta at sumunod narin kay babe.

"Astig president! Idol!" na surprise ako sa sigaw ni empakto, na miss ko rin sya slight.

Kinindatan ko sila at nag thumbs up na mas lalo pa nilang ikinatawa. Tinignan ko rin ang demogons lalo na si Jami na kagat ang ibabang labi nito dahil sa pagpigil ng tawa. Nilawakan ko ang ngiti saka nag flying kiss sa kanya habang pababa ng stage.

Proud na proud siguro sya kasi sinunod ko ang sinabi nya.

Bumalik ako sa speaker at muling inagawan ng mic.

"Work smarter, not harder." Sabi ko at kumindat sa camera.

"Wooooooooooooo." hiyawan ng mga estudyante.

Flips hair

"Langya BAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."
Mga baliw to at mamamatay na yata kakatawa.

"Gosh HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." rinig kong tawa nila miss Pixie at Ziallyn, naloka na.

Exit na!

Ang talino ko talaga.

CHAPTER 32

-

Naloka ako sa sagutan nila Babe at Ag kanina, pareho naman silang may point. Sa aming lima ang ayaw ko mag-away ay silang dalawa dahil hindi sila titigil sa debate unless may susuko sa kanila. Mabuti nalang nandun si Aaar eeeL kanina para pumigil at ipaintindi ng mabuti ang sitwasyon sa kanila. Concern lang naman si Ag kasi siguro naalala nya ang nakaraan.

"Mako, are you okay?" Tawag ni Jami at may hawak ng ice cream. Humiwalay kami sa iba para ikutin ang lahat ng palaruan, para narin makasama ko si Jami mag-isa.

"Okay lang Jami, nagkasagutan kasi sila Babe at Ag kanina, naisip ko lang ang magiging sitwasyon kung wala si Aaar eeeL ." Kinuha ko ang inabot niyang ice cream at dinilaan.

"Why? What happened?" Tanong niya, napapikit ako sa biglang pagpunas nya sa aking labi.

"Ano kasi, may na encounter kami na chubby. Actually, kahapon pa 'yun pero akala namin magkakaibigan sila tapos kanina sa HRM booth napagtanto namin na hindi pala. They're bullying, body shaming and abusing her kaya may nasabi si Ag at na misunderstood ni Babe." Paliwanag ko, napagod ako kakatayo kaya hinila ko sya sa cottage para doon magpatuloy sa pag-uusap.

"Are they okay now?" Tanong niya, tumango ako at nginitian sya.

"I'm glad."

"Erm Jami, may tanong po ako." Tumigil sya sa pagkain ng ice cream at luminga sa akin.

"Sure,"

"Si Bern lang ba ang gusto mong makasama? si KB ba? Ayaw mo?" Nabigla yata siya sa naging tanong ko. Gusto ko lang din malaman ang gusto nya, baka talaga gusto ni Jami pero ayaw lang sabihin dahil baka masaktan ulit ako.

"Jami, tinanggap ko na kaya sana wag kang magdadalawang-isip na sabihin sa akin kung may gusto kang makasama sa kanila. Kung concern ka dahil baka masaktan ulit ako, wag ka po mag-alala dahil okay na ako." Paliwanag ko, sumandal ako sa kanya at tiningnan ang maraming tao na dumadaan.

"Krystal,"

"Po?"

"You know I love you so much, right?" Tumango ako bago muling dinilaan ang melted ice cream ko.

"Is it okay with you if I love them as well?" Hindi, noong una pero ngayon nauunawaan at tanggap ko na.

"Sa totoo lang ang selfish ko kung sasabihin kong hindi, aaminin ko noon ayaw ko kasi syempre natatakot ako na baka mawala ka sa akin pero iba na ngayon Jami. Alam kong mahal mo si Kb, alam ko rin na mahal ka ni Bern kaya gusto mong kilalanin sya ng mabuti, pero dapat ako pa rin ang priority mo sa tatlo kasi ako baby mo, diba?" tanong ko bago umayos ng upo at hinarap ito.

Ngumiti siya at tinapik ang ulo ko, "Krystal, you've changed so much. I'm worried you'll get angry and jealous again, and I don't want to see you cry because it hurts me too. You decided not to fuse with them, even though I told you it's okay if you do. But I respect your decision and want to love you completely for who you are and everything that comes with you... including the two of them."

Nag research at tanong narin ako kung normal lang ba mahalin ng isang tao ang maraming personalities ng isang tao. Isa rin 'yun sa naging dahilan at nagbigay sa akin ng kaliwanagan para tanggapin ng buo ang sarili, basta kung saan sasaya si Jami ibibigay ko.

"It's okay Jami, please love them, mahalin mo sila kung paano mo minahal ang isang Krystal na katulad k-" muntik pa tuloy mahulog ang ice cream ko dahil sa biglang paghatak nya at niyakap ako.

"I'm so proud of you, my love." malamyos na bulong nya sa tenga ko.

"Hehe dapat lang-"

Naputol ang sasabihin ko dahil sa biglang announcement, magsisimula na yata.

"Good morning, everyone! We're about to start our love confession event via broadcast. If you have feelings for someone but find it hard to confess, simply drop your letters in the box outside the broadcasting room, and we'll read them for you. I repeat the love confession event is about to begin! Everyone is welcome to join, so what are you waiting for? Confess now! Thank you, and enjoy the PU Festival!" Akala ko pa naman 'yung mismong mag coconfess ang dapat magsasalita.

"Jami, melted na ang ice cream mo oh." Sabi ko kasi natunaw na at nagkalat sa kanyang daliri.

Nagtataka ako dahil wala syang ginagawa at kanya lang tinitigan.

"Jami?" Tawag ko ulit.

I raise my eyebrows dahil itinapat niya mismo sa bibig ko ang kanyang daliri, "Mako, lick it for me." Naubo ako sa naging utos nya.

Okay lang ba sa kanya? I'm kinda hesitant to lick her fingers kasi ang daming tao na dumadaan, ayaw ko naman ma issue si Jami dahil hindi pa kami out sa public as spouse.

"Mako?" Ngumiti sya.

Ah bahala na.

Hinawakan ko ang kanyang kamay, ipinasok sa bibig ko ang dalawang daliri at nilaro ito gamit ang aking dila saka maakit syang tinitigan.

Tumigil lang ako nang mapansin ang namumula niyang pisngi at kinagat ang ibabang labi.

"Okay na po." Sabi ko na parang walang nangyari at muling tinira ang ice cream ko.

"Our first confession letter has arrived." Ang bilis naman, sino kaya yan.

"Oh wow! This is for Iris Smith." naubo na naman ako sa sinabi ng broadcaster.

"Hala, patay talaga ang empakta na yan sa Mommy nya." Natawa ang katabi ko dahil sa sinabi ko.

"Iris, you may not recognize me, but I know you. I thank you for saving my life. I just wanted to say that I've had a crush on you for a long time, but I'm scared because there are so many girls trying to chase you. I just wanted to let you know that I'm here and quietly supporting you. Your secret fangirl, sun..." omg sun!

"HAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAHAHA." Ang lakas ng naging tawa ko matapos marinig ang confession para kay empakta, ugh bwesit.

"Patay talaga sya Jami, HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Kinakabahan na siguro ang empakta na 'yun ngayon, baka paulanan ulit sya ng mga bala.

"Mako, let's take a picture." Tumayo sya at hinawakan ang kamay ko. Umalis kami ng cottage at nagtungo sa photo booth. Akala ko sa phone nya kami kukuha ng litrato, dito pala.

"Jami, ito sayo kasi mas bagay ang bunny. Para ka po kasing bunny." Sabi ko, isinuot ko sa kanya ang bunny ear at ang akin naman ay fox.

Abala ako sa pagpili ng magandang background sa machine nang bigla nalang ni-locked ng asawa ko ang pintuan ng photo booth.

"Jami?"

"Have you chosen a background yet?" Nakangiting tanong nito.

"Oo, green forest para bagay since animal ears naman ang mga suot natin." Sagot ko at pumwesto.

"Our next letter is for Miss Kathlyn Ponferrada..." awtomatiko akong napa kunot ng noo dahil sa anunsyo ng broadcaster.

"I like you and hope you will give me the opportunity to court you. I'm serious, and I've been telling you this for a long time. I hope you're listening. Mr. Drake, a professor in the tourism department, wrote the confession." tinignan ko sya na ngayon parang kinakabahan na.

"Drake who?" Tanong ko sa kanya.

"Mako, it's the same as Trisha, so ignore it. I only care about my family and you, my beloved wife." Paliwanag nya pero hindi ko parin maiwasan ang hindi mainis kaya inikutan ko nalang sya ng mga mata.

"You mean matagal ka na nyang kinukulit?" Tanong ko na agad nyang tinugunan ng tango.

"Bakit hindi mo sinabi? Ilan ba manliligaw mo ngayon?" Nagtatanong lang ako pero 'yung mga mata nya parang hindi mapakali.

"Hindi ka sasagot?"

"F-Four." di ko man lang alam.

"O tapos?"

Umabante siya at hinawakan ako sa braso, "Krystal, you don't have to worry because I'm only yours." Hmp, sila kaya ibitay ko sa ilalim ng tulay.

"Ge."

"Gusto mo rin mabitay Jami?" Kaswal na tanong ko na ikinagulat nya.

"Mako, don't be mad. I swea-" nagbibiro lang naman ako pero si Jami mukhang iiyak pa yata kaya hinila ko na padikit.

"Joke lang, dali pic." Mga manliligaw na lang kaya ibitay ko?

Naging maganda 'yung result sa pictures, maganda kaming dalawa kaya dapat lang. Ang sweet lang tingnan, nakayakap sya sa akin, kiss sa cheek ko, pisil ang mga pisngi ko, yakap-yakap ako habang naka halik sa pisngi nito at hugis puso gamit ang mga kamay naming dalawa.

"Sayo yan Jami, akin to." Sabi ko sa kanya matapos ibigay ang tatlo sa anim na litrato.

"Cute, I love it." Nakangiting sabi niya.

Paglabas namin ng photo booth ay nakita ko sila babe na nagtatakbuhan kaya tinawag ko.

"Hoy, saan kayo pupunta babe? Bakit tumatakbo kayo?" Tanong ko.

"Hinahabol namin si tansan, mamaya ka na mag tanong bye!" nagmamadaling sabi nito at kumaripas ng takbo.

"Mako,"

"Po?"

"There's an auction later, don't join." Sabi niya.

Hala! naalala ko today pala magaganap ang auction, I mean magsisimula at hanggang Friday ito. Kaya siguro hinahabol ni Babe si Tansan kasi ibebenta na nila mamaya.

"Hindi naman talaga ako sasali?" Bawal daw kami sumali eh, kaya malabo talaga na masali kami sa event na yan.

"Good." Ang happy nya naman bigla.

Nagpatuloy kami sa paglilibot nang makita namin si Ma'am Everleigh. Oh bakit parang wala sya sa mood?

"Have you seen Iris?" Ang lamig ng boses, halatang may mapapatay mamaya.

"Nope, why?" Sagot ni Jami.

"I told her to stick with me. Damn that kid. Maybe she's looking for her stupid sun." iisipin ko na talaga na obsessed na ang demogons sa mga kapatid ko.

Huminga siya ng malalim at nagkrus ng mga braso.

"Ma'am may tanong po ako." Sabi ko at agad tumaas ang kilay nito.

"What?"

"Gaano mo po ka mahal ang kapatid ko?" Seryosong tanong ko.

"I genuinely love her to the point where I would give up everything just for her." mataray na sagot nya at nagpakawala ulit ng isang malalim na buntong hininga.

Since nandito narin naman sya, siguro oras na para humingi ng tawad sa nagawa kong pagsampal sa kanya.

"May sasabihin pa po ako," pigil ko kasi aalis na sana sya.

"What?"

"Ah gusto ko lang sana humingi ng sorry tungkol sa nagawa kong pagsampal sayo noon." Seryosong paghingi ko ng tawad sa kanya.

"No need to say sorry, forget it." Sabi nya at tuluyan ng iniwan kaming dalawa ni Jami.

Nagpatuloy kami sa paglilibot ni Jami para tikman ang mga pagkain, ang dami ko na nakain pero gutom parin ako. Abala kami sa pagkain ng waffles nang biglang may sumulpot at hinawakan sa magkabilang braso si Jami.

"Who gave you permission to touch her?" tanong ko sa kanila.

"Hello president, hihiramin lang po sana namin saglit si Miss kasi may nag request sa kanya sa marriage booth." Awtomatikong tumaas ang isang kilay ko at sinamaan sila ng tingin.

"I'm asking, who gave you permission to touch her? Bitawan ninyo ang kamay nya habang maayos pa akong nakikipag-usap." Sinong makapal ang mukha na gusto maikasal sa asawa ko? Ako mismo magpapakain ng granada sa kanya.

Mabilis naman pala kausap.

"Sino ang lalaki?" Tanong ko saka hinila si Jami at itinago sa likod ko.

"Si Mr. Drake po Pres." Drake? Yung lalaki kanina sa confession?

"Leave and tell him to stop being delusional." utos ko sa dalawa.

Ang ganda-ganda ng mood ko tapos may mga taong pilit nalang talaga sinisira, sinong Drake ba yan! Bwesit!

"Mako," sinamaan ko sya ng tingin. Isa pa to, wala man lang reaksyon kanina at may balak pa nga yata sumama.

"Umiinit ulo ko Jami, sinong Drake ba yan ha? Bakit ayaw kang tigilan? Gusto niya ba mabitay? Ibibigay ko, kung gusto nya." Oo tama, bibitayin ko nalang sya pero hindi sa ilalim ng tulay.

"Krystal, calm down." Kainis, biglang gusto ko tuloy e announce ang kasal naming dalawa.

Akala ko wala ng mga salot na maghahabol sa asawa ko, marami pa pala sila at mukhang kailangan na

kumilos dahil masakit sila sa mata. Dinala ko sya sa target shooting range booth ng criminology, hindi naman real guns ang gamit.

"Jami, paramihan tayo ng matutumba." Hamon ko sa kanya saka kumuha ng dalawang pellet guns at ibinigay sa kanya ang isa.

"What's the reward?" Tanong niya bago ito kinuha.

"Reward sa mananalo?" Tanong ko, tumango ito.

"Hmm, I'll grant you a wish."

"Deal,"

Ako ang pinauna nya, ang target namin ay mga maliliit na plastic cups. Kung gusto ko manalo, kailangan ko maitumba ang 20 pieces of cups.

"Goodluck, Krystal." Sabi nya at gumilid para bigyan ako ng space.

Kumpyansa naman ako sa sarili at alam kong matatamaan ko lahat, 'yun ang pag-aakala ko pero ang kinalabasan ay 17 out of 20 lang ang nakuha ko.

"Waaaaa Jami, tingnan mo! Naka 17 ako kahit unang beses ko humawak ng baril-barilan." Masayang pagbubunyi ko at itinuro sa kanya ang mga naitumba.

Lumapit siya at inilapit ang mukha sa tenga ko, "Congratulations, wife." Bulong niya.

"Thanks, ikaw na Jami- dapat maka 18 ka kung gusto mo e grant ko ang wish mo." Hamon ko sa kanya.

"I'm not good, but I'll try my best." Sabi niya.
Umatras ako upang makapag concentrate sya, tingnan nga natin kung magaling si Jami.

She extends her arm and point the muzzle sa direksyon ng kanyang target. Hala, bakit kinabahan ako? Sunod-sunod ang naging putok. Napatulala at nganga nalang ako dahil wala pa syang palya kahit isa. Napakamot nalang ako sa aking kilay hanggang sa matapos si Jami at 20/20 ang naging score nya.

"Jami! Madaya ka! Sabi mo hindi ka marunong?" Sabi ko at ngumuso, pinagtawanan ba naman ako.

"Mako, I said I will try my best. I didn't say na hindi ako marunong bumaril." Paliwanag nya. Ang tanga ko talaga, tama at wala naman siyang sinabi na gano'n.

Napabuntong hininga ako at iling sa aking ulo, akala ko mananalo ako. Ano kaya ang hihilingin nya? Sana 'yung kaya ko.

"Sige na nga, make a wish na po." Sabi ko sa kanya.

Hinila nya na ako kaagad palabas ng booth at hindi ko alam kung saan nya ako binabalak kaladkarin.

"Jami saan m-"

"Presideeeeeent!" Letche.

Sabay namin tiningnan ang empakto na malaki ang bunganga kakasigaw at tawag sa akin. Ano ang kailangan nya at nandito sya?

"Oh bakit ha?" Tanong ko sa kanya.

Hingal na hingal ang empakto, nilibot siguro ang field kakahanap sa akin.

"M-May ano..." ang putla nya, mamamatay yata kapah di pa nakainom ng tubig to.

"Oh inumin mo." Sabi ko at inabot sa kanya ang tubig na dala ko.

Kukunin na nya sana ito nang bigla naman ako pinigilan ni Jami at may kinuha sa kanyang bag, "Buy your own drinks." sabi nito saka inabot kay empakto ang isang libo.

"Hala! Salamat Miss!" Kapag pera talaga kumikinang-ina ang kanyang mga mata.

"Hoy! Ano ba sadya mo? Disturbo ka sa date namin." Tawag ko sa kanya.

"M-May gulo!" Sabi nito, ang dami nya pwede lapitan bakit ako pa?

"Kainis, bakit hindi na lang ikaw ang umawat at kinailangan mo pa akong hanapin ha?" Pwede rin si empakta o kahit na sino, disturbo ng empakto.

"Mako, go check it. I have to leave for awhile- grandpa is calling." Biglang salita ni Jami at pinakita sa akin ang tawag mula kay Lolo. Ngumuso nalang ako bago nagpakawala ng isang dismayado na buntong hininga.

"Okay, kita nalang po tayo mamaya." Sabi ko at kinaladkad na si Jake palayo.

Nagtungo kami kaagad sa lugar na tinutukoy nito, sa likod ng gymnasium at ang naabutan ko isang babae na pinagtutulungan ng tatlong babae. Agad uminit ang ulo ko nang makita na pinagbabato nila ito ng mga pagkain.

"Hoy!" Malakas na sigaw ko dahilan upang tumigil ang mga ito

Hindi pa ba sila nadala sa ginawa ko kanina sa booth at talagang binalikan nila si chubby?!

"Sinusubukan nyo ba talaga ang pasensya ko?" Kaagad kong nilapitan si chubby at inalalayan makatayo. Kawawa naman at ang dumi ng damit nya dahil sa mga babaeng mapang-api na katulad ng tatlong to.

"Bakit ba? Pwede ba wag mo kaming pakialamanan dahil problema namin to." Sagot nong leader yata nila.

Punyeta gusto niya ba talaga na galitin ako?

"Ayos ka lang?" tanong ko kay bebe damulag, ang cute nya para paglaruan lang nila.

"A-Ayos lang."

"See? Ayos lang sya, kaya pwede ba na hayaan mo na kami at umalis ka nalang?" Hindi ko nagustuhan ang pag-utos nito kaya agad ko syang tiningnan.

Pinulot ko ang cupcake at kaagad sya nilapitan, "Dahil sa pagkain?" Tanong ko.

"Yep, nagutom ako kaya pinabili ko pero mali na naman ang binili ng matabang ya-" hindi ko na sya hinayaan matapos magsalit.

Buong lakas kong pinisil ang kanyang pisngi na naging dahilan sa pagbubukas nya sa kanyang bibig.

"Gusto mo pagkain diba? Patay gutom ka diba?" tanong ko at marahas na sinaksak ang pagkain sa bunganga nito.

"Ubusin mo punyeta ka, sa lahat ng ayaw ko ay ang inuutusan ako." kalmado lang ako ngunit sa totoo lang nanggigigil na ako sa galit.

Ginamit ko ang palad upang mas lakong itulak papasok sa kanyang bibig ang isang buong cupcake.

"Ano ha? Hindi ka pa ba busog? Gusto mo pa? Ubusin mo yan, lunukin mo." Naubo na lang ito dahil sa ginawa ko at itinulak ako palayo. Panay lang ang ubo nito habang hinihimas ang kanyang lalamunan. Gusto nya ng pagkain ngunit sinuka lang ang pinakain ko?

"U-Ugh, a-are you trying to kill me?!" Singhal nito at pinipilit na huminga ng maayos.

Mabuti na lang nasa likod si Bebe damulag at nasalo ako.

"Hindi naman, bakit? Halos mamatay ka na ba sa ginawa ko? Trial pa lang 'yan." Nakangising saad ko.

"Anong klaseng presidente ka?!" the audacity of this bitch.

"Kulang pa ba? Halika." Sabi ko at muling dinampot ang isang cupcake at lumapit sa kanya.

Yung mga alipores nya, mga walang kwenta at nakatago lang sa likod nya. Lalapitan ko pa sana ulit sya pero tumakbo na ito, ang lakas nya mang-api tapos tatakbuhan lang ako?

"Astig talaga president." Nakalimutan kong nandito pala si Empakto.

Nilingon ko si Bebe damulag at nilapitan.

"Bakit ba hindi ka lumalaban? Kaya mo naman silang labanan kung gusto mo, ano ha? Magpapatuloy ka nalang bang ganyan? Ang hayaan sila na apihin ka? Lumaban ka at wag kang matakot kung sila naman ang nauna." Sabi ko at nilinis ang damit nya. Hindi sya sumagot, yumuko lang ito hanggang sa matapos ako sa ginagawa.

"Pepe ka ba? Bakit hindi ka sumasagot?" tanong ko.

"Ayos lang ako, sanay narin naman ako sa mga ginagawa n-"

"Hindi mo ba gets ang punto ko baby damulag? Kung hahayaan mo sila na apihin ka, mamimihasa sila at ikaw palagi ang tatargetin ng mga walang kwenta." ayaw kong mainis pero naiintindihan ko naman sya.

"President, hindi ko alam kung kino-comfort mo ba sya o iniinsulto." sabat na naman ni empakto.

"Paano ko sya ininsulto?" Kunot noo na tanong ko.

"Tinawag mo syang damulag." sabi nito.

Ang cute nya kasi, kung isasali sya sa ccb gusto ko sya maging si Damulag kasi may Doraemon na kami.

"Hindi ko sya iniinsulto okay?" Iritadong sabi ko at muling hinarap si baby damulag, "Do you think I'm insulting you?" Tanong ko.

Umiling sya, "Hindi, salamat po, aalis na ako." Tiningnan ko ang itsura nya.

"Aalis ka ng ganyan?" Ang dumi ng damit dahil do'n sa mga pagkain na sinayang ng mga patay gutom.

"U-Uuwi nalang siguro ako."

"Ha? Uuwi ka ng hindi man lang ini-enjoy ang festival? Sumama ka sa akin." Pinigilan ko sya at hinila.

Habang tinatahak ang daan patungo sa opisina ay hindi talaga maiiwasan ang mga tinginan ng tao lalo na kay baby damulag ko. Bilang ganti, sinasamaan ko sila ng mga tingin, dukutin ko mga eyeballs nito e.

"Empakto bakit ba nakasunod ka parin ha?" Kanina pa kasi ito sunod nang sunod.

"Bodyguard mo president." hindi ko kailangan nyan.

Pagkapasok ng opisina ay hinanapan ko agad sya ng damit na kakasya pero lahat maliliit sa kanya.

"Pres. okay lang talaga uuwi nalang ako, hindi mo na kailangan mag-abala." Kanina pa to namimilit na uuwi nalang.

"May anger issues yan si President kaya kung ako sayo Miss hindi nalang ako magsasalita." proud pa ang empakto sabay angat ng kanyang ulo.

"May damit ako sa locker ko." Sumakit ulo ko, may damit naman pala bakit ngayon lang sinabi?

"Hoy Empakto, punta ka sa locker nya at kunin mo 'yung damit." Sabi ko, tinungo ang refrigerator at kinuha ang mga pagkain.

"Bakit ako?!"

"Alangan naman ako?" tanong ko at nakita nya ang mga pagkain na nilabas ko.

"Okay!" Agad nya nilapitan si Damulag upang magtanong at lumayas kaagad.

"Bakit hindi ka kumakain?" Nagtataka na tanong ko, kaya nga nilabas ko mga foods para sa kanya.

"Ha?" Bakit parang gulat pa sya.

"Kumain ka, alam kong gutom ka na." Sabi ko at tiningnan ang relo, past 12 noon na nga.

"Akin to? Lahat ng to?" Natawa nalang ako sa paglunok nya.

"Yup, ubusin mo kung mauubos mo." Tumango sya at kakain na sana nang bigla itong tumigil.

Nagtatalo pa siguro ang kademonyohan at guardian angel nya sa utak kung uubusin o hindi ang pagkain, ang dami naman kasi talaga.

"Kakainin mo o hindi? Baka dumating pa sila Babe at agawin ang pagkain mo." Dahil sa sinabi ko ay hindi na nga sya nagpigil pa at agad na kumuha ng pagkain.

Halatang hilig nya ang mga pagkain, ang cute nya tingnan habang ngumunguya dahil sa fluffy cheeks nya, gusto ko tuloy pisilin pero kumakain sya.

"Ayaw mo kumain?" Tanong niya nang mapansin na nakatitig lang ako sa kanya. Ngumiti lang ako at umiling. Kinuha ko ang phone at sinagot ang tawag.

"Jami?"

"Mako, I won't be able to join you for lunch because Grandpa asked me to do something. Let's meet later." Sabi niya sa kabilang linya.

"Okay lang Jami, no problem po and take your time." Sagot ko, pinatay ko agad ang tawag matapos magpaalam.

Mukhang si Bebe Damulag at Empakto ang makakasama ko ngayon, hindi ko rin alam kung saan ang mga kapatid ko at ibang CCB.

"I'd like to call the attention of our student council president, Miss Krystal Bern Miller. A very beautiful woman is looking for you and says she wants to see you-"

"Presideeeeeent!" letcheng empakto bigla na lang papasok at sisigaw.

"Ano na naman? Nasaan ang damit nya?" Agad nya inangat ang kamay na may hawak na paper bag.

Teka, sino ang naghahanap sa akin?

"Saan ka pupunta Pres?" Tanong ni Jake nang palabas ako.

"Lock the door when you leave." Sabi ko nalang sa kanila, ayaw ko sagutin at baka sumunod si Empakto.

Pagkalabas ko ng opisina ay bigla naman sumulpot si Jami kaya nagtaka ako, diba sabi nya may gagawin sya?

"Jami? Bakit pawis ka?" Parang tumakbo yata si Ma'am.

"W-Where are you going?" Hirap pa sa pagsalita dahil sa kakahabol ng hininga.

"Ah may naghahanap daw sa akin? Kaya pupunta ako sa broadcasting room." Sabi ko.

Kaagad syang lumapit at niyakap ang braso ko at inipit sa dibdib nya, anong nangyari sa kanya?

"Akala ko ba busy ka Jami? Diba sabi mo may pinapagawa si Lolo?" Nagtataka na tanong ko.

"I'm not." eh?

"Samahan mo nalang ako?" Ngumiti ito at tumango kaya napangiti narin ako.

Siguro narinig niya 'yun kanina kaya sumugod si Jami bigla. Kaagad kami nagtungo sa broadcasting area at pagdating namin ay napansin ko kaagad ang maraming tao at bodyguards na humaharang sa mga estudyante. Nang mapansin ang mga pamilyar na babae ay napatalon ako sa tuwa at agad na lumapit sa kanila.

"Zane!" tawag ko sa pangalan nya.

Hinahanap nya pa ako, luminga-linga at nang makita ay kumaway ito. Kasama niya pala ang mga pinsan, hala kumpleto sila.

"Krystal," nakangiting tawag pagkalapit nito sa amin.

Yayakapin ko sana si Zane ngunit hinila ako pabalik ni Jami, napansin ko na parang wala sya sa gana?

"Jami, sila 'yung kasama natin sa Palawan. Natatandaan mo pa ba?" Tanong ko sa kanya.

"No." naguluhan ako kasi ang alam ko kilala nya ang mga ito.

"Krystal," muli akong napalingon kay Zane pero ang mas ikinagulat ko ay ang paghatak nito sa isang kamay at niyakap ako sa harap mismo ng asawa ko.

"How are you cut-" hindi na naman nya natapos ang sasabihin dahil hinila ulit ako pabalik ni Jami.

"Don't touch her." banta nito.

Halaka! Anong nangyayari? Hindi naman sila ganito nong huli naming pagkikita, maayos pa naman sila that time? Bakit parang magkaaway sila?

"Hello Fiancene, Xiliary, Keshley and Savinah. Kamusta kayo? Bakit napaaga ang punta ninyo? Diba bukas pa naman kayo mag g-guests?" Tanong ko. Iniba ko nalang ang usapan at baka magalit pa ng tuluyan ang asawa ko.

Sila Xiliary, Savinah at Zane pala ang inimbitahan ni Lolo para mag perform bukas ng gabi, kahapon ko lang din nalaman.

"Grandpa took us with him. We don't know where he is now, and we don't know anything about your school, so I decided to call you." Sagot ni Zane. Yung mga pinsan nya, ewan ko ba but they're giving me the same vibe kung kailan una namin nakaharap sila Jami noon sa cafeteria.

"Nag lunch na kayo? Gusto nyo sumabay nalang sa amin?" Naramdaman ko ang malakas na pisil ni Jami sa aking likuran.

"Alright, that's a good idea." Zagot ni Zane.

Dinala ko sila sa field, may nakita kasi akong mini-resto kanina, hindi ko alam kung anong department ang booth na 'yun. Tatawagan ko sana ang iba pero wag na at baka magselos pa ang mga mommies nila, ayaw ko rin ng magulo at masakit ang ulo ko.

"Krystal, anong gusto mo kainin?" Tanong ni Zane.

Katabi ko si Jami, nasa kanan ko sya at si Zane naman nasa kaliwa ko. Halos pinagkaguluhan sila kanina ng mga tao, mabuti nalang may nga bodyguards itong dala.

"Sesame crispy chicken nalang, wala pala silang mga cake dito." Sabi ko nang makita ang menu board.

"Gusto mo ba? ipa-"

"Don't worry too much about my wife. Worry about yourself. I already ordered a cake for her." Putol ni Jami sa kanya at nginitian ako.

"Wife?" Gulat na tanong ng apat sa kanila.

"Yes," tipid na sagot ni Jami.

"Ah, wag nyo na pag-usapan." Singit ko sa usapan nila. Baka kasi may makarinig at mamroblema pa si Jami kapag nakalat sa buong campus.

"How are you, Krystal?" Tanong ni Zane.

"Do you really need to ask the obvious when you can see she's fine?" Pamimilosopa ni Jami.

Hindi ko alam ang nangyayari pero parang naghahanap sya ng gulo sa pagitan nilang dalawa ni Zane.

"Jami," Saway ko sa kanya.

"I'm sorry." Bulong nito at kinuha ang kanyang phone.

"It's okay," sagot ni Zane.

Seconds later nag vibrate ang phone ko kaya agad kong binasa ang mensahe nito.

Jami
I'm jealous, can't you see?

Awtomatiko akong napalingon sa kanya, tinitigan lang ako habang nanatiling tahimik.

I let out a soft chuckle, ang cute nya naman magselos.

Krystal
Wag ka po magselos dahil kahit baliktarin man nila ang mundo, sayo parin ang uwi ko. ??

Kaagad ko 'yun sinend at tiningnan kung ano ang magiging reaksyon nya. She bites her lip to suppress her smile at iniyuko ang ulo, hindi nya talaga kaya itago ang kilig sa tuwing may ganito.

Krystal
Ang cute mo Jami, gusto kita halikan pero maraming tao.

Sunod na mensahe na pinadala ko, mas lalo siyang namula at ang tanging nagawa niya na lang ay ang pagtatakip ng mukha.

Nagtaka sila sa biglang pagtayo ko at hinawakan si Jami, "Saglit lang po at may kukunin lang ako. Balik din kami kaagad." Paalam ko sa kanila bago hinatak si Jami palabas ng booth.

Since katabi lang nito ang photo booth at walang tao ay doon ko nalang sya balak na ipasok.

I quickly draw her in, pin her against the door, and kiss her lips. I just want her to know she has nothing to be afraid of because she's the only woman I want to spend the rest of my life with, forever. My lips move down to her neck, sucking and biting it hard, making me hear her delicious moan in my ear again.

"Wag ka na po magselos, sayong-sayo lang ako." Bulong ko sa kanyang leeg bago muli bumalik sa kanyang labi.

Ngumiti sya at tumango saka mahigpit na niyakap ako. Matapos ko syang pakalmahin ay bumalik din kami kaagad kina Zane. Ayaw pa sana maglagay ng concealer si Jami at gusto ipakita ang ginawa ko sa kanyang leeg pero sabi ko baka makita ng iba, baka nakalimutan nyang propesora sya. Nakahanda na ang mga pagkain pagbalik namin at kami nalang ang hinihintay, humingi ako ng paumanhin kung medyo natagalan kami at sinimulan ang kumain.

Kakatapos lang namin kumain nang bigla naman inanunsyo ng broadcasting department ang tungkol sa auction na magaganap. Nagpasya akong ihatid sila Jami at pagpasok namin ay sobrang daming tao na pala, mabuti nalang may naka reserve ng mga upuan para sa kanila. Nakita ko rin ang ibang demogons, nakaupo na sa front seats. Bakit sila nandito? Ang alam ko hindi kasama ang SCM sa auction.

"Keybold!" biglang sulpot ni Aaar eeeL nong palabas na ako ng CH.

"Hoy! Kanina ko pa kayo hinahanap, saan ba kayo nagpunta?" Tanong ko sa kanya.

"Gage! Halika dito at magtago kayo! Kasama kayong dalawa ni Ag sa listahan at ibebenta!" Nanlaki ang mga mata ko dahil sa sinabi niya.

Diba hindi kami kasama?!

"Ha?! Exempted kaya tayo d'yan!" Protesta ko.

"Gago, may nag request na isali kayo! Si Caddie at Tanso nasa backstage na, si Ag hawak narin nila Sj-dali na!" Natataranta na paliwanag nito at hinila ako.

Kaladkarin siguro talaga ako sa araw na to.

Pero nagulat ako sa pinagdalhan nito, akala ko ba itatago nya ako? Anong ginagawa namin sa backstage kung hindi nila gusto isali ako?!

"Aaar eeeL, anong ginagawa natin dito? Diba sabi mo mo ako?" Kunot noo na tanong ko.

"BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA nice nice my Donkey at nahanap mo ang Horsey." Malakas na tawa ni Babe, kasunod ang iba at si Ag na parang frustrated dahil sa hatak hatak nila.

Kaagad kong hinampas si Aaar eeeL ng mapagtanto na nahulog kami sa patibong nila.

"Good afternoon, everyone. In five minutes, our auction will begin." Anunsyo ng host.

"Hoy! hindi ako sasali at alam nyo naman na magagalit si Jami!" Sabi ko sa kanila at tatakasan sana ang mga ito ngunit hinawakan nila ang magkabilang braso ko.

"Unggoy! Wag ka tumakas, isipin mo na lang na may magandang patutunguhan ang pera na makukuha

mo. Baka nakalimutan mo na ang 60% mapupunta sa charity for cancer patients?" Natigilan ako sa sinabi ni empakta.

Hindi naman siguro hahayaan ni Jami na matalo sa ibang tao, lalo na pagdating sa akin? Oo, oo, tama at magtitiwala ako.

"Sige, bitawan nyo na ako." Sabi ko.

"Sino ba ang una sa aming apat?" Tanong ko sa kanila.

"Una si Ag, sunod ka, next naman si Tanso at panghuli si Caddie." Sagot ni empakta.

"I mean, pang ilan kami sa listahan?" Pagklaro ko.

"Kayo nga ang una unggoy, una sa listahan si Doraemon tapos sunod ka." Paliwanag ni babe.

Letche at sa daming sasali bakit kami pang apat ang nasa una? Ano nalang ang sasabihin ni Jami nito sa akin. Nangako pa naman ako na hindi ako sasali, ay nangako ba ako? Muling nagsalita ang host at sinimulan ang auction event, marami pa syang sinabi pero mas nangibabaw sa isipan ko kung magagalit ba si Jami.

"Okay let's start!" Ayan na nga.

"Hala hala ayan naaaaa! Tara na! Manonood kami sa inyo BAHAHAHAHAHAHAHA goodluck!" Hagalpak ni babe at umalis na sila.

"I'd like to invite the first participant in this auction to come up here on stage. Miss Axel Grace Sy. A member of the student council and a student in the criminology course." si Ag parang wala lang sa kanya at kalmado lang itong lumabas at nagtungo sa stage.

Ano, pageant lang?

Sinusubukan kong tawagan si Jami at gusto sanang ipaalam sa kanya na kasali ako sa listahan pero hindi nya sinasagot ang tawag ko!

Napukaw ako sa malalim na pag-iisip dahil sa sigawan ng mga tao mula sa labas. Mas nagulat ako ng umabot na pala ang offer ni Ag sa 100M?!

Teka, sino ang nag-aagawan sa kanya?! Dali-dali akong lumabas ng backstage at tiningnan ang nagaganap.

Gage si Cassandra at Ma'am Lorelei pala ang nag-aagawan sa kanya.

"100M offer coming from Professor Lorelei. Going once..."

Halakaaaaaaaa! So may something sila?!

"Going twice!"

"Babe!" Tawag ko kay Babe, malapit lang pala sila.

"Ano horsey?" Sagot nito at lumapit.

May naisip kasi ako.

"Halika may ibubulong ako, sabihin mo to kay Zane..." binulong ko sa kanya ang gusto ko mangyayari at tumawa pa sya dahil sa naisip kong kagagahan.

"Gago ka horsey BAHAHAHAHAHAHA bet ko yan! Talino mo!" Hagalpak nito. Nagtaas-baba lang ako ng mga kilay at pinaalis na ito upang ipadala ang mensahe kay Zane. Wala kasi akong numero kaya kailangan ko si babe.

"Wooooooooooooo!" Sigawan ulit ng mga tao.

"200M offer coming from Miss Cassandra!" Letche, 100M palang yun kanina.

Teka halaka!

"Going once..."

Nagtaas ulit si Ma'am Lorelei ng kamay, "250." sambit nito na mas lalong nagpaingay ng mga tao sa convention hall.

Nakita ko si Daddy na kasama na si Lolo, mukhang nag eenjoy pa talaga silang dalawa habang binebenta ang anak nya!

"250M goin-"

"270." hirit ulit ni Cassandra.

Sigawan na naman. Ang saya lang pag may ganitong event, labanan ng pera. Sana all mayaman.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Nakalimutan ko kung sino ang may malaking offer sa previous auction event. Si Babe ba? Si Empakta? Oh si Aaar eeeL?

"300." yanig na naman ang buong convention hall dahil sa offer ni Ma'am Lorelei.

Halakaaaaaa! Ang expensive ng doraemon namin.

"Na break na nga nito ang record ni Miss Rochelle Love sa nakaraang auction!" ay si Aaar eeeL nga.

"Wooooooooooooo!"

"Baka Doraemon ko yan! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"300M going once!"

Ang ingay! hindi ko na halos marinig yung host.

"Going twice!"

Hala hala hala!

"Going thrice!"

"Wohoooooooooooooooo!" Letche.

"We ha-"

"350M." napanganga nalang ako dahil ang buong akala ko panalo na si Ma'am pero humirit ulit si Cassandra.

"Sabaok lahat all expensive!" Sigaw ni empakta.

Si Daddy at Lolo puro na lang din tawanan. Hindi ba nila pipigilan ang mga apo nila? sabagay at pera naman nila yan.

"350M going once!" meron pa yan, sure ako na sasagot pa si ma'am.

"Going twice!"

"Doraeeeeemooooooooon!" sigawan ng mga kapatid ko.

"Going thrice!" nagtaka ako dahil tumayo si Ma'am Lorelei at lumabas ng convention.

Mukhang may nanalo na.

"We have a winner! Congratulations, Miss Cassandra Ponferrada!" tinignan ko si Ag na nakangiti, happy yan?

Puro na lang hiyawan ang narinig ko hanggang sa tinawag na ng host ang pangalan ko. Napalunok ako nang makita si Jami na nakataas ang kilay, mukhang hindi nya talaga gusto ang nakikita.

Patay tayo d'yan.

"Let's start the bidding!" Anunsyo nito matapos akong ipakilala sa maraming tao.

Tataas na sana ang kamay ni Zane nang bigla itong naunahan ni Jami...

Na mas lalong nagpawindang sa lahat ng mga tao...

"500M" casual na sambit ng asawa ko.

Katahimikan dahil gulat ang lahat sa unang bagsak na offer nito.

"Pft... pft- HAHAHAHAHAHAHAHA." Malakas na tawa ko nong mapagtanto ang ibig ipahiwatig nito sa mga tao. Saka lang nagsimulang umingay ang mga tao nang makitang para akong baliw na mag-

[Content truncated due to length]

CHAPTER 33

-

Ikalawang araw ng festival.

Iniwan ko si Jami at nauna na pumasok ng school dahil naiinis ako. Letcheng Drake yan at ang aga sinisira ang araw ko. Nagpadala ba naman ng isang truck ng bulaklak sa bahay ni Jami!

Hindi alam ni Jami yun since tulog pa sya noong dumating ang truck. Gusto ko sana ipasunog ang mga bulaklak pero sayang naman. Inutusan ko nalang sila Manang na magtungo sa hospital at ipamigay ang mga bulaklak.

Makita ko lang ang Drake na yan, yung pasensya ko malapit na maubos. Kung hindi nya pa rin titigilan si Jami ay sorry nalang sa kanya.

"Nakasimangot ka d'yan Unggoy! Aga-aga magkasalubong na ang mga kilay mo." Biglang sulpot ni Empakta sa likuran ko. Wala akong gagawin kaya nag morning inspection nalang sa school. Hindi ko rin alam paano niya nalaman nandito ako.

"May gusto ako ipadampot, ikulong nyo nga sa underground hanggang sa matapos ang festival. Ayaw kong magalit pero mainit talaga ang ulo ko Riri." Sabi ko at humikab, kulang yata ako sa tulog.

"Luh, delikado at baka matigok pa yan kung sino man ang kinaiinisan mo. Ano ba nangyari at sino ipapakulong mo?" Tanong niya at inabutan ako ng cake.

"Professor ng tourism department, yung nag confess kay Jami kahapon. Drake pangalan, basta ikulong nyo at ayaw ko umaaligid sya sa asawa ko." Mabuti at may cake na nagpapaganda ng mood ko.

"Okay, mamaya. Si Daddy lasing na lasing kagabi naknampucha, may importante palang lakad today kaya pinadala ko nalang pabalik ng Hong Kong kanina." Sabi niya at tumawa.

"Pinasala amp HAHAHAHAHAHAHA."

"Parcel?"

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Hindi ko narin alam saan gumala yun kahapon, sabi nya mag bobonding kami pero pagkatapos ko sya makita sa convention hall naglaho na parang bula!

"Hayaan mo siya, ewan ko sa kanya." Walang ganang sagot ko kay Empakta.

"Naalala ko, may aso pala akong ikinulong doon. Hindi kasi sya gold kaya nakalimutan ko." Nagtaka ako sa sinabi niya, sino ang kinulong nya don?

"Sino?"

"Ex ni Cherryl, wala akong balak pakawalan at bagay naman sa kanya. Mabulok sya don." I think true, no false pero hindi ko kilala ang lalaking tinutukoy niya.

Napansin ko si Empakta at ang saya nya, nakita pa namin kagabi na hinalikan siya ni Ma'am Everleigh! Walang problema don dahil alam naman namin ang tungkol sa kanila.

"Saya mo Ri ah."

"Nilambing ako ni Uno kagabi e, sino ang hindi sasaya nyan Unggoy? Alam mo ba na parang eclipse lang kung maglambing yun?" Anong konek ng eclipse sa sinasabi niya?

"Edi wow." Basta masaya sya, yun ang mahalaga.

"Anong events ngayon Empakta? May games ba kayong sinalihan?" Wala kasi akong sinalihan!

"Wala, sabi ni Sj man trip lang daw buong araw ngayon eh. Hindi ko alam kung anong eskandalo ang gagawin natin ngayon." Sagot niya.

Last festival kasi napagtripan namin ang wig ni Mr. Principal.

"Basta ha, wag mo kalimutan ikulong yung Drake hanggang matapos ang festival." Paalala ko sa kanya.

"Oo nga."

"Nasaan si Uno mo Empakta?"

"Hindi ko alam pero baka kasama ang mga pinsan?" Sagot niya at nagkibit-balikat.

"May pupuntahan lang ako, d'yan ka lang at babalik din ako kaagad." Sabi ko sa kanya at agad umalis.

Nagtungo ako sa broadcasting room at sakto pagdating ko ay naghahanda na sila para simulan ang event.

"Good morning Pres!" Bati nila pagpasok ko.

"Hellooooo morning, magsisimula na ba kayo? Pahingi nga papel at pen may isusulat ako." Mabilis nila ako binigyan ng papel at ballpen.

"Thank you."

Ano ba dapat ipangalan ngayon?
Hmm sige yung naisip ko nalang kagabi pa.

Sinimulan kong magsulat ng confession letter, hindi naman mahaba at maikli lang ang message. Sakto lang na may masasakal mamaya.

Dear Iris,

I love you please balik ka na. Hindi na ako galit. Ikaw pa rin ang baby ko, baby ko.

Your baby,
Star

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Ang saya mo naman president." Ay napalakas pala ang tawa ko.

"Natatawa lang ako sa sinulat ko. Basahin nyo mamaya after 30 minutes, okay na yan thank you." Sagot ko sa in-charge ngayon at nagpaalam na.

Kabog ang Sun and Moon nila Babe at Donkey ko, may star na naman ang Empakta.

Binalikan ko si Empakta pero wala na ito, sabi ko sa kanya babalik ako at bakit umalis ang baliw na yun?! Magdadabog na sana ako pero nakatanggap ako ng mensahe mula sa kanya, sinasabing magtungo raw ako sa opisina dahil nagwawala si Babe kaya nagmadali na akong pumunta.

At bakit nagwawala sya?

Nagtataka ako dahil may mga tao sa labas ng opisina at pagpasok ko nagkalat ang mga gamit sa sahig.

Si Babe, may hawak na baseball bat at sirang sira lahat ng mga gamit. Ang mga kapatid ko at ibang CCB nanatili lang sa gilid at pinapanood ito.

"Hanapin nyo si Jake!" singhal nito.

Bakit ba galit na galit sya?

"Anong nangyayari sayo Babe?" Tanong ko pagkapasok at magkasalubong ang kanyang mga kilay na tiningnan ako.

"Oh ayan si Unggoy, sya nagpakain ng mga pudding mo kahapon. Sabi ko naman kainin na lahat wag lang ang pudding." Diin ni Empakta at itinuro ako.

Nasama ko ba pudding nya kahapon?

"Yung pudding ko Krystal!" letche at galit na galit na nga.

Kaloka, may regla siya today, 100% sigurado ako. Hindi naman yan nagwawala ng ganyan kung walang regla tapos yung pudding pa niya ang nawawala. Ganyan kasi yan siya, kapag may regla dapat ay huwag galawin ang pudding niya dahil magwawala talaga siya.

"Bakit mo kasi pinakain ang pudding Keyboard?" tanong ni Ag.

Hindi ko natatandaan na may pudding don sa kinuha ko kahapon. Kainis! Ang hirap pa naman pakalmahin nito.

"R, tawagan mo si Ma'am Pixie sabihan mo magdala ng pudding dali!" Bulong ko sa kanya.

Habang hinihintay si Ma'am Pixie ay pilit namin pinapakalma ito. Ganito talaga si Babe kapag niregla, mas lalo nagiging spoiled brat.

Napatingin kami sa mga babae na bagong dating, gulat ng makita ang mga nagkalat at sirang kagamitan.

"Ma'am! Tawag ko at agad silang nilapitan."

"What happened?" Tanong ni Ma'am Pixie.

"Mako, are you okay?"

"Okay lang, kaso si Babe nagwala dahil kinain yung pudding nya." Sagot ko at binalingan ang kapatid nya, "Ma'am, pudding na po ba to? Ako na po magbibigay at baka mahampas ka pa ng bat." Inagaw ko kaagad sa kanya ang hawak na pagkain at lumapit kay Babe.

"Babe! Tumigil ka na, nandito na pudding mo." Tawag ko sa kanya dahil kanina pa nya hinahampas ang TV.

Tumigil lang sya nang makita ang hawak ko at agad na binitawan ang bat na hawak, "Pudding?" nakangusong sambit nya kaya tumango ako.

"Halika na, wag ka na magwala at baka may masaktan ka pang iba." Pinisil ko pisngi nya bago ito sinubuan at pinaupo sa sofa.

Haynaku mabuti na lang at kumalma na sya.

"Keyboard naman kasi, alam mong ayaw nya kinakain ang pudding niya." Sermon ni Aaar eeeL.

"Sorry, hindi ko napansin."

"J," tawag ni Ma'am at sabay kami napatingin.

"Mameeh, bakit nandito ka?" balik na siya ulit sa dati, parang kanina lang para syang bagyo na nagwawala.

Tumayo ako upang bigyan sila ng space at nilapitan si Jami, nandito rin pala sila kasama si Ma'am Everleigh.

"Hi Jami, pasensya na at makalat, si Babe kasi sinira lahat ng mga gamit." Sabi ko sa kanya.

Para kasi talagang dinaanan ng bagyo ang opisina ngayon dahil sa ginawa nitong pagwawala.

"It's fine Mako, let me see." Hinawakan nya ang braso ko at tiningnan kung may sugat ba sa katawan ko.

"Good day, everyone! It's the second day of love confession letters through our broadcast. Have you shared your feelings with your special someone yet? Don't wait too long-someone else might beat you to it! Just drop your letter in the box outside the broadcasting room, and we'll read it for you." Ayan na!

Tiningnan ko si Empakta na masayang nakikipag-usap sa Uno nya.

"The first letter is once again for Iris Smith. How many confessions has the vice president received since yesterday? It seems she has many admirers." True, hindi lang Sun and Moon nila Babe at Aaar eeeL, marami pang iba.

Napalingon ako sa direksyon ni Empakta dahil sa narinig kong malutong na tunog.

"Uno!" ang lakas siguro non dahil namula agad ang braso nya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH, may Sun and Moon na nga kahapon tapos meron na naman

ngayon," kaloka tong si Babe, parang hindi nagwala.

"Dear Iris, I love you please balik ka na. Hindi na ako galit. Ikaw pa rin ang baby ko, baby ko. Your baby, Star." Pinigilan ko ang matawa dahil nakakatawa talaga pakinggan kung paano ito binasa, pansin mo talagang pinipigilan din nito ang tawa.

"Pota BAHAHAHAHAHAAHAHAHAHA."

"May Sun and Moon na nga tapos ngayon may Star pa. Grabe na talaga yan Riri," sabi ni Aaar eeeL

Si Ma'am Everleigh biglang nag walkout habang nagdidilim ang mukha.

"Naknampucha, Uno sandali!" habol ni Empakta sa kanya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH," tawa ko ng malakas.

"Sino si Star?" tanong ni Ag at agad ako nagtaas ng kamay.

"Poor Everleigh," sabi ni Ma'am Pixie habang sinusubuan ang kanyang baby.

"Okay lang yan Pie, sinadya talaga namin kung malaki tiwala ni Ma'am Everleigh sa kanya," may trust issues na talaga kay Ma'am Everleigh.

"Presideeeeeent!" boses ni Empakto

"Anong nangyari? Nilooban ba kayo?" Gulat na tanong nito matapos makita ang kalat na opisina.

"Tumahimik ka at baka basagin ko mukha mo, anong kailangan mo?" si Babe galit talaga dahil sa pagkain nya ng pudding nito.

"Magsisimula na ang relay race! Wala pa tayong participants sa first year!" Sabi nito.

"O tapos? Anong konek namin? Edi sana ikaw tumakbo," sagot ko sa kanya.

"Women kasi president, mukha ba akong babae?" sabi nya kaya tiningnan namin sya mula ulo hanggang paa.

"Oo, sabi mo babae ka?" sagot ni Ag.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHA."

"Ilan ba kailangan each team?" Tanong ni Aaar eeeL.

"4 po."

"Babe, kayo na lang. Hindi rin naman ako pwede sa ganyan at baka madapa lang." Sabi ko sa kanila. Sakto at apat din sila, mga magnanakaw naman sila kaya sanay sa takbuhan.

"Sige, para mawala rin sakit ng puson ko. Ag, tawagan mo si Riri sabihan mo kasali sya sa relay race." Utos nito.

"Tara na at magsisimula na, may 10 minutes nalang tayo to prepare President!" Excited masyado ang

empaktong to.

Agad kami umalis at nagtungo sa field, nakasalubong din namin ang Empakta at ang Mommy nya na namumula ang mga mata. Galing yata sa iyak?

"What happened to your eyes Everleigh?" Tanong ni ma'am Pixie.

"Napuwing lang." Hindi naman siya ang tinanong, bakit ang Empakta ang sumagot? Duda ako sa napuwing na yan.

"Whatever, let's go to the field."

Sunod namin nakasalubong ang apat na kambal. Exciting at mukhang makakasama ulit namin silang lahat today.

"Ang daming tao!"

"Nasaan ang baton? Hoy tawag na kayo." Sabi ko kasi mukhang wala pa yata sila balak humiwalay sa mga bebe nila.

"Mameeh, wala ba kaming reward kapag nanalo?" Si Babe, mukhang reward.

"Anything you want."

"Anything?"

"Yup."

"Okay, gusto ko kumanta kayo mamayang gabi. May live band tonight diba? Gusto ko kumanta kayong apat except kay Athy since hindi naman kasali si Horsey ko sa relay," seryosong sabi nito.

Marunong ba sila humawak ng instruments? Marunong ba silang kumanta? Hindi halata sa mga mukha nila.

"Alright, if you win the race." Agad na sagot ni Ma'am Pixie sa kanya.

"Oh ha! Narinig nyong tatlo yun? Dapat manalo tayo okay? Donkey, ikaw ang huli kasi mas mabilis kang tumakbo kaysa amin." Ngumisi sila at sabay na tumango sa sinabi ni Babe.

"Tara na Jami, do'n tayo sa tent kasi ang init dito."

Nagpaalam kami sa kanila at agad tinungo ang tent kung saan kami tumambay kahapon. Makikita rin naman namin sila na tumatakbo since may malaking screen nakatapat sa amin. Walong Demogons ang kasama ko at ako lang ang mag-isang estudyante na kasama ng mga to. Hindi ko rin alam kung saan napadpad ang ibang CCB, bahala sila at malaki na sila.

Kumain nalang ako habang pinapanood sila babe sa malaking screen, samantalang sila Jami ay nag-uusap tungkol sa hindi ko alam kung anong topic.

Focus nalang ako sa goal ng pagkain.

Magsisimula na!

Unang tatakbo si Babe, pangalawa si Ag, pangatlo si Empakta at ang huli ay si Aaar eeeL. Confident ako na mananalo sila lalo na kapag si Aaar eeeL ang last.

"Sa tingin ko kakanta talaga kayo mamaya." Sabi ko sa kanila nang makitang nahuhuli si Babe.

Bagal nya naman tumakbo, pero okay lang.

"You think so?" Tanong ni ma'am Everleigh.

"Shara's too slow." Sabi naman ni Cassandra.

"May period kasi si Babe kaya mabagal tumakbo yan, okay lang dahil kay Aaar eeeL naman malalaman." Sagot ko, ang ingay ng mga tao na nanonood ha.

Si Babe hindi ko alam kung tumatakbo or naglalakad lang.

"Ano ang kakantahin nyo kung mananalo nga sila? Pusong bato?" tanong kong muli at kumunot ang kanilang mga noo.

"Pusong bato?" hindi ba nila alam ang kantang yan? Jusko Lord.

"I don't know. We'll think about that later." sabi ni Ma'am Pixie.

Naabot na ni Babe kay Ag ang baton at ito naman ang sunod na tumakbo upang mahabol ang ibang estudyante na nangunguna sa kanya.
Pinilit nyang humabol pero hindi niya nagawa dahil medyo may kalayuan ang distansya hanggang sa turn na ni Empakta.

"Aw, your kiddo looks like enjoying her run," panunukso ni Ma'am Pixie sa kanya.

"Of course, that's my baby," sana all proud.

"Krystal," tawag ni Jami at sinubuan ako.

Bumalik ang atensyon ko sa malaking screen, hindi parin nahabol ni Empakta dahil mabibilis din tumakbo ang mga kalaban nya.

"It's my donkey's turn," nakangiting sambit ni Ziallyn nang makuha nito ang baton kay Iris.

Napangiti ako nang makita ang mabilis na pagtakbo nito hanggang sa mahabol at maunahan na ni Aaar eeeL ang mga kalaban nito.

"I think panalo na po." Sabi ko. Nangunguna na kasi si Aaar eeeL ngayon at malabong mahabol ng iba dahil sa bilis nyang tumakbo.

"Mukhang may kakanta po tonight AHAHAAHHAAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ko at pumalakpak ng e-anunsyo ang nanalo.

"Galing ng mga kapatid ko no? Certified mga magnanakaw kasi sila HAHAHAAHHAHAHAHAHAHAHAHA." Pagmamayabang ko sa kanila.

Nag-excuse muna ako saglit upang puntahan sila Babe, dapat ako ang una mag congrats kaysa sa mga

Mommies.

"Aaaaaaar eeeeeeeL! Waaa congrats ang bilis mo tumakbo!" Tawag ko at agad tumalon para yakapin ito.

"Kita mo takbo ko Keyboard? Idol mo na ako no?" natatawa na tanong nya kaya tinadtad ko ng halik ang pisngi nya.

"Oo, sayo lang talaga ako may tiwala kanina. Walang wala sila Empakta sayo."

"Hoy! Bakit si Donkey lang may yakap at kiss ha? Paano naman kami? Nag-effort din kami Horsey!" kumalas ako kay Aaar eeeL, isa-isa silang niyakap at binigyan ng halik sa kanilang mga pisngi.

"Oo nga Babe ang galing mo! Sa sobrang galing muntik na kayo hindi manalo." sabi ko.

"BAHAHAHAHAAHHAHAAHHAAHHAHA."

"May kakanta mamayang gabi, gusto ko tuloy gilingan ako ni Uno ko HAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHA." manyak nito.

"Tara na at may pagkain na sa tent, naghihintay na sila don." Sabi ko sa kanila.

Aalis na sana kami at tatawagin si Aaar eeeL ng mapansin na tulala ito at nakatuon ang paningin sa isang direksyon.

"N-Nerdy?" my eyes widened in shock dahil sa sinambit nito at agad na tiningnan ang tinutukoy nito.

Hinanap ko ang babaeng binanggit nya ngunit hindi ko ito makita.

"Aaar eeeL saan ka pupunta?!" tawag ko at hinabol sya.

"Hoy saan kayo pupunta?!" tawag ni Babe ngunit sumigaw lang ako pabalik at sinabing mauna na sila saka hinabol si Donkey.

Nasan na yun? Bigla nalang nawala!

Nakipagsiksikan ako sa maraming tao habang patuloy na hinahanap si Aaar eeeL. Nakita ko syang mag-isa na nakatayo at lumilinga-linga na para bang may hinahanap.

"Aaar eeeL ano ka ba?! Bakit ka ba tumakbo nalang bigla." Hinawakan ko ang kanyang braso pero patuloy parin sa paghahanap ang kanyang mga mata.

"K-Keyboard, nakita ko sya." Para syang iiyak sa kalagayan nya.

"Ha? Sino?"

"H-Hindi ako nagkakamali, alam ko na siya yun Keyboard. N-Nakita ko si Nerdy na nakatingin sa atin kanina. Nakangiti, pero bigla nalang ito nawala." mas lalo akong nalito sa sinabi nya.

"Baka namalikmata ka lang? Alam mo naman na wala na sya diba?" sabi ko, pinunasan ang mga luha sa kanyang mata.

"Pero siya talaga yun Keyboard," hindi pa rin niya matanggap na wala na ito.

"Tanggapin mo na kasi na wala na sya, kaya siguro namamalikmata ka dahil iniisip mo parin sya. Tara na Aaar eeeL, wag ka umiyak dahil baka magalit si Ziallyn at isipin may iniisip kang ibang babae bukod sa kanya," sabi ko sa kanya at mukhang natauhan naman sya.

Bumalik kami sa tent matapos ang habulan, mabuti nalang at hindi napansin ni Ziallyn na galing sa iyak ang kanyang Donkey. Dahil nga sa nanalo sila Babe ay kakanta sila Ma'am Pixie mamayang gabi. Sayang at hindi kasama si Jami, gusto ko rin sana makita itong nag peperform sa stage.

"This confession is for Rochelle Love Vequezo... Don't be sad. I'm just standing there quietly watching you from a distance. I miss you..." she paused for a moment "I'm sorry, but no name or initials were included in the sender's letter." sabi nong broadcaster na nagbasa ng confession for donkey.

Si Aaar eeeL biglang naubo at namutla matapos marinig ang confession para sa kanya, may mga babae pa rin pala na naghahabol sa kanya?

"I miss you daw hala! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAH."

"Who is she?" tanong ni Pancit Canton nya.

"S-Sino? Hindi ko nga kilala kung sino yun Kitten," pilit nyang nilunok ang pagkain at bahagyang umatras dahil sa tensyon na nararamdaman. Under nga talaga sya, walang duda.

"Kitten hindi ko nga alam k-"

"Don't fucking talk to me." I bit my lip matapos itutok ni Ziallyn sa kanya ang tinidor nito na hawak.

"Roor roor BAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Baka sila Sj na naman yan!" ay laglagan pero sa tingin ko hindi naman sila Babe ang may gawa? Usapan lang namin kay Empakta lang.
"Hoy! Pinagbibintangan mo ako, may pruweba ka ba ha?!" Depensa ni Babe sa sarili.

Bahala sila magpatayan d'yan.

Hinarap ko nalang si Jami na tahimik kumakain, buti pa ang asawa ko hindi nananakit pero ibibitin ka nga lang at babarilin.

Matapos kumain humiwalay kami ni Jami sa grupo at muling nag-ikot sa mga booth. Naglaro sa mga hindi pa namin nasubukan kahapon. Kumain ng lunch at pagkatapos balik na ulit kami sa pag-iikot hanggang sa dumating ang gabi.

Mas marami ang tao ngayong gabi lalo na sa field dahil doon gaganapin ang live band at special guests namin sila Zane kasama ang dalawa pa nitong pinsan na mga kilala bilang sikat na mga singer ng bansa.

"Mako, I need to take a shower and change my clothes. Wanna join me?" bulong nito.

Kasalukuyan kasi namin tinatahak ang daan patungo sa kanyang opisina. Akala ko may kukunin sya pero mukhang maliligo pala.

"Sige." sagot ko.

Agad nya ni-lock ang pintuan ng opisina at hinila ako papasok sa kanyang secret room.

"Jami, bilisan natin kasi gutom na po ako," ang bilis ko gutumin ngayon.

"Alright, come here."

Pumasok kami sa banyo, sya narin ang naghubad sa mga damit ko. Bakit pa ako mahihiya kung ilang ulit na rin naman nya nakita?

"Jami? Bakit namumula ka?" tanong ko kasi ang pula nanaman ng pisngi at kagat ang labi nito.

"N-Nothing." pansin ko ang pilit na paglunok nya. Wala nga ba?

"Sige, maligo na tayo." sabi ko at tinalikuran ito.

Muntik pa ako madulas dahil sa ginawa nya, bakit ba ang hilig nya manghila?

"Bakit Jami? Sabi mo maliligo na?" tanong ko.

"I-I miss you." cute nya naman kapag nahihiya.

"Miss mo ko o ang katawan ko?" her eyebrows flinched pagkatapos ko prangkahin ito.

Mukhang tama nga yata ang hinala ko, medyo matagal narin simula nong may nangyari sa aming dalawa. Bakit hindi nya na lang sabihin sa akin ng direkta total mag asawa naman kaming dalawa.

"Both." mahinang bulong nya.

"Okay, so anong gusto mong mangyari?" gusto ko lang sa kanya mismo magmula.

"I'm hungry. I wanna eat you, now." Grabe sa gusto ako kainin.

"Okay, anything you want po." sabi ko at hinalikan ito.

Hindi na nga nya pinigilan ang sarili at agad na ginawa ang gusto nya. Buong puso ko ginagantihan ang bawat halik nya hanggang sa nagsimula ang pagiging wild ni Jami. Hindi ko talaga lubos maisip kung gaano sya kakalmado at tahimik sa harap ng maraming tao pero pagdating sa ganito lumalabas ang pagiging dominant nito.

Lunod na naman ako sa mapupusok na halik nito, mga kamay nya na naglalakbay sa buong katawan ko, mainit na labing sinisipsip ang dibdib at naglalagay ng love marks sa katawan ko. Ang mainit na dila nya na paulit-ulit pinaglalaruan ang pagkababae ko hanggang sa ipasok nya sa akin ang dalawang daliri nito.

Puro ungol nalang naming dalawa ang maririnig mo. Nakakalasing talaga ang ginagawa ni Jami, bawat ungol at tawag ko sa pangalan nya ay nagbibigay lakas at gana sa kanya upang paulit-ulit na angkinin ako.

Halos abutin kami ng dalawang oras dahil ayaw akong tigilan ni Jami kahit nakailang labas na ako. Wala talaga sya plano tumigil, kung hindi lang ako nag please sa kanya ay wala talagang balak na tumigil ito,

ang wild nya sobra at baka himatayin na naman ako.

Ubos ang lakas ko dahil sa ginawa nya kaya siya na mismo ang nagpaligo at bihis sa akin matapos ako paulit-ulit pinasukan sa banyo.

"Jami, sabi ko naman sayo diba na dalawang beses lang? Wala na naman tuloy akong lakas at mas lalong nagutom dahil sa ginawa mo." Ayaw kasi paawat jusko, sana pinakain nya muna ako.

"I'm sorry, Mako. When it comes to you, I just can't help myself." She snorted and kissed my lips.

Sakit ng balakang ko kaloka.

"Pakainin mo ko ng marami, tumutunog na po tiyan ko," reklamo ko kasabay ang pagpulupot ng mga braso ko sa leeg nito.

"Okay love, wait for a minute." Hindi pa pala sya bihis kaya binitawan ko na.

Nagsuot lang ako ng oversized jacket, maong short shorts and white shoes. Hindi talaga ako ang nag decide nito kundi si Jami, gusto pa ata ipangalandakan ang legs ko.

Umalis kami kaagad pagkatapos magbihis at nagtungo sa cafeteria, mas gusto ko kasi don nalang kumain dahil hindi masyadong crowded.

Nasa open hallway kami nang bigla nalang may tumawag sa pangalan ko. Sa dami ng tao ay bakit sya pa at ano ang kailangan nya? Buhay pa pala sya?

"Bakit nandito ka? Anong kailangan mo?" walang emosyon na salita ko sa kanya.

Si Jami tahimik lang.

"Krystal, kailangan mong sumama sa akin dahil nasa hospital ang ama mo," sabi nito at akmang hahawakan ako pero tinabig ni Jami ang kamay nito.

"I can't let dirty hands touch her." si Jami talaga.

"O tapos? Ano ngayon sa akin kung na-hospital sya?" dapat ba mag paparty ako sa kanya?

"He's your dad at kailangan ka niya, malubha ang kanyang sakit. Pati si Mommy hinahanap ka, ilang buwan kang hindi nagpapakita." pagsusumamo nito.

Huh? May mga magulang pala ako? Akala ko kasi laruan lang nila ako.

"Troy, umalis ka nalang at sasabihin ko sayo to dahil baka hindi mo alam. Ni isang beses hindi ako trinato ng mga yun bilang isang anak. Hindi ko rin naramdaman ang pagmamahal nila bilang isang magulang. Inabuso at sinasaktan ako simula bata pa lang. Sa tingin mo ba mabuting magulang sila kung ang mga sarili at negosyo lang naman ang mahalaga para sa kanila?" His eyes widened in shock, of course inaasahan ko na ang magiging reaksyon nya.

Actually, hindi talaga alam ni Troy ang pananakit na ginagawa nila sa akin. Ang alam lang niya ay mahigpit sila sa akin dahil nag-iisa akong anak ng mga Miller.

"Alam mo ba na hindi talaga aksidente ang nangyari at tinulak niya ako sa hagdanan? Syempre hindi mo

alam dahil lahat naman ng sinasabi nila ay agad mong pinapaniwalaan." Wala na talaga akong pakialam sa kanila at gusto ko nalang na ipakilala na kami ni Daddy para matapos ang lahat ng problema.

"Troy, alam kong mabuti kang lalaki kaya kung ayaw mong magsisi sa huli, putulin na ninyo ang ugnayan sa mga Miller dahil sa nalalapit na panahon ay may malaking pagbabago na mangyayari." Wala naman siyang ginawa na masama sa akin kaya kung maaari ayaw ko idamay ang pamilya niya dahil naging mabuti rin sila sa akin.

"M-Masaya ka ba kung ano ka ngayon?" hindi ko mabasa ang ekspresyon nya dahil hindi ako magaling sa pagbabasa ng mukha pero sa tono ng pananalita ay parang may gusto lang syang sagot na makuha.

Ngumiti ako at hinawakan ang kamay ni Jami na kanina pa tahimik nakikinig, "Sabi ko naman sayo diba? Hindi lalaki ang gusto ko. Hindi ka narin pwede ikasal sa akin dahil kasal na ako." Direktang sagot ko bago tiningnan ng buong pagmamahal ang mga mata ni Jami.

"This is my wife, Kathlyn Jamila Ponferrada. Kung pwede lang palayain mo na ako at alam kong may mahahanap ka pang ibang babae na totoong magmamahal sayo. Kung ipipilit nyo pa rin ang kasal ay wala na akong magagawa kundi ang kalabanin kayo ng pamilya mo." Hindi ako pero syempre si Jami at Daddy ko ang gagawa non. Malay ko ba sa business world na yan.

He heaved a sigh and smiled.

"I see, I get it now. I will tell my parents na kanselahin ang kasal. Sana maging masaya kayong dalawa. Sorry kung naging bulag ako sa katotohanan, hindi ko alam na napipilitan ka lang. Kailangan ko na umalis, kailangan ko pa kausapin ang iyong ama. Mag-ingat ka palagi and congratulations sa inyong dalawa." sabi nito at inabot ang kanyang kamay.

"Salamat, uulitin ko lang Troy, putulin nyo na ang ugnayan sa mga Miller. Ayaw kong madamay kayo ng pamilya mo." Sagot ko at inabot ang kamay nito.

"I will. Thank you, Krystal." tumango sya at tumalikod na.

Tahimik ko lang sya pinagmasdan habang naglalakad palayo sa aming dalawa ni Jami. Sabi nga nila, mas maganda kung kukunin mong kakampi ang mga taong minsan mo na naging kalaban.

"Mako, are you okay?" tanong ni Jami.

"Oo, okay lang Jami. Maluwag sa pakiramdam at nabawasan ang problema, alam kong tutuparin ni Troy ang sinabi nya kaya malakas ang kutob ko na puputulin nila ang lahat ng koneksyon sa mga Miller." May isang salita naman yun.

Binigyan nya ako ng matamis na ngiti at kinurot ang aking pisngi, "You are mature enough to think now. Mako, I'm so happy and proud of you." yeah thanks to you.

"Oo, salamat sa gabay mo hehe. Gutom na po ako, kain na tayo." sabi ko at magkahawak kamay na tinungo ang cafeteria.

-

"Krystal! Did you see my kiddo?!" tahimik lang akong umiinom dito sa gilid ha.

Kakatapos lang ng performance nila Zane at nagsimula na ang disco sa field. Hindi pa kumakanta sila

Ma'am Pixie dahil gusto daw muna nila uminom kaya heto sila, kumukuha ng lakas mula sa alak para may kapal ng mukha mamayang harapin ang maraming tao.

"Hindi ko po alam? baka kasama si Star?" inosenteng sagot ko sa kanya at kunyari hindi ko kilala ang star na yan.

"Who the hell is star?" iritadong tanong nya bago lagukin ang wine na hawak.

"Si... hindi ko po kilala Ma'am."

"Everleigh! Come here!" tawag ni Ma'am Pixie at hinatak sya.

Saka lang talaga sila nagiging maingay at friendly kapag nakainom na. Tingnan mo, kahapon lang hindi sila nagpapansinan ng fab5 pero ngayon magkakatabi na sila at masayang nag ku-kwentuhan.

That's the power of alcohol.

Bumalik ako sa table namin, dalawa kasi gamit namin at separated sa kanila ni Jami.

"Bakit nakasimangot ka Aaar eeeL?" tanong ko sa kanya pagbalik.

"Hindi sya kinakausap ng Kitten nya BAHAHAHAHAAHHAAHAHAHAHAHA." ah naalala ko na, dahil don sa nag confess kanina.

"Pustahan? Saan sya sunod ipapatapon?" sabi ni tansan.

"Sa ano, wild forest." sagot ni babe.

"Black desert." sunod ni Ag.

"Bundok? Ililibing ka na siguro Aaar eeeL." sabi ko naman at nagtawanan sila.

"Wala na nga kayong tulong at pinapalala nyo pa." hirit ni Maddyn.

"Bakit M? May suhestiyon ka bang maganda?" tanong ni Naddyn sa kanya.

"Ikulong nya sa kwarto at talian ang mga kamay nya." Agad na sagot ni M dahilan para masamid kami.

"Oh bondage?" pagklaro ni Louis.

"Tae BAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAA."

"Hindi talaga kayo nakakatulong, legit yan hays." Stress si Donkey. Mas mabuti kung iinom niya yan tapos magwala sya mamaya.

"Nasaan pala si Empakta ha?" kanina pa sya nawawala at saan nagpunta yun?

"Hindi namin alam, baka nag CR lang yun." sagot ni tansan.

"Wag kayo mag lasing, hoy Babe wag ka uminom ng beer ha at baka una ka pa malasing kay Ma'am." paalala ko.

"Keyboard samahan mo muna ako, hayaan mo na yan sila." Biglang sulpot ni Aaar eeeL sa gilid ko at hinila palabas ng tent.

"Saan tayo pupunta? Baka hanapin tayo nila Jami, nagpaalam ka ba ha?" makahatak to, parang may hinahabol!

"Hindi, ayaw nga kasi ako kausapin ni Kitten diba?" Oo nga pala.

"Saan nga tayo pupunta?" ulit ko.

"Kanina pa ako naiihi, hindi ko na kaya pigilan kaya samahan mo ko dahil baka maghinala si Kitten na may ibang kasama ako." paliwanag nito.

"Baet mo naman. Halatang under hehe." sabi ko.

Yung pinakamalapit lang na CR sa field ang pinasukan namin, pinauna ko na muna sya dahil maraming gumagamit.

"Hintayin mo ko, naiihi narin tuloy ako." sabi ko at agad sya inilabas sa cubicle kahit hindi pa tapos mag zipper.

"Pambihira ka Keyboard."

"D'yan ka lang, mabilis lang to." Sabi ko at sinarado ang pinto.

Kunot noo ako pagbukas kong muli dahil wala na si Aaar eeeL paglabas ko. Sabi kong hintayin nya ako! Agad ako lumabas at luminga sa paligid, nakita itong tumatakbo palayo, at mukhang may hinahabol na tao.

"Aaar eeeL!" tawag ko at sinundan ito.

Namalayan kong napapalayo na kami sa maraming tao hanggang sa umabot ang habulan sa parking lot.

"Sandali lang!" tawag nya sa babae at pilit hinahabol.

"Miss teka lang!" nahawakan nya ang kamay nito at pwersahan na hinarap sa kanya.

"Ano ba Aaar eeeL! Bakit ka ba tumatakbo at nanghihila bigla!" tawag ko at hinawakan ang braso nya.

Anong nangyari sa kanya?

"N-Nerdy?" tawag nya sa babaeng kaharap at natulala.

...

"Nerdy!" bulaslas nito at niyakap ang babaeng kaharap kaya nataranta ako.

"R! Tumigil ka nga, pakawalan mo sya dahil hindi yan si Nerdy!" sabi ko at tiningnan ang babaeng nagpupumilit na makawala sa mga bisig nito.

"Keyboard, ano bang sinasabi mo? Hindi! Si nerdy to, diba? Kita mo ang mukha nya? Si Nerdy to!"

naloka na at anong nangyayari sa kanya?

Buong pwersa kong pinaghiwalay silang dalawa at niyakap ito. Tiningnan ko ang babae na pinulot ang kayang sumbrero at muling isinuot ito.

"Umalis ka na." sabi ko.

"No! Keyboard, bakit ba hindi mo sya nakikilala? Si Nerdy yan! Ano ba?! Nerdy!" tawag nya sa babaeng tumatakbo palayo.

"RL! Tumigil ka nga!" singhal ko ngunit ayaw parin magpapigil nito.

"Hoy! Anong nangyari sa inyo?" boses ni Empakta sa likuran ko.

"Iris, patulugin mo nga tong si RL dali!"

"No, Riri! Habulin mo yung babae! S-si Nerdy! Bitawan nyo ako! Gusto ko lang makausap si Nerdy!" pagpupumiglas nya.

"Iris dali na!" singhal ko.

She immediately hit RL's nape dahilan para mawalan ng malay.

"Anong sinabi nyang si Nerdy Keybold?" tanong ni Iris matapos saluhin si Aaar eeeL na walang malay.

"Hindi ko alam, kanina pa nya sinasabing nakita nya si Nerdy at ngayon hinabol ang babae." sagot ko at pinahiran ang luha sa gilid ng mga mata nito.

"Baka talaga si Nerdy yun Keybold? Nakita mo ba ang mukha?" tanong nya bago buhatin ang babaeng walang malay.

"Hoy, nakita mo ba?"

"Hindi, against the light kaya hindi ko nakita." sabi ko at pinulot ang cellphone ko.

"Tara bumalik na tayo." sabi ko.

Binalingan ko muli ang babaeng kanina tumatakbo at nakita itong nakasilip sa malayo.

"Kawawa naman si Donkey at sigurong namimiss na si Shorty." bulong ni Iris.

Nag-aalala akong tiningnan ito, hindi nya lang siguro matanggap ang pagkawala nito.

I'm sorry R.

Dahil sa akin wala na si Nerdy, sana dumating ang panahon na matanggap niya ang pagkawala nito.

CHAPTER 34

-

Maganda ang gising at masaya ako dahil naging host ulit ako ng katawan na 'to.
Pagod daw si Krystal, may hangover kaya ako nalang ang tinawag kasi ayaw din naman ni Bern lumabas.

Gusto ko sana gayahin ang pananamit ni Krystal but it's too girly for me, mas gusto ko magsuot ng mga oversized shirt para mas comfortable.

Pagdating ng classroom kanina pinilit ko talaga ang sarili na gayahin kung ano ang kilos ni Krystal dahil baka magtaka sila.

Kahit labag sa kalooban ginawa ko na lang maging lampa at tanga ang sarili lalo na sa laro namin kanina nila Iris at hinagis si Ag sa greased bamboo game.

Hindi ko rin sinabi kay Jamila na ako ang host, but I guess kahit 'di ko man sabihin ay malalaman niya pa rin na hindi ako si Krystal. Naiwan akong mag-isa, kakatapos lang ng laro at kasalukuyan silang naliligo dahil puro mantika ang mga katawan. Naglilibot ako sa school at maganda rin pala ang festival, enjoyable at maraming events ang ginagawa.

"Presideeeeeent!"

"Presideeeeeent! Hooooooooooy!"

Huminto ako at binalingan kung kanino nagmumula ang boses, sino nga ulit ang lalaki na ito? Ngayon ko lang sya nakita.

"Bakit?"

"Wala tayong player sa table tennis!" Bakit sa akin siya lumalapit? Diba dapat sa professor incharge nya ipaalam at hindi sa akin?

"So?" dinukot ko ang lollipop sa aking bulsa.

"Anong SO sinasabi mo? Ikaw kaya ang bossing ng FYS!" Ang ingay ng lalaking ito, kahit magkaharap lang kami ay naninigaw.

Sinubo ko ang lollipop, nilapitan ito saka tinapik ang balikat, "Just ask the professors, and I refuse to participate in any type of event," sabi ko bago tumalikod at nagpatuloy sa paglalakad.

Mabuti at tumigil siya sa kakakulit sa akin, nasa batok ko ang mga kamay habang naglalakad sa open hallways- kahit saan ako tumingin ang daming mga tao. Nagulat nalang ako sa mga lalaki na pinalibutan ako at hinawakan ang magkabilang braso ko.

"Pres, sama ka saglit at kailangan ka sa Jail booth." Sabi ng isa sa kanila pero hindi ko gusto ang kanilang ginagawa.

"Ha? Ohh, bored ako kaya maglaro tayo, sasama ako kapag nahuli nyo." Ngumiti ako at tumango.

Mabilis kong inalis ang kanilang mga kamay at nagsimulang tumakbo, akala ko hahayaan lang nila ako pero napangiti ako nang makitang hinahabol ako ng tatlo.

"HAHA." Sige habulin nyo ako.

Tumakbo ako palayo sa maraming tao at dinala sila sa isang building at doon nakipaghabulan. Inakyat ko ang second floor saka tinahak ang daan ng corridor hanggang sa may sumalubong sa akin na isang lalaki sa kabilang side.

"Haa," ngumisi ako at tiningnan ang sa kanang side.

May pole akong nakita. Pwede na, sa tingin ko maabot ko rin naman kung tatalunin.

"President sumama ka na sa amin, isang oras lang naman kayo makukulong." Tawag sa akin ng lalaki na nasa unahan ko.

"HAHAHA sige, kung mahuhuli nyo ako."

I pivot to my right and vault over the fence in one swift motion. As I land, I propel myself onto a nearby pole, gripping it tightly before sliding down with ease. A smirk tugs at my lips as I meet their stunned gazes.

"P-Pres!"

"You want to arrest me? Come, catch me if you can." Sabi ko sa kanila bago tuluyang maabot ang ibaba.

"Excuse me, woops!" sabi ko sa mga tao na nakakita sa ginawa ko at agad na tumakbo palayo.

Sino ba ang kasama ko sa Jail booth at sobrang aggressive ng mga yun? Todo effort pa habulin ako para lang maikulong nila.

"This is another confession for Iris Smith. Is it true that you already have a girlfriend? But that's okay. I'll wait because I know no woman can last long with you. Your drug-mercury..." I burst out laughing the moment I heard the broadcast.

I expected many people to be drawn to her-she has a strong sex appeal and is undeniably attractive. Well, that's my sister. Huminto ako sa isang beverage booth at pumasok upang bumili ng maiinom. Hindi naman siguro nila malalaman nandito ako?

"Excuse me, choco shake large size please." Order ko at kinapa ang bulsa ngunit wala pala akong perang dala.

"65 pesos po."

"Naku! patay at wala akong pera HAHAHA." Sabi ko at binalingan ang babae na kasunod ko sa pila.

"Hello miss, may isang libo ka ba?" tanong ko sa babaeng abala sa kanyang cellphone.

Nagulat yata sya sa biglaang panlilimos ko.

"Krystal?"

Hindi ko inaasahan na kilala pala ako ng babae na to, sino kaya ito at hindi sya pamilyar sa akin.

"Ano nga ulit pangalan mo miss?" ang bastos ko naman kung sasabihin na hindi ko sya kilala, but yeah hindi ko talaga sya kilala kaya tinatanong ko.

"Jemima."

"Ah! may isang libo ka Jemima?" nginitian ko sya bago inilahad ang isang palad, "Pahiram, ibabalik ko rin mamaya."

Kaibigan ba to ni Krystal? Ngayon ko lang sya nakita at sa tingin ko hindi basta-basta ang babae na to.

"Miss, nandito na po order mo." Tawag sa akin sa counter.

"Here, wag mo na bayaran." Sabi nong Jemima ang pangalan at binigyan nga ako ng isang libo.

"Thanks,"

Nagbayad ako kaagad at sinabi sa kanya mauuna na dahil baka makita ako ng mga lalaki na humahabol sa akin. Umakyat ako sa malaking puno na malapit lang sa field, kita mula rito ang tanawin at ang mga tao na nasa ibaba. Umupo ako sa isang sanga habang sinisipa ang hangin gamit ang mga paa.

"Sarap ng hangin, sarap sa pakiramdam maging malaya. Diba, Krystal?" tanong ko bago kinagat ang straw.

Yup

"Pupunta ako sa hospital mamaya, dadalawin ko ang magaling mong ama HAHAHA." Akala siguro ng mga tao sa ibaba isa akong baliw na kinakausap ang sarili.

Matagal ka na kayang baliw, bakit mo pa kakausapin?

"Basta, malalaman mo rin mamaya."

Are you gonna kill him?
Hoy! wag mong papatayin at ginagawa nyo akong killer.
You're a murderer, Krystal.
Hindi kaya ako ang pumapatay, ikaw kaya yun!
Are you sure?

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAHAHA." Muntik pa ako mahulog dahil sa bigla kong pagtawa.

Para kang baliw, tumatawa mag isa.
It's your body.
Alam mo Bern ikaw, ay ewan ko sayo!

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAAHA." Napailing nalang ako sa aking ulo dahil sa ginagawa nilang dalawa sa isipan ko.

Tumatawa lang ako dito nang biglang may tumawag sa pangalan ko kaya napatingin ako sa babaeng pilit kinukuha ang atensyon ko.

"Mako, what are you doing? You might fall, so get down now." Nag-aalala na tawag nito.

Oh, here's our wife.
May cctv siguro ang mata ni Jami no? kasi alam nya lagi kung nasaan tayo.
Right.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Mako, please!"

Bumaba ka na at baka umiyak na naman si Jami.
Do you think she will recognize her?
Hindi ko alam, pero sa tingin ko naman alam nya ang pagkakaiba nating tatlo? Kaya sure ako kahit hindi nya sabihin makikilala siya ni Jami.

Natatawa talaga ako sa kanilang dalawa.

Kumaway ako at nginitian ang babaeng kanina pa ako tinatawag at pinapababa, "Hello, my wife." Nanlaki ang kanyang mga mata matapos ko itong tawagin.

"KB?" tumango ako at kinindatan sya.

"Akyat ka Jamila, na miss ko tumambay sa puno na kasama ka. May ladder akong nilagay kanina, gamitin mo." Sabi ko at itinuro ang hagdan na ginamit kanina pag akyat.

Tumango sya at kaagad na inakyat ang puno, pinapanood ko lang ito habang abala sa pagsipsip ng aking straw.

Pag si Jami nahulog KB!
Don't worry Krystal, she will be fine.

"Kalma ka lang, hindi yan mahuhulog at magtiwala ka kay Jamila." Sabi ko bago abutin ang kamay nito at hinila paakyat sa tabi ko.

"Bakit nandito ka mahal? Hindi ka ba busy?" Kaagad na tanong ko nang makaupo na ito sa aking tabi.

"Someone told me that men were chasing you, so I rushed to find you. How long have you been a host? You didn't even bother to tell me." Sabi nya at inagaw ang iniinom kong choco shake.

"Kanina lang kasi may hangover si Krystal at tinamad kumilos kaya ako ang tinawag nya, ayaw din naman ni Bern." Mabilis na sagot ko, pinapanood ang mga estudyante na naglalaro ng football.

"Actually, you can talk to them. Gising naman sila pareho ni Bern ngayon, kanina pa nga sila nagtatalo sa isipan ko HAHAHA." Wala naman nakakagulat sa sinabi ko pero bakit gulat sya?

"Y-You mean?"

"Yup, CCTV ba raw ang mga mata mo sabi ni Krystal kasi mabilis mo sya nahahanap HAHAHAHA." Sabi ko at tumawa.

Nakita ko ang mga lalaki na humahabol sa akin kanina, hindi yata nila ako nakita? Siguro pinaghahanap parin ako ng mga taong 'yun.

"Tingnan mo, sila ang humahabol sa akin kanina kasi gusto nila ako ikulong kasama ang babae na hindi ko naman kilala sa Jail booth." Sumbong ko saka itinuro ang mga lalaki na palinga-linga sa paligid.

"Are they asking for death?" kunot noo na salita nito.

HAHAHAHAHAHAHAHA ang cute ni Jami magselos no? lalo na kapag nahihiya sya kasi bigla nalang magiging kamatis pisngi nya.
She doesn't want anyone else touching her wife. She's as green as a forest, but that's how possessive she is of her wife.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." Bigla sya napalingon dahil sa pagtawa ko ng malakas.

"What's funny?"

"No no, I mean natatawa ako sa dalawa na kanina pa nagbabangayan sa isipan ko." Sagot ko pero parang nalito pa sya sa sinabi ko.

"Why?"

"Ang cute mo raw magselos at the same time possessive sabi nila which is totoo naman."I wipe the side of her lip with my finger, removing the chocolate that clings there. Without thinking, I lick it off in front of her, watching as her cheeks flush a deep shade of red.

Cute, honey.
HAHAHAHAHAAHAHAHAHAH ang bilis nya pamulahan ng mukha diba?
That's why I love teasing her.

Humagikhik ako dahil sa kanilang dalawa bago pisilin ang pisngi ng aking asawa, "You're still a baby in my eyes, mahal." Dagdag ko na mas lalong ikinapula nya.

Hindi ko na binigyan pansin ang mga tao na nakakakita sa amin, wala pa rin sya pinagbago at parang baby parin kahit na mas matanda sya kaysa akin.

"Aalis ako mamaya mahal, dadalawin ko yung nag aagaw buhay sa hospital," sabi ko at nginitian sya.

"Who?" Gusto ko sana sya isama pero wag nalang at baka kung ano pa mangyari sa aming dalawa.

"Yung walang kwenta kong ama." Sabi ko nalang kasabay ang pag kibit-balikat.

"Want me to-"

"No, kaya ko na at diba may gagawin ka pa? Wag ka masyadong mag-alala sa akin dahil hindi ako lampa tulad ni Krystal kaya makakaasa ka." Alam ko may trabaho rin siyang ginagawa, iniiwan nga lang para sa kanyang asawa.

Hoy! hindi naman ako lampa
Yes, you are.
Hindi nga kasi!
Just accept the fact Krystal, will you?
Hindi ako lampa! tanga lang.
Aren't they the same?
Hindi!

...

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Why?" Nagulat ko yata, itong dalawa kasi ayaw tumigil.

"Wala, wala. How's business mahal?"

"This month has been pretty busy for me. Before the end of the month, I need to transport 250 firearms to Hong Kong." Busy nga masyado pero may time parin sya for us.

Hong Kong?

"Why HK, mahal? Sinong client mo?" Baka lang tama ako sa naiisip ko.

"Your dad," mabilis na sagot nya. Oh, tama nga ako at bakit gusto nya ng mga armas? Baka marami siyang bagong recruit?

Kung hindi nyo pa alam ang business ni Jamila, it's actually a firearm company. Her company is currently the largest revolver, pistol, shotgun and rifle manufacturer in the Philippines.

Hindi siya kilala ng publiko bilang isang owner dahil ayaw nya, kaya itinago na lang ang sarili sa initials na KJP bilang isang owner ng kompanya. Sinong mag aakala na sa likod ng malaking kompanya na yan ay isang 26 anyos na babae ang nagmamay-ari? Kahit ako hindi rin makapaniwala ng malaman ito.

Malaki na siguro net income nito.

"Yaman mo naman po, baka gusto mo ako bigyan ng pera? Tingnan mo kanina nanghingi lang ako sa hindi ko kilalang babae." Pagbibiro ko at mahinang natawa.

Bigla nalang nag iba ang ekspresyon sa kanyang mukha at nakakunot na ang noo na nakatitig sa aking mukha.

"You asked a stranger for money?" Wag mo sabihin nagseselos siya kasi babae ang hiningan ko ng pera?

"Wala akong pera, poor lang kasi ako mahal. Bigyan mo ko?"

"Name your price." Hinahamon nya yata ako?

"$1,000,000?" I raised my eyebrows and giggled.

Hindi sya sumagot at kinuha nya lang ang cellphone. Hindi nya yata narinig ang sinabi ko kaya itinuon ko nalang ang atensyon sa mga estudyanteng naglalaro ng football sa field.

"Done." Sambit nya.

Napalingon ako muli at sakto naman may notification akong natanggap kaya agad ko itong binasa.

Laglag panga at takip nalang ako sa aking bibig nang makita ang malaking halaga na pumasok sa bank account ko. Seryoso sya? nagbibiro lang naman ako sa sinabi kanina!

"Jamila, isang libo lang naman sana ang gusto ko at nagbibiro lang sa sinabi ko." Paliwanag ko at ipinakita sa kanya ang mensahe sa phone ko.

"I'm not. Don't ask any woman for money again. If you run out of money, please notify me right away." Seryosong sagot nito at nginitian ako, ngiting delikado.

"Pft-" gusto ko sana pigilan ang tawa ngunit hindi ko kinaya. Grabe magselos ang aking asawa at babagsakan ka ng pera.

"Why?"

"Wala, mukha tuloy akong spoiled brat HAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAHA." sagot ko saka tumawa ng malakas.

"I enjoy spoiling you and will never get tired of giving you everything you desire," ay hinahamon ako, masubukan nga.

"Paano kung hilingin ko ibigay mo sa akin lahat ng pera mo? Gagawin mo?" Let's see, let's see kung anong isasagot ng mahal ko.

"Of course." Kaagad na sagot nya at pagkatapos tinapik ang ulo ko, "Everything, mahal." Dagdag pa niya.

Oh diba, under kasi si Jami sa akin.
Tss.
Bakit, Bern? totoo naman ah.
Whatever.

"HAHAHAHAHAHA mahal, under ka raw kay Krystal." Hagalpak kong saad sa kanya dahilan upang mapangiti na rin sya.

"Well, she's not wrong in that part." Natawa ako lalo sa pag amin nya, at least aminado sya.

"Lahat naman tama kapag sya nagsabi mahal, HAHAHAHAAHHAHAAHHAHA." Sagot ko at sabay pa kaming tumango.

"Presideeeeeent!" boses ng lalaki na tumawag sa akin kanina.

"Sino nga ulit siya?" Tanong ko sa aking asawa at itinuro ang lalaking tumatalon sa ibaba at kaway sa akin.

"Jake," sambit nito.

"Aaaah, kanina nya pa ako tinatawag. Ano na naman kaya ang kailangan nya? Baba na tayo mahal, salubungin kita sa ibaba." Sabi ko at tumayo.

"W-What are you doing?" Napalingon ako sa kanya na may pag-aalala sa kanyang mukha.

Ngumiti ako saka ginulo ang buhok nya, "Para kang hindi sanay, tara na." Sabi ko at ginamit ang mga sanga ng kahoy upang makababa.

"Mahal, talon ka!" tawag ko sa kanya nong pababa na sana sya.

"Hoy president! Baka masaktan pa kayong dalawa." Sabi nong Jake.

"It's okay, hindi ko hahayaang masaktan ang asawa ko," direktang sagot ko.

"H-Ha?! A-Asawa?!" mamaya ka na lalaki.

"Mahal, jump." Tawag ko, tumango siya at tumalon ng walang pag-aalinlangan. Buong ingat ko syang sinalo at niyakap ng mahigpit pagkatapos saluhin.

"HAHAHAHAHAHA nice jump, mahal," bulong ko.

"Nice catch." Sagot niya at binigyan ng halik ang pisngi ko dahilan upang kiligin ako.

"P-President! Sabi mo sa akin jowa mo si miss? A-Anong asawa sinasabi mo?" Chismoso ng lalaki na 'to.

"Sige na at baka kailangan ako, kita nalang tayo mamaya." Sabi ko at inagaw sa kanya ang walang laman na plastic cup, "Akin na, ako na magtatapon."

Inayos nya ang magulo kong sweater at tinupi hanggang siko, "Thank you. Call me when you need something, hmmkay?" Malambing niyang sabi, tumango ako at ngumiti.

Sinundan ko ng tingin ang aking asawa habang naglalakad palayo. Pansin ko ang mga matang nakasunod sa kanya. Nagpakawala ako ng mahinang tawa dahil kahit saan talaga sya magpunta nakakaagaw pansin sya.

"President!" Nandito pa pala sya?

"Anong kailangan m-" hindi nya ako pinatapos magsalita at mabilis na hinila.

Dinala nya ako sa school gym, may naglalaro ng volleyball at ang daming nanonood. Nandito rin pala ang iba sa mga kapatid ko, team yata namin ang naglalaro? Tiningnan ko ang scoreboard. Criminology vs Engineering? Tambak pa sila ng score, nakakahiya at mukhang matatalo pa sila.

"Unggoy!" Tawag ni Iris at inakbayan ako.

Empakta itawag mo sa kanya, wag mo tawaging Iris at baka malaman nya na hindi ako ang host.
Isn't she already aware of her? Why are you still keeping it hidden? And, Kb, why don't you introduce yourself to them?
Aba malay ko sa kanya.

"Manahimik nga kayo," bulong ko.

"Ha?" Confused na tanong nya.

"Wala, ano bang kailangan nyo sa akin empakta? nakakahiya kayo oh, tambak score nyo. Gusto nyo akong ipasok? Oh sure! para mas lalo tayong hindi makahabol," pag iinarte ko at krus ng mga braso.

Hindi ko tanggap sa sarili na nagpapanggap ako bilang si Krystal, gusto ko nalang masuka.

Cringe.
Hoy! HAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA

The hell. No matter how hard you try, your uniqueness will always win.
Kaya mo yan Kb omg HAHAHAHAHAHA.

"Ay hoy Sj! Wag nalang natin ipasok ang unggoy at wala rin naman sya magandang magagawa." Pwede ko ba syang sapakin?

"Horsey! Halika dali. Kunyari ikaw coach, anong advice mo sa kanila?" Pinalapit nya ako sa bench kung saan nagtitipon ang players matapos nila tumawag ng timeout.

"Hmm, simple lang." Panimula ko kaya napatingin silang lahat sa direksyon ko.

"Ano?"

"Pag na receive nyo ang bola, e dribble nyo tapos ipasok sa ring," sabi ko sa kanila at itinuro kung saan nila dapat e-shoot ang bola.

Stupid
Bwesit HAHAHAHAHAHAHAAHAHAH.

"Langya ka horsey, hindi nalang sana ako nagtanong pa." So ngayon pinagsisihan nila na dinala nila ako rito?

"Naknampucha pwede HAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAAHHA."

"Sige girls, yun gawin nyo. Sundin nyo nalang sinabi ni horsey ko
BAHAHAHAAHAHAHAHAHAHAHAHA." mga baliw yata to.

Pumito na ang referee at tinawag na silang muli sa gitna. Iniisip ko bakit kami ang naging officers kung mas marami naman ang mas deserving kaysa amin? Gusto siguro masira ang mga buhay nila?

Serve sa kalaban, buong lakas na hinampas nito ang bola at mabuti na lang maayos na received ng aming kasama. Nagsimulang maghiyawan at tawanan ang mga tao dahil sa biglaang pag dribble nito ng bola at tumakbo kasama ang iba pa.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Sunod-sunod ang pag pito ng referees pero hindi nila ito pinansin at nagpatuloy sa pag dribble ng bola.

"Pass and shoot! HAHAHAHAHAHAHAHA." sigaw ni Iris sa kanila na agad naman sinunod ng may hawak na bola.

Pinasa ito sa babaeng malapit sa 3 point line at agad itinira ang bola kaso hindi ito umabot sa ring. Umalingawngaw na naman ang malakas na hiyawan at tawanan dahil sa ginawa nila.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHAH."

"Galing ng horsey ko bwakinangsheyt BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pota, hinihika na ako kakatawa!" bulaslas ni Iris kaya napatingin ako sa kanya.

"Hoy! Hala, mag vulcanizer ka." Sabi ko bago tinapik ang ulo nito.

"Tangena BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Vulcanizer naknampucha, hinihika ako lalo sayo unggoy gago HAHAHAHAHAHA." Natawa narin ako kasi ngayon ko lang napagtanto ang sinabi ko, bakit vulcanizer nasabi ko?

Vulcanizer daw Bern HAHAHAHAHAHA
Idiot.

"Bakit nandito ka empakta? Diba dapat kasama mo si Everleigh?" Tanong ko sa kanya habang nakaupo na sa kakatawa.

"Nasa station si mommy ko, kaya may panahon akong lumandi-joke lang HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Happy masyado ng bata na to.

"Gago, oo nga pala, feeling ko pati ako minumulto na ni shorty." Hindi ko alam ang sinasabi nya, sinong shorty.

"Oh talaga? Bakit?" Tanong ko nalang.

"Nakita ko yata siya, sinundan ko sa bookstore pero hindi pala sya." Sabi nito.

"Makasalanan ka siguro kaya ka minumulto." Sabi ko

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"President!" Biglang sulpot ulit nong Jake at inalog ang mga balikat ko.

"Ano?"

"M-May naghahanap sayo! Dadalhin ka sa Jail booth... ayun!" natataranta na balita nito at itinuro ang mga lalaki na pumasok ng gym.

Ayaw talaga nila tumigil, sino ba kasing babae ang nag request sayo?
It's you, not her.
Iisa lang naman kami kaya sya na rin yun!
Run, Kb.

"Wala yata sila balak tigilan ako. Una na ako sa inyo at ayaw ko makulong." Sabi ko sa dalawa at tumakbo nang makita ang mga lalaki na tumatakbo patungo sa direksyon ko.

Mabilis akong tumakbo palabas ng gym at this time hindi lang tatlo, may nadagdag na sa kanila at lima na silang naghahabol sa akin.

They tried to corner me again at the side of the gym. I quickly scanned my surroundings and spotted a fence within reach. Wasting no time, I climb up in one swift motion and start running along the top. The men in front of me scramble to react, but I'm already past them. Without hesitation, I leap down and keep running, my heartbeat pounding in sync with my footsteps.

"Pres! Sige na oh, tumigil ka na sa pagtakbo. Isang oras lang talaga maawa ka sa amin!" Sigaw ng kasunod kong lalaki na kanina pa ako hinahabol.

"Papayag nga ako kapag nahuli nyo HAHAHAHAHA." Sagot ko.

Hindi ko na alam kung saan ako dinala ng mga paa at patuloy lang sa pagtakbo hanggang sa may nabundol akong babae dahilan upang matumba kaming dalawa.

"Aray ko, aray ko, aah ah." Daing ko dahil sa lakas ng pagbagsak ko. Ang sakit ng likod ko dagdag pa na may babaeng nakadagan ngayon sa akin.

"Are you a pervert?"

Me? Pervert?

"Please take your hands off my chest. Otherwise, I'll report you." She said it coldly, which made me open my eyes.

I was shocked when I noticed my two hands touching her breasts.

"I-I'm sorry!" nataranta ako kaya agad ko syang naitulak pero narinig ko nalang ang mahinang ungol nito. Mali ang natulak ko, hindi pala balikat nya kundi dibdib.

Humingi ulit ako ng paumanhin at agad na tumayo. Magsasalita sana ako ulit kaso tinapunan nya ako ng nakamamatay na tingin.

"President!" Napalingon ako sa likod at ayan na sila!

"Tsk!" Hindi ba talaga sila titigil?! Muli ko syang hinarap na nakakrus na ang mga kamay at taas ang isang kilay.

"Miss pasensya na at kailangan ko na umalis! bye!" paumanhin ko at tatakbo na sana kaso bigla naman nito hinawakan ang aking braso at hinila pabalik sa kanya.

"Where are you going? Are you planning to flee after what you did? I can't just let you slip away from me." Ang kulit naman ng babae na to, hindi ba niya alam ang word na accident?

"Miss, hindi kita tinatakasan. Sila ang mga tinatakasan ko dahil ayaw kong mahuli at ikulong sa Jail booth." Paliwanag ko at itinuro ang mga lalaki na nakapalibot na sa amin.

She kept a poker face toward the men in front of us. I was taken aback when she suddenly pulled me in and kissed my lips in front of so many people. Oh my God! Sino tong babae na ito at bigla nalang nanghahalik!

Marahan ko syang itinulak at gulat na tinakpan ang labi gamit ang likod ng aking palad.

"I-Ikaw yata ang pervert sa ating dalawa, alam mo ba na baka mag cause ka ng World War lll dahil sa ginawa mong paghalik sa akin?" Umatras ako at baka hilahin ulit ako nito.

"Isn't that what you wanted, so you ran into me?" Ngumisi siya. What the fuck?

Gusto ko pa sana sya patulan kaso tumalikod na ito at iniwan ako. Sobrang effort ko kanina matakasan lang tong mga lalaki na to tapos gano'n lang? Mahuhuli nila ako ng gano'n kadali? Dahil lang sa babaeng 'yun?!

"Tsk, wag nyo 'ko hawakan at tumigil na kayo. Pinapatawag ako ni miss Kathlyn kaya kung ayaw nyo mapagalitan wag nyo ng subukan." Banta ko pagkatapos nila ilabas ang isang posas.

Kailangan ko puntahan si Jamila at sabihin sa kanya, ayaw kong sa iba pa niya malaman ang nangyari.

Madali naman pala silang kausap, kung sana kanina ko pa sila pinagbantaan edi sana hindi ko mababangga 'yung babae. Dumiretso ako kaagad sa kanyang opisina. Pagbukas ko ng pinto ay abala sya sa kanyang table. Festival sana at dapat nag-eenioy sya pero nakakulong siya dito at nagtatrabaho.

"Hey, what are you doing here?" Tanong nya at sinalubong ako saka niyakap.

"Mah-"

"Who is it?" biglang nag iba tono nya kaya kinabahan ako.

"H-Ha?"

"I know it's not your perfume. Who hugged you?" nakangiting banta nito.

Hinawakan ko ang kamay nya saka dinala sa sofa at pinaupo sa lap ko, "Hinabol kasi ako ulit ng mga lalaki para sa Jail booth. May nabangga akong babae at sabay kaming natumba, humingi ako ng sorry at aalis na sana kaso bigla nya ako hinalikan sa harap ng maraming ta-" Hindi ko na natapos ang aking sasabihin dahil sa bigla nyang pagsiil ng halik sa labi ko.

She's so aggressive at alam kong naiinis sya kaya niyakap ko nalang ang katawan ni Jamila. She bit, licked and sucked my lip hanggang sa makontento ito.

"Who the hell kissed you?!" inis na tanong nya at pinisil ang pisngi ko.

"Hindi ko po kilala, basta maganda." sagot ko pero mas lalo yata sumama ang mukha nya?

Sinundan ko lang sya ng tingin pagkatayo nya at pagbalik may dala na syang bagong damit.

"Change your sweater. I hate the smell." Sabi niya at inabot ang bagong damit sa akin.

Hindi ko kinuha at itinaas na lang ang dalawang kamay, "Bihisan mo 'ko," utos ko.

Kahit naiinis ay ginawa pa rin naman nya ang utos ko. Kaagad nya hinubad ang suot kong sweater at isinuot sa akin ang bagong damit na napili nito. Kinuha niya ang cellphone at may tinawagan na hindi ko kilala. Anong gagawin nya? Ipapadakip ba ni Jamila 'yung babae kanina? Hindi nagtagal ay may narinig akong katok at isang babae ang pumasok. Kinuha niya ang sweater ko at inabot dito.

"Burn it," utos nya. Agad naman tumango ang kaharap nito at umalis din kaagad.

"Mahal, galit ka ba?" Alam kong galit siya, pero wala lang at gusto ko lang magtanong sa kanya.

Tinungo nito ang kanyang table saka kumuha ng wet wipes bago bumalik sa akin. Ano gagawin niya dyan?

"I'm not mad at you." Sabi nya kasabay ang pagpunas ng labi ko. Akala ko yung labi nya kanina ang ginawang pamunas, hindi pala.

"Do you remember her face?" mabilis akong tumango, "Tell me when you see her again," dagdag pa nya.

"If you ever run into her again, tell her you're married and I don't want anyone else touching you, do you get it?" pangangaral nya bago kagatin ang leeg ko.

"Roger! I'm sorry mahal, hindi ko naman ginusto ang nangyari kanina," sabi ko at niyakap sya.

Nanatili muna ako ng isang oras bago nagpasya na aalis muna dahil dadalawin ko nga kasi sa hospital ang magaling kong ama. Dumiretso agad ako sa kanyang VIP room, hindi ako nag abala na kumatok at kaagad na pumasok. Wala siyang kasama?

"Bakit nandito ka?" Kaagad na tanong nito, akala ko ba nag aagaw buhay pero bakit parang maayos naman sya?

Nilapitan ko sya at tumayo sa kanyang gilid, "Akala ko mamamatay ka na kaya napagpasyahan kong silipin ka saglit. Sa tingin ko malusog ka naman at alam naman nating matagal mamatay ang masamang damo," sabi ko bago kumuha ng mansanas na nasa gilid ko.

"Pumunta ka lang ba dito upang insultuhin ako?!" walang pinagbago ang matandang to.

Kumagat muna ako sa hawak na apple bago muling tiningnan ito na madilim ang mukhang nakatitig sa akin.

"Hindi, pero parang gano'n na nga?" Sabay tango at ngisi ko sa kanya.

"Wala kang utang na loob bata ka!" kung si Krystal pa siguro ang host ngayon siguro umiiyak na ito dahil sa mga sinasabi nito.

"Yeah yeah yeah, wala akong kwenta, walang utang na loob, suwail na bata... hmm pero baka nakalimutan mo na lahat ng perang ginamit mo para sa akin ay galing mismo sa daddy ko..." sarkastiko na sagot ko.

"Wag mo rin kalimutan na ibinilin lang ako ni daddy sa inyo at hiniram ang surname nyo. Alam ko na alam mo ang dahilan kung bakit. Paano na lang kung sabihin ko sa kanya ang ginawa mo kay Krystal?" dagdag ko na mas lalong ikinagulat nito.

"S-Sino ka?"

Tumango-tango ako habang nakangiti dahil natatawa ako sa ekspresyon ng kanyang mukha.

"Ah, oo nga pala at hindi mo ako kilala..." tumigil ako at mabilis na sinakal ang leeg nya.

"B-Bitawan m-mo ako!" hirap na sambit nito dahil sa higpit ng pagsakal ko.

"Bakit kaya hindi na lang natin totohanin ang drama mo? dapat nag aagaw buhay ka ngayon diba? kung ako nalang kaya mismo ang tatapos sayo para naman magkita na kayo ni satanas sa impyerno?" mas lalo ko pang hinigpitan at kita ko na ang pagbabago ng kulay sa kanyang mukha.

"Hindi mo ko kilala? nakakasakit ka naman masyado at silang dalawa lang ang kilala mo..." binitawan ko na sya, wag na lang muna ngayon at sa susunod nalang.

He was coughing and gasping for air after I let him go, "S-Sino ka?!" tingnan mo to at meron pang lakas sumigaw matapos ng ginawa ko.

"Ako?" Turo ko sa sarili na mas lalong ikinasama ng tingin nito.

"Albrecht, Krystal Bern. The body's original owner." I shrugged and turned away from him.

Aalis na ako at bubuksan ko na sana ang pinto ng may maalala ako kaya muli kong hinarap ang matanda.

"One more thing, kung mahal mo pa ang buhay mo at ang asawa mo, mas mabuting wag na kayong magpakita sa akin. Maliwanag? Miller?" I threatened him before leaving his room.

"HAHAHA nakakatawa mukha nya, kita nyo 'yun? Parang nakaharap si satanas sa sobrang putla nya." Mahinang bulong ko habang nag aabang sa elevator.

I can do better than that.
Kaya ko rin kaya yun!
Really? I don't think so.
Oo kaya! wala ka talagang tiwala.
By the way, did you just claim the body as your own?

"Kailangan ko pa ba ulitin? Syempre para maniwala sya." Sabi ko nalang.

Bumukas ang elevator at laking gulat ko nang magkaharap ulit kaming dalawa.

"Ikaw ulit?"

"Are you a stalker?" taas kilay na tanong nya.

Sino ba sya para sundan ko? Hindi ko nga sya kilala tapos ngayon sasabihan niya akong stalker?

"Excuse me miss, ang taas naman ng tingin mo sa sarili at bakit kita susundan? hindi nga kita kilala. Asa ka." banat ko bago pumasok at tumayo sa gilid.

"Really? Then what are you doing here? It's probably not a coincidence that you're here as well." Feeling naman ng babae na to. I admit maganda sya lalo na ang katawan nito pero hindi ko gusto ang tabas ng dila nya.

I simply ignore her and take my phone from my pocket. I'm about to send a message to Jamila when she suddenly grabs my arm and pins me to the side.

"What the fuck?" Napamura ako ng wala sa oras dahil sa higpit ng hawak nya at sobrang lapit ng kanyang mukha.

"Miss, ayaw kong patulan ka kaya kung ako sayo bitawan mo ang kamay ko dahil hindi kita kilala." Ganito na ba ang mga babae ngayon? Bigla nalang nanghahatak at halik kahit hindi naman nila kilala.

"I hate being ignored, especially when I'm talking." Diin na salita nya at buong lakas na kinagat ang leeg ko kaya naitulak ko ito.

"Are you craz-" naputol na naman ang sasabihin ko dahil sa pagbukas ng elevator at ang mga tao na sunod-sunod pumasok.

Sa daming tao na pumasok, napuno ang elevator at pag minamalas ka nga naman, sya pa ang kaharap

ko ngayon at nakadikit sa katawan ko ang mga dibdib nito. Iniwas ko ang mga mata at tumingala, ayaw kong yumuko at iba ang nakikita ko! Gusto ko sana syang sigawan pero maraming tao.

Naninindig ang mga balahibo ko matapos maramdaman ang pagyakap nya sa katawan ko at ramdam ang mainit na hininga nya sa leeg ko. Kainis! Ang tagal makarating sa groundfloor. Kakabihis ko lang ng damit at sa tingin ko may masusunog ulit si Jamila.

"Hey," rinig kong tawag nya.

I bite my lip hard sa biglang paghigpit ng yakap nito at nagsimulang halikan ang leeg ko.

"M-Miss, tumigil ka!" Diin kong salita at pilit inalis ang mga braso nito ngunit sobrang higpit talaga, bakit ang lakas nya?!

Napangiwi nalang ako sa sakit ng sinimulan nyang sipsipin ito at paulit ulit na kinagat.

Noo! Kb! magagalit si Jami! pigilan mo!
I'm trying! Pero sobrang sikip at hindi ko maalis ang mga braso nya!
Waaaa kapag yan nalaman ni Jami bwesit ka!

"Tumigil ka na bago pa kita masaktan, may asawa ako at hindi mo gugustuhin na makalaban sya," banta ko sa kanya.

Tumigil sya at inangat ang ulo, akala ko matatakot ito ngunit nagkamali ako. Ngumisi lang ang babae na nakayakap parin sa katawan ko.

"Hmm really?" tumango ako at muling iniwas ang aking ulo.

She let out a soft chuckle at inayos ang kwelyo ng damit ko. Wala na akong narinig na salita mula sa kanya hanggang sa bumukas ang pinto at nag labasan ang mga tao.

"See you again, little pervert," she said and smirked.

Mabilis akong umalis upang takasan sya dahil baka ano pa ang sunod na gawin ng babae na 'yun.

Bumili muna ako ng bagong damit, 'yung turtleneck para hindi kita ang leeg bago bumalik ng school. Ang init pero suot ko ganito, wala kasi ako mahanap na concealer sa mga nadaanan kong store! Bakit ngayon pa sila naubusan kung kailan kailangan na kailangan ko?

Almost 6pm na nang makarating ako, nasaan kaya ang asawa ko?

"Horsey!" Tawag ni Sj kasama si love. Bakit silang dalawa lang?

"Saan ka galing keyboard at kanina ka pa namin hinahanap?" Tanong ni love.

"Dinalaw ang anghel kong ama sa hospital dahil nag aagaw buhay daw kuno sya." Direktang sagot ko sa dalawa.

"Ano balita? Humihinga pa ba? BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHHAHA."

"Bakit naka turtleneck ka keyboard?" Ang dami nilang tanong, mahirap lusutan ang dalawang to.

"Buhay pa at nadumihan ang damit ko kanina kaya dumaan nalang ako sa isang store para bumili nito." Paliwanag ko at sana naman paniwalaan nilang dalawa.

"Ooo, may outdoor cinema mamaya sa field." Pagbabahagi ni Sj, dami naman nilang alam.

"Anong oras?" Tanong ko.

"9pm." Sagot ni love.

"Okay, manonood kayo?" Dagdag ko pa.

"Yup kasi horror ang palabas, ako mismo naghanda nyan BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Mga mukhang horror talaga.

"Sige babe, sunduin ko lang si Jami for dinner. Next time na kami sasabay sa inyo." Akala ko aangal sila pero mukhang may mga plano narin sila tonight at hinayaan nalang ako.

Dumiretso ako kaagad sa opisina nya dahil alam kong buong hapon sya nagkulong doon para lang sa trabaho. Akala ko nasa office sya pero pagpasok ko ay walang tao kaya umalis nalang ako upang hanapin ito. Mag isa akong naglalakad at hinahanap siya hanggang sa natagpuan ko ito sa bandang may cashier at may kausap na babae.

"Mahal." Tawag ko at niyakap sya.

"Right on time." Bulong nya at pinaharap ako sa babaeng nilagpasan ko ngayon lang.

Nanlaki ang mga mata ko nang makita ang babaeng nakangisi ngayon sa akin.

Shit!

"This is my high school friend, and business partner, wife. Cindy Arnault." Pakilala ni Jamila sa aming dalawa.

Hindi ako makapagsalita dahil sa kaba, bakit sya pa? paano kung sabihin nito ang ginawa nya sa akin kanina at paano kung malaman ni Jamila na sya ang babaeng humalik sa akin kanina?

Ngayon lang ito may ipinakilala na kaibigan sa akin at ayaw kong mag away sila dahil lang sa nangyari kanina.

"Cindy was the one I was talking about earlier. My wife, Krystal Bern," pakilala nya sa akin sa kaibigan nya.

Masama ang kutob ko.

"Hi," matamis na ngiti ni Cindy at inabot ang kamay nito pero tiningnan ko lang ito. Dapat ko ba tanggapin yan?

"Love?" bulong ni Jamila kaya napatingin ako sa kanya. Lihim akong napabuntong hininga nang makita ang matamis na ngiti nya.

"Nice to meet you, Miss." Bati ko sa babaeng kaharap at naki

[Content truncated due to length]

CHAPTER 35

-

Mabuti at hindi ako ang host. Ano kaya gagawin ni Jami sayo Kb? ibitay ka rin kaya nya?

Perhaps.

"Ingay nyo naman, pwede ba tumahimik kayo?" Sagot ko habang papasok ng opisina ni Jamila.

"What's wrong?" Salubong niya kaagad pagkapasok ko.

Feeling ko tuloy gusto ko kumain ng popcorn.

Tell her.

Sabihin mo na Kb.

"Oo na, tumahimik na kayo please lang at iniisip ko kung saan mag uumpisa." Sumasakit ang ulo ko dahil sa kanilang dalawa, kanina pa nila ginugulo ang isipan ko.

"Kb?" Tawag ulit sa akin ni mahal bago ako pinaharap sa kanya.

"Mahal, may aaminin ako." Lakas ng tibok ng puso ko, ngayon lang ako kinabahan ng ganito.

"Yes?" Hinila niya ako sa sofa, umupo sa legs ko bago inayos ang mga buhok na nakaharang sa mukha ko.

"Do you have a problem?" Tanong niya, tumango ako.

"Tell me?"

"Kiss mo muna ako." Ngumuso ako at agad niyang hinalikan ang labi ko.

"There, so tell me what's your problem."

Tumikhim ako at mapaklang ngumiti, kabado ako dahil inaasahan ko talagang magagalit sya.

"Diba sabi ko sayo may babaeng humalik sa akin kanina?" Panimula ko, tahimik lang sya at marahang tumango.

"Tapos pumunta ako ng hospital, diba?" Dagdag ko at tumango ulit sya. Kahit sobrang kaba sinalubong ko talaga ang kanyang mga mata, ayaw ko pagdudahan nya ako sa sasabihin ko.

"Yung humalik sa akin mahal nakasabay ko ulit kanina sa elevator…" hindi sya nagsasalita at hinihintay lang na matapos ang aking kwento.

"Then sobrang dami pumasok kaya siksikan na kami sa loob. Yung babae na humalik sa akin niyakap ako, hindi lang yakap…" tigil ko at ipinakita sa kanya ang leeg ko na may chikinini nong Cindy. "Ayan, nilagyan nya ako. Hindi naman kasi ako makakilos ng maayos kasi sobrang sikip talaga sa loob at hindi

ko rin sya magawang maitulak…" mabubuhay pa naman siguro ako pagkatapos ng gabing to?

"Sinabihan ko sya na may asawa ako… Nagulat na lang ako kanina kasi yung babaeng tinutukoy ko ay kaibigan mo pala mahal." Her eyebrow flinched pagkatapos ko banggitin ang kaibigan nya.

"You mean Cindy?" direktang tanong nya. Kaagad akong tumango ng maraming beses at bahagyang ngumuso.

Baka isipin ni Jamila na ginusto ko ang nangyari. Hindi ko ginusto at kaya ko nga inaamin sa kanya ang totoo kasi ayaw ko pagdudahan nya ang pagmamahal ko.

"I'm sorry, hindi ko sinasadya at mas lalong hindi ko ginusto ang nangyari. Sisihin mo ang kaibigan mo kasi ang landi nya." Prangka na sabi ko sa kanya. Landi kasi masyado ng babae na yun.

"Why are you scared?" tanong nya. Sa tono ng pananalita hindi naman mukhang galit. Hindi ba sya galit sa ginawa ng kaibigan nya?

"Kasi alam kong magagalit ka." Agad na sagot ko.

Tipid nya akong nginitian at hinaplos ang aking pisngi, "I know," sambit nito dahilan upang mapakunot ang aking noo.

"Huh?"

Hinalikan nya ang magkabilang pisngi ko at ngumiti, "Cindy told me earlier that she kissed a PU student but couldn't remember her name. I know you're the woman she was talking about because you told me what happened between the two of you."

"She also mentioned that you met again at the hospital and teased you so much that she left a kiss mark on your neck."

"Cindy confessed to me, so I know everything. Ang hindi niya lang alam ay ikaw ang asawang tinutukoy ko."

Natulala at napanganga ako sa kanyang sinabi habang abala sa paghaplos ng aking pisngi. Alam nya pero hindi ba sya galit? May reason din naman para magalit siya sa akin.

"Hindi ka galit, mahal?" Tanong ko, ngumiti siya at umiling.

"I understand the situation. Maybe I'd be upset if she already knew I was your wife and still kissed you. I've known her since high school, so I'm very familiar with her demeanor. She looks exactly like Pixie." Paliwanag ni Mahal sa akin.

Safe ako?

"I was just waiting for you to admit it. I hoped you would tell the truth, and I am glad you did." Napabuga nalang ako ng hangin dahil sa mga narinig ko mula sa kanya.

She lifted my chin with her forefinger. She kissed my lips first, then sofly sucked on the part of my neck where the kiss mark remained. Napatingin ako sa kisame at tapik sa kanyang ulo. Hindi ko na pala kailangan sabihan si Jamila dahil alam na kung anong gagawin nito.

Matapos ng usapan namin ay inaya na nya akong umuwi dahil may gagawin daw kami. Hindi na rin tuloy ang outdoor cinema dahil sa nangyaring pag sunog namin ni Iris sa broadcasting room kanina.

Pagdating ng bahay ay dumiretso kami kaagad sa kwarto. Iniwan nya ako saglit dahil may kukunin daw ito, nagulat na lang ako pagbalik niya dahil may bitbit ng suitcase ang asawa ko.

"Ano yan mahal?" tanong ko.

Hindi sya sumagot. Binuksan niya ang suitcase at napalunok nalang ako ng makita ang nilalaman ng suitcase nito.

"Let's play a game," sabi nya. Kinuha ang isang revolver, dalawang bala at inabot sa akin.

Anong laro gagawin namin? kinakabahan ako sa binabalak ni Jamila.

"A-Anong laro mahal?" Kabadong tanong ko.

"I'll forgive you if you make it through this game." Napanganga nalang ako sa sinabi nya, anong game? Diba sabi nya hindi sya galit?

"A-Anong game po?"

"It's known as a luck game. If you're still alive after I shoot twice. I will excuse you." Mas naging doble yung kaba ko matapos nya ni rotate ang cylinder at magkasunod na pinasok ang bala sa chamber nito.

"M-Mahal, diba sabi mo hindi ka galit? Sabi mo naiintindihan mo ang sitwasyon. B-Bakit may ganitong laro tayo?" Bakit ganito, seryoso ba talaga sya sa larong to?

"I explained that I understood pero hindi ko sinabi na pinapatawad kita dahil sa selos na nadarama ko." Ito yata ang magiging dahilan ng kamatayan ko.

"Mahal, bakit naman gan—" I was in the middle of a sentence when she suddenly pulled back the hammer and pointed the gun at me.

"I'll give you a chance. You're the first to move," she said and smiled.

Diba dapat yung kaibigan nya ang barilin nya dahil ito naman ang may kagagawan ng lahat? Bakit ako na nananahimik lang bigla nalang nadamay.

"H-Hindi ko kaya, paano na lang kung pumutok yung un—" hindi ko na naman natuloy ang aking sasabihin. Napayuko nalang ako matapos nya kinalabit ang gatilyo at napatingin sa gilid ng paanan ko.

Feeling ko ang putla ko dahil sa sobrang panlalamig. Seryoso nga talaga sya sa gusto nitong mangyari. Paano kung magkamali kami at mamatay dahil sa kalokohan ni Jamila.

"Mahal."

She spun the cylinder, pulled the hammer back once more, and aimed the gun at me.

"Hindi ko gagawin ang pinapagawa mo, kung gusto mo ikaw nalang. Iputok mo pero wag kang umiyak pag namatay ako." Direktang salita ko at inilapag ang revolver sa kama.

Nilapitan ko ito, hinawakan ang kanyang kamay at ako mismo ang nagtutok sa aking noo, "Go, pull the trigger po." Hamon ko pero sa totoo lang sasabog na talaga ang puso ko sa sobrang kaba.

Hindi nya naman siguro ipuputok yan?

Hindi ka sure, nakakatakot magselos si Jami! Waaaa paano nalang kung iputok nya talaga yan?! Bwesit ka Kb!

Let's just see.

Edi patay tayong tatlo kung may bala ang susunod nyang tira.

I closed my eyes and swallowed hard, my pulse hammering in my ears. Despite the cool air from the air conditioning, a thin layer of sweat formed on my brow. Minutes felt like hours until I finally heard Jamila sigh. Cautiously, I opened my eyes—only to be caught off guard as she suddenly pulled me into a tight embrace and pushed me onto the bed.

"I'm sorry," she whispered, her voice barely audible as she buried her face against my stomach, nuzzling it gently.

I patted her head at inagaw sa kanya ang baril. Itinutok ko ito sa TV bago kinalabit ang gatilyo at pagkatapos umalingawngaw ang ingay sa loob ng kwarto.

What the fuck?!

Patay na siguro kaming tatlo ngayon kung pinutok ni Jamila ang baril sa ulo ko.

"Gusto ko na magpalit ng host," bulong sa sarili ko.

Ayaw ko!

Nope.

"Love," tawag nya at inangat ang kanyang ulo.

"P-Po?" kinakabahan parin ako, baka mamaya may palaro sya na mas malala pa rito.

"I said I'm sorry." She sat up, her eyes searching mine before she slowly crawled up, closing the distance between us. Then, without hesitation, she pressed a soft, lingering kiss on my lips.

Ngumiti nalang ako at niyakap sya ng mahigpit. Ang angas ko sa iba pero tiklop naman pagdating sa asawa, pati si Bern takot sa kanya.

"Wala ka naman dapat ikaselos mahal dahil tatlo kaming nagmamahal sayo. Para sa amin ikaw na ang pinaka perpektong babae sa buong mundo."

Sinasabi ko lang ang totoo, lahat nasa kanya na at wala na talaga kami mahihiling pa. Kahit pa siguro ipagtabi sya sa thousand of women, sya parin ang pipiliin ko at wala ng iba. Ngumiti si Jamila, pinaulanan ng matatamis na halik ang labi at mukha ko. Ang swerte at sweet ng asawa ko kaya malabong ipagpapalit ko sya sa ibang tao.

"Mahal na mahal kita Jamila, kung dumating man ang panahon na mawala ako o kung sino man sa

aming tatlo sana walang magbabago sayo." I whispered and hugged her tightly.

Nagtataka ako kasi bigla na lang ito tumahimik. Napagtanto ko nalang na umiiyak na pala ito matapos ko iangat ang kanyang ulo.

"Mahal? Why are you crying?" nag-aalala na tanong ko.

Umiling sya at tipid na nginitian ako, "I love you so much." Mahinang bulong nya. Parang nasasaktan ako para sa kanya.

"Wag ka na umiyak, alam mo na ayaw kong umiiyak ka. Hindi ka na talaga nagbago at napakaiyakin mo parin sa tuwing kasama ako." Pagpapatahan ko sa kanya saka dinampian ng halik ang kanyang magkabilang mata. Alam ko na ayaw ni Krystal mag fuse kami pero alam ko rin na darating ang panahon na isa nalang sa amin ang mananatili.

Wag mo kasing sabihin na may mawawala dahil nasasaktan sya! Ikaw talaga lagi ang dahilan kaya umiiyak si Jami!

Hindi ko naman sinasadya at nagsasabi lang ng totoo.

"Tahan na po, nagagalit na si Krystal sa akin kasi umiiyak ka," sabi ko sa kanya.

Hindi nya ako sinagot, ibinaon nalang nito ang kanyang mukha sa aking leeg at mas lalong hinigpitan ang kanyang yakap. Marahan kong hinaplos ang kanyang ulo, hinayaan ko sya dahil sa tingin ko pagod na pagod sya. Nagpasya nalang ako na kantahan si Jamila hanggang sa namalayan na tulog na pala sya.

I know sinabi nya kay Krystal na okay lang sa kanya kung mawala kami ni Bern, pero deep inside alam kong nahihirapan at nasasaktan siya ngunit ayaw lang ipakita dahil takot sya na baka masaktan ulit si Krystal.

Hindi ko alam kung bakit tinatago ni Jami ang totoong nararamdaman nya?

Because she doesn't want to hurt you.

Pero nasasaktan sya? Ayaw nya ako masaktan kaya sarili na lang ang sinasaktan nya? Gano'n ba?

"Kasi mahal niya tayong tatlo at ayaw nya na may mawala ni isa sa atin," sagot ko.

Sinabi ko naman sa kanya na tanggap ko na ang lahat at wala akong plano na mag fuse sa inyo.

"Oo nga pero baka dumating yung panahon na may mawala. Natakot siguro dahil sa sinabi ko kanina kaya umiyak si Jamila."

Oh edi kasalanan mo! Bobita.

She's too soft.

"Don't leave me… stay with me," rinig kong mahinang salita ng asawa ko.

Nananaginip na si Jami.

"Matulog na tayo," sabi ko sa dalawa.

Hinalikan ko muli ang kanyang pisngi, "Goodnight mahal," bulong ko bago tuluyang ipinikit ang aking mga mata.

—

Kasama ko si Iris, nakasalubong ko sya kanina kaya sabay na lang kami kumain ng agahan. Si Jamila maaga rin umalis at hindi ko alam kung saan nagtungo. Susulitin ko nalang ang araw na ito dahil bukas si Bern na ang magiging host namin.

"Pero ano nga kasi ginawa ni miss sayo, Kb?" kanina pa nya ako kinukulit tungkol d'yan.

I'll just make it short, "Binaril paanan ko," sagot ko, bigla nalang ako tinawanan.

"Parehas lang pala sila ni uno HAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH." hindi na ako magtatanong at halatang binaril na rin sya.

Hindi pa namin nakikita ang iba, hindi rin namin alam kung saan sila. Sana walang katulad ni Cindy ang makaharap ko ngayon at baka hindi lang baril ang itutok ni Jamila sa susunod.

"Hoy!"

Sabay kami napatingin kay Sj na kakapasok lang ng booth.

"Nandito lang pala kayo! iwanan nyo na ang pagkain at kanina pa namin kayo hinahanap!" sabi nya bago hawakan ang braso naming dalawa ni Iris.

"Bakit? kita mo naman kakasimula lang namin!" sagot ni Iris. Hindi na ako umangal at alam ko na kukulitin lang ako, isa pa, I'm trying to pretend na si Krystal at the moment.

"Ano ba yan!" padabog na tumayo si Iris at wala ng nagawa kundi ang sumunod nalang.

Sinundan lang namin sya hanggang sa makita namin ang ibang kaibigan at may kasamang mga bagong mukha. Hindi ko sila kilala at sa tingin ko mukhang close naman nila ang isa't isa.

"Luh gago! anong ginagawa nyo rito ha?" tanong ni Iris sa mga bagong mukha.

"Dumadalaw, hindi nyo man lang kami inimbitahan sa festival nyo," sagot nong isa.

Matatangkad at magaganda sila, hindi yata sila students ng PU.

"Hindi ka naman gold Pax?" agad na sagot ni Iris sa babae. Tahimik lang ako dahil wala naman akong kilala sa mga ito, gusto ko sumabay pero wala akong gana.

Hala hoy! Kb palit tayo! Miss ko na sila.

Finally at makakapagpahinga na ako, kagabi ko pa gusto magpalit matapos ng ginawa ni Jamila sa akin. Hindi ko ba alam pero nanghihina ako ay basta hindi ko maipaliwanag, pagod at kulang sa tulog lang siguro.

Sige, tulog muna ako.

"Hoy horsey!"

"Hoy!"

"Nag loading na naman siguro utak ni unggoy."

"Halakaaaaa! Mabuti at naisipan nyo dumalaw sa festival. Si babe sisihin nyo kasi hindi nya kayo inimbitahan," sagot ko.

Wala talaga akong plano mag host pero bigla nalang sumulpot ang mga bruha. Ang tagal kaya namin hindi nagkita kaya nagpasya nalang akong mag host dahil sa tingin ko pagod din si KB. Sa susunod ko nalang sya ipapakilala kapag okay na ang lahat.

"Beanini hindi ka yata tumangkad?" gaga tong si empakta at si Bea agad ang inaasar.

"Bakit ba height ko pinoproblema mo? Kapal mo, halos same height lang tayo?" sagot nito sabay erap kay empakta.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Bakit hindi nyo kasama si Kai?" tanong ni empakta.

"Lumipad sa mars," sagot naman ni Pax.

"Sayang naman, sana sinamahan nyo at baka nawala pa.” Pang-aasar ni empakta.

"Since nandito kayo papakilala namin ang ibang miyembro ng CCB sa inyo." sabi naman ni Aaar eeeL.

"May nadagdag sa grupo nyo? kayong lima pa lang nga sakit na sa ulo, bakit nag dagdag pa kayo?" direktang sagot ni Bea.

"Gano’n talaga Beanini, kailangan namin minimum of 10 members para sa club BAHAHAHAHAHAAHAHAHAHA." happy naman masyado ni babe, maganda siguro bungad nito kanina paggising.

"Tangena naalala ko, after festival acceptance pala ng first year students!" Singit ni empakta.

"Oo nga no, gage." pati yata si Aaar eeeL nakalimutan.

“Tara, punta tayo cafeteria baka nando’n sila Pie." sabi ni Babe.

Dumiretso kami ng cafeteria, tinawagan na rin namin ang iba at sinabing may ipapakilala kami sa kanila. Kasalukuyan kaming naglalakad ng bigla nalang kami pinatigil ni babe at nilapitan ang isang malaking box na parang size ng refrigerator?

"Ano gagawin mo d’yan, Babe?" tanong ko.

"Hoy Tansan at Pax, dito kayo, try nyo buhatin dali!" tawag nya sa dalawa. Ano gagawin nila d’yan? baka isa ulit sa mga kalokohan ni Babe, kung ano nalang talaga ang trip nya sa buhay.

"Ano ba gagawin?" tanong ni Pax pagbalik nila sa amin at bitbit na ang malaking box.

"Basta BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Hoy si Jake yun diba?" turo ko sa kanila ang nasa unahan na lalaki at mag isang naglalakad.

"Kawawang bebeboi namin na yan at mag-isa, lungkot naman ng buhay nya kaya pasayahin natin pansamantala." sabi ni Babe.

"Tansan at Pax, kita nyo yung bebeboi namin?" sabi nya sa dalawa, "Bitbitin nyo tong box tapos ikulong nyo sya BAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHA." utos nito at humagalpak ng tawa, kaloka.

"Bungad agad Sj, kakakita lang ulit gusto mo agad dogshowhin." sabi ni Bea at sumabay sa tawanan.

"Dali dali, BAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

So ayun nauna na silang dalawa habang kami nasa likod at mahinang nagtatawanan habang sinusundan sila. Hindi naman siguro mahihirapan ang dalawa since mas matangkad sila kaysa kay empakto. Bitbit ang malaking box ay kaagad nila itong nilapitan, inangat ang malaking box at mabilis na ibinagsak kay empakto dahilan upang makulong ito.

"Hoy! alisin nyo to!" sigaw ni empakto, umikot-ikot na parang sumasayaw at sinusubukan makawala.

"Kawawang bata, umagang-umaga napagtripan nyo na." Lungkot siguro ng buhay ni Bea kasi palagi nalang seryoso sa buhay.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Mabilis kaming tumakas, iniwan si empakto na nagsisigaw at nasa loob pa rin ng box. Sa sobrang likot nya ay nabubundol na sya sa pader, pwede naman yun maalis kung inaangat nya! Tanga.

Pagpasok ng cafeteria akala namin nandito sila Jami pero wala pala. Dumiretso nalang kami kaagad sa itaas at hinintay ang ibang CCB upang ipakilala ang mga bagong kaibigan.

"Buti pa Doraemon mag order ka na habang wala pa sila, para hindi na tayo maghintay ng mas matagal pa." suhestiyon ni Babe sa kanya.

"Okay."

"Akala ko nagbibiro lang kayo. Nag-aaral pala talaga ulit kayo." Kanina pa paulit-ulit si Pax.

"Mukha ba kaming joke? yung mukha siguro ni unggoy, yan ang legit na joke." mabilis kong sinabunutan ang buhok ni empakta dahil sa sinabi nya.

"Ako trip mo ha? gusto mo ihulog kita empakta?" banta ko.

"Kasalanan kasi yan ni horsey ko, gusto nya mag-aral ulit edi sumabay na lang din kami BAHAHAHAHAHAHAAHHAAHHA."

"Dami nyo namang time, parang walang problema ha." sagot ni Bea.

"Ganyan ang buhay, ini-enjoy lang habang bata pa Beanini." sabi naman ni Aaar eeeL

Habang abala sila sa usapan ay ako naman abala sa pag scroll ng aking socmed. May nakita akong

prank at sa tingin ko bagay to para sa kanila.

"Hoy! tingnan nyo to, gawin nga natin to." tawag ko sa kanila at pinakita ang video na aking nakita.

Habang abala sila sa panonood ay bigla namang sumulpot ang iba naming mga kaibigan. Isa-isa namin sila pinakilala at sa tingin ko good vibes naman silang lahat.

"Bwakinangsheyt bet ko to horsey BAHAHAHAHAHAHAAHAHAHA dalawa sa kanila at CCB para patas." pagsang-ayon ni Babe sa pinakita ko.

"Anong gagawin ha? Siguro pinatawag nyo lang kami para ipagawa ng mga kalokohan na naisip ninyo." ang talino ni hell sa mga ganito, agad nya nahulaan ang gusto ko.

"Tumahimik ka at ang baho ng hininga mo!" halaka, ang tapang ni tanso at baka nakalimutan nya na Ponferrada yan kaso hindi nga lang halata.

"BAHAHAHAHAHAHAHAAHHAHAAHA."

"Huh?! ako mabaho ang hininga?! kamusta naman ang putok mo sa kili-kili?!" singhal ni hell sa kanya.

"Pota HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"HAHAHAHAHHAHAHAHAHAHAHAHA." hitsura ni tansan sasabog na yata sa sobrang pula.

"May putok ka pala e HAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAHA." tawa ko.

"Ano ba yan Pax! Para kang bata kung kumain!" napatingin kami kay Pax na kasalukuyang pinupunasan ni babe ang bibig nito dahil sa nagkalat na icing.

"Para ka namang tanga Sj, tingnan mo mukha mo. Para ka rin bata, hindi ka na talaga nagtanda." sunod naman si Aaar eeeL. Kaloka tong si babe at sya rin pala may nagkalat na icing sa bibig.

Kailan pa sila kumain ng cake?!

"Tangena ka Tansan, harap ka saglit! ano ba kayo kung kumain! dinaig nyo pa si unggoy sa pagkaburara." inis akong napatingin kay empakta ngunit bigla rin nawala. Half sa mukha ni Tansan napuno ng icing pero ang buong mukha ni empakta sinakop ng icing, punyeta.

"Baliw na yata kayo." lahat kami tumango sa sinabi ni Bea.

"Tangena nyo HAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ang kalat nyo kumain ano ba! HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Ang lakas ng tawanan namin, nag record pala sila at sumasabay don sa trend ngayon. Hindi pa ba full storage yang cellphone ni Ag?

"Maghilamos nga kayo don, ang lagkit nyo tingnan." sabi ni Caddie sa kanila.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA tara na, balik din tayo kaagad."

Umalis ang apat upang maghilamos ng mukha, naiwan kami at sakto dumating ang mga inorder naming

pagkain. Ang dami pala inorder ni Ag! Well, okay lang at mauubos naman lahat ng to. Matapos kumain ay naglibot kami ng campus, puro nalang kain ginawa namin hanggang wala na kaming magawa at nagsimula na sila babe sa gagawin.

"Sige na hell, mag confess ka na dali! ito o singsing. Kung sinong unang babae na nakasuot ng black ang dadaan sa harapan natin ha." sabi ni babe at inabot sa kanya ang isang onion ring, gage.

"Teka lang." kinuha nya ulit ito kay hell at kinain.

"Tangena HAHAHAHAAHHAHAHAHAHA."

Nasa cottage kasi kami nakatambay ngayon. So yung dare nya kailangan gawin ay mag propose sa stranger na nakaitim na dadaan.

"Oh ito onion ring mo BAHAHAHAHAHA."

"Bakit ako pa? hindi ba pwedeng kayo nalang? O kaya sila?" maktol nito, itinuro sila Pax at Bea.

"Hindi pwede at mas bagay sayo. Sige na, para naman may thrill buhay mo HAHAHAHAHAHAHAHAHAH." sagot ni Aaar eeeL

"Tangena naman oh." kahit labag sa loob ay pumayag na rin ito sa gusto namin mangyari.

Mag sasampung minuto na pero wala pa ring nakablack na babae ang dumadaan. Puro kasi hotdog at wala masyadong babae na nakasuot ng itim.

"Pati kapalaran ayaw kayo pagbigyan, tingnan nyo at walang dumadaan." sabi ni Bea.

"Chill ka lang Beanini at may dadaan din BAHAHAHAHAHAAHHAA."

Masaya kaming nag uusap at hihintay ng bigla nalang tumayo sa gitna si Tansan at empakta.

"Gagawin nyo?" tanong ko.

"Eeeeef, uuuuuu, ccccccc, kkkkkk." sabay nila at bigla nalang sumayaw.

"One thing about us ay tayo ay bading…" punyeta akala ko pa naman kung ano ang gagawin nila.

"Pangarap hotdog ba't ngayon ay pandesal natin…" ako nahihiya sa ginagawa nila pero wala, tawa nalang kami ng tawa.

May hotdog naman si Iris at Pandesal kaya hindi na lugi si ma'am Everleigh.

"Meron syang asawa ngunit sa 'kin siya ay bumigay…" kaloka ng mga lyrics nila, ito siguro dahilan kaya magkadikit pa sila simula kanina.

"Pota kayo HAHAHAHAHAHAHAHAHAA."

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Galing naman at may twerk twerk pa nalalaman BAHAHAHAHAHAHA."

"Medyo manyakis, masarap kumpara sa kanyang hotdog guy." on beat talaga silang dalawa pero mas natawa ako sa huling birit ni empakta.

"E-E-E-EFFF FUCK MEEEEE."

"HAHAAHHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Tangena nyong dalawa."

Ang ingay dahil sa lakas ng mga tawanan namin. Ganda naman ng advertisement na yun at sobrang havey.

"Ayos ba performance namin? HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." hagalpak ni empakta at nag high-five kay Tansan.

"Oo, pwede na kayo sa ph animal talent." sabi ni Bea kaya nagtawanan kami.

"Hoy may babae na nakaitim!" tawag ni Pax sa amin at tiningnan ang babae na papadaan ng cottage namin.

What the hell?

"Gorabels na hell BAHAHAHAHAHAHAH." Hinawakan nila empakta ang kanyang braso bago itinulak palabas ng cottage, muntik pa tuloy syang madapa.

"Go hell yeah, go hell ahhh, go hell ayeah." Pag cheer namin sa kanya.

Sinamaan nya lang kami ng tingin at hinintay ang babae na makadaan sa amin.

"Tulak mo R," bulong ni Bea kay Aaar eeeL kaya nilapitan nito si hell at malakas na itinulak dahilan upang mapaluhod ito at hawak sa legs ng babae.

"Omaygas BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"I had no idea there were so many perverts at this school." sabi nong babae sa kanya bago ito yumuko upang tingnan sya.

"Gage HAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Yung babaeng niluhuran nya, ang babae naging dahilan kung bakit muntik na kami bawian ng buhay kagabi. Cindy Arnault, ang kaibigan ni Jami.

"Oooooo."

"Miss, this is for you." hindi nya pinansin ang sinabi ni Cindy at inabot sa kanya ang onion ring nito pota.

"HUHUBAHAHAHAHHAAHHAAHAHA."

"What am I gonna do with that?" taas kilay na tanong ni Cindy sa kanya.

"Kainin mo, kasi proposal ko?"

Puro nalang kami tawanan sa gilid habang pinapanood silang dalawa.

"Do you have a car?" tanong ni Cindy.

Narinig ko nalang na may pumapapak sa gilid ko at hindi nga ako nagkakamali, sila babe may nilalamon na, kasama si Pax at Bea.

"Yes."

"Do you have money?"

"Yes."

"Are you rich?"

"Yes."

"Can you spoil me in any way I want?"

"Yes."

"Ooooooo ulala mamamiya."

Kinuha nya ang onion ring ni hell at yumuko, hinawakan ang kanyang baba at bahagyang ibinuka saka nito isinaksak ni Cindy ang onion ring sa bunganga ni hell.

"Pucha HAHAHAHAHAHAHAAHAHAH."

"Then I'm sorry, but I have to decline your offer because I want to be the dominant one." nakangising direkta na sagot nito, tinapik ang pisngi ni hell at iniwan syang mag-isa.

Tulala ang Ponferradang hilaw.

"AHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAHAH."

"Rejected kawawa BAHAHAHAHAHAHA."

"Naniniwala talaga ako hell na wala kang pag-asa sa lahat ng babae HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." nagsalita ang tansan.

"Kapal mo tansan, wala ka rin naman pag asa. Isipin mo nakailang ulit ka binasted ni Jemama?" sabat ko kaya natahimik sya.

"Oh tameme ang tanga HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAA." saya ni Aaar eeeL, mukhang walang problema.

Si hell hindi parin naka move on at tulala parin si gaga. First time nya siguro na reject ng bongga at sa harap pa ng mga kaibigan nya.

"Kawawa kayong dalawa." itong si Caddie medyo malakas din mang asar.

"Tangena, ako? tinanggihan nya?!" ngayon lang yata natauhan si hell at padabog na tumayo.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAH."

"Tanggapin mo nalang na pangit ka, wala na tayong magagawa pa." bwesit tong empakta na to.

"Tara bumawi ka hell, si tansan naman ipagawa mo ng dare HAHAHAHAHAHA." sabi ko at kaagad na hinawakan nila babe si tansan dahil mukhang tatakas pa.

Aalis na sana kami kaso biglang dumating sila Jami at sino itong kasama nila?

"Jaaaaaaami," salubong ko at niyakap sya una.

"Hello, po.” Bati ng mga kaibigan namin sa kanila.

"Is this your baby, Kathlyn?" tanong ng babae.

"Yes, my wife." sagot ni Jami sa kanya.

"Cute."

"You can't, she's mine." si Jami bigla nalang mambabakod kahit wala naman ginagawa si miss.

"I know." sagot nito at ngumiti sa akin. Sino kaya siya?

"Sino po kayo?” Magalang na tanong ni Babe.

“Oh, just a friend who came to visit PU.” Sagot ni Jami.

“Kate Monroe,” pagpapakilala ng babae sa amin. Halaaaaaa ang ganda niya at sobrang puti! Nabighani agad ang mga bruha kong kaibigan dahil sa ganda ni Miss Kate.

“Welcome po sa PU festival, sana nag enjoy ka.” magalang kong sabi sa kanya.

“Thanks,” tipid nito sumagot hmp.

"Alam nyo ba na nag propose si hell pero binasted sya?" nananadya talaga tong si empakta.

"Oh?" anong klasing reaksyon yan mula sa kanyang ate.

"Opo, kaso lang hindi umepekto charm nya kasi wala naman sya non kaya ayan ni reject proposal nya." segunda ni tansan.

"Pwede ba manahimik ka tanso? basagin ko mukha mo eh, makikita mo." asar talo si hell.

Hinila ko si Jami upang bumulong, "Si Cindy yung babae Jami, napadaan sya dito kanina at sya ang babae na nakatanggap ng proposal ni hell." sabi ko.

"She saw you?" ang layo naman ng sagot nya!

"Hindi yata? kasi focus lang ang mga mata nya kay hell kanina, bakit nandito sya? may business ulit kayong pag uusapan?" tanong ko.

"No it—"

"Presideeeeeent!" lahat kami napatingin kay empakto na sumisigaw.

"Anong kailangan mo?" tanong ko, hingal na hingal parang aso hmp.

"P-Pinapatawag kayo ng director!"

"Ha? Bakit?" tanong ni babe.

"Hindi ko alam? hindi naman ako ang director para masagot ang tanong nyo?" yung mga sagutan talaga ni empakto ang magiging dahilan sa mabilis niyang kamatayan.

"Pilosopo kang bakla ka." sabay batok sa kanya ni empakta.

Nagkatitigan bigla si Jami at ang Asteroid ni empakta, ngeeeeeee ano kaya ang meron?

"Dali na!" atat bwesit!

"Oo na! Kami bang lahat?"

"Hindi, ikaw lang at si VP." turo nya sa amin.

"Halaka baka— tara na unggoy! mauna na po kami at kita nalang tayo mamaya. Uno tawagan mo ako kung saan kayo!" punyeta at bigla nalang nanghihila, hindi pa ako nakapagpaalam kay Jami!

"Dahan-dahan lang empakta!" singhal ko bago hilahin ang buhok nya.

"Gago, baka ano! nalaman ni lolo yung ginawa natin kagabi? patay ka KB, ikaw ang nagpasabog non." kapal ng mukha nito, planado nya naman lahat ng yun!

"Hindi ako si KB! tulog na sya, sampalin kita e." sabay irap sa kanya.

May nagsumbong ba kay lolo? malabo na sinumbong kami nila Jami sa kanya. Malabo rin na yung mga estudyante kasi sabi ni empakta binayaran ni ma'am Everleigh ang mga yun para manahimik. Dumiretso kami kaagad sa director's office. Medyo kabado at baka pagalitan kaming dalawa ng empakta na to. Pagpasok namin ay nakita namin si lolo na abala sa kanyang lamesa. Seryoso nya masyado.

"Lo, pinatawag mo raw po kami?" agad na tanong ko.

"Oh nandito na pala kayo, maupo kayo." sabi nya.

"Bakit lo? may nagawa ba kaming kasalanan?" tanong ni empakta sa kanya.

"Gusto ko lang ipaalam sa inyo na kayo ang maglalaro mamaya para sa volleyball exhibition game kalaban ang mga apo ko.” diretsong sagot nya na ikinabigla naming dalawa.

Halaka, bakit kami? ang alam ko naka set na ang team at school na makakalaban ng PU. Anong dahilan at nagbago bigla ang isip nito?

"Bakit lolo? ano ba nangyari at kami? Kalaban ang demogons?" tanong ko.

"Hindi ako ang nag desisyon nito, galing dito ang mga apo ko. Sila mismo ang nag suggest sa akin na kayo ang maglalaro mamaya." sagot nito.

Kaloka naman sila, bored na ba sila masyado at may panahon pa silang mag suggest ng ganito kay lolo. Napakamot nalang kami ni empakta sa aming mga ulo.

"Sige na nga, ano pa ba magagawa namin kung sa kanila na mismo nanggaling. Yun lang po ba lolo?" tanong ni empakta.

"May nabalitaan din ako, may nahuli sa cctv camera na may nagtatalik sa paaralan ko." Jusko at biglang kinabahan ako.

Baka kami ni Jami yun? nahuli kami ni ma'am Everleigh pero hindi niya nakita at nasa opisina kami ni Jami sa mga panahon na yun.

"Hala lolo sino yan? dapat ipatawag ang mga estudyante na yan." sabi ko nalang.

"Hindi ko pa alam kung sino pero mamaya malalaman ko, sige na at makakaalis na kayo. Basta wag ninyo kalimutan mamaya, 3pm magsisimula ang exhibition ninyo." dagdag pa nito. Tumayo ako at aalis na sana nang mapansin na nakaupo parin ang empakta.

"Hoy! tulala ka d'yan, wala ka balak umalis ha?" sabi ko.

"H-Ha? tapos na?" parang baliw to.

"Oo, tara na at baka naghihintay na sila."

Nagpaalam kami at agad umalis. Itong si empakta napansin kong tulala simula noong pag alis namin ng opisina.

"Hoy! Ano ba problema mo at nagkakaganyan ka?" naiinis na ako ha.

"Gage unggoy, may problema yata ako." sabi nya.

"Ano?"

"Baka kami yung nahuli sa cctv na tinutukoy ni lolo." nag loading ang aking brain, anong sinasabi nito.

"Ha?"

"Wala! Tara na nga at miss ko na si uno, kailangan ko rin sya makausap." sagot nya at inunahan na ako.

Naguguluhan ako sa sinabi nya, pero napagtanto ko rin kaagad ng makalayo na sya.

Omg?!!

Sila?!!

Wag mong sabihin na nag jugjugan sila sa harap ng camera?!

HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Halaka, patay talaga silang dalawa.

CHAPTER 36

-

"Unggoy, kanina ka pa nakasimangot d’yan!"

"Do I really need to wear this dress?" Tanong ko habang tinitingnan ang sarili sa kaharap na malaking salamin habang inaayusan ng katulong.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHHA."

"Ang unfair! Bakit kayo mga naka suits tapos ako naka dress?!" Inis kong sinigawan sila na nakaupo sa long sofa habang tinatawanan ako.

"Bagay naman sayo ang red dress keyboard, mas mahuhulog ng husto sayo si Miss pag nakita ka mamaya." Sabi ni Aaar eeeL at nag thumbs up kaya inikutan ko nalang ng mga mata.

Ang daya naman! Bakit kasi ngayon pa naisipan ni daddy tumawag ng family gathering.

"Keyboard, invited ba ang mga Miller?" Biglang tanong ni Ag.

"Siguro?" Hindi ko rin kasi alam at wala akong pakialam kung dadalo sila o hindi, ang mahalaga sa akin ay pormal na ipakilala si Jami sa buong pamilya.

"Ikaw doraemon, pupunta ba si miss Lorelei?" Tanong ni babe sa kanya.

Sinenyasan ko ang maids na okay na at makakaalis na sila. Naglakad ako palapit sa kanila at tumabi ng upo kay Aaar eeeL.

"Ha? Sa anong dahilan?" tanong nya.

"Wala ba kayong relasyon?!" bulaslas ko.

"Wala at malabong mangyari." sabi nya.

Tiningnan namin sya at mukhang wala namang problema sa kanya? Siguro nga walang namamagitan sa kanilang dalawa ni Ma'am Lorelei at nag assume lang kami?

"Ah gano’n ba?" Sabi ko.

Bakit parang kinakabahan ako, ‘yung kaba na parang may hindi magandang mangyayari? Basta ‘yung gano’n na feeling at ang hirap e explain!

"Mahina ka pala doraemon BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Sumilip ako sa phone at quarter to 8 na pala. Hindi pa rin ba dumarating ang mga pamilya namin at sila Jami?

"Hindi talaga maganda ang kutob ko sa gathering na to." Sabi ko at sabay silang lahat tumango.

"Ano pa ba inasahan nyo sa kanila kapag nagkita-kita na?" Sabi naman ni Aaar eeeL.

"True, no false."

Biglang may pumasok na katulong at sinabing nasa dining room na ang mga pamilya namin. Sakto rin ang pagsulpot ng isa at sinabing dumating na sila Jami kaya dali-dali namin silang sinalubong sa main door.

"Ano kaya ang pasabog ni daddy tonight?" Tanong ni babe habang tinatahak ang daan upang sunduin sila Jami.

"Meron nga ba?" Tanong ni Aaar eeeL.

"Let's see." Sabi ko

Siguro maganda ang surprise ni dad sa amin tonight kung may binabalak nga sya. Malapit na kami sa main door nang bigla itong bumukas at tumambad sa amin ang apat na naggagandahang demogons.

"Grabe ang expensive masyado ng mga babaeng to." Bulong ni empakta bago tumakbo at sinalubong ang kanyang nobya.

Lumapit ako kay Jami na nakasuot ng black sleeveless spaghetti dress. Uminit ang mukha ko dahil sa sobrang ikli ng kanyang suot at sexy back strap. Ang kinis talaga ng katawan lalo na ang mukha.

"Mako?"

Tiningnan ko sya at nginitian.

"Ang ganda mo sobra Jami, lalo na ang brown eyes mo… sobrang ganda." Pagpuri ko bago hinalikan ang pisngi niya.

"Look at you. The red dress you're wearing looks elegant on you." Bulong nya bago ako nginisihan at tiningnan ang aking katawan. Ngumuso ako bago tingnan ang mga kapatid ko na abot langit ang mga ngiti liban lang kay Ag na nasa gilid.

"Madaya nga sila, sabi mag dress kami pero tingnan mo… mga naka suits." Sumbong ko sa kanya.

"Mako,"

"Po?"

Ngumiti siya at pinisil ang aking pisngi.

"You're so beautiful tonight, I love you." Imbes na kiligin ako medyo sumimangot ako dahil sa sinabi nya.

"Tonight lang Jami? Hindi ba araw-araw?" Tanong ko at mahina naman itong natawa.

"Hoy unggoy! Mamaya ka na mag drama at pinatawag na tayo." Tawag ni empakta.

Umiling ako at hinawakan ang kamay ni Jami, "Tara, oras na para makilala nyo sila hehe." Hawak kamay namin sinundan ang iba.

Sabay kaming lahat nagtungo sa dining room. Pagbukas ng pintuan ay ang mukha ng mag asawang Miller agad ang aking nakita.

"Oho! Nandito na sila." Nakangiting salubong ni daddy at binati sila Jami.

"Pixie."

"ZB."

"Fay."

Tawag sa kanila ng mga magulang ng kapatid ko except lang sa mag asawang Miller na tahimik at walang emosyon. Hinila ko si Jami at sa mismong tabi ni daddy ito pinaupo, ako naman sa kabilang side nya.

Pinisil nya ang aking kamay kaya napalingon ako sa kanya, "You okay?" Tanong niya, agad akong ngumiti at tumango.

"Mimi, tigilan mo na po si kitten at baka hindi na makahinga."

"Ikaw din mommy! Ako tong anak mo tapos si Uno lagi mong niyayakap at hindi ako."

"Mommy, mamaya mo na po pisil-pisilin ang mukha ni Pie at baka mamaga pa yan."

Kawawa ang demogons dahil hindi makapalag sa mga mother-in-law nila. Lihim na lang akong natawa dahil sa mga reaksyon nilang tatlo matapos ambushin nila tita. Kami lang yata ni Ag ang tahimik sa aming lima, hindi kami maka relate at wala rin akong plano ipakilala si Jami sa mag asawang Miller.

"Bridgette hindi mo ba babatiin ang in-law mo?" Tanong ni Mimi sa ina ko kuno.

"In-law?" Taas kilay na tanong nya.

"Hindi mo ba—" Naputol ang sasabihin ni Mimi dahil sa pagtikhim ni dad.

"Mamaya na kayo mag usap at kumain na muna tayong lahat." Sabi ni daddy kaya tumahimik ang lahat.

Nasa kalagitnaan kami ng hapunan nang biglang magsalita ang aking ina-inahan.

"So anong ibig mong sabihin sa in-law kanina?" Tanong nito kay Mimi.

"Well…" kahit hindi ko tingnan ay alam kong sa akin nakatingin si Mimi.

"Please give me Krystal and leave her… ALONE." Biglang sabat sa usapan ni Jami kaya hindi natuloy ang sasabihin ng magaling kong ina.

Tahimik lang kaming kumakain ng mga kapatid ko habang nakikinig. Hindi ko na kailangan sumabat dahil kaya na yan ng asawa ko.

"What do you d—"

"I owned the Philippines' largest firearms manufacturer." Putol ni Jami sa kanya.

"What's your profes—"

"A licensed criminologist, a prestigious university professor, and a well-known author." Naubo ako sa muling pag sagot nya. Hindi pa nga natatapos ang tanong nakasagot na sya.

Binalingan ko si Jami at parang wala lang sa kanya ang mga taong kaharap. Patuloy lang ito sa pagsubo ng pagkain pagkatapos uminom ng tubig.

"What's your ba—"

"A Ponferrada." Putol nyang muli sa kanya dahilan upang humalakhak na ng tuluyan si daddy at ang iba.

Tinapunan ko ng tingin ang aking ina na namumula na pala sa sobrang inis ang kanyang mukha. She leans back and crosses her arms before opening her mouth.

"What makes you think I'd give you Krystal?" Hamon nito.

Susubo na sana ako nang biglang hinila ni Jami ang braso ko, hinawakan ang magkabilang pisngi at mabilis na binigyang halik ang labi ko sa harap ng maraming tao.

My eyes widen in shock, agad akong nagbaba ng ulo at takip ng aking mukha dahil ramdam ko na ang init, kahit hindi ko tingnan ay alam kong namumula na ako!

"That's because she's now my wife and a Ponferrada." Buong tapang na anunsyo nya sa harap nila daddy!

Katahimikan…

"And you have no right to refuse because you did nothing right for her to begin with." Dagdag pa ni Jami bago ito nginisihan.

"PWAHAHAHAHAHAHAAHAHAHAHAH," hagalpak ng baliw kong daddy kasabay ang tatlong kalalakihan liban lang sa ama kong masama ang tingin sa akin.

"Albrecht, bakit kayo tumatawa? Papayagan mo ba na ganito nalang?" Finally at nagsalita na sya, akala ko kasi hindi na marunong magsalita ang ama ko kuno.

"PWAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Baliw na.

"Daddy, alam mo ba nung mga bata pa kami kinukulong nila si horsey ko sa punishment room at doon nilalatigo?" Awtomatiko akong napalingon kay babe dahil sa sinabi nya! bibig nito!

"Talaga?" Pagkumpirma ni daddy sa kanya.

Napatingin ako sa kamay ni Jami na biglang humigpit ang hawak sa legs ko. Hindi ko nga pala sinabi sa kanya ang tungkol d'yan.

"Opo dy." Segunda ni empakta. Wala akong plano magsalita, mukhang hindi ko na rin kailangan dahil sila na ang bahala.

"Anong ginawa nyo pagkatapos?"

"Wala dy kasi ayaw ni keyboard at magagalit siya kapag nagsumbong kami sayo, pero si Iris po pinasabog ang opisina nya." Sagot ni Ag at itinuro ang namumutlang si Miller.

"PWA/BAHAHAHAHAAHAHAHAHAHA." Sabay na tawa nila daddy at babe, saya naman nila.

Tandang tanda ko pa nung pumunta kami ng opisina at may dalang bag si empakta. Akala ko kung ano, bomba na pala. Mabuti nalang walang napahamak dahil sa madaling araw naman nya pinasabog.

"Then nong highschool kami daddy, mas lalong lumala ang pagtrato nila kay unggoy matapos matuklasan ang tungkol kay Bern. Bobo kasi si unggoy dy kaya kay Bern sila umasa upang lumago ang negosyo nila. Kapag tumanggi ito at ayaw makipagpalit kay Bern nilulublob nila ito sa drum, tanda ko pa yun dahil muntik na mamatay si unggoy non sa pagkalunod." I bit my lower lip matapos magsumbong ni empakta.

Sya lang ang sinabihan ko noon, akala ko nakalimutan na nya pero hindi pala.

Ang kanina na tumatawa ay biglang tumahimik. Nilingon ko si babe at laking gulat ko na lang ang bigla niyang pagdampot ng tinidor at buong lakas na sinaksak sa kamay ng walang kwenta kong ama.

Kaya siguro ako kinabahan kanina dahil ito ang mangyayari. Mukhang planado na nila lahat ang gagawin, hindi man lang nila ako sinabihan para naman aware ako hmp.

Dinampot kong muli ang tinidor at tinusok ang steak saka isinubo kay Jami habang umalingawngaw ang sigaw ng lalaking sinaksak ni babe.

"Say aaaah Jami." Sabi ko sa kanya at nginitian.

Ngumiti ako nang makita ang pagbuka nya sa kanyang bibig at kinain ang isinubo kong steak.

"Albrecht!" Biglang sigaw ng tang-INA ko.

"Stay quiet." Saway ni daddy sa kanya.

"Pie! Close your eyes dahil nakakadiri tingnan to." Sabi ni babe sa kanya pero parang wala lang naman kay Ma'am Pixie ang nakikita.

Kumuha si Pixie ng tissue at pinunasan ang kamay ni babe na may dugo. Binalingan ko rin si Ziallyn at Ma'am Everleigh upang tingnan ang kanilang mga reaksyon pero katulad lang din kay Pixie, mga wala silang paki sa nakikita.

"Don't speak until I say so." Babala ni daddy sa mag asawa.

"Dad pinaso din po nila ang balikat ni keyboard, yung dalawang peklat sa balikat nya, gawa ulit ng sigarilyo nya." Sumbong naman ni Ag at itinuro muli ang lalaking naluluha at tinitiis ang sakit sa kanyang kamay.

"Maganda, may decoration na ang kamay mo." Sabi ko pero ang atensyon ko ay nasa pagkain at muling sinubuan ang aking asawa.

"Oh?"

"Yup, kaya bilang ganti pina pull out ko majority ng investors ng kompanya nila. Hindi naman mahirap

gawin lalo na kapag pangalan mo ang dinala ko," sagot ni Ag sa kanya at tipid na ngumiti.

"Magaling magaling! PWAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Itinulak ng kaibigan mo sa hagdan si keyboard dad kaya na hospital na naman." Nakikisali pa to si Aaar eeeL.

"Oho? Ano ulit ang ginawa nyo?" Tanong ni daddy.

"Paglabas ko ng kulungan dumiretso kami sa bahay nila at sinunog para tapos ang problema." Agad na sagot ni empakta at nagtaas ng kanyang ulo saka ngumisi, proud na sya nyan?

"PWAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Nakulong ka?!" Bulaslas ng magulang niya.

"Opo tita, pinakulong ni R BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Why?"

"She beat Brenton and suffered serious physical injuries, but don't worry, mom, she was only taken into the interrogation room." Sagot ni Everleigh.

"Nakipag away pa nga ako sa police kasi ayaw nila akong ikulong hays," abnormal ang empakta.

"Baliw kang bata ka." Sabay hampas ni tita sa ulo niya.

"Ang ibig sabihin puro lang pananakit ang natamo ng bunso ko sa inyo simula pagkabata?" muling salita ni daddy sa nakakatakot na tono kaya tumahimik ang lahat.

Hindi sumagot ang mag-asawa.

"Sumagot kayong dalawa!" Napaigtad ako sa lakas ng sigaw nya, ngayon ko lang sya nakitang ganito kagalit parang kanina lang tawa pa sya ng tawa.

"Bakit walang sumasagot sa inyo? Ngayon nagtatanong ako walang sumasagot?" Banta ulit ni dad sa dalawa.

Nanatiling tikom ang mag asawa.

"I see. Krystal, tell me kung ano ang ginawa nila sayo." Tanong nito ng direkta sa akin.

Wala sana akong balak magsalita dahil nasabi na nila babe ang halos lahat, but knowing him hindi sya titigil hanggat hindi ko sinasabi ang lahat. Humugot ako ng malalim na hininga at mahigpit na hinawakan ang kamay ni Jami sa ilalim ng lamesa.

"Lagi nila akong pinapahiya, pinapaluhod sa harap ng mga bisita at sinasampal. Pinagbantaan din po pala nila ako na kapag hindi ko sinunod ang gusto nila mapapahamak ang mga kapatid ko. Pinalayas din ako kahit ang lakas ng ulan, mabuti nalang nakita ako ni Jami. Simula non sya na ang naging gabay ko at nagtatanggol sa akin mula sa mga taong itinuturing kong mga magulang." Mahabang litanya ko at iniyuko ang aking ulo.

Gusto ko umiyak kasi naalala ko ang paghihirap na dinanas ko mula sa kanila pero pinigilan ko ang aking sarili.

"Miller…"

Ano kaya ang gagawin nya?

"Iniwan ko ang mga anak ko sa inyo hindi para saktan at abusuhin. Malinaw ang utos ko na alagaan nyo sila at ibigay ang lahat ng pangangailangan. Sinabi ko sa inyo na walang magiging problema basta lang tratuhin nyo sila ng tama…" ang lakas ng kabog ng puso ko, ngayon ko lang nakita si daddy na ganito kaseryoso. Mas nakakatakot pa pala sya kaysa kay lolo.

"A-Abrecht magpapaliwanag ak—"

"Paliwanag kamo? Sasabihin mo na nagsisinungaling ang mga anak ko?! Don't you fucking lie to me Miller! Lahat ng gusto at perang hiningi mo binigay ko dahil sabi mo para sa ikabubuti ng bunso ko, pero ano ang nalaman ko? Puro kabaliktaran ang ginawa ninyong mag-asawa!" Sigaw niya at buong lakas na hinampas ang lamesa.

Huminga ako ng malalim at tinapik ang balikat ni dad.

"Wag kang sumigaw, tinatakot mo sila Jami." Saway ko sa kanya.

Sabay namin tiningnan ang demogons na nanatiling tahimik at mga nakayuko ang ulo. Tingnan mo at natakot tuloy sila.

"Ehem," tumikhim sya at inayos ang sarili bago muling tiningnan ang mag asawa.

Tumayo ito at pumwesto sa aking likuran, ngumiti ako nang maramdaman ang kamay nya na tinatapik ang aking ulo.

"Hiniram ko ang mga apelyido nyo para itago silang lima mula sa mga kalaban. Hindi magtatagal babawiin ko na ang lima dahil oras na upang ipakilala sila sa publiko…"

"Glen, pinagkatiwalaan kita dahil sabi mo aalagaan at ituturing na tunay na anak ang bunso ko. Hindi ka na talaga nagbago, ilang beses kitang pinatawad at binigyan ng maraming pagkakataon…" He paused and placed his chin on top of my head.

"Ngayon bunso, sabihin mo kay daddy kung anong gusto mong mangyari sa mag asawa?" Tanong nya.

Tiningnan ko sila na pareho ng namumutla ang mga mukha. Ano nga ba ang dapat gawin sa kanila? Ngayon makakaganti na ako sa lahat ng pananakit nila. Matatapos na rin ang mahabang panahon na pagtitiis ko sa kanila.

"Sabihin mo Krystal, wag kang matakot dahil si daddy ang bahala sayo." Ulit nito.

Naikuyom ko ang kamao at ngumiti.

"Gusto ko pabagsakin nyo sila hanggang sa walang matira, ipatapon sa isla at ikulong don hanggang sa mamatay sila? I want them to suffer, iparanas sa kanila ang dinanas kong paghihirap mula sa mga kamay nila." Simpleng sagot ko sa kanya.

"Very good!" Bulaslas ni daddy.

Pumalakpak sya at biglang bumukas ang pintuan, pumasok ang mga nakaitim na lalaki at dinampot ang mag asawa.

"Albrecht! What's the meaning of this?!" Sigaw ni Glen, yeah that's his fucking name. Glen Miller.

"Narinig mo ang utos ng bunso ko, simula ngayon hindi nyo na ulit masisilayan ang liwanag. Alisin nyo na sila, ayaw ko makita ang mga pagmumukha nilang dalawa." Sabi ni dad.

Agad na kinaladkad palabas ang mag asawa habang nagsisigaw sa galit at nagmamakaawa na sana bigyan pa sila ng huling pagkakataon. Hindi na sila pinansin at pinakinggan ni daddy dahil buo na ang kanyang desisyon.

"Ah, stop." Tawag ko sa mga bantay.

"Why bunso?" Tanong ni daddy.

"Bago nyo sila dalhin…" sambit ko at walang gana na tinapunan ng tingin ang mag asawang Miller.

"I want them to kneel while asking for forgiveness, malay nyo magbago ang desisyon ko?" malamig na saad ko at itinuro ang sahig na kinatatayuan nila.

Ngayon lang to kaya dapat sulitin ko na dahil ito na ang huling pagkakataon na makikita ko ang mga pagmumukha nila.

"Ano pang ginagawa nyo? Luhod?" sabi ni daddy at sinenyasan ang mga lalaki na paluhurin sila.

"You have the audacity to humiliate us?!" Nanggagalaiti sa galit na sigaw ni Lora, asawa ni Glen.

"On your knees," banta ko.

"Hindi ako luluhod sayo!" Kahit anong gawin nila ay nakaluhod na ang mag asawa dahil sapilitan ko silang pinaluhod.

Tumayo ako at nilapitan silang dalawa, huminto ako mismo sa tapat ng mag asawa na nakaluhod at masama ang tingin sa akin.

Una kong hinarap si Glen at buong lakas na sinampal ang magkabilang pisngi.

"Thank you sa maraming taon na pagtitiis ko." Sabi ko at sunod na sinampal si Lora, "Salamat sa maraming taon na pananakit ninyo." Dagdag ko bago sila tinalikuran saka bumalik sa aking upuan.

"Okay, alisin nyo na sila sa harapan ko." Utos ko.

Kaagad silang dinampot at tuluyang kinaladkad palabas ng dining room habang sumisigaw. Biglang tumawa si daddy at hinarap ang ibang mga magulang.

"Sino pa sa inyo ang sinaktan at pinahirapan ang mga anak ko? Magsabi na kayo para isasabay ko nalang kayo ipatapon sa isla." Tanong nito sa kanila.

"Baliw po ang mga magulang ko dy kaya safe ako sa kanila," sagot ni empakta.

"Mahal na mahal po ako ng mag asawa, ako nga tong pasaway sa kanila BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Lagi pong wala si Mimi at Dada kaya malabo na saktan nila akong dalawa." Sunod si Aaar eeeL.

"Never nila akong sinaktan." Sabi ni Ag.

"Ooh, PWAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Bumalik ka na nga sa upuan mo daddy, hindi mo pa pinakilala ang demogons sa kanila." Saway ko dahil nababaliw na sya kakatawa, parang kanina lang gusto na nya magwala sa galit.

"Bago ang lahat gusto ko lang tanungin si bunso… Krystal, masaya ka na ba?" Tanong nya.

Ngumiti ako at tumango. "Sobra, thank you dad."

"Ito ba ang dahilan kaya pinatawag mo kaming lahat? Albrecht?" Tanong ng ama ni Ag.

"Oo at para na rin ipaalam sa inyo ang mangyayari sa nalalapit na event. Una sa lahat, gusto ko kayong pasalamatan sa mahabang panahon na pag-aalaga ninyo sa aking mga anak. Alam kong mga pasaway at hindi madaling alagaan sila. Pangalawa, gusto kong humingi ng tawad sa bunso ko dahil napunta sya sa mga walang kwentang pamilya. Kung nalaman ko lang ng maaga ang lahat—"

"It's okay, okay na po ako at masaya na 'ko kung anong meron ako ngayon." Putol ko sa sasabihin nya dahil baka maiyak na ako ng tuluyan.

"I'm sorry bunso." Ngumiti nalang ako at tumango.

"Gusto kong ipaalam na sa nalalapit na pasko ay ipapakilala ko na silang lahat sa publiko bilang mga anak ko. Ibabalik ko na sa inyo ang hiniram kong mga apelyido at dadalhin na nila ang apelyido ko, bilang isang Albrecht. Wag kayong mag-alala dahil mananatili parin naman kayong mga magulang nila"

Patuloy lang sya sa pagsasalita habang kaming lahat ay tahimik lang na nakikinig sa kanya.

"Sinabi ko na sa inyo ang dahilan kung bakit, kaya hindi ko na kailangan ulitin pa." Oo nga, ipapakilala kami para gawin nyang bait sa kalaban.

"Baka mapahamak sila sa desisyon mong yan." Sabi ni Dada.

"No need to worry, alam na nila at may plano kami para d'yan." Sagot ni dad at kinindatan ako kaya napaikot na lang ako ng mga mata.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Bago matapos ang gabing to!" Masiglang sabi nya.

"Gusto kong ipakilala sa inyo ang mga babaeng napili nila. Ang mga babaeng binigyan nila ng heirloom rings na bigay ko sa kanila." Dagdag pa nya at nginitian ang demogons.

"Ring?" tanong ni ma'am Everleigh.

"Yes anak, hindi pa ba pinasuot ni Iris sayo?" Sagot ni dad, biglang lumingon si Everleigh kay Iris.

Mukhang hindi pa yata, patay yan mamaya sa asteroid nya.

Kinuha ko ang kamay ni Jami. Sabay namin inangat nila babe at Aaar eeeL ang kamay ng demogons upang ipakita sa kanya ang tinutukoy ni daddy na singsing.

"Ito po," sabi ko.

"Hindi na pala pyesa ang suot mo Pixie?" tanong ng mommy ni babe.

Si ma'am biglang pinamulahan kasunod ang pagtango ng kanyang ulo.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pyesa?" Tanong ni daddy.

"Pyesa po ang ginamit niyang singsing na proposal dad," sagot ni Aaar eeeL.

"PWAHAHAHAAHAHAHHAHAHAHAHA," sabi na e, tatawa lang yan.

"Gusto ko sana e prank si pie kaso lang po may nangyari hehe." Ang awkward ni babe, anong prank kaya ‘yun?

"Bakit wala sayo, anak?" Tanong ni tita kay Ag.

"Wala po akong karelasyon," simpleng sagot nya.

"Paano magkakarelasyon si doraemon tita? Saka lang yan nagsasalita kung kinakailangan at kung feel nya lang magsalita." Sabat ni babe.

"Maghanap ka na Ag, hindi pwedeng wala kang ipakilala sa amin ng mama mo," sabi naman ni tito at tumawa.

Akala ko talaga may relasyon sila ni ma'am Lorelei o hindi kaya si Cassandra? Mukhang mali ako.

"Don't worry pa," nakangiting sagot ni Ag sa kanya.

"Attention please." Sabi ni daddy kaya napunta ulit sa kanya ang atensyon naming lahat.

"Hindi nyo pa siguro alam pero lahat sila ay Ponferrada, mga apo ni Steve…" at sinimulan na nga nya ipakilala sila Jami.

"This is Pixie," pakilala nya kay ma'am sa mga magulang at sunod binalingan si Jami, "Kapatid ni Kathlyn," sabi nya at ngumiti naman si Jami.

Sunod nya binalingan si Ziallyn na kanina pa tahimik, "Her name is Ziallyn at ang huli ay si Fay, ang kinababaliwan ni Iris," dagdag pa nito at tumawa.

"Mas baliw po si Sj at R dy," singit ni empakta.

"Mga understanding po sila," sabi ko at nginisihan ang tatlo. Ako lang siguro ang hindi under sa aming lima, pusta ko pa ang cake ko.

Si daddy tumawa ulit ng malakas bago nagpatuloy sa pagsasalita.

"Mga anak, gusto ko ipakilala sa inyo ang mga tumayong magulang nila. Siguro naman alam nyo na hindi talaga nila totoong mga anak ang mga babies ko?" Tanong nya sa demogons at sabay tumango ang apat.

"Good," sambit nito at itinuro ang mag asawang De La Fuente.

Una nya pinakilala ang mag asawang De La Fuente at ipinakilala sa kanila ang bagong business na proposal ni tito sa kanya.

Sunod na ipinakilala sila Mimi at Dada. Si Mimi ay isang sikat na Hollywood actress at si Dada naman isang direktor sa isang kilalang kompanya sa America.

Kasunod non ay ang mag asawang Smith. Bigatin si empakta lalo na ang kompanya nila. A company among the top ten insurance companies in the world. An insurance company based in Italy. Also, It operates around the globe in over 50 countries and boasts a very impressive 67 million customer base.

Huli nito pinakilala ang mag asawang Sy. They had a large number of hotels and restaurants in the Philippines.

Syempre hindi na kailangan ipakilala ang akin dahil wala na sila. Wala rin akong pakialam at hindi naman sila mahalaga.

Medyo naiinggit lang ako sa kanila dahil may mga mabait at mapagmahal silang magulang. Magkasundo na rin ang demogons at ang tumayong mga magulang. Gusto ko rin sana ang ganyan kaso wala naman ako, tanging si daddy lang ang meron ako.

Gusto ko rin makaranas ng pagmamahal ng isang ina.

"Mako?" Bulong ni Jami.

Right, bakit pa ako maghahanap kung nandito naman ang asawa ko na kayang ibigay ang lahat ng pagmamahal na gusto ko.

"Are you okay?" Tanong niya, tumango ako.

"Yup, masaya lang kasi malaya na talaga ako. Thank you Jami," sabi ko at tiningnan ang mga taong masayang nagtatawanan sa harapan ko.

Matapos ang hapunan at mahabang oras ng usapan ay nagpasya na kaming magpaalam. Medyo late na rin at may kailangan pa pag usapan sila daddy at ibang pamilya.

"Talaga bang iiwanan nyo na si daddy? ipagpapalit nyo ako sa mga babae nyo?" ewan ko nalang sa kanya at nagsisimula na naman magdrama sa harap ng maraming bisita.

"Daddy parang sira! Anong oras na o at may big event pa bukas sila pie." Saway ni babe sa kanya kaya wala na siyang magawa kundi ang ngumuso nalang.

"Halaka! Bukas din pala magaganap ang runway natin mga shunga." Bulaslas ko matapos maalala na hindi lang pala ang demogons ang may event bukas.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Punta nalang kayo bukas dy kung bored ka na sa buhay mo." Sabi ni empakta.

"Tama tama."

"Okay PWAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Fay! I'll see you again tomorrow, baby, manonood kami ng pageant at mag ingat kayo. Sabihan mo ako kung may ginawang kalokohan si Riri, okay?" Itong si tita hindi ko alam kung si ma'am Everleigh ang anak nya o si empakta, halos ayaw niya na ito pakawalan.

"Yes mom, don't worry."

"Luh, edi sabaok lahat all. Swap parents nalang kaya tayo uno? Total mukhang mas gusto ka pa nila kaysa sa akin at mas gusto ako ng mga magulang mo kaysa sayo?" Walang sense na suhestiyon ni empakta.

"Mommy, bumitaw ka na at aalis na sila Riri." Saway sa kanya ni tito, ayaw kasi talaga nya pakawalan si ma'am. Napailing nalang ako habang sunod-sunod tiningnan ang ibang pamilya. Katulad kay ma'am Everleigh, sobrang close na ng iba ang mga parents.

"See you again, Mi," paalam ni Ziallyn at niyakap si Mimi.

"Take care po," paalam naman ni ma'am Pixie kasunod ang paghalik sa pisngi ni tita.

"Bunso," tawag ni daddy at nilapitan kami ni Jami.

"Po?"

"Mag ingat kayo, tawagan mo 'ko pag may kailangan ka." Sabi nito.

"Okay, salamat dy." Nakangiting sagot ko.

"Kath, ikaw na ang bahala sa bunso ko. Maraming salamat at hindi mo sya pinabayaan." Pasalamat nya kay Jami at niyakap ito.

"I love Krystal. I will do anything for her," sagot ni Jami at hinigpitan ang hawak sa kamay ko.

"Sige na at baka gabihin pa kayo ng tuluyan." Sabi ni daddy bago tapikin ang kanyang ulo.

Nagpaalam na kami sa mga parents at kanya-kanya na tinungo ang aming mga sasakyan. Si Jami na raw ang magmamaneho kaya hinayaan ko nalang din. Natawa ako dahil bago ako tuluyang makapasok ng sasakyan ay nakita ko pa ang pagpingot ni ma'am Everleigh sa tenga ni Iris.

"Patay talaga ang empakta pag uwi nila." Natatawang saad ko habang inaayos ang seatbelt.

"Why?"

"Siguro kasi hindi pa niya binigay ang singsing kay ma'am?" Hindi rin ako sure kung 'yun nga ba.

"Silly."

"Hehe yaaaay, uwi na tayo!" Masiglang saad ko.

Nagulat ako sa biglang pagkuha nya ng kamay ko at dinampian ng halik kaya nagtataka ako na nilingon sya.

"Jami?"

"I will not allow anyone to hurt you in the future. I love you so much and will do anything to ensure your happiness." Malambing na bulong nya bago muling hinalikan ang kamay ko.

"Thank you, alam ko at malaki ang tiwala ko sayo. Uwi na po tayo." Sagot ko.

Tumango sya at sabay kaming ngumiti.

"Right, let's get you back to your rightful place…"

"Our home," matamis na bulong nya.

Siya ang pahinga ko kaya kung saan siya dapat doon din ako.

Jami is my sweetest and precious home.

-

"Baaaaaaaaaaaabe!"

Kaloka at kanina pa ako tumatakbo upang hanapin sila babe dahil may natanggap akong balita. Naikot ko na rin ang field pero nandito lang pala sila sa cafeteria!

Letche!

"Horsey, anong problema mo? Pawis na pawis ah, nag exercise ka ba?" Wala rin yata silang alam dahil pa chill-chill lang habang lumalantak.

"Unggoy tubig oh, baka pagkamalan pa kami ng animal abuse." Kinuha ko ang sunod na inabot na juice ni empakta, pinukpok sa kanya bago ito buksan at inumin.

"Ang aga mo nagwawala keyboard, may problema ba?" Tanong ni Aaar eeeL.

"Halaka! Alam nyo na ba ang balita?!" Sabi ko pero binigyan lang nila ako ng confused na hitsura.

"Sirit na unggoy, dami mong alam." Inirapan ko si empakta dahil minamadali nya ako, e sa gusto ko may pa suspense.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Gaga, sabay magaganap ang runway at Miss Pon mamayang gabi!" Sabi ko pero walang nagbago sa kanilang mga ekspresyon.

"Bakit ganyan reaksyon nyo? Sabi ko sabay ang runway at Miss Pon mamaya!" Sarap pag-uuntugin ang mga ulo kainis.

"Ano bang meron kung sabay horsey?"

"Onga, parang baliw ka unggoy."

Inaamin ko na ako ang slow sa amin pero mas bobo talaga silang dalawa kung ikukumpara sa akin.

"Kasali tayo sa runway mamaya at the same time pageant ng demogons?" Nag thumbs up ako kay Ag dahil na gets nya ang ibig kong sabihin.

"Pambihira, oo nga pala at kasali tayo. Paano yan ngayon? Gusto ko panoorin si Kitten ko." Sabi ni Aaar eeeL.

Gusto ko rin panoorin si Jami kaso nga sabay ang event. Ang dami kasing naisingit na events today at hindi kakayanin ng oras.

"Oh tapos? Kailangan pa ba tanungin yan?" Tumaas ang kilay ko sa naging tanong ni empakta bobo.

"Syempre hindi tayo sasali at hindi naman mahalaga sa atin ‘yun. Do'n tayo sa Miss Pon at suportahan sila mameeh ko BAHAHAHAHAHAHAHAHA." Hagalpak ni babe.

"Tama, akala ko pa naman kung anong problema mo unggoy, yan lang pala."

"Sige, Ag ikaw na ang bahala ha? Hindi tayo sasali at kung papalag sila sabihin mo nalang nag approved na si lolo hehe." Baling ko kay Ag na tahimik kumakain.

"Okay,"

Hindi namin kasama ang demogons dahil naghahanda na sila para sa magaganap na pageant nila mamaya. Marami pa kaming time upang maghanda sa mga gagawin mamaya.

"Hoy, gawa tayo banner." Suhestiyon ni babe.

"Anong banner?"

"Memes ng demogons, marami sa folder ni doraemon. Nakita ko mga stolen pictures BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA," sabi nya at tumango naman si Ag.

"Luh, gusto ko yan sana marami kay uno HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAAHAH."

"Baka sakmalin ako ni kitten,"

"Meron kaya kay Jami? Sa tingin ko wala." Tanong ko.

"Kung kasali si hell marami sana syang memes mamaya." Sabi ni Ag kaya mas lalo kaming nagtawanan.

Sayang at bakit hindi sumali ang hilaw?

Kinapa ko ang bulsa upang hanapin ang phone ko pero iba ang nakapa ko. Halaka! Ito ‘yung laruan na bigay ni empakta sa akin. Sabi nya sa akin masarap daw sa pakiramdam gamitin kasi nagustuhan daw ni Everleigh? Magustuhan din kaya ni Jami kapag ginamit ko ito sa kanya?

Nag excuse ako sandali sa kanila upang tawagan si Jami. Curious kasi ako dito sa laruan na binigay ni Iris. Sinabi nya rin naman sa akin kung paano gamitin, hindi ba mukhang uncomfortable nito kapag naglalakad ka?

"Mako?"

"Jami, nasan ka po?"

"My office, why?" Ay nasa office pala, akala ko naghahanda na sya. Sabagay at umaga pa, mamayang hapon pa siguro sila maghahanda.

"Miss po kita, may gusto ako ipasuot sayo Jami." Sabi ko at tiningnan ang mukha ni empakta.

Demonyo kung makangisi ang gaga.

"I miss you too. What's that?" Tanong nya.

"Puntahan nalang kita?"

"Alright,"

Pinatay ko ang tawag at nagpaalam sa kanila na pupuntahan si Jami sa kanyang opisina. Tinakbo ko na, ayaw ko magsayang ng oras at medyo excited ako kung paano gamitin itong laruan.

"Jami?" Tawag ko sa kanya pagpasok.

Kaagad nya akong nginitian pagpasok ko at pinalapit sa kanya. Dumiretso ako sa kanyang harapan, kumandong at pinulupot ang mga kamay sa leeg niya.

"Hello po," bati ko at bahagyang inatras ang katawan upang tingnan ang kanyang sinusuot.

Ang sexy ni Jami sa suot na white cropped top and low waist jeans.

"Do you like it?" Tanong nya.

Mabilis akong tumango at hinalikan ang kanyang labi. Sino naman ang taong hindi magugustuhan ang kanyang kasuotan?

"Opo, sexy mo hehe."

"Do you need something?" Tanong nya.

Naalala ko ang rason kung bakit ako pumunta rito kaya kaagad ko dinukot sa bulsa ang laruan ni Iris na binigay sa akin at pinakita sa kanya.

"What's that?"

"A toy po."

Tumaas ang kanyang mga kilay at tiningnan ako na parang curious sya sa laruan na pinakita ko sa kanya.

"Toy?"

"Yes, suotin mo hehe," sabi ko.

"What kind of toy is this?"

Ano nga ulit tawag dito? Hindi ko sya kaagad nasagot dahil inaalala ko pa ang tawag ni Iris dito.

"Ah! Ano Jami, vibrator?" Hindi rin ako sure kung ‘yun kaya patanong ko nalang din sinagot. Nagulat yata sya? Alam niya ba kung paano gamitin to? Si Jami kasi mukhang nakakita ng multo sa reaksyon nya.

"Tama ba? Vibrator?" I asked and tilted my head. Si Jami biglang napalunok ng pilit.

"Y-You want to what?" Hindi niya ba na gets ang sinabi ko?

"Ang sabi ko gamitin natin to," pagklaro ko at inabot sa kanya ito.

"Are you serious? Mako?" Kumunot ang noo ko sa sagot nya.

"Mukha ba akong nagbibiro?" Tanong ko.

Kinuha niya ang laruan at remote, nagulat ako sa malakas na pag vibrate matapos nya pinindot ang 3.

"Hala! Ang lakas nyan." Bulaslas ko.

Nagtataka ako dahil si Jami bigla na lang ngumiti kahit wala naman sana nakakatawa sa sinabi ko.

"Bakit Jami?"

"Okay, let's try this." Biglang sabi nya.

Tumayo ako at hinintay sya na ibaba ang suot na jeans, nagulat ako nang bigla nya nalang ako hinatak muli palapit sa kanya at hinawakan ang suot ko na shorts.

"Sige na Jami, suotin m—"

"Lower your shorts." natigilan ako at napanganga sa kanyang sinabi.

Ano?!

"H-Ha?" Bakit mukhang hindi maganda ang kutob ko?

Ngumisi sya at nagsimula na e unzip ang suot ko na shorts ngunit kaagad kong pinigilan ang kamay nya.

"J-Jami anong ginagawa mo?" Kabadong tanong ko.

"You said we should use it?"

"O-Oo, pero gusto ko ikaw ang magsuot at hindi ako?" Mukhang hindi nya naunawaan ang sinabi ko.

"Mako, since you're curious it's better to use this sayo para malaman mo ang pakiramdam," direktang saad nya.

Biglang uminit ang mukha ko at ramdam ko na rin ang pawis kahit naka aircon naman sana. Seryoso ba sya na sa akin nya ipapasuot yan? Ang gusto ko si Jami ang magsuot at ako ang hahawak ng remote!

"N-Naaalala ko may gagawin pa pala ako. Kita nalang tayo mamaya." Nataranta akong kumilos at tumalikod para sana tumakbo pero nahuli nya ang kamay ko.

"Why are you trying to escape mako? Come on, let's try it because I'm curious as well."

Abot langit ang pasasalamat ko sa taong tumatawag sa akin ngayon. Maliligtas rin ako mula sa binabalak nitong asawa ko.

"Wait lang po, may tumatawag." Sabi ko at kinuha ang phone.

CHAPTER 37

-

Tapos na ang festival. Nanalo kami sa palaro kaya natupad ang hiling ni babe na ilipat ang mga kaibigan naming nasa slums. Matatalo na sana kami kasi nahuli ako ng mga pulis pero biglang umaksyon si Jami. Kaloka siya, biglang naglabas ng revolver at itinutok sa kanila kaya ang nangyari nagsi-takbuhan sila.

Pagkatapos ng festival ay sunod ginanap ang acceptance namin ng first years. Naging maayos naman ang lahat at enjoy na enjoy pa kaming sumisid sa putikan, masakit sa katawan pero sobrang saya. Focus na ulit sa studies ngayon dahil dinagsa kami ng maraming projects tapos sinundan pa ng exam. Of course, marunong din kaya kami mag-aral at hindi lang puro kalokohan!

Napapadalas na rin ang uwi ni Jami ng hating gabi, minsan nga hindi uuwi. Nagtatampo na ako sa kanya kasi nangako sya sa akin manonood kami kagabi ng movie tapos naghintay ako, inabot ng midnight hanggang sa makatulog mag-isa.

Mas lalo akong nainis pagkatapos ko tanungin si manang kung umuwi ba ito kagabi pero ang sabi ay hindi. Hindi ko rin sya tinatanong kung anong dahilan kasi naghihintay lang ako na sabihin nya pero wala!

"Hoy unggoy!" Bwesit na empakta.

"Alam mo Iris, hindi maganda ang gising ko ngayon kaya kung ayaw mong ipakain ko tong hawak na libro, wag mo akong bwesitin." Ihahampas ko talaga sa kanya tong RPC na hawak ko kung di nya ako titigilan.

"Luh, ba't badtrip ang unggoy ko na yan? Gusto mo saging, say aaaaa." Aksyon ko na sana ibabato ang libro sa kanya ang kaso pinigilan ako ni Ag.

"Sayang ang libro, upuan mo nalang ibato." Suhestiyon nya sa akin.

"Hoy donkey, anong nangyari sayo? Parang pasan mo ang mundo." Tanong ni babe kay Aaar eeeL na kanina pa parang basang papel na nakadikit ang mukha sa desk.

"Paano kasi si kitten..." Ano nanaman ginawa ni Ziallyn sa kanya?

"Binato ka ulit ng santol? BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"May tinanong kasi sya." Nasa kanya ang atensyon naming apat. Wala si hell at hindi ko alam kung saan naglalandi ang bruha na ‘yun kahit may pasok pa.

"Ano?" Tanong ni Ag.

Umayos sya ng upo saka nilaro ang hawak na ballpen. Pinaikot-ikot ito gamit ang kanyang daliri. Gusto ko rin sana matuto ng ganyan kasi wala lang, ang cool tingnan.

"Basta, wag nyo nalang itanong." Ba't pa sya nagkwento kung ayaw din pala sabihin.

"Kawawa naman BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Ay speaking of the demon." Sabay kaming lima tumingin sa entrance ng cafeteria dahil ngumuso si babe sa ibaba.

Yung babae na pinag-uusapan namin kakapasok lang kasama ang tatlong demogons. Tatlo lang kasi wala si Jami, nadagdagan ang inis na nararamdaman ko para sa kanya. Pati sa school hindi siya magpapakita?

"Kainis, bwesit!" Bago pa ako tuluyan mawalan ng gana ay kumain nalang ako ng cake pampakalma.

"Sexy ng uno ko naknampucha alagang-alaga ko ba naman hays." Naiirita ako sa empakta na to, nananadya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Goodmorning po." Bati nila sa mga guro pagkaakyat dito sa table namin. Oo namin, amin narin to dahil inangkin na namin lahat ng pagmamay-ari nila.

"Kitten, napadalaw ka?" Bobo talaga ni Aaar eeeL.

"Why do you ask that question every time I visit? Is there anything I should know, Rochelle?" Ayan buti nga sayo, ba't kasi nagtatanong pa.

"Kitten naman, nagtatanong lang ako eh." Napaka understanding na bata.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA, pie dito ka sa tabi ko."

"Uno, lika laplap ka sa akin." Bastos ng bunganga nitong empakta na to.

Hoy, pero grabe talaga ang changes sa kanilang dalawa lalo na ang empakta na to. Parang kailan lang kaliwa't kanan mga nilalandi tapos ngayon puro nalang uno ang lumalabas sa bunganga.

"Pie, bakit kayo lang? Asan si Athy? Tingnan mo ang horsey ko, kanina pa masama ang mood nyan." Tanong ni babe sa kanya kaya mas nag focus ako sa kanila, baka kasi alam nila kung saan pumunta si Jami.

"I don't know, didn’t she go home last night?" Tanong ni Ma'am sa akin kaya umiling ako.
Pati nga kapatid nya walang alam kung saan sya nagpupunta.

"Napapadalas na ang hindi nya pag uwi, minsan inaabot pa sya ng madaling araw." Sagot ko sa kanya at inis na tinusok-tusok ang cake gamit ang hawak na tinidor.

"You're murdering your food." Saway ni Ma'am Lorelei, ay nandito pala sya sa tabi ko.

"Opo kaysa naman tao saksakin ko." Dahil sa init ng ulo ay hindi ko na napipigilan ang bibig ko.

"Saksakin mo sarili mo unggoy." Mabilis ko syang tinapunan ng nakamamatay na tingin. Baka gusto nya sya saksakin ko.

"What if ikaw nalang saksakin ko?" Hamon ko sa kanya.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Saan ko ba pwede ilabas ang sama ng loob ko? Sasabog yata ako kapag hindi ko nailabas itong lahat sa araw na to. Bumuntong hininga ako at muling ipinagpatuloy ang pagsaksak sa chocolate cake ko na durog na durog na.

"Why are you not wearing your type A?" Tanong ng uno ni empakta.

"Gage naman kasi si Maddyn, nilabhan nya kagabi tapos yung white lower namin hinalo sa ibang kulay na mga damit kaya ayun, naging baklang rainbow ang kulay." agad na sagot ni empakta sa kanya.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Sila-sila lang din ang tumatawa dahil wala ako sa mood.

Kami lang yata ang naka type B ngayon imbes na M-W-F dapat suotin ang type A but it's okay dahil valid naman ang reason.

"Rochelle, I have a question for you." awtomatikong tumutok ang mata namin sa kanya matapos sya sinabihan ni Ziallyn.

Kawawa ang Aaar eeeL, wala pa ngang tanong namumutla na sya at hirap sa paglunok ng pagkain.

"Sure kitten." Duh, kunyari matapang tiklop naman.

Lihim ko nalang sya pinag panalangin na sana malampasan nya ang panibagong gulo na kinakaharap.

"Alright, so here's the question. Would you kiss your EX to save my life?" punyetang tanong yan, kahit saan walang takas.

"Luh, pag isipan mo mabuti ang sagot R HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Kita na nga nya namumutla pinapalala pa nitong empakta.

"Langya, walang takas sa tanong na yan BAHAHAHAHAHAHAHAHAAH."

Ano bang trip ni Ziallyn at lagi nalang tinatanong ng mga weird questions si Aaar eeeL, don't tell me bored lang sya kaya gusto nya maghanap ng away?

"Kung ako nasa posisyon mo, hindi ako sasagot." Payo ni Ag sa kanya but knowing Ziallyn, hindi tumatanggap yan ng walang sagot.

"Kung ako yan hindi kita gaganyanin." Hirit ko rin sa kanila. Kung ano na lang iniisip niya sa kapatid ko.

"What now? Why are you taking so long to answer?" iksi naman ng pasensya nito, kakatanong lang nya. Malamang nag iisip pa yan kung ano ang tamang isasagot.

"Kung ako tinanong ni uno ng ganyan pipiliin ko yung second choice." Epal ang empakta gusto pa sumingit.

"Second? So you want me dead?" Malala na talaga silang dalawa.

"Kasi pag pinili ko yung first choice which is ang halikan si EX para iligtas ang mahal ko, isa lang din ang ending nyan." May utak pa pala sya.

"Sige ano?" Tanong ko.

"Ako ang mamamatay HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH." hindi ko gets, magulo sya sumagot.

"Paki explain kung bakit ikaw?" Mukhang safe si Aaar eeeL ngayon, pasalamat sya kay empakta at niluwas sya.

"Kasi kung pipiliin ko halikan ang ex tapos naligtas si uno, ako naman ang papatayin nya kasi hinalikan ko si ex? Kaya sa second option nalang ako. Dadalawin ko nalang sya buwan-buwan at didiligan sa sementeryo." wala talaga akong balak tumawa dahil masama ang mood ko pero dahil sa sagot ng empakta napa hagalpak ako ng malakas.

"Omg HAHAHAHAHAHA." Pati sila Ma'am Pixie natawa dahil sa may sense naman talaga ang sagot ni empakta.

"Haaaaaaay jisaaaaas BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Aray uno! Ayaw mo no'n? Mamamatay kang loyal ako?" Wala na at puro pasa ang katawan nyan mamaya dahil sa kakakurot ni Ma'am Everleigh sa kanya.

"Yun na lang din siguro ang sagot ko kitten." Patay ka, bakit may LANG pa Aaar eeeL! bobita.

"Really?" Nah, ‘yung tono palang ng pananalita delikado na.

"O-Oo?" hays.

"So you want to get rid of me in order to find someone else?" kaloka! kahit saan wala syang takas, mautak ang pusa nya at nakakahanap ng pang encounter.

"I mean—kitten naman, bakit kasi kailangan mo ako tanungin ng mga ganyan." sadgirl na ang donkey at namumula na ang mga mata.

"Langya iiyak na yan Zi BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Maganda na sana ang mood ko dahil sa nangyayari ngayon nang bigla ako makatanggap ng message mula sa Intel ko na pinasusundan si Jami. Sabi nito kailangan nya ako kausapin dahil may kailangan akong malaman. Sinabi nito na magkita kami sa parking lot ngayon kaya sumang-ayon ako dahil mahaba pa naman ang oras bago ang susunod na subject.

"Saan ka pupunta horsey ko?" Tanong ni babe kasi bigla nalang ako tumayo sa kalagitnaan ng tawanan nila.

"May kukunin lang, balik din ako kaagad." Sagot ko sa kanya.

"Unggoy, kaya mo na ba maglakad mag isa?" Kung lumpuhin ko sya para hindi makalakad?

"Anong akala mo sa akin, walang paa? sampalin kita e." Irap ko sa kanya bago bumaba at lumabas ng cafeteria saka dumiretso sa parking lot.

Pagpasok ng parking lot hinanap ko ang kotse na sinabi nitong sinasakyan at kaagad na sumakay sa backseat.

"Ma'am, kailangan mo po 'tong makita." May inabot syang envelope, kinakabahan ako dahil baka masama ang balitang dala nito.

Dahan-dahan ko itong binuksan at kinuha ang nilalaman. Halos mapunit ko na ang mga litrato ni Jami kasama si Trisha sa isang restaurant. Meron din na magkasama sila sa isang charity event at ang masakit ay nakunan din sila na magkasama papasok ng hotel.

"Kailan to?" Nagdidilim ang paningin ko, ‘yung mga mata ko na nag uumpisang maging malabo dahil sa mga luhang naipon na.

"Last week po, magkasama sila sa isang restaurant at inabot ng isang oras bago natapos. Ang charity event nong last saturday, siya rin ang kasama ni Ma'am sa gabing ‘yun. Ang huli naman kagabi, magkasama sila pumasok ng hotel at lumabas kaninang umaga pasado alas otso." Halos bumaon na ang kuko ko sa aking palad sa sobrang diin ng aking pagkakakuyom.

May pinakita rin siyang video mula sa kanyang cellphone na nagpapatunay na totoo ang lahat. Si Jami ba talaga to? Hindi ako makapaniwala, bakit magkasama sila? Pumasok sa hotel at magdamag na magkasama? Ito ba ang dahilan kung bakit hindi sya umuwi ng bahay? Kung bakit madaling araw na kung umuwi? Si Jami? Pinagtaksilan ako?

Krystal, control yourself. You might lose yourself again.

Krystal kumalma ka! Nagkakagulo na ang buong system mo.

"Paano ako kakalma kung ito ang aking makikita?!" Sigaw ko sa aking sarili. Wala akong pakialam kung may ibang tao at isipin na baliw ako, gusto kong magwala.

"Labas," utos ko sa lalaki at agad itong lumabas.

"N-Nangako sya sa akin, nangako sya na hindi ako sasaktan, na ako lang ang mamahalin. She promised me to light my way!"

Kb, take the host.

"Shut up!"

Hindi ko magawa, ayaw nya pumayag! Nangingibabaw na ang galit sa buong system.

"Punyeta sabing manahimik kayo!" wala akong ibang ginawa kundi ang e-untog ang ulo sa aking likuran at mahinang sinusuntok ang aking ulo.

"Masasaktan nanaman ba ako?" Hindi ko na napigilan ang pag hagulhol.

Baka hindi totoo ang larawan na yan. Paano kung edited lang ang mga litra—

"Are you even thinking? You saw the two of them together in the video that was shown, and you're saying it was edited? Do you think my men will betray me?!" gusto ko syang makausap upang alamin ang totoo. Kailan pa to? Kailan sila nagsimulang lokohin ako. Kailan sila muling nagkita!

Sinubukan ko syang tawagan pero walang sumasagot. Nakailang ulit na ako sa pagtawag pero gano’n pa rin ang resulta. Hindi na tulad ng dati na kahit isang ring palang nasasagot na nya.

Lahat nagbabago…

Pinahid ko ang mga luha't bumaba ng sasakyan, mabigat ang loob ko na bumalik ng cafeteria. Pinilit ko

pakalmahin ang sarili lalo na't mabilis lang makaramdam ang iba kapag may nangyari sa akin.

Jami, nangako ka sa akin. Hindi ko matatanggap pag nalaman ang katotohanan na pinagtaksilan mo ako. Naniniwala ako at pinanghahawakan ang lahat ng mga pangako mo. Hindi ko kakayanin at baka tuluyang mawala sa sarili kapag nalaman ang totoo.

"Ang pagbabalik ng unggoy!" Tinapunan ko lang sila ng blangkong ekspresyon bago bumalik sa aking upuan.

"Iris, tumigil ka." Kahit anong tago ko, sa isang tingin palang ni Sj nababasa agad ako.

"Ano yan unggoy, patingin nga." Kukunin sana nito ang envelope na kakalapag ko lang sa lamesa nang bigla kong dinampot ang tinidor at sasaksakin sana ang kamay nya pero mabilis itong nakaiwas.

"Gago! Gusto mo ba putulin daliri ko ha!"

"Di kita binigyan ng karapatan na galawin ang gamit ko. Puputulin ko nga sana kaso bigla mong binawi. Subukan mo ulit kunin, makikita mo ang hinahanap mo." Wala akong pakialam kung nandito ang mga guro o mga kasintahan nila, basta wag lang akong bigyan ng dahilan para hindi magwala.

"What happened, Krystal?" Tanong ng kapatid ng mahal kong asawa.

"Tanong mo nalang po kapatid mo, baka sakali masagot nya ang tanong mo." marahas kong dinampot ang aking envelope at iniwan silang lahat. Bahala na sila kung anong isipin, gusto ko mapag-isa.

Krystal, you should—

"Shut the hell up." putol ko kay bern habang papalabas ng cafeteria.

Nagpasya akong umuwi ng bahay at hindi na pumasok sa mga sumunod na klase. Nagbabakasakali na nakauwi na si Jami pero ang sabi ni manang hindi parin ito umuuwi.

Kinagabihan nagpasya akong uminom sa may poolside. Hinihintay ang pagbabalik ng asawa ko hanggang sa lumalim ang gabi ay wala parin ito.

Naghihintay pa rin ako hanggang sa nararamdaman ko na lasing na ako. Kanina pa pabalik-balik si manang kaya sinabi kong hayaan na akong mag-isa. Papasok na sana ako ng bahay nang biglang bumukas ang gate at pumasok ang sasakyan ni Jami.

"Great, may balak pa pala siyang umuwi." Hindi ako nag aksaya ng panahon na tumayo upang salubungin sya at nanatili lang na umiinom mag-isa.

"Krystal?" Nakakamiss, kailan niya ba ako huling tinawag sa malambing na tono?

Gusto ko sana siyang awayin, sumbatan, pero naunahan ako ng takot at kaba kaya naiyak nalang.

"What's wrong? Why are you drinking? Bakit nandito ka sa labas?" Tanong niya. Nasubsob ko ang mukha sa aking palad bago tumayo, kinuha ang envelope na kanina ko pa gusto punitin saka kumuha ulit ng alak at agad inubos.

"Jami, sabihin mo sa akin na hindi totoo ang lahat ng yan." Mapait ko syang nginitian. Nagsimulang pumatak ang mga luha dahil wala man lang akong nakuha na sagot sa kanya.

Inasahan ko na magsasabi sya ng HINDI ngunit naging tikom ang kanyang bibig.

"Kailan pa? Kailan mo pa ako niloloko? Kailan mo naisipan na pagtaksilan ako? Kailan mo naisipang paglaruan ako? Simula ba sa umpisa?" Ramdam ko ang panginginig ng boses at katawan, natatakot ako sa aking malalaman.

"Krystal,"

"Bakit hindi mo magawang sagutin tulad ng pagsagot mo sa akin noon? Dahil ba sa totoo ang lahat ng nasa litrato?" Huli ko na napansin na nabasag ang wine glass na hawak dahil sa sobrang pwersa na ginamit ko.

"Y-Your hand." Lalapitan sana ako kaso umatras ako.

"I'm sorry." Wasak na wasak ako sa sinabi nya. Nanginginig na ako sa galit, nagdidilim na naman ang paningin ko.

Krystal, no!

Wag mong saktan si Jamila, mahal mo yan!

"Krystal," bakit ganyan nya ako kung tingnan? Bakit walang pagmamahal sa kanyang mga mata tulad ng palagi nyang pinapakita?

"This marriage…" natatakot ako. Ayaw kong marinig!

"Let's end it. Please forget about me." tuluyan na akong napaluhod sa sinabi nito.

Hindi ko alam ang sasabihin, wala akong magawa at lakas kundi ang patuloy lang sa pag-iyak.

Diba pangako nya mamahalin ako habang buhay? Sabi nya poprotektahan ako sa lahat ng bagay. Nangako sya na hindi ako iiwan at ako lang ang mamahalin habang buhay. Ano pala ang lahat ng mga pinakita at pinadama nya sa akin? Pawang kasinungalingan lang?

Bakit gano'n lang kadali sa kanya ang sabihin na kalimutan sya? Laruan lang ba ako at ngayon tinatapon na?

Sinabi ko lahat sa kanya ang masasakit na pinagdaanan ko. Alam nya kung gaano ka miserable ang naging buhay ko. Siya ang nag ahon sa akin mula sa kadiliman ngunit siya rin pala ang magiging dahilan sa muling paglubog ko.

B-Bern, she's losing it.

"Paano naman ang mga sinabi mo na mamahalin kaming tatlo habang buhay? Hindi mo na ba masikmura ang makasama ang isang tulad ko na may iba't-ibang pagkatao?" Pinahid ko ang mga luha bago muling tumayo at hinarap sya.

We need someone to stop her.

Pero paano! hindi nga natin maagaw ang host sa kanya!

"Manahimik kayo, sa tingin nyo kaya kong saktan ang babaeng mahal ko?" bulong ko.

Ako na walang alam kundi ang magmahal ng totoo, naghahanap ng totoong pagmamahal na kayang tanggapin ang buong ako.

"I cannot do that." Nakita ko ang pagyuko niya ng ulo at pagkagat ng ibabang labi.

I gently touched her cheek and gave her my sweetest smile. "I cannot give up on you." pulling her closely… "You are mine." diin ko at ikinulong sa mga bisig ko.

"Even if it's Trisha o kung sino pa ang hahadlang sa ating dalawa, hindi kita ibibigay. Mag kamatayan muna tayong dalawa, I will never hand you over to someone else." mas hinigpitan ko pa ang yakap sa kanya, dinampian ng mumunting halik ang leeg.

"You cannot escape me anymore, Jami." sa pagkakataon na ito ay narinig ko ang mahinang hikbi nito at niyakap ako ng mahigpit.

"I'm a bit tired, can you hold me tight and help me back?" I nodded and lifted her up.

I, who couldn't control my love for her. Muntik na ako mawala sa sarili ng maalala ko lahat ng mga pinagdaanan namin.

May bigla akong naalala na sinabi nya sa akin noong gabing nag usap kami sa dalampasigan.

"Kapag dumating ang panahon na pagod ako, please hold me tight." yan ang sinabi nya sa gabing yun.

Noong una hindi ko gets ang ibig niyang sabihin pero ngayon na dumating na kami sa ganitong sitwasyon, malinaw na ang lahat.

"That night, I promised you that I would hold you and never let go of your hand…" ikaw ang dahilan kung bakit naging ganito ako, patayin mo muna ako kung gusto mo maghiwalay tayo.

"Darating ang panahon na hindi na kita mayayakap ng mahigpit dahil sa kulubot na ang mga balat natin but until that day comes...I'll always be by your side, saying I love you so much that you'll never have to worry again." tuluyan na itong humagulgol habang yakap-yakap.

Hindi ko alam kung ano ba talaga ang dahilan kung bakit biglang nagbago ang lahat. Kung bakit gusto na nya tapusin ang sa aming dalawa.

"I-I'm sorry but we have to end our relationship." nanginginig ang mga kamay ko na yakap-yakap ito, umiiling at mas lalong hinigpitan upang hindi makawala sa mga bisig ko pero siya mismo ang gumawa ng paraan para makaalis sa pagkakayakap ko.

"Jami, sabihin mo nga ang totoo kung bakit mo ginagawa sa akin to? Mahal mo ko, diba? Itatapon mo na lang ba lahat ng mga pinagsamahan natin?" parang kailan lang halos gawin na nya akong mundo nya, sa bilis ng panahon bakit ganito na?

"M-Minahal mo ba talaga ako? Ipaliwanag mo naman, ipaintindi sa akin ang lahat kung bakit bigla kang nagbago." pagmamakaawa ko sa kanya at muling tinangka na hawakan siya ngunit natigilan ako sa pag atras nito na para bang natatakot na mahawakan ko.

"I thought it was fine, but as time passed, I realized something…"

"I can't love a murderer." yung puso ko na parang sinaksak ng paulit-ulit sa sobrang sakit. Hindi ko

inaasahan na ang salitang kinakatakutan ay manggagaling mula sa taong aking pinakamamahal.

Tuluyan na akong nilamon ng kadiliman, para akong nahuhulog sa malalim na balon at hindi alam kung saan ang hangganan.

Ako? Mamamatay tao? Ako pumapatay ng tao? Hindi ako ang pumapatay kundi ang isang pagkatao ko!

Krystal, wake up!

"R-Right, sino nga ba naman ang taong gusto magmahal ng mamamatay tao. Tama ka, ang katulad ko ay dapat magdusa." naging kampanti ako masyado, hindi ko namalayan may nangyari na palang pagtataksil sa likod ko.

"Handa naman akong lumaban at ipaglaban ka kahit mag kamatayan, pero paano ako lalaban kung ikaw mismo ang aking kalaban? H-Hindi ko kayang kalabanin ka lalo na't mahal na mahal kita, Jami." ang dami ko pang gusto malaman, marami akong tanong na walang kasagutan.

Tiningnan ko sya sa kanyang mga mata na puno ng luha. Anong ibig sabihin ng mga luha na yan? Awa?

"Jami—" awang ang labi ko ng hubarin nya ang singsing na bigay ko.

Ang bilis ng pangyayari, nananaginip lang ba ako? Hindi to totoo, hindi nya magagawang iwanan ako.

Pilit kong sinasabi sa isipan na panaginip lang ang lahat ng mga nangyayari sa amin ngayon. Doon lang ako natauhan nang hawakan nya ang aking kamay at muling ibinalik ang singsing na sya lang ang bukod tanging pinagbigyan.

"I-I'm so sorry, hindi ako ang babae na nakatadhana para sayo. My lawyer will send you the divorce paper tomorrow, palayain mo na ako." ganun na lang ba yun? ang sikip na sobra ng dibdib ko, nahihirapan ng huminga na para bang sinasakal ako.

Nagiging blangko na ang isipan ko, sa bilis ng pangyayari ay wala akong iba nasabi kundi ang umiyak na lang ng umiyak hanggang sa tuluyan na nya akong nilisan.

Nanatili ako sa aking pwesto, nagbabakasakali na babalikan ako. Naghintay ako hanggang sa naramdaman ko ang pagpatak ng malamig na ulan kaya tumingala ako sa madilim na kalangitan.

"Hindi nya ako binalikan, ako lang pala ang tunay na nagmamahal sa aming dalawa. Ilang beses ba ako dapat masaktan para tuluyan makamtan ang kasiyahan?" kasabay ang buhos ng malakas na ulan ay ang muling pag buhos ng mga luha kong nag uunahan.

"Ang galing mo talaga lagi sa timing, kung kailan ako sobrang nasasaktan doon ka pa bumubuhos upang ako'y samahan." kahit nanghihina ay pinilit ko ang tumayo, muling pinagmasdan ang tahanan na akala ko tinanggap ang buong pagkatao ko.

"Pinaniwala mo ako sa mga kasinungalingan mo, Jami. Pero kahit sinaktan mo ako'y hindi ko parin magawa ang kamuhian ka dahil para sa akin, ikaw ang tahanan ko. Papalayain kita, ibibigay ang hinihiling mo pero pinapangako ko sa sarili na sa akin pa rin ang bagsak mo. I love you so much my wife, mali ka ng taong kinalaban mo." bulong ko sa sarili bago tuluyan lumabas ng bahay at nilisan ang lugar nya.

Para akong patay na naglalakad mag isa sa madilim na daan habang bumubuhos ang malakas na ulan.

Naalala ko ‘yung pinalayas ako ng mga Miller, ganitong-ganito rin ‘yun at hindi inaasahang mapadpad sa bahay ni Jami.

Nadaanan ko rin ‘yung kubo kung saan umiyak ako sa gabing takot ako aminin sa kanya ang tungkol sa ibang persona ko. Sumilong ako dahil mukhang wala na plano huminto ang ulan. Mabuti nadala ko ang cellphone at bag kung saan naglalaman ng mahalagang gamit.

Tatawagan ko na sana si Iris nang biglang may isang lalaki na hindi ko kilala ang pumasok ng kubo, pwersahan akong tinatangay at pilit ipinasok sa sasakyan.

"Bilisan mo! Bakit hindi mo agad makuha! Nag iisang babae lang yan!"

Ah, sino pa ba ang taong may kakayahan na ipadakip ako? Sino ba ang kalaban ko na gustong mawala ako? Katapusan ko na ba to? Kung sumama na lang kaya ako para malaman kung sino ang puno't dulo ng lahat ng 'to.

"Ang lakas ng kapit! Hindi ko mahatak! Yung isang kamay nya, nasa sa pinto!" Sigaw ng isa sa dalawang lalaki.

Ano kaya ang iisipin ni Jami kapag nawala ako? Iiyak kaya sya? Pagsisisihan ang ginawang pananakit sa taong totoong nagmamahal sa kanya?

"Patulugin mo!" Nagising ako sa malalim na pag-iisip dahil sa sigaw ng kasamahan nito.

Nakita ko ang pagkuha nito ng isang taser kaya bumitaw ako sa pinto, mabilis na ginamit ang mga daliri upang tusukin ang kanyang mga mata, dahilan kaya kaagad akong nabitawan.

Nagsisigaw ito sa loob ng sasakyan hawak-hawak ang kanyang dumudugong mata. Hindi ako tumakbo at nanatili lang nakatayo.

Ilang segundo pa ay humakbang ako paatras dahil bumaba ito upang muling subukan na ipasok ako.

I gave him a smile bago binunot sa bag ang gamit na matagal ko ng iniingatan.

"Bilisan mo at may sasakyan na paparating!" Sigaw muli ng driver.

He was about to run towards me when I shot him with my gun. Total balak naman nila akong patayin kaya uunahan ko nalang.

Nang makitang nakabulagta na ito sa malamig na kalsada ay sunod kong pinaputukan ang lalaki na nasa loob ng sasakyan, ngunit hindi ko natamaan dahil pinaharurot na nya ito at iniwan ang kanyang kasamahan.

Naiwan akong mag-isa hawak-hawak ang baril at isang lalaking wala ng buhay. Hindi ko sinasadyang sa ulo sya patamaan.

"I'm a murderer indeed. Again, nakapatay na naman ako ng hindi namamalayan." nanghihinang bulong kasabay ang mainit na mga luhang nag uunahan na naman sa pagpatak.

Tumingala ako at ipinikit ang mga mata. Hinayaan ang malamig na buhos ng ulan na bumagsak sa aking mukha.

Pagod na ako.

Time for you to sleep, everything will be fine. Just take a long long nap, and leave everything to us.

Bern, anong gagawin mo ngayon? Aakuin mo na naman ba na ikaw ang pumaslang?

"Yes."

Hanggang kailan mo balak pagtakpan ang lahat ng pamamaslang ni Krystal?

"Hanggang sa tuluyan nya na matanggap ang lahat sa kanyang sarili."

Bern, tungkol kay Jamila.

"I know."

Sa tingin ko may mali sa lahat ng sinabi niya kanina. Sa tingin ko matatagalan pa bago muli magising si Krystal.

"I'll handle this problem."

"K-Keyboard!"

I turn to face Shara, who calls out to me in a trembling voice. Even without asking, I know Kathlyn called her to pick up Krystal. Something is fishy, and I need to solve the problem right away before things worsen.

"B-Bern? Anong nangyari? Sino ang lalaking tulog na yan at apak mo pa sa ulo—teka buhay pa ba yan?!"

After seeing the gun I was holding and the blood being washed away by the rain, she realized the person was dead.

"Tinawagan ako ni Athy at sinabing umalis ka ng bahay ng walang paalam. Ano ba ang nangyari? Bakit umiiyak siya kanina? Nag away ba sila ni Krystal?"

May hindi talaga tama Bern.

"Sinong may gawa nyan?" Isn't it obvious?

"Me."

"T-Teka lang at tatawagan ko si Iris, pumasok ka sa kubo. Kailangan ko itago tong katawan bago pa man may dumaan na sasakyan." I hide the gun before returning to the hut and watch as Shara drags the body to the darker part of the area.

A few minutes later, a car pulls over, and I see Kathlyn hurriedly get out of the vehicle and rush into the hut.

"Why are you here?" I ask.

"K-Krystal, What hap—"

"Krystal's gone." I need to do this in order to come up with an idea for my plan.

"Bern? W-What do you mean?" Because of the darkness, I can't make out her face, what expression she's wearing right now, or if she's in pain.

"You always act as you please, honey."

"Let's get a divorce. I won't chase you around anymore, and will no longer bother you. You don't have to force yourself to associate with a murderer like me. In fact, I just killed someone because they attempted to kidnap me." may panibagong sasakyan na huminto at bumaba ang kanina pa namin hinihintay na si Iris, kasama ang dalawa pa.

"Unggoy!"

Tumayo ako at aalis na sana nang bigla niya hawakan ang braso upang pigilan ako.

"Please send it to me by tomorrow. Let's sever all ties between the two of us. You're free, and I hope you're pleased with yourself for hurting Krystal." malamig at diin kong salita bago inalis ang kamay nito sa braso ko.

"I-I'm sorry." I know.

"Goodbye," I mutter and then fully step out of the hut.

Be strong, I'll save you soon.

CHAPTER 38

-

Bern, may tama ka. Umalis ka na at gamutin ang sugat, bakit hindi mo sinabi sa kanila?

The surroundings are loud, but it's still better than the suffocating silence of being alone in the villa. I've been carrying this pain for so long, and tonight, I just want to drink and let myself go numb, even for a little while.

"I'm leaving in ten minutes." I mutter.

I can sense Kathlyn secretly watching me from behind. She’s sitting at another table with Trisha, the woman she’ll be marrying next month along with the rest of the Ponferrada family.

The reason she chose to hurt Krystal.

"Hey, where's Iris?" SJ asked, noticing that she had been gone for a while. Everleigh had followed her out earlier, so she was likely with her.

I stand up after finishing the rest of the wine. I can feel the alcohol coursing through my body. I expect it to numb the pain, but I’m mistaken—it only grows more intense.

"Bern, saan ka pupunta?"

I ignore Rochelle's question and exit the room. I rushed to the restroom to examine the wound on my stomach. I don’t want to do this, but it’s necessary if I want to avoid ending up in the hospital. Blood has already soaked my inner shirt by the time I remove my leather jacket. I glance at the mirror, assessing how deep the bullet has penetrated my body.

"Fuck." I stop breathing for a moment and bite my lip as I attempt to touch my wound.

Sabi ko naman sayo kanina na pumunta na tayo ng hospital, paano kung mamatay ka nyan? Edi patay din kami ni Krystal.

I rip my inner sleeve and use it to bandage my wound, enduring the pain so I can leave and call my doctor as soon as possible.

As I step out of the restroom, I’m surprised to see a woman squatting beside the door. I don’t have time to waste and am about to walk past her when I take a closer look—it’s Kathlyn.

I crouch in front of her and gently pat her head, making her lift her gaze to meet mine. Her face is flushed from intoxication, but her eyes are even redder from crying.

"Why are you here? Why are you crying?' I ask, gently.

Seeing her cry makes my chest tighten, as if I’m being stabbed over and over again. If Krystal was hurt by her sudden decision, then I’m sure she’s hurting even more—because she had to break the heart of the person she loves.

"M-My wife, I-I couldn't find my wife." She still tries to tell me despite her difficulty speaking because she is crying.

"What happened? Where is she now?" I can’t bring myself to leave her alone. She’s all by herself—how did she even end up here?

Hicc

"I-I hurt her. I promised to protect her and keep her heart safe, b-but I ended up being the reason for her pain. I have all the money and connections, but what’s the use of them if one mistake is enough to ruin everything?"

Her tears continue to fall, unstoppable. She’s so inebriated that she doesn’t even realize who’s in front of her.

I can't help her until I understand why she's acting this way. I have no choice but to endure.

"D-Do you have any idea how much it breaks me to call her a murderer? I love her so much that I would do anything just to protect her." I quietly wipe her tears, listening as she lets everything out. Maybe she couldn’t bear to keep it inside any longer and turned to alcohol to escape.

She looks like a child, wiping her tears away with her arm. Please, endure the pain and stay strong until the time comes when I can take you back. This time, we will save you.

"Stop crying. You have no idea how much your wife loves you. She would do anything to protect you from those who wish to harm you." I gently caress her warm cheek before pressing a soft kiss on her forehead. Suddenly, my vision blurs. It seems I’ve reached my limit. I still want to talk to her, to comfort my wife, but my body is on the verge of collapsing.

"K-Bern?"

Her voice reaches me again, filled with panic and tears, but before I can respond, everything goes dark as I slip into unconsciousness…

"Bern!"

***

I wake up to the noise around me. People are arguing, but I can't tell who they are… everything is still a blur.

"Paano kung matagal pa bago ulit siya magkaroon ng malay? Nag-aalala na ako, kailangan na natin sya dalhin sa ospital."

"Hindi nga sabi pwede Iris! Alam mo ba na ayaw ni Bern dalhin sya sa ospital ha!"

"Ilang araw na siyang walang malay, paano kung malala na ang sitwasyon nya!"

When I finally open my eyes, I see my siblings arguing. Thanks to them, I’m now fully awake. How many days have I been unconscious?

"Bern?" Rochelle calls out upon seeing that I’ve regained consciousness.

My throat is dry, and my entire body aches. "Water," I mutter.

"Bern! Kamusta ang pakiramdam mo? May masakit pa ba sayo? Bakit hindi mo sinabi sa amin na may tama ka ng bala! Alam mo ba kung gaano mo kami pinag-alala?! Alam mo ba na walang tigil sa kakaiyak si Athy matapos kang makita na nag aagaw buhay!"

I know they're worried, which is why she's yelling at me like that, but what I despise the most is being shouted at, especially when I've just woken up.

"Stop yelling at me, for fuck's sake." I immediately drink the water Axel hands me. I'm so thirsty that I nearly finish a whole liter in one go.

"Bern, sana sinabi mo kaagad sa amin ang kalagayan mo. Bakit kailangan mo pa itago sa amin? Paano na lang kung wala si miss Kath? Nakatitiyak ka ba na magiging ligtas ka sa kalagayan mo?" Rochelle gently squeezes my hand, waiting for me to respond.

"I'm fine. What about Kathlyn? And how long was I unconscious?"

I don't bother trying to explain anything to them. I know I'm a part of Krystal's personality, but whenever I'm the host, I try to keep my distance from them.

I don't want to develop any special feelings for them because I know that one day, I will disappear and merge with Krystal forever. When that time comes, saying goodbye will be too difficult for me.

"Lagi ka nalang ganyan Bern, sa tuwing gusto namin alagaan ka lagi mo kami tinutulak palayo. Alam namin malakas at independent ka pero sana naman wag mo kami lubos pag alalahanin ng ganun, nag-aalala kami kasi ikaw ang pinakamamahal naming bunso." Because of what Iris said, a sharp pain stabs my chest. They do everything for me, yet I keep pushing them away.

I clench my fist beneath the blanket. I want to accept their love—I really do—but I don't want to get hurt. I even suppress my feelings for Kathlyn. I don't want to end up regretting all my decisions.

"I told you, I'm fine. You don't have to worry anymore," I assure them, hiding behind my cold facade.

"Hays."

"Apat na araw, apat na araw kang walang malay." Finally got an answer from Ag.

"That long?"

"Yes."

"Araw-araw ka dinadalaw ni Athy kapag tapos na sya sa klase. Walang tulog sa kababantay sayo magdamag, umuuwi lang ito ng maaga para maghanda sa pagpasok." I didn't expect her to do that after our divorce.

"I see. You can go now." I just want to get some more sleep.

"Hindi pwede, walang magbabantay sayo! Paano kung may ka—" I cut her off with a deadly stare.

"I'll call you right away if I need anything. You need to leave now, or you'll be late for class," I tell SJ, who still insists on arguing with me.

After a short back-and-forth, I finally convinced them to leave. I enjoy being with them, it makes me feel better, but I also need time alone to rest.

I only slept for three hours before waking up again, feeling something I couldn't ignore.

I need to pee…

I force myself to stand up, but it’s difficult. The moment I try to push myself upright, pain shoots through my wound.

"Piece of shit!" I angrily throw the pillow, frustrated that I can't take it any longer.

The door suddenly bursts open, revealing an unexpected visitor. What the hell is she doing here? Her expression is completely shocked as she takes in the mess in my room. The moment she sees me struggling to get up, she immediately drops the purse she’s holding and rushes toward me.

"A-Are you okay? L-Let me help you." I can tell she’s hesitating to touch me, especially now that I’m not Krystal. Maybe she thinks I’ll push her away.

"I need to pee," I say calmly.

She carefully helps me sit up and leads me to the bathroom.

Of all people, she’s the last person I expected to come here. How did she even find out about my condition?

"Are you done…."

"Bern," I say, noticing the confusion on her face.

"Yes, done." She helps me back to my bed and gently lays me down. I hate admitting it, but as much as I dislike relying on others, I know I need the help.

"Have you eaten? Tell me if you need anything." She says while picking up the scattered pillows from the floor before sitting beside me.

"How did you know about my condition, Annallyn?" I ask, my gaze steady. I know how she feels about Krystal. Even if she won’t admit it, it’s obvious in the way she acts around her.

"Actually, I was the one who called SJ when I saw you covered in blood, clinging to my cousin. I won’t ask what happened between you two, but please take care of yourself. A lot of people are worried about you… and I’m one of them."

"Even if you don’t say it, I know how you feel about Krystal. You’re aware that she loves your cousin, right? And even though they’re divorced, that love will never change." I don’t want her to hold onto false hope. I know she’d do anything for Krystal, pero ayaw kong masaktan siya sa huli.

"I know…" She meets my gaze, and I see no resentment in her eyes, which makes me sigh in relief.

"I’m just concerned as your friend. Even if that’s all I can be, please don’t shut me out."

I gently pat her head, hoping to ease whatever burden she’s carrying.

"Do you need anything? I'll stay and watch over you for now. Why are you alone?"

Because they're all annoying.

"I don't want to stay here. Can you accompany me to school? I haven't attended class in four days." I can manage, there’s a wheelchair I can use.

"Alright, let me help you."

***

I can still make it to our last subject, so I tell her to take me straight to the classroom. My siblings’ eyes nearly pop out of their sockets when they see me suddenly appear in class. I didn’t expect our last subject to be with Kathlyn either. I know how shocked she is—not because I showed up, but because I came with Anna.

"Bern!" They shout.

I glance at Anna, who has been assisting me all this time. "Thanks," I say.

"No problem. If you need anything, just call me." Sabi niya at itinulak ako. I’m using a regular wheelchair today.

"Sure."

"See you later." I give her a nod before she glances at her cousin one last time bago umalis.

I already expected them to swarm me, especially since I never mentioned that I’d be coming to class today.

"Bakit ka pumasok?! Hindi ka pa nga tuluyan na gumagaling."

"Natulog ka na lang sana buong araw."

"Bakit kasama mo si Annallyn? Tinawagan mo ba sya? Luh ka, may something sa inyo?"

"Nabaril ka lang may mahal ka na agad na iba."

I ignore their barrage of questions and glance at Kathlyn. Our eyes meet for a brief moment, but she quickly looks away.

"Shut up. I'm fine." That was enough to make them stop questioning me.

The class went on as usual, as if nothing had happened. Every now and then, I catch Kath stealing glances at me, only to quickly look away. I know her too well, her mind is probably filled with questions and worry right now. She can't stand seeing the person she loves in pain, so no matter what, she'll find a way to ease her heart.

"That's all for today."

"Yes!!"

"Bern bern! Gutom ka ba? Tara sa cafeteria, teka kumain ka ba kanina?" Umiling ako sa tanong ni Sj, ngayon ko lang din naramdaman na kumakalam ang sikmura ko.

"Tara, kain muna tayo." Aya ni Iris.

"You guys go ahead, I still have something to finish." I tell them.

After being absent for four days, I have a lot of assignments to catch up on. I can’t just ignore them, and my current condition isn’t a good enough excuse to leave them unfinished.

"Ganito nalang, bibili kami ng pagkain at balik din kaagad para dalhan ka." Sumang-ayon ako sa sinabi ni Rochelle para matapos ang pangungulit nila.

"Okay,"

I thought I was the only one left in the room, but I wasn’t… Kath was still seated at her desk, busy writing.

I just said she’d do anything…

"I know you're busy with all your work, but won’t you make some time to take care of me too?" She suddenly stops writing and immediately looks at me.

I really love teasing her, mabilis pamulahan ng mukha.

She sighs, sets down the pen, crosses her arms, and leans back.

"Why don’t you call Annalyn and have her look after you?" Oh, the sweet sound of jealousy.

"Didn't you say you'd stop bothering me and cut all ties between us?"

This is the first time I've seen her act this way. My wife looks so hot.

"So you want Annalyn to accompany me? I don’t like being taken care of by others. I want you to do it. But if that’s what you want, I’ll do as you say." I see her brow twitch and her throat bob as I pull out my phone to call Annalyn. Alright, honey, let’s see how long you can endure this.

"Stop."

I secretly chuckle at her quick response. No matter how hard you try to ignore me, your heart will always win.

"Anna? Yes, I'm finished with class… About your offer—"

"N-No, stop that."

I continue speaking, locking eyes with her as I push her limits. "Yes, I accep—"

"I SAID STOP!!" Her sudden outburst catches me off guard. I notice the tears welling up in her eyes as she bites her lip, struggling to hold back her emotions.

Cute… I was just pretending to be on a call.

"What? You told me to call her."

Her eyes are puffy as she cries, staring at me. If she didn't like the idea she proposed, then why didn't she offer herself instead?

"What do you really want? Why are you doing this? Why are you making things even harder for me?" Aww, my poor honey. It's okay—I'm close to uncovering the truth.

I tilt my head and point at my lips, making her freeze and quickly cover hers.

"Try giving me a kiss. Right now," I tease.

"Are you out of your mind, Krystal Bern?" Maybe.

"You can't? You said you'd do anything for me. I'm not asking—I'm ordering you to…" I repeat, pointing at my lips again, which have been waiting for her all this time.

I miss her soft lips.

"Was that all just empty words?"

"F-Fine." She slammed the table and stood up abruptly before stomping toward me.

Even though she's acting this way, I know her feelings say otherwise.

She places a hand on my leg, tucks her hair behind her ear, and slowly leans down. I look up at her, waiting for our lips to finally meet.

Seconds later, I finally feel her soft lips again. The lips I've longed to kiss for so long. She only gives me a quick peck, intending to pull away immediately.

But before she can, I cup her cheeks with both hands, stopping her. I follow up with two more kisses, my tongue teasingly grazing her lips.

Teasing her really lifts my mood.

"I'm just returning your kiss with two. You kissed me once, so I gave you twice," I whisper against her lips, smirking. Hindi siya sumagot. Instead, she quickly pulls away and rushes back to her desk.

"I-I hate you!" She suddenly shouts, startling me. She hurriedly gathers her things and bolts out of the room, leaving me alone.

She left at the perfect time—just as the four returned, carrying the food they had bought.

"Hoy, anong ginawa mo kay Athy at namumula? Tinanong ko siya pero sinigawan lang ako ng fuck your sister? Tangena gulat ako! galit na galit gusto manakit, pero pwede pala yun?"

"Bern sayo na o, peace officer ko." She handed me a slice of cake, making me raise a brow. I don't eat sweets.

"Offering yun bugok!" Suntok ang natanggap niya mula kay Iris.

"Alam mo tanso, ikaw na talaga ang pumalit sa pagiging payaso ni keyboard." I slowly nod my head to agree with Rochelle.

"Dalian nyong kumain, kailangan pa natin umakyat ng 4th floor. May meeting tayo to discuss the upcoming prom." Hindi ko alam na may prom pala this month. Paano hindi alam ni Krystal ‘yun kung siya ang president? Unbelievable.

"Tapos ka na ba Bern? Ano ba ginawa mo?" Tanong ni Sj.

"Done." Wala talaga akong ginawa, nagpanggap lang kanina kung magpapaiwan din si Kathlyn.

Kami na lang ang hinihintay pag akyat ng 4th floor, nandito na rin sila Kathlyn kasama ang tatlo pang pinsan.

"Good afternoon. Pasensya na kung late kami, may baldado kaming pasyente." Paliwanag ni Iris sa buong crim department pagpasok ng room habang tulak-tulak ako sa likod.

"Where's the commander? Start the meeting." Anunsyo ko.

Tumabi ako sa ibang seniors na malapit sa pintuan dahil mahirap na makipag siksikan sa gitna gamit ang wheelchair ko.

While in the middle of discussion, kanina ko pa napapansin ang palihim na tingin ng katabi ko, as if hindi mapakali.

"Any problem?" Baling ko sa kanya.

"Curious lang ako kung masakit ba." Naiilang na sagot niya bago yumuko upang tingnan ang tiyan ko.

"If you're curious, subukan mo magpabaril para malaman ang pakiramdam?"

"Malakas ka pala magbiro, Pres." She lets out a soft chuckle while shaking her head. Do I look like I'm joking?

"Psst, president tingnan mo ang asawa mo, ang sama makatingin o." Biglang bulong nong Jake ang pangalan, hindi ko alam kung saan siya galing at bigla nalang sumulpot sa pagitan.

I immediately follow his gaze, subtly directing it toward Kathlyn, who is now frowning. Seeing her reaction only fuels my desire to tease her even more. I gently pat the woman's head before flashing her a sweet smile, one that even Kathlyn has never seen before.

"Pres?"

My phone suddenly vibrates, so I grab it to check who sent the message.

Kathlyn
Stop flirting and pay attention to the person speaking in front of you.

Krystal Bern
Why don’t you just focus on their topic?

Kathlyn

How can I concentrate when you’re constantly flirting with the person next to you? You have such a natural smile for her. You never smile at me, do you?

Krystal Bern
She’s cute…

Kathlyn
You have no taste ?

Krystal Bern
Same goes for you. Don’t mind us and focus, ma’am.

Kathlyn
I can’t focus!

Krystal Bern
Not my problem?

"Pres…"

"Yes?"

"May dumi ka." Inilapit ko ang mukha sa kanya dahil gusto ko siya mismo ang mag alis ng dumi at dahil nakikita ‘yun ni Kathlyn.

"What? Since you saw it, you take it off.” Sagot ko, na nagpitigil sa kanya panandalian.

I winced as something suddenly got into my eye, making it difficult to open.

"Pres, don’t rub it, or it might get worse. Let me help you. Stay still, please." She says, cupping my cheek. She slowly leans in, about to blow into my eye when suddenly, the woman who has been on my mind all this time shouts.

"I told you to pay attention! If you’re going to flirt, do it outside, not during an important meeting!" Her voice is sharp and irritated as she glares at the woman still holding my face.

"Pst bitawan mo na mukha nya dahil baka ibagsak ka ni Ma'am." Bulong ni Iris sa kanya kaya agad nyang binitawan ang aking mukha.

"Continue—" I cut myself off and immediately leave the classroom as my phone rings with a call from my intel.

"Speak."

"Good afternoon, Ma’am. I just wanted to inform you that we’ve gathered information regarding your request. We were supposed to contact you days ago, but then we heard you had been shot." I glance around to check if anyone is listening, especially my sister.

"Okay, see me in an hour. I’ll send you the address." I reply before hanging up and quickly texting the location for our meeting.

When I turn to the side, I’m startled to find Kathlyn standing there, staring at me.

"Yes?"

"Nothing, I was just checking if you're still breathing." Why is she showing me this attitude now? Is it because I'm not Krystal

"Isn’t it because you were curious about who I was talking to? Is that why you followed me here?" I’m already eager to know what my intel has discovered—I want the truth now.

"I'm not." She says, raising a brow and crossing her arms, clearly amused.

"Really?"

"Yes,"

"Then why are you still here? Leave now," I say sarcastically, pointing to the door.

She heaves a sigh and looks me straight in the eyes. "Bern, just because Krystal and I aren't together anymore doesn't mean you can do whatever you want. Stop flirting with others—it's unpleasant to see you with strangers." How could she say that when she was the one who ended things and then flirted with someone else? But it's okay, I'll understand.

"Did you forget that it was your fault Krystal’s entire system got messed up again? Why do you always act and decide on your own? Are her feelings so unimportant to you that you'd rather hurt her than protect the heart that truly loves you?" I know she has her reasons, but I still want to hear the full truth from her own mouth.

"Kathlyn Jamila. I’ve taken away your right to interfere in my life since you broke up with me. You made your choice, so stick to it." I immediately regret saying that when I see her bite her lip, holding back tears.

Bern, don’t be too harsh, you might make Jamila cry for real.

"Kath?" I can’t believe this is happening right now, what a bad timing.

"Alright, ma'am. I’ll leave you two alone." Without hesitation, I turn and leave them, heading back to my room alone.

***

Kathlyn

"Wow, I can't believe this! You chose her over Krystal?!"

"Are you even thinking straight?"

Everleigh and Pixie have been bombarding me with questions non-stop. We just finished the meeting, and now the three of us are heading down to the first floor together.

"I have my reasons, but what about you? Do you have a reason for hurting Iris?" I say, looking at Everleigh, who pauses for a moment, taken aback by my words.

"Past is past. We're talking about the present!"

"Yeah sure."

"Why is the atmosphere so serious all of a sudden?" Lorelei asks, having listened to us for a while before finally speaking up.

"Isn't that Krystal's bag?" Our attention shifts to the woman who just left the SC office, holding Bern’s bag. She’s the same woman who was sitting next to her earlier.

They’ve only just met, and yet she walks into their office and now she’s walking away with Krystal's bag?

Jealousy is slowly consuming me. I can’t stand what she’s doing right now. She’s intelligent, so I know she’s aware that something’s off with me.

But why is she doing this on purpose?!

I didn’t even notice how close I got to the woman locking the door, too caught up in my frustration.

"Why are you holding her bag?" I can't hide the irritation in my voice. Just thinking about how she smiled at her earlier makes my temper flare up.

"A-Ano po kasi…"

"It's none of your business, Kathlyn." Lorelei says, only making me more upset.

"Then whose business is it? Hers?" I say sarcastically. Oh God, I can't control myself when it comes to her.

"Why are you acting like that? What’s it to you if she’s holding Krystal’s bag?" Seriously? Are the three of them ganging up on me now?

"Also, who are you to her?" Everleigh asks, making the situation worse.

"You dumped her ass, so it's none of your business anymore." Pixie adds before telling the woman to leave.

"Do you even know what you're saying? I am her wife!" I immediately slap my forehead, realizing what I just said.

"Do you really need to have this conversation in the hallway?" I gently massage my nape before deciding to walk into the office. Don’t they have any intention of leaving me alone and going into their own offices?

"Don’t you have your own offices? What are you doing here?" I try to calm myself down after everything that just happened outside.

"Kath, tell us the truth—why did you break up with Krystal? You’re separated, yet you still claim she’s your wife?" Is she ever going to stop? When she hurt Iris, I stayed out of it.

"Sa papel lang kami hiwalay!" I snap, clearly annoyed.

"Lumalabas na ang tunay mong kulay. Will you please relax and explain everything to us?" Everleigh

says as I slowly close my eyes and massage my head.

"I need to let Krystal go for her safety," I whisper quietly, just loud enough for them to hear.

"Huh?"

"Did she threaten you?" Everleigh asks.

"You're a Ponferrada. You have power and authority, but you can't stand up to her? How is that even possible?" Lorelei replies.

"Do you think I'll just stand by if I have a way to fight back? I'm still finding ways." If it weren't for the evidence she's holding that could harm Krystal, I wouldn't hesitate to have her taken care of.

"You still haven't told us the reason? Tell us so we can help you." Everleigh urges.

Do I really have to drag them into this mess? This is my problem, so I'll handle it myself and find a way to solve everything.

"No, it's fine. I'll solve my own problem, and you all can stay out of it." I end the conversation with that.

We were silent for a moment because of the call coming from Everleigh. My worry deepened when Iris said that her sister left alone, without anyone accompanying her.

Where the hell is she planning to go in that condition?! Her wounds haven't even fully healed, and now she might have another mission she needs to handle. The memory of seeing her bathing in her own blood still haunts me. The fear of losing her forever overwhelmed me, and I was consumed by panic. I couldn't stop crying as I held her unconscious body tightly.

I am deeply grateful that Annallyn arrived. She's the one who called her siblings and quickly brought them to the villa. It was only then that I found out Bern refused to go to the hospital. I still don't really know her well, because I realize now how little I actually know about her.

I've been watching over her for almost a week now, staying up all night, praying she'll wake up. I promised myself I'd do anything to fix the issues between us.

I'm still searching for the right way to make things right, so she doesn't get hurt any further. I'd rather suffer and be in pain myself. I'd rather have Krystal think I betrayed her than have her get hurt or lose her completely.

"What now?" They all look at me, waiting for an answer.

I let out a deep sigh, grab my phone, and quickly open our conversation.

Kathlyn
Where are you?

Krystal Bern
Searching for a new wife…

"God damn!" sa sobrang inis naibato ko ang hawak na baso kaya nagulat silang tatlo.

"What the hell, Kath?!" I raise an eyebrow at Lorelei before starting to type another message to Bern.

Kathlyn
Bern, don't try to test my patience. ??

Krystal Bern
Who you? ?

Kathlyn
Y O U R W I F E !

Krystal Bern
Since when? I'm sorry, but I have no wife.

"Ugh!"

"This bitch is going crazy." The audacity of this woman to call me a bitch. What a freak, Everleigh.

"What's wrong now?" Pixie asks, her brow furrowed as I suddenly stand up.

"None of your business." I give a direct response, then grab the car key and leave the office.

I broke up with you not so you could find someone else. I'm putting up with this for your own good, and you still want to find someone else?! Are you testing me?

***

Bern

"Sorry about that. I only need to respond to a message." Nandito ako ngayon sa isang restaurant na matatagpuan sa downtown, kaharap ang intel na may dalang balita.

"I guess may dala kayong sagot sa lahat ng katanungan ko?" Tanong ko sa dalawang lalaki at agad itong tumango.

"Okay, proceed. Just tell me the important details."

They showed me photos of a man I didn’t recognize with Trisha.

"Ma'am, we found out that they have strong evidence that could get you imprisoned at any time, if that woman named Trisha decides to act on it." I slowly nod, using my finger to tap my lips as I process the information.

"Hmm, next." I think I already know what evidence they’re referring to.

"This man owns one of the largest broadcasting companies in the country. He has the evidence you need to get, or else the crime you committed will spread throughout the entire nation." Hmm, no wonder Kathlyn hasn’t been able to deal with this right away.

"That’s what they used to threaten your wife. Only Trisha knows who she gave the flash drive to. Miss Kathlyn doesn’t know, so Trisha used it as leverage to carry out her plan. We don’t know what’s on the flash drive, but we’re certain it’s strong enough to bring you down."

That’s why she said money is worthless if one mistake could ruin everything.

"Your wife was threatened that if she didn’t comply with Trisha’s demands, ang news tungkol sayo ay kakalat. One wrong move, and everything will fall apart." I just nod silently, deep in thought about what the next steps should be.

"We’ve used all our connections to gather the information we need for you, ma’am." I take a check and hand it to them.

"Who gave Trisha the flash drive? Where did she get it from?" I ask, handing over another check.

"It came from a businessman."

"Who?"

"Brenton Williams, ma'am." My lips part slightly upon hearing the name. Brenton? The name sounds familiar, but I can’t quite place who he is.

"We’ve been tailing the target every hour. We discovered they were working together when we overheard their conversation about the flash drive they have. Trisha ordered Miss Kathlyn to break up with you and even offered marriage, alongside the marriage to the man who handed her the flash drive."

Oh, now I remember who he is. Brenton, the man Iris' rival in love.

I let out a soft chuckle before crossing my arms. "I want you to do something for me. I don’t care how much it costs." I want to offer them something while there's still an opportunity.

"Ano po? Lahat gagawin namin, malaki ang utang na loob namin sa mga Albrecht, kahit anong ipag-utos nyo ay sisiguraduhin namin maging matagumpay." That's the spirit I want.

"I want you to swap the flash drive." They exchanged glances at my request.

"Which flash drive do you want us to swap?"

"Can you do it? This mission won’t be easy. Prove to me that you’re worth it," I challenge them both.

"We can do it. It's easy for us to be insiders, we have connections within Mr. Jerome's company. That’s the name of the man who holds the flash drive."

I smile at their response. Looks like I won’t need to do anything myself. I can leave it all to them.

"Alright, meet me again the day after tomorrow. Same place, same time." I hand them another check to make sure they do their job even better.

"Sige p—"

"Krystal Bern!" A loud shout from behind me catches me off guard. How did she find me so quickly?

"A-Alis na po kami, ma'am. Magkita na lang po tayo sa susunod na araw." The two men immediately stand up, nervous, leaving the table and rushing out of the restaurant.

"Hello, my ex-wif—" I wince when she suddenly slaps my head. Wow!

"O-Okay? What was that for?" I notice her face is flushed with rage. Don't tell me she’s taking my earlier comment about looking for a new wife seriously. I press my lips together to keep from laughing at what she did. It’s a strange feeling, but somehow pleasant when she slapped my head. She’s the first to do it.

"Did you just slap me? Kathlyn?" I can’t take my gaze away from her. When she’s angry, the sexiness in her only grows stronger.

"How dare you look for a new wife while I’m still in pain? Do you want me to bury you alongside your new wife?!"

There’s no mistaking the frustration in her voice as her eyes narrow. I must admit, for the first time, I couldn't help myself and burst out laughing at her.

My laughter only lasts a few seconds before tears start to roll down my face. Instead of being upset about our breakup, I’m laughing happily.

"Umiiyak ka ba o tumatawa?" She seems even more irritated by my laughter.

"Both," I reply, wiping away my tears.

"Why are you here? Are you scared I might find someone else so quickly?" I tease her.

"I'm here to pick you up. I don’t mind if you find more girls to replace me, because I know that in the end, I’m better than them and can satisfy you more." She responds immediately before rolling her eyes and positioning herself behind me to push the wheelchair.

"Ows, does your precious Trisha know that you're picking up your mistress?" I tease her, knowing full well the real reason behind Krystal's pain.

"We've talked," she replies abruptly.

"About?"

"I'll take care of you until you heal. I asked for this one last chance, and she agreed immediately." I suck on my inner cheek and nod several times. Not bad, I like her idea.

"You're just afraid that I might fall for someone el—"

"Shut your mouth, Krystal Bern." I secretly smile at her actions. She really will do anything for the person she loves.

"Okay."

"Let’s go home," she whispers.

I look up at her. "Which?" I ask.

"Our home." She says it softly, but I hear it clearly.

"Alright."

Of course, our home. And I’ll make sure you only go back to one place—our home, and not to anyone else.

Let’s see wh

[Content truncated due to length]

CHAPTER 39

—

Kathlyn Jamila

"Kath, can you tell me what’s wrong?" She suddenly appeared just as I was about to go home.

"About what?"

"About you and Krystal." She sighs. "Kath, I know you're struggling, and I know you're hurting. You don’t have to keep everything to yourself. Are you really just going to let yourself marry someone you don’t love?" I know they’re worried. I know they care. But what can I do? I have to do this to keep Krystal from completely breaking.

"Che, I’ve told myself countless times—no one will ever lay a hand on her, even if it costs me my happiness… or my life."

FLASHBACK

I was on my way to pick up Krystal so we could go home together when I received a message from an unknown number.

I was startled when the sender introduced herself, I hadn’t expected to see her name. I had no intention of responding and was about to block her number when she suddenly mentioned Krystal.

That changed everything.

Without hesitation, I decided to meet her. I headed straight to the location she provided, knowing that the police were still searching for her.

"What do you need? Why don't you surrender while you still have the chance?" I ask, relieved that I didn’t agree to meet her alone, at least there are people around.

"Me? Surrender?" She scoffs. "For what reason? I don’t belong in a cell because I did nothing wrong."

I clench my fists. What is she so proud of?

"Perhaps you forgot? You were an accomplice to your father," I say, expecting a reaction. But instead of anger, she looks completely unbothered.

"Kath, hindi mo gugustuhin na galitin ako. Kung ayaw mo mapahamak ang pinakamamahal mong estudyante ay sumunod ka." I glare at her in disgust, hating her threats. But then she grins and pulls out her phone, showing me a video. My blood runs cold.

"Look, I didn’t know your type was a murderer." She taunts, smirking at me.

I clench my fists, my anger boiling as I imagine a thousand ways to make her pay. Then, my eyes lock onto the screen. The video plays, and a cold dread settles in my stomach—Krystal, standing in front of

her sisters, mercilessly taking the lives of two men.

"Why do you have this? Where did you get it, Trisha?" I demand "I'm warning you—don't touch her." I want to slap her, to wipe that smug look off her face, but I hold myself back. In a situation like this, I need to stay calm, but one wrong move could lead to disaster.

Her expression shifts instantly. The smirk vanishes, replaced by pure rage, her face turning red with fury.

"Why not?" She snaps. "Why shouldn't I, when she is the reason my father is in prison? and the reason I'm a wanted fugitive?" She glares at me, her eyes burning with hatred, as if daring me to challenge her.

I'm stunned by her revelation… I had no idea that her father had been imprisoned. Was Krystal responsible for that?

"Haa, haha," she laughs mockingly. "Who would've thought that behind that innocent face, she's capable of killing so mercilessly?" Her sarcasm barely fazes me. She doesn't need to repeat it. I've known for a long time that Krystal kills.

For nearly six years, my attention has been on her. I've watched her, studied her. I know everything she's done. I even dispose of the bodies she leaves behind, making sure there's no evidence against her. For nearly six years, I've remained in the shadows, watching her every dangerous mission, secretly aiding her without her knowledge. Krystal has no idea, but I kill those who try to harm her. Anyone who dares to hurt the woman I love, I eliminate them before they even get the chance.

I kill bad people. I am a murderer too.

And in the end, I am no different.

"If you're thinking of taking this, no problem. Here, take it." I give her a blank stare. She's not fooling me with this act.

"I'm not that stupid, Trisha."

"That's why I love you, Kath. You're smart. Hahaha." Her laughter echoes, chilling and unnatural like a demon reveling in chaos.

Well, she is a demon herself.

I must stay focused and not let her words get to me. She's planning something—I know it. I need to think carefully about my next move.

"Tell me, what do you want to happen?" I ask, keeping my voice steady.

"Simple," she smirks. "I want you to leave her and marry me." I stare at her in utter disgust. How dare she? How confident is she to think I would ever agree to her demands?

"Wag mo na balakin ang tumanggi, Kath."

"See this?" she smirks, holding up her phone. "I'm not the only one who has this video. If you don't want the whole country to know that the person you love most is a murderer, you'd be smart to accept my offer." Just the thought of breaking up with Krystal makes my chest tighten. I promised never to hurt her.

I grip my fists tightly, resisting the overwhelming urge to end this woman right now. But I can’t. I have no idea who else she’s given the evidence to. Even if I take it from her now, it won’t matter because someone else out there still knows the truth. And that makes this even more dangerous.

I need to get my hands on the evidence first and find out who else has it. I need to act before it's too late.

"Trisha, I swear to God, if you do this, I will kill you. If it's money you want, just tell me." I can give her anything, even a way to clear her own crimes. As long as it keeps Krystal safe. As long as it keeps her from getting hurt.

She shrugs before leaning back, completely at ease. "I don’t need money. You know how much I want you. Marry me, or your precious student gets hurt." I never thought something like this would happen to me… like one of the stories I write, except this time, I’m trapped in my own twisted plot.

I close my eyes, forcing myself to breathe. What would Krystal do in this situation? She’d probably slap the girl in front of me without hesitation. But I can’t afford to act recklessly. I need to think carefully.

The idea of hurting Krystal terrifies me, but I have no choice. I have to do this to protect her. Still, no matter what happens... I will find a way to stop this marriage before it ever takes place.

"In one condition." I refuse to let her see any fear in me. I’m not afraid of her. What scares me is what she might do, how far she’s willing to go to destroy my wife.

"Sure, tell me."

"Give me the evidence you have, and don’t lay a hand on Krystal," I say firmly.

"Well, that depends on you," she smirks. "As long as you do exactly what I want, nothing will happen to her." What a load of bullshit. But then, to my surprise, she hands me the evidence she was holding.

I don’t let my relief show. Instead, I rise to my feet. "Give me time. I’ll call you when I’ve made my decision."

I didn't wait for her response. Without another word, I turn and walk away, my mind already racing with my next move.

Before I agree with her, I need to prepare a plan.

Days passed, and during that time, I made sure Krystal felt just how much I loved her—while I still had time. Every touch, every word, every moment was a reminder that everything I did was for her. That no matter what happened, she was the only one I would ever love.

Then, finally, I gave Trisha what she wanted.

I agreed to her terms.

I helped her erase her criminal record, ensuring she was acquitted in court.

But it wasn’t over.

Because while she thought she had won—I was already planning how to destroy her.

Many nights passed. The pain inside me grew, consuming me, and I struggled to grasp the full impact of what I had done to my wife. Guilt was eating me alive. Sometimes, I come home late. Other times, I didn’t come home at all because she ordered me not to.

We stayed in a hotel, but never in the same room. It was all part of Trisha’s plan to make Krystal doubt me. And it worked.

People were secretly watching us, following our every move, feeding the rumors. Everything was going according to Trisha’s twisted scheme. Until one night, when I finally returned home, and found the woman I truly loved drinking herself to death.

She confronted me about Trisha, her voice trembling with anger and hurt, until she finally broke down in tears. I wanted to cry too. My heart felt like it was being crushed under unbearable pain. I wanted to take it all back, to undo everything I had done. But it was too late for regrets. I couldn’t let everything I had sacrificed for her go to waste.

"I can't love a murderer."

I can see the anguish in her eyes. What’s the use of all my money if I can’t even fix this problem? I’ve accomplished so much in the past… uncovered secrets, destroyed enemies, and erased evidence.

Except for one person. I’ve done everything I can to gather information, to obtain evidence against them. But this one person… it's hard to find him.

The wedding is fast approaching…

I fall to my knees, sobbing uncontrollably as she walks out of the house, the heavy rain soaking her as she disappears into the night. Desperation claws at my chest, so I call Ara to ask her to pick up her sister. But instead of reassurance, I am met with something far worse… Her sister just killed someone.

She fought back when someone tried to force her into a car… and now, there’s blood on her hands. I didn't waste a second. I rush to them immediately.

"Crap! I can't do this anymore."

I wanted to tell her the whole truth. I really did.

But it was too late.

Bern’s words echoed in my ears, Krystal is gone. She cut all ties with me.

"Athy," Ara’s voice pulls me back to reality, but I remain inside the hut, crying alone.

"I-I made a mistake," I whisper, my voice shaking. "I can’t lose Krystal. I thought I was making the right choice… but I wasn’t. I can’t do this. What should I do now that I’ve hurt her so much?"

Why?

Why did I do all of this to her?

"Ano bang nangyari sa inyo? Sabihin mo sa akin, wag kang matakot kung ano man yan."

I told her everything. Trisha’s plan to separate us. The deal I made. The wedding I agreed to. Everything. I didn’t hide a single thing—not even the smallest details. I laid it all out, no matter how much it hurt to admit.

"Tahan na Athy, wag kang mag-alala at naiintindihan kita. Alam ko kung gaano mo kamahal si Krystal kaya hindi ako naniniwalang ipagpapalit mo sya sa iba. Matalino si Bern at malalaman din nya kaagad ang dahilan kahit hindi mo sabihin sa kanya."

"B-But she already cut all ties with me..."

"Athy, ang maipapayo ko lang sayo simula ngayon wag ka kumontra sa gustong mangyari ni Trisha para hindi sya maghinala. Wag kang mag-alala at hindi papayagan ni Bern na matuloy ang kasal nyong dalawa." I feel a sense of relief at her words, but my heart remains restless, knowing just how much I’ve hurt Krystal.

"What about Krystal? She probably hates me now."

"Mahal na mahal ka ng horsey ko, maiintindihan nya rin lahat kapag nalaman ang buong katotohanan."

We talked, and she told me to continue what I had started. I told her I would confess everything to Bern before the wedding, but Ara stopped me.

END

"Kath, don't worry. Everything will be fine. Just trust her." My cousin reassures me. I offer a small, hesitant smile, but something feels off. Then, I realize her child is missing.

"Where's Shang?" I ask. She was just here, playing… but now she’s gone.

Her face pales. "Oh God, not again."

Panic surges through me.

"This conversation will have to wait," I say urgently. "We need to find my niece, now."

-

BERN

"Hell."

"Bakit?"

"Ampon ka ba?"

"Pwede wag mo akong galitin at mainit ang ulo ko ngayon? Baka ipakain ko tong sapatos sayo." These two have been at it for a while now.

"Luh, bungad agad tansan HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

We’re in the office, working or at least, I am. Krystal has a mountain of paperwork on her desk, yet she isn’t doing anything about it. What kind of president ignores her own responsibilities?

I sigh, picking up her documents and working on them myself. I need the distraction. All the wedding preparations are done. There’s nothing left for me to do but wait for the big day.

"Nakakapanibago, wala sila Sj. Ang boring, ano ba magandang gawin natin? Hindi pa ba kayo tapos sa trabaho? Ipagawa nyo nalang sa iba yan." It’s painfully obvious that they’re bored. I don’t even know why they came here, knowing full well that the other five members of the group aren’t around.

"Naalala kasi ni heaven ‘yung babae na taga accounting. Nag confessed sya sa pamamagitan ng letter pero ni reject, July yata ‘yun, tama?" Louis says and bursts out laughing. The noisy ones may be gone, but these two have taken their place.

"Naalala ko, binasa yung letter tapos rejection letter pala." Caddie’s here too. I don’t know them that well, but there’s something about their presence that feels light and easy.

"Naknampucha HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA pero kung ganung rejection letter naman pala matatanggap mo, mas mukhang kikiligin ka pa imbes masaktan." I’ve been telling Iris to finish her work for a while now, but how can she get anything done when all she does is talk?

"Tapos naalala nyo yung auction? Ang ganda no'n, apat ang nag agawan sa kanya HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Tanvi bursts into loud laughter.

"Pero sinong nanalo sa apat? Professor din ng PU yung isa na nag bid HAHAHAHAHA."

Their laughter makes it impossible for me to focus. "If you're just going to make a mess here, then leave. I can't get my work done with all this noise." I say.

Bern, kanina pa may tumatawag sayo, sagutin mo kaya?

Their voices are so loud that I don’t even notice my phone ringing. SJ is calling me on a video call. I signal for them to quiet down before answering.

"Hello? Hello? Naririnig mo ba ako? Nakikita mo ba ako? Hello? Langya, ang hina ng signal!" They hear her voice and immediately rush behind me.

"Naririnig ka namin, kamusta? Luh, sabaok lahat all naka uniform! Kailan ko kaya ulit masusuot ang akin." I immediately push Iris’ face away as she suddenly presses it against my cheek.

"Hoy may chika ako!" I start to wonder what they’re doing as I hear gunfire in the background.

"What?" I ask.

"May tama si donkey BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA— hoy doraemon! Marunong ka ba talaga mag first aid?! Bakit mo inaangat ang ulo ni Maddyn? May nosebleed yan kaya ipayuko mo!" They’re so chaotic, are they on a mission already? When will this woman ever take things seriously?

"Gago, baka matigok yan si donkey, baka pasabugin kayo ng kitten nyan." Is Heaven truly worried, or just putting on an act?

"Hoy alam nyo ba, so ganito ang nangyari—" Unbelievable. She still managed to call me even in the middle of a gunfight.

"Parang sira kasi tong si daddy, ang sabi maliit na isda lang huhulihin pero gago—pota, mga bigatin pala

to BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." We can barely see anything because the camera keeps shaking. She's running while exchanging gunfire with their enemies.

"Angas mo naman, tumatawag ka kahit nasa bingit na kayo ng kamatayan. Kailan ka kaya ulit mag seseryoso? Kinareer mo na masyado ang pagiging sinto-sinto." Iris replies. Speaking of which, when was the last time I saw her take herself seriously? I think it was seven years ago.

"Pota ka Sj!" Rochelle's angry voice yells from the background.

"What's the catch?" I ask.

"Drug cartel."

"Which org?"

"Darkpulse." I can barely see her, she seems to be hiding in a dark corner.

"Isn't that our main target?" This is the criminal organization my dad has been hunting for a long time.

"Oo, may iba pa namang buhay sa kanila, susubukan naming kumuha ng impormasyon pag nakalabas ng buhay dito." She lowers her voice, trying to stay quiet so the enemy won't hear her.

"Asan ba kayo?" Heaven asks.

"Nasa barko BAHAHAHAHAHAHAHA." No wonder I spotted so many cargo shipments earlier while she was escaping from the enemies.

"Luh, sige goodluck at sana makabalik pa kayo ng buhay."

"Have you requested backup from headquarters?" I ask, faking a death stare. I know they can handle this, but I don't want them to get hurt.

"Tapos na. Tawag ulit ako kung buhay pa. Kailangan pa namin ma secure ang barko para makasampa ang iba." I can't stay still, what if something happens to them? If I had known they'd be facing Dark Pulse, I never would have sent them.

"Be safe, Shara. You guys—come back alive, okay?"

"Oo naman Bern, baka sundan agad ako ni pie habang paakyat palang ng gate ni San Pedro. Salamat." How can she still joke around in a situation like this?

She hung up, but I kept staring at my phone, my thoughts racing. God… does he even know that the Dark Pulse organization is behind all of this? Is he really that desperate to send his own children on such a dangerous mission?

He's insane.

"Bern, bakit nasa hongkong ang darkpulse? Ilang taon tayo dito sa pinas to gather all the information tapos sa hongkong sila?" When I glance to my side, only Iris is left. I hadn't even noticed that the others had already left.

"I don't know."

"Ano kaya binabalak ni big boss nila? sino ba kasi ang big boss na yan. Yung big boss ni benten at ng darkpulse, iisa lang kaya? Ano sa tingin mo?"

"I don't know."

"Puro ka I don't know—hindi ka pa ba uuwi?" Because I also have no idea who the big boss is, and only Dad knows their true identity.

"You can go home. I have something to finish." I glance at the wall clock, it's almost 7 PM?

"Sige, akala ko isang linggo ka pa sasakay sa wheelchair mo, nakalimutan ko hindi ka nga pala si unggoy."I am still her… the same person, just with a different personality.

"Just leave."

"Oo nga! paalam."

As soon as she walks out the door, I lean back in my swivel chair, exhaling deeply. The truth is, I just don't want to go home. I don't want to see Kathlyn. She's probably still mad at me and I can't blame her. I told her I was in love with someone else when I wasn't.

If only Krystal had spoken up about the problem with Trisha, she wouldn't have locked herself in the void again. If she had just told me from the start, I could have solved everything without forcing them apart.

After finishing my work, I leave the office. As I walk down the hall, I suddenly feel a small tug on the hem of my shirt. I look down and see a child, someone I don't recognize. Who is she? How did she get here alone? And where are her parents?

"Hewooo, ate kwystal. I miss you." Oh, I guess Krystal knows this child.

"Hi, what brought you here?" I ask, gently patting her head while she clings tightly to my leg.

I hear her sniffle and wonder why she suddenly bursts into tears. "T-Tita Kath is getting mawwied, but not to you, accowding to mommy. I don't want her to mawwy someone, ate Kwystal. P-Pwease, do something to keep their mawwiage fwom happening. Tita obviouswy woves you so much." She's crying, rubbing her face against my stomach as she struggles to finish her sentence.

I give her a gentle smile before kneeling to her level. Cupping her small face, I carefully wipe away her uncontrollable tears.

"Do you want Krystal to marry Tita Kath?" I ask softly. She nods without hesitation.

"Ate kwystal, pwease don't give up. I don't wike tita Trisha." I guess even a child doesn't want her. Where the hell is her mother?

Bern

Krystal?

Salamat sa lahat pero kaya ko na.

Are you sure? You don't have to force yourself.

Bern, alam ko na lahat dahil hindi naman ako nawala simula ng ikaw ang pumalit na host. Alam ko ang katotohanan at plano mo. Gusto ko sabihin na lubos akong nagpapasalamat sa inyo ni KB dahil nandiyan kayo palagi sa oras ng pangangailangan ko pero oras na upang harapin at tanggapin ang reyalidad.

You know we will do everything for you. Have you made up your mind?

Oo, hayaan mo akong ayusin ang problema ko.

That's my girl. Alright, as you wish.

I slowly close my eyes, and Kathlyn's face appears in my mind. I guess... I'll face you another time.

"Ate kwystal—"

Makalipas ang isang linggo nakabalik na rin ako sa pagiging host. Isang linggo naging tahimik at mapagmasid sa lahat ng mga kilos niya upang alamin ang katotohanan at mag handa para sa kasal ni Jami.

"Hi baby, I miss you." Sabi ko at nginitian sya.

Sa isang linggo ng pananahimik at pag iisip ay nagising ako sa katotohanan. Lahat ng pamamaslang na inako ni Bern dahil hindi ko matanggap sa sarili na ako ang pumapatay.

Kailangan kong harapin ito ng mag isa dahil hindi habang buhay aasa lang ako sa kanila. Gusto ko rin ipakita na kaya ko rin kahit wala ang mga tulong nila. Kaya kong lumaban mag-isa ng hindi nagtatago sa kanila.

Nabulag ako sa katotohanan. Paano ko naisip na kaya akong pagtaksilan ni Jami? Siguro dahil nagpalamon ako sa emosyon at dala na rin ng alak.

Tama na ang pagpapanggap. Hindi magtatagal mabubunyag din ang buong katotohanan.

"Shang!" Habang yakap ang bata ay dinig ko ang tawag mula sa kanyang ina.

Pag angat ko ng ulo ay si Jami agad ang nakita ko na nakasunod sa kanya. Na miss ko sya, lahat sa kanya ay sobrang miss ko na.

Gusto kong maiyak pero pinigilan ko ang mga luha.

"Your mom is here." Marahan kong pinisil ang kanyang pisngi. Hindi pa rin sya tapos sa kakaiyak.

"Don't worry baby. It's a promise." Sabi ko. Tumango sya bago nakipag pinky promise sa akin.

"Baby, we need to go home now. Hindi pa magaling si ate Krystal mo kaya sa susunod na kayo maglaro, okay?" Sabi ni Che, ngumuso sya sa kanyang ina bago ako tiningnan.

"Pwamis, okay?" Ulit ng bata kaya tumango ako.

Hindi na sila nagtagal na dalawa, nagpaalam din kaagad matapos sunduin ang bata dahil may pasok pa

bukas. Kaming dalawa ni Jami ang naiwan, walang imikan at hindi alam kung sino ang unang magsasalita.

"Done with everything?" Tanong niya, tumango ako.

Naging awkward nalang bigla ang lahat sa amin. I don't know kung paano sisimulang sabihin sa kanya na nagbalik na ako. Mas mabuti siguro kung hindi niya muna malaman.

"We won't be able to go home if you keep staring at me, honey."

Bern.

Silly. Well, as long as you're happy.

"You're still calling me honey after telling me you're in love with someone else?" Ngayon ko lang nakita si Jami nagtaray. Si Bern yata ang bumasag sa pagiging kalmado nya.

"Tinawag mo rin akong wife kahit hiwalay na tayong dalawa." Mukhang sapol si Jami sa sinabi ko dahil namumula ang kanyang mukha.

Kung noon ako palagi ang tinutukso nya, ngayon naman pagkakataon ko na.

"I'm not sure why you chose Trisha over me. You're about to get married, yet here you are, still flirting with me." Dagdag ko pa kaya mas lalong hindi sya nakasagot.

"Me? Flirting with you? Asa ka." Pagtalikod niya ay mahina akong natawa.

Sinundan ko sya at alam kong kahit nagtatampo ay binabagalan nya ang paghakbang para hindi ako tuluyan mapag-iwanan. Masakit pa kaya ang sugat ko at sa tingin ko nga bumukas na naman ang tahi.

"Pres!" Huminto ako dahil sa babaeng tumawag. Kung hindi ako nagkakamali sya ‘yung babaeng ginamit ni Bern para pagselosin si Jami.

"Hi, kamusta ka na? Uuwi ka na ba?" Tanong nya.

"Yes, why?"

"Ihahatid na ki—"

"Excuse me, she's with me." Biglang sumulpot si Jami na kanina lang medyo malayo na sya sa akin.

"Hello ma'am, good evening. Gano’n po ba—"

"Yes." Hindi man lang pinatapos ang senior ko sa pagsasalita at agad hinila ang aking kamay palayo.

"I thought you don't care about m—"

"Bern, shut your mouth." Hala! galit na siya agad non?

Kahit kinaladkad niya ako ay ramdam ko pa rin kung gaano siya ka ingat para hindi lang ako masaktan.

—

Nasa kalagitnaan kami ng biyahe pauwi nang bigla kong maisip na kumain sa labas, malapit lang sa seaside dahil gusto ko lang makita ang dagat sa ilalim ng maliwanag na buwan.

Naglalakad akong mag isa sa dalampasigan habang siya ay nagtungo sa restroom pagkatapos namin kumain.

"Bern, Kb, tingnan nyo ang mga bituin sa langit, ang ganda diba? Sabi nila kapag namatay daw ang isang tao magiging bituin sila." Bulong ko sa sarili habang nakatanaw sa maliwanag na kalangitan.

Hindi naman totoo ‘yun, na scam ka lang nila Sj.

Do you really believe that?

Mahina akong natawa. "Alam nyo ba sa tuwing nakatingin ako sa kalangitan. Hinihiling ko na sana wala nalang kayo. Na sana hindi lang kayo isang parte ng personalidad ko. Na sana naging totoong tao kayo para mayakap ng mahigpit at sabihin kung gaano ako nagpapasalamat sa lahat ng ginawa nyong pagsalo sa lahat ng kasalanan ko." Kung naging totoong kapatid ko sila siguro masaya kaming lahat ngayon at hindi nag aagawan sa isang katawan.

Napapahid ako ng mga mata dahil naramdaman ko ang init na pagpatak ng aking mga luha.

Krystal, ginawa lang namin ang tama para sa ikabubuti natin tatlo.

Umupo ako sa buhangin, tiningnan ang bilog at sobrang liwanag na buwan. "Lagi nalang ako umaasa sa inyo. Kahit ang problema namin ni Jami kayo pa rin ang sumalo. Hindi ko man kayo mayakap at mahawakan pero gusto ko lang sabihin na mahal na mahal ko kayong dalawa." Nagiging emosyonal na naman ako masyado. Pero kasi, walang katumbas ang lahat ng ginawa nila.

Pinapaiyak mo ako. Dapat masaya tayo ngayon kasi handa ka na harapin ang lahat at tanggap na kung ano ka talaga.

"Bern? Bakit hindi ka sumasagot?" Tawag ko sa kanya ng mapansin nanahimik sya.

I'm just happy that you finally opened your eyes to reality.

"May sasabihin ako." Ngumiti ako habang sinusulat sa buhangin ang pangalan naming tatlo at kay Jami.

What?

"Alam kong nag usap tayo at sinabi nyong hindi gagawin kay Jami ang mga bagay na ginagawa naming dalawa. Hindi nyo kailangan tuparin yun. Gusto ko sabihin, sana wag nyo patayin o pigilan kung ano man ang tunay na nararamdaman para sa kanya. Lalo ka na Bern, alam kong mahal mo si Jami. Hindi mo kailangan itago yun dahil asawa mo sya, asawa natin sya. May karapatan kayong gawin lahat tulad ng mga ginagawa kong paghalik sa kanya. Ayaw ko maging makasarili sa inyo, sobra-sobra na ang ginawa nyong dalawa para sa akin. Kaya gusto ko naman kayo ang sumaya, gawin ang mga bagay na hindi magawa dahil nililimitahan ang mga sarili. Maging masaya kayo para tuluyan na akong mapanatag." Habang sinasabi ko ang napakahabang salita na yun sa kanila panay na ako hikbi kasi sobrang saya ko lang talaga.

Hindi mo alam kung gaano ako kasaya ngayon para sayo Krystal. Nawala ka lang ng isang linggo pero mukhang ibang pagkatao ka na ngayon.

The truth is—yes, I love her.

Napangiti ako.

"Alam ko, hihintayin ko dumating ang araw na ikaw mismo ang magsabi nyan sa kanya." Ayaw ko rin mamili si Jami sa aming tatlo dahil alam kong masasaktan sya.

Nagpakawala ako ng isang malalim na hininga. Ang gaan ng pakiramdam ko ngayon na malinaw na ang lahat sa kanila. Masaya ako at magpapakatotoo na sila sa tunay nilang mga nararamdaman sa kanya.

"Malapit na pala, konting araw nalang mabubunyag na lahat ng mga itinatago natin. Ano kaya sa tingin nyo ang magiging reaksyon ng iba?" Malapit na mag pasko.

Siguro mababaril ulit si Iris? O di kaya itatapon sa wild forest si Rochelle? Wala naman magiging problema kina Shara at Axel.

Humagikhik ako sa sagot ni KB, siguro nga tama at ‘yun talaga siguro ang mangyayari sa kanila sa oras na nalaman nila ang totoo.

Biggest scam of the year talaga ang mangyayari. Iba pa naman ang pagkilala nila sa inyo HAHAHAHA.

"Kasalanan kasi ni daddy, ayaw nya ipaalam sa kanila para raw may thrill sa pasko." Kamusta kaya sila babe? Ang sabi tatawag ulit pero hanggang ngayon wala pa akong natatanggap.

"Bern," awtomatiko akong napalingon sa kanya.

May isang dahilan din ako kaya nagbalik. Dahil espesyal ang araw na to para sa kanya at ayaw kong maging malungkot sya.

"Hi, tabi ka." Nakangiting tawag ko sa kanya. Nagulat pa sya sa alok ko pero agad din tumabi ng upo sa akin.

"Aren't you cold? We have to go home." Umiling ako at itinuro sa kanya ang malaking buwan.

"See that? Kasing ganda mo ang buwan ngayong gabi," bulong ko.

"Araw-araw akong maganda." Napahagalpak ako ng tawa sa kanyang sinabi pero agad din tumigil dahil masakit ang sugat ko.

Paglingon ko muli sa kanya ay tulala itong nakatitig sa akin. Oo nga pala, hindi naman tumatawa ng malakas si Bern.

"I had no idea you could laugh so hard." Gumuhit ang matamis na ngiti sa kanyang labi. Ipinagpahinga ko ang ulo sa aking mga tuhod at malaya itong pinagmasdan.

"I miss you." Mahinang bulong ko habang nakatuon ang atensyon nya sa buwan. Hindi niya siguro narinig ‘yun sa sobrang hina ng pagkasabi ko?

Nakita ko ang pagpatak ng kanyang mga luha, agad ko itong pinahiran at marahan na hinaplos ang kanyang pisngi. Dahan-dahan na lumingon ito sa akin hanggang sa magtama ang aming mata. Mga mata na mararamdaman mo kaagad sa unang tingin ang pangungulila. Mukhang hindi ko na kailangan

sabihin sa kanya na nagbalik na ako.

"Why are you crying, hmm?" Sinabi ko ‘yun pero heto ako, lumuluha na rin habang pinupunasan ang kanyang mga luha.

Hinawakan nya ng mahigpit ang kamay ko na nasa kanyang mukha at dinampian ng halik bago may binulong. "I-I miss you too. I miss you so much. I miss you so so much." Hindi na tumigil ang mga luha nito sa pagpatak.

"I-I'm so sorry, I made the wrong decision. I-I was hopeless." Hindi na nakayanan at humagulgol na sya sa pag iyak.

"Everything is fine now. You don't have to say anything. It's not your fault, so don't blame yourself." Ganito rin kami noon kaso baliktad na ngayon.

"I-I did everything, but it wasn't enough."

"I know." I whisper.

"I'm sorry kung nagpadala ako sa tindi ng emosyon at hindi nagtiwala sayo. Patawad, nagdurusa ka ngayon dahil sa akin—dahil sa pagmamahal mo sa isang katulad ko na mamamatay tao." Umiling sya at biglang ikinulong ako sa kanyang mainit na mga bisig.

"Don't say that! I love everything about you. Lahat lahat!" Siya lang talaga ang nagbibigay ng kapayapaan sa puso ko.

Umayos ako ng upo bago sya hinila padikit sa akin at isinandal ang ulo sa kanyang balikat. "Naalala mo noong una tayong nagtagpo?" Ramdam ko ang kanyang pagtango habang nilalaro ng mga daliri ko ang kamay nya.

"Dumalaw ako no’n kay babe sa ospital at nakita kitang lumabas ng kanyang kwarto—umiiyak at nasasaktan."

"W-What do you mean?"

"Jami," mahinang bulong ko.

"M-Mako?"

FLASHBACK

"Anong room nga ni babe! KB? Punyeta kasing Iris yan, sabi ko number ng kwarto hindi number ng babae nya! Papatayin ko ‘yun mamaya."

Agad ako sumugod ng ospital ng tawagan ni tita at sinabing nagkamalay na si babe. Hindi na ako nag aksaya hintayin ang mga walang kwenta kong kapatid at mag isang sumugod

Room 5, ano ba Krystal, kanina ka pa kaya lumagpas–nasa room 105 na tayo.

Napahinto ako at tingin sa pintuan na may numero, tama nga, ang layo ng nilandas namin!

"Ugh, bwesit!" Ang sakit na ng paa ko but no choice, kailangan kong bumalik ng daan.

Malapit na sana ako sa kwarto ni babe nang may isang babae akong nakita na lumabas. Panay ang punas nito sa kanyang mga luha habang naglalakad palayo sa kwarto. Wala naman talaga akong pakialam sa kung sino sya pero hindi ko maipaliwanag, basta ang sabi ng isipan sundan ko raw ang babae kaya ginawa ko.

Natagpuan ko ito sa ilalim ng malaking puno, nakayuko, umiiyak at sa tingin ko nasasaktan.

"Hoy, dapat ko ba lapitan?" tanong ko kay KB.

Lapitan mo, itanong mo kung anong ginawa nya sa kwarto ni Sj at bakit sya umiiyak.

Madali akong kausap, dinukot ko ang panyo saka lumapit sa babaeng tahimik na umiiyak. Nang makalapit sa kanyang tapat, niyakap ko ang mga tuhod habang nakatingala sa kanya.

"Hi, bakit ka umiiyak? Ang ganda mo, sayang naman ang mga luhang yan, gusto mo iligpit ko ang nanakit sayo?" Kahit pumapatak ang mga luha ay halata ang pagkagulat ng kanyang mga mata dahil sa biglang pagsulpot ko.

"Y-You?" Itinuro ko ang aking sarili.

"Oo, ako–meron ka pa ba ibang kausap bukod sa akin?" Hindi sa pagiging pilosopo pero obvious naman diba?

"Broken ka ba?" Seryosong tanong ko bago itinagilid ang ulo. Hindi sya sumagot, kaya inabot ko nalang ang panyo.

"Pakipunas ng mga luha. Hindi ko alam kung paano mag comfort ng isang sawi sa pag-ibig pero kaya mo yan. Marami pag ibang tao na mas makikita ang tunay mong halaga, tingin ka lang sa paligid mo–hindi mo alam kasama mo na pala sya." Dire-diretso kong salita bago nagkibit-balikat sa kanya.

Krystal, kailangan mo na umalis.

Tumayo ako at inabot sa kanya ang aking kamay.

"Kailangan ko na umalis." Hindi ko na sya hinayaan magsalita at minabuti nalang makinig sa lahat ng sasabihin ko.

She shook my hand so I smiled. "My name is KB, sa susunod na magkita tayo dapat magpakilala ka na–dapat wala na akong luha na makita sayong mga mata." Binitawan ko rin kaagad ang kanyang kamay, muling nagpaalam at agad na nagtungo sa kwarto ni babe.

Pagpasok ko ng kanyang kwarto ay kumakain na ito ng mansanas, sarap ng buhay nya rito sa ospital samantalang ako nagtitiis sa bahay ng mag asawang Miller.

"Hoy, sino ‘yung babae na nakasalubong ko?" Agad na tanong ko sa kanya at kumuha na rin ng pwede lantakin.

"Kapatid ni Pixie."

"Oh?" Napaisip ako bigla at inalala ang kanyang mukha, kaya pala may hawig silang dalawa.

"Kawawa ka naman, muntik ka pa mamatay sa kagagahan nyong dalawa ni Rochelle." Nagpakawala

ako ng buntong hininga bago sya ikutan ng mga mata.

"Tapos? Bakit umiiyak ang kapatid ni Pixie kanina?" Hindi nya naman siguro inaway no?

"Sabi ko hindi ko siya kilala." Mabilis akong napalingon sa kanya, literal na nahulog pa ang mansanas dahil sa gulat ko.

"Ha? Wag mong sabihin nagpanggap ka na may amnesia?" Tumaas ang kilay ko matapos makita ang pagtango nya sa naging tanong ko.

"Nasaktan ako keyboard, hindi ko matanggap na kayang gawin ni Pixie sa akin ang lahat ng yun—tapos balak nila ako bilhin sa halagang sampung milyon? Hindi ko kailangan ng pera nila. Kaya pala hindi magawang aminin ni Athy ang totoo sa akin kahit ilang beses kong paulit-ulit na tinanong sa kanya–kaya naman pala, kasi magkapatid at kasabwat silang lahat." Sa tingin ko, hindi mukhang manloloko ang babaeng nakita ko kanina. Hindi naman siguro siya masasaktan ng sobra at iiyak ng ganun kung niloko sya.

"Bakit hindi mo pa imbestigahan ang totoo?"

"Hindi na kailangan, okay na rin ‘yung wala sila sa buhay ko para hindi sila madamay ng tuluyan. Mas may kailangan pa tayo pagtuunan ng atensyon." Hindi ko inalis sa kanyang mga mata ang tingin hanggang siya na mismo ang umiwas kaya napabuntong hininga ulit ako.

Sinungaling, kung nakikita niya lang ang sarili sa salamin ngayon. Hindi nya alam kung gaano kalungkot ang kanyang mga mata.

"Keyboard, gusto kong ipagpatuloy to at huwag ipagsabi sa iba–kahit na sa mga kapatid natin." Ano ba pinaplano nya? Hindi ko talaga mabasa ang takbo ng kanyang isipan.

"You mean? Ang pagiging may amnesia?" Tumango sya. Napahilot ako ng batok, bigla akong na stress sa kanya.

"Nasan pala si R?"

"Umalis na." Hindi nga pala alam nito na bumalik na sa Amerika ang isa.

"Ha? Saan?"

"Amerika, pinauwi ni dad dahil nalaman ang nangyari sa inyo. Doon na rin sya mag-aaral." Sinagot ko lang ang kanyang tanong, bakit nakasimangot sya?

"Bakit ganyan mukha mo?"

"Hindi ako galit sa kanya," mahinang bulong nya.

"Hindi kailangan umalis ni R. Nasaktan ako, pero naiintindihan ko kung bakit nagawa niya ‘yun. Siya naman kasi talaga ang nauna at isa pa, hindi mo natuturuan ang puso." Nataranta ako dahil bigla nalang bumuhos ang kanyang mga luha.

Agad ko syang nilapitan at niyakap. "K-Keyboard, ang sakit–mahal na mahal ko si Pixie pero bakit nila ako niloko? Ang tanging ginawa ko lang naman ay ang magmahal at ma

[Content truncated due to length]

CHAPTER 40

-

Pinalipad kami ni dad pabalik ng HongKong sa walang dahilan at nagpasya na mag club na lang bago sana bumalik ng pinas pagkatapos ng laro ni R kanina. Dapat nagsasaya lang kami ngayon pero humantong pa sa away nila S at R. Kanina pa umiinit ang ulo ko sa kanila at kahit si Jami nadadamay na. Nagulat din ako nang makita ang pagdating nila. I didn't expect susunod sila agad dahil lang sa hindi kami nakapag-paalam sa kanila na aalis.

"Mako, please relax." Kanina pa ako pinapakalma pero ayaw mawala ng init ng ulo ko, dagdag pa na nakainom ako.

Nag message ako kay Iris at sinabing umalis sila ni Everleigh, ayaw ko silang madamay dahil ako lang naman ang may alam sa amin tungkol sa pagpapanggap ni babe na may amnesia. Wala rin ‘yun maitutulong at baka lumala lang ang sitwasyon kaya mas mabuting lumayas sya.

Sinabihan ko rin si Ag na lumabas muna silang lahat at hintayin na lang kami matapos. Kaming anim na lang ang natitira ngayon dito sa loob, hindi ako umalis dahil kasalanan ko talaga lahat ng ito at una palang alam ko na ang tungkol sa sitwasyon nya.

Tahimik ang lahat, nagpapakiramdaman at walang may lakas ng loob magsalita. "Rochelle, naiintindihan ko kung galit ka pero sana hinintay mo munang magpaliwanag si Sj, bago ka gumawa ng aksyon na alam kong pagsisisihan mo dahil gano’n ka. Nasaktan sya nong nakita nya kayo ni Pixie."

"Wag mong isisi lahat sa kanya kasi alam mong may kasalanan ka rin naman. Lahat tayo may mali kaya dapat ayusin natin to. Pero alam mo ba ang unang tanong ni babe sa akin simula no’ng magkamalay sya? Nasaan si R? Bakit umalis siya? Hindi nya kailangan umalis dahil naiintindihan ko sya at hindi naman natuturuan ang puso. Yan, para malaman mo." Walang nangahas na magsalita sa kanila. Kahit ang mga kasintahan namin ay tahimik lang nakikinig.

"Galit ka na nag sorry si Ziallyn? Bawal ba humingi ng tawad kapag may nagawang kasalanan? Normal lang mag sorry lalo na kung pinagpustahan, diba? Sabihin mo sa 'kin R, simula no’ng sinagot ka niya naramdaman mo ba na may kulang? Naramdaman mo ba na laro lang ang lahat sa kanya? Naramdaman mo ba na mahal pa rin nya si babe? Naramdaman mo ba na ginawa ka lang nyang panakip butas sa lahat? Sagutin mo ang tanong ko." Pilit kong pinigilan ang mga luhang nagbabadyang pumatak.

Nagtitigan kaming dalawa at naiyak na ng tuluyan ng makita ang pagpatak ng kanyang luha at marahan umiling. "N-No." Mahinang sambit nya bago iniyuko ang ulo.

"Kung aaminin mas ikaw ‘yung naging doubtful sa kanya dahil sa biglang pagsagot sayo. Hindi kita masisisi dahil biglaan nga talaga, pero naging okay at masaya naman ang inyong pagsasama. I'm sorry sa inyo, kung nasaktan man namin kayo." Dagdag ko.

"I know nadala ka lang sa tama ng alak. I know mahal na mahal mo si Ziallyn kaya hindi ka na nakapag-isip at kaagad nasuntok si babe. R, wag naman sana ganito. Ayaw kong nagkakaganito tayo. Okay na eh, masaya na sana tayong lahat kaso nagkaganito pa tayo." Humugot ako ng malalim na hininga.

"Wag mo sana isipin na we're invalidating your feelings. May mga pagkakataon ka mang nakita na akala

mo mali o unfair sayo ay kaagad ka naman namin nilalapitan to confront diba? Pinag-uusapan at pinapagaan ang pakiramdam dahil ayaw natin may nalulungkot isa sa ating lima."

"Tulad nalang nong nag untugan kayo ni babe sa field, diba nauna kami? Bumalik kami agad ng daan no'n kaso nakasalubong namin si Jemama, humingi ng pabor na sya kukuha sayo dahil gusto ka rin nya makausap mag-isa. Yung nasaktan ka sa panahon ng paghahabol mo kay Ziallyn, sino ba ang una lumapit sa amin sayo para e comfort ka? Diba si babe? Ano ba, gumising kayong dalawa at wag puro pride kasi nakakasakit na." Tipid ko silang nginitian, ako 'yung nasasaktan sa ginagawa nila.

"Ipinaliwanag ko na sayo ang dahilan kung bakit nagawa niyang magpanggap diba? Wag mong sabihin na sya na lang palagi ang mahalaga at kinakampihan dahil una palang ginawa ko na ang makakaya ko para maging patas. Hindi mo lang kasi makita dahil una palang tinatak mo sa isipan na hindi ka mahalaga. May mga pagkakataon man na nakakalimutan ka pero sinasadya namin 'yun para magkaroon kayo ng pagkakataon na magsama o mag-usap ni Ziallyn kasi alam namin may gusto ka sa kanya. Sabi ni babe tumulong kami ng patago para mapalapit kayo sa isa't-isa." Hindi ko inalis ang mga mata sa kanya at naramdaman ang higpit ng kapit ni Jami sa braso ko.

"Hindi ako tanga, lampa, inosente o bobo para walang alam sa paligid ko. Ikaw na rin mismo nakiusap sa akin noon na ingatan at alagaan sya tapos ngayon ikaw pa mismo nanakit sa kanya. Hindi ko binabalewala ang nararamdaman mo, gusto ko lang itatak sa utak mo na puno ng alak ngayon na sana tanggapin mo dahil mismong kasintahan mo tanggap at ngayon masaya na sa piling mo. Alam nating cold, nonchalant at hindi showy na babae si Ziallyn pero dahil takot siya ngayon sa pinapakita mo, tingnan mo ang itsura ng babaeng mahal mo. Paano na lang kung may nalaman ka rin na sikretong tinatago namin? Sasaktan mo rin ba kami kaagad ng hindi inaalam ang totoo?" Ayaw ko ng ganito, okay na sana ang lahat nagkagulo pa ng hindi inaasahan.

"M-Mako, stop." Binalingan ko si Jami at binigyan ng blangkong ekspresyon.

"Sinabihan kita na wag makialam." Ulit ko sa kanya bago tiningnan ang mga baril sa lamesa.

"Gusto nyo mag patayan? Ayan, pulutin nyo at iputok sa isa't-isa. Ayaw nyo papigil diba?" Kapag talaga uminit ulo ko hindi ko napipigilan ang sariling magsalita pero gusto ko pa rin maging maingat sa bawat salita.

Ganito naman kami simula pagkabata, kapag may awayan na nangyayari hindi kami basta-basta nakikisali dahil gusto namin kami lang din ang aayos ng away. Minsan kapag malala talaga ay saka lang sumasali ang iba lalo na ang dalawang wala rito ngayon na talagang neutral lang kahit alam nila kung sino ang may mali. Bida-bida kasi ako kaya lagi nangunguna sa pakikialam ng gulo.

"Kung tutuusin parehas tayo kasi hindi lang naman si Ziallyn ang nagkagusto sa kanya. Pati asawa ko, ang babaeng itinago ni Shara sa atin na bestfriend nya ay nagkagusto rin sa kanya." Sabay silang lahat lumingon sa akin ng may gulat sa mga mata ngunit hindi ko pinansin at muling binalingan si Jami na ngayon ay tulala na.

Alam ko dahil narinig ko ang usapan nilang dalawa ni babe nong umamin sya kay Jami nagbalik na ang alaala nya. Nasaktan ako no'n dahil buong akala ko bestfriend lang sila pero mas nanaig ang kagustuhan ko na magpatuloy upang tuluyan maging akin sya.

"Alam ko nasaktan ka pero may dahilan si babe. Madali para sa atin sabihin kasi hindi naman tayo 'yung nasa sitwasyon nya. Bakit hindi ka mag focus ngayon sa kasalukuyan? Where your fiancee, who is crying in front of you, loves you. Nasaktan ka? But don't you realize she's hurting much more because you doubt her love for you? Pagkatapos ng lahat ng mga pinagdaanan nyo?" Unti-unti lumambot ang

kanyang ekspresyon ng makita si Ziallyn na umiiyak habang mahigpit na nakahawak sa kanyang kamay at nakayuko ng ulo.

"I'm sorry for everything R, kung may pagkukulang man ako sayo bilang kapatid at kung nasaktan kita pero gusto ko lang sabihin na mahal ko kayo at pinapahalagahan bawat isa." Binigyan ko sya ng matamis na ngiti bago binalingan si babe na kumalma na ngayon sa bisig ng kanyang kasintahan.

Tumayo ako hawak-hawak ang kamay ni Jami, ayaw ko na magsalita at baka kung ano pa masabi ko. Walang imik na hinila ko sya at kinaladkad palabas. Tapos na ako at oras na nilang apat mag usap para may closure na ang nakaraan nila.

"Okay na ba?" Tanong agad ni Ag pagkalabas namin.

"Ewan ko, lumabas kami para bigyan sila ng oras makapag usap. Hintayin nyo sila at mauna na kami sa sasakyan." Sagot ko saka tinungo ang nakaparada naming sasakyan at unang pinapasok si Jami bago sumunod.

Pagkasarado ko ng pinto ay agad akong napasandal at hinga ng maluwag. Para akong hindi makahinga kanina sa loob, ayaw ko man nakikitang may nag-aaway sa amin pero hindi ko na hawak ang mga desisyon nila sa buhay.

"M-Mako." Binalingan ko sya at kita ko ang pangamba sa kanyang mga mata. Tipid ko syang nginitian bago yumuko at niyakap ang kanyang tiyan.

"Jami, hindi ko na kontrol ang sarili kanina. I'm sorry kung kailangan mong makita ‘yun at kung nasaktan ko ang damdamin mo." Malambing kong salita sa kanya, aminado ako na parang na offend ko talaga sya sa sinabi kong wag makialam sa gulo kanina.

Pero imbes na sagot ang makuha ay isang hikbi ang narinig ko mula sa kanya. Mabilis kong inangat ang aking ulo at nakitang nag unahan sa pagbagsak ang mga luha ni Jami. "I'm sorry, love." Napaisip ako kasi para saan ang sorry nya.

"Why are you crying po?" Tanong ko bago pinahid ang kanyang mga luha.

"H-Hindi ko sinabi sayo ang tungkol sa nararamdaman ko sa kapatid mo noon. B-But nakalipas na ‘yun, please mako sana wag mo isiping hindi totoo ang pagmamahal ko sayo." Hala, hindi ko naman iniisip na hindi totoo ang pagmamahal niya sa akin. Akala siguro magiging tulad ng reaksyon ni R kanina ang gagawin ko.

"I-I'm scared." Nakita ko ang panginginig ng kanyang labi kaya mas lalo kong hinigpitan ang yakap sa kanya.

"I'm not mad, Jami, naiintindihan ko naman at nakaraan na ‘yun. Alam ko at ramdam ang pagmamahal mo sa akin kaya wag kang umiyak, hindi po ako galit at hindi pinagdududahan ang pagmamahal mo." Ang mahalaga sa akin ngayon ay ang kasalukuyan at hinaharap. Kailangan kalimutan ang nakaraan kung gusto ko sumaya ng walang pag aalinlangan.

"I'm so proud of you, love, ang matured mo na."

"Alam kong concern si R sa pag aakala na nasaktan si Ziallyn dahil sa pagpapanggap ni babe, pero sa tingin ko naman wala na sa kanya ‘yun at talagang mahal ang donkey namin. Kita mo naman siguro kung paano nya hawakan at iyakan si R kanina, ngayon ko lang nakitang natakot ng gano’n si Ziallyn,

mas takot pa ang mga mata nya kanina kaysa mismo nong gabing nadatnan namin sila ni Loraine sa hotel. May kasalanan din kasi ako, aminado ako Jami, kung noon palang sinabi namin sa kanila edi sana hindi nagkagulo." Kaloka, imbes na sa kasal ako ni Jami ma-stress mas na stress ako sa mga kapatid ko.

She cupped my cheek at inayos ang buhok ko. "It's fine mako, kilala ko si Ara at alam kong magkakaayos sila hindi man ngayon pero baka bukas maging okay na." Sana nga.

Nagdaan ang ilang minuto ay nakita ko ang paglabas nila. Kaagad kong sinabihan si Jami na sasabay ako sa sasakyan ni R, lumabas ako ng kotse at kinausap si Ziallyn na samahan si Jami sa kabilang sasakyan bago pumasok ng backseat at tinabihan si R. Pinagmasdan ko sya ng ilang minuto, walang kibo at nakayuko lang ang ulo bago hinila palapit sa akin upang yakapin. Agad sya humagulgol at mahigpit akong niyakap kaya ang tanging nagawa ko na lamang ay marahang tinapik ang kanyang ulo.

"I-I'm sorry bunso kung hindi ako nag iisip kanina. Nadala lang ako sa emosyon at dala narin ng alak, hindi ko intensyon sirain ang masayang gabi natin at suntukin si S. I'm sorry sa mga nabitawan kong salita." Naiyak na rin tuloy ako dahil sa kanya. Mas hinigpitan ko ang yakap para ipahiwatig na magiging okay din ang lahat.

"I'm sorry din sa mga masasakit na salitang binitawan ko at pagbato ng bote sayo. Alam mo naman ang ugali ko kapag nagalit na diba? Pero kahit gano’n sinusubukan ko pa rin kontrolin ang sarili ko." Mabilis na sagot ko sa kanya at sinuri ang kanyang mukha na muntik matamaan ng hinagis kong bote sa kanya.

"Hindi ka ba nasugatan sa binato ko kanina? Sorry kung itinago namin sa inyo. Lahat naman tayo may mali eh, kailangan lang natin tanggapin, magpatuloy at kalimutan ang nakaraan lalo na at masaya na kayo sa piling ng mga kasintahan. Marami rin akong tinatago R, kaya sana kapag sa oras na may natuklasan ka please lang pakinggan mo muna ako bago mo awayin. Pwede ba?" Pilit akong ngumiti bago pinahid ang kanyang nangingilid na mga luha.

Ilang ulit syang tumango at sumilay ang isang ngiti bago ulit ibinaon ang kanyang mukha sa aking leeg. "I-I'm sorry po, sa pag aakala na hindi ako mahalaga at wala kayong pakialam sa akin. Hindi ko naman alam may dahilan kayo sa likod ng lahat ng yun kasi hindi nyo pinaalam sa akin. Promise hindi na mauulit at mag iingat sa mga susunod kong kilos. Patawad K, sorry for being a childish sister. W-Wala akong lakas harapin si S at Kitten, nahihiya ako sa ginawa kong panunumbat sa kanila." Nawala na yata ang epekto ng alak sa kanya.

"Hayaan mo magkakabati rin kayo, wag ka mahiya kay Ziallyn kasi alam kong maiintindihan ka nya. Maaayos mo yan R, nakaya mo nga syang paamuhin sa sobrang sungit nya diba? Mahal ka no’n, usap lang kayo pagdating natin sa paliparan. Kalimutan na natin ang nakaraan tungkol sa inyong apat kasi nahanap nyo na ang para sa isa't-isa. Nag-usap ba kayo pagkalabas ko?" Ngayon lang siya naging ganito sa akin, hindi kasi talaga gano’n ka open si R pagdating sa feelings nya kaya madalas silang dalawa ni babe ang nagbabangayan.

Marahan syang tumango at suminghot. "Oo, sinabi na sa akin ang lahat-lahat at humingi ng sorry sa naidulot nyang pagkakamali. H-Hindi ako nakakibo kasi hindi ko alam ang sasabihin sa kanya, Gusto ko rin sana mag sorry. Unang beses namin to nagkasakitan kaya wala akong mukha na maiharap. Kinausap nila akong tatlo at ipinaintindi ng mabuti ang sitwasyon saka binigyan ng closure. Natatakot ako bunso, p-paano kung magbago ang pagtingin ni kitten sa akin?" Ramdam ko ang panginginig ng kanyang boses at katawan.

"No, magtatampo ‘yun pero hindi magbabago ang feelings para sayo. R, nakita mo ba kung gaano ang

takot sa mga mata ni Zb kanina? Mata ‘yun ng taong takot mawalan ng minamahal, alam ko kasi naranasan ko na rin ang gano’ng tingin. Wag ka na umiyak, ang dapat mong gawin pagkababa ng sasakyan ay agad siyang yakapin at kausapin. Tungkol kay babe, kilala natin ugali nya kaya isang sorry lang magiging okay na ulit ang lahat para sa kanya." Pagpapagaan ko ng kanyang kalooban, tanging ako lang ang kasama niya ngayon sa byahe kaya ako lang ang masasandalan sa mga oras na to kahit kanina halos magtakwilan na kami.

"I'm sorry again R," dagdag ko bago isinandal ang ulo sa kanyang balikat.

"Peace na po tayo bunso, wag ka na magalit sa akin." Hindi ako galit sa kanya. Well, nasigawan ko sya dahil sa gulat ng pagsuntok nya kay babe. Hindi naman kasi required mag sapakan silang dalawa at unang beses ko rin nakitang magkaganoon sila.

"Hindi mo kailangan humingi ng sorry sa akin, ako nga dapat mag sorry sayo. Gusto ko lang magkaayos kayo R. Alisin mo’ yung mga negative thoughts about sa relasyon nyo ni Zb kasi wala talagang magandang maidudulot yan. Maging masaya ka, okay?" Dinampian ko ng halik ang kanyang pisngi para ipahiwatig na okay na kaming dalawa.

"I love you, bunso, you've matured now and I'm so happy for you. Ikaw lang naglakas loob magsalita kanina sa ating lahat." Wala naman akong aasahan sa totoo lang kina Ag at Iris dahil hindi talaga sila nakikialam ng away nilang dalawa ni babe.

"Bati na tayo, okay lang ba mukha mo? Tingnan mo at nasapak ka rin tuloy ni babe, syempre sasapakin ka no’n kasi pinagdudahan mo si Zb kahit alam mo namang hindi nya magagawang paglaruan ka. Yang ulo mo hindi ba sumakit? Dala mo ba gamot mo?" Pag check ko ulit sa kanyang mukha, isang suntok lang nga natanggap nya pero grabe putok labi agad.

"Okay lang ang mukha ko, di ko na kasi talaga nakontrol ang sarili kaya nakabitaw ng gano’n na mga salita. Masakit ulo ko bunso, pero na'kay kitten ‘yung gamot ko." Ngumungusong paliwanag nya. Kaagad ko hinilot ang kanyang ulo at noo para bawasan ang sakit.

"Masakit pa rin?" Mahinang tanong ko dahil nakapikit ang mga mata niya.

"Oo, mukhang kailangan na gamot ko. Kanina ko pa talaga kasi iniinda tong sakit at nilalabanan lang." Tumango ako.

"Brod, stop the car." Utos ko at agad nya dinala sa gilid ng kalsada ang sasakyan.

"Dito ka lang, tatawagin ko si Ziallyn. Hindi na kita kailangan pagsabihan, alam mo na gagawin diba?" Ngumiti sya at tumango bago ako hinila at niyakap ng mahigpit.

"Bitaw ka muna para makuha ko gamot mo." Sabi ko, mabilis siyang kumalas sa akin. Bumaba ako kaagad ng sasakyan at tinungo ang sasakyan na kinaroroonan ni Ziallyn na kasunod lang naming huminto.

Tinungo ko ang ikatatlong sasakyan na kasunod namin at binuksan ang backseat. Medyo nagulat ako pagbukas dahil yakap ni Jami si Zb at umiiyak. "Zia, kailangan ka ni R ngayon, inaatake sya ng migraine." Sabi ko sa kanya at walang salita na nagmamadali itong bumaba ng sasakyan at tinakbo ang kinaroroonan ni R.

Bumalik na rin ako sa tabi ni Jami at isinara ang pintuan. "Anong nangyari po, Jami?" Tanong ko.

"Hmm naglabas lang ng saloobin. My cousin really loves your sister, takot mawala dahil mahal na mahal kapatid mo. I told her kausapin nya at humingi ng tawad, pareho silang may pagkakamali kaya dapat tanggapin nila at pag-usapan ng mahinahon." Paliwanag niya. Tumango ako, pareho pala kami ng iniisip.

"Kinausap ko na rin si R, magiging okay din sila at may tiwala naman ako sa kapatid ko." Pagtitiyak ko at nginitian sya.

Kinuha ko ang phone to chat Iris.

Baklang horsey ?
Bitch, wya?

Juts na riri ?
Hanapin mo ako.

Baklang horsey ?
Sige wag ka na magpakita stupida madafakah. ?

Juts ni riri ?
Wag kang disturbo, busy sa pag laplap ngayon sa akin si uno.

Baklang horsey ?
Malibog kang letche ka. Dumiretso kayo sa paliparan, enjoy sa laplapan nyong dalawang malilibog.

Juts ni riri ?
Oo naman! Enjoy na enjoy ako sa ginagawa ni uno. Laplap din muna kayo ng asawa mo bago kasal, bakit hindi mo subukan maging top kahit ngayon lang? ?

Sinulyapan ko si Jami na nakatingin sa labas ng bintana bago ibinalik ang paningin sa screen.

Baklang horsey ?
May problema na nga nagawa mo pang lumandi bwesit ka.

Juts ni riri ?
Okay BOT. ?

"Mako, nandito na tayo." Tawag ni Jami kaya hindi ko na nagawang sagutin ang mensahe ni empakta.

Halos magkasabay lang kaming anim bumaba ng mga sasakyan. Binalingan ko si R na ngayon inaalalayan ni Zb bago si babe na gano'n din ang ginawa ni Pixie. Una kaming umakyat ni Jami sa eroplano para makapag pahinga sya kahit papaano. Gamit pala ang sasakyang himpapawid nila kaya mabilis na nakasunod sa amin.

Ang tagal din ng hinintay namin bago nakabalik ang dalawang malilibog. Saya nilang dalawa samantalang kami namomroblema, naiirita ako sa pagmumukha nitong empakta at sarap pakainin ng granada.

Mahimbing ang tulog ni Jami sa aking tabi, nagpasya na lang din akong matulog para may lakas ako mamaya sa kasal nila. Sa totoo lang wala pa akong planong naisip dahil biglang nag iba ang set-up ng kasal nila, bahala na at sugurin ko nalang mansion nila Trishcan mamaya.

Sa bahay kami nila Jami umuwi kasama sila pixie at babe. Birthday ni Jami ngayon kaya dapat gandahan ko ang regalo sa kanya mamaya.

***

Maaga kami umalis ni babe, isang oras lang kami nanatili sa bahay nila Jami at umalis din dahil may kailangan pa akong asikasuhin. Hindi ko na muna sya tinanong tungkol sa kanila ni R at binigyan siya ng space.

"Ma'am, mahihirapan po tayong pasukin ang mansion ni Trisha dahil sa higpit at dami ng mga bantay na nagkalat sa paligid ng mansion." Ulat ni Brod habang abala ako sa pagkain.

"Ilan lahat?"

"20 po lahat, hindi pa kasama ang sa loob." Yun lang.

"Maghanda ka ng 20 sasabay sa atin. May police tayong kasama at dalang warrant. Ipahanda mo na ang Lion squad, gusto ko malinis nila ang nagkalat sa labas bago ako makarating sa location." Utos ko. Kamusta na kaya si empakta ngayon? Tapos na ba sya sa plano nya?

"Affirmative."

6am na, nandito ako sa villa, payapang kumakain habang nagbibigay ng mga utos na kailangan gawin nila Brod nang biglang bumukas ang pinto at sumulpot ang dalawang kagabi lang ay nagsuntukan. Lihim akong nasorpresa at natuwa dahil sa tingin ko nagkaayos na sila.

"Bunso." Naubo ako sa malambing na tawag nila, letche.

"Parang walang nangyaring sapakan kagabi no? Nag-usap na kayo? Okay na ba ang lahat?" Salubong kong tanong sa kanilang dalawa.

"Oo okay na kami, sorry last night sa gulong ginawa namin." Sabi ni babe at sinuklay ang dulo ng buhok ko habang si R tinatapik ang aking ulo sa kabilang side.

"It's fine, ang mahalaga nagkabati na kayong dalawa. Okay na rin ba kayo sa mga kasintahan nyo?" Nakangiting tumango ng sabay ang dalawa. Mabuti kung gano’n. Maayos naman ang lahat kung pag uusapan lang ng walang sakitan.

"Bakit hindi ka pa naghahanda? Hindi pa ba tapos ang plano mo?" Napahikab ako sa tanong ni R, wala kasi talaga akong tulog at pinipilit lang hindi pumikit ng tuluyan tong mga mata ko.

"Hmm tapos na, hinihintay ko na lang ang tawag ng Lion squad. Pinaligpit ko kasi muna ang mga nagkalat na bantay sa labas para palitan nila." Sagot ko at ipinakita ang laptop kung saan malaya naming nakikita ang kilos nila sa pamamagitan ng drone.

"Sama kami mag gatecrash ng wedding?" Niyakap ko ang tiyan ni R ng hindi inaalis ang paningin sa laptop.

"Sama kayo? Pwede rin total nando’n naman mga kasintahan ninyo." Private wedding at relatives lang ng both parties ang makakapasok.

Nagsimulang kumilos ang Lion squad, sabay-sabay inatake at pinatulog ang dalawampung katao na

nagbabantay sa labas. Wala rin problema sa CCTV camera na nagkalat sa labas dahil napasok na ni Louis ang security system nila.

"Bakit nandito ang Lion squad? Humingi ka ng tulong?" Tanong ni babe.

Umiling ako. "Hindi, pinadala sila ni dad dahil halos na'kay riri lahat ng mga bata. Kasama nya si Zen, si Brod ang nasa akin." Paliwanag ko, required ba talaga 50 katao dalhin nya para lang mang gatecrash ng wedding? Balak yata ambushin si Bentong.

"Hmm tingnan mo, they're dragging the bodies. Anong plano mo?" Dami naman tanong ni R at babe.

"Sila papalit magbantay, just in case lang may back-up si Trishcan na dumating." Hinubaran nila ng damit ang mga bantay na pinatulog, di naman siguro nila binaril no? Utos ko lang patulugin at itali, hindi patayin.

"Ready na ba mga ebidensya mo?" Tumango ako. Buti nagawa ni Jami ang pinagawa ko sa kanya kahapon. "Pag na present ko tong hawak mamaya, mabubuksan ulit ang kaso nya tungkol sa kaso nilang mag ama at may dagdag pa." Dagdag ko sa sinabi.

"Galing ng bunso namin, maghanda na tayo at aabutin ng kalahating oras ang byahe patungo sa mansion ng hangal na yan. Secured na ang labas," sabi ni babe at itinuro ang monitor kung saan itinali nila sa tagong bahagi ang mga bantay. Secured na nga talaga dahil tumatawag na si Brod sa akin para ibalita ang resulta.

"Sige,"

Kahit walang tulog ay naligo pa rin ako, di naman siguro ako mamamatay kahit ginawa ko to isang beses. Pagkatapos maligo hirap akong mamili sa susuotin pero si Bern na mismo ang tumulong sa akin kung anong babagay sa akin.

Pinagsuot ako ng white chiffon blouse, pinares sa high waist fitted black skirt na hanggang legs ko lang haba at black stiletto heels na 2 inches para hindi ako mahirapan sa paglalakad. Gusto ko sana talian ang buhok pero pinagsabihan ako mas maganda kung bagsak lang ito kaya hindi na ako kumontra.

Nag apply lang ako ng light make up since hindi talaga ako mahilig pero syempre dapat maganda ako pag humarap kay Jami ko. Pagkatapos ayusin ang sarili ay napa wow nalang ako. Bagay na bagay nga talaga ang ginawa ni Bern, nagmukha akong matured sa paningin ko at na miss ko to.

"Keyboard, tapos ka na?" Tawag ni babe mula sa labas ng aking pinto bago binuksan.

"Wow naman, ang ganda ng bunso namin! Hindi kita nakilala. Hindi ka na mukhang bata sa paningin namin." Agad ko sila inikutan ng mga mata ni R dahil sa panunukso at tawa.

Mga naka semi formal attire sila, kahit anong isuot babagay sa kanilang dalawa kahit pa magsuot sila ng basahan ay lalabas pa rin ang taglay na kagandahan.

"I'm done, tara na." Sabi ko at lalabas na sana kaso pinigilan ako ni R,

"May kulang." Sambit nya bago binuksan ang closet ko at kinuha ang itim na blazer bago bumalik sa tapat ko.

"Suot mo to para mas lalong maging badass ka sa paningin nila mamaya." Napabuga ako ng mahinang

tawa sa sinabi nya at agad itong kinuha, naisip nya pa pala ‘yun? Akala ko all set na 'ko sa lahat eh.

"Thank you. Tara, baka wala na tayong maabutan pag nagtagal pa." Nauna akong lumabas at sumunod ang dalawa.

Paglabas ng villa maraming nakaabang at nakaparadang mga itim na sasakyan. Nasa sampu ang bilang at kami na lang ang hinihintay.

"Pasok ka na, may dala kaming sasakyan. Nasa likod mo lang kami nakasunod." Tumango ako sa sinabi ni R.

Habang nasa kalagitnaan ng byahe ay nakatanggap ako ng mensahe mula sa isang empakta.

Juts na riri ?
Tangena unggoy!

Kumunot ang noo ko, anong problema nya at minumura ako ng bobitang to.

Baklang horsey ?
Ano? Bobo.

Justs na riri ?
Maling kasal napigilan ko naknampucha HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA.

Nanlaki ang aking mga mata at inulit ang pagbasa dahil baka mali ako sa nabasa. Pero totoo nga, maling kasal ang napigilan nya? Gaano sya katanga?

Baklang horsey ?
Tangena mo, iyak ka talaga pag natuloy kasal ni benten sa asteroid mo.

Juts na riri ?
Sa kabilang resort pala, pareho kasi ng name naknampucha. ? Kamusta naman lakad mo? Patungong hell ka na ba?

Baklang horsey ?
Oo, isusunod kitang empakta ka. Wag mo sirain umaga ko at baka pasabugin kita, asikasuhin mo yang asteroid mo. Goodluck!

Juts na riri ?
Sungit mo carabao!

Dapat sa mga oras na to kinakabahan na ako pero ngayon mas nanaig ang excitement sa kasal ni Jami, di na ako makapaghintay makita ang pagkasawi ng mukhang ipapakita ni Trishcan mamaya. Ang dami namin napagdaanan noon at ngayon hindi na talaga ako papayag na may humadlang pa sa kaligayahan ko.

"Hmm, akin lang si Jamila," nakangiting saad ko habang tinatanaw ang daan sa labas ng bintana.

Makalipas ang kalahating oras ay narating namin ang tuktok kung saan matatagpuan ang mansion nila Trishcan, kaagad bumukas ang malaking gate at sunod-sunod pumasok ang mga itim na sasakyang dala namin. Isang beses lang kami nakapunta rito, noong panahon na nilooban namin sila para kunin ang mahalagang flashdrive na inutos ni dad. Walang pinagbago, ang pangit pa rin ng lugar na to.

Bumaba ng sasakyan si Brod para pagbuksan ako ng pinto. Pagkababa ko ay nakita ko sila babe at R na papalapit sa direksyon ko kasunod ang mga armadong kasamahan namin at iilang pulis upang dakpin ang kriminal na si Trishcan.

Pwersahan nilang binuksan ang malaking pintuan ng mansion at sumalubong ang mga armadong kalalakihan sa amin. Ngunit bago paman nila kami paputukan ay naunahan na sila ng aking mga tauhan. Hindi umalingawngaw ang tunog sapagkat naka suppressor lahat ng mga baril naming dala.

Habang tinatahak ang daan patungong garden kung saan nagaganap ang wedding ay parami nang parami ang sumalubong sa amin. Mabuti at maliksi at well trained tong mga batang pinadala ni dad, hindi pa man nakakalabit ng mga kalaban ang gatilyo ay napapatumba na nila.

"Hmm, magagaling tong pinadala ni dad. Mukhang hindi namin kailangan makisali ni S," sabi ni R habang dinadaanan namin ang mga katawang nakahandusay sa daan.

"Pwede na rin." Segunda ni babe.

Hindi ako nagsalita at patuloy lang sa paglalakad hanggang sa narating namin ang malaking garden sa likod ng mansion nila. Walang tao nakapansin sa aming pagdating dahil nahaharangan ng mga pananim ang kinatatayuan namin.

"Brod, ipakalat mo silang lahat. Palibutan nyo ang buong garden at siguraduhin walang matitira na makakasagabal sa aking gagawin." Utos ko.

"Roger,"

Mabilis silang nagkalat sa buong paligid ng garden. Hinintay ko muna ma secured ang lugar bago harapin ang mga taong hindi pa rin nararamdaman ang presensya namin. Makalipas ang ilang minuto ay bumalik siya sa akin.

"It's all clear, ma'am." Ulat nya.

Tumango ako at maglalakad na sana nang biglang hinawakan ni R ang balikat ko kaya napalingon ako sa kanya.

"Wear this." Sambit nya at inilagay sa magkabilang balikat ko ang blazer na akala ko ay naiwan sa sasakyan.

"Thank you, tara." Bulong ko.

Nauna akong maglakad, mabagal at maingat ang bawat paghakbang habang nakakrus ang mga kamay na tinititigan ang babaeng may suot na wedding dress.

"Should anyone present know of any reason that this couple should not be joined in holy matrimony, speak now or forever hold your peace—" salita ng pari at inilibot ang mga mata sa paligid hanggang sa napunta ang kanyang paningin sa amin na papalapit sa kanila.

"Who in their right mind would let their wife marry someone else?" Kaswal kong salita, dahilan para lumingon ang mga tao, pero mas naunang lumingon ang mahal ko pagkarinig nya palang sa unang bigkas ko.

Tiningnan ko ang mga taong nandito. Nandito ang mommy nya, ang quadruplets at mommies nila, si ate

Niks na matagal ko ng hindi nakita at ang iba ay hindi ko na kilala dahil baka relatives ni Trishcan na basura.

"Y-You?!" Singhal ni Trisha at may tinawag pero walang sumagot sa kanya.

"Sinong tinatawagan mo? Yung mga basura mong mga bantay na katulad mo? Wala, niligpit ko na lahat ng mga basurang nagkalat kanina pa." Seryosong salita ko sa malamig na tono bago nagsimulang maglakad ulit palapit sa kanilang dalawa ni Jami kasunod ang dalawang kapatid ko.

"K-Kathlyn, what's the meaning of this? Baka nakakalimutan mo kung anong hawak meron ako?!" Galit na sigaw nya kay Jami at akmang hihilahin ito upang ipitin ako ngunit kaagad kong ibinato sa kanyang mukha ang blazer at hinila palayo sa kanya ang aking asawa.

"Ah," sambit ko bago kinuha ang inabot na flashdrive ni R, "Ito ba kamo? Yung video ng pamamaslang ko ipagkakalat mo? Sa totoo lang, walang problema sa akin kung ipagkalat mo pero syempre ayaw ko bahiran at dungisan ang pangalan ng asawa ko sa publiko. Isa pa, nararapat lang silang patayin kung una palang mga mamamatay tao at masama na sila. Gusto mo police? Meron akong kasama rito pero sa tingin mo aarestuhin nila ako? May kapangyarihan ka bang gawin ‘yun sa estado mo ngayon at hulog ka na sa mga bitag ko? Hmm, oh, ito pala ‘yung flashdrive na bigay mo sa kaibigan mong akala mo na hindi ko makikilala. Hindi mo alam pero kinanta ka na nya. Nasa mga pulis na ang karagdagan na katibayan." Mahabang salita ko at nilakasan ang boses para marinig ng ibang tao.

"Hindi mo nga kilala ang totoong pagkatao ko tapos nagawa mong pagbantaan ako? Paano ako makukulong kung may sapat na katibayan ako laban sa mga binabato mo? Nagtataka ako sayo Trisha, paano nyo nakuha to at bakit konektado kayo ni Brenton sa nangyaring insidente sa gabing ‘yun? Hindi naman siguro coincidence lang ang lahat diba? Pero wag mo ng sagutin dahil alam ko namang hindi ka kakanta. Mag focus nalang tayo sa mga krimen na ginawa mo, hmm?" Dagdag ko at pagkatapos nginisihan sya kasunod ang pagyakap sa bewang ng aking asawa.

"Louis, play the video." Utos ko sa kabilang linya.

Lahat kami tumingin sa malaking screen. Ito ang pinagawa ko kay Jami bago ang araw ng kasal nila. Nasa isang kwarto sila ng hotel habang nag uusap. Sabi ko sa kanya patagong kunan nya ng video ang usapan nila para maging malinaw sa lahat na tinakot lang siya.

"I want to cancel our wedding." Sabi ni Jami sa monitor at tinawanan lang sya ni Trisha.

"Kathlyn, ngayon ka pa ba aatras kung kailan kasal na natin bukas? Baka nakalimutan mong hawak ko ang katibayang magpapakulong sa babaeng mahal mo."

"I don't love you. You forced me to do things I shouldn't have, even though you're involved in your father's crimes. You even sent people to kill her. I warned you—never lay a hand on Krystal!" Naalala ko ‘yung gabing naghiwalay kami at may huli akong napatay sa ilalim ng malakas na ulan.

"Dahil hindi ka marunong tumupad sa usapan! Malinaw ang sabi kong layuan mo sya kung gusto mong magtagal ang buhay nya. Kaya kong magpadala ng maraming tao mapatumba lang ang babaeng kinababaliwan mo." Baliw ang babaeng to, dapat sa kanya dinadala sa mental hospital.

"I'm warning you Kath, sa oras na may ginawa ka ulit na hindi ko gusto ay hindi ako magdadalawang isip ipagkalat ang video ng estudyante mo. Malalaman ng lahat kung gaano kawalang awa nyang pinagbabaril sa ulo ang dalawang lalaki." Banta nya kay Jami at ginamit ang daliri nito para barilin siya sa ulo. What if iputok ko sa utak niya itong nakatagong baril ko?

Pinilit nyang halikan si Jami pero nanlaban ito at nasampal sya. Kawawa naman ang Trishcan na to, sinayang ang buhay sa maling daan.

"Okay lang at bukas mahahalikan din kita. Ihanda mo ang sarili dahil sa oras na mag asawa na tayong dalawa, hindi mo na muli makikita ang pinakamamahal mong si Krystal." Huling salita nya bago iniwan si Jami at namatay ang monitor.

Si Trisha, halos naliligo na sa sarili niyang mga pawis at napasalampak sa sahig. I look down at her at binigyan ng isang matagumpay na ngiti. Ano pa ba ang laban nya sa akin ngayon kung hulog na sya sa tinanim kong bitag para sa kanya?

Lumapit ang mga pulis na may dalang warrant, isinaulat ang mga krimeng nagawa bago pinosasan at bigkasin ang miranda rights. Ang mga katulad niya dapat mabulok sa kulungan, aminado akong pumapatay pero kahit anong gawin nya ay hindi ako makukulong lalo na at sinusunod lang namin ang order.

"Mako," binalingan ko si Jami at ngayon lang napansin kung gaano ito kaganda sa suot na wedding dress. Gusto ko rin maikasal balang araw sa kanya sa harap mismo ng altar. "Thank you, for saving me." Mabilis ko syang nginitian, sabi ko naman sa kanya na ililigtas ko sya.

Hindi talaga ito ang original plan ni Bern, kinapos ako sa oras kasi nga nag iba ang plano ni Trisha. Akala ko sabay talaga sila ni Everleigh ngayon, pero kahit gano’n maganda pa rin naman ang kinalabasan ng ginawa ko at ngayon tuluyan na syang napalaya mula sa pagbabanta ni Trisha,

"Welcome Jami, lahat gagawin ko para sayo. Umalis na tayo sa lugar na to, hindi ka nararapat sa ganitong lugar. Bagay ka sa akin, sa pamilyang Albrecht," marahan kong hinawakan ang kanyang kamay at dinala sa kanyang pamilya.

Si mommy Irene sinalubong kaagad ako ng mahigpit na yakap habang lumuluha. "Thank you, anak, akala ko hindi ka darating para sa anak ko." Kahit bumagyo pa siguro susugod ako mailigtas lang si Jami.

"Lahat po gagawin ko sa kanya, kung gaano ako kamahal ni Jami mas higit pa do’n ang pagmamahal ko sa kanya." Tapos naalala ko paano nya alam ang tungkol sa amin? Akala ko walang alam ang ina nya sa relasyon namin ng kanyang anak. "Alam nyo po ang tungkol sa amin?" Gulat kong tanong at paulit-ulit siyang tumango.

"Sinabi ng anak ko bago ka pa man nya inalok ng kasal noon." Sobrang shocked talaga akong napalingon kay Jami, wala naman kasi siyang sinabi sa akin at akala ko wala syang balak ipaalam. "Payag kayo? Sabagay at maganda naman po ako at cute, hindi na rin kayo lugi sa akin." Pagbibiro ko at natawa nalang ang ginang.

"Basta kung saan sasaya ang mga anak ko. Ayaw ko ng maulit ang pagkakamali na nagawa noon, gusto kong sumaya ng tuluyan ang aking dalawang anak." Nakakalambot masyado sa puso ang kanyang pagtanggap sa akin.

"Salamat po, alis na po tayo sa lugar na to." Sabi ko sa mag-ina bago nag excuse at nilapitan ang dalawa kong kapatid, kasama ang mga mahal nila.

"Uy, alis na tayo." Sabi ko at babalik na sana kina Jami nang bigla akong tawagin ni Pixie at Zb,

"Ano ‘yun?" Tanong ko.

"I just want to say thank you for what you did last night." Awang ang labi ko, si Ziallyn nagpasalamat? Wow, it's a miracle.

"May kasalanan talaga tayong lahat. Ang mahalaga nagkaayos na kayo ngayon. Mahal na mahal ka ng kapatid ko, alam kong ramdam mo ‘yun." Sagot ko sa kanya at nakita ang matamis na ngiti sa kanyang labi. Kaloka na talaga at himala ang pinapakita nya ngayon sa akin.

"Yes, and I love her very much." Letche, itsura ni R namumula, parang baliw to ang lawak ng ngiti sa likod ni Zb.

"Thank you for everything Krystal, especially sa ginawa mo para sa kapatid ko." Sunod namang salita ni Pixie.

"Gano’n talaga pag mahal mo, kahit naman siguro kung sa inyo nangyari ‘yun siguro pinaulanan na ng bala ng mga kapatid ko ang buong lugar." Seryoso akong nagsasalita tapos tatawanan lang nilang apat, pft. "Alis na tayo, ay kailangan ko pa pala makibalita sa pag gatecrash ni empakta sa kasal ng asteroid nya. Normal lang tong ginawa ko pero questionable na masyado pag si Iris ang pag uusapan." Dagdag ko pa na mas ikinatawa nila.

Binalikan ko sila Jami at sabay nilisan ang lugar. Mga relatives ni Trishcan hindi nagawang lumapit at salita sa amin dahil sa sobrang kahihiyan. Wala naman silang kasalanan kaya labas sila sa gulong to, basta wag sila tumulad sa kapamilya nilang masasama.

Mahina akong natawa pagkalabas ng main door, gulat kasi masyado ang mga Ponferrada sa daming sasakyang naghihintay. Mga bata naming may bitbit na mga baril at nagkalat sa buong paligid.

"Tara na po, uwi na kayo sa lugar kung saan nararapat ang mga katulad ninyo." Magalang na salita ko sa mga ginang at sa mga anak nila.

Sa sa

[Content truncated due to length]

CHAPTER 41

-

Masakit ang katawan at ulo kong pumasok ng school. Hindi ako tinigilan ni Jami simula nong makauwi kami kagabi galing lesfem. Sabi ko celebrate namin ang kaarawan nya pero hiniling sa akin na mag bar daw kami kasama ang demogons at mga kapatid ko kaya pumayag na lang din ako. So ayun, nalasing kami at inangkin na naman ako magdamag.

"Aaaaaaa, tangina ang sakit ng balakang ko." Si babe daig pa ang natira sa pwet sa sitwasyon nya ngayon habang hinihilot ang kanyang ulo. Lahat kami naka turtlenecks pumasok kasi puno ng lovemarks ang mga katawan.

"Caddie, tawagan mo nga si tansan, sabihin mo gusto ko coffee tiramisu at pudding." Utos niya kay Caddie na kasalukuyang ginagawa ang weekly budget imbes na di naman sana sya member ng council.

"Okay, bakit pumasok kayo? Sana nag halfday nalang kayong apat." Sagot niya.

"Di pwede, dadalaw si kitten ko ngayon sa school kaya dapat nandito ako." Hindi ko na matandaan ang ginawa nila kagabi.

"Nanghihina ako pag di ko nalalamas dibdib ng asteroid ko." Puro lang talaga kamanyakan laman ng utak ni empakta.

"Kamanyakan mo." Irap ko.

"Presideeeeeeeent!" Letcheng Jake to bigla na lang papasok.

"Anong dahilan at sumugod ka empakto?" Tanong ko. Parang bahay lang nya, agad nagtungo sa ref at kumuha ng maiinom.

"M-May karen na naghahanap sa inyo." Sinong karen tinutukoy nito? Tinuro niya ang nakabukas na pinto at nakita namin ang isang magandang babae ang pumasok.

Mabilis namin sya pinaupo at inasikaso. Tinanong ko kung anong sadya pero sagot nya ay sabi ng principal kami ang hanapin kung may gusto pa syang itanong tungkol sa PU dahil sa susunod na taon dito na sya mag-aaral. Panay english ang babae, lalong sumakit ang ulo ko.

"Empakto, dito ka at translate mo sa kanya mga tanong. Ubos na engrish ko." Tawag ko sa kanya na ngayon abala sa pagkain kasama si babe.

Mabilis syang tumayo at umupo sa tapat ng babae. "Matalino ako sa english pres kaya hindi ka nagkamali ng nilapitan. Anong gusto mo tanong ko sa kanya?" Confident si empakto.

"K, translate mo tanong namin sa kanya." Natatawang salita ko dahil seryoso masyado ang mukha nito.

"Okay! Dapat may bayad to ha." Kapal. "So, what is the question to her?" Tanong nya sa akin.

"Tanong mo saan siya lumaki." Utos ni empakta sa kanya at hinarap ni empakto ang babae.

"Miss, where did you grown?" Seryoso nyang tanong ha pero si Caddie tumawa sa pag translate nya.

"Did you grow up? Where?" sunod nyang tanong at sumakit ulo ko sa bigla kong pagtawa ng malakas.

Hindi ko alam kung naiirita ang babae sa kanya o kung nagpipigil ng tawa. "Tanong mo Jake, ano hobbies niya kapag rest day." Sunod na utos ni R.

Tumikhim pa una ang empakto bago muli ibinuka ang bibig. "Uhh,uhh, in rest day?? What you do?" habang tumatawa lumalala yata sakit sa ulo ko, bwisit na empakto to. Naintindihan naman ng babae at sinagot nya ito kung anong ginagawa pag rest day.

"Sunod, tanong mo kung bakit sya nandito. Bakit PU napili nyang school." Nag eenjoy din tong empakta sa nangyayari.

"Ah okay, miss, what is your uhhhm.." maypa gesture pa sya ng kamay na parang pilit pinapaintindi sa kausap. "What is your role playing?" letcheng translator yan.

"Ggwp BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Naknampucha."

"Next question empakto at hindi niya gets. Tanong mo pang ilan siya sa magkakapatid." Utos ko habang nagpapahid ng mga luha dahil sa kakatawa.

"Uhhh, in your family tree–are you the branch? the roots or the leaves?" kaloka, akala ko kami lang mga boploks sa english dito, sa amin siguro nagmana tong si empakto.

"I'm the flower." Pagsakay naman ng babae sa kahangalan ni empakto.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Aaah she's the flower. Flower? So you are the… you're the eldest?" excited na tanong nito kasabay ang pagpalakpak na parang batang binigyan ng candy.

"Yes."

"Ooo! Tama ako tama ako!"

"Tae HAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Ano ang pangarap mo sa susunod na isa, dalawa o limang taon." Sunod kong utos kay empakto.

Humarap syang muli sa dalaga. "What is your dream nightmare after 3 to 5 years from now on and go on?" bwesit na yan.

"Shit, BAHAHAHAHAHAHAHAAHAHA."

"Nevermind. You can speak tagalog, nakakaintindi ako." Umalingawngaw ng lubusan mga tawanan namin sa opisina dahil sa biglang pag tagalog ng babae.

“HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA.”

Biglang dumating si Ag na seryoso ang mukha. "Kailangan natin mag usap na lima." Mukhang mahalaga ang pag uusapan namin.

Tumayo kami at isa-isang lumabas ng opisina. "Kayo na ang bahala sa bisita. Lock nyo kung sino ang mahuling lumabas." Bilin ko kina Caddie at sumunod sa apat.

Umakyat kami sa rooftop kung saan ang regalong tambayan ni Pixie sa amin noon.

"May problema ba?" Tanong namin sa kanya pagpasok ng crib at isa-isang umupo sa sofa.

"Mag ingat kayo at bantayan lagi ang mga kasintahan, lalo na kayong dalawa." Kumunot ang noo namin ni babe dahil sa biglang pagtingin ni Ag sa amin. Tinuro pa namin mga sarili para makasigurado na kami tinutukoy nya.

"Bakit? May natuklasan ka ba?" Tanong ni empakta. May kinuha syang envelope at ipinakita sa amin ang mga litrato ng sasakyan na palihim kaming sinusundan.

"Kailan to?" Tanong ko.

"Kagabi at kanina." Nakakaloka at kakatapos lang nga ng problema namin. Don't tell me si Trisha ulit ang may pakana nito? Pero bakit pati si babe nadamay? Hindi naman sya kasali sa gulo namin.

"Kami lang ba dalawa ni babe?" Kunot noo kong tanong habang tinitingnan ang bawat litrato sa magkabila kong kamay.

"Oo." Sagot niya.

Kami? bakit kami sa dami namin? Hindi ba to kagagawan ni Trisha at Brenton? Kung sila ang may gawa nito diba dapat si empakta at hindi si babe?

"May nakaaway ba kayong dalawa?" Tanong ni R at mabilis umiling si babe.

"Kayo lagi kong kasama at malalaman nyo naman kaagad kung may kaaway ako. Hindi ko alam kung sino sila pero may ideya na ako kung sino ang pakay nila." Sagot ni babe. Ibinaba ko ang mga litrato at hinarap sya. Gumagana talaga ng mabilis utak ni babe sa mga ganito.

"Anong ibig mong sabihin?"

"Sa tingin ko hindi tayo ang pakay nila." Mas lalong nasira ang ekspresyon ko sa kanyang sinabi at napagtanto ang ibig sabihin ni babe.

"You mean? si Jami at Pixie?" Tanong ko, marahan syang tumango.

"Ha? Bakit?" Sabay naming tanong sa kanya.

Sinabihan kaming pakinggan ang kanyang kwento. Sinabi ang naging dahilan kung bakit sila pinaglayo ni Pixie at kung anong koneksyon nito ngayon sa dalawa.

"Sigurado ka bang sya ang nasa likod ng to? Ang sabi patay na ang ama nila diba?" Tanong ko.

"Hindi ako sigurado pero sya lang ang tanging suspect na naiisip ko. Sa ating apat na may relasyon sa Ponferrada, bakit ako at si Krystal lang sinusundan nila? Kasi kami ang kasintahan ng magkapatid."

Tanong nya sagot nya, kaloka.

"Pero sabi mo napatay sya ng mga pulis?" Tanong ni R.

"Oo pero hindi natin alam. Baka buhay pa talaga, nagtatago at peke ang pagpatay sa kanya." Palaisipan ang sinabi ni Ag, malaki rin ang chance na buhay pa talaga ang ama nila Jami.

Hindi ko alam kung anong background ng ama nila Jami pero alam kong makapangyarihan ito kaya hindi malabong totoo ang sinabi nila, na baka buhay, peke ang kamatayan nito at ngayon ay nagtatago.

"Paano kung balikan kayo? Paano kung gawin din sa inyo ang ginawa sa babaeng mahal ni tita Irene? Ang daming problema, isa-isa ng nagsusulputan ang mga kalaban." Nag-aalalang salita ni R.

"May Benten at Trishcan pa ngang pinoproblema may panibago na naman. Pero sabi mo isa siya sa most wanted noong kapanahunan niya dahil sa illegal drugs? Magka edad lang ba sila ni dad? Naalala nyo sabi ni dad na kailangan natin mahanap si Big Boss dahil alam niyang buhay ito at nagtatago sa pinas? Paano kung ama nila at si Big Boss ay iisa?" Lahat ng ulo namin ay napalingon kay empakta. Marunong nga rin pala mag isip kahit papaano ang malibog na to.

"Paano kung totoo ang sinabi ni Iris? Malaking problema to at paniguradong madadamay ang magkapatid." Segunda ni Ag.

"Kung totoo mang buhay sya, gagawin ko lahat maprotektahan lang mga mahal ko sa buhay." Seryosong saad ni babe at ang pagkuyom nito ng kamay.

"Ingatan mo rin sarili mo, wag kang maging pabaya at hindi natin alam kung may binabalak na silang masama." Paalala ni R.

Kailangan kong bantayan lalo si Jami, hindi pwedeng matulad kay mommy Irene ang relasyon namin. Hindi ko hahayaan ang taong nagbabalak ng masama na wasakin ang relasyon naming dalawa.

"Hays naknampucha sumakit lalo ulo ko, nasaan kaya ang asteroid ko at miss na miss ko." Mas stress pa si empakta sa amin dahil lang sa di kasama si Everleigh.

"Nasa school gym sila." Sagot ni A,

"Ginagawa nila ron? Sila?" Sagot ni empakta.

"Rehearsal nila, baka nakakalimutan nyo nang this week magaganap ang miss Ponferrada?" Napabalikwas kaming apat sa pinaalala ni Ag at nanlaki ang mga mata.

"Luh, oo nga pala tangena at nakalimutan ko. Tara sugurin natin at miss ko na si asteroid ko." Sumang-ayon kami kay empakta at nagdesisyon umalis para magtungo sa school gym.

Gusto kong makita si Jami pero inaantok ako, masakit ang buong katawan lalo na ang aking ulo. Gusto ko munang magpahinga at mukhang naabuso masyado katawan ko. Tinawag ko ang dalawa pero walang sumagot kahit isa sa kanila, marahil ay tulog sila.

"Keybold?" Tawag ni R habang naghihilot ng aking noo.

"Hmm?" Binalikan nya ako at marahan inakbayan.

"Wag ka masyado ma stress, pag may problema nandito lang kami." Tumango ako, mabilis niyakap ang kanyang bewang habang sumusunod sa iba.

"Iniisip ko lang ang mga bagay na pwede mangyari, paano kung tama lahat ng mga hinala natin tungkol sa kanilang ama? Nag-aalala ako kay Jami, kasi alam ko lahat gagawin nya para sa akin. Kung totoo man ‘yun lahat, makakaya kaya ni Jami kalabanin ang ama para sa akin?" Nag ooverthink ako kasi alam kong madadamay talaga sya kahit pa bali-baliktarin ko ang mundo.

Marahan nyang tinapik ang aking ulo. "Ipaglalaban ka no’n, alam natin kung gaano ka kamahal ng asawa mo." Medyo gumaan pakiramdam ko sa sinabi nya.

"Hmm tama ka. R, piggyback mo ako please? Masakit katawan ko." Malambing kong suyo at agad nya ako pinasakay sa kanyang likuran at tumakbo para sumabay sa mga kapatid naming nasa unahan.

Pagdating namin sa school gym ay breaktime nila, kaagad kong hinanap si Jami at kumunot ang aking noo nang makitang may kausap itong magandang babae.

"Thank you, lapit ka na sa kitten mo." Sabi ko kay R pagkababa mula sa kanyang likod.

Nagtungo ako sa gilid at umupo kung saan may babae ring nakatingin sa kanila at mukhang hindi rin maganda ang nakikita base sa ekspresyon ng kanyang mukha. Ngayon ko lang sya nakita sa PU at mukhang hindi naman estudyante ng paaralan ang babaeng to lalo na ‘yung kausap ni Jami na ngayon ko lang din nakita.

"Kulang na lang mabali ang ballpen na hawak mo." Sabi ko sa babaeng katabi, halos mabali na ang hawak niyang ballpen habang titig na titig sa dalawang babae.

"Estudyante ka ba ng PU? Ngayon lang kita nakita." Sunod kong tanong. "Baka isaksak mo yang ballpen sa 'kin ha, ipapa salvage talaga kita sa asawa ko." Dagdag ko pa kaya napalingon na ito sa direksyon ko.

"Asawa mo?" Tumango ako.

"Oo, ‘yun." Sagot ko sabay nguso sa direksyon ni Jami na masayang nakikipag usap sa babae.

"Estudyante ka ba? Diba professor asawa mo? Sinamahan ko lang ang babaeng kausap nya." Oh, kasama nya pala ang babaeng kausap ni Jami ngayon.

Tumango ako. "Oo, asawa ko ang professor ko. May gusto ka ba sa babaeng sinamahan mo?" Hindi sya nagulat sa sinabi ko, ‘di tulad sa iba na gulat sa tuwing inaamin kong kasal ako kay Jami.

"Professor ko yan. Mahal ko at asawa ko rin." Bahagyang umuwang ang labi ko sa pag amin nito. Wow, same pala kami pa sikretong kasal sa guro namin.

"Galing, ka vibes tayo. I'm Krystal," pakilala ko sa sarili at inilahad ang kamay sa kanya.

Kaagad nya itong sinalubong at nakipagkamay. "September, Ember for short." sana pala ginawa ko nalang December pangalan ko.

"Ganda ng pangalan ha, papalitan ko nga pangalan ko at gagawin kong December." Sabay kaming natawa sa pagbibiro ko sa kanya. "Asawa mo pala kausap ni Jami, buti sinabi mo hehe nagselos pa naman ako." Dagdag ko pa at napakamot ng kilay.

"Same, same." Sabi na nagselos din sya e, si Jami siguro gusto nyang saksakin kanina. What if sya saksakin ko?

Sabay kaming napailing at nagtawanan. Ilang sandali pa ay napansin kami ng mga asawa namin at agad kaming nilapitan. Mabilis akong tumayo at niyakap si Jami, miss ko sya.

"Hello po, miss kita." Tanong ko sa kanya bago sulyapan ang asawa ni Ember at marahan na tumango.

Okay lang maging PDA, total kami lang nandito at ilang tao na may alam tungkol sa relasyon namin.

"I miss you more, love," sagot nya saka ako binigyan ng halik sa pisngi.

"Mako, this is Zahira, my childhood friend." Pagpapakilala ni Jami sa akin ng asawa ni Ember, "This is my wife, Krystal," pakilala naman nya sa akin sa kaibigan nito.

Ngitian nya ako kaya gumanti rin ako ng ngiti sa kanya. Marahan nyang hinila si Ember at hinawakan sa likod ng bewang nito. "Gusto ko rin ipakilala ang asawa ko, her name is September," parang kanina selos na selos sya tapos ngayon hindi na mawala ang pula sa mukha ni Ember,

"Love, meet my friend, Kathlyn," tama yan ma'am, ipakilala mo at baka may masaksak yang asawa mo. Baka mag saksakan nalang kaming dalawa.

"I didn't know kasal ka na." Gulat na tanong ni Zahira kay Jami,

"Hindi ko alam kasal ka rin sa student mo." Balik naman ni Jami sa kanya at sabay nagpakawala ng mahinang tawa.

"Magkakilala na kayo?" Tanong ni Jami,

"Oo, kulang na lang nga may masaksak si Ember kanina." Mabilis kong sagot sabay ngisi sa babaeng yakap na rin sa bewang ang asawa.

Tirador ng students pala ang magkaibigan na to. Sa feature, tindig, boses at kung paano kumilos si Zahira parang nakikita ko sobrang mapagmahal at ubod ng greenflag din sya katulad ng Jami ko. Friendship goal siguro sila at sinakop lahat ng green sa mundo.

"Let's go?" Biglang aya ni Zahira kay Jami kaya nagtaas ang mga kilay ko.

"Oh right, baka kanina pa naghihintay si Kate," sagot ni Jami at nilingon ako. Sinong Kate na naman ang tinutukoy nya?

Familiar, hmmm, saan ko nga nakilala ang babaeng yan? Ay hindi ko na matandaan.

"May lakad po kayo?" Tanong ko kay Zahira at marahan syang tumango.

"Yes, malapit lang dito ‘yung pinuntahan namin ng asawa ko kaya nag decide akong sunduin si Kathlyn para sabay makipagkita sa isa pa naming kaibigan." Sagot nito sa akin. Ngumuso ako, hindi pwedeng umalis si Jami ng hindi ako kasama lalo na at nalaman kong may nagmamatyag sa kanya.

"Pwede po sama?" Malambing kong bulong kay Jami,

"Of course, love," yay!

"Sama po ako, kawawa naman si Ember baka ma op sa inyong tatlo." Pang asar ko sa asawa ni Zahira at agad ako nitong tinaasan ng isang kilay.

"Oo, para may mapagtripan din ako." Balik nya kaya ako naman ang napataas ng kilay. Ah gano'n?

Hindi na kami nagpaalam sa iba at kaagad lumabas ng gym dahil abala rin naman sila kakalandi sa mga partners nila. Dumaan muna kami saglit sa office ni Jami para makapagbihis sya.

"Ma'am Zahi, may gusto ka pong kainin o inumin?" Alok ko sa kanya habang ni r-raid ang refrigerator ni Jami sa kanyang opisina.

"No, it's fine." Kahit hindi ko sya makita ay tumango parin ako.

"Wala ka bang balak e offer sa akin?" Hindi ko sinagot si Ember, malaki na sya. "Bakit asawa ko lang inalok mo?" kumuha nalang ako ng tubig at binigay sa kanya.

"Ayan tubig." Bago nya ako pagtripan unahan ko na sya no.

"Ito lang?" Ay demanding?

"Malaki ka na, kaya mo na sarili mo." Sagot ko at nagsumbong siya sa kanyang asawa. Ngeee, palaban, halatang bottom rin. "Kuha ka nalang sa ref Ember, may paa at kamay ka naman." Dagdag ko pa at ngumisi dahil mukhang inis na sya.

Padabog syang tumayo at nagtungo sa ref. "Pinikot mo siguro asawa mo Krystal." Si Jami kaya pumikot sa akin no.

"Paano ka napikot ni Ember ma'am?" Tanong ko naman sa kanyang asawa.

"Hoy! Hindi ko sya pinikot no." Defensive masyado.

Nanlaki ang mga mata ko dahil sa hawak nyang pagkain. "Hoy ember, cake ko yan. Ang daming pagkain sa ref yan pa kinuha mo."

"Sayo to?"

"Oo."

"Wala naman pangalan nakalagay kaya walang owner to." Sabi nya at sinimulan kainin ang chocolate cake ko hmp.

Abala lang ako sa cellphone habang si Ember abala rin kakalandi sa kanyang asawa. Ilang minuto ang nakalipas ay lumabas na si Jami. Fresh na fresh ang asawa ko at bagong ligo, naka tube na red dress at may slit sa kanyang kaliwang legs.

"Sorry, ayaw ko humarap kay Kate na pawisan." Sabi ni Jami kay Zahira,

"No problem." Sagot ni Zahi at hinila ang kanyang asawa patayo. Aalis na raw kasi kami at baka kanina pa naiinip 'yung kaibigan nila.

Nagtungo kami sa isang chinese restaurant na bagong bukas. Maraming tao at halos puno ito pagpasok namin, buti nauna kaibigan nila Jami kundi wala talaga kaming table. Nasa unahan namin ang dalawa at

nasa likod naman kaming dalawa ni Ember.

"Mahilig ka ba sa ganito?" Bulong niya, mabilis akong umiling.

"Hindi ako kumakain ng spicy, pero depende." Mahilig pa naman sa spicy ang mga chinese. "Inubos mo kasi chocolate cake ko, kakainin ko pa sana ‘yun mamaya pagbalik namin." Dagdag ko at inirapan nya ako kaya ginantihan ko rin sya.

"Mayaman asawa mo, magpabili ka na lang sa kanya. Para ka namang mamamatay pag di nakakain ng cake." Kainis to sarap batukan, naku!

Inilapit ko ang mukha sa kanyang tenga. "May tanong ako." Bulong ko.

"Ano?"

"Bottom ka no?" nanlaki ang kanyang mga mata at mabilis tinakpan ang bibig ko dahil medyo napalakas yung sinabi ko. Narinig yata nila Jami dahil napalingon silang dalawa ni Zahira.

"Hinaan mo nga boses mo!" Iritadong bulong nya bago inalis ang kamay sa bibig ko.

"So bottom ka?" Mahinang bulong ko.

"Bakit ba tinatanong mo? Bakit ikaw ba?" Taas kilay na tanong nya.

"Hehe bot." Proud kong sagot, bakit ba e sa totoo naman.

"Proud ka pa."

"Masarap naman kahit masakit." Honest kong sagot sa kanya at biglang nanahimik si Ember.

"Hoy!" Mahinang hampas ko sa kanyang balikat.

"Oh? Sabagay tama ka." Mabilis niyang sagot at mas binilisan ang paghakbang na tila may iniiwasan. Anong sabagay sinasabi nya?

Nagulat ako nang makita ang kaibigan nila at muling ipinakilala ni Jami sa akin.

"Halaka! Hello po, nagkita ulit tayo." Nakangiting bati ko sa kanya.

Sya yung professor na humingi ng tulong kay Jami at asawa rin ng estudyante sa PU, si Kris Cadell yung babaeng ni reject ang hilaw na Ponferrada naming kaibigan.

"Jami, dito ka." Pinaghila ko siya ng upuan na katabi ni Kate bago umupo sa kabilang side. Si Zahira naman ay nakaupo sa kabilang side ni Kate at ngayon katabi ko rin sa round table si Ember,

Pipili na sana ako ng pagkain pero wala akong magustuhan na kahit ano sa menu board at mukhang pati si Ember nahihirapan pumili.

"Ember may napili ka na ba?" Tanong ko at mabilis siyang umiling.

"Di ko gusto mga pagkain."

"Jami, ma'am Zahi, pwede po labas nalang muna kami ni Ember? Pareho kasi kaming hindi gusto ang mga nasa menu." Paalam ko sa dalawa. Hanap na lang kami ng malapit na shop o restaurant na babagay sa taste namin.

"Alright, bumalik kayo kaagad." Sagot ni Jami at sumang-ayon naman si Zahira, mukhang may mahalaga rin silang pag uusapan at baka hindi kami makagets nitong isa.

"Opo, tara Ember, hanap tayo malapit na cakeshop." Aya ko sa kanya at nagpaalam sa kanyang asawa bago nilisan ang lugar.

May nakita kaming cakeshop, isang block ang layo mula sa chinese restaurant. Hindi ako totally gutom kaya cake nalang muna at gano'n din naman si Ember,

"Ember, anong feeling maging asawa si Zahira?" Tanong ko matapos sumubo ng cake at dilaan ang tinidor.

"Masaya at masarap sa pakiramdam magkaroon ng asawa na tulad ng asawa ko. Parati inuuna at ginagawa ang lahat para sa akin. Mas mahalaga ang kaligayahan ko kaysa sa sarili nya." Pagbabahagi nya sa akin at mabilis akong tumango para sumang-ayon.

Magkaibigan nga talaga sila ni Jami, kasi gano'n din ang nararamdaman kong pagmamahal niya sa akin.

"Ikaw?" Balik nya sa akin.

"Parehas lang din sa sagot mo, mas inuuna kaligayahan ko." Magaan sya sa pakiramdam pag kasama, ipakilala ko rin nga sya sa iba para maging kaibigan din nila.

"Pag nagkita tayo ulit papakilala kita sa mga kaibigan at kapatid ko. Actually kung napansin mo, sila 'yung kasama ko pagpasok sa school gym kanina pero mukhang di mo napansin 'yun dahil titig na titig ka sa asawa mo." Titig na titig na parang may sasaksakin na tao.

"Sure, by the way, kilala mo 'yung babae na kasama nila?" Bakit tinatanong nya?

"Halaka, crush mo? Isusumbong kita sa asawa mo." Mabilis nasira ang ekspresyon ng kanyang mukha dahil sa biro ko.

"Bawal ba magtanong ha?" Malditang tanong nya at ang sabay na pag ikot ng mga mata.

"Joke lang, you mean Kate Monroe? Oo, kasal na rin sa estudyante nya at taga PU lang din asawa no'n." Mukhang nagulat ko sya sa sinagot ko.

"Ano bang meron sa paaralan na yan? Ang daming prof at student na mag asawa?" Confused na siya masyado, sabagay kahit kung ako first timer magugulat din ako.

"Hindi kasi bawal ang gano'n sa school nila Jami." Kibit-balikat na sagot ko at mas ipinaliwanag sa kanya para mas malinawan siya.

"Nakakaloka, pwede pala ganyan?"

"Siguro?" Hindi naman siguro hahayaan na magpatuloy ang PU kung pinagbawalan.

"Kakaiba, unang beses ko malaman may ganyang school. Tanggap ang relasyon ng student at professor." Sagot niya. Napatingin ako sa kinakain nyang cake na halos ubos na?!

"Kapatid at pinsan ni Jami kasintahan din ng mga kapatid ko."

"Ano yan? Tirador kayo ng professors?" Lumakas ang naging pagtawa ko sa pagbibiro nya kasi may katotohanan naman.

"Pwede HAHAHAHAHAHAHAHA, aside sa pagiging professor, may business ba si Zahira?" Balik ko ulit sa kanya, palitan lang kami ng tanong para di mapanis mga laway namin.

"Yup, nasa real estate industry field nya. Sa asawa mo?" BigBoss ang mommy ni baklita.

"Firearms manufacturer, pag gusto mo baril bigyan kita." Natawa ulit ako sa kanyang reaksyon dahil sa biglang pagkasamid nya.

"Kaya ko naman bumili."

"Choosy ka pa hmp."

Sabay kaming nag tawanan at nagpatuloy sa kwentuhan hanggang sa may dalawang babae ang lumapit sa amin bitbit ang dala nilang mga pagkain.

"Hi, kung okay lang sa inyo pwede maki share ng table?" Tanong ng isa sa kanila dahil may dalawa pang bakante sa table namin.

Nagkatitigan kami ni Ember, hindi sya sumagot kaya mabilis akong tumayo para lumipat sa kanyang tabi. "Okay, sure." Sagot ko.

"Thanks" nakangiting pasasalamat ng dalawa bago inilapag ang mga pagkain nila. Halaka! bakit ang dami nilang inorder? Mauubos nila yan? At ang sasarap ng mga binili nila, naglalaway tuloy ako.

"Hoy, makatingin ka sa pagkain nila para kang gutom na gutom. Bumili ka nalang kaya ulit?" Saway ni Ember.

"Ubos na pera ko, wala ako dalang extra. Pautang nga Ember," sabay lahad sa kanya ng mga palad ko pero nagtaasan lang ang kanyang mga kilay.

"Same? Kaya nga ito lang order ko kasi naiwan wallet ko sa sasakyan?" Ay letche.

"Kung gusto mo sayo na lang to? I don't really like chocolate cake." Offer ni girl na kaharap ko at inabot sa akin ang cake.

"Talaga?" Binigyan ko sya ng malawak na ngiti, ginantihan nya ako at marahang tumango.

"Yay! thank you!" Pasasalamat ko.

"Gusto mo rin?" Sabi naman ng katabi nito kay Ember at inabot din ang minatamis na muffins.

Nagpasalamat kami at kukuhanin sana ang mga pagkaing offer nilang dalawa nang bigla may yumakap sa leeg namin ni Ember mula sa likuran at dinampian ng halik aming mga pisngi. Mabilis akong lumingon sa aking kanan at muling sinalubong ng kanyang mainit na labi ang labi ko sa harap ng maraming tao.

"Wife, I'll buy you a lot of cakes. Will you still eat that?" malambing na tanong ni Jami kaya mabilis akong umiling at ibinalik sa babae ang pagkain, ayaw ko maranasan ang nangyari kay KB no!

"Love, enjoying?" tanong naman ni Zahira sa kanyang asawa.

"H-Hindi–tapos na talaga kami kumain ni Krystal, diba?" sagot nya sa kanyang asawa at sabay namin nilingon ang isa't-isa. Tumango ako kaagad matapos makita ang pagtaas ng kanyang mga kilay.

"Opo, tapos na. Busog na kami at babalik na nga sana pero bakit nandito kayo? Tapos na kayo? Ang bilis naman?" Pag iiba ko ng topic na tanong kay Jami at baka magselos pa sya sa babae.

"Tumawag ang asawa ni Kate, sa susunod na ulit kami magkikita." Bakit ganyan naman makasagot si Jami, biglang nanlalamig.

Tahimik nalang kami ni Ember nang biglang tiningnan nila Jami at Zahira ang mga babae. Ang lakas ng tibok ng puso ko, bakit bigla akong kinabahan?

"T-Tara na, may pupuntahan pa tayo diba?" Si Ember na kinakabahan at nagmamadaling tumayo saka hinila ang kamay ng kanyang asawa. Agad ko sila sinundan at hinatak din si Jami palabas ng shop.

"Jami, wala lang ‘yun okay? Wag ka po magselos at nakakatakot." Depensa ko sa sarili paglabas namin. Si Ember naman ayun at kausap din ang kanyang asawa sa kabilang side.

Malalim nya ako tiningnan bago naglakad palapit sa mag-asawa. "Zahi, we have to go back to school now. Thank you, magkita tayo sa susunod." Nagtago ako sa likod ni Jami at nagwave ng kamay kay Zahira bago binelatan si Ember.

"Take care and thank you. Mag ingat kayo. Goodbye, Krystal." Paalam nya rin sa amin bago makipag beso kay Jami.

"Byebye po ma'am, bye Ember, sa susunod ipapakilala kita sa mga kapatid ko. Ingat kayo!" Paalam ko at nag wave ulit sa kanilang dalawa.

"Ingat!" Balik nya sa akin bago kaming apat naghiwalay ng landas.

Pinagbuksan nya ako ng pinto bago umikot sa driver's seat. "Jami, sa Friday pala Miss Ponferrada?" Ngayon ko lang naalala ang event na’to.

"Yes,"

"Galingan mo po, cheer kita." Paglalambing ko sa kanya at yumakap sa kanyang gilid.

"Didn't I tell you? Don't smile at strangers?" Iritado niyang salita, si Jami nagseselos kahit walang dahilan.

"I'm sorry po."

"Ibibili kita sa lahat ng gusto mo. Wag kang humingi kahit kanino, kaya kong ibigay lahat sayo." Malamig na salita nito.

"Okay, sugar mommy." Ngumuso nalang ako habang inaayos ang seatbelt, nanatiling tahimik at tingin sa labas ng bintana.

Si Jami gusto yata paliparin ang sasakyan sa bilis magpatakbo! Pag kami talaga naaksidente dahil sa selos nya mumultuhin ko rin ang multo nya. Dahil sa bilis ng pagpapatakbo ay wala pang 20 minutes nakabalik kami agad ng PU. Hindi man lang ako hinintay at iniwan mag-isa sa loob ng kotse!

Kaagad ko syang hinabol kasi ayaw ko may sama sya ng loob sa akin. "Kathlyn Jamila Ponferrada, subukan mong humakbang pa ng isang beses makikita mo." Seryosong banta ko kaya napatigil ito sa paglalakad at nilingon ako.

Pagkahinto ko sa kanyang tapat ay agad ko sya binigyan ng yakap. "Sorry na po, wag ka na magselos Jami at sayo lang ako." Malamyos kong bulong bago dampian ng halik ang kanyang leeg.

Ayan at mahigpit narin ang yakap nya, siguro naman okay na sya. "I'm sorry mako. I love you." Papalambing lang pala asawa ko.

"Hehe, I love you more. Wag ka na magselos kasi walang iba makakaagaw sa akin mula sayo. Okay? Tara hatid na kita sa gym." Napangiti ako nang sumilay ang matamis na ngiti sa kanyang labi saka marahan tumango.

"Alright,"

Pagbalik namin sa gym ay nagsimula na pala, nandito pa rin mga kapatid ko at todo suporta sa kanila.

"Hoy! Saan kayo nagpunta aber? Kanina pa kayo wala unggoy." Salubong agad na tanong ni empakta paglapit ko sa kanila.

"Sinamahan lang namin kaibigan ni Jami, ay may ipapakilala ako sa inyo na bagong kaibigan na nakilala ko." Sabi ko sa apat pero wala man lang pumansin, sarap pagsasampalin.

Nagulat ako nang makita si hell sa stage letche.

"Shuta, sasali sya? BAHAHAHAHAHA." Tanong ni babe habang tumatawa.

"Ponferrada nga pala si hilaw, naknampucha HAHAHAHAHAHAHAHA."

"Pambihira, minsan nawawala sa isip ko na magkapatid sila ni Everleigh."

"Haleeeer, matalino naman si hell ewan ko ba't naging bobo yan." Sunod ko sa tatlo at si Ag na tahimik lang nanonood sa tabi ko.

"Hala!" Si babe bigla nalang sisigaw parang baliw.

"Bakit babe?"

"Gage naiwan sa bahay ‘yung report natin para sa LEA." Jusko sa daming pwede kalimutan bakit ‘yung report pa talaga namin.

"Alis muna ako, malapit na time!" Parang may humahabol sa kanya dahil sa hindi mapakali. "Tangena, wala nga pala akong dalang sasakyan!" Ay tanga.

"Tara samahan kita, kagrupo naman tayo." Alok ni R.

Palabas na sana sila kaso hinabol ko ang dalawa. "Sandali!" Tawag ko sa gate ng gym.

"Bakit horsey?"

"Sama ako, kagrupo nyo rin naman ako no. Wala pa naman akong ambag kaya bigyan nyo ko marereport." Sabi ko sa kanila.

"Nakalimutan ko gage, di tuloy kita nasali sa list of members BAHAHAHAHAHAHAH."

"Babe naman!"

"Oo na, tara para malagay kita."

"Yes! Yes!" Tumalon ako at sabay inakbayan ang kanilang mga leeg.

Nag message nalang din ako kay Jami, aalis saglit kasama ang dalawa. Isang kotse lang dala namin at gamit namin ngayon ang sasakyan ni R, nasa harap ang dalawa at ako naman sa backseat.

"Pa music ka babe."

"Play mo yan S, your call by secondhand." Utos ni R dahil siya ang nagmamaneho.

Intro palang ng music naghiyawan na kami, favorite kasi namin ang nasa unang playlist ni R. Payapang nasa byahe habang may konting jamming, nakakamiss ang ganitong bonding kaso wala naman ang dalawa.

?
"Waiting for your call, I'm sick, call, I'm angry
Call, I'm desperate for your voice
Listening to the song we used to sing in the car
Do you remember? Butterfly, Early Summer
It's playing on repeat, just like when we would meet…. Like when we would meet." Sabay naming kanta sa unang linya.

"Eyyy." Mga ulo na isinasayaw kasabay ang beat ng musika. "Nakakamiss!"

"HAHAHAHAHA." Masayang tawa nilang dalawa.

? "I was born to tell you I love you
And I am torn to do what I have to
To make you mine, stay with me tonight." Ang sarap pakinggan ng boses ni babe, ramdam yung feelings sa bawat linya nyang kinakanta at sa lamig saka lambing ng boses.

?
"Stripped and polished,
I am new, I am fresh, I am feeling so ambitious, you and me, flesh to flesh
'Cause every breath that you will take when you are sitting next to me
Will bring life into my deepest hopes, what's your fantasy?
What's your, what's your, what's your
What's your " Natatawa ako kasi sinubukan namin ni R sumabay at abutin ang high notes pero pumiyok kami.

"HAHAHAHAHAHAHAH aaar eeeL. Sige ikaw na next chorus, gorabels!" Masayang turo ko sa kanya.

? "I was born to tell you I love you
And I am torn to do what I have to
To make you mine, stay with me tonight." Talented ng mga kapatid ko, magaling sa sports, pakikipaglaban tapos ngayon magaling din sa kantahan.

"Naks, baka donkey namin yarn." Humagikhik ako sa pagpuri ni babe, ganito na lang sana kami lagi walang problema.

"Keyboard, ikaw na sunod!"

"Go horsey!"

Tumikhim pa ako para bumwelo, sana makuha ko ang saktong tono at tyempo. Ipinikit ko ang mga mata kasabay ang pagsayaw ng aking ulo at iniisip si Jami,

? "And I'm tired of being all alone
And this solitary moment makes me want to come back home
And I'm tired of being all alone
And this solitary moment makes me want to come back home
And I'm tired of being all alone
And this solitary moment makes me want to come back home
And I'm tired of being all alone
And this solitary moment makes me want to come back home." Malakas na palakpak mula kay babe at hiyaw ang narinig ko kay aaar eeeL kasi nakuha ko ng tama.

? "I was born to tell you I love you
And I am torn to do what I have to
And I was born to tell you I love you
And I am torn to do what I have to
To make you mine, stay with me tonight." Magaan sa feeling at tawanan ang ginawa namin matapos ang kanta.

"Galing natin do'n ha, langya nakalimutan ko na may banda pala tayo noon BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Paalala ni babe at ngayon ko lang din naalala letche, nakalimutan ko rin kasi.

"Gage ka babe, nakalimot din ako."

"Naalala ko ‘yung nakipaglaban si aaaR eeeL para sa vocalist na posisyon tapos napiyok sya huhu." Kwento ko pero nagtatawanan silang dalawa.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Tapos humirit din si Iris kaso kinanta pusong bato pota BAHAHAHAHAHAHAH." Bwesit talaga si Riri at puro lang kabalastugan alam.

"Wala talagang ginawang tama si Riri." Pailing-iling na saad ko.

"HAHAHAHAHAHAHAHAHA—"

Natigil ang tawanan naming tatlo dahil sa pagbundol ng aming sinasakyan. Paglingon ko sa kanan ay may kotse ng nakadikit sa amin, gano’n din sa kaliwang bahagi ng sasakyan.

"Kapit kayong mabuti." Utos ni R, kaagad kumambyo at inapakan ang accelerator pedal, sinubukan makaalis sa pagitan ng dalawang sasakyan pero naipit kami ng tuluyan.

"Shit! Dala nyo ba mga baril?" Natataranta na tanong ni babe nang mapagtanto na hindi niya dala ang kanyang baril.

"Hindi ko dala, nasa office." Sabi ko at gano'n din ang naging sagot ni R, wala kaming ibang magagawa kundi ang manalangin na sana matakasan ni R ang gusto magtangka sa buhay namin.

Mabilis ko kinuha ang cellphone, binuksan ang location at pinadalhan ng mensahe sila empakta. Sinakto talaga kami atakihin kung saan lubak-lubak, mabato at wala gaanong sasakyan na dumadaan.

Gumanti na rin si R sa kanila at ngayon binabangga para makawala kami ng tuluyan sa pagitan ng dalawang sasakyan. Nang makakita ng pagkakataon si R ay nakawala kami ng tuluyan pero tuloy pa rin sa paghabol at buntot ang dalawang sasakyan. Umaalog-alog na ang kotse dahil nga sa mabato at sirang kalsada, mabuti nalang talaga si R nagmaneho at alam nya kung ano gagawin.

"Humawak kayong mabuti. Hindi ko alam sino sila pero alam ko hindi nila tayo titigilan." Sabi ni R.

"P-Paano kung sila 'yung tinutukoy ni A? Paano talaga kung kami ni babe ang sadya nila?" Kabadong tanong ko at agad iniyuko ang ulo dahil nagsimula na silang paputukan kami.

"Keyboard! Yumuko ka lang at wag na wag kang mag aangat ng ulo! Maliwanag?" Paulit-ulit akong tumango sa utos ni babe at tinakpan ang magkabilang tenga, nanginginig ako, natatakot baka may mangyari sa aming masama.

Agad kong sinagot ang tawag ni Jami sa akin.

"Mako, where are you?! Iris told us everything."

"J-Jami, malapit na kami sa lumang tulay. M-May humahabol sa amin at ngayon pinaulanan ng bala. Wala kaming laban, sinusubukan ni R maging ligtas kami at ginagawa ang lahat pa–"

"W-What?! Old bridge? Mako, that's dangerous!"

"R, papalapit na tayo sa lumang tulay, hindi magandang ideya na dumaan d'yan at baka gumuho ng tuluyan. Wait, may ibang daan akong alam." Si babe at R nanatiling kalmado sa ganitong sitwasyon habang ako nanginginig ang buong katawan.

"Love?! Krys—you—there…" hindi ko na masyado maintindihan si Jami dahil ang hina ng signal hanggang sa tuluyang naputol ang tawag.

"R, doon!" Turo ni babe sa masikip at masukal na daan. Hindi nagdalawang isip si R na pasukin ang daan na 'yun. Mas lalo akong kinabahan dahil sa may bangin sa gilid ng dinadaanan naming kalsada!

Nag angat ako ng ulo at muntik matamaan ng bala. Kung hindi lang naging maliksi ang kilos ko panigurado tinamaan na ako. Sira na rin ang magkabilang side mirror ng sasakyan dahil sa walang tigil na pamamaril nila.

"Aah!"

"Shit! Shit! Shit!"

Sabay na sigaw namin ni babe nang marinig ang pagputok ng gulong namin pero na control pa rin ni R at patuloy sa pagmamaneho. Pabilis nang pabilis ang tibok ng puso ko, lalo na at walang nakakaalam sa amin kung saan patungo ang tinatahak naming daan.

"R-Rochelle stop!" Sigaw ni babe nang makitang wala na kaming madadaanan dahil bangin na ngayon ang nasa unahan. Kaagad inapakan ni R ang brake pero hindi masyado kumagat at si babe na mismo ang humila ng handbrake.

Halos sumabog ang puso ko dahil ilang metro nalang mahuhulog na kami ng tuluyan. Nakahinga ako ng maluwag ngunit nawala rin ang panatag sa puso ko nang may bumangga sa likuran ng sasakyan.

"Tangena!" Panay na mura at suntok si R sa manibela dahil wala na kaming takas. Lumabas man kami o hindi ay siguradong wala kaming matatakbuhan.

Umiiyak na ako sa sobrang takot,

[Content truncated due to length]

CHAPTER 42

-

Buhay pa ba ako? Kaloka, puro kasi puti nakikita ko sa buong paligid. Kanina pa ako nagising pero wala man lang kahit isang tao nagbantay sa akin? I mean, haler! Bakit wala akong kasama at nasaan ang asawa ko? Tuliro man ay inaalala ko lahat ng mga kaganapan bago ako nakahiga rito sa hospital bed ko.

"M-Mako?" Sino sya?

Nagtaas lang ako ng mga kilay at nakipag titigan sa kanya. Mabilis nya akong nilapitan at niyakap ng mahigpit, gusto siguro ako patayin alam na ngang pasyente ako.

"Mako, d-does anything hurt?" Tanong nya at nagsimulang bumuhos ang mga luha."I was so scared, Mako. I-I thought I was going to lose you. Please, love, I can't bear to live without you." Ang cute nya naman, parang bata kung umiyak.

"Sino ka po?" Tanong ko na nagpabago sa kanyang ekspresyon at ang mga mata na nagtatanong.

"W-Wife, i-it's me, your wife." Nanginginig ang boses na pagpapaliwanag nya.

"Asawa?"

"Oh God," at tuluyan na syang humagulgol at hinigpitan ang yakap sa aking kamay."Please, not again. W-Why do I always end up being forgotten? W-Why is this happening again? M-Mako, I am y-" ngumiti ako at niyakap sya ng mahigpit.

"Jami, I love you." Paglalambing ko pero mas lumakas ang iyak niya. "I'm sorry po, binibiro lang kita Jami, sorry... sorry." Dagdag ko at pinapatahan sya. Hala patay ako! Ayaw tumahan ni Jami,

Are you crazy? Why'd you do that? You know her past.

Nagbibiro lang naman ako.

Seriously, Krystal? Let me be the host.

Okay, hehe pasampal ka nalang kay Jami,

Unbelievable.

Ipinikit ko aking mga mata at hinayaan si Bern sa kanyang gusto.

"Mako, love, please don't joke like that again." I gently pat her head as I slowly open my eyes. I really miss her. As Bern, I long for her touch and the warmth of her kisses. After much thought, I realize I can no longer deny my feelings for her. I have to confess-I love her.

"Honey." The word catches her off guard. My heart races as I lock my gaze on her. I give her a sweet smile and nod, silently confirming that she is absolutely right about whatever she's thinking at this moment.

"I have a confession to make. I'm afraid because I know that one day, I'll be gone from Krystal's body permanently, and I don't want to hurt you. That's why I keep my distance. But at the same time, I want to feel your love for me. I can't hide my true feelings any longer. Honey, I love you. Can you love me as much as I love you?" There it is. Finally, I said it.

It takes her a few seconds to compose herself and wipe away her tears.

"Why? Why are you asking me to love you? You don't have to plead because I'm your wife, and I love you-all three of you. I vow to be fair to you. You don't have to be afraid or hide your true feelings. You have nothing to lose because Krystal won't let you go." Her words are so heartfelt that they warm my heart. She gently caresses my cheek, and I grab her hand, savoring the warmth of her palm.

"I love you, Bern, my wife," she whispers before moving closer, her warm lips meeting mine.

She gives me a deep and warm kiss before pulling away.

"How are you feeling? Does anything hurt?"

I shake my head and smile. Maybe it's because Krystal's body has grown accustomed to the abuse, pain and injuries don't affect me as much anymore.

"No worries. How are my sisters? Are they awake?"

"Yes, they're both safe, thanks to you. I'm so proud of you." She knows it wasn't really me, that it was Krystal who saved them, yet she still acknowledges me. Oh, how fortunate we are to have such a wife.

I hope this time I can spend a long time with her, even if it's just for a day. I want to cherish every moment with her, create a bond, even if it's short-term. I want her to know that, even if I'm just an alter of Krystal's personality, I love her. Sometimes I get jealous, because I want to experience the love she has for KB and Krystal. I come off as cold and indifferent, but deep down, I want to show her my softer side. I want to embrace her and shower her with love, to let her see the warmth in me.

"Bern?"

"Honey," I whisper.

Her brow furrows slightly, and she smiles. "Honey," she sweetly utters.

There's a knock at the door, and the doctor and a nurse enter to check on my condition. She looks surprised when I tell her that I feel fine and light after everything that happened, including the blood tests.

"Hon, I want to leave the hospital," I say firmly.

"But we still need to monitor your condition-"

"Alright, but I want to leave by Friday. I want to see you on stage. I can't miss Miss Ponferrada," I interrupt. Staying two more days in the hospital doesn't seem so bad, after all.

"Fine. I can't say no to you."

SJ, among the three of us, may have to stay in the hospital for a few weeks. But knowing her, I know she'll force herself, especially since she's been waiting for this particular event for quite some time.

Iris and Everleigh enter as the door reopens. I sense she has a problem and wants to tell me based on her look, so I apologize to the two women, hoping they'll leave us alone so we can chat.

"What's up with your face, Iris?" I ask her as the two of them leave.

Her eyes widened. "Bern?"

"Yes, do you have something to say?"

"Kamusta pakiramdam mo?"

"I'm good. So, tell me what's bothering you?" I ask again, gently patting the space beside me on the bed. She gives me a fake smile and hesitates to say anything. I know it's not a simple issue that's bothering her, especially because she can't look me in the eyes.

"Are you going to tell me or not?" I ask coldly.

She lets out a heavy sigh. "Okay, aaminin ko na lahat ang natuklasan ko."

I wait patiently for her to speak, listening intently as she explains everything she discovered, how she rushed to see our father, and what they discussed. I had no idea about this, all I knew was that Dad wanted revenge on the person who killed Mom. I'm shocked by what she revealed, but I remain calm. It makes sense now why we were sent to PU.

I gently massage my nape, thinking about the ongoing problems we're facing. I hope this doesn't affect our relationship with the Ponferradas. I'll face any challenge, but not the one that involves the people I love.

"So that's what he means when he says he's going to use us as bait," I murmur, nodding my head.

"Anong gagawin mo ngayon lalo na't nakumpirma ang katotohanan? Naknampucha, kahit bali-baliktarin pa ang mundo, madadamay talaga lahat."

I raise a brow. "What are your thoughts? Do you want me to disregard my wife and blame her for everything when she plays no role in it?" I express my displeasure, noticing her look, as if she's implying I should pick between the two.

"Hindi 'yun ang ibig kong sabihin. Ang tinutukoy ko kung may plano ka ba o gagawin? Para kasing wala lang sayo ang lahat ng mga natuklasan dahil sa pagiging kalmado." She replies while scratching her chin.

"Is there a reason for me to panic?" I respond, and she sighs heavily.

I know I won't get anything by acting rashly. I will not blame my wife because she had nothing to do with what happened. It's not the child's fault if a parent commits a crime. I'm also sure Kathlyn is on my side, especially since she hates her father so much.

"Don't let anyone know. Let Dad confess and explain it to them," I remind her, and she agrees.

"Hays, basta, huwag madamay ang mag-ina ko, baka may mapatay ako ng wala sa oras." I understand her frustration, especially now that Everleigh is pregnant and carrying their child.

She quickly left after we finished talking, presumably to visit Rochelle. I was also concerned about Shara's health, so I forced myself to stand and push my IV stand. But as I exited the room and saw my wife hugging a man I didn't know, my expression shifted to a blank stare.

"Did I permit you to embrace my wife in front of my face? Do you want me to destroy your appearance until you can't recognize yourself?" My words are full of threat and emphasis. Kathlyn quickly moves toward me, wrapping her arms around one of mine.

"L-Love, calm down. H-He's my cousin," she explains, but my expression doesn't change.

I look at her. "And so? I don't care who it is. I don't want anyone else hugging you," I say directly.

"Woah, I didn't know your wife was this scary, Jamila." The man smiles and raises both hands, signaling that he means no harm. Oh, he's the person Rochelle mentioned before, the one with Ziallyn, the one she got jealous of.

"Why did you leave? You're still weak."

"I'm going to see my sister," I say, attempting to walk out, but Kathlyn immediately follows me to support me as I head to the other room.

"A relationship with me guarantees there will be no breakups. Either we stay together forever, or I'll destroy you and your new lover," I say fiercely, feeling her grip tighten around my arm.

"I-I'm sorry, hon, that was my cousin."

I stop walking and turn to face her. "As I already stated, I don't care. Did you hear what I said earlier? Who owns you?" Our gazes lock, and I watch as she swallows hard.

"Y-You." I smirk and lean down to kiss her lips. It's so adorable seeing her cheeks flush, as if embarrassed, every time I take over this body.

"Ah, my heart," she whispers, burying her face in my arm.

"What?"

"M-My heart refuses to calm down. Every time I look at your face, my heart beats quicker and faster. Oh my goodness, I love you." How cute.

"Scam." I snort, rolling my eyes. I gently remove her hand and continue walking toward Shara's room.

"How dare you!" she exclaims, and I look at her as I reach for the doorknob. With her cheeks puffed out like that, she looks like a pufferfish.

"I love you too, sweet potato." I grin and wink at her before finally opening the door.

She storms in, and immediately, the attention of everyone in the room shifts to us.

"Keyboard,"

I immediately approach her and stand by her bed. "Hi, kamusta ang pakiramdam mo?" I ask, not revealing that I'm a different alter.

She nods. "Masakit igalaw katawan ko at mabigat ang ulo pero keribels lang, ang mahalaga buhay ako. Thank you keyboard, sinabi ni pie sa 'kin ang ginawa mo maligtas lang buhay ko. Ikaw? Bakit nandito ka? Baka mabinat ka nyan. Dapat magpahinga ka lang para gumaling kaagad." I glance at the side where Pixie is sitting, holding one of her hands.

"Yes, sinilip lang kita kung gising ka na para kamustahin. You also need to rest. Magpagaling ka agad para sabay tayo lumabas." I say and smile.

"Oo naman, malakas kaya ako no. Malayo sa kamatayan to, di nga ako namatay noong nabundol ako? Ito pa kaya na tama lang ng bala at mga gasgas. Magaling din nurse ko, alagang-alaga ako ni pie kaya don't worry. Athy, ibalik mo na nga si horsey ko sa kwarto. Huwag mo hayaan pakalat-kalat dahil alam mo namang maypagka-lampa yan." I raise an eyebrow at her words, still managing to joke even in her condition.

"Your sister is too stubborn, but don't worry. Get well soon, Ara," Kath replies, holding my hand.

We didn't stay long and headed back to my room. I slept as soon as I got back, and by evening, members of the CCB visited. Jamila's mother also checked on me to see how I was doing and if I needed anything. My father called too. I waited for him to finally tell the truth, especially about what Iris discovered, but all he did was ask about my condition and say he'd be back tomorrow since he had something important to take care of.

My wife and mother-in-law were conversing on the sofa, so I chose to watch crime documentaries. Kathlyn, who was seated close to her mother with her legs and arms crossed, had something unique that struck my attention. I couldn't help but examine her. She changed into denim shorts and a strap crop top.

Krystal Bern
Are you seducing me?

She quickly glances at her phone when it lights up with my message. I can't help but smirk as I watch her raise an eyebrow and look at me before focusing on typing a reply.

Wife ??
Is it still necessary for me to seduce you when you're already madly in love with me? ?

I bite my bottom lip, finding her words to be sarcastic. I notice that her sharp attitude comes out whenever I'm the host, but not when it's the others. I'm not complaining, though. In fact, I kind of like this side of her that she shows me.

Krystal Bern
Me? Madly in love with you?

When I turn to look at her again, she's staring at me with narrowed eyes. I really love teasing her, she's so cute when she's irritated.

Wife ??
Perhaps you forgot you confessed to me earlier. Do you wish to date someone other than me? You want me to erase her, just like how you threatened my cousin?

YOU ARE MINE!

I let out a soft chuckle after reading her message. I'm so amazed at how brave she is when it comes to

me, but it's the complete opposite when Krystal or KB is the host. I shake my head and set the phone aside, then look back at her. She's still staring at me, so I give her an annoying smile before returning my attention to what I'm watching until I eventually fall asleep.

-

On Thursday night, I was finally allowed to leave the hospital since my condition had stabilized. I convinced Kathlyn to leave with me, as I really didn't want to stay there any longer. The doctor was amazed by my rapid recovery and mentioned that it's rare for someone to heal that quickly.

As I rest in my room, the door unexpectedly opens, and Kathlyn steps inside, her eyes full of concern.

"What happened?" I ask.

"G-Gold died," she says, her voice cracking as tears start to form. I don't know who she's referring to.

"Who?" I ask, furrowing my brow.

"G-Gold, my goldfish," she explains. I thought she was talking about a person.

"How? Come here." She quickly runs to my side of the bed and hugs me tightly. I gently pat her head when I hear her sniff.

"It drowned," she says, and I'm ready to comfort her when I realize what she just said. I frown. Did it drown? A fish? Drown? What the heck happened?

"Kathlyn, how on earth did the fish drown? Are you crazy?" I ask in disbelief. A few seconds later, a soft laugh escapes my lips.

She looks up at me and glares. "Are you laughing?" she asks, annoyed, but no matter how much I try to hold it in, I can't stop laughing.

"It's not funny!" She yells, about to hit me, but stops midway.

"Did you forget to give it a life raft?" I apologize to the goldfish, but I can't help laughing. What kind of reason is that for its death?

She snorts and buries her face in my chest. "So mean, you're just laughing at me." I laugh again at the side she's showing me now-she's like a kid wanting affection.

"I'm sorry for laughing, you're just too cute. Don't worry, we'll bury it tomorrow and get you another goldfish. But for now, let's sleep because you have a big event tomorrow." I whisper, pulling her inside the blanket before turning on my side and hugging her tightly.

"Buy me a lot of goldfish, okay?"

"Mhm, close your eyes now. Goodnight, honey." I whisper and kiss her lips before closing my eyes.

"Goodnight, love," I smile at the sweet tone of her voice and the shower of kisses on my face before she wraps herself tightly in my arms.

The next morning, we woke up early for her final practice before the Miss Ponferrada event that night.

She insisted I stay home to rest, but I didn't want to be alone, so I pushed to come along to PU. Since I couldn't drive with my hand in a cast, she took the wheel.

"Can we go to the cafeteria before we head to the gym, honey? I'm starving." I just realized how hungry I am.

"You don't like sweets, right?"

"I like spicy and sour foods." I bet she's just now realizing what flavors I like in food.

"Alright, please let me know if there's anything you'd like to eat."

"You?" I say.

She quickly glances at me for a moment before returning her focus to the road.

"Me?" she repeats.

"Yes, you."

"I mean, be specific." Wasn't my answer clear enough for her?

"Up to you." I say, secretly smirking before turning my gaze to the window. Is there another meaning to my answer? Unless she's thinking something else about what I said.

We head straight to the cafeteria as planned once we arrive at school. But as we approach our usual table, we find someone already sitting there. She's alone, sipping her coffee while working on her laptop.

"You're early today." Kathlyn says, causing her to flinch when she hears the voice behind her.

"Oh, hi." She smiles and greets both of us. Kathlyn immediately pulls me to the opposite side, positioning herself right next to me.

"Where are your sisters?" Kathlyn asks again.

"They're on their way, just the two of you?" Anna responds, and Kathlyn nods.

"As you can see." I raise an eyebrow slightly at Kathlyn's cold response to Anna, wondering what's going on with her.

Anna doesn't seem bothered and glances at me before smiling. "How are you? Is there still any pain?" She asks right away.

I shake my head. "Everything's fine, thanks." I reply, I'm so hungry, and it seems Kathlyn's order will take a while.

"Here, do you like spicy food?" Anna asks, offering me a bite when she notices me staring at her food. Without hesitation, I eat and nod.

"Taste good?"

Kathlyn slams her hand on the table as soon as I nod, which shocks both of us.

"Oh, sorry, I thought I saw a fly." She sarcastically says with a smile. I let out a soft laugh, leaning closer to her before kissing her on the lips.

"I think your lips taste better than food," I grin and say between our lips, making her cheeks flush.

"Luh, aga bold agad bungad." I sit up straighter as Iris and Everleigh arrive.

I ignore them and turn my attention back to my wife. "Honey, do you know how to fight?" She looks surprised by my sudden question but quickly shakes her head.

"I only know how to shoot, why?" Is she serious? How come she doesn't know, or is she just pretending?

I'm about to say something when Iris suddenly starts singing, so I stop and close my eyes before giving her a sharp look.

"Oh my, oh my," she sings softly and sits next to me, beside her partner.

"I'm feeling horny. Dude, I wish I could find someone that could fuck me-joke lang lablab! to naman nananapak agad, biro lang eh! Sayo lang ako magpapalaplap." She really has no filter, even with other people around.

"Alright, I'll teach you basic techniques to defend yourself against threats. Iris, stand up." I pull her to her feet.

"Grab my hand," I order.

"Look, if an enemy grabs your hand and doesn't let go, and they're about to harm you further, first, pay attention to maintaining a distance where you can lift your leg," I explain while demonstrating. "Then, with your foot, violently kick the person's chest. This will cause excruciating pain, sending the person flying and forcing them to release your hand," I continue, kicking Iris in the chest with full force, making her fly back.

"Naknampucha!"

"Simple, right? Just don't panic," I say to them.

"How can you get away from a ground choke?" Kathlyn asks.

"Luh, sa itsura niya ngayon mahihirapan mag demo yan." Iris immediately counters since I'm wearing a cast.

"I'll show you a video later. Iris, come back here," I call her back over.

"Following that, if someone suddenly strangles your neck with their hand..." I explain and signal Iris to choke me with her opposite hand. "Keep your gaze fixed on their chin." I point to Iris' chin as I continue, "This time, half grip your hand and strike their chin with your palm. The opponent will be stunned and fall to the ground." I demonstrate the proper execution, and Iris flies back once again.

"Kiddo, you okay?" Everleigh asks, looking unbothered.

"Tanginang yan at nakagat ko dila, check mo nga lablab! dugo na nalalasahan ko naknampussy."

"Hoy, ginagawa nyo at kanina pa pabalik-balik lipad ni Iris?" Heaven suddenly appears, followed by Tanvi and other CCB members, except for my three siblings, whose whereabouts I don't know right now.

"Ma'am, hanap na po kayo sa gym at magsisimula na rehearsal nyo." Caddie says.

"Already?" Anna asks.

"Yup, nando'n na mga kambal mo." Naddyn answers and briefly glances at Anna.

"Tara uno, hatid na kita."

"Stay here, and wait for the food. Just follow me after." Kathlyn tells me. I nod and say okay since I'm really hungry and want to eat.

"Alright, see you." Before she and Anna leave, I ask for a kiss again, because why not?

She gives me three quick kisses on my lips and both cheeks. "I love you, don't flirt." I wonder why she thinks I'd flirt with someone else.

"Yeah, yeah, I'm just going to eat," I reply.

I send her off since her cousins have been waiting for a while. The others stay at the table and order food to keep me company.

"So, Maddyn, how's the task I gave you?" I ask, and she immediately shakes her head.

"Bern, kailangan ko ba e secure operating room tonight?" Louis asks.

"No need."

"May boyfriend ba si Anna?" That question from Naddyn surprised me.

"You like her?" I ask.

"May nagpatanong lang."

"Single." I utter.

A few minutes later, our food arrives. I stay quiet and dig in, casually listening to their conversations as I eat.

-

Wife ??
Where are you now?

Krystal Bern
On my way to pick up Emmett, I remember promising her that I'd take her to watch Miss Pon.

When I look at my watch, it's already past seven o'clock in the evening. I need to hurry since the event starts at 8 p.m.

Wife ??
Are you sure? You might be picking up another woman. ?

"This woman." I whisper.

Krystal Bern
Of course. I love you, okay? Stop doubting, you won't get anything out of it because I have no one else.

Wife ??
Remember, you're mine!

"How cute."

Krystal Bern
All yours, ;)

The car door opens with Brod saying, "Ma'am, we're here."

I head straight for the red room, where Emmett has spent years. When I open the door, she's already dressed and gives me a warm hug. How long has it been since I've seen her? It feels like forever since I last came to visit.

"What happened? Why are you wearing a cast?"

"It's nothing, something just happened. Ready?" I ask, gently patting her head.

"Yup! I'm so excited, I finally get to go out again. Oh wait, my mask." Guilt washes over me because of all the years I've kept her hidden.

"I'm sorry, Emmett. Just a little more patience, and you'll be completely free," I whisper into the air before she could even return to me.

"All done! Let's go?" She says cheerfully, hugging my arm.

"Alright."

We were stuck in traffic when Emmett suddenly got hungry, so I decided to stop at a restaurant. While we ate, my phone kept buzzing with messages from Iris-Miss Pon had started, and I still wasn't there.

"Do you think our other siblings will accept me?" She suddenly asks, looking up from her meal.

"Why wouldn't they? You're Dad's real daughter, so you have every right," I reply without hesitation.

I know why Krystal kept Emmett hidden, and I understand the tension it could cause, but I hope they can listen to her side before jumping to conclusions.

"But-"

"Emmett, stop. Everything happens for a reason. Just eat, the event's starting." I interrupt her before the conversation goes any further.

"I'm sorry for everything," she murmurs.

I look at her and give a gentle nod. "I understand, and I forgive you. Don't worry, okay?" I whisper.

We arrived at the school gym at 8:30 p.m. The place is buzzing with excitement, people shouting and cheering nonstop. I grip Emmett's hand tightly, making sure she doesn't get lost in the crowd. We didn't push through and simply stand near the front door.

"Are you all excited to see them in their swimsuits?!" the host shouts into the microphone.

With all the screaming from the crowd, it's hard to hear anything clearly from the host. I spot my sisters cheering loudly for their loved ones from the side of the stage.

"Emmett, do you want us to go there?" I whisper to her, pointing toward Iris.

"It's okay, dito nalang tayo at baka may makakilala sa 'kin." She replies.

The background music kicked in, with Miss Independent by Ne-Yo filling the air. The contestants strutted onto the dazzling stage one by one. As the host announced each name, age, accomplishments, and vital stats, the crowd cheered. Pixie stepped out for her first ramp, and the screams didn't stop until only two contestants remained.

When Everleigh steps onto the stage, Iris can't hold back her excitement.

"Holy water of uno! Ugh, ugh, mommy ko yan!" Iris screams, and it's loud enough for everyone to hear, especially since they're so close to a mic stand.

The crowd laughs, some even joining in the excitement as Everleigh confidently walks down the ramp.

"Everleigh Fay Ponferrada. She is a police officer as well as a professor who teaches in the BS-CRIMINOLOGY department. Oh, look at that body form, it's fantastic. Her vital statistics are 36-26-36..."

Emmett elbows me lightly, whispering, "You know, you guys are lucky to have them, but I think Iris is probably the luckiest if we're talking about... body." She adds. I can't really argue with her point. Everleigh's physique is definitely flawless. Even though she's pregnant, her belly isn't noticeable yet. Well, she's only two months along, so there's not much change yet.

I glance at Iris, who's bouncing around and screaming on the side. "Look at Iris, she's going wild with all the jumping and shouting," I chuckle. "She really can't help but be amazed by Everleigh's beauty and that huge smile while she's strutting on stage."

I refocus my attention on the stage.

"Kathlyn Jamila Ponferrada, our final candidate, has arrived. All I can say is, they all have different kinds of beauty. Take a look at that angelic face and that magnificent body. Her vital stats are 33-24-34, and she stands at 168cm tall." Finally, the one I've been waiting for steps out. I'm relieved they didn't mention her career-some things should stay private.

I exhale softly. "Haa, that sweet and perfect smile... she should only be showing that to me," I whisper, not taking my eyes off her... gazing from her eyes, down to her chest, and finally to her knees. That red low-back one-piece swimsuit looks absolutely stunning on her.

Emmett grins, noticing the tension. "Are you jealous? Look around, there are so many people cheering for your wife."

I narrow my eyes. "Let them drool, she's my wife." I emphasize the words and pull Emmett closer to me as the crowd continues to push us forward.

"Stop pushing us, morons!"

"Krystal Bern Miller," I swiftly turn my head toward my wife, who is on stage, after hearing her call out my name. "Are you here?" she asks to the thousands of people, hoping for an answer from me, but I remain silent. I just stare at her beautiful face.

When she gets no response from me, she smiles. I don't know what she's thinking right now or what her plan is, but I can feel my heart beating faster with every passing second.

She takes a deep breath.

"Okay, if you don't want to respond, don't blame me. I'd like to let everyone know that Krystal Bern Miller, the PU council president, is my one and only beloved wife." The entire school gymnasium falls silent after her confession. Eyes wide as everyone stares at her from the stage. Damn, that's my wife.

"I know you're here, Honey. Don't try to flirt with anybody else if you don't want to end up like those two. That's all. I love you." She smiles as she hands the mic back to the host and exits the stage.

The excitement erupts as soon as she leaves. People start clapping and screaming, and those around me are all grinning widely. That really surprised me, and I can't stop the smile from forming on my face.

People were having a good time when suddenly all the lights in the gymnasium went out. I wonder why? "Emmett, don't let go of my hand." I quickly led her out of the school gym because it was getting hot and everyone was pushing inside.

"What happened? Why did the power sudd-I think it's not just the gym, walang ilaw sa buong campus." She says.

"I don't know, but something's not right." I reply.

This night was well-prepared, and it's almost impossible for the entire school to suddenly lose power. I can't explain it, but something feels off about what's happening. My phone kept ringing with messages from the group chat.

CCB

Caddie
Anong nangyari?

Maddyn
Bakit walang kuryente? Naputulan ba?

Naddyn
Hindi siguro nagbayad sa kuryente?

Tanvi
Mga sira!

Louis

Nandito ako sa power room, may sumira sa plangka at generator kaya nawalan ng ilaw.

Hell
Ayusin mo!

Tanso
Bobo mo satanas ?

Doraemon
Bern, asan ka?

Horsey
Outside the gym, why?

Doraemon
Punta ka dito sa backstage, nagkakagulo.

Horsey
Huh? What happened?

Doraemon
Nawawala si Everleigh.

Hell
Ano?!

"Did something happen?" Emmett asks.

"Ag told me that Everleigh is missing, Emmett, I'm sorry but you have to leave now. I'll have Brod take you home, I'm really sorry." She immediately shakes her head and smiles.

"Okay, I understand. Stay safe." I nod.

"You too, take care."

I called Brod to pick up Emmett, making sure she was safe before heading backstage. As soon as I arrived, I found Iris in a panic, her voice shaking as she desperately searched for Everleigh.

"Tangena, tangena, tangena! Walang iba dudukot sa kanya kundi ang walang kwentang Brenton na yun! Sana pala pinasabog ko na ulo nya!" Iris yells angrily and kicks the seats, her frustration growing as she paces around the area.

"Ri, kumalma ka muna."

"Hindi, hindi, hindi ako kakalma! Alam nyo naman kondisyon ni Uno ngayon diba? Paano kung mapahamak silang dalawa? Sa tingin mo ba makakalma ko sarili ko Ag? Kung alam kong nasa panganib ang mag ina ko?!"I gently massage my forehead, relieved that it's just us and no random people around.

"Iris, stop yelling. Instead of freaking out, why don't you take action? You're just standing there... kicking chairs, and doing nothing." I scold her, feeling Kathlyn's arms wrap around me from behind.

"We'll help you-" Ziallyn's words get cut off when Iris receives a call.

"Who is it?" I ask.

"Jake," she replies.

"Answer it."

She immediately picks up the call. "Jake, wala ako sa oras makipaglaro sayo! Anong gus- what?!"

"Turn on your location! Papunta na ako," she says before ending the call.

"Anong sabi?"

"Nasa trunk ng sinasakyan ni Uno ngayon si Jake at Bogart,"

"What? How?"

"Nasa likod daw sila ng school bago nawalan ng ilaw. Nakita nila dalawang sasakyan pumarada sa di kalayuan kaya nagtago sila nang may bumaba na mga kalalakihan. Ay ewan! Basta sabi ay nakita nilang pilit pinasok si Uno kaya pumuslit sila sa trunk at ngayon di alam kung saan patungo." She explains to us.

"Iris! Sasama kami!" Sj shouts, but I immediately stop her, especially since she's not fully recovered yet.

[Content truncated due to length]

CHAPTER 43

-

"Jamila, I'm tired." I don't know why pero pagod ang katawan ko. Kakauwi lang namin ng bahay galing hospital.

Bukas babalik ulit kami para bumisita kay Everleigh. Nagpalit na naman kami ng host at ngayon lang ulit nakontrol ang katawan pagkatapos no'ng festival.

She glances at me, surprised. "Should I put on some music for you?" she asks as she moves over to the radio. She turns on some mild, gentle, and calming music. "Here, is this okay for you?" Her voice is soft and sweet. Her face fills with tenderness and love.

"Kailangan ko ng yakap, mahal." Sabi ko.

As the music begins to play, a sweet grin forms on her lips, and her eyes look even warmer. She stands up and walks over to me, wrapping her arm around my upper body in the most tender hug. "I hope this makes you feel better," she adds sweetly as I feel a tiny amount of warmth from her embrace.

"Thank you. I need a break. It's just problem after problem lately," I whisper while holding her close.

She smiles as she maintains the embrace. "Don't worry, we'll get through this and everything will be fine," she says softly. Her eyes shining with a sweet brightness. She starts to caress my back with her fingertips and attempts to soothe me with a kind and loving attitude. She seemed affectionate and concerned about me.

"Kilala mo kung sinong kayakap mo ngayon?" Tanong ko.

She nods at ibinaon ang mukha sa aking dibdib. Marahan kong tinapik ang kanyang ulo at ngumiti. "Aalis ako bukas, pero dalaw muna tayo sa pinsan mo." Sabi ko. Kaya ako nakipagpalit ako kay Bern dahil pupunta ako ng isla, titingnan kung humihinga pa ang mag-asawang Miller.

Nag angat sya ng ulo at nagsalubong ang mga kilay. "Why? Where are you going? Hindi mo ako isasama?" Tanong sa akin.

"Punta ako ng isla mahal, babalik din ako kaagad." Mas mabuting magpahinga rin sya dahil mukhang stress na masyado sa sunod-sunod na pangyayari.

"No! When I say I'll go, I'll go." Ba't ba naninigaw sya.

"May pasok ka bukas." Sabi ko.

"Yeah, and so? I can always find a solution." Mabilis niyang sagot. Ayaw ko na makipagtalo at pasasaan pa? Sasama rin naman sya.

"Babalik din ako kaagad dahil may itatanong lang kay Miller pero okay, sumama ka kung yan ang gusto mo." Sabi ko bago siya niyakap ng mahigpit at ipinikit ang mga mata. "Tulog na tayo, antok na ako." Dagdag ko.

"Goodnight."

Kinabukasan, gaya ng napag-usapan namin ni Jamila, isinama ko siya sa isla. Ang pribadong isla na pagmamay-ari ni Dad, kung saan may basement at kung saan tinatapon ang mga taong makasalanan. Dito rin kami sinanay sa pakikipaglaban simula pagkabata.

Papalapag na kami at tanaw na ang mga tao na nagsasanay sa training ground.

"What are they doing?" Tanong ni Jamila.

"Combat training," sagot ko at agad bumaba upang siya'y alalayan. "Jump," utos ko, agad niyang ginawa at tumalon sa mga bisig ko.

"Nice catch." Ngisi niya at bumaba.

May mga taong nagtakbuhan para salubungin kami, marahil hindi nila alam na bibisita ako. Hindi ko rin naman pinaalam sa kanila na susugod ako ngayon dito.

"Ma'am Krystal, hindi kami sinabihan bibisita ka." Tinapunan ko sila ng matalim na tingin dahil sa ginawa nilang pagtingin kay Jamila.

"Bawal tumingin sa kanya, dudukutin ko mga mata nyo," banta ko at agad silang nag-iwas ng tingin sa asawa ko. "Buhay pa ba ang mag-asawa?" Tanong ko. Hindi naman siguro nila pinatay?

"Yes, ma'am. May kailangan kayo sa kanila?"

"Dalhin niyo kami sa selda nila." Mahigpit kong hinawakan ang kamay ni Jamila bago nagsimula maglakad.

Nagtungo kami sa gusali kung saan kinukulong ng pamilyang Albrecht ang mga taong kalaban o ayaw nilang makita. Pribado ang isla at walang sino man ang basta-basta makakapasok sa teritoryo ni Dad.

"Love, can I ask a question?" Marahan akong tumango matapos magtanong ni Jamila.

"Are you affiliated with the government?" Tanong na hindi ko alam kung sasagutin ko ba o hindi.

"Hindi?" Diretsong sagot ko.

"I see." Mukhang hindi yata siya satisfied sa sagot ko. Tinanong ako at ang sagot lang naman doon ay Oo o Hindi. Siguro kung noon masasabi kong YES, pero matagal nang pinutol ni Dad ang anumang koneksyon sa gobyerno.

Bumuo siya ng sariling organization na isa lamang ang layunin, ang mahanap at patayin si Big Boss, na ama ng aking pinakamamahal na asawa. Hanggang ngayon, wala siyang alam na buhay pa ang kanyang ama at ang naging dahilan kung bakit muntik kaming mamatay ng mga kapatid ko. Nagdadalawang isip ako kung dapat ko bang sabihin ang tungkol doon sa kanya.

Dapat ko bang sabihin, ha? Gising ba kayong dalawa?

Hindi, tulog kami.

Krystal, seryoso ako.

Seryoso naman ako, ah!

Ewan ko sa'yo. Ikaw, Bern, ano sa tingin mo?

Up to you.

Wala kayong naitutulong, sa totoo lang.

Malaki ka na, kaya mo na yan.

"Hays."

"You okay?" lumingon ako sa kanya. Okay lang naman ako, nalilito lang kung dapat ko bang sabihin sa'yo ang totoo.

Ngumiti ako at tumango. "I'm okay, don't worry," sagot ko.

"Nandito na tayo, ma'am."

Bumukas ang red door, ang kwarto kung saan nakakulong ang mag-asawang Miller. Nauna akong pumasok at itinago si Jamila sa aking likuran. May awa pa rin naman kaming natitira kahit konti sa kanila, kaya kahit nakakulong sila, kompleto sila ng mga kagamitan, liban na lang sa mga communication devices.

"K-Krystal, a-anak." Kinilabutan ako sa pagtawag sa akin ng anak at ang pagtatangka nitong paglapit sa akin. Mabilis silang hinarangan ng mga kasama ko at inilayo.

"I didn't come here to cuddle you. I will ask you directly, may koneksyon ba kayo kay Big Boss ng Darkpulse?" Tanong ko sa mag-asawa at bakas sa kanilang mga mukha ang pagtataka.

"B-Big Boss?" Tanong ng magaling kong ina na walang ibang ginawa kundi pahiyain ako sa lahat ng bagay.

"Kailangan ko pa ba ulitin ang tanong ko? Hindi naman siguro sira ang pandinig ninyong dalawa?" Sarkastikong tanong ko at hinintay ang sagot nila.

"Sinong Big Boss? Wala kaming alam kung sino ang taong tinutukoy mo," sagot ng abusado kong ama na ngayon ay nakasakay sa wheelchair dahil binalian ng mga paa ni Dad.

"Talaga? O baka nagpapanggap lang kayong dalawa na hindi kilala? Trabaho niyo yan mag-asawa, diba? Ang magpanggap." Kung naging mabuti lang sila bilang mga magulang kay Krystal, baka masaya pa sana ang pamilya namin ngayon, tulad ng iba.

"Nagsasabi ako ng totoo. Hindi ko kilala ang taong tinutukoy mo-"

"Oo o hindi ang hinihingi ko. Di ko kailangan ng paliwanag mo, pero sa oras na malaman ko na may koneksyon kayo sa kanya, ipanalangin mo na lang ang buhay ninyong mag-asawa." Putol ko sa kanya at tinalikuran sila.

May biglang humawak sa aking braso kaya napalingon ako. "A-Anak, wag ka muna umalis. G-Gusto ka namin kausapin-" Mabilis kong tinabig ang kamay nito at tiningnan ng masama.

"Pwes ako, hindi. Kailan pa kayo natuto tawagin akong anak? Wala kayong anak," diin kong salita saka tuluyan nang lumabas ng selda, hatak ang kamay ng aking asawa.

Walang dahilan para manatili ng matagal. Ito lang talaga ang pakay ko sa kanila, upang makasiguro. Hindi ko alam, baka kasabwat nila si Luis, lalo na't uhaw sila sa pera. Bagsakan lang ng ilang milyon sa harap nila, magiging mga aso na sila.

"Ma'am, aalis na kayo agad? Baka gusto niyo ipasyal muna ang asawa niyo?" Tanong sa akin ng isa.

Lumingon ako kay Jamila. "Mahal, gusto mo bang makita ang training ground namin? Papakita ko rin sayo ang gun room. After that, punta tayo sa target range?" Tanong ko sa kanya. Gusto ko sanang dalhin siya sa lugar kung saan kami pinag-deathmatch ni Dad noon, pero medyo malayo at delikado dahil maraming patibong.

"Talaga?" Napangiti siya, at mabilis akong tumango dahil mukhang excited siya.

"Oo, pero daan muna tayo sa gunsmith. Naalala ko, may pina-customize akong baril bilang regalo para sa'yo noong kaarawan mo. Baka tapos na yun. Gusto mo?" Gumuhit ang malawak na ngiti sa kanyang labi, gustong-gusto niya talaga ang mga baril.

"Pwede mo rin ipa-modify kung hindi mo magustuhan." Dagdag ko pa.

"I want to see!" Para siyang batang tumatalon habang hinihila ang braso ko.

"Haha! Talagang excited ka kapag tungkol sa firearms, ano?" Sunod-sunod siyang tumango bilang sagot.

Pinaalis ko na ang mga tauhang kanina pa sumusunod sa amin. Kabisado ko naman ang pasikot-sikot sa isla, kaya wala nang rason para samahan pa kami. Dinala ko siya sa gunsmith namin, kinuha ang baril na matagal ko nang pina-customize para sa kanya at inabot 'yun kay Jamila.

Bitbit na niya ang isang maliit na gun case nang bumalik siya sa amin. Binuksan niya ito sa harapan naming dalawa, at kahit ako ay namangha sa ganda nito. Hindi ko inaasahan na mas magiging maganda pa ang resulta kapag natapos na.

"Ano po sa tingin niyo, ma'am?" Tanong ng gunsmith sa aking asawa habang maingat na inaabot sa kanya ang pistol.

"Gusto mo ba, mahal?" Tanong ko.

"Is this real gold?" Tulala niyang hinawakan ang pistol habang nagtatanong.

"Oo." Pinasadya ko talaga ito para sa kanya. Isa itong golden revolver na gawa sa purong ginto ang barrel at frame, may silver cylinder, at nababalot ng diamonds ang grip panel. Naalala ko kasi noong muntik na akong mamatay dahil sa laro niya-revolver ang ginamit niya noon, kaya ganoon din ang ipina-customize ko. Alam kong mahilig siya sa ganitong klase ng baril.

"Nagustuhan mo ba, mahal?" Hindi niya agad napansin ang tanong ko, masyado siyang nakatutok sa bagong baril niya. "Hey, do you like it? May gusto ka bang ipa-modify?" Saka lang siya napalingon sa akin.

"N-No. This is so beautiful. Thank you, love." Kay lambing ng boses niya. Marahan niyang ibinaba ang

revolver at mahigpit akong niyakap. "I want to try it," bulong niya.

"Okay, tara, para masubukan mo yang bagong laruan mo." Sagot ko.

Bago kami umalis, nagpasalamat kami sa gunsmith na gumawa ng baril ni Jamila. Dahil sobrang nagustuhan ito ng mahal ko, binigyan ko siya ng malaking tip at tatlong araw na bakasyon. Sunod ko namang dinala si Jamila sa gun room para ipakita sa kanya ang iba't ibang modified at customized weapons and gears ng AKRIS.

"Mahal, lapit ka," tawag ko bago kinuha ang isang pen at inabot sa kanya.

"What's this?" Nalilito niyang tanong.

"Isang taser. Itago mo yan. Mukha lang itong ordinaryong ballpen, pero malakas ang tama kapag pinindot mo ang plunger. May tracker din yan, tulad ng singsing na bigay sayo ni Krystal." Gusto ko lang siyang bigyan ng bagay na makakatulong sa kanya sa oras ng pangangailangan.

Iniwan ko siya saglit upang may kunin, saka bumalik ulit sa kanya. "Akin na kamay mo," utos ko.

Nalilito man, agad naman niyang sinunod. Mabilis kong isinuot sa kanyang kamay ang isang silver bracelet na may crescent moon sa gitna. "Pindutin mo itong crescent kapag emergency. This will send me a signal na nasa panganib ka." Kulang na lang yata, lahat ng gamit ni mahal lagyan ko ng tracking devices.

"Alright."

"Tara, papasok tayo mamayang hapon."

Gaya ng sabi ko, dinala ko siya sa training ground kung saan may mga nagco-combat training. Sunod ko siyang dinala sa target range para subukan ang regalo ko sa kanya at i-test ang mga bagong dating na armas na galing lang din sa kanya. Mukhang ganitong klase ng bonding ang gusto ni mahal. Kitang-kita kung gaano siya nag-enjoy sa pagbisita namin sa isla.

Bago magtanghalian, bumalik na kami sa paaralan at dumiretso sa cafeteria para kumain. Nauna ako dahil nagtungo pa si Jamila sa opisina upang itago ang mga regalo ko sa kanya. Pagpasok ko pa lang, agad kong narinig ang boses ng CCB na halos sakop na ang buong cafeteria. Pag-akyat ko, tila may mainit na pagtatalo ang grupo.

"No! Makinig kayo sa master, huwag kayo makinig kay Iris! Puro lang kalibugan alam niyan!" Sigaw ni SJ habang pilit na ipinaglalaban ang punto niya sa iba.

"Ang ingay niyo, anong problema ha?" Napalingon sila sa akin, halatang nagulat sa bigla kong pagsulpot.

"Nandito si keyboard! Tingnan mo 'tong text ng babae kay Loli. Basahin mo at sabihin sa amin opinyon mo," tawag sa akin ni Love, kaya agad akong tumabi sa kanya at inagaw ang iPad.

Kumunot ang noo ko nang makita ang nickname ng babae sa chat. Malamang si Louis ang naglagay nito, hindi ang babae mismo.

Do you like someone?
Are you free this weekend?

Wanna go out and watch a movie?

Yun lang, at hindi man lang ni-replyan.

"Sinasabi ko sayo, Loli, may gusto sayo yan! Hindi magtatanong ang babae ng ganyan at mas lalong hindi ka aayain manood ng sine kung hindi naman kayo close!" Pinagpipilitan ni SJ.

"Wala yan, hindi porket inaya may something na. Malay mo, gusto lang niyang landiin si Lolicon. Luh, uso kaya FUBU ngayon," kontra naman ni Iris. Ano ba ginawa ni Everleigh sa kapatid ko at puro sex na lang ang nasa utak?

"May gusto nga kasi! Landi nang landi, doon din naman pupunta yan. Parang ikaw lang, panay ka landi sa asteroid mo, tingnan mo ngayon, naging balloon ang tiyan!" Banat ulit ni SJ.

Ibinalik ko ang iPad kay Love at hinayaan ko na lang silang magtalo.

"Tang ina nyong dalawa HAHAHAHAHAHAHHAHAHAHAHAH." Hagalpak ni Tanvi sa tawa.

"Lalakas ng boses nyo, bakit ba kayo nagsisigawan potek." Saway ni Heaven sa kanila.

"Pwede naman magtanong si Louis ng diretso sa babae? What if replyan mo yan para matapos silang dalawa sa pagtatalo?" Sabi ni Caddie kay Louis, na mukhang nag-eenjoy sa gulo ng dalawa.

Humagalpak ako ng tawa at tiningnan ang dalawa. "Oo nga naman, may point si Caddie. Ba't ba kayo nagtatalo? Siraulo na siguro talaga kayo, AHAHAHA."

"Para namang di ka sanay sa kanila," dagdag pa ni Axel kaya mas lalo akong napatawa.

"Saan ka pala galing, keyboard? Bakit di ka pumasok kanina?" Tanong ni Love.

"May pinuntahan lang. Wala ba kayong pagkain, puro kwentuhan lang? Bili mo nga ako ng pagkain, S." Palipat-lipat ang tingin ko sa kanila matapos kong utusan si Shara. Bakit, bawal ba?

"Inuutusan mo ako, horsey?" Tanong ni Shara, hindi makapaniwala.

"Malamang? Bili mo na rin ako ng iced cappuccino," sagot ko, wala pa ring pagbabago ang tono.

"Luh, sinong masamang elemento ka at unang beses namin narinig inutusan mo si Sj?" Tanong ni Iris, parang nagtataka. Hindi ko alam kung nagpapanggap siya na walang alam o baka nakalimutan niyang tatlo kami sa katawan na to.

Mas mabuti na rin siguro kung makalimutan ako. Gusto akong ipakilala ni Krystal sa kanila tulad ng kay Bern, pero ayaw ko. Sapat nang may tao na nakakaalam tungkol sa akin.

"Ba't reklamador ka? Ikaw na lang bumili kung gusto mo pala. Dali, kanina pa ako nagugutom!" Utos ko kay Iris at marahan sinipa ang upuan niya na katapat ko lang.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Malapit na pala ang araw," salita ni Axel pagkakita kay Iris na umalis.

"Araw ng?" Tanong ni Maddyn.

"Kagitingan," sagot ng kambal niyang si Naddyn.

"Tae HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

"Araw ng Pasko tinutukoy ko," pagtatama ni Axel sa biro ni Naddyn.

"Anong meron sa Pasko?" Tanong ni Tanvi.

"Ipapako ka sa krus," sarkastikong sagot ni Heaven. Kailan kaya titino mga to sa seryosong usapan? Puro kalokohan lang ang alam nilang ibato.

"Tang ina mo!"

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Engagement party nilang apat." Sumulyap ako kay Axel, mukhang mas excited pa yata siya kaysa mga kapatid namin.

"Ikaw? Wala kang balak?" Tanong ko.

"Akala ko crush mo si Lorelei? Wala ba kayong relasyon, A?" Sunod na tanong ni love, mukhang magkakaroon ng hotseat ngayon.

Umiling siya. "Wala." Tipid na sagot nito.

"Okay lang yan, Doraemon. Hindi mo kailangan no'n dahil si Nobita lang ang kailangan mo. Kaso wala ka pang nahanap na Nobita, pwede rin si Ma'am Lor tapos tawag sa kanya Lobita." Humalakhak ako ng malakas dahil kay Shara. Ang babaw ng kaligayahan ko pero benta masyado sa akin 'yun.

"Pambihirang Lobita yan."

"Diba, galing ko? BAHAHAHAHAHAHAH." Self-compliment pa siya.

"Oo ikaw na HAHAHAHAHAHAHAHA." Pagpuri ko para manahimik na siya.

"Kb, may tanong ako sayo." Tawag ni Caddie habang nasa kalagitnaan kami ng tawanan.

"Ano?"

"Paano mo gagawin pag nag-decide kayo maging isa ng alter mo? Madali lang ba?" Napaisip ako ng wala sa oras sa kanyang tanong.

"That's a complicated question. It usually happens gradually, as the various alters begin to cooperate and communicate with one another. The distinctions between the alters can slowly fade away, making it possible for all the different personalities to eventually merge into one unified identity. There's no way to force the process or control it; it requires a lot of time and patience. But if the alters work together and put in the effort, it can eventually happen."

"It's typically a slow process. Over time, the alters begin to understand each other more and develop a kind of mutual understanding. The core personality may start to align more with the alters, and the alters might begin to reflect aspects of the core personality. It's not something that happens quickly. Even after merging, there are still times when certain personalities stand out more than others, depending on the

situation. But for me, I have no desire to merge, because my other personality plays a vital role in my life." Mahabang paliwanag ko. Sinabi ko lang din kung paano ipinaliwanag sa akin ng therapist noon ang sitwasyon ko.

"Panis! Nag-English ang horsey ko, shit! Nagpaturo ka kay Bern no?" sagot ni Shara, sabay tawa.

"Marami bang kinds of personalities, keyboard?" tanong ni love.

"There are many different personality types. Some people are more introverted, while others are more extroverted. People also express themselves in various ways-some are very sensitive and emotional, others are more logical, some might appear tough and resilient, while others seem more delicate. Not everyone fits neatly into these categories, though. Many people have a mix of traits and vary in different ways. But in the end, we're all unique." Sagot ko. May isa nga na inabot ng thousand personalities.

"Halatang ikaw 'yung fragile tapos si Bern ang tough sa inyong dalawa. Ikaw yung extrovert tapos si Bern introvert," sabi ni Caddie habang marahan akong tumango sa kanyang pahayag.

"What if meron ka pa palang other personalities na hindi mo sinasabi sa amin?" Tanong ulit ni Caddie kaya sandali akong hindi nakasagot.

"Hoy, naknampucha unggoy! Ito na pagkain at iced coffee mo!" Sabay abot sa akin ni Iris ng mga pinamili. Mabuti at dumating siya at hindi natuloy ang usapan namin tungkol sa tanong ni Caddie.

Tiningnan ko ang pagkain. Hindi ako kumakain ng chocolate cake kaya binigay ko ito sa kanila at sinabing sabay na lang kami ni Jamila. Dahil sa tagal, sinundo ko nalang siya sa opisina at naabutan kong kausap ang mga pinsan niya. Kaya pala nagwawala mga kapatid ko sa cafeteria dahil pinapabayaan nila ang mga baliw na 'yun.

"Mahal, kanina pa kita hinihintay. Gutom na ako, kayo rin asikasuhin nyo na mga alaga ninyo at nagwawala na sa cafeteria." Sabi ko sa kanila na may kaunting inis sa boses.

"I'm sorry, may pinag-usapan lang kami," sagot ni Jamila, halatang abala pa.

"Kamusta ka na? Diba dapat nagpapahinga ka at nagpapagaling ka ngayon? Paano pag nabinat ka sa ginagawa mo?" Tanong ko kay Everleigh. Akala ko magtatagal pa siya sa hospital kaya nakakagulat na nandito na siya. Bakit ba ang titigas ng mga ulo nilang dalawa ni Iris? Naghahanap lang sila ng sakit sa katawan.

"I'm actually fine," sagot niya.

"Ano ka, may superpower at agad gumaling yang saksak mo sa katawan?" Medyo sarkastiko pero nag-aalala lang ako sa kanya.

"Leave her alone. No matter what you say, she won't listen. She's already influenced by your sister, she's hard-headed." Sabi ni Pixie sabay buntong hininga. Nainis ako sa pagsaway niya, pero alam kong may point siya.

"Hintayin nyo ko at sabay na tayo pumuntang cafeteria," sabi ko sa tatlo at kaagad na nagtungo sa clinic.

Pagpasok ko ay walang tao kaya hindi ko na hinintay ang nurse at kaagad kinuha ang wheelchair at bumalik sa opisina ni Jamila. Nagtaka pa sila sa dala ko.

"What's that for?" Tanong ni Pixie.

Tiningnan ko si Everleigh. "Upo ka, alam kong iniinda mo yang sakit ng tiyan mo. Bakit ba kasi pumasok ka imbes na magpahinga sa hospital? Takot ka ba na may landiin si Iris? Sa tingin mo ba maghahanap pa 'yun ng iba kung patay na patay sayo ang kapatid ko?" Marahan ko siyang hinila at pinaupo sa wheelchair habang sinisermonan.

Tuliro ang babae at tiningala ako. "Are you Bern?" Tanong ni Everleigh kaya napakunot ako ng noo.

"Mukha ba akong si Bern? Walang pakialam 'yun sa ibang tao liban lang sa mga kapatid namin." Sagot ko, kahit alam ko na grabe ang pag-aalala ni Bern kay Everleigh noong dinukot ito. "Wag ka na maraming tanong," dagdag ko at nauna lumabas habang tulak-tulak ang wheelchair na sinasakyan niya.

-

Kinagabihan, nagpalit ulit kami ng host. Kaloka at muntik ko nang makalimutan si Emmett, kailangan ko rin siyang makausap para sa nalalapit na Pasko. Nagpaalam ako kay Jami na bibisita ako sa kapatid ko, hindi ko siya pinasama at sinabing uuwi rin ako agad pagkatapos namin mag-usap.

"Emmett," tawag ko pagpasok ng red room.

"Krystal!" Mabilis siyang bumangon mula sa kama at tumakbo upang salubungin ako ng yakap. Kaloka talaga, siya ang panganay pero mas bata kung tingnan sa amin.

"Kamusta kayo? Nabawi niyo ba si Everleigh?" Agad niyang tanong. Tumango ako at dinala siya pabalik sa kama at umupo sa malambot na kutson.

"Oo, nabawi namin at okay lang ang lahat. Malapit na ang pasko, ilang araw na lang at makakaalis ka na rito." Balita ko at nakita ko ang kislap ng kanyang mga mata kasabay ng malawak na ngiti sa kanyang labi.

"Talaga?! Hindi mo na ako ikukulong ulit dito?" Kinagat ko ang ibabang labi ko at saka marahang tumango.

"I'm sorry, Emmett, alam mo naman ang dahilan kaya itinago muna kita, diba? Para sa sarili mo at para tuluyan kang gumaling mula sa mapait na nakaraan." Malambing kong paliwanag at niyakap siya ng mahigpit.

"I know, Krystal. Di mo kailangan mag-sorry dahil alam kong may dahilan lahat ng mga ginawa mo. I'm so excited, makakaalis na rin ako rito pagkatapos ng matagal na pananatili." Natawa siya sa biglang pag-nguso ko sa kanya at mabilis na humalik sa aking pisngi.

"Oo, tapos ipapasyal ka namin sa lahat ng lugar na gusto mong puntahan. Bibilhin natin lahat ng mga gusto mo, lahat-lahat ibibigay namin sayo." Deserve niya ang lahat lalo na't siya ang tunay na anak ni Dad.

"Gusto ko lang makasama kayong lahat. Sapat na 'yun at walang anumang bagay ang makakapantay doon." Lambing ng panganay namin. Gano'n pa rin siya simula no'ng makilala ko siya.

Ilang minuto ang nagdaan ng makatanggap ako ng tawag kay Jami, tinatanong kung pauwi na ako. Nag-aalala siya dahil baka mapahamak ulit ako at balikan ng mga kalaban.

"Emmett, hindi na ako magtatagal. Hinahanap na ako ni Jami, babalikan kita, okay? Tapos pagbalik ko ay magiging malaya ka na ng tuluyan dito." Sabi ko. Tumango siya ng ilang beses bago ako binigyan muli ng huling mahigpit na yakap.

"Okay, take care Krystal, hihintayin kita."

Hinatid niya ako sa labas ng underground. Kaya ko naman, pero gusto niya kaya pinagbigyan ko na lang. "Bye, mag-ingat ka sa pag-drive." Paalala niya sa akin.

"Bumalik ka na. Alis na ako, bye ate!" Paalam ko sa kanya at kumaway bago tuluyang pinaandar ang sasakyan.

Naging tahimik at balik ulit sa normal ang mga araw namin. Hindi pala normal, dahil nag simula ulit manggulo sila babe sa buong campus, kaloka. Balik ulit sa mga kalokohan ang CCB at konti na lang, susuko na ang principal dahil di na kayang pigilan ang mga kapatid ko. Sino ba kasi may lakas ng loob kalabanin sila e ang backer puro Ponferrada.

Nagpatuloy ang mga kalokohan hanggang dumating ang araw ng engagement party, ang pinakahihintay ng lahat. Araw ng pagpapakilala ni Dad sa amin at araw na makikilala na ni Emmett ang buong pamilya. Nasa restaurant kami ni Pixie, nagkita-kita upang pag-usapan kung ano ang isusuot. Mga shunga pa sila, ayaw mag-dress.

"Kung gusto nyo, kayo na lang mag-dress at wag akong idamay. May binili akong engagement suit, 'yun ang isusuot ko mamayang gabi." Sabi ni babe matapos tumutol sa pahayag ni Aaar eeeL kung susuutin nila ang mga dress na binili ni Dad.

"Luh, lalo naman ako hindi nagsusuot ng ganyan no. Pass, si asteroid pumili ng suit na susuotin ko kaya siya masusunod." Sagot ni Iris sabay tawa. Sabagay at hindi naman bagay kay Iris ang dress.

"Gusto ni kitten mag-tux ako kaya pass din sa dress," sabi pa ni Aaar eeeL.

Kaloka, mukhang ako lang ang mag d-dress mamaya. What if gayahin ko na lang din sila? Bagay ba sa akin? Baka magmukha akong katawa-tawa pag hindi, at ayaw ko mapahiya si Jami. Siguro mag-stick na lang ako sa dress.

"Hoy, unggoy! Lalalim ng iniisip mo, wala ka naman no'n. Ano sayo ha? Kanina pa kami nagtatanong at lutang ka d'yan." Pang-aasar ni empakta.

"Dress, duh," maarteng sagot ko, sabay ikot ng mga mata.

"Ba't tinatanong pa yan. Hello, Bot?" Tanong ni babe, nagsisimula na naman siya mang inis.

"Naknampucha, si idol pala to HAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAH."

Naalala ko na kailangan ko pa palang sunduin si Emmett, kaya imbes patulan ang mga kabobohan ng kapatid ko, niligpit ko ang gamit ko at tumayo. "Alis na ko, wala akong time sa nonsense na tulad mo empakta," sarkastikong saad ko, kasunod ang hampas sa batok niya.

"Ingat bunso, see you," biro ni Aaar eeeL.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

Padabog akong lumabas ng restaurant at nagmadaling pumasok sa sasakyan. Binuhay ko agad ang makina at nagtungo sa underground para sunduin si Emmett at asikasuhin siya ng maaga.

-

Magkakasama kami ng mga kapatid ko sa iisang table, abala sa kwentong barbero si empakta at babe, parang baliw na kakatawa sa pinag-uusapan nila. Ay, mali, baliw naman talaga sila matagal na. Kanya-kanyang pindot naman si doraemon at Aaar eeeL sa phone, habang ako ay palingon-lingon sa entrance ng hall. Ang tagal naman nila Jami, hindi sila sumabay sa amin para raw makapag-handa kami kasama si daddy at para surprise raw ang mga damit nila. Hindi nila alam na sila ang masu-surprise mamaya sa announcement na gagawin ni dad.

"Tagal naman ng Uno ko, siguradong sobrang ganda niya, pero lagi namang maganda sa paningin ko ang mommy Uno ko na 'yun, lagot sakin 'yun mamaya at laplap siya sakin." Parang tangang sabi ni empakta, sinundan ng tawa ni babe.

"BAHAHAHAHAHA-halaaa! Ang gagandaaaa!" Napahinto si babe sa pagtawa nang tumama ang mga mata niya sa entrance. Napalingon din ang lahat sa table namin. Saktong pag-ikot ko, parang huminto ang mundo ng ilang segundo, ganoon na rin ang tibok ng puso ko. Hala! Buhay pa naman ako, pero bakit parang anghel na yata ang nasa harap ko ngayon? Ang gaganda nilang lahat, pero napako ang tingin ko kay Jami na sobrang hinhin sa ginagawang lakad papunta sa pwesto namin, kasabay ng mga pinsan niyang parang mga model sa sikat na magazine ang itsura. Palagi naman namin silang kasama at nakikita, pero parang kakaiba ang ganda nila ngayong gabi.

"Hi," bati sakin ni Jami nang malapit na sila sa amin. Tulalang napatingin ako sa kabuuan niya. Para siyang diyosa na bumaba mula sa langit para ipares sa isang magandang tulad ko. Pinasadahan ko ng tingin ang suot niya mula ulo hanggang paa.

Nagtama ang paningin namin at kita ko ang paghanga sa mga mata niya, napalunok ako bigla. Umatras ako ng kaunti at pinagmasdan siya. Mula sa kanyang buhok na naka-chignon curl bun style, sa kanyang maamong mukha na parang walang make-up pero litaw na litaw ang ganda, humagod ang tingin ko pababa sa kanyang collarbone na kitang-kita dahil nakasuot siya ng divine white one-shoulder French satin temperament dress na pinarisan ng skin-tone ankle strap heels. Ang ganda ng fit sa kanya ng dress, parang gusto ko maging tela bigla, oh my goodness! Mas napalunok pa ako nang bumaba ang tingin ko sa slit ng suot niya na halos umabot na sa upper thigh niya!

Grabe naman 'tong suot ni Jami, parang hindi yata ako malalayo sa tabi niya tonight. Marami pa namang bisita si daddy.

"Jami, ang ganda mo po sobra. Check mo heartbeat ko, oh, bilis diba?" Sabi ko matapos kinuha ang kanyang kamay at nilagay sa aking dibdib.

"Thank you love," matamis niyang ngiti at humalik sa aking pisngi. "You look absolutely gorgeous tonight. Your skin glows like porcelain and the white dress with the bow suits you perfectly." Bulong niya kasunod ang pagyakap sa bewang ko.

Kasunod ng pagpasok nila Jami ay ang pagdating ng mga parents liban lang sa akin, sinalubong namin si mommy Irene at nagkwentuhan bago siya inalalayan patungo sa kanilang table. Dito lang din sa mansyon ng Albrecht ginanap ang party kung saan may malawak na ballroom. Maraming bisita at halos lahat sa kanila mga negosyante, nakita ko rin ang ilang opisyal na kaibigan at kasamahan ni dad noon.

"Congratulations sa inyo mga anak, masaya ako nakita ninyo ang taong magpapasaya sa inyo habang

buhay," bati ni mommy Irene sa amin ni babe at sa kanyang dalawang anak.

"Thank you po," sabay na pasasalamat namin ni babe.

Ang kanina pa hinihintay ng lahat ay sa wakas dumating na rin. Si daddy kasama si lolo, na ngayon ay may malawak na ngiti sa kanilang mga labi habang papalapit sa direksyon namin.

"Mga anak, pasensya natagalan kami. Nandito na ba ang lahat?" Tanong niya sa akin bago hinanap ng kanyang mga mata ang iba ko pang mga kapatid.

"Opo, kayo nalang kulang ni lolo," sagot ko.

Marahan niyang tinapik ang aking ulo at ngumiti. "Ganda ng bunso ko, swerte ni Jamila sayo," panunukso niya kay Jami at nagtaas-baba ng mga kilay.

"You're right." Pagsang-ayon ng asawa ko at ngumiti ng matamis.

"Alright, let's start." Tumango kami.

Mabilis siyang umalis at lumapit sa host na kanina pa panay salita. Kinuha ang mikropono na inabot nito sa kanya sabay tingin sa direksyon namin at ngumiti.

"What an incredible evening. It's heartwarming to see everyone come together to celebrate this exciting news. We've poured so much love and effort into organizing this event, and we're overjoyed to have everyone here to share in this special moment. Tonight is filled with excitement and joy, and we're thrilled to experience it with all of you. I'm Ford Huxley Albrecht, a former director general of PDEA and the chairman of Black Enterprise." Ramdam ko ang pisil ni Jami sa aking kamay. Paglingon ko sa kanya, puno ng katanungan ang kanyang mga mata. Nilingon ko rin ang iba niyang pamilya at may bahid ng pagkagulat ang mga ekspresyon sa kanilang mga mukha. Hindi nga pala nila alam ang tungkol dito.

"This night is incredibly important because it will be the first time I introduce my children to the public, along with their future brides," sunod na salita ni dad at tumingin muli sa direksyon namin saka sinenyasan kaming lumapit sa kanya. Mabilis kaming tumayo ng AKRIS at lumapit sa kanya, pinagitnaan siya, ngunit ang mga mata ko ay nakatuon pa rin kay Jami.

"Now, I would like to introduce to you all my heirs," he continues. "Rochelle Love Albrecht, Iris Albrecht, Axel Grace Albrecht, Shara Jane Albrecht, and my beloved youngest, Krystal Bern Albrecht." pagpapakilala niya sa amin kasunod ang malawak na ngiti sa kanyang labi at niyakap kami isa-isa. Binigyan kami ng masigabong palakpakan ng mga panauhin. Sa wakas, ang matagal na naming hinihintay ay nangyari na.

"And their future spouses, the Ponferrada sisters." Sunod niyang salita kaya tumigil ang lahat. Sinundan ang tingin ni dad sa table nila Jami. "Being engaged is such an exciting time! You are officially committed to one another, starting a new life together. This party is a symbol of that love, commitment, and celebration. Make sure to savor the moment and enjoy this wonderful occasion with the people you care about most. Congratulations and best wishes for your upcoming wedding! Cheers!" Mensahe niya para sa aming lahat kasabay ang pag-angat ng hawak niyang champagne glass na sinundan ng lahat.

"Cheers!" Umingay muli ang paligid ng ballroom sa mga palakpakan at mga bating natanggap namin mula sa mga bisita.

"Empakta, palit tayo. Don ka sa gilid! Shu shu!" Bugaw ko sa kanya at tinulak upang makatabi si dad.

"Mamaya ka sakin, unggoy!" Inikutan ko lang siya ng mga mata bago tinapik ang balikat ng aking ama.

"Dad, hindi pa po tapos. May surprise ako para sa inyo." Bulong ko sa kanya at inagaw ang hawak niyang mikropono.

"Good evening. Salamat sa pagdalo ninyong lahat ngayong gabi para sa double celebration, ngunit hindi pa tapos ang sorpresa." Muling napunta ang atensyon ng mga tao sa akin dahil sa sinabi ko.

Ngumiti ako bago tumingin sa malaking pintuan na nakasara sa likuran namin.

"Gusto ko ipakilala sa lahat ang panganay sa aming magkakapatid. Ang nag-iisa at tunay na anak ni dad," nakangiting anunsyo ko at binalingan ang iba kong mga kapatid. Puro pagtataka at gulat na mga reaksyon ang nakuha ko sa kanila, lalo na si dad, tila nalilito sa sinabi ko.

Napunta ang spotlight sa backdoor at ang fog smoke na nagsimulang kumalat sa paligid nito. Kinakabahan ako at sabay napuno ng excitement ang nararamdaman. Bumukas ang malaking pinto, nanginginig ako habang hawak ang mikropono, kasunod ang pagpapakilala ko sa napakagandang babae na nasisilayan naming lahat ngayon sa gabing ito.

Tulala at tutop ang kanilang mga labi, hindi maalis ang paningin sa babaeng galanteng naglalakad papalapit sa amin suot ang black satin wrap dress, revealing her waist and chest while being modest.

"Emmett Donita Albrecht," buong puso kong pagpapakilala sa kanya kasunod ang pagpatak ng luhang hindi ko inaasahan sa aking mata.

Huminto sya sa aking tapat at yumakap bago binalingan ang aming mga kapatid na naging tuliro.

"Hello, we've finally met...again." She sweetly utters.

"N-Nerdy?"

CHAPTER 44

-

"Ma'am, may resulta na po ako tungkol kay Emmett." Ani ng lalaking kaharap ko ngayon habang iniaabot ang isang folder.

"Ano 'to?" Kunot-noo kong tanong habang kinukuha ito. "Order mo nga muna ako ng cake, Brod. Gusto ko kumain ng matamis bago pumasok sa school." Utos ko sa kanya bago ko sinimulang basahin ang laman ng folder.

Tahimik kong pinag-aralan ang dokumento.

Donita Rodriguez, 20 years old, BS Criminology, graduating student at nag-aaral sa PU. Patay na ang mag-asawang Rodriguez na kinilala niyang mga magulang. Inampon siya ng isang katulong na matagal nang nagtatrabaho sa pamilyang Rodriguez simula pagkadalaga.

Tumaas ang kilay ko matapos malamang sa PU din siya nag-aaral. May kasama pang paternity test result sa folder, at malinaw ang nakasaad-99.9% match. Ibig sabihin, siya nga ang panganay namin.

Sa huli, may nakalakip na litrato ni Donita, at hindi ko maiwasang mamangha sa taglay niyang kagandahan. Kutis at mukha pa lang, halatang mula siya sa isang mayamang pamilya. Pero sa kasalukuyang sitwasyon niya, isa lang siyang scholar sa paaralan. Agad kong kinuha ang phone at tinawagan si Babe. Wala pang pangalawang ring, sinagot na niya ang tawag.

"Hello, horsey ko? What is your problem, monkey horse?" Pang-aasar niyang bati sa kabilang linya.

"Babe, may favor ako." Sabi ko nang hindi na nagpaligoy-ligoy.

"Ano yan, ha? Dapat may bayad yan na pudding kung may pabor kang hihilingin. Wala nang libre sa panahon ngayon, monkey."

Kainis! Ang dami naman niyang pera, mabibili niya lahat ng gusto niya, pero pudding talaga ang gusto niyang singilin?

"Diba anim dapat sa isang kwarto? Lima lang tayo ngayon, kaya kailangan natin ng isa pa, diba?" Sabi ko habang kinukuha ang cake na bagong bili ni Brod. "Sabihan mo si Pixie na ipasok si Donita Rodriguez sa atin. Kapag tinanong ka kung bakit, sabihin mo gusto ko siyang isali sa grupo."

"Who da pak is da girl?" Nag-iinarte si Babe sa kabilang linya.

"Basta, please?" Suyo ko sa malambing na tono.

"Sige na nga. Dalhan mo ako ng pudding pag papasok ka na." Sagot niya sa wakas.

Pudding lang pala katapat nito.

"Yaaay, thanks!" Mabilis kong pinatay ang tawag, inayos ang sarili, at tumingin kay Brod.

"Tell me, paano mo nalaman na si Donita si Emmett?" Seryoso kong tanong habang sinimulan kong kainin ang cake.

"Nakuha ko ang impormasyon mula mismo sa lalaking dumukot sa kanya noong sanggol pa lang siya. Pumanaw siya last week dahil sa cancer, pero bago 'yun, sinabi niya sa akin ang lahat ng mahahalagang impormasyon. Hindi ko muna pinaalam sayo dahil kinumpirma ko muna kung totoo ang mga sinabi niya," paliwanag ni Brod.

Ito ang gusto ko sa kanya-alam na alam niya ang gagawin kahit hindi ko pa iutos.

"Alright, wag mong ipaalam sa mga kapatid ko kahit kay Dad, maliwanag?" Bilin ko kay Brod habang inaabot sa kanya ang folder. Ayokong ako ang may hawak nito-baka kung saan ko lang mailagay, makakalimutin pa naman ako.

"Yes po," sagot niya agad.

Lumipas ang ilang araw, at natupad na rin ang pabor na hiniling ko kay Babe. Kasama na namin si Emmett sa kwarto, at agad naman naming nakagaanan ng loob. Mula pa lang sa unang kita ko sa kanya, parang ang gaan na agad ng pakiramdam ko. Kaya naman inalagaan at pinamper ko siya nang sobra-parang baby, kahit na siya ang mas matanda sa amin.

Okay na sana ang lahat at handa na akong aminin sa mga kapatid ko ang totoo-na si Donita ang matagal na naming nawawalang kapatid. Pero nagbago ang desisyon ko nang may natuklasan kami kinabukasan, matapos gumanti sa grupo nila Kokey na bumugbog kay Tanso.

"Anong sabi mo?!" Bulyaw ko sa babaeng kasama ni Ag, agad na kumuyom ang mga kamao ko. Ramdam ko ang malamig na pawis sa noo ko, hindi ako makapaniwala sa sinabi niya.

"Totoo ang sinabi ko," sagot niya ng diretso. "Si Donita, ang kaibigan ninyo, ang nag-utos sa grupo ni Loraine na gulpihin si Tanvi."

Mas lalong lumakas ang kabog ng dibdib ko. Hindi... Hindi pwedeng totoo 'to.

"Kung ayaw mong maniwala-" huminto siya saglit at may inabot sa amin na pen recorder. "Pakinggan nyo."

Dahan-dahan kong pinindot ang play button, at sa sandaling umalingawngaw ang boses ni Emmett, nanindig ang mga balahibo ko.

"Gusto mo makaganti kay Rochelle? Hahayaan mo na lang maagaw si Ziallyn sayo? Kung gusto mong makaganti, unahin mo ang kaibigan. Hindi mo kayang galawin ang lima sa kanila, kaya mas mabuti kung unahin mo si Tanvi, ang bagong recruit sa grupo nila."

Sunod-sunod akong lumunok ng laway. Hindi... Hindi ko kayang tanggapin 'to.

Sumagot si Loraine, ang tinig niya may halong pag-aalinlangan. "Akala ko kaibigan mo sila? Paano kung pagtaksilan mo ako? Anong makukuha ko sayo? Isa ka lang namang hamak na scholar ng PU."

Sumunod doon ang tawa ni Emmett-hindi na ito ang kaibigang nakilala ko. May kung anong kasamang lamig at yabang sa boses niya, na para bang ibang tao na siya ngayon.

"Tsk, Loraine, sinasabi ko sayo 'to dahil may iisa tayong layunin. Pareho tayong nawalan at inagawan ni

Rochelle. Anong mapapala ko kung pagtataksilan kita? Dapat nagtutulungan tayo para itumba sila, diba?"

Natutop ko ang bibig ko, at nanghihinang napaupo. Hindi ko matanggap na ang babaeng nagsasalita ay ang kapatid ko. Paano na lang kung malaman 'to ni R? Alam kong gaano kahalaga si Donita sa kanya-itinuturing na niyang kapatid. Ano ang dapat kong gawin?!

Krystal, calm down.

I can't! Hindi ko kayang kalabanin ang kapatid ko! Bern, anong gagawin mo sa ganitong sitwasyon?

Don't worry, leave it to me.

May plano ka ba?

Yes, so relax.

"Ako lang ang kakampi mo ngayon na malapit sa kanila. Advantage 'yun sayo, diba? Makipagtulungan ka sa akin, at tutulungan kitang makuha si Ziallyn."

Napalingon ako sa pen recorder.

"Sige, tinatanggap ko ang alok mo," sagot ni Loraine at doon natapos ang lahat.

Lahat kami ay tulala-walang makapaniwala, walang alam kung paano magre-react matapos marinig ang buong katotohanan. Tahimik. Walang gustong magsalita. Hanggang sa ako na mismo ang pumutol sa mahabang katahimikan.

"Wag nyo muna ipaalam kay R," sabi ko.

"Pero may karapatan siyang malaman ang lahat. Paano kung matuklasan niyang itinago natin ang totoo at magtanim siya ng galit sa atin?" Agad na pagtutol ni Babe sa sinabi ko.

"Ipapaalam naman natin sa kanya-pero sa tamang panahon. Alam nyo ba kung gaano kahalaga si Donita sa kanya? Isipin nyo kung ano ang mararamdaman niya kung malalaman niya ang lahat ngayon ng wala tayong sapat na ebidensya. Huwag muna tayong magpadalos-dalos. Kailangan nating mahulog si Donita sa sarili niyang patibong. She's a manipulator, pero hindi niya alam na mas magaling tayo ro'n. Please, huwag nyong sasaktan si Donita. Hayaan nyo akong lumutas sa problemang 'to." Hindi ko kayang ipaubaya sa kanila ang problemang ito dahil baka may gawin silang masama kay Emmett.

Nagpalitan sila ng tingin. Ilang segundo ang lumipas bago nagpakawala ng buntong-hininga si Babe at pilit na ngumiti sa akin.

"Sige, ikaw ang bahala. Hindi ko alam kung ano ang dahilan mo, pero hahayaan kita-basta siguraduhin mo lang na hindi mapapahamak si R."

Paulit-ulit akong tumango bilang pagsang-ayon nila sa hiling ko.

"S-Salamat."

Nagpatuloy kami sa pagiging inosente, na parang walang alam tungkol kay Donita. Nag-aalala ako na

baka mag-iba ang trato nila sa kanya matapos malaman ang totoo, ngunit sa halip ay mas naging doble pa ang atensyon at lambing na ibinigay nila rito. Binigyan din siya ni Bern ng gadgets na may tracker upang ma-monitor ang bawat kilos o lakad niya.

Matapos ang klase, nagtipon kami sa likod ng paaralan habang hinihintay ang susunod naming subject. Hindi maalis sa isip ko kung ano o sino ang inagaw ni R-bakit gano'n na lang kalaki ang galit ni Donita sa kanya?

"May alam ba kayo na posibleng inagaw ni Aaar EeeL kay Donita? Kaloka, wala akong maisip na iba," tanong ko sa apat habang sapo-sapo ang aking noo.

"Baka may gusto rin siya kay Ziallyn? Baka si Ziallyn din ang dahilan?" Sagot ni Iris, pero parang wala namang sense at malabo 'yung mangyari.

"Baliw ka ba? Ni hindi nga 'yun kumakausap ng ibang tao, maliban lang sa pamilya at grupo natin. Paano naging si Zi? Bobo ka ba, ha, Iris?" Sagot ni Babe, halatang naiinis. Mahina akong natawa sa pang-iinsulto niya, puro babae kasi ang laman ng utak ng Iris na yan.

"May kutob ako." Biglang singit ni Doraemon sa usapan, kaya sabay-sabay naming binalingan siya.

"Ano?" Sabay naming tanong.

"Baka si Jem? Si Jem lang naman ang naging best friend ni Rochelle simula noong lumipat siya sa PU. Malabo rin naman kung si Tanvi... pero baka rin si Tanvi?" Maski siya ay naguluhan na rin sa sinabi niya.

"Malabong si Jem at Tansan dahil saka niya lang nakilala ang dalawa noong pinakilala natin sila sa isa't-isa." Sagot naman ni Babe kay A.

"De La Fuente!" Biglang sigaw ni Pixie kaya dali-dali kaming bumalik sa mga upuan.

Lumipas ang mga araw, linggo, at buwan, pero hindi pa rin namin matukoy kung sino o ano ang inagaw ni Rochelle mula kay Donita. Hindi ko malulutas ito kung hindi ko malalaman ang ugat ng lahat.

Dumating ang kaarawan ni Jem, at nagkagulo kami nang biglang sumulpot ang mga armadong kalalakihan habang paalis na sana kami upang puntahan ang hotel na tinutukoy ng unknown number na nagpadala ng mensahe kay R. Mabuti na lang at ligtas ang lahat-walang nasaktan sa amin. Nang masigurong secured na ang paligid, agad kaming umalis at nagtungo sa hotel.

Nanlumo ako at nadurog ang puso ko nang makita ang kalagayan ni Ziallyn pagpasok namin sa kwarto. Wala siyang suot na kahit anong saplot, binalak siyang gahasain ni Loraine.

Paano kung sangkot si Emmett sa lahat ng ito? Paano kung plano nilang dalawa ni Loraine ito upang saktan si R? Gulong-gulo na ang isip ko. Hindi ko lubos akalain na magagawa ito ng kapatid ko. Kung totoo mang may kinalaman siya sa lahat ng kaguluhan ngayong gabi, hindi ko na alam kung ano ang susunod kong gagawin.

"Putangina ka! Papatayin kita, gago ka! Paano mo nagawa 'to kay Ziallyn?! Gusto mo bang mamatay, ha?! Baboy kang putangina ka!!" Luhaang sigaw ni R habang walang tigil sa pagsuntok sa mukha ni Loraine. Halos puro dugo na ang kanyang kamao, pero patuloy pa rin siya sa pagbugbog sa walang malay na si Loraine.

Kumalma lang siya ng tawagin siya ni Ziallyn. Dali-dali niya itong nilapitan at niyakap. Pinagmasdan ko si Loraine, sira na ang kanyang mukha dahil sa brutal na ginawa ni R. Dapat lang sa kanya 'to. Dapat lang siyang mamatay. Pero hindi pa ngayon. Hindi pa ito ang tamang panahon dahil marami pa akong katanungang kailangang masagot.

Dinala namin si Loraine sa underground. Doon namin siya muling pinahirapan para aminin ang totoo, pero matigas siya at nanatiling tikom ang bibig. Paulit-ulit niyang sinasabi na hindi niya kilala ang taong kapalitan niya ng mensahe at tawag. Lalo akong nalito. Totoo kaya na wala siyang alam, o sadyang ayaw lang niyang aminin ang katotohanan?

"Hindi ko na alam ang gagawin, Bern. Tama ba ang naging desisyon kong itago lahat sa kanila? Kung inamin ko ba ang lahat, may magbabago?" Ang sakit ng ulo ko. Parang sasabog na sa sobrang bigat ng lahat.

***I don't know**.*

"Sabagay, kahit inamin ko sa mga kapatid ko, hindi pa rin mababago ang lahat... si Emmett pa rin siya."

Dumating ang araw ng graduation ni Emmett. Akala ko tapos na ang lahat ng problema-hawak na namin si Loraine, kaya inisip kong wala nang ibang banta. Pero nagkamali ako.

May dumukot kay Jem at Ziallyn.

Agad kaming kumilos para sagipin sila, pero ibang sasakyan ang nasundan namin. Sobrang gulo ng isip ko. Nagdilim ang paningin ko. Hindi ko namalayan na nakapatay na naman ako ng mga tao. Doon kami muling nagpalit ni Bern ng host, siya ang umako sa pagpaslang sa tatlong lalaki.

Pagbalik sa sasakyan, kinuha ni Bern ang iPad para i-locate ang cellphone ni Emmett. Wala siya sa villa. Nasa biyahe siya papunta sa isang lugar na hindi namin alam. Kinutuban akong siya ang nasa likod ng kaguluhan ngayong gabi, pero pilit ko pa ring sinasabi sa sarili ko na baka nagkakamali ako.

Hanggang sa natunton namin ang kinaroroonan nina Ziallyn.

Mas nadurog lalo ang puso ko nang makita si Emmett, may hawak siyang baril at nakatutok kay Jem. Doon ko nalaman ang buong katotohanan, kung ano talaga ang problema at kung bakit malaki ang galit niya kay R at Ziallyn. Nang magsimula siyang magsalita, ramdam ko ang sakit sa kanyang boses. Kahit ako ay nasaktan sa mga narinig ko.

Nataranta ako nang biglang ipag-utos ni Bern kay Ag na barilin si Emmett, ngunit mabilis 'yung pinigilan ni R.

"Nababaliw ka ba?! Kapatid natin yan!"

"No need to remind me."

"Oh, ayun naman pala! Bakit mo pa rin gustong ipatumba si Emmett?! Hibang ka na ba?!"

"Not really."

Patuloy kaming nagtatalo sa isipan, hanggang sa bigla na lang siyang tumalon habang mahigpit na nakakapit sa lubid. Sinipa niya ng malakas ang glass window at walang alinlangang binaril ang isang tao. Napasigaw ako, buong akala ko si Emmett ang tinarget niya.

Pero hindi.

Si Loraine ang pinaputukan niya.

Paano siya napunta rito?!

Nilingon ko si Emmett. Nakahandusay siya sa malamig na sahig, walang malay. Natakot ako. Paano kung patay na ang kapatid ko? Paano kung hindi ko na siya mailigtas? Hindi ko alam kung mapapatawad ko pa ang sarili ko kapag tuluyan siyang nawala.

Bern! Out!

Sa sobrang galit at determinasyon kong malaman ang kalagayan ni Emmett, muli kong naramdaman ang sariling kontrol sa katawan. Ako na ulit ito. Kaagad kong sinabihan ang lahat na lisanin na ang lugar, ngunit nanatili sa tabi ko si Babe.

"Keyboard, anong gagawin ko sa katawan niya?" Tanong sa akin habang yakap-yakap ko si Emmett. Hindi ko hinayaan kahit isa sa kanila makalapit sa katawan nito, gusto kong ipalabas na patay na siya kahit ang totoo ay may pulso pa, ngunit mahina na.

"Alam kong buhay pa yan." Hindi ako sumagot.

"B-Babe, ilalayo ko si Donita. Sa lugar na walang makakakita sa kanya. P-Please, wag mong ipagsabi sa iba ang totoo, u-umalis ka na. Hayaan mong ako ang magtago sa kanya." Pakiusap ko, tumingala sa kanya at nakipagtitigan ng ilang segundo.

"Pero paano pag nalaman nilang buhay siya? Paano kung balikan sila Zi at R? Hindi habang buhay kaya kitang pagtakpan." Kinagat ko ang ibabang labi at umiling ng maraming beses saka tinawagan si Brod.

"N-No, I promise hindi na mauulit 'to. Please, kahit ngayon lang pagkatiwalaan mo ako." Pagmamakaawa ko.

Hindi siya sumagot, nagpakawala lang ng malalim na hininga bago ako tuluyang iniwan mag-isa kasama si Emmett na halos hindi na humihinga. Wala akong magawa kundi umiyak, paulit-ulit humingi ng tawad habang yakap siya, hanggang sa dumating si Brod kasama ang iba.

Dinala ko siya sa underground, kung saan may nakaabang na doktor, sa red room na balak kong pagtaguan kay Emmett. Ako lang ang may access sa kwartong ito kaya alam ko magiging ligtas siya at walang makakaalam na nandito siya.

-

Isang buwan. Isang buwan akong naghintay bago magpasya harapin muli ang kapatid ko. Ni isang beses hindi ko siya dinalaw matapos iwan sa red room. Sapat na siguro ang isang buwan, at oras na para sabihin sa kanya ang buong katotohanan.

Pagbukas pa lang ng pinto, may kung anong bagay na lumipad sa mukha ko. Kung hindi lang ako nahila agad ni Brod, malamang ay tumama ito sa mukha ko.

"Ano pa bang kailangan niyo sa akin?! Dapat hinayaan niyo na akong mamatay! Para saan at ikinulong niyo ako?! Para pahirapan?!" Nagwawala sa galit na sigaw ni Emmett, at pinagtatapon sa amin ang mga bagay na mahawakan.

"Emmett," sambit ko.

"Fuck! Wag mo akong tawagin sa pangalang hindi ko kilala!" Ang bigat sa pakiramdam ng ganito. Hindi ko alam kung dapat ba siyang kaawaan o balewalain na lang.

"Dahil yan ang totoo mong pangalan. Emmett Donita Albrecht, ikaw ang nawawalang kapatid namin ng AKRIS. Hindi mo totoong mga magulang ang mag-asawang Rodriguez," tumigil siya sa pagwawala matapos kong ibunyag sa kanya ang totoong pagkatao.

Lalapitan ko sana nang magsimula siyang sumigaw at magwala, pinagsusuntok ang kanyang ulo na tila wala sa kanyang sarili. Kaagad siyang pinigilan nila Brod at tinurukan ng pampatulog.

Sinabihan ako ni Brod na ipatingin si Emmett sa psychiatrist, pero minabuti kong habaan ang pasensya. Gusto ko ako mismo ang tumulong sa kanya, ngunit di ko kinaya kaya nagdesisyon akong kumuha ng therapist para sa ikababuti niya. Hindi naman baliw ang kapatid ko, nabulag lang siya sa maling katotohanan. Pabalik-balik ako sa kanya hanggang sa lumipas ang isang taon. Walang pagbabago, at patuloy lang akong tinataboy nito, pero kahit gano'n ay hindi ko siya sinukuan.

After class, bumisita ulit ako sa kanya. Tumawag ang therapist at sinabing gusto akong makausap ni Emmett. Hindi ako nagdalawang-isip iwanan si babe dahil mas kailangan ni Emmett ang presensya ko ngayon. Nasa tapat na ako ng pintuan, nagdadalawang-isip kung papasok o hindi, nang bigla itong bumukas.

"Miss Krystal, kanina pa naghihintay ang kapatid mo." Sinilip ko ang kanyang likod at nakita si Emmett na nakatingin sa akin ng seryoso, kaya mas tumaas ang kaba ko sa dibdib.

"O-Okay lang ba lapitan siya, doc? Paano kung magwala ulit siya pag lumapit ako?" Tanong ko sa psychiatrist.

Ngumiti siya at umiling. "Don't worry, Miss Krystal-"

"Anong kailangan kong gawin?" Putol ko sa kanya.

"Just listen to her story, understand her thoughts and feelings. Ang pagiging nandiyan para sa kanya at pagpapaalam na tanggap mo siya nang buo ay makakatulong sa kanya. You don't have to try and give any advice or push her to do anything she doesn't feel ready for. Just being there and listening is already a huge help." Paalala niya sa akin at ngumiti.

Tumango ako. "Salamat po."

Pumasok ako sa kwarto at agad isinara, dahan-dahan lumapit sa kanya at umupo sa tabi ng kama. "Kamusta ka?" Tanong ko.

Hindi siya sumagot, parang ang lalim ng iniisip niya habang tulalang nakatitig sa flower vase na nasa harapan niya.

"Bata pa lang, pangarap ko nang magkaroon ng kapatid. Ilang ulit ako humingi sa mga magulang ko, pero tanging sagot lang nila ay hindi ko kailangan at mag-focus sa pag-aaral. Hindi sila naging masamang magulang, hindi rin gano'n kabuti. Tinrato nila ako na parang totoong anak at binigay ang lahat ng materyal na bagay, pero hindi binigyan ng sapat na atensyon at pagmamahal." Tahimik lang akong nakikinig habang isinasalaysay niya ang kwento mula pagkabata.

"Si Nanay lang palagi kong kasama kasi walang panahon sa akin ang parents ko dahil abala sila parati sa negosyo. Ginawa ko lahat para mapansin nila, nag-aral ng mabuti at nakakuha ng malalaking grades pero gano'n pa rin, kahit konting oras, hindi nila binigay sa akin.
Pati kaarawan ko kinalimutan." Nalungkot ako sa mga narinig ko. Naiintindihan ko siya at dama ko ang sakit' 'yung halos nasayo na lahat pero walang pagmamahal at suporta mula sa mga magulang mo.

"Then one night, nagising ako sa kalagitnaan ng gabi at lumabas ng kwarto. Hindi ko alam kung saan ako dadalhin ng mga paa, but then I realized, nasa tapat na ako ng pintuan. My parents told me bawal ako pumasok do'n at babalik na sana sa kwarto nang biglang may narinig akong umiiyak sa loob. Tulog na lahat ng mga tao kaya tinangka ko pumasok sa ipinagbabawal na kwarto. Alam mo ba kung sino ang nakita ko sa loob? Si Ziallyn." Nagtaas ang mga kilay ko sa huling binanggit niya. So matagal na pala silang nagkakilala ni Ziallyn? Mula pagkabata, gano'n ba 'yun?

"I was afraid to approach her, pero iyak siya ng iyak kaya lakas-loob ako lumapit sa kanya. I asked her kung paano siya napunta sa bahay namin, at sabi niya, di rin daw niya alam. Nagising na lang daw siya at nasa hindi siya pamilyar na kwarto. Wala akong kaalam-alam sa nangyayari dahil bata pa lang ako noon, kaya naisip ko baka guest lang siya ng parents ko at nakatulog kaya pinasok sa kwarto. Sinabi ko na wag mag-alala at tumigil sa pag-iyak dahil walang mananakit sa kanya at safe siya sa bahay namin. Inosente pa lang ako noon kaya di ko alam na kinidnap pala siya ng parents ko." Kung matagal na pala silang magkakilala, malamang natatandaan siya ni Ziallyn. Kaya ba galit sila? At kung makatingin si Ziallyn sa kanya noon, parang may malaking kasalanan si Emmett? Dahil alam nila ang nakaraan?

"Para mabawasan ang takot, nagpakilala ako at nakipagkwentuhan sa kanya. Hindi rin ako nagtagal dahil baka mahuli ako ng parents ko na pumasok sa kwarto. Bago umalis, sinabi ko sa kanyang babalik ako, pero kinabukasan, wala na siya sa kwartong pinagtaguan ng parents ko sa kanya. Wala na akong balita sa kanya pagkatapos noon."

"Then isang araw, kaarawan ko noon. Hinintay ko makauwi silang dalawa para i-celebrate ang birthday ko dahil for the first time, makakasama ko sila, at sobrang excited ako. I thought tuloy-tuloy na 'yung saya, pero dumating si Nanay ng may masamang balita-naaksidente ang parents ko at dead on arrival na pagdating sa hospital." Bigla lumungkot ang boses niya at lumingon sa akin, saka pilit na ngumiti.

"Alam mo 'yung pakiramdam ng mawalan ng minamahal sa buhay? Ang sakit ng malaman ko na patay na sila at wala na akong mga magulang. Paulit-ulit kong tinatanong sa sarili, paano na ako? Bakit iniwan nila ako mag-isa? Paano ako mabubuhay kung wala sila sa piling ko?" Akala ko naging maganda ang buhay niya simula pagkabata dahil mayaman ang kumuha sa kanya, pero mali ako. Sobrang miserable rin pala ang pinagdaanan niya.

"Kasunod ng pagkawala ng mga magulang ko ay ang pagbagsak ng pamilyang Rodriguez. Lahat nawala sa amin-mga negosyo na pinaghirapan ng mga magulang ko, bahay, kayamanan, lahat-lahat, at walang natira kahit konting katiting. I thought magiging palaboy na ako ng tuluyan, but Nanay decided to adopt me. Dinala ako sa kanilang probinsya, inasikaso, pinalaki, at tinuring na totoong anak nila. Sa kanila ko naramdaman ang pagmamahal ng magulang na hindi ko naramdaman sa mag-asawang Rodriguez."

"Lahat ginawa nila para makapagtapos ako ng high school. I'm so thankful to them dahil hindi nila ako pinabayaan kahit hindi naman nila ako totoong anak. Sumubok akong kumuha ng scholarship sa PU pagtungtong ng college, at nakapasa sa exam kaya na-secure ko ang slot. Hindi naging madali para sa akin ang pag-aaral doon dahil iba ang turing ng ibang students sa aming mga scholars-sabit lang daw kami at hindi nababagay makapasok sa PU. Ilang beses din akong naging target ng bullying hanggang sa nakilala ko si Jemima." Tumango ako, naalala ko na may nakaraan pala sila ni Jemima, at 'yun pala ang naging ugat kung bakit kinamuhian niya si Aaar EeeL.

"She's the only person na tumulong sa akin sa daming students ng PU. Bagong lipat lang din siya ng school at walang kaibigan nang magkakilala kami. After that, sa tuwing nagkakasalubong kami, lagi niya akong tinatawag hanggang sa naging consistent siya at naging magkalapit kami." Sumilay ang matamis na ngiti sa kanyang labi, ngunit kita parin ang lungkot sa mga mata niya. "She's sweet, caring, laging nandiyan kapag kailangan ko, inaalagaan ako. Alam niya ang tungkol sa nakaraan ko dahil sinabi ko, kaya lahat ginawa niya para mapasaya ako. Di ko namalayan, unti-unti na akong nahulog sa kanya hanggang sa hindi ko na kayang pigilan ang totoong nararamdaman ko para kay Jem."

"But yeah, biglang nagbago lahat nang dumating si Rochelle sa buhay niya. Ang dating samahan namin ay hindi na tulad ng dati. Lagi silang magkasama at parang bigla akong naglaho sa buhay ni Jem dahil nakay Rochelle na lahat ng kanyang atensyon. Nasaktan ako at umasa, ang sikip sa dibdib every time nakikita ko silang dalawa magkasama. I-I love Jem, that's why I decided to confess my feelings, but she rejected me. S-She rejected me because of R, she likes her, she told me she likes me-as a friend." Maingat akong lumapit sa kanya at marahang hinaplos ang likuran ng katawan niya habang nagsimula siyang lumuha.

"Gabi 'yun, pauwi ako galing trabaho nang bigla may kotseng huminto sa tabi ko. I was so confused, dahil pagbukas ng backseat, may isang lalaking puro itim ang kasuotan. Hindi ko pinansin at nagpatuloy ako sa paglalakad, pero bigla niya akong tinawag sa pangalan. Sinabi nito kung gusto kong malaman ang totoo sa likod ng pagkamatay ng parents ko. I asked him kung ano ang ibig sabihin no'n, and yes, he told me hindi aksidente ang nangyari at may nagplano ng aksidente ng parents ko kaya nahulog sa bangin ang sasakyan. Inimbitahan niya akong sumama sa kanya kung gusto kong malaman ang totoo, di ako nagdalawang isip at sumakay agad sa sasakyan niya." Kumunot ang noo ko, sino ang lalaking tinutukoy ni Emmett? Malabong si daddy, diba?

"Hindi ako dinala sa anumang lugar at nanatili lang kami sa loob ng sasakyan. Ang lolo, ang lolo ni Ziallyn ang binanggit niyang pangalan." Si lolo? I can't imagine it kung gano'n talaga ang nangyari, pero hindi, hindi masama ang headmaster ng Ponferrada.

"Ang malaman na hindi pala aksidente ang pagkamatay nila ay talagang tumatak sa isipan ko at nagdulot ng galit dito sa aking puso. Marami pa siyang sinabi na mas lalong nagpadagdag ng galit ko sa mga Ponferrada, lalo na kay Ziallyn, k-kaya pinatay ang parents ko d-dahil sa kanya." Kaloka, bakit si Ziallyn ang sinisi kung biktima lang din siya ng kidnapping noon? Sino ba kasi ang lalaking kumausap kay Emmett?

"Inalok ako ng tulong. Sinabihan ako na tutulungan niya akong maghiganti basta sundin ko lang lahat ng kanyang ipag-uutos. Di ko siya kilala, mas lalong unang beses lang namin 'yun na pagkikita, pero agad ko tinanggap ang offer sa akin, dahil gusto kong ipaghiganti ang pagkamatay nila." Muli siyang tumigil at iniwas ang mata, iniyuko ang ulo.

"Pero dumating ako sa punto na gustong itigil ang paghihiganti dahil nakita ko kung gaano kabuting tao si Ziallyn, lalo na si Rochelle. Ayaw ko siyang masaktan. Naisip ko, ano makukuha ko sa lahat ng ito? Maibabalik ba nito ang mga buhay na nawala mula sa akin? Diba hindi? That's the time I decided to talk to him. I told him ayaw ko na ituloy ang plano, pero nagalit siya. Pinagtangkaan ako, at sinabi niya na kapag binawi ko ang kasunduan ay mapapahamak ang mga taong mahal ko-si nanay at tatay. N-Natakot ako, dahil sa akin mapapahamak ang mga inosente at walang kasalanan. Ayoko na may mawala ulit sa buhay ko kaya wala akong ibang nagawa kundi sumunod at magpakontrol sa kanya tulad ng isang puppet."

"H-Hindi ko alam bakit pinipilit akong maghiganti, parang ang nangyari ginamit lang ako upang maisakatuparan lahat ng kanyang plano. I was wondering, bakit mas apektado at galit siya sa lolo

ni Ziallyn at kay Rochelle?" Tanong niya, na hindi ko rin mabigyan ng kasagutan dahil palaisipan pa rin sa akin kung sino ang lalaki.

"I know, wala na akong takas sa kanya at anumang oras, kung gugustuhin man ay pwede niyang kitilin ang buhay ni nanay at tatay. Takot man sa kanya, pinili ko pa rin na tumulong ng patago. Lihim ko pinapadalhan ng mensahe si Rochelle bilang babala na mag-ingat at bantayan si Ziallyn," I gasped. So, totoong siya si Unknown? Buong akala namin palabas lang din 'yun ni Donita o baka nahibang na dahil nagbalak siya ng masama, at the same time, tumutulong siya? Ngayon, ito pala ang kwento sa likod ng lahat ng 'yun?

"I admit, di nawala 'yung galit ko kay Ziallyn pero di ko rin kaya gumawa ng masama. Kasabay ng kaarawan ni Jem, nalaman ko ang plano tungkol sa gagawin nito kay Ziallyn. Talagang kinilabutan ako at di lubos makapaniwala sa naging desisyon ko noon na pagpayag sa tulong na alok sa akin. Yung mukha niyang sobrang saya habang sinasabi sa akin hawak na ni Loraine si Ziallyn at nasa hotel. Lihim ko agad pinadalhan ng mensahe si Rochelle, nanalangin sana mabasa agad bago mahuli ang lahat."

"But nahuli ako kaya agad niya inutusan ang mga tauhan niyang abangan kayo sa labas at paputukan. S-Siya, siya mismo nagplano at ginamit ako upang magawa ni Loraine ang plano nila. W-Wala akong nagawa, he's too powerful at ano ang laban ko sa kanya? Kaya naging sunod-sunuran ako. I was so scared, Krystal. Naisip ko magsumbong at humingi ng tulong sa inyo, pero ayaw ko ibuwis ang buhay nila nanay. Nilamon ako ng konsensya ng malaman kong muntik matamaan si Jem ng bala at muntik din magahasa si Ziallyn. K-Kasalanan ko 'yun lahat, dahil nabulag at nagpagamit ako sa taong di ko lubos na kilala." She burst into tears. Mabilis ko siyang niyakap upang pakalmahin siya, dahil nanginginig na ang katawan niya.

"A-Araw ng graduation, s-siya rin ang nasa likod ng pagdukot kay Ziallyn at Jem. N-Nong umalis kayong lahat, may sumugod na mga armadong lalaki sa villa at ikinulong sila nanay at tatay. D-Dinampot nila ako, dinala sa lugar kung saan naroroon ang dalawang babae. N-Nando'n din sa lugar na 'yun ang mastermind sa lahat ng kaguluhan. I-Inutusan akong akuin lahat ng mga kasalanan kapalit ang buhay nila nanay. W-Wala akong magawa, h-hindi ko kakayanin kung pati sila mawawala, kaya kahit alam ko na ako ang magmukhang masama ay sinunod ko at inako lahat para maligtas ang natitira kong pamilya. P-Pinagmukha kong masama ang sarili ko sa harap nila Rochelle upang maging makatotohanan at isipin nilang ako ang nasa likod ng lahat." Oh my God! Isa lang din siyang biktima at inosenteng babae na gagawin lahat para sa minamahal! Kailangan ko malaman kung sino ang lalaking tinutukoy niya.

"Hindi ko inakala mabubuhay pa matapos barilin ni Loraine," nagsimula siyang magpahinga, ngunit tanging sakit ang nararamdaman ko sa kanyang mga salita. "I-Inisip ko noon ba-"

"Emmett, shhh, it's okay, you're safe now at pinapangako ko wala nang makakapanakit sayo. T-Tama na, sapat na lahat ng mga sinabi mo at nalaman kong biktima ka lang din katulad nila Ziallyn. Thank you dahil sa loob ng mahabang panahon, napagdesisyonan mong aminin sa akin ang totoo. Sapat na 'yun, wag mo na balikan ang nakaraan, at alam ko kung gaano kasakit 'yun alalahanin para sayo. Wag kang mag-alala at tutulungan kita. Pero pwede mo ba sabihin sa akin ang pangalan ng lalaking tinutukoy mo? Kailangan mahuli ang taong 'yun para matigil na lahat ng kaguluhang to." Pilit ko siyang pinapakalma, may trauma na ang kapatid ko dahil sa nangyari noon sa kanya. Mahigpit ko siyang niyakap nang maramdaman ko ang pagyakap niya sa aking katawan.

"L-Luis, h-hindi ko alam ang apelyido, pero pinakilala niya ang sarili bilang si Luis." Nanigas ako at tila naging bato matapos marinig ang pangalang binanggit sa akin. Luis? Sino ang lalaking ito at anong atraso ng dalawang pamilya sa kanya?

"T-Tumahan ka na, ligtas ka na sa akin. Wag kang mag-alala dahil ligtas sila nanay at tatay mo. Sinabi ko na nasa ibang bansa ka at uuwi pag okay na ang lahat. Emmett, gusto kong sabihin sayo na hindi ka nag-iisa. May totoo kang pamilya na matagal ng naghahanap sayo, kami 'yun at ikaw ang matagal na naming hinahanap na kapatid." Pag-amin kong muli sa kanya, nanalangin na sana matanggap niya ang katotohanan.

"K-Kapatid? K-kayo?" Nangininig na tanong niya.

Marahan akong tumango. "Oo, sinabi ko na sayo noon diba? Hindi mo totoong pamilya ang mga Rodriguez. Ikaw ang nag-iisang kadugo at anak ni Ford Huxley Albrecht, ang totoo mong ama. Siya ang umampon sa amin ng AKRIS at nag-utos hanapin ang isa pa naming kapatid, walang iba kundi ikaw, Emmett Donita Albrecht." Ramdam ko na konti na lang susuko na siya at tatanggapin ang katotohanan.

"T-Talaga? M-Mga kapatid ko kayo?" Tumango ako at tuluyan ng humagulgol ng iyak si Emmett. "I-If you're telling the truth, ibig sabihin nasaktan ko ng sobra si Rochelle? Na kapatid ko?" Lumuluhang tanong sa akin at muli akong tumango.

Ngumiti ako at hinaplos ang kanyang pisngi. "Hindi galit si R, ang lungkot nga niya ng sabihin kong wala ka na. Kung iniisip mong kinamumuhian ka no'n ay nagkakamali ka. Walang may galit sayo at nagsasabi ako ng totoo." Kailangan kong alamin kung sino muna si Luis at anong parte niya sa buhay nila Ziallyn at Rochelle, kung bakit ginawa niya 'yun sa kanila... O baka may iba pang dahilan?

Umiling siya. "N-Natatakot ako magpakita sa kanila, w-what if, kung totoo lahat ng sinabi mo, paano pag nalaman nila ako ang kapatid na matagal nyo ng hinahanap? Matatanggap ba ako bilang isa sa inyo?" Di ko siya masisisi kung ganito ang pag-iisip, pero alam kong matatanggap nila lalo pa at biktima lang din siya.

Binigyan ko siya ng matamis na ngiti. "Oo naman! Bakit di ka tatanggapin ng mga baliw na 'yun? Sampalin ko sila. Isa pa, wala silang karapatan dahil ikaw ang totoong anak. Biktima ka lang din, Emmett. But I'm sorry, kailangan mo manatili sa kwartong to. Hindi ko alam hanggang kailan, pero gusto kong ihanda ka muna bago iharap sa iba. Okay lang ba?" Kailangan ko siyang ihanda, lalo na ang kanyang mental health at katawan. Hindi pwedeng wala siyang matutunan, kailangan niyang matutong lumaban kahit sa self-defense lang, para makatulong sa sarili.

"Pero di kita pipilitin kung hindi ka pa handa. I'm willing to wai-"

"Okay." Oh, I didn't expect her to agree right away. Mabuti na lang at para sa kanya rin naman ang ginagawa ko.

"But before that, kailangan muna natin tanungin ang therapist mo tungkol dito. By the way, ikaw ang panganay sa magkakapatid at ako ang bunso." Sabi ko, sabay turo sa sarili. Kaloka, ako tong bunso pero ako ang maraming ginagawa!

"Not Sj?" Mabilis umikot ang mga mata ko sa kanyang tanong. Lagi nalang napagkakamalan na bunso si babe, sobrang bossy naman kasi masyado at spoiled!

"Di, no. Ako kaya ang bunso, fake bunso lang si babe. Ako bunso nyo, ako, ako, ako." Paulit-ulit kong sabi hanggang sa narinig ko ang kanyang mahinang tawa. Nakita ko na rin siya muling ngumiti makalipas ang mahabang taon!

"Alright, bunso."

"Okay ate, kailangan ko na pala bumalik dahil baka hinahanap na 'ko nila babe. Babalik ako bukas tapos pag wala nang naging problema, sisimulan kitang sanayin."

Tahimik siyang tumango. "Huling tanong, anong pangalan ng ina ko?" Saglit akong natigilan, hindi ko alam ang gagawin kung sasabihin ko sa kanya na wala na kaming ina. Napansin niya ang pagbabago sa aking ekspresyon kaya't nasundan pa niya ang tanong. "M-May ina pa ba ako?"

Tinapik ko ang kanyang ulo saka dahan-dahang umiling at ngumiti. "I'm sorry, matagal nang wala si mommy. Jennifer, Jennifer Albrecht ang pangalan niya." Pag-amin ko, lumungkot siya.

"I see. Sige na, umalis ka na." Taboy niya sa akin.

"Babalik ako bukas," huling sabi ko bago siya niyakap ng mahigpit at nagpasyang umalis ng tuluyan.

Kinabukasan, gaya ng pinangako, ay binalikan ko siya. Naglibot sa underground at dinala sa mga silid kung saan ko siya balak sanayin. Ipinakita ko rin ang mga taong nakakulong sa iba't-ibang kwarto na katabi lang ng redroom at

[Content truncated due to length]

EPILOGUE

-

Bagong taon at balik school na kami. Successful ang engagement party at kompleto na rin kaming magkakapatid. Sobrang saya ng mga kapatid ko, pero mas abot langit ang saya ni dad dahil sa sorpresa naming dalawa ni empakta sa kanya. Ngayon, malinaw na lahat sa mga Ponferrada at alam na kung sino talaga ang tunay na kalaban.

Gumagawa na ng paraan si lolo at dad upang mahanap kung saan nagtatago si Luis. Naging peaceful ang mga nagdaang araw sa dalawang pamilya, wala ng mga demonyo na nanggulo, at mukhang matatagalan pa bago ulit magparamdam ang mga 'yun, lalo na ang dalawang basurang nakatakas dahil mga wanted sila.

Si Emmett, unti-unti na rin nasasanay ngayon kay dad at mas naging open sa pamilya. Magkasama silang dalawa sa bahay, kami naman ng AKRIS ay balik sa bahay ng mga minamahal. Sinabi ni Emmett sa akin na araw-araw dumadalaw si mommy Irene upang dalawin si mommy sa greenhouse. Mahal na mahal niya talaga ang ina namin kahit matagal na itong wala. Gusto ko tuloy malaman ang love story nila, pero ang tragic masyado-mahina ako sa masasakit na kwento.

"Mako? What are you thinking?" Tanong ni Jami habang abala sa paggawa ng chocolate cake ko.

Naghahanda kasi kami dahil papunta na ang iba rito sa bahay namin. Ewan ko kung ano naisip ni empakta at bigla na lang nag-aya manood ng movie. Dito pa talaga? Pwede naman sila manood sa sarili nilang pamamahay! Inimbitahan niya ang iba, pero hindi makakasipot si Ag at Emmett. Di ko alam anong dahilan, pero sabi ni Doraemon may lakad daw siya, at si Dora naman may dinner kasama si dad.

"Jami, pupunta ba si ma'am Lor?" Tanong ko. Mabilis siyang umiling ng hindi inaalis ang atensyon sa cake.

"Do you like Lorelei that much kaya ang lalim ng iniisip mo?" Iniisip ko kung masarap ba ang cake, bakit napunta ang topic kay ma'am Lor at bakit ganyan ang tono ng pananalita? Kalmado at malumanay naman, pero parang may mali.

"Oo, gusto ko siya para sa kapatid ko?" Sabay tagilid ng ulo ko para silipin ang mukha ni Jami.

Mabilis siyang lumingon sa akin, may gulat sa mga mata. "You want her... what?" Umikot ako sa kabilang side ng kitchen island, ipinatong ang baba ko sa mga palad ko at tumango sa kanya.

"Kasi Jami, mukhang bagay sila ni Ag. Tahimik kasi sila pareho most of the time at bihira lang magsalita, diba? Bagay?" Excited kong sinabi habang nagtaas-baba ang mga kilay ko. Ngunit nagtataka ako sa pagkunot ng noo ni Jami, parang hindi niya nagustuhan ang idea ko?

"Your sister is too good for her, and I doubt you're familiar with Lorelei's lifestyle. She's the worst." Ako naman ngayon ang nalito sa sinabi ni Jami.

"The worst? Mas grabe pa ba kalandian ni ma'am Lor kumpara kay empakta? Gano'n ba ang ibig mong sabihin?" Wala akong ibang maisip, kaya 'yun na lang ang tinanong ko. Hindi ko inaasahan na tatango siya.

"Talaga? As in marami siyang kalandian?" Tanong ko ulit.

"Well, let's not talk about that. By the way love, I made a promise to Bern," sabay subo sa akin ng cake at ngumiti matapos kong kainin ito.

"Hmm? Tungkol sa date ninyo?" Dumukot ako ulit ng cake at sinubuan siya.

"Mhm," marahan siyang tumango.

"Okay, di mo na kailangan magpaalam sa akin, Jami. Gawin niyo lahat at mag-enjoy. Gusto ko sumaya rin ang dalawa, at hindi 'yung puro na lang kaligayahan ko ang iniisip ninyo." Ayos lang, at gusto ko talaga na maging masaya rin sila sa dami ng natulong nila sa akin. Oras na para sila naman ang suportahan ko.

"Really?" May dapat ba ikagulat sa sinabi ko?

"Yup-" naputol ang sasabihin ko nang marinig ang tunog ng doorbell.

"Nandito na sila, ako na magbubukas," sabi ko at iniwan siya panandalian sa kitchen. Nagtungo ako sa labas upang salubungin ang iba.

"Horsey! Buksan mo ang pinto! Anong ginagawa niyo, nakailang pindot na ako sa doorbell! Horsey!" Ingay ni babe, hindi makapaghintay at atat masyado!

"Wait lang!" Sigaw ko habang papalapit sa kanila.

"Bayan unggoy! Bagal bagal talaga, diba dapat maliksi kilos pag unggoy?" Hmp, kung wala lang ang mga kasintahan nila, hindi ko talaga sila pagbubuksan!

Dali-dali kong binuksan ang gate at pinaningkitan sila ng mga mata. "Gumagawa kami ng cake! Wag nyo ko itulad sa inyo na manyak, please," iritado kong sabi kay empakta bago umatras upang papasukin sila.

"Good evening po, nasa kitchen si Jami at gumagawa ng midnight snacks," bati ko sa tatlong magpinsan na magkasunod pumasok.

Mabilis kong sinarado ang gate pagkatapos nila Pixie, Everleigh, at Ziallyn pumasok. "H-Hoy unggoy! Papasukin mo kami!" Sigaw ni empakta mula sa kabilang side.

"Ayaw ko, kung gusto nyo pumasok ay maghanap kayo ng paraan." Sagot ko bago hinarap ang tatlong kasama. "Tuloy na po tayo, hayaan nyo sila d'yan." Sabi ko.

"Shuta BAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Kitten! Bakit nadamay ako?" Tawag ni Aaar eeeL kaya natigilan ako at lumingon sa kanya. Akala ko pagsasabihan ako na papasukin si donkey, pero tinaasan lang ako ni Ziallyn ng kilay bago nagpatuloy sa paglalakad papasok ng bahay.

"Naknampucha, okay lang yan donkey at akyat bahay ka naman." Sabi ni empakta, magaling mag-comfort.

"True, no false." Pagsang-ayon ko at tuluyan silang iniwan sa labas.

Pagpasok ko, agad akong sumilip sa bintana kung anong gagawin nila. Di nga ako nagkamali at inakyat nila ang malaking gate para lang makapasok. Nagpakawala ako ng mahinang tawa dahil nang tumalon si empakta, sumabit ang kanyang damit, dahilan para mawalan siya ng balance at tuluyang bumagsak ang pwet sa semento.

"Tanga amp BAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Di kasi nag-iingat Riri."

"Gago naman kasi! Tangenang unggoy yan, pinapahirapan tayo!" Reklamo niya habang tinutulungan makatayo at hinimas ang pwetan.

"Love? Where are your sisters?" Biglang tanong ni Jami. Itinuro ko sa kanya ang tatlo na papalapit na sa pintuan ng bahay.

"What happened to Iris?"

"Nahulog, umakyat kasi sila ng gate hehe. Tara Jami at hayaan mo sila." Sagot ko at hinila pabalik si Jami sa kanyang mga pinsan.

Nag-dinner muna kami, walo lang kami kasi nga wala si Emmett at Ag. Ngayon ko lang napansin, by partners pala kaming lahat dito. Konti lang kinain ko kasi baka mabusog, sayang naman mga inihandang snacks ni Jami kung walang kakain no'n mamaya. Iniwan ko sila at nagtungo sa kwarto upang maligo. Nagpalit ako ng pajamas kasi mas comfortable pag ganito ang suot.

"Tao o animal!"

"Punyeta!" Bulalas ko nang biglaang sinipa ni empakta ang pintuan ko.

"Gago, akala namin nalunod ka na kaya pinasundo ka ng asawa mo." Sabi niya at pumasok, mukhang gusto lang mang bwisit sa akin.

"Tapos na, lika nga Riri at patuyuin mo muna buhok ko." Tawag ko sa kanya at binigay ang blower.

"Talikod ka." Utos niya sa akin matapos kunin ang blower.

"Unggoy, may nanggugulo pa ba sa inyo ni Kathlyn?" Seryosong tanong niya.

"Wala, sa tingin ko matagal pa bago ulit sila lumabas dahil kalat na ang wanted posters nila Trisha at Brenton. Tungkol naman kay Luis, wala siyang paramdam after no'ng aksidente namin. Sa inyo ba? Dapat bantayan mo si Everleigh, buntis pa naman 'yun." Paalala ko sa kanya, nakakatakot lang kasi baka mangyari ulit ang pagdukot.

"Hmm, same lang. Siguro tama ka at nagtatago sila, pero di natin alam kung kailan ulit sila kikilos. Wag ka masyado mag-alala, at bantay sarado si uno sa akin." Sagot niya. Mabuti naman kung gano'n, ayaw ko na mapahamak ang mag-ina at pamilya ko na rin sila.

"Ang mahalaga ngayon bunso ay okay at masaya tayo, lalo't kasama na si Emmett. Sabi mag-eenroll siya sa review center kasi gusto mag exam. Umalma pa si dad kasi para saan daw 'yun kung siya naman magmamana sa lahat? Pero syempre, walang palag si dad kasi 'yun gusto ni dora." Dagdag niya.

"Oh? Hindi niya sinabi sa akin tungkol dito." Sagot ko, medyo naguguluhan.

"Ano balak niya? PNP? BFP? BJMP? Hayaan niyo na siya, wag kayong sagabal, pasabugin ko kayo ni dad."

"Wala sa tatlo, gusto raw magturo sa PU, sabi niya?"

"Ha? PU? Bakit gusto niya magturo doon?" Tanong ko. May dahilan ba para magturo siya doon? Wala akong nakikitang dahilan, maliban kung nando'n si Jemama.

"May tanong ako, empakta. Nasan pala si Jemama? Hindi ko na alam kung kailan huling pagkikita namin," sabi ko. Sa haba ng panahon, nakalimutan ko na talaga kung kailan kami huling nagkita.

"Di ko alam. Baka abala sa firm niya. Gusto mo ipahanap ko? Pero para saan?" Tanong niya.

"No, wag na at mas mabuting wag na siya magpakita, tapos na ba? Baka hinahanap na tayo." Sagot ko.

"Oo, diretso na tayong movie room at kanina pa sila nando'n." Sabi niya.

Mabilis akong tumayo at kinaladkad siya palabas ng kwarto saka nagtungo sa movie room. Kaagad akong humiwalay sa kanya upang lapitan si Jami, na nakaupo sa pinakalikod habang ang iba ay nasa unahan. Walang pag-aalinlangan akong kumandong sa kanya at isinandal ang ulo ko sa kanyang dibdib.

Mahigpit niyang niyakap ang tiyan ko bago dampian ng halik ang pisngi ko. "Hi love, you smell so good," bulong niya sa akin.

"Of course, naligo kaya ako." Sagot ko.

"Anong movie papanoorin?" Tanong ni Aaar eeeL, pero nagulat kami kasi may na-play na pala si empakta.

"When Night Is Falling. Lesbian movie?" Sambit ko.

"Maganda ba yan, Riri?" Tanong ni babe.

"Di ko rin alam, kaya nga papanoorin natin. Wag na maingay at manood na lang kayo." Sabi niya at dali-daling gumapang palapit kay Everleigh.

Naglatag lang kami ng malaki at malambot na kutson sa sahig para mas comfortable ang panonood, at nasa gitna ang mga pagkain na inihanda kanina.

"I love you," bulong ni Jami, hindi ako sumagot kasi gusto ko mag-focus sa pinapanood namin. Lesbian movie, so may bold dito? Timing at gusto ko rin matuto kung paano.

Nag search ako ng synopsis nito dahil baka boring at di ko ma gets ang flow. Camille (Pascale Bussières) is a mythology lecturer at a conservative Christian college. She's engaged to be married and is on the path to a stable career. But, when her dog dies, Camille finds her life unraveling. At a low ebb, she crosses paths with fiery circus performer Petra (Rachael Crawford) in a laundromat, and sparks fly. With Petra pursuing her ardently, Camille experiences a sexual awakening and must confront the daunting prospect of changing her entire existence.

Mukhang maganda nga talaga 'to, kaloka si empakta at ang kapal ng mukha niya e-play to sa harap

namin lahat. Wala talagang lugar ang pagiging malandi niya kahit kailan.

"Love, would you like to drink while watching?" Malanding bulong ng aking asawa. Tumango ako at sinabing pagkain din para maging abala ang bibig ko.

Lahat kami focused sa pinapanood, walang nagsasalita at talagang tutok na tutok sa malaking screen sa harap.

"Kyaaa!" Sigawan nila.

Si Everleigh na sinabunutan ang ulo ni Iris no'ng hinila ni Camille si Petra papasok ng bahay at hinalikan ito. Kaloka, ramdam ko rin ang kilig ni Jami dahil sa higpit ng pagyakap sa aking bewang. Ang labi niya nagsimulang maglakbay sa batok ko at mapanuksong dinilaan ako. Hindi ako makafocus sa pinapanood dahil sa kanya.

"J-Jami, behave," saway ko at marahang hinaplos ang kanyang pisngi ng hindi inaalis ang mga mata sa pinapanood. Malamig naman sana kasi naka-aircon, pero bakit ang init ng mukha at katawan ko?

"Hmm, love, can we-"

"No, behave," ulit ko kasi hindi pa tapos 'yung movie no! Bigla niyang inagaw ang baso ng wine ko at nilaklak lahat.

Nakarinig ako ng parang may nagtutukaan sa tabi. Paglingon ko sa gilid, ang kapatid ko at kapatid niya pala. Kaloka, kung bakit kasi Red Horse pinainom niya sa kapatid ko, edi ayan, lasing agad.

"J-J, stop," mahinang bulong ni Pixie, pero rinig ko pa rin.

"Hehe," hmp.

"Sabaok lahat, all sinasakyan habang minamasahe-"

"Tumahimik ka nga, empakta!" Kainis, kay ingay-ingay ng babaeng 'to.

"Hala hala! Omg! Required ba hubarin 'yung bra?" Sabay takip ng mga mata ko sa ginawang pagsakay ni Petra sa likod ni Camille, at mukhang may binabalak na kabalbalan.

"Of course, love," ugh! Bwesit, nakuryente ako bigla sa pagdila ni Jami sa tenga ko.

"Jami, sabi ko mag-behave." Saway ko ulit sa kanya, di naman siguro siya lasing?

"Naknampucha, Uno! Parang relasyon lang pala natin 'to? Si Benten, yang pangit mong fiancé tapos ako si Pogandang Petra na nilalandi mo, ugh ugh." Letching empakta, but true naman 'yung sinabi niya, bagay sa kanila ang movie na 'to.

"Right right." Pagsang-ayon ng isa at maginhawang natawa.

"Pambihira ka Riri at proud na proud." Biglang singit ni Aaar eeeL habang abala sa pag-cuddle sa kanyang pusa.

Nagtilian na naman sila sa ginawang kaharutan ni Petra, pero agad napalitan ng pagkadismaya dahil imagination lang pala 'yun ni Camille. Kaloka, at mukhang nahuhulog na siya sa kabit... parang Everleigh

at Iris lang.

Maya-maya pa, namuo na naman ang init sa aking katawan.

"Tanginang yan! Sumugod para lang makipag-kantutan!" Balikwas na sigaw ni empakta at biglang tumawa ang kanyang katabi.

"Grabeng bunganga yan, napakabanal." Pagpuri ni Aaar eeeL sa kanya.

"Oh, walang pipikit! Panagutan niyo yang pinanood niyo!" Sigaw naman ni babe sa gilid.

"Oh my!"

Nagulat kaming apat na nasa likod nila Aaar eeeL sa biglang pagtulak ni Ziallyn sa kapatid ko at patong niya sa tiyan nito. Ininom ang hawak na alak bago sinunggaban ang labi ng kapatid ko. Omg! Anong alak ba 'tong pinainom nila at ang bilis makalasing?

Buong higpit ko hinawakan ang mga kamay ni Jami dahil nagiging malikot na masyado hanggang sa natapos ang movie. Okay lang naman ang movie, hindi nga lang pinakita ang bed scenes at puro intimate moments lang, pero so far, maganda pa rin.

Biglang tumunog ang malakas na disco music. Nagulat kami sa pagtayo ni Everleigh at may hawak na itong glass of wine at sa kabilang kamay naman, bote ng alak. Anong gagawin niya?

"Kiddo, look at me!" Sigaw ni Everleigh dahil malakas ang background music.

"Hoy! Empakta! Buntis yan tapos pinainom mo?!" Singhal ko sa tulirong gaga.

Si Everleigh nagsimulang gumiling pataas at ibaba sa harap ng kapatid ko at buong akit itong tinitigan.

"Go little pornstar!" Kaloka si Pixie, nag-iiba talaga mga ugali nila pag lasing.

"My God! HAHAHA," itong si Ziallyn, parang minutes ago lang nilaplap niya si Aaar eeeL, tapos ngayon panay na tawa.

"Naknampucha! Mommy vixen! Saan mo nakuha yan?! Ibigay mo sa akin ang bote-pero teka, sige, gilingan mo muna ako!" Sarap barilin ng kapatid ko. Diba nakakasama sa buntis pag uminom ha?!

"Again..."

"Music please!" Sigaw ni Everleigh.

"Jami, okay lang ba yan? Bawal siya uminom diba? Sawayin mo nga." Sabi ko sa kanya. Nag-aalala lang ako sa baby.

"It's okay mako, that's a juice." Sagot niya. Juice pala yan? Akala ko alak, kaya kinabahan ako.

"Okay, mabuti naman kung gano'n." Yung image ni Everleigh sa isipan ko nagbago na.

Kaloka at kinabayo na niya si empakta. Kapag yan talaga pinatulan siya, baka hindi ulit makalakad. Alam niya naman kung gaano kalandi ang empakta na yan.

"Ma'am, tigil na po kayo. Oras na para sa seryosong topic," saway ko kay Everleigh, pero pinatapos muna namin ang pagsasayaw niya at baka magalit pa.

Nag-form kami ng circle by partner. Ayaw nila humiwalay sa amin, edi go na lang kami. Nilipat namin ang mga inumin at pagkain sa gitna. Ito siguro ang unang beses na mag-uusap kami ng seryoso ng magkakasama.

"Okay unggoy, anong gusto mong pag-usapan?" Tanong ni R.

Kumuha ako ng fried squid at pinapak bago sumandal kay Jami, "Hmm, random topics lang, walang biruan at kalokohan." Sagot ko bago isinubo kay Jami ang hawak kong pusit.

"May tanong ako sayo, Ziallyn. Is it better to share your emotions or keep them to yourself?" Direktang tanong ko sa kanya. Sa kanila kasi, siya lang 'yung parang magdadalawang-isip ka talaga at pag-iisipan ng mabuti kung lalapitan siya o hindi dahil sa sobrang intimidating 'yung personality niya.

Inubos niya muna ang alak bago tumingin sa aking mga mata. "I am a person who does not share my emotions with others. But everything changed when I met Ja. I eventually learned how to convey my feelings, especially when I couldn't keep them to myself any longer. But I've been more honest with Rochelle. I want to tell her everything because I don't want her to worry." Puno ng seryosong sagot niyang sinabi. Hindi ko alam kung magiging awkward sa sagot niya dahil kay babe siya unang naging open, but understandable naman kasi totoo lahat ng sinabi niya.

"Hindi ka ba nagsisi sa relasyon nyo ni R?" Sunod kong tanong.

Mabilis siyang umiling, nilingon si R-nagtaasan ang mga kilay ko sa ginawa niyang paghalik sa labi ng kapatid ko at pagkatapos binalik sa akin ang paningin nito. "Nope. I love her so much." Sagot ni Ziallyn.

"Yeeeeee shuta, namumula ang donkey! BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA." Pati ako kinikilig, letche.

"Ako naman may tanong para sayo, ma'am Eve." Sabi ni babe.

"Sure,"

"Kailan ka nagkaroon ng interes sa kapatid namin?" Agad niyang tanong.

"When she kissed me outside the station. Even though I can't explain it to myself, I'm not ashamed of what she did to take my first kiss." Station? Saan doon? Wala akong maalala.

"Naalala ko na naman kung gaano kayo kalasing, huhu. Si Iris sinayawan si ma'am tapos ninakawan ng halik, tapos si horsey todo giling naman kay Athy," paliwanag ni babe at doon ko lang naalala ang ibig nilang sabihin.

"Naalala ko na! Sinampal mo pa ako tapos nagustuhan mo naman pala! Tingnan mo, dahil sa kaharutan mo Uno ay buntis ka na-kaharutan ko kasi, kako lablab." Pagbawi agad sa sinabi nito dahil aksyon ihahampas ni Everleigh sa kanya ang boteng hawak nito.

"Ako naman may tanong ako para sayo, ma'am Kath. Kung dumating ang panahon na kailangan mong mamili sa dalawa... sino pipiliin mo? Ang kapatid ko o ang ama mo?" Tumaas ang isang kilay ko sa naging tanong ni empakta. Sa daming pwedeng itanong, bakit yan pa?

I giggled nang maramdaman ang yakap ni Jami at dampian ng halik ang leeg ko. "Of course, my wife." Buong lambing na sagot niya.

"Yeeeeee, sabaok, sabaok."

"Ikaw pie? Same question, sino pipiliin mo?" Tanong naman ni R kay Pixie na abala sa pagpisil ng pisngi ni babe.

"My J, my J, my J," naloka at lasing na talaga.

"My turn. Are you still keeping something from us? Is there anything else we should know about you?" Tanong ni Ziallyn. Sabay umiling ang tatlo kong kapatid at napunta sa akin atensyon nilang lahat dahil sa hindi ko pagsagot.

"Krystal?" Tawag ni Pixie.

"Hmm, kung tungkol sa pamilya, kalaban, at etc., wala na. Lahat alam niyo na, pero yes, may tinatago pa ako sa mga kapatid ko." Mahina kong sagot.

Alam kong ayaw niya ipakilala ang sarili, pero ayaw ko rin siyang itago mula sa kanila. Gusto ko siyang maging malaya at ma-recognize ng iba.

"Ang alin, horsey?"

"Actually, hindi lang si Bern ang alter ko. Dalawa sila at may isa pa kayong hindi nakikilala. Hindi niyo namamalayan, pero minsan niyo na siyang nakausap at nakasama bilang host ko." Sagot ko, tiningnan ang reaksyon nila, inaasahan ang mga dismayado nilang ekspresyon ngunit bigo akong makita 'yun sa mga mukha nila.

"Alam namin," sagot ni Aaar eeeL na ikinagulat ko.

"H-Ha?"

"Bungol ka na yata, horsey. Alam namin na hindi lang si Bern alter mo. Di naman kami gano'n kabobo para hindi mapansin ang kaibahan ninyo, pero minsan nalilito talaga kami kung sino ang host dahil sa mga pagpapanggap niyo." Paliwanag ni babe sa akin.

"Eh? Kailan pa?"

"Matagal na at inamin din ni Iris sa amin no'ng lasing siya." Sagot niya. Agad ko binalingan si empakta na nagtatago sa likod ni Everleigh. Gusto ko sana siyang sampalin, pero naisip ko, wag nalang.

"I'm sorry. Ayaw niya kasi talaga magpakilala sa inyo. Ayaw ko rin naman siyang itago mula sa inyo-"

"It's okay, keybold. Naiintindihan naman namin at hinintay lang namin na ikaw ang kusang mag-open sa amin. Kapag handa na, gusto namin siyang makilala." Putol ni R sa akin. Marahan akong tumango at gumaan ang pakiramdam dahil sa kanila. Akala ko magtatampo mga kapatid ko kasi itinago ko ng matagal sa kanila ang tungkol kay KB.

"Okay, ipapaalam ko kapag gising na siya," sabi ko.

Nagtagal ang pag-uusap namin tungkol sa mga bagay-bagay at future plans. Hindi na rin namin sila

pinainom ng sobra dahil may mga pasok pa kami bukas. Pasado alas-onse ng gabi umuwi sila, mabuti hindi lasing mga kapatid ko at nahimasmasan din agad si babe sa isang basong red horse niya. Sila na lang nagmaneho kasi puro lasing na mga kasintahan nila.

Pagpasok ko ng kwarto, akala ko tulog na si Jami, kinabahan ako kasi naka-bra at panty lang siya. Hindi naman niya siguro balak pahirapan ako ngayong gabi, diba? Haler, may pasok kami bukas!

"Bakit gising ka pa, Jami?" Tanong ko at ni-lock ang pinto.

"I'm waiting for you. Hindi ako nakakatulog pag wala ka sa tabi ko. Come here, love," tawag niya at tinapik ang malambot na kama.

Hindi ako nag-inarte at kaagad gumapang palapit at humiga sa kanyang tabi. "Thank you." Bulong ko.

"For?"

"Sa lahat, hehe," sagot ko't yumakap sa kanya.

"My duty is to protect and love you, because I am your wife. Oh, I remember..." kikiligin na sana ako kaso may kasunod pa pala.

"Po?"

"Tomorrow..."

"Ha?"

"Tomorrow-I mean, may company dinner kami bukas kaya baka late ako makauwi." Paalam niya sa akin.

"Sunduin na lang kita." Sabi ko.

"You don't need to-"

"Susunduin kita. Hindi mawawala ang inuman, kaya alam kong iinom ka. Ayaw ko mag-drive ka ng lasing kaya susunduin kita, period." Maawtoridad kong sabi at hindi na siya nakapalag pa.

Ngumiti siya at niyakap ako ng mahigpit. "Okay love, tatawagan kita." Mabuti na magkaintindihan kami.

"Wag kang didikit sa iba. Wag ka rin kumausap sa kahit na sino kung hindi related sa business ang pag-uusapan, maliwanag?" Sabi ko.

"Mhm mhm, yes boss." Mahina niyang tawa bago ako pinaulanan ng mga halik sa mukha.

"Hehe nice, sleep na po tayo. Goodnight Jami." Inaantok na kasi ako dahil sa alak kanina.

"Goodnight love." Binigyan niya ako ng malalim na halik, ngumiti, saka ikinulong ang ulo ko sa kanyang mainit na dibdib at mga braso.

Payapa talaga ang mundo ko sa piling ng asawa ko.

-

Nagtipon kaming lahat ngayon sa bahay ng Albrecht, pinatawag kasi kami ni dad dahil hinahanap kami ni Emmett, lalo na ako. Dito na lang din kami nag-dinner. Siguro sa mga oras na 'to, nag-eenjoy na si Jami doon sa company dinner nila.

"Krystal?" Tawag ni Donita.

"Ay, sorry, ano ulit tanong mo?"

"I'm asking kung free ka bukas? Gusto ko magpasama sayo mag inquire sa review center." Sabi niya.

"Ano ba schedule bukas?" Tanong ko sa ibang kapatid.

"Thursday bukas? Hapon pa schedule natin. Ang bobo mo unggoy, di mo memorized sched mo ha?" Kung hindi na lang kaya siya sumagot para di ako ma-badtrip sa kanya?

"Kung ibato ko tong tinidor sayo?" Iritado kong sagot kay empakta.

Pasalamat siya biglang tumikhim si dad. "Gusto nyo pa ba magpatuloy sa pag-aaral? Hindi nyo na kailangan manatili sa PU ngayon." Tanong ni dad sa amin.

"Isang school year pa po, dad, hindi pa tapos mission ni Doraemon namin." Sagot agad ni babe. Anong mission sinasabi niya? Meron pa ba?

"Meron ba?" Tanong ni Aaar eeeL sa ama namin na magulo rin ang pag-iisip.

"Ha? Meron ba?" Tanong naman nito kay A.

"Kaloka kayo." Sabay iling ng aking ulo.

"BAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA."

"Meron pa yan, dad. Kailangan niya muna landiin 'yung isang Ponferrada. Di naman pwede kami lang may Ponferrada, no?" Sagot ni Riri. Sinong Ponferrada? Si Lorelei o Cassandra?

"Wag ka maniwala sa kanila. Wala po akong mission." Depensa ni Ag sa sarili.

"Hmm, sige bahala kayo kung gusto nyo magpatuloy. Mas mabuti na rin para mabantayan ang mga magiging asawa ninyo. Basta mag-ingat kayo palagi." Paalala nito sa amin.

"Opo."

"Ikaw anak? Anong gusto ng prinsesa ko? Gusto mo rin ba pumasok sa PU?" Nakakadiri talaga si dad minsan, sa totoo lang. Kaya lumalayo ang loob ni Emmett dahil ang creepy niya minsan. Hmp.

"Gusto ko po muna mag-review for board exam. Sa susunod ko na iisipin pag nakapasa ako." Sagot ni Emmett sa kanya.

"Hmm okay, kung saan kayo sasaya ay gawin nyo lang." Dapat lang, bawal harangan kaligayahan namin.

Naramdaman ko ang pag-vibrate ng phone ko. Kaagad ko 'yun kinuha at nakita ang notification mula kay Jami. Alas nuwebe pa lang at nagpapasundo na siya? Hindi naman siguro siya lasing, no?

"Kailangan ko na umalis," sabi ko.

"Saan ka pupunta, horsey?"

"Susunduin ko si Jami sa company dinner, sabi ko kasi ako susundo sa kanya. Ay Emmett, susunduin kita bukas ng umaga at sasamahan sa review center. Bye dad at kitakits mga hangal." Paalam ko sa kanila at nagmadaling lumabas ng bahay.

Binigyan lang ako ng address ni Jami at hindi na muling nagparamdam pagkatapos kong replyan ang message niya. Hindi ako nag-aksaya ng oras at pinaharurot ang sasakyan upang mapabilis ang pagdating ko sa lugar nila.

Pagdating ko sa address na binigay ni Jami, nakita ko ang isang Chinese restaurant na sinabi niya. Nasa may tapat lang ako nakahinto at lalabas na sana nang makita ko siyang lumabas at may lalaking nakasunod sa kanya.

"At sinong lason ka na dumidikit sa asawa ko?" Base sa kilos ni Jami, mukhang naparami ang inom nito.

Hinarangan siya ng lalaki at pilit kinakausap. Siguro nairita na siya kaya tinulak niya ito ng malakas. Ayaw tumigil kahit tinulak na, at bumabalik pa rin sa pangungulit. Bababa na sana ako nang bigla sampalin ng asawa ko ang lalaki. Halaka! Gaano kalakas ang sampal at parang narinig ko ang impact hanggang dito sa loob ng sasakyan?

"Deserve, malandi."

Bumusina ako at binuksan ang bintana.

"Jami!" Tawag ko at kumaway sa kanya.

"Ah, love!" Bigla ba naman siya tumakbo. Mabilis akong bumaba ng sasakyan upang salubungin siya, buti nasalo ko kaagad bago pa siya matumba.

"Lasing ka? Ngee, bakit naman naglasing ka? Tara uwi na tayo." Bakit ko pa siya tinatanong, e lasing nga. Maingat ko siyang binuhat at ipinasok sa sasakyan. Si Jami hindi makapaghintay at tinadtad ang mukha ko ng mga halik.

"Hi love. I missed you." Hanggang sa pagsuot ko ng seatbelt sa kanya, hindi pa rin ako tinigilan ng asawa ko.

"Teka lang, wag ka malikot at di ko maayos 'yung seatbelt." Sumunod naman siya agad pagkatapos kong sawayin. After ko siyang suotan ng seatbelt, umikot na ako at pumasok sa driver's seat.

"Uwi na po tayo. Bakit ka naglasing?" Tanong ko.

"Because I missed you." Kaloka namang sagot yan.

"Rason ba 'yun para lasingin ang sarili?" Nakakadistract naman tong kamay niya at pababa na sa legs ko.

"Yes, love." Hmp, mamaya na kaya ako landiin pagdating sa bahay.

"Nap ka muna Jami, gisingin kita pag nasa bahay na." Sabi ko.

"Hmm." Mahina niyang ungol.

Wala na akong narinig mula sa kanya after noon kaya akala ko tulog na siya. "Love, please don't leave me. Dapat ako lang mahalin mo... ako lang at walang iba." Mahina pero rinig ko.

Binagalan ko ang pagpapatakbo at binalingan ang asawa kong nakapikit ang mga mata. Buong tamis kong hinaplos ang kanyang namumulang pisngi at ngumiti.

"I love you so much, Mako." Bulong niya. Ang sweet ni Jami kahit lasing, ako pa rin ang iniisip.

Kinuha ko ang isa niyang kamay at mainit na hinalikan. "Leave you? Akala mo ba ipagpapalit kita sa iba? Kaloka ka Jami," sagot ko kahit na alam kong tulog na siya.

Muli kong ibinalik sa kalsada ang mga mata at patuloy dinadampian ng mainit na halik ang kanyang kamay.

"Sa dami ng masasakit na pinagdaanan natin, sa lahat ng sakripisyo at pagtitiis mo para lang sa akin. Hindi ko 'yun sasayangin..."

"Leave you? Pft, that will never happen." Kamatayan lang ang tanging makapaghihiwalay sa atin.

Itinabi ko at hininto ang sasakyan. Buong pagmamahal pinagmasdan ang natutulog kong lasing na asawa. Matamis akong ngumiti, dahan-dahang inilapit ang mukha ko sa kanya, at tuluyan inangkin ang malambot at mainit niyang labi.

"I love you so much, Kathlyn Jamila Ponferrada."

Muli kong pinaandar ang sasakyan, ngunit bago ko pa man ito pinatakbo, narinig ko ang malambing na sagot ng mahal ko.

"I love you too, love."

I don't want our story to end.

I will always love you.

Forever.

The End.

-

A/N :

Hello, my dear readers, I want to say that this is where Krystal and Jamila's story ends, but this is not the end of the plot. Thank you to everyone who loved them and tirelessly returned to their story over and over again.

The entire plot of the PU series can be found in Ag's story (PU4), so for those who have finished reading Ag's story, please refrain from sharing any spoilers hehe. Thank you. ?